

ته فسیری قورئانی به رزو به پیژ

به رگی چوارده به م
ته فسیری سوو پرتی الإسراء

له نوره کومه لایه نیه کان له که ئه ئان
Stay in touch on social media
نحن معکم عبر مواقع التواصل الاجتماعي

پاڭه پاندنی مه که ئه بی ماموستانا عه لی بابیر

عه لی بابیر/ AliBapir

archive.org/details/@alibapir

عه لی بابیر/ AliBapir

AliBapir

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

که ئه ئی
پاڭه پاندنی مه که ئه بی ماموستانا عه لی بابیر

پاڭه پاندنی مه که ئه بی ماموستانا عه لی بابیر

عه لی بابیر

www.alibapir.net

ڀاڱه ياندني مهڪتبه ي ماموستانا عهلي بابير

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play App Store

www.alibapir.net

English - عربي - كوردي

علي بابير/ AliBapir

علي بابير/ AliBapir

كه نالي

ڀاڱه ياندني مهڪتبه ي ماموستانا عهلي بابير

نه ٽوره ڪونه لايه ٽيهڪان نه ڪه لائين
Stay in touch on social media
نهن مهڪم عز مواقع التواصل الاجتماعي

ڀاڱه ياندني مهڪتبه ي ماموستانا عهلي بابير

ته فسيري سوورپه تي

الإشراء

www.alibapir.net

ته فیسیری سوورپه تی

الإسرائ

نووسینی: عهلی باپیر

دیزاینی ناوه وه : زهرده شت کاوانی

چاپی یه که م ۱۴۴۱ ز - ۲۰۲۰ ک

۵۴۳ لاپه ره

۲۴ * ۱۷ سم

بابه ت : ئایینی

له بهرپوه بهرایه تی گشتی کتبخانه گشتیه کان - ههریمی کوردستان
ژماره سپاردنی (۷) ی سالی ۲۰۱۲ پیدراوه

تہ فسیری سووڑہ تی

الإسراء

نووسینی: عہلی باپیر

له نۆره كۆمهله نېمەكان له كەلناتين
Stay in touch on social media
نەن مەكەم عەر موانع النواصل الانمائى

پاڭه ياندىنى مەكتەبى مامۇستە عەلى بابىر

عەلى بابىر/ AliBapir

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

www.alibapir.net

English - عربى - كوردى

پاڭه ياندىنى مەكتەبى مامۇستە عەلى بابىر

كەتائى
پاڭه ياندىنى مەكتەبى مامۇستە عەلى بابىر

Google Play

App Store

Telegram

WhatsApp

Phone

QR codes for Google Play, App Store, Telegram, WhatsApp, and Phone.

www.alibapir.net

پیشہ کی نهم تہ فسیرہ بہ گشتی

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنُسْتَعِينُهُ، وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا، وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ (آل عمران)

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾ (النساء)

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا﴾ (٧٠) ﴿يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا﴾ (٧١) الأحزاب .

أَمَّا بَعْدُ: فَإِنَّ أَصَدَّقَ الْحَدِيثِ كَلَامُ اللَّهِ، وَخَيْرَ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ ﷺ وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحَدَّثَاتُهَا، وَكُلُّ مُحَدَّثَةٍ بِدْعَةٍ، وَكُلُّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ، وَكُلُّ ضَلَالَةٍ فِي النَّارِ^(۱).

خوینہرہ بہ پریزو خو شہ ویستہ کان!

هیچ گومانی تیدانیہ - بؤ مروقی پروادار - کہ تہو تہمہ نہی لہ خزمہت دوایین کتیبی خوا (قورٹان) دا بہ سہرہ دہری، جا بہ ہر شیوہ یک لہ شیوہ کافی لہ خزمہت دابووندا بی؛ خویندہوہ، تیفکرین و پامان، فیرکردن، کاریکردن ... ہتد، بہ باشرین جیگرتن جیگا دہگری و ، خاوہ نہ کہی لہ دنیاو دواروژدا لیی بہ ہرہمہ نہدہ.

منیش کہ - وەك باسکردنی چاکہی خوا (التحدّث بنعمة الله) دہیخہمہ پروو - لہوہتی فامم کردو تہوہ، خوا ی بہ بہ زہیی و بہ خشر چاکہی لہ گہل کردووم و، بہ فہرمایشتی بہرزو بی وینہی خوہوہ سہرگہ رمی کردوومو، بہر لہ تہمہنی بیست سالیی یہوہ ہیدایہتی داوم،

(۱) تہوہ پی دہ گوتری: (خطبة الحاجة) کہ پیغہمہر ﷺ ہاوہ لانی بہ پریزی فیردہ کرد، پیش ہر قسہ یہ کی گرنگ، بیلین، وەك وتاری جومعہ و داخوازیی کردن (خطبة) و... ہتدو، تہم وتارہ ، ہہرکام لہ: الترمذی: (۱۱۰۵)، النسائی: (۱۱۰۴)، ابن ماجہ: (۱۸۹۲) أحمد: (۳۷۲۰)، طبرانی: (۲۴۱۴) ہیناویانہو (مسلم) یش بہ شیکی ہیناوہ.

که قورئانی بەرپێزو پێز لەبەر بکەم و، سەرقالی خوێندنەوهی تەفسیرەکانی قورئان و تیوە پامانی ئایەتە پەر بەرە که تەکانی و، لیۆردبوونەوهیان بم.

هەر بۆیەش تێکرای کتیب و نامیلکە و وتارو دەرسەکانم، کەم و زۆر لەبەر پۆشنایی قورئان دابوون، کە دیارە هەر ئەمەش شتیکی سروشتیە؛ ئاخر ئایا ئیسلام بێجگە لە قورئان پاشان سوننەتی پیغەمبەر ﷺ، کە ئەویش هەر پوونکردنەوهی قورئان و چۆنیەتی جێبەجێکردن و کاریپکردنیەتی، شتیکی دیکەیه؟! بێگومان نەخیر.

ئنجایە لەمیژ سالیڤ بوو، کە براو خوشکانێکی دلسۆزی نزیك و ئاشنام، داوایان لێدەکردم کە دەست بکەم بە دانانی تەفسیرو لێکدانەوهیەکی قورئان، هەتا لە پەرمەزانی سالی (١٤٢٨) دا هاتە دڵمەوه، کە ناوی خواي لیبیڤنم و دەست بەو کارە گەورە و گرنگە بکەم، بە لکو ورده ورده بە پێی بواریو دەرڤەت، هەرسالە هەندێکی لئ ئەنجام بەدم، لە گەل سەرقالی زۆرو جوړاو جوړیشدا، هەتا دەرڤەتییکی وام بو دەرەخسێ کە بتوانم خیرایی تیدا بکەم و خۆمی بو یەکلایی (متفرغ) بکەمەوهو، خوا پشتیوان بێ تەواوی بکەم، ئەگەر تەمەن بە بەریهوه مابێ.

سەرچاوهی دانانی ئەم تەفسیرو لێکدانەوهیەشم، ویڤرای سەرنجدانی زۆربەیی ئەو تەفسیرانەیی کە باون و، دەستم پێیان گەیشتو، بریتیە لە وردبوونەوهو تیوە پامانی خۆم لە خودی قورئان، چونکە بێگومان قورئان: هەندێکی هەندێکی پوون دەکاتەوه: (القرآن يفسر بعضه بعضاً)، پاشان سوننەتی پیغەمبەری خوا ﷺ، چونکە پیغەمبەری خواش پوونکەرەوه (مبیین)ی قورئانە، وهك خوا ﷻ فەرموویەتی:

﴿...وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَرْفَعُونَ﴾ النحل.

واتە: زیکرمان بو لای تو ناردۆتە خوار، تاكو ئەوهی بو خەلکی نێراوەتە خوار، بۆیان پوون بکەیهوهو بە لکو خۆشیان بیربکەنەوه.

ئومیدیشم وایە - بە یارمەتی خواي بەخشەر ﷻ - شایستەیی ئەوهم هەبێ تەفسیرو لێکدانەوهیەکی وا بو قورئان پیشکەش بە مسوڵمانانی کوردستان بکەم، کە لە قورئان بوەشیتهوهو، مایەیی بەهرەو سوودی خوێنەرانی بێ، بەتایبەتیش کە زیاتر لە سی (٣٠) سالە لە گەل قورئانی بەرزو مەزن و تەفسیرەکانی و کتیبەکانی سوننەتدا خەریکم و، دەیان کتیب و بەرهەمی جوړاو جوړم لە زۆربەیی بوارەکانی زانستەکانی شەریعەتدا پیشکەش کردوون.

شایانی باسیشه که ئەو بیست و دوو مانگ زیندانی کرانەم لەلایەن ئەمریکاوە-
 لە (٢٠٠٣/٧/١٠ تاكو: ٢٠٠٥/٤/٢٨) - دەرفەتێکی گەورەو گرنگ بوو، بۆ زیاتر پێدا
 قوولبوونەوهی کتیی خا (تبارك و تعالی)، وە بۆ پەیدا بوونی تێگەشتنی تایبەت
 لەبارەى زۆریك له ئایەتەکانی یهوه، ئەم راستیەش لە مەوسووعەى: (الإسلام كما يتجلى
 في كتاب الله تعالى) دا زۆر چاڤ درەوشاوەتەوه^(١)، بەلام هەلبەتە نالێم و هیچکەشیش بۆی
 نیە بڵێ: که ئەم تەفسیرەى من تێروته‌واوه، چونکە وێرای سنوورداریبوونی تواناو پرستم،
 لە بەرانبەر کتیی لە هەموو پرویکەوه پەها (مطلق) و بیسنوور (لا محدود) ی خوادا،
 نەشموستوه که زۆر بەملاولادا بچم و بچمە ئێوە هەندیک و درەکارییه‌وه، که یان
 من تێیدا پسپۆرو شارەزا نیم، یان خوێنەر پێویستی پێی نیە، لە کاتیکدا دەیه‌وێ لە
 قورئان تێگات و، بزانی خوا (تبارك وتعالی) راستەوخۆ چى پێ فەرمووه؟!

ئنجاهەر لێرەشەوه بە پێویستی دەزانم پێ بە دڵ سوپاسی ئەو برا گەنجە پرووح
 سووک و گورج و گۆل و دڵسۆزە بکەم (حەزى نەکرد ناوی بهێنم)، که هەلسا بە
 نووسینەوه و هێنانه سەر کاغەزو، پاشان تایپکردن و دوایی پێداچوونەوه و هەلەگیرى،
 سەرجه‌م ئەم زنجیرە دەرسە، که لە ئەسڵدا لە شیوهی وتار (محاضرة) دا پیشکەش
 کراون، هەروەها هەلسا بە (تخریج) ی سەرجه‌م دەقه‌کانى سوننەت، لە سەرچاوه متمانە
 پێکراوەکانەوه، زەحمەت و ماندوو بوونیکی زۆری بە سەرجه‌م بەرگەکانى ئەم تەفسیرە
 کیشاوه، خوا بە باشترین شیوه پاداشتی بداتەوه، هەر صالح و ساغ و سەلامەت و
 سەربەرزبێ^(٢) لە خواى بەرزو بێهاوتاش داواکارم ئەو جوړه گەنج و لاوانه له کورپان و
 کچان، لەنێو گەله‌که‌ماندا، زۆر بکات .

(١) ئەو مەوسووعەیه که ئێستا چاپ کراوه ، که‌وتۆته بەر‌ده‌ستی خوێنەر‌ان و، سەرجه‌م هەشت
 بەرگ و دەوری سێ هەزارو پینج سەد (٣٥٠٠) لاپەرەیه‌وه، هەولمداوه بە‌گشتی تێیدا باسی
 سەرجه‌م لایەنه‌کانی ئیسلام بکەم و، تاکه سەرچاوه‌شم قورئان بووه، وێرای دەقه‌کانی سوننەت،
 که له هۆش (ذاکرة) دا بووون.

شایانی باسه ئەو مەوسووعەیه له چاپی دووهمی دا ، کراوه به دوا‌زده (١٢) کتیی سەر‌به‌خۆ ، به
 مه‌به‌ستی ئاسانتر سوود لێ‌ به‌نرانی .

(٢) ئەو برا دڵسۆزە ئێستاش شێلگیرانه له‌سەر کاره‌که‌ی خۆی بە‌رده‌وامه و، عه‌زمیشی جه‌زم کردوه،
 که ئە‌گەر ته‌مه‌نمان بە‌رده‌وام بێ، هه‌تا کۆتایی ئەم تەفسیرە سەرگەرمی کاره‌که‌ی بێ .

شایانی باسیشه که ئیمه له م تەفسیره ماندا باسی به ش (جزء) هکانی قورئان و دابه شکردنه کانی دیکه ی وهک: - (حزب) - ناکهین، چونکه ههر سووپه تیک بۆخووی شتیکی سهر به خویهو، سهرجه م ئایه ته کانی وهک ئالقه کانی زنجیریکی پیکه وه په یوه ستن و، ئاشکراشه که دابه شکرانی سهرجه م قورئان بۆ سی (۳۰) به ش (جزء) و شه ست (۶۰) (حزب)، شتیکه له لایه ن زانایانه وه کراوه، بۆ ئاسانکاری خۆیندنی قورئان، دیاره ئیمه له دابه شکردنی به رگه کانی ئه م تەفسیره شدا، دیسان حیساب بۆ به شه کان (أجزاء) ی ناکهین و، به گویره ی سووپه ته کان، به رگه کانی دیاریی ده کهین.

دوا قسه شم ئه وه یه که:

ئه م تەفسیره - وهک پێشتر گوتمان - له ئه سلدا به شیوه ی دهرس و وتار پێشکه ش کراوه، به لام دواتر خوّم دوو جار به وردیی پێیدا چوومه وهو، به پێی پێویست ده ستکارییم کردوه، دیاره هه موو دهرسیکیش به ناوی خواو ستایشی خوا ﷻ ده ستی پیکردوه، به لام ئیمه له سهره تای دهرسه کانه وه، ئه وانه مان لابرده و، بۆ زۆر دووباره نه بوونه وهو، ئه و (خطبة الحاجة) یه ی له سهره تای ئه م پێشه که ییه وه هاتوه، له جیاتی سهره تای سهرجه م دهرسه کانه.

سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ ،

وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ .

دووشه ممه ۲۵ رجب ۱۴۳۲

۲۰۱۱/۶/۲۷

هه ولیر

بەرچاۋ روونىيەكى گىرگ

لەبارەى ئەم تەفسىرەۋە

خوتىنەرى بەرپىز !

ھەرچەندە لە (پېشەكى گىشتى) ئەم تەفسىرەدا باسما كىردە، كە بۇ نووسىنى ئەم تەفسىرە لە ھەموو ئەو تەفسىرە باۋانەى دەستىم پېيان گەشتە، بە ھەرمەندەبووم، ھەرۋەھا لە كۆتايى ھەر بەرگىكى ئەم تەفسىرەدا، سەرچەم ئەو تەفسىرانەى كەم و زۆر لىيان سوۋدەندە بووم، ناۋەكانىاغان بەرپىز نووسىۋە، بەلام لىرەش ۋەك جەختكردەۋەى زىاترو بەرچاۋروونى باشتر بۇ تىۋەى بەرپىز دەلىم :

مادام ناۋى تەفسىرەكانمان نووسىۋە، نە پىۋىست دەكات و نەدەشگونجى، بۇ ھەر تىگەشتىن و بىرۋكەيەك، كە زۆرەى تەفسىرەكان لەبارەى ئايەتتەكەۋە، يان رستەۋ بىرگەيەكى ئايەتتەكەۋە، دەپھىنن، ئىمە ھەموو جارى ناۋى ئەو تەفسىرانە بىنن، بەلام بىگومان ھەر كات بىرۋكەۋ تىگەشتىنكى تايەتى يەكىك لە تەفسىرەكان ھەبى و بىكەۋىتە بەرچاۋم، ئىنجا چ پەسندى بىكەم، چ پەفىزى بىكەم، ھەر كات بە پىۋىستى بزانم، بە تايەت ئاماژەى پىدەكەم، ئەگەرنا بە ئاماژەى گىشتى و بە نووسىنى ناۋى تەفسىرەكان لە كۆتايى ھەر بەرگىك دا، ئىكتىفا دەكەم و، زۆرىش لە ئەمانەتى زانستى (الأمانة العلمية) دەخەفتىم و مەبەستەم پەچاۋى بىكەم، چونكە ئەمىنى و ئەمانەت پارىزى، رەۋشتىكى گەۋرەۋ بەرزى مەۋلەمانەتتە .

شايدى باسشە جارى ۋا ھەيە بىرۋكەۋ تىگەشتىنكى تايەتى خۆم دەربارەى كۆمەلە ئايەتتەك يان ئايەتتەك يان رستەۋ بىرگەيەكى ئايەتتەك، بۇ دروست دەپ، ۋەك تىگەشتىن و بۆچوونى خۆم دەنىۋوسم، كە چى رەنگە لە تەفسىرەكانى دىكەش - يەكىكىان يان زىاتر - دا ھەبى، ئەۋىش بەھۋى ئەۋەۋەيە كە من ئەو تەفسىرەم نەكەۋتۋتە بەر دىدە، يان دىتوۋمەۋ لەيادەم نەماۋە.

پىۋىستە ئەۋەش بگوتىرى كە بۇ شىكردەۋەى ۋشەكان، بە پەلەى يەكەم پىشتم بە كىتتە ناۋدارەكەى (راغب الأصفهاني) (مفردات ألفاظ القرآن) بەستەۋ، بەلام ھەندىك

جاریش دەگەریمەو ەبۆ ھەندیك سەرچاوەی دیکە بەتایبەت: (مختار الصحاح) ی (الرازي) و (المعجم الوسيط) و (صفوة البيان لمعاني القرآن) ی (حسنین محمد مخلوف).

روونکردنەو ەبەك لە بارەي

سی (۳۰) بەش (جزء) ەكەي قورئانەو

قورئان ھەمووی لە لایەن زانایانەو ەدابەش کراو، ەبۆ سی (۳۰) بەش (جزء) ھەلبەتە لە دابەشکردنی قورئاندا ەبۆ (۳۰) بەش، ڕەچاوی قەبارەي بەشەکان کراو و ھەولندراو ەبەکسان بن، لە ڕووی قەبارەیانەو، ھەلبەتە، جاری وایە بەشیک قەبارەي لە بەشیکی دیکە زیاتر، ەبەلام ھەولیان داو ەقەبارەیان لە یەکدی نزیك ەبۆ.

شایانی باسە: ئیمە لەم تەفسیرەماندا نەمانکردو ەبە عادت کە باسی سەرەتاو کۆتایی بەشەکان (أجزاء) ی قورئان بەکەین، کە ەو ەگۆمان: ھەموو قورئان ەبۆ سی (۳۰) بەش، دابەشکراو، ھەر بەشیکیش ەبۆ دوو حیزب، {حیزبیش ھەر واتە: بەش} دابەش کراو، کە ئەمە زانایان وایان کردو، ەبۆ چۆنیەتی خویندنی قورئان، تاکو ەبۆیان ئاسان ەبۆ، لە کوێو تا کوێ، بخوینن، کە زۆریك لە زانایان ھەولیان داو ەبەلای کەمەو مانگی جاریك ھەموو قورئان بخوینن، ئنجا کردوویانە ەبە سی (۳۰) بەش و ھەر ڕۆژ، یان ھەر شەو، یان ھەر شەو ڕۆژ، بەشیکیان خویندو، ەبەلام کەسیك نەیتوانی بیت شەو ڕۆژ جوزئیک بخوینن، لە دوو مانگدا خویندوویەتی و ئەو کاتە ھەر شەو ڕۆژ، نیو بەش واتە: یەك حیزب خویندو، یانی: ئەو دابەشکردنەي قورئان، ھیچ پەيوەندی بە خواي پەرورەدگارو، بە پیغەمبەریشەو ﷺ نیە، ەبەو واتایە کە ئەوان دایانابن، واتە: شتیکی (توقیفی) ی نیە، ەبەلکو شتیکی ئیجتیهادی و (توقیفی) یەو زانایان کردوویانە، ئەویش ەبۆ چۆنیەتی مامەلەکردن لەگەڵ قورئاندا، لە بواری خویندنی و دابەش کردنیدا بەسەر شەو ڕۆژەکانی مانگ و سالد.

بۆیە ئیمە لەم تەفسیرەماندا خویمان پەيوەست نەکردو ەبە بەشەکانەو، ئەو ڕوون کردنەو ەبەشەم ەبۆ ئەو ەبوو کە چەند جاریك گوێ بیستبوومەو، گوتراو: ەبۆچی باسی سەرەتاو کۆتایی بەشەکانی قورئان ناکرێ؟! لەبەر ئەو ھۆکارەي باسم کرد، من دەمەوێ لەم تەفسیرەدا باسی نیو ەڕۆکی قورئان و ماناو مەبەستەکانی ئایەتەکان بەکەم، ئنجا ئەو

که زانیان بهو شیوهیه دابه‌شیان کردوه، باسکردنی هیچ تیشک ناخاته سەر نیوه‌پۆکی واناو چه‌مکی ئایهت و سووره‌ته‌کان.

هه‌لبه‌ته بو ههر که‌سی‌کیش تۆزیک شاره‌زای قورئان بێ ههر دیاره و، ده‌زانن: ههر کام له به‌شه‌کان ده‌سپێک و کو‌تایی کو‌ییه؟ به‌لام ئه‌وه‌ی گرنگه‌ بزانی ئه‌وه‌یه: که ههر سووره‌تیک بو خۆی یه‌که‌یه‌کی باب‌ه‌تی (وَاحِدَةٌ مَوْضُوعِيَّةٌ) ی هه‌یه، ههر سووره‌تیک ئایه‌ته‌کانی وه‌ک ئالقه‌کانی زنجیریک پیکه‌وه‌ پیه‌وستن، ئنجا هه‌ندی‌ک له زانیان که ته‌فسیره‌کانیان به‌پیی جو‌زه‌کان دابه‌شکردوه، که زۆربه‌یان وایانکردوه، له‌به‌ر قه‌باره‌ی به‌رگی ته‌فسیره‌کان بووه، ئه‌گه‌رنا له‌ پرووی نیوه‌پۆکه‌وه: جاری وا هه‌یه که دوو به‌ش (جزء) له نیوه‌پراستی سووره‌تیکدا دین و، سه‌ره‌نجام باب‌ه‌تیک که له‌و سووره‌ته‌دا هاته‌وه، ده‌بیته‌ دوو به‌شه‌وه و به‌شیکی ده‌که‌و‌یت‌ه ئه‌و به‌رگه و، به‌شی‌کیشی ده‌که‌و‌یت‌ه ئه‌و به‌رگه‌وه، بۆیه من وام نه‌کردوه، به‌لکو من هه‌تا ئیستا و له‌ داها‌تووشدا ئه‌گه‌ر خوا ته‌مه‌نمان بدات، هیچ سووره‌تیک ناکه‌مه دوو به‌شه‌وه به‌پیی به‌شه‌کان، به‌لکو وه‌ک عاده‌تی خۆمان که تا ئیستا هی‌ناومانه ئه‌و سووره‌تانه‌ی که گه‌وره‌ن و، قه‌باره‌ی ته‌فسیره‌که‌یان گه‌وره‌ ده‌بی، ده‌یانکه‌ینه به‌رگی‌ک، ئه‌وانه‌ی دیکه‌ش دوو دوو، سێ سێ، یاخود زیاتر، ده‌که‌ینه به‌رگی‌ک.

له تۆره كۆمه‌ڵه‌یه‌یه‌كان له‌كه‌ڵاتان
Stay in touch on social media
نحن معكم عبر مواقع التواصل الاجتماعي

پاڤه‌پان‌دنی مه‌كته‌بی مامۆستا عه‌لی بابیر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play App Store

www.alibapir.net

English - عربي - كوردی

عه‌لی بابیر/ AliBapir

عه‌لی بابیر/ AliBapir

كه‌ڵاتی

پاڤه‌پان‌دنی مه‌كته‌بی مامۆستا عه‌لی بابیر

Telegram WhatsApp Phone

پاڤه‌پان‌دنی مه‌كته‌بی مامۆستا عه‌لی بابیر

پېئىشەكى ئەم بەرگە

خوینەرە بەرپىز و خوۋشە وىستە كانم!

ئەم بەرگى چواردە يەمە مان تەرخانكردوه بۆ تەفسىركردنى ئايەتە بەپىزەكانى سوورەتى (الإسراء)، كە وپراى تەفسىر كردنى ئايەتەكانى و شىكردنەوہى واتا و مەبەستەكانيان، بە ھەوت ھەنگاو و قۇناغ، وەك عادەتى خوۋمان لەم تەفسىرەدا و ھەر لەسەرەتاوہ، پازدە (۱۵) كورتە باسى گەورەو گرنگىشمان تېدا كردوون:

- ۱- كورتە و باسېك دەربارەى شەو و پۆو بەرزبوونەوہ (الإسراء والمعراج) ھوہ.
- ۲- كورتە باسېك دەربارەى دوو كەپەت خراپەكارىي بەنو ئىسرائىل و سزادانى خوا بۆيان.
- ۳- كورتە باسېك دەربارەى شەوگار و پۆژگارو، پەيوەندى نيوان زەوى و مانگ.
- ۴- كورتە باسېك دەربارەى چوار راستى گەورە و گرنگ.
- ۵- كورتە باسېك دەربارەى دەستبلاويى (تبذير) و زىدەپۆيى (إسراف).
- ۶- كورتە باسېك دەربارەى بەپاكگرتن و ستايشكردنى خواوہ، لەلايەن سەرجمە دروستكراوہ كانىوہوہ.
- ۷- كورتە باسېك دەربارەى رېزگرتنى خوا بۆ مرؤف.
- ۸- كورتە باسېك لە پېنج سەرنجدا دەربارەى ئايەتەكانى ۷۳ و ۷۴ و ۷۵.
- ۹- كورتە باسېك دەربارەى گرنگىي و پېويستى خوا پەرستىي بۆ خوڤاگرىي لە بەردەم ئاستەنگ و كېشە و گرتەكاندا.
- ۱۰- كورتە باسېك دەربارەى ديارىيكدردنى كاتى پېنج نوپزە فەرزەكان.
- ۱۱- كورتە باسېك دەربارەى گرنگىي و گەورەيى نوپزى بەيانى و شەونوپز.
- ۱۲- كورتە باسېك دەربارەى پېگەي ستايشكراو (المقام المحمود).
- ۱۳- كورتە باسېك دەربارەى شىفابوونى قورئانەوہ.
- ۱۴- كورتە باسېك دەربارەى پرووح.

۱۵- كۈرتە باسېك دەر بارەى مرقۇبۈونى پىغەمبەرەن.

بۆيە دەتوانىن بلىين: ئەم بەرگى چواردەيەمە يەككە لەو بەرگانەى زۆرتىن
كۈرتە باسيان گرتۈنەتە خۇيان و، كۈرتە باسە كانىش، زۆر جۇراو جۆرن و گەلىك بواريان
گرتۈنەوہ.

شايانى باسيشە - خوا پشتىوان بى - بپارمان داوہو عەزىمان جەزم كىردوہ، كە لەمەو
دوا زياتر دەست لەم تەفسىرە بجوولتىن، ھەم لە تۆمار كىردن و نووسىنەوہ و ئامادە كىردنى
بۆ چاپ و، ھەم لە چاپ كىردىشى و، شايانى باسە لە تۆمار كىردنى دا، گەشتووينە جۈزئى
بىست و ھەشت (۲۸).

۲۲ / شەعبان ۱۴۴۱ ك

۱۵ / نىسان ۲۰۲۰ ز

ھەولير

لاگەياندى مەكتەبى مامۇستا عەلى بابىر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play App Store

لاگەياندى مەكتەبى مامۇستا عەلى بابىر

www.alibapir.net

English - عربي - كوردى

عەلى بابىر/ AliBapir

عەلى بابىر/ AliBapir

لاگەياندى مەكتەبى مامۇستا عەلى بابىر

لاگەياندى مەكتەبى مامۇستا عەلى بابىر

له نۆره كۆمهله ئېپهكان لهكهلانين
Stay in touch on social media
نحن معكم عبر مواقع التواصل الاجتماعي

پاڭه ياندىنى مەكتەبى مامۇستە عەلى بابىر

AliBapir/عەلى بابىر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

www.alibapir.net
English - عربي - كوردى

پاڭه ياندىنى مەكتەبى مامۇستە عەلى بابىر

عەلى بابىر/ AliBapir

پاڭه ياندىنى مەكتەبى مامۇستە عەلى بابىر

www.alibapir.net
English - عربي - كوردى

پاڭه ياندىنى مەكتەبى مامۇستە عەلى بابىر

له نۆره كۆمهله ئېپهكان لهكهلانين
Stay in touch on social media
نحن معكم عبر مواقع التواصل الاجتماعي

پاڭه ياندىنى مەكتەبى مامۇستە عەلى بابىر

AliBapir/عەلى بابىر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

www.alibapir.net
English - عربي - كوردى

پاڭه ياندىنى مەكتەبى مامۇستە عەلى بابىر

عەلى بابىر/ AliBapir

پاڭه ياندىنى مەكتەبى مامۇستە عەلى بابىر

www.alibapir.net
English - عربي - كوردى

پاڭه ياندىنى مەكتەبى مامۇستە عەلى بابىر

www.alibapir.net

تەفسیری سوورەتی

الإِسْرَاءُ

راکەباندنی مەکتەبی مامۆستای عەلی بابیر

AliBapir/عەلی بابیر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

راکەباندنی مەکتەبی مامۆستای عەلی بابیر

بە تۆرە کۆمەڵایەتیەکان ئەکەڵتان
Stay in touch on social media
نحن معكم عبر مواقع التواصل الاجتماعي

کەتالی

راکەباندنی مەکتەبی مامۆستای عەلی بابیر

ف

ف

یوتیوب

واتس

تەلەفون

Google Play

App Store

QR codes

ڊاڪٽر يانڊني مهڪٽهبي ماموڻسٽا عهلي باپير

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play App Store

له ٿوره ڪونه لايهنيهڪان لهڪهلتان
Stay in touch on social media
نهن معكم غير مواقع التواصل الاجتماعي

www.alibapir.net

English - عربي - گوردي

عہل باپير/ AliBapir

عہل باپير/ AliBapir

ڪهتالي

ڊاڪٽر يانڊني مهڪٽهبي ماموڻسٽا عهلي باپير

Telegram WhatsApp Phone

ڊاڪٽر يانڊني مهڪٽهبي ماموڻسٽا عهلي باپير

www.alibapir.net

دەستپێک

بەڕێزان!

خوای پەشتیوان بێ، ئەمڕۆ کە (۷) ی مانگی شەهوالی سالی (۱۴۳۸) ی کۆچی، بەرانبەر: (۷) ی تەمموزی (۲۰۱۷) ی زاینییه، دەست دەکەین بە تەفسیر کردنی سوورەتی (الإِسْرَاءُ)، ئنجا ئێمە ئەم دەرسەمان تەرخان دەکەین بۆ پێناسەکردن و، خستنه پڕوی نێوهرۆکی سوورەتی (الإِسْرَاءُ)، ئەویش لە حەوت (۷) بڕگەدا.

پێناسە و نێوهرۆکی ئەم سوورەتە

بەکەم: شوێنی دابەزینی:

ئەم سوورەتە لە لای زۆربەی زانایان سوورەتێکی مەککەییە و، ژمارە ئایەتەکانی بەپێی سەرژمێری ژماردنی (أهل الكوفة) بڕیتە لە (۱۱۱) ئایەت، بەلام (أهل المدينة، وأهل الشام، وأهل البصرة، وأهل مكة) ژمارە ئایەتەکانیان بە (۱۱۰) ئایەت داناون، بەلام هەندێ لە زانایان رایان وایە کە (۲) یان (۴) یان (۵) یان (۸) ئایەتی ئەم سوورەتە، مەدینەیین.

ئنجا هەندێکیان دەڵێن: ئەو ئایەتەکانە، ئنجا (۲) یان (۴) یان (۵) یان (۸) ن، لێرە دەست پێدەکەن، (واتە: لە دواي ئەم ئایەتەو، ئایەتە مەدینەییەکان دەست پێدەکەن): ﴿وَأَن كَادُوا لَيَفْتَنُونَكَ عَنِ الَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ لِتَفْتَرِيَ عَلَيْنَا غَيْرَهُ...﴾ (۷۳) (الإِسْرَاءُ)، لەوێوە تاكو (۸) ئایەت، یاخود تاكو (۲) یان (۴)، یان (۵) بژمێرە.

هەندێکیان رایان وایە کە نەخێر ئایەتە مەدینەییەکان لێرە دەست پێدەکەن: ﴿وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ...﴾ (۳۲) (الإِسْرَاءُ)، لەوێوە تاكو ئەوەندە ئایەتە، بەپێی جیاوازیی بۆچوونەکان، (۲، ۴، ۵، ۸) .

بەلام ئەوەی کە من لێی حالی بووم، دواي ئەوەی ورد سەرەنجی سروشتی سوورەتەکەم داوه، هەرۆها پێکەوه پەيوەست بوونی ئایەتەکان، ئەوەیە کە سوورەتەکە

هەمووی مەككەییە، هەلبەتە دەشگونجی - وەك ئەو هەیه لە هەندی سوورەتەكاندا - ئایەتێك لە مەدینەدا هاتیبێتە خوار، دوایی خرابیته ئیو سوورەتێك كە پێشتر لە مەككەدا هاتۆتە خوار، واتە: دەگونجی هەندێك سوورەتی مەككەیی، بە چەند ئایەتێك كە لە مەدینەدا هاتوونەتە خوار، تەواو كرابن، بەلام بە سەرەنجانی من ئەم سوورەتە وا پێناچێ هیچ ئایەتێکی وای تێدا بێ، كە ناچارمان بكات بڵێن: ئەو لە مەدینەدا هاتۆتە خوار و هیچ بەلگەیهی كی دلتیاكەرەوهش لەوبارەوه نیە.

چەند دەقیك لەبارەى ئەم سوورەتە موبارەكەوه:

{أَخْرَجَ النَّحَّاسُ وَابْنُ مُرْدَوِيَه عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: نَزَلَتْ سُورَةُ بَنِي إِسْرَائِيلَ فِي مَكَّةَ، وَأَخْرَجَ ابْنُ مُرْدَوِيَه عَنْ ابْنِ الزُّبَيْرِ، (عَبْدُ اللَّهِ ابْنُ الزُّبَيْرِ) مِثْلَهُ}.

واتە: نەحەس و ئیبنو مۆردەوێه، لە عەبدوللای كۆری عەباسەوه (خوا لە خوێ و بابی پازی بێ) گێراویانەتەوه كە گوتوویەتی: سوورەتی بەنی ئیسرائیل لە مەككە هاتۆتە خوار، هەرۆهە (ابن مۆردوێه) لە عەبدوللای كۆری زوبەیریشەوه هەمان دەقی هێناوه.

ئەمە لە زۆربەى تەفسیرەكاندا هاتو، بۆ وێنە:

۱- (فتح القدیر) ی (الشوكانی)،

۲- (التحریر والتنویر) ی (محمد الطاهر بن عاشور)،

۳- (جامع البيان) ی (الطبري).

دووەم: ناوی ئەم سوورەتە:

ئەم سوورەتە دوو ناوی سەرەکی هەن:

۱- (سُورَةُ الْإِسْرَاءِ)، لەبەر ئەوەی سەرەتاکەى ئاوا دەست پێدەكات: **سُبْحَنَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا الَّذِي بَارَكْنَا حَوْلَهُ**، كە لە زۆربەى موصحفەكاندا هەروا نووسراوه: (سُورَةُ الْإِسْرَاءِ).

۲- (سُورَةُ بَنِي إِسْرَائِيلَ)، كە لە سەر دەمی هاوێلاندا (خوا لێیان پازی بێ)، هەر زیاتر ئەو ناوێ باو بوو، واتە: (سُورَةُ بَنِي إِسْرَائِيلَ) باو بوو بۆ ئەم سوورەتە، با تەماشای ئەم دەقه بكەین:

۱- {عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَقْرَأُ كُلَّ لَيْلَةٍ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَالزُّمَرِ} (أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ: ۲۹۲۰، قَالَ أَبُو عِيسَى: هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، وَالنَّسَائِيُّ فِي الْكُبْرَى: ۱۱۴۴۴، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ).

واته: دایکمان عائشه (خوا لئی پازی بی)، ده لئ: پیڅه مبهری خوا ﷺ عاده تی و ابوو هه موو شه ویک سوورپه تی به نی ئیسرا ئیل و سوورپه تی (الرؤمری) ده خویند.

دیاره که فهرموویه تی: هه موو شه ویک، مه رجیش نیه، هیچ شه وی نه بواردین! به لام واپیده چئ ته و کاته دایکمان عائشه زورجار پیڅه مبهری خوا ی بینیی ﷺ که ته و دوو سوورپه ته ی خویندوون، ئنجا ئایا هه ر له بهر خویه وه خویندوونی، به بی نویژ؟ یان له نویژدا خویندوونی؟ ته وه ی پروون نه کردو ته وه، به لام هه ردوو ته گه ره که، هه ن:

أ- وه ک ویردیک خویندبنی.

ب- یاخود له شه و نویژدا خویندبنی، یان له نویژی به یانی، یان له خه وتاندا.

۲- ده قتیکی دیکه له و باره وه که ته م سوورپه تی (الإسراء) له سه رده می هاوه لاند ا سوورپه تی به نی ئیسرا ئیلیان پی گوتوه: {عَنِ ابْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: فِي بَنِي إِسْرَائِيلَ وَالْكَهْفِ وَمَرِيَمَ، إِنَّ هُنَّ مِنَ الْعِتَاقِ الْأُولَى، وَهُنَّ مِنْ تِلَادِي} (۱).

واته: عه بدوللای کور ی مه سعوود (خوا لئی پازی بی)، ده رباره ی سوورپه تی به نی ئیسرا ئیل و که هف و مه ری هه گوتوویه تی: ته م سی سوورپه ته له ماله زور به نرخه که ی سه ره تان و، له و سوورپه تانه ن که له سه ره تاوه من له بهرم کردوون.

وشه ی: (الْعِتَاقِ) ده لئ: (عِتَاقٍ: عَتِقَ الشَّيْءُ يَعْتِقُ عِتْقًا وَعَتَقًا: قَدِمَ فَهُوَ عَاتِقٌ وَعَتِيقٌ، وَالْعِتَاقُ مِنَ الطَّيْرِ الْجَوَارِحِ، وَمِنَ الْخَيْلِ: النَّجَائِبِ، وَالْعَتِيقُ: الْكَرِيمُ، وَتَوْبٌ عَتِيقٌ: جَيِّدُ الْحَيَاكَةِ، وَالْبَيْتُ الْعَتِيقُ: الْكَعْبَةُ، وَالْجَمْعُ: عَتَقَ وَعِتَاقٌ) (۲).

واته: (عِتَاقٍ: عَتِقَ الشَّيْءُ يَعْتِقُ عِتْقًا وَعَتَقًا: قَدِمَ)، واته: ته و شته له میژینه یه، دیرینه، ئنجا ناوه که ی (عَاتِقٌ، وَعَتِيقٌ) ی بو به کار دین و، (عِتَاقٍ) له بالندان، واته: ته و بالندان ی که گوشت خوړن و، له ولاخه به رزان (عِتَاقٍ) واته: ولاخی نه جیب {النَّجَائِبِ}، که کو ی (نَجِيبَة) یه، واته: ته سپی ره سه ن}، هه روه ها (عَتِيقٌ)، واته: به ریز، (تَوْبٌ عَتِيقٌ) واته: پو شاکیک باش چنرابی، (الْبَيْتُ الْعَتِيقُ) که عبه یه، کو ی (عَتِيقٌ) یش بریتیه له: (عَتَقَ وَعِتَاقٌ)، که واته: که گوتوویه تی: {إِنَّ هُنَّ مِنَ الْعِتَاقِ الْأُولَى}، واته: له و سوورپه ته دیرین و زور به پیژ و به هیژانه ن، که له سه ره تاوه عه بدوللای کور ی مه سعوود له بهری کردوون.

(۱) فَتْحُ الْقَدِيرِ للشَّوْكَانِي: ج ۳، ص ۲۴۷

(۲) الْمُعْجَمُ الْوَسِيطُ، ص ۵۸۲.

وشە (تِلاد): دەلّی: (تَلَدَ: الشَّيْءُ يَتَلَدُ وَيَتَلَدُ: قَدَمٌ، وَالتَّلَادُ: الْمَالُ الْأَصْلِيُّ الْقَدِيمُ)، (وَهُنَّ مِنْ تِلَادِي: أَي: مِنْ أَوَّلِ مَا تَعَلَّمَ مِنَ الْقُرْآنِ وَكَسَبَهُنَّ عِلْمًا) ^(١).

(تَلَدَ يَتَلَدُ، وَتَلَدَ يَتَلَدُ: قَدَمٌ)، ئەو شتە قەدییم بوو، دێرین بوو، (تِلاد): مَالِیکِ پەسەنی دێرینە، کە ئینسان هەیبی و زۆر خۆشیبووی، کە عەبدوڵلای کورێ مەسعوود (خوا لێی رازی بێ) دەلّی: (وَهُنَّ مِنْ تِلَادِي)، لەو سوورەتانەن کە لە سەرەتاوە مەن لەبەرم کردوون و، دەستم هیناون وەك گەنجینهیەك (گەنجینهیەکی مەعنەویی).

٣- لەوبارەووە ئەم دەقەش هەیه: کە سوورەتی (الإسراء) لە سەر دەمی هاوێلاندا سوورەتی بەنی ئیسرائیلی پێ گوتراو: (أَخْرَجَ بَنُ آدَمَ شَيْبَةً عَنْ أَبِي عَمْرِو الشَّيْبَانِي، قَالَ: صَلَّى بِنَا عَبْدُ اللَّهِ الْفَجْرَ، فَقَرَأَ السُّورَتَيْنِ الْأَخْرَجَهُ مِنْهُمَا: بَنُو إِسْرَائِيلَ).

واتە: ئێبنو ئەبی شەیبە لە باوکی عەمری شەیبانییەو هیناویەتی، دەلّی: عەبدوڵلا (عەبدوڵلای کورێ مەسعوود) نوێژی بەیانی پێکردین، دوو سوورەتی خوێندن، هە دووهمیان سوورەتی بەنو ئیسرائیل بوو.

سێیهەم: ریزبەندیی ئەم سوورەتە:

بە نەسبەت ریزبەندیی ئەم سوورەتە موبارەکەو، لە (مصحف) دا، ژمارە: (١٧) یەو، لە ریزبەندیی دابەزین (تَرْتِيبُ النُّزُولِ) دا زۆربەى زانایان بە ژمارە (٥٠) یان داناو، و، گوتووینە: پێش سوورەتی (یونس) و لە دوایی سوورەتی (الْقَصَص) هاتۆتە خوارێ، بەلام بەشیکیشیان بە کەمتر لە (٥٠) شیان داناو، بۆ وێنە گوتووینە: ریزبەندیی دابەزینی، بریتیە لە (٤٧) یان (٤٨) یان (٤٩)، ئنجا بەپێی ئەو ریزبەندییە دەبێ ئەم سوورەتە لە نیووەراستی قوناغی مەککە، یان زووتریش دابەزیبێ، کە ئەوەش لە گەڵ ئەو پایەدا گونجاو کە دەلّی: سەفەری شەوڕۆیی و بەرزبوونەو (الإسراء والمعراج) لە کۆتایی قوناغی مەککە (سالانی: ١٠ - ١٢) دا نەبوو، بەلکو زۆر زووتر بوو، یان پێخەمبەری خوا ﷺ زیاتر لە سەفەریکی لەو جوهری بوو، وەك خوا پشتیوان بێ لە کاتی تەفسیرکردنی سەرەتای سوورەتی (النجم) دا پێدەگەین.

(الْأَصْحَ أَنَّهُ كَانَ قَبْلَ الْهِجْرَةِ بِنَحْوِ سَنَةٍ وَخَمْسَةِ أَشْهُرٍ)^(۱)، واتە: قسە ی رای راستر ئەو یە
 کە شەو پۆی پێخەمبەر ﷺ لە مەككەو بە بۆ فەلەستین (بۆ قودس)، پێش کۆچکردنی
 بوو بە بۆ شاری یەئەزب، بە دەوری سالیك و پینج مانگ، یانی: سأل و نیویك، یان ئەو
 دەورووبەرە.

چوارەم: نێوەرۆکی ئەم سوورەتە:

نێوەرۆکی ئەم سوورەتەش وەك هی سەرجهەم قورئانی مەككەیی دەچێ، کە ئێمە
 لە سەرەتای تەفسیری سوورەتی (الأنعام) دا بە درێژی لەو بارەو قسەمان کردووە،
 دەربارە ی سروشتی قورئانی مەككەیی، لەبەر ئەوە کە یەكەم سوورەتی مەككەیی
 بوو، ئێمە لە ریزبەندیی موصحفدا لە تەفسیرکردنماندا پێی بگەین، بەو قەبارە،
 ئەگەرنا سوورەتی (الفاتحة) هەش زۆریك لە زانیان هەر بە سوورەتێکی مەككەییان داناو،
 ئنجا ئەو بابەتانە ی کە لە قورئانی مەككەیی دا جەختیان لەسەر کراوەتەو - کە ئەم
 سوورەتی (الإِسْرَاءُ) هەش یەكێکە لەوان - بابەتی بوونناسی، ئیمان و عەقیدە، خواپەرستی،
 رەوشت و ئاکار، بەسەرھاتی پێخەمبەر (علیهم الصلاة والسلام)، ئنجا کە دەسلێن:
 ئیمان و عەقیدە، واتە: باسی خوا ﷻ، سیفەتەکانی و، ناوەکانی و، بەدیھێنەراییەتی خوا،
 پەروردگاریتی خوا، تەنیا پەرستراویتی خوا، پاشان باسی فریشتەکان، ئنجا باسی پۆژی
 دوایی: ئاخیر زەمان، قیامت، بەهەشت، دۆزەخ، ھەروەھا باسی پێخەمبەر (علیهم
 الصلاة والسلام) و، کتیبەکان کە خوا بۆ پێخەمبەرانی ناردوون، ئەو بابەتانە نێوەرۆکی
 قورئانی مەككەیی پێك دێن، کە وەك گوتمان: ئەم سوورەتی (الإِسْرَاءُ) یش، ھەر یەكێکە
 لەوان، بەلام لەم سوورەتەدا بە شیوہیەکی تایبەت جەخت لەسەر ھەردوو بابەتی:
 سەلمانندی پێخەمبەراییەتی موحەممەد ﷺ، سەلمانندی ئەوە کە قورئان وەحیی خوایە:
 (إِبْرَاهِيمُ نَبُوءَةٌ مُحَمَّدٍ، وَإِبْرَاهِيمُ أَنَّ الْقُرْآنَ وَحْيٌ مِنَ اللَّهِ)، ئەم دوو بابەتە زۆر جەختیان لەسەر
 کراوەتەو، پانتاییەکی زۆر لەم سوورەتەدا، بۆ ئەو دوو بابەتە تەرخانکراوە.

ھەروەھا ئەم سوورەتە تاکە سوورەتێکی مەككەییە، کە پانتایی ھەژدە (۱۸) ئایەت
 بەسەر یەكەو تێیدا تەرخانکراون، بۆ باسی رەوشت و ئاکار، ھەم رەوشتە پەسند و
 جوانەکان، ھەم خوو خدە خراپ و پەستەکان، کە ئەوانیش ئایەتەکانی (۲۲ - ۳۹) ن، کە
 ئێمە لە دەرسی سێھمی ئەم تەفسیرەماندا شیوان دەکەینەو.

پېنجەم: تايپەتمەندىيەكانى ئەم سوورەتە:

ئەم سوورەتە چەند شتىكى تايپەتتىدا ھاتوون، كە پېم وايە تايپەتن بەم سوورەتەو، ئەوانىش:

۱- باسى شەورۆيى (سەفەرى شەوى) پېغەمبەرى خوا ﷺ لە مەككەو بە شام، تەنیا لەم سوورەتەدا باسكراو، بەللى لە سوورەتى (النجم) دا لە ئايەتى: (۱۲ - ۱۸)، لەویدا باسكراو، بەلام ھى ئەوئى باسى بەرزبوونەو ھى پېغەمبەرە ﷺ و باسى شەورۆ، تەنیا لەم سوورەتەدا ھاتو.

۲- تەنیا لەم سوورەتەدا باسى دووجار تىكدان و خراپەكارىي جۈولەكەو، سزادانىشيان كراو.

۳- تەنیا لەم سوورەتەدا بەسەرىيەكەو، خوا باسى بىست و چوار (۲۴) پەشت و ئاكار دەكات، كە (۱۸) ئايەتيا بۆ تەرخان دەكات، ئايەتەكانى: (۲۲ - ۳۹)، كە (۱۲) يان پەشت و ئاكارىي پەسندن و (۱۲) شيان پەشت و ئاكارى ناپەسندن، كە لە تەفسىرەكاندا نەمىنيو بەو شىوہىيە دابەشكرابن، بەلام من بە زۆر لىوردبوونەو سەرنجانندان بۆم دەرگەوتو، كە ژمارەيان (۲۴) ۵ و (۱۲) بە (۱۲) ەن، بە پەسند و ناپەسندەو، ئىنجا ئەو پەشت و ئاكارە پەسندەو و خۆ پى پازاندەو ھىيان و، پەشتە ناپەسندو خراپەكان و، خۆ لى دوورخستىيان و، خۆ لىبزار كردىيان، بە ھىكمەت ناوھىتارو.

۴- باسى ئەو كە ھىچ شتىك نىيە تەسبىح و تەھمىدى خوا نەكات، (واتە: خوا بە پاك نەگرى و ستايشى نەكات)، بەلام ئىمە تىي ناگەين، ئەوئىش تەنیا لەم سوورەتەدا ھاتو، لە ئايەتى ژمارە (۴۴) دا ھاتو: ﴿تَسْبِيحٌ لَهُ السَّمَوَاتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَلَكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ...﴾ (۴۴) الإِسْرَاءُ، ئەگەرنا لە زۆر سوورەتەدا خوا ﷻ باسى ئەو ھىيە كردو كە ئاسمانەكان و زەوى خوا بە پاك دەگرن و ستايشى دەكەن، بەلام ئەو كە ھەموو شتىك خوا بە پاك بگرى و ستايشى بكات و ئىمەش تىي نەگەين، تەنیا لەم سوورەتەدا ھاتو.

۵- تەنیا لەم سوورەتەدا باسى پىزگرتنى خوا لە مروف كراو، بە بىزەي (تكريم) كە لە ئايەتى ژمارە (۷۰) دا ھاتو: ﴿وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ...﴾ (۷۰) الإِسْرَاءُ، بەو بىزەيە تەنیا لىرەدا ھاتو، ئەگەرنا لە سوورەتى (التين) دا: ﴿لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ﴾ (۴) التين، واتە: بە دىنيي مروفمان لە باشتىن شىوہدا دروستكردو.. ھەروەھا لە كۆتايى سوورەتى (الأحزاب) دا: ﴿إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَنْ يَحْمِلْنَهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا الْإِنْسَانُ إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا﴾ (۷۲) الأحزاب، واتە: ئەمانەتمان پانوناد لەسەر ئاسمانەكان و زەوى و چىكان، نەيانتوانى ھەلى بگرن و لىي ترسان، بەلام ئىنسان ھەلى گرت، ھەروەھا لە سوورەتى (البقرة) و لە

چهند شوئینیکی دیکه‌دا، باسی ټه‌وه کراوه که مروّف جینشینی خواجه، به‌لام وشه‌ی ریزمان لیگرتوه (کرمنا) ته‌نیا له‌م ټایه‌تی ژماره (۷۰) ی سوږه‌تی (الإِسْرَاءُ) دا هاتوه.

۶- ته‌نیا له‌م سوږه‌ته‌دا باسی پایه‌ی ستایشکراو (المَقَامُ المَحْمُود) ی پیڅه‌مبه‌ر ﷺ کراوه: ﴿وَمِنْ أَيْلٍ فَتَهَجَّدَ بِهِ نَافِلَةً لَّكَ عَسَىٰ أَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَّحْمُودًا﴾ (۷۹) الإِسْرَاءُ، واته: له شه‌ویدا بیداربه وشه‌ونوژ بکه ټه‌وه زی‌ده‌یه (له فهرزه‌کان) بو تو، نیزیکه که په‌روه‌ردگار تۆ زیندو بکاته‌وه و پایه‌ی ستایشکراوت پییدا.

۷- ټایه‌تمه‌ندییہ کی دیکه‌ی ټه‌م سوږه‌ته ټه‌وه‌یه، که ته‌نیا له‌م سوږه‌ته‌دا باسی پرووح کراوه، هه‌لبه‌ته وشه‌ی پرووح له‌ قورټاندا زور جار هاتوه، به‌لام پرووح که له‌ باره‌یه‌وه پرسیار له پیڅه‌مبه‌ر ﷺ کرابی و مه‌به‌ستیش پیی گیان (روح) ی مروّف بی و، خوا‌ی په‌روه‌ردگار وه‌لامه‌که‌ی فیر بکات، ته‌نیا له‌م سوږه‌ته‌دا هاتوه، که ده‌فهرمو‌ی: ﴿وَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا﴾ (۸۵) الإِسْرَاءُ، واته: له‌ باره‌ی پرووح‌وه پرسیار لی‌ده‌که‌ن، بل‌ی: پرووح له‌ کاری په‌روه‌ردگارمه و، ټه‌ندازه‌یه‌کی که‌میش نه‌بی زانیاریتیا پی‌نه‌دراوه {یانی: به‌و ټه‌ندازه که‌مه زانیارییه‌ش ده‌رکی چیه‌تی پرووح ناکه‌ن}.

۸- له‌م سوږه‌ته‌دا له‌ بیان‌وه‌کانی کافره‌کان به‌سه‌ر یه‌که‌وه نو (۹) بیان‌و هاتوون، ټه‌وانه‌یان کردو‌ته پاسو و بیان‌و که ټه‌وه داواکاریانه‌یان بو جبه‌جی بکات، ټنجا ټیمان به پیڅه‌مبه‌ر ﷺ بی‌ن و بروا به‌ قورټان بی‌ن، له‌ ټایه‌ته‌کانی: (۸۹ - ۹۴) دا.

۹- ټایه‌تمه‌ندییہ کی دیکه‌ی ټه‌م سوږه‌ته ټه‌وه‌یه، که ته‌نیا له‌م سوږه‌ته‌دا باسی چو‌نیه‌تی نو‌یژ و پارانه‌وه کراوه، له‌ پرو‌ی ده‌نگ هه‌ل‌هینان و ده‌نگ کپ کردنه‌وه‌وه، خوا ﷺ ټاموژگاری پیڅه‌مبه‌ر ﷺ ده‌کات: ﴿وَلَا تَجْهَرْ بِصَلَاتِكَ وَلَا تُخَافُهَا وَأَبْتَغِ بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا﴾ (۱۱۰) الإِسْرَاءُ، (صلاة) ده‌گونج‌ی مه‌به‌ست پیی نو‌یژ بی‌ت و، ده‌شگونج‌ی مه‌به‌ست پیی مو‌تله‌قی پارانه‌وه‌وه واز و نیاز بی له‌گه‌ل خوا‌دا، ده‌فهرمو‌ی: نه‌ ده‌نگت به (صلاة) به‌رز بکه‌وه‌وه، نه‌ ده‌نگیش کپ و نزم بکه‌وه‌وه، ﴿وَأَبْتَغِ بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا﴾، له‌و نیوانده‌دا {له‌ نیوان ده‌نگه‌لینان و ده‌نگ کپ کردن دا} ری‌یه‌کی میانجی بگره، واته: حاله‌تیکی میانجی به‌خو‌وه بگره.

ټه‌مه‌ پی‌ناسه‌و خسته‌ن‌پرو‌ی باب‌ه‌ت و نی‌وه‌رو‌کی سوږه‌تی مو‌باره‌کی (الإِسْرَاءُ) بو، خوا پشتیان بی له‌ دا‌هاتو‌ودا ده‌چینه‌سه‌ر ده‌رسی یه‌که‌م و، پروونکردنه‌وه‌و شیکردنه‌وه‌ی ماناو نی‌وه‌رو‌کی هه‌شت (۸) ټایه‌تی سه‌ره‌تای ټه‌م سوږه‌ته‌ مو‌باره‌که، که وه‌ک گوتم: وه‌ک پی‌شه‌کی وان بو کو‌ی باب‌ه‌ته‌کانی.

شەشەم: دابەشکردنی بابەتەکانی ئەم سۈرەتە بۆ یازدە دەرس:

وەك عادەتی خۆم لە تەفسیر كردنی ھەموو سۈرەتەكاندا، پێش باش باش سەرنجی ئایەتەكان دەدەم و تێیانەو ڕادەمێنم: داخۆ چەند ئایەت زیاتر پێكەو ھە یو ھەستەن، ئەگەرنا وەك لە سەرەتای تەفسیری سۈرەتی (الانعام)دا باسم كردو ھە، بە ئایەت سۈرەتە مەككەییەكان، (ماشاءاللہ) وەك ھەریا چۆن شەپۆل دەدات، شەپۆل لە دواي شەپۆل دێ و بۆت لە یەك جیا ناكړیتەو ھە ھەمووی پێكەو ھە یو ھەستە، زۆر جار سۈرەتە مەككەییەكانیش بەو شیو ھەین، سۈرەتە مەدینەییەكان جار جار بەپێی باس و بابەتەكان، دەتوانی لێکیان جیا بكە ھەو ھە.

بەلام بە ھەر حال، پێموایە سۈرەتە مەككەییەكانیش خوای کارزان و زاناو شارەزا و میھرەبان، وای داناون {وەك تاكو ئیستا ھەروام ھیناوە} کە ھەر کۆمەلە ئایەت، کۆمەلە ئایەت، جوړیك لە پەيوەستیی تایبەتییان پێكەو ھە ھە، کە دەتوانی بیانکە ھە بە دەرسیك، لە کۆرپێكدا، لە وتاریكدا، ئەوانە بە ھە ھەو تەفسیر بكە ھە، ئەو ھەش یەكێکی دیکە ھە لە ڕوو ھەکانی ئیجازی قورئان! ئنجا من ئەم سۈرەتە موبارکە کە ئایەتەکانی: سەدو یازدە (۱۱۱)ن، کردوومن بە یازدە (۱۱) دەرس:

دەرسی یەكەم: ئایەتەکانی: (۱ - ۸)، واتە: (۸) ئایەت، کە وەك پێشەکی وایە، بۆ سەرچەم بابەتەکانی دیکەو، باسی شەوڕۆی پێغەمبەری خوا ﷺ دەکات، لە مزگەوتی ھەرامەو ھە لە مەككە بۆ مزگەوتی ئەقصا لە شام، ھەروەھا باسی ڕووداویکی گرنگی گەلی جوولە کە دەکات، کە بریتییە لەو ھە دوو جارێان خراپەکاریی و تێکدان دەکەن لە زەویدداو، ھەردوو کە جارە کەش خوا ﷻ کەسانێکیان بۆ ھەرەخسێتی کە سزایان بدەن و، لەسەر ئەو تەمبییان بکەن.

دەرسی دوو ھەم: ئایەتەکانی: (۹ - ۲۱)، واتە: (۱۳) ئایەت، کە لەو (۱۳) ئایەتەدا خوا ﷻ وێرای پێناسە ھەکی ناوازی قورئان، کە باشترین پێنمایە، باسی چەند مەسەلە ھەکی دیکە ھە جوړاو جوړیشی کردو ھە، کە ھەموویان لە بازنە ھە خستە ڕووی یاسا کانی خوا (سُنُّ اللہ)دا خوایان دەبیننەو ھە، کە وەك دواتر قسەیان لەسەر دەکەین، خوا ﷻ لەو چەند ئایەتەدا، کۆمەلێک یاسای خوای (یاسای گەردوونی) کە لە ژیا نی بەشەردا دایناون، خستوونیە ڕوو.

دەرسی سێ ھەم: ئایەتەکانی: (۲۹ - ۳۹)، واتە: (۱۸) ئایەت، کە باسی بیست و چوار (۲۴) ڕەوشت و ئاکاریان تێدا کراو ھە، دەشگونجی بلیین: (۲۵) یان زیاتریش، (۱۲) ی پەسندو، (۱۲) ی ناپەسند، کە

(۱۲) په سنده كان به به ته نيا په رستنې خوا (التوحيد) ده ستیان پيکراوه و، هر به ویش کو تايان پي هيتراوه، نجا تیکه له کیش له گه ل ته نيا په رستنې خوا، وه ک ثاکاريکی زور ناپه سندیش باسی هاوبه ش بو خوا دانان کراوه، هم له سهره تاوه هم له کو تاييه وه، هه روه ها پیناسه ی حکمه ت کراوه به: وه ده سته يانی خو پازانده وه به سيفه ته به رزو په سنده کان و، له خو دارپين و خو ياکرده وه له سيفه ته نرم و په سته کان، واته: (التحلية بالفَضائل، والتَّحْلِيَةُ مِنَ الرَّذَائِل).

دهرسى چوارهم: ثايه ته كانى: (۴۰ - ۵۲)، واته: (۱۳) ثايه ت ده گرنه وه، كه تيباندا كومه لايك پراستى گه وره و گرنك له باره ي: خوا به يه كگرتن و، پوژى دوايى و قورئانه وه، خراونه پروو، له ميانى ته وه شدا ئاماژه به ژماره يه ك بىروكه و هه لويستى پوچ و نه فامانه ي بى پروايان كراوه و ئه گهر به پيويست زانرابى، ئه و بىروكانه به رپه رچيش دراونه وه، جارى واش هه يه بىروكه يه ك كه هاوبه ش بو خوا دانهره كان (كافره كان) خستوو يانه ته پروو، خوا ﷺ باسى ده كات، ههر به باس كردنى ئيكتيفا ده كات، چونكه هينده پوچه! پيويستى به دهر خستنى پوچه لايه كه ي ناكات.

ده رسی پینجهم: ټایه ته کانی: (۵۳ - ۶۰)، واته: (۸) ټایه ت، له م (۸) ټایه ته شدا چهند ریښماییه کی گرنګ ټاراسته ی پیڅه مبر ﷺ و مسؤلمانان کراون، له بواړی هه ټسوکه وت له گه ل نه یاران یان دا، هه روه ها باسی پایه ی به رزو بی وینه ی خوا کراوه، که پیڅه مبران (عليهم الصلاة والسلام) و بنده بو خوا صولحوه کان، چوڼ مامه له ی له گه لدا ده که ن و، چوڼ هه موو هه و ل و کوڅشیان ته ووه یه که زیاتر له خوا نښک ښه وه، هه روه ها باسی چهند یاسابه کی خوا ی کارزان کراوه، له ژباڼی به شه ردا.

ده‌رسی شه‌شهم: ئایه‌ته‌کانی: (٦١ - ٦٥)، واته: (٥) ئایه‌ت، تێیاندا باسی به‌سه‌ره‌اتی ئاده‌م (علیه‌السلام) و ئییلیسی نه‌فرین لیکراو، کراوه، که چۆن له‌به‌ر حه‌سه‌د و خۆ به‌زلگری، کړنووشی پێزگرتنی بو ئاده‌م نه‌بردوه و، هه‌ره‌شه‌ی سه‌ختیشی له‌وه‌چه‌که‌ی کردوه، که هه‌موویان گوهر بکات، خوای بالا ده‌ستیش بێ منه‌تی کردوه و، پێشی راگه‌یاندوه: که ناتوانی به‌نده‌ چاک و ساغه‌کانی خوا، بخاته ژێر رکبفی خۆیه‌وه.

دهرسى حهوتهم: ثايه ته كانى: (٦٦ - ٧٢)، واته: (٧) ثايه ت ده گريته وه، كه له م حهوت ثايه ته شدا خوا عليه السلام باسى به خشش و كه رهمى بى سنوورى خوئ له گه ل بهنده كانيدا ده كات، هم له بوارى نيعمه ته كانيدا، وه ك ملكه چكردنى ده رياو وشكانيى، بويان، هم له بوارى ده رياز كردنى مروقه كاندا له كاره سات و به لايه كان، پاشان باسى ريزگرتنى خوا له مروقه كان و، دابين كردنى پيداويستيه كانى ژيان و گوزهرانيان كراوه، له كو تا ييشدا باسى سهره نجامى پر خيّر و فهري بروادارانى بهرچاو روشن كراوه، به يچه وان ه شه وه: سهره نجامى شووم و نه گيه تى پيبروايانى دل كويز له قيامه تدا، خراوه ته روو.

دهری هه شتەم: ئایەتەکانی: (۷۳ - ۸۱)، واتە: (۸) ئایەت دەگریتەوه، لەم دەرسەدا تەوهری سەرەکیی بریتیه له ئامۆزگاری و رێنمایی کردنی خوا بۆ پییغەمبەر ﷺ و له پشت ئەویشەوه

بۇ ئۆممەتەكەي و شوئىنكەوتووانى، كە وریای فرت و فیل و پیلان و گوشاری بیپروایان بن: له راسته پرتی لایان نه دهن، ههروهها باسی ههولێ کافرهکان کراوه بۆ دهر به دهر کردن و شار به دهر کردنی پیغه مبه ر ﷺ له مه ککه کراوه، پاشان خوا پینمایي پیغه مبه ره که ی خوی کردوه، که نویتزه فهرزه کان و شهو نویتزیش بکات و، له خواش بیاریته وه که چونه ژوور و چونه دهري، باش و راست و پیک بی و رایبگه یه نن: که هه ق هات و باتیل پووچه ل بۆوه.

دهرسی نۆیه م: ئایه ته کانی: (۸۲ - ۹۶)، واته: (۱۵) ئایه ت ده گریتته وه، که ته وه ری سه ره کیی ته م یازده ئایه ته ش دوو بابته ن:

بابه تی یه که م: باسی قورئانه، هه رچه نده هه ندیک مه سه له ی دیکه شی له گه ل نیاخن کراون، به لام چه که که هه ر باسی قورئانه.

بابه تی دووه م: که ته وه ری دووه م پیکدی نی، باسی بیانوو گرتنی کافره کانه، که پیشنیاری سه یرو سه مه رهیان بۆ پیغه مبه ری خوا کردوه ﷺ تا کو برۆای پیبینن، خواش وه لامی ددانشکینی قسه کانیانی فیری پیغه مبه ره که ی کردوه ﷺ، تیره تاکه شوئینیکه که کۆمه لیک بیانوو به سه ر یه که وه له لایه ن کافره کانه وه بۆ پیغه مبه ری خاته م ﷺ خراونه روو، که ته و شتانه مان بۆ جیه جی بکه، ئنجا ئیمه بروات پی دینن.

دهرسی دهیه م: ئایه ته کانی: (۹۷ - ۱۰۴)، واته: (۸) ئایه ت، له م (۸) ئایه ته شدا، سه ره تا له چوار ئایه تی یه که مدا چه ند مه سه له یه کی جۆراوجۆر خراونه روو، که ته وه ری سه ره کییان به ر په رچدانه وه ی قسه و قالی کافره کان و دهر خستنی سه ره نجامی شوومیه انه له روژی دوایی دا، ههروهها باسی توانایی خوا ﷺ به سه ر زیندووو کردنه وه ی مردوو اندا و، باسی چرووکی کافره کان و ده ول مه ندیی و بی نیازی خوا کراوه،

پاشان له چوار ئایه تی دووه م دا، پیکه وه باسی روو به روو بوونه وه ی مووسا ﷺ، فیرعه ون کراوه و هه ر کام له: وتوویتی ئیوانیان و، سه ره نجام و ئاکامی بی مرادانه ی فیرعه ون و شوئینکەوتووانی و، ئاکامی به خته وه رانه ی مووسا و گه له که ی (بنو اسرائیل)، خراوته روو.

دهرسی یازدهیه م و کۆتایی: ئایه ته کانی: (۱۰۵ - ۱۱۱)، واته: (۷) ئایه ت ده گریتته خوی، ته وه ری سه ره کیی ته م حه وت ئایه ته ش، هه ر باسی قورئان و پیغه مبه ری کۆتاییه ﷺ، پاشان باسی یه کتایی خوا له هه ر سی بواره کانی: (ناوو سیغه ته کان، په روه ردگاریتی، په رستراویتی) دا، ههروهها ئامۆژگاری خوا ﷺ بۆ پیغه مبه ر ﷺ له بوار ی چۆنیه تی نویتز و پارانه وه ی دا، به نسه بت دهنگ به رز و نزم کردنه وه، ته وه ش خراوته روو، که هه ولبدات به شیوه یه کی میانجیی نزاو پارانه وه کان، یاخود نویتز و تاعه ته که ی ته نجام بدات، واته: نه دهنگ زۆر هه لینی، نه دهنگ زۆریش کپ بکات.

له نړۍ څخه لاس ته راوړنه ځان ته ځان ته
Stay in touch on social media
ننن مکتب پر موبایل الوتکې اجتماعي

ډاګه پانډنې مکتبه یې ماموستا عهلی بایر

AliBapir/عہلی بایر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

www.alibapir.net

English + عربي = کوردي

کتابي

ډاګه پانډنې مکتبه یې ماموستا عهلی بایر

QR codes for AliBapir and social media links.

دەرسى يەكەم

له تۆره كۆمەلەيتىپەكان لەكەلتەن
 Stay in touch on social media
 نەن مەكەم عىر موانەق التواصل التەلمەم

پاڭەياندىنى مەكتەبى مامۇستە عەلى بابىر

AliBapir/عەلى بابىر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir/عەلى بابىر

www.alibapir.net
 English - عربي - كوردى

AliBapir

Google Play

App Store

پاڭەياندىنى مەكتەبى مامۇستە عەلى بابىر

كەتالى

پاڭەياندىنى مەكتەبى مامۇستە عەلى بابىر

پاڭەياندىنى مەكتەبى مامۇستە عەلى بابىر

www.alibapir.net

پیناسہی ئەم دەرسە

لەم دەرسەماندا هەشت (۸) ئایەتی سەرەتای سوورەتی (الإسراء) شی دەکەینەو، ئایەتی: (۱ - ۸)، کە وەك پێشتر باسمان کرد: ئەم (۸) ئایەتە بۆ کۆی باس و بابەتەکانی ئەم سوورەتە، وەك پێشەکیی وان و، دوو بابەتی گەورە و گرنگیان تێدا خراونە پروو:

یەكەم: سەفەری شەو، شەوڕۆیی کردنی خوای بەرز و مەزن بە پێخەمبەر ﷺ لە مزگەوتی حەرامەو، لە مەككە، بۆ مزگەوتی ئەقصا لە شام (فەلەستین) لە بەشێکی شەوێکدا، کە ئەو بە پروای من، پاش پێخەمبەراییەتی و وەحیی بۆ ناردنی خوا بۆ پێخەمبەری خاتەم ﷺ گەورەترین و گرنگترین ریز لێنانی خوای کارزانە، بۆ پێخەمبەری خاتەم ﷺ.

دووهم: هەوالدان بە: دوو جار هەلسانی جوولەکە بە تێکدان و خراپەکاریی و، ستەم و دەستدریژی لە زەویدا، لەو شوێنە کە خۆیان دەسەلاتیان تێدا دەبن لە شام، دواپی پەخساندنێ کە سائیک لە لایەن خواوە (پەخساندنێ کۆمەڵە بەندەیکە)، بۆ تەمبێ کردنی جوولەکەکان و لووت شکاندنیان، بابەتی یەكەم لە ئایەتی یەكەمدا، خراوەتە پروو، بابەتی دووهمیش لە ئایەتەکانی: (۴ - ۸) دا خراوەتە پروو، لە ئایەتی: (۲ و ۳) شدا بابەتیکی دیکە نیاوخن کراوە، کە باسی نووحە علیهِ السَّلَام و باسی ئەوێهە کە خوا ﷻ کتیبی بە مووسا داوە، بێتە رێنمایی بۆ گەلی ئیسرائیل.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿سُبْحَنَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِّنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا الَّذِي بَرَكْنَا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ مِنْ آيَاتِنَا إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ۝۱﴾ وَأَتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِّبَنِي إِسْرَءِيلَ أَلَّا تَتَّخِذُوا مِن دُونِي وَكِيلًا ۝۲ ذُرِّيَّةً مِّنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ إِنَّهُ كَانَ عَبْدًا شَكُورًا ۝۳ وَقَضَيْنَا إِلَى بَنِي إِسْرَءِيلَ فِي الْكِتَابِ لِنُفْسِدَنَّ فِي الْأَرْضِ مَرَّتَيْنِ وَلَنَعْلَنَّ عُتُوًّا كَبِيرًا ۝۴ فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ أُولُنَاهُمَا بَعَثْنَا عَلَيْكُمْ عِبَادًا لَّنَا أُولِي بَأْسٍ شَدِيدٍ فَجَاسُوا خِلَالَ الدِّيَارِ وَكَانَ وَعْدًا مَّفْعُولًا ۝۵ ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ الْكَرَّةَ عَلَيْهِمْ وَأَمْدَدْنَاكُمْ

بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَجَعَلْنَكُمْ أَكْثَرَ نَفِيرًا ﴿٦﴾ إِنَّ أَحْسَنَكُمْ أَحْسَنْتُمْ لِأَنْفُسِكُمْ وَإِنْ أَسَأْتُمْ فَلَهَا فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ لِيَسْتَوْفُوا وُجُوهَكُمْ وَلِيَدْخُلُوا الْمَسْجِدَ كَمَا دَخَلُوهُ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَلِيُتَبَرَّأُوا مَا عَلُوا النَّبِيرَا ﴿٧﴾ عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَنْ يَرْحَمَكُمْ وَإِنْ عُدتُمْ عُدتْنَا وَجَعَلْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ حَصِيرًا ﴿٨﴾

مانای دهقا و دهقی نایه تەکان

{بە ناوی خوای بە بەزەیی بەخشنده . ئەو کەسە (ئەو زاتە) پاک و بێ خەوشە کە (لە بەشیکی) شەوێکدا شەوڕۆیی بە بەندەکە ی خۆی کرد، لە مزگەوتی حەرەمەو (لە شاری مەککە) بۆ مزگەوتی دوورتر (ئەقصا، لە شاری قودس)، کە پیت و پیزمان خستۆتە دەور و بەری، (بۆیەش ئەو سەفەر و شەوڕۆییەمان پێکرد)، تاکو لە نیشانەکانی خۆمانی پێشان بەدەین، بێگومان ئەو (خوا) بێسەری بێنەرە ﴿١﴾ ھەرۆھە کتیییشمان بە مووسا داو، کردمانە پێنمایی بۆ بەنی ئیسرائیل (پیشمان گوتن): کە جگە لە من سەرپەرشتیارێکی دیکە مەگرن ﴿٢﴾ ئەو وەچە ی ئەوانە ی کە لەگەڵ نووح دا (لە کەشتییە کەیدا) ھەلمانگرتن! بە دنیایی ئەو بەندە یەکی سوپاسگوزار بوو (بۆ خوا) ﴿٣﴾ لە کتیی (تەوڕات) یشدا پریارمان لەسەر بەنی ئیسرائیل داو، پێمان راگەیاندن کە: بە دنیایی ئێوە دوو کەرەتان خراپەکاریی و تیکدان لە زەویدا دەکەن و، بە ستم و خۆ سەپاندنێکی گەورە بالادەست دەبن ﴿٤﴾ ئنجا کە (کاتی) بەلێنی کەرەتی یە کەمیان ھات (و خراپەکاریتان کرد)، چەند بەندە یەکی جەنگاوەری زەبەر دەستی خۆمانمان دەنێرینە سەرتان، کە کەلێن و کونی خانووەکان (لێتان) دەپشکنن، (بۆ سوڤاگ کردنتان و گرتن و کوشتنتان)، ئەوھەش گفتیکە ئەنجام دراو (پریاری کۆتایی لە بارەو دراو) ﴿٥﴾ دوایی نۆرە ی زالبوون بۆ ئێوە دەگیرێنەو، سامان و کوپانتان بۆ دەرەخسێن و ژمارە ی کەسەکانی ئێوە (کەسە جەنگاوەرەکان) زیاتر دەکەین (لەوان) ﴿٦﴾ ئەگەر چاکە بکەن! چاکە لەگەڵ خۆتان دەکەن و، ئەگەر خراپەش بکەن! ھەر بە خۆتان دەکەن، ئنجا کە (کاتی) بەلێنی ئەو ی دیکە (دووھم) ھات، (ستەم و خراپەکاریتان کردووە لە زەویدا، ئێمە دووبارە بەندە جەنگاوەرە زەبەر دەستە کاھانتان دەنێرینەو سەرتان)، تاکو ڕووھ کانتان (بە ھۆی مەینەتی و گرفتارییەو) خەمبار بن، ھەرۆھە تاکو (دوژمنە کانتان) بچنەو ئیو

مىزگە ۋەتە كەۋە، ۋەك چۇن يەكە مىجار چوون و، بۇ ئەۋەى ھەرچى ملھوۋىرى و خۇسەپپىنى كىردوۋىپانە، بە ۋىران كىردن ۋىرانى بىكەن ﴿۷﴾ نىزىكە پەرۋەردىگارتان بەزەپپتان لەگەلدا بنوئىنى، ئەگەر بىگەرپپنەۋە سەر راستە پى)، ئەگەر بىگەرپپنەۋە (سەر ستەم و خراپە كارىي)، ئىمەش دەگەرپپنەۋە سەر سىزادانتان، دۈزەخىشمان كىردۈتە سىنى بىپروايان ﴿۸﴾).

شىكىردنەۋەى ھەندىك لە وشەكان

(سُبْحَانَ): (السَّيْحُ: الْمَرْ السَّرِيعُ فِي الْمَاءِ أَوْ فِي الْهَوَاءِ، وَالتَّسْبِيحُ تَنْزِيهِ اللَّهِ تَعَالَى، وَسُبْحَانَ أَصْلُهُ مَصْدَرٌ نَحْوُ غُفْرَانَ).

ۋشەى (سُبْحَانَ) لە (سَبَّحَ) ۋە ھاتو، كە بە پۇششتى خىرا دەگوتىرى: لە ئا، ياخود لە ھەۋادا، [مەلە كىردن]، (تَسْبِيح) یش برىتيە لە بە پاكگرتنى خۋاى بەرز، (سُبْحَانَ) ئەللە كەى چاۋگە، يانى: (أَسْبَحُ سُبْحَانَ)، يان: (سَبَّحْتُ اللَّهَ تَسْبِيحًا) أَيْ (نَزَّهْتُ اللَّهَ تَنْزِيهًا) يانى: خوام بە پاكگرت بە پاكگرتن.

(أَسْرَى): (الْأَسْرَى: سَيْرُ اللَّيْلِ يُقَالُ: أَسْرَى يُسْرِي، وَسَرَى يَسْرِي)، (سَرَى): برىتيە لە شەۋرۋى (سەفەرى شەۋ)، ئىجا بە دوو شىۋە ھاتو: ۱- (أَسْرَى يُسْرِي)، ۲- (سَرَى يَسْرِي)، ھەردوۋىيان بە ماناى: سەفەرى شەۋى كىرد، دىن.

(وَكَيْلًا): (الْوَكِيلُ: أَنْ تَعْتَمِدَ عَلَى غَيْرِكَ، وَتَجْعَلَهُ نَائِبًا عَنْكَ، وَالْوَكِيلُ فَعِيلٌ مَعْنَى الْمَفْعُولِ: ﴿وَكُنْ بِاللَّهِ وَكَيْلًا﴾ ﴿۸۱﴾ النساء، أَيْ: اكْتَفِ بِهِ أَنْ يَتَوَلَّى أَمْرَكَ، وَشەى (تَوَكَّلَ) ئەۋەى كە تۆپشت بە غەيرى خۆت بىستى و، بىكەىە برىكارى خۆت، وشەى (وَكِيلَ) (فَعِيل) ە، بەلام بە ماناى (مَفْعُول) ە، (وَكِيلَ)، واتە: (مَوْكُول)، يانى: (مَوْكُولُ إِلَيْهِ)، كار پى سپىردراو، كە دەفەرمۋى: ﴿وَكُنْ بِاللَّهِ وَكَيْلًا﴾ ﴿۸۱﴾ النساء، واتە: ئىكتىفا بىكە بەۋەى خوا كاروبارت بۇ بەرپۋەبەرى.

(وَفَضَيْنَا إِلَى بَنِي إِسْرَءِيلَ فِي الْكِتَابِ): (الْقَضَاءُ: فَضْلُ الْأَمْرِ قَوْلًا كَانَ أَوْ فِعْلًا)، (قَضَاءُ): برىتيە لە يەكلاى كىردنەۋەى كاريك، ئىجا بە قسە، يان بە كىردەۋە، ئەگەر بە قسە بى، واتە: برىارى كۇتايى، ئەگەر بە كىردەۋە بى، واتە: بە كىردەۋە ئەۋ شتە لىك جىا

بکەیهوه، (وَقَضَيْنَا إِلَى بَنِي إِسْرَءِيلَ فِي الْكِتَابِ)، واتە: لە کتیبدا کە مەبەست پێی تەوڕاتە، یاخود کتیبەکانی دیکە، وەك دوایی باسی دەکەین، ئەو بپارەمان بۆ بەنی ئیسرائیل داو، پێشمان پاگەیاندن.

(وَلَنَعْلُنَّ عُلُوءًا كَبِيرًا): هەروەها خۆتان بەرز دەکەنەوه و بالا دەست دەبن بە بالا دەست بوونیکی گەوره، (عَلَا يَعْلُو عُلُوءًا وَهُوَ عَالٍ، وَعَلِيَّ يَعْلَى عَلَاءً فَهُوَ عَلِيٌّ، وَالْعُلُوءُ: الْإِرْتِفَاعُ)، (عَلَا، يَعْلُو، عُلُوءًا، وَهُوَ عَالٍ)، واتە: بەرز بوو، بەرز دەبێتەوه، بەرز بوونەوه، ئەو بەرزە، هەروەها (عَلِيٌّ، يَعْلَى، عَلَاءً فَهُوَ عَلِيٌّ)، ئەویش بە هەمان شێوە، بەرز بۆوه، بەرز دەبێتەوه، بەرز بوونەوه، ئەو بەرزە، کەواتە: (عَالٍ) و (عَلِيٍّ)، هەردووکیان بە مانای بەرز دین، ئنجایەکیان لە (عَلَاء) وه هاتوه، یەکیان لە (عَلِيٍّ) یەوه هاتوه، (عُلُوءٌ) یش، واتە: بەرز بوونەوه، کە بە تەئکید مەبەست پێی بالا دەستی و دەسەلات پاران و خەلك خستنه ژێر ڕکیزی خۆیه.

(أُولَى بَأْسٍ شَدِيدٍ): (الْبَأْسُ وَالْبَأْسَاءُ: الشَّدَّةُ فِي النُّكَايَةِ)، وشە (بَأْسٌ) و (بَأْسَاءٌ)، ئەوهیه کە ئینسان لە جەنگدا سەخت بێ و توند و بههیز بێ، (أُولَى): یانی (أَصْحَابُ)، (أُولَى بَأْسٍ شَدِيدٍ): یانی: خاوەنانی هێزیکی زۆر لە جەنگدا، (أَيُّ ذَوِي قُوَّةٍ شَدِيدَةٍ)، یانی: خاوەنانی هێزیکی زۆر، واتە: زەبر دەست و، زەبروهشین.

(فَجَاسُوا خِلَالَ الدِّيَارِ)، (أَيُّ: تَوَسَّطُوهَا وَتَرَدَّدُوا بَيْنَهَا، وَقِيلَ: الْجَوُّسُ: طَلَبُ ذَلِكَ الشَّيْءِ بِاسْتِقْصَاءٍ)، (فَجَاسُوا خِلَالَ الدِّيَارِ)، واتە: ئەو دوژمنانە کە بەسەرتاندا دەدەن، بە نێو کۆلان و کووچەکاندا دەگەڕێن، واتە: پێیدا دین و دەچن، یانی: هەمووی دەخەنە ژێر ڕکیزی خۆیان، هەندیکیش گوتووین: وشە (جَوُّسٌ)، بریتیه لە داوا کردنی شتی بە پشکین و سوڕاغ کردن و لێگه‌رانی، واتە: هەموو کون و قوژبنانتان لێ دەگەڕێن.

(الْكُرَّةُ): (الْكُرَّةُ: الْعَطْفُ عَلَى الشَّيْءِ بِالذَّاتِ أَوْ بِالْفِعْلِ)، (كُرَّ) بریتیه لەوهی شتی بەگێردرێتەوه بۆ شتی، بابدێتەوه بۆ لای، ئنجا خودی شتە کە بەگێردرێتەوه، یاخود، کردەوه کە بۆ بەگێردرێتەوه، (الْكُرَّةُ: الرَّجْعَةُ وَزَنًا وَمَعْنَى)، (كُرَّةٌ) بە مانای (رَجْعَةٌ) دی، واتە: یەك جار گەڕانەوه، ڕەنگە (کەرەت) ی کوردیش هەر لەوهوه هاتبی.

(نَفِيرًا): (نَفَرُوا إِلَى الشَّيْءِ: أَسْرَعُوا إِلَيْهِ، وَيُقَالُ لِلْقَوْمِ النَّافِرِينَ لِحَرْبٍ، أَوْ غَيْرِهَا: نَفِيرٌ، تَسْمِيَةً بِالْمَصْدَرِ)، (نَفَرًا)، واتە: بۆ شوێنە کە چوو بە خێرای، (نَفَرُوا)، واتە: بە خێرای بۆ چوون،

خەلکێک کە بۆ جەنگ، یان بۆ شوێنێک دەچن بە خێرای، پێیان دەگوێرێ: (نَفِير)، واتە: کەسانێک کە بە خێرای بەرەو ئەو شوێنە دەچن، بە تایبەتی بۆ جەنگ، کە دیارە (نَفِير) چاوگە، بەلام وەک ناوێش بە کار هاتووە بۆ کۆمەڵە کەسێک کە بە خێرای بەرەو جەنگ، یان بەرەو مەترسییەک، یان بەرەو شوێنێک دەچن.

(لِئَسْتَوْاْ وَجُوْهُكُمْ): بۆ ئەوەی ڕووتان خراپ بکەن، (السَّيِّءُ: خِلَافُ الْحَسَنِ، وَهُوَ اسْمٌ فَاعِلٍ، مِنْ سَاءَ يَسُوْءُ: إِذَا قُبِحَ...)، (سَيِّئٌ) پێچەوانەی (حَسَن) ه، (حَسَن) یانی: باش، بەلام (سَيِّئٌ) یانی خراپ، ئنجا (سَيِّئٌ) (إِسْمُ الْفَاعِلِ) ه، لە (سَاءَ يَسُوْءُ فَهُوَ سَيِّئٌ)، (سَاءَ) خراپ بوو، (يَسُوْءُ) خراپ دەبێ، (سَيِّئٌ) یانی: خراپ، هەلبەتە (لِئَسْتَوْاْ وَجُوْهُكُمْ): بۆ ئەوەی ڕووتان ناخێرین بکەن، ڕووتان تلخ و دزیو بکەن، ئینسان کە گرفت و مەینەتییه کی بوو، بە ڕووی، بە دەم و چاویدا دەردەکەوێ، خەفەتبار دەبێ، دەم و چاوی ڕەش و تلخ دەبێ.

(وَلِئَسْتَرَوْاْ مَا عَمَلُوْاْ تَبِيْرًا): (تَبِيْرٌ يَتَبَرُّ وَيَتَبَرُّ: هَلَكٌ، وَيَتَعَدَّى بِاللَّضْعِيفِ: تَبَرُّهُ وَالْإِسْمُ التَّبَارُ)، (تَبَرُّ يَتَبَرُّ وَيَتَبَرُّ)، (تَبَرُّ: هَلَكٌ) فەوت. (تَبَرُّ)، (لازم) ه و پێویستی بە (مَفْعُولٌ بِهِ) ناکات، (تَبَرُّ زَيْدٌ) واتە: لەبەین چوو، بەلام ئەگەر بتهوێ پێویستی بە (مَفْعُول) بکات، دەلیی: (تَبَرُّ)، وەک: (تَبَرُّ زَيْدٌ فَلَانًا) یانی: لەبەینی برد، (تَبَرُّ) یانی: لەبەینی بردو فەوتاندی، ناوی فەوتاندنیش بریتیه لە (تَبَارُ)، ﴿وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِيْنَ اِلَّا نَبَارًا﴾ (٢٨) نووح، واتە: سته مکارەکان تەنیا فەوتانیان بۆ زیاد بکە، وەک نووح ﷺ له سوورەتی نووح دا فەرموویەتی.

(حَصِيْرًا): (الْحَصِيْرُ: الْحَبْسُ)، (حَصِيْرٌ) بەمانای سجن (زیندان) دی، (الْحَصْرُ: التَّضْيِيقُ، حَصِيْرًا حَاسِبًا وَمِهَادًا)، دیارە (حَصْرٌ) بە مانای تەنگ پێهەڵچینی شتێک دی، (حَصِيْرٌ) بە مانای (حەپسکەر) و (سجنکەر) دی، شتێک کە هێلی بڕوات، هەروەک (حَصِيْرٌ) بە مانای پرایەخ و شتێکیش دی کە پادەخری، بۆ ئەوەی خەلک لەسەری دابنیشێ.

مانای گشتی نایه تەکان

لەبەر ئەوەی ئیمە دواتر باسیکی تایبەت دەکەین، دەربارەی شەپۆیی پیخەمبەر ﷺ لە مەککەووە بۆ شام، پاشان باسیکی تایبەتیش دەکەین، دەربارەی ئەو دوو تیکدانەیی جوولەکەکان، ئەو دوو ئاژاوەگیریی و تیکدان و خراپەکارییەکی دەیانکەن. هەروەها ئەو دوو جوړە سزادانەیی کە بەسەریاندا سەپێزان، ئنجا ئەم (۸) نایەتەش زیاتر باسی ئەو دوو بابەتەن، بۆیە ئیمە لە مانا گشتیەکەدا بە خێراییی بەسەریاندا دەپۆین، چونکە دوایی لە مەسەلە گەرنەکاندا، دوو باسی تایبەت لەو بارەو دەکەین.

خوای ﷻ سەرەتا دەفەرموێ: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾، بە ناوی خوای بە بەزەیی بەخشندە، واتە: بە ناوی خوای بە بەزەیی بەخشندە ئەم کارە دەست پێدەکەم، دەست پێکردنی ئەم کارەم بە ناوی خوای بە بەزەیی بەخشندە، کە ئەویش وەك زۆر جاری دیکە گوتوو مانە واتە:

ئەم کارە بە ناوی خواوە دەکەم.

ئەم کارە بۆ خوا دەکەم.

ئەم کارە بە پێی شەریعت و بەرنامەی خوا دەکەم.

ئەم کارە بە پشتیوانیی و هێزو پێژیک کە خوا پێم دەدات، ئەنجامی دەدەم.

هەموو ئەو واتایانە دەبێ لە دڵ بگری، کە دەلێی: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾.

دەفەرموێ: ﴿سُبْحَنَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا﴾، پاکیی بۆ ئەو کەسە، پاکیی بۆ ئەو زاتە، بێ خەوشیی بۆ ئەو زاتە، کە شەپۆیی بە بەندەکەیی کرد، ﴿سُبْحَنَ﴾، چاوە، هەندیکیش دەلێن: ناو، بەلام ئەو زاتەر پێدەچێ کە چاوە (مصدر) بێ، واتە: (أَسْبَحَ تَسْبِيحًا)، یان (سَبَّحْتُ تَسْبِيحًا)، بە پاکم گرت بە بە پاکگرتن، یانی: خوا ﷻ، خوام بە پاک گرت، بە بە پاکگرتن واتە: دوورخستنەوەی خوا لە هەڵەو کەم و کوپیی و عەیب و ناتەواویی، خواش بۆ خوێ هەر دوور لە هەڵەو کەم و کوپیی و عەیب و ناتەواویی، بەلام واتە: تۆ لە قەناعەت و میسکی خۆتدا، خوا دوور دەخەیهو، ئەگەرنا خوا لە واقعیدا هیچ هەڵەو کەم و کوپیی و ناتەواوییەکی نیە، بەلام گەرنە ئەوەیە تۆ

قه ناعه ته كه ت وای لیبی، ئنجا ئه وه به نسبت ستایشی خواوه هه روایه، به نسبت به گه وهه گرتنی خواوه هه روایه، به نسبت به بهرز گرتنی خواوه هه روایه، خوا هه بهرزه و هه گه وهه وهه موو گه وهه یی و بهرزی و مه زنی و پاکیی و چاکیی و ستایشیک هه هه هی خوایه، ئه گه ره هیچ که سیش ستایشی نه کات، وکه سیش به گه وهه و به بهرزی نه گری، خوا هه روایه، به لام لی ره دا مه به ست ئه وهه یه که ئه وهه که سه ده لی: من خوّم قه ناعه ته که م وای ده که م، گرنه گ ئه وهه یه تو خوّت وای، ئه گه رنا خوا ی بهرز و مه زن بوّ خو ی هه روایه، ﴿أَسْرَىٰ بِعَبْدِهِ لَيْلًا﴾، شه ورۆی به بهنده که ی خو ی کرد، به دلنایی مه به ست له بهنده که ی (محمد) پیغه مبه ره ﴿لَيْلًا﴾.

ئنجا هه لبه ته: خودی ﴿أَسْرَىٰ﴾، یانی: شه ورۆی پیکرد و سه فه ری شه وی پیکرد، به لام ئه مه لی ره دا بوّ زیاتر جه ختکردنه وهه یه که سه فه ره که به شه و بووه، یاخود بوّ ئه وهه یه که هه موو شه وهه که شی دانه گرتوه، به لکو له به شیک له شه ویکدا ئه وهه شه ورۆیی و سه فه ره ی پیغه مبه ری خوا ﴿مِّنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا الَّذِي بَرَكْنَا حَوْلَهُ﴾، له مزگه وتی حه رامه وه، ئه وه مزگه وتیه که قه ده غه کراوه، له و شتانه ی که شایسته ی نین، تییدا ئه نجام بدرین، یان له که سانیک که شایسته ی نین توخنی بکه ون، یان قه ده غه کراوه له وه که دوژمنان زه فه ری پیه رن، ﴿إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا﴾، به ره و مزگه وتی دوورتر، (مزگه وتی دوورتر) به نسبت مه که وه، دیاره ئه وه کاته مزگه وتیک که له قودس بووه، دوورتر بووه، ئنجا مزگه وتی ئه قصا به وه پیناسه ده کات: ﴿الَّذِي بَرَكْنَا حَوْلَهُ﴾، که پیت و پیزمان خستبووه ده ور به ره که ی، ئنجا پیت و پیزمان خستبووه ده ور به ره که ی، وه ک دواتر باسی ده که ی، ده گونجی مه به ست پی پی پیت و پیزی مه عنه ویی بی و، ده شگونجی مه به ست پی پی پیت و پیزی ماددی بی، یاخود هه ردووکیان بیت پیکه وه، هه م به ره که تی ماددی، هه م به ره که تی مه عنه ویی، ﴿حَوْلَهُ﴾، یانی: نه ک هه ره شاره که، به لکو کو ی شام، شام له چه ند شوینیکدا خوا له قورئاندا به: ﴿إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا...﴾ (٧١) ﴿الْأَنْبِيَاءُ﴾، به و ناوه پیناسه ی کردوه، له به ره ئه وه ی شام:

١- له پرووی مه عنه ویه وه: شوینی پیغه مبه ران (عليهم الصلاة والسلام) بووه، به لای که مه وه جگه له پیغه مبه ری خوّمان که سه فه ری پیداکردوه بوّ ئاسمانه کان، جگه له و، هه ر کام له ئیبراهیم (عليه السلام) و ئیسه ق و یه عقوقوب و یوسووف و کوپه کانیشی که م و زور په یوه ندیان به وپوه هه بووه، پاشان مووسا (عليه السلام) و پیغه مبه رانی دیکه، داوود و سوله یمان، ئنجا زه که ریا و یه حیا و عیسا، ئه وانه هه موویان له شام بوون.

۲- له پرووی ماددیشەو: ئەو شوینە شوینیکی بەبەرەكەت و بە پێزە، له پرووی كشتوكال و، ئازەلداری دەرامەت و، له پرووی كەش و هەواو، له پرووی ئاوی سازگار و... هتدەو، ﴿لِئُرِيَهُمْ مِنْ آيَاتِنَا﴾، خوا دەفەرموێ: بۆیە ئەو شەوڕۆیەمان بە پیغەمبەر كەرد ﷺ، بەو بەندەییە خۆمان كە موخەممەدە، تاكو له نیشانەكانی خۆمانی پێشان بەدەین، چ لە شام دا، چ لە كاتی بەرزبوونەوێ دا بۆ ئاسمانەكان، ﴿إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾، بەدلتیایی ئەو بیسەری بینەرە، واتە: خوا ﷻ هەموو شتێك دەبیستێ و هەموو شتێك دەبینێ.

﴿وَأَتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِّبَنِي إِسْرَءِيلَ﴾، هەروەها کتێبیان بە مووسا داو، گێرامان بە پێنمایی بۆ بەنی ئیسرائیل، (بنی) واتە: وەچە، کوران، یاخود: پۆلەکان، (إسرائیل)یش نازناوی یەعقوب بە ﷺ، لەبەر ئەوێ ئەو ھۆزە ھەموویان لە یەعقوبەو پەیدا بوون، یەعقوب و ییش کوری ئیسحاق، ئیسحاقیش کوری ئیبراھیم (خَلِيلُ اللَّهِ)یە، سەلات و سەلامی خوا لەسەر ھەموویان بێ، ﴿أَلَا تَتَذَكَّرُونَ﴾، پێشمان ڕاگەیاندن کە جگە لە من بریکاریکی دیکە، کار پێی سپێرداویکی دیکە، مەگرن، واتە: تەنیا کارەکانی خۆتان بە من بسپێرن، تەنیا پشت بە من ببەستن، تەنیا بەندایەتی بۆ من بکەن، تەنیا چاوەڕوانییتان لە من ھەبێ، بۆ ئەو شتانە کە تەنیا بە خوا دەکرێن.

﴿ذُرِّيَّةَ مَنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ إِنَّهُ كَانَ عَبْدًا شَكُورًا﴾، ئەو وەچە ئێوانە کە لە گەڵ نووحدا ھەڵمانگرتن! (لە کەشتیە کە نووحدا)، بێگومان ئەو بەندەییە کە سوپاسگوزار بوو، واتە: ئێو ئەو بەنی ئیسرائیل! وەچە ئێوانە کە لە کەشتیە کە نووحدا ھەڵمانگرتن و دەربازمان کردن، کە نووحیش بەندەییە کە سوپاسگوزار بوو بۆ خوا، کەواتە: ئێو ش:

أ - ھەم لەبەر ئەو نەعمەتە کە خوا ئێوێ دەرباز کردو، لە فەوتاوێ کانی گەلی نووح نەبوون، بەلکو لە دەربازکراوێ کان بوون، ئەگەرنا ئێو پەیدا نەدەبوون.

ب - ھەم لەبەر ئەو ھەموو چاکەو نەعمەتانەش کە پێمداون، ئێو ش وەك باپیرەتان نووح ﷺ بەندە سوپاسگوزاری خوا بن.

ئەنجا دێتە سەر بابەتی دووھەم: ﴿وَقَضَيْنَا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ فِي الْكِتَابِ﴾، ھەروەھا لە کتێبدا ھەڵمانمان بۆ بەنی ئیسرائیل داو، پێشمان ڕاگەیاندن، چونکە: (قضى) واتە: ھەڵمانماندا، یان ئەنجامماندا، (الْقَضَاءُ: الْقَضَاءُ قَوْلًا وَفِعْلًا)، کە ئێرەدا مەبەست پێی ھەڵماندان، ھەڵماندا.

(تکوینی) و (قدری) خوا، به لّام بوچی به ﴿إِلَى﴾، تهعه ددای کردوه؟ دهیتوانی بفهرموئ: (قَضَى)، به بی پیتی (الی) وهك: ﴿فَقَضَيْنَهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ...﴾ (۱۲) ﴿فَصَلَّتْ﴾، به لّام بوچی دهفهرموئ: ﴿إِلَى بَنِي إِسْرَءِیْلَ﴾؟ تهمه یانی: بریارمان بو دان و پیشمان راگه یاندن: (قَضَيْنَا عَلَى بَنِي إِسْرَءِیْلَ وَأَبْلَغْنَاهُ إِلَيْهِمْ).

که دهفهرموئ: (في الكتاب) له کتیبدا، کتیب، یان مه بهستی پی تهوراته، یاخود کتیبه کانی دیکه یانه، ﴿لِنُفْسِدَنَّ فِي الْأَرْضِ مَرَاتِنَ﴾، که به دنیایی تیوه دوو که پرتان له زه ویدا خراپه کاری ده کهن، ﴿وَلَنَعْلُنَّ عُلُوًّا كَبِيرًا﴾، به خو به زلگرتن و خو سه پاندنیکی گه ورهش خوتان ده سه پیئن، واته: دهسته لات پهیدا ده کهن و بالادهست ده بن.

﴿فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ أُولَهُمَا﴾، ئنجا هه رکات به ئینی یه که میان هات، واته: کاتی تیکدانی یه که میان هات، لهو دوو جاره که خراپه کاری ده کهن، (إِذَا جَاءَ وَعْدُ الْإِفْسَادِ الْأُولَى)، یه که مجار هه لسان به تیکدان و خراپه کاری و خو فه پزکردن، ﴿بَعَثْنَا عَلَيْكُمْ عِبَادًا لَّنَا أُولِي بَأْسٍ شَدِيدٍ﴾، چهند به نندهیه کی خومان که خاوهن هیز و توانایه کی زوری جهنگین، بو تان ده تیرین و ده تیرینه سهرتان، ﴿فَجَاسُوا خِلَالَ الدِّيَارِ﴾، هه موو کون و قوربنی ماله کانتان لی ده پشکن، به دواتاندا ده گه پیئن، لی تان ده خه فتیئن، سو راغتان ده کهن، بو گرتن و کوشنتان، ﴿وَكَاثَ وَعْدًا مَّفْعُولًا﴾، ته وهش به ئینیکی جیبه جی کراوه، واته: هیچ گومانتان تیدا نه بی، ئا تهو هه والّه که خوا پی تان ده دات، تهوه بریاریکی قه ده ریی هه لبراو (محسوم) ی خواجه ﷺ، ته گهر تیوه خراپه کاری بکهن! دوا یه که م خراپه کاریتان، خوا کومه لیک له مروقه کان که به نندهی خوینی، ده تیریتنه سهرتان، که خاوهن هیز یکی زورن و، هه موو کون و که لی تانتان لی ده پشکن و، سو راغتان ده کهن، بو گرتن و کوشنتان.

﴿ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ الْكَرَّةَ عَلَيْهِمْ﴾، دوا یی تهو جار نورهی بالادهستی بو تیوه ده گپینه وه به سه ره تهواندا، ﴿وَأَمَدَدْنَكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِيكَ﴾، هه روه ها هاو کاریتان ده کهن به سامان و به کوران، واته: وه چه تان زور ده کهین، ﴿وَجَعَلْنَكُمْ أَكْثَرَ نَفِيرًا﴾، که سه جهنگاوه ره کانی تیوهش زیاتر ده کهین، که ده لی: زیاتر ده کهین، واته: زیاتریان ده کهین له جاری پیشیتان، یاخود زیاتریان ده کهین له به رانبه ره کانتان، هه ردوو واتا که ی هه ن.

ئنجا پیش تهوهی باسی تیکدان و خراپه کاری جاری دوو هم بکات، دهفهرموئ: ﴿إِنْ أَحْسَنْتُمْ أَحْسَنْتُمْ لِأَنْفُسِكُمْ﴾، ته گهر چاکه بکهن، بو خوتان چاکه ده کهن، ﴿وَإِنْ

أَسَأْتُمْ فَلَهَا ﴿١﴾، ئەگەر خراپەش بکەن، ھەر بۆ خۆتانی دەکەن، واتە: ئەگەر چاکە بکەن بە قازانجی خۆتانەو، ئەگەر خراپەش بکەن، ھەر بە زیانی خۆتانە، چاکەو خراپەکە، ھەر ئەستۆی خۆتان دەگریتەو، دەچیتە گیرفانی خۆتانەو.

﴿فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ﴾، ئنجا کاتیک بەلێنی کەرەتی تیکدانی دووهمیان ھات، بەلێنی دواجاریان ھات (دواجار لە دووھەکان)، ﴿لِئَسْأَلُوا وَجُوهَكُمْ﴾، واتە: ھەرکات بۆ جاری دووھم ئیوە خراپەکاریتان کردو، خۆتان فەرزکرد بەسەر خەڵکدا، ستەمکاریتان کرد و خۆ سەپاندنتان کرد، ئیمەش لەسەر بەلێنی خۆمان: کۆمەلێک لە بەندەکانی خۆمان دەنێرین بۆ سزادانتان، ئنجا کە سزایان دان و دەستیان کرد بە گرتن و کوشتنتان، ﴿لِئَسْأَلُوا وَجُوهَكُمْ﴾، سەرەنجام دەم و چاوتان خراپ دەبێ، واتە: دەم و چاوتان خەفەتبار دەبێ، پرووتان تەمی خەمی لێ دەنیشی، چونکە ئینسان کە تووشی گرفتاری و مەینەتی و ناپەڕەتییە بێ، لە دەم و چاویدا دەردەکەوێ، ﴿وَلِيَدْخُلُوا الْمَسْجِدَ﴾، ھەروەھا بۆ ئەوێ {وێرێ سزادانێک کە ھۆکاری ئەو بێ پرووتان پەشەلگەرێ و باری خەمی لێ بنیشی} بچنەو نێو مزگەوتە کەشەو، ﴿كَمَا دَخَلُوهُ أَوَّلَ مَرَّةٍ﴾، وەك چۆن جاری یەكەمیش چووبونە نێو، چووبونە مزگەوتە کە، کە بە تەئکید مەبەست: (مزگەوتی ئەقصا)یە، چونکە ئەو مزگەوتە کە خوا ﷻ لێردا باسی کردو، مزگەوتی ئەقصا بوو، کە پەرستگای جوولە کەکان بوو، کە وەك دواوی باسی دەکەین: پێش ئیبراھیم ﷺ بنیاق ناو، دواوی داوود چادرە کە لەو شوێنە ھەڵداو، دواوی سولەیمان لەسەر وەسیەتی بابی لەوێ ئەو پەرستگایە دروستکردو، کە ناوی لێناو: (ھێگل سُلَیْمَان)، پەرستگا کانیشت بە پێی ژینگەو بارودۆخەکان و بە پێی لەھجەو زمانەکان، ناوەکیان گۆراو، لە سەردەمی ئیبراھیم دا، لە پەیمانی کۆندا بە سەرپرگە (مَذْبَح) ناوی ھاتو، لەبەر ئەوێ قوربانیان لەوێ سەر بریون، دواوی بە ھەیکەل ناوی ھاتو، بەلام لە ئیسلامدا بە (مَسْجِد) شوینی کپنووش بۆ خوا بردن، ناوی ھاتو: ﴿وَلِيُسْأَلُوا مَاعَلَوُا تَنْبِيْرًا﴾، ئەوێان بەسەردی، تاکو: ھەرچی خۆ فەرز کردن و خۆ سەپاندنی کە ئەنجامیان داو، ھەمووی تەخت بکەن، واتە: ئەو دەسلەلات و خۆ بەرزکردنەوێە کە جوولە کەکان کردوویان، لەبەینی بەرن، ئەو واتایە ک، یاخود: ﴿وَلِيُسْأَلُوا مَاعَلَوُا تَنْبِيْرًا﴾، ھەتا ئەو کاتە ئەو جەنگاوەرانە دەسلەلاتیان ھەیە، ھەموو ئەوێ کە جوولە کەکان وەسەرێکیان ناو لە سەلتەنەت و دەسلەلات و دەستەلاترانان، ھەمووی تەخت بکەن و لەبەینی بەرن.

له کۆتایی دا: خوا ﷻ هەر ڕوو به جووله که کان (بهنی ئیسرائیل) و له پشت
 ئهوانیشهوه ڕوو له هه موو مروّقه کان و بهنده کانی دیکه ی ده کات و، دهفه رموۆ: ﴿عَسَىٰ
 رَبُّكُمْ اَنْ يَّرْحَمَكُمْ﴾، نزیکه پهروه ردگارتان بهزهیی پیتاندا بیّت، ئه گهر ئیوه خۆتان وا لئ
 بکهن، که شایسته ی بهزهیی خوا بن، بیگومان بهزهیی خوا لیتانهوه نزیکه، ﴿وَإِنْ
 عُدْتُمْ عَدَاً﴾، ئه گهر ئیوه بگه پینهوه، ئیمهش ده گه پینهوه، واته: ئه گهر ئیوه بگه پینهوه
 بو تیکدان و خراپه کاری، ئیمهش ده گه پینهوه بو سزادانتان، ﴿وَجَعَلْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ
 حَصِيرًا﴾، دۆزه خیشمان کردوه به سجن بو بیروایان، یاخود بۆمان کردوون به پایه خ و،
 له دۆزه خدا ئه گهر شوئیێک هه بی بیته نشینگه و شوینی نیشته جی بوون و، تیدا
 پشوودانیان، دۆزه خ و ئاگری دۆزه خه، خوا په نامانبات، به لام زیاتر ئه و مانایه به هیژتره
 که ﴿حَصِيرًا﴾، واته: (حَاصِرًا أَيْ: حَاسِرًا)، واته: ئابلوو قه ده ره و سجنکه ره و زیندانتان
 ده کات و ناهیللی به ولای لادا بچن، به لکو حه صرتان ده کات و ته نگتان پی هه لده چنی.

راکه پاندنی مه که بهی ماموینسا عه لی بابیر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play App Store

له تۆره کۆمه لایه نیه یه کان له که لتان

Stay in touch on social media

نحن معكم عبر مواقع التواصل الاجتماعي

www.alibapir.net

English + عربي + کوردی

عه لی بابیر/ AliBapir

عه لی بابیر/ AliBapir

که تالی

راکه پاندنی مه که بهی ماموینسا عه لی بابیر

مهسه له گرنگهکان

مهسه له یه که م:

پاکی و بن خهوشی بو خواجهك، که له به شیکی شه ویکدا، شه ورۆیی به بهنده که ی خوی (موحه ممه د) کرد، له مزگه وتی چه پامه وه بو مزگه وتی نه قصا، که پیت و پیزی خستوته ده وره به ری، تا کو له نیشانه کانی خوی پیشانی بدات:

خوا ده فهرموئ: ﴿سُبْحَنَ الَّذِي أَسْرَىٰ بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِّنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا الَّذِي بَارَكْنَا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ مِنْ آيَاتِنَا إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ (١)

شیکردنه وه ی ئه م ئایه ته، له شه ش برکه دا:

١- ﴿سُبْحَنَ الَّذِي أَسْرَىٰ بِعَبْدِهِ لَيْلًا﴾، پاک و بن خهوشی بو ئه و زاته ی که شه ورۆیی به بهنده که ی خوی کرد.

وشه ی: ﴿سُبْحَنَ﴾، زانایان ده ئین: به پاک گرتنی خوا کاتیک ده بیته ده ستپیک قسه، ئه وه ده گه یه نی که له دوا ی ئه وه وه هه والیک سهر و سه رسوره ی نه ردی، چونکه: (سُبْحَانَ اللَّهِ) زیاتر بو حاله تی سه رسورمان به کاردی، وه ک ههر له م سوورده تی (الإسراء) دا هاتوه: ﴿قُلْ سُبْحَانَ رَبِّيَ هَلْ كُنْتُ إِلَّا بَشَرًا رَسُولًا﴾ (١٣)، واته: بلی: پاکی بو په روه ردگارم، ئایا من جگه له مروقیکی ره وانه کراو، چی دیکه م؟

وشه ی: ﴿سُبْحَنَ﴾، لیره دا (إِسْمٌ مَّصْدَرٌ لِّ (سَبَّحَ) مَنْصُوبٌ بِفِعْلِ مُضَمَّرٍ تَقْدِيرُهُ: سَبَّحَتْ اللَّهُ سُبْحَانًا، أَي: تَسْبِيحًا مَعْنَى: نَزَّهَتْهُ تَنْزِيهًا وَبَاعَدَتْهُ تَبَعِيدًا مِنْ كُلِّ سُوءٍ، وَفِيهِ: مَعْنَى التَّعْجُبِ مِنْ بَاهِرِ قُدْرَتِهِ فِي إِسْرَائِهِ بِعَبْدِهِ).

﴿سُبْحَنَ﴾ لیره دا: وه ک چۆن به که سیك ده ئی: (شُكْرًا)، (شُكْرًا نَابَ مَنَابَ فَعْلٍ: أَشْكُرُكَ)، له جیاتی بلی: (أَشْكُرُكَ) سوپاست ده که م، ده ئی: (شُكْرًا)، سوپاس، ﴿سُبْحَنَ﴾ هه ش، ناوی چاوگه بو (سَبَّحَ) یانی: به پاکی گرت، مه نصوب بووه به کرداریکی شیردراوه، به مجوره: (سَبَّحَتْ اللَّهُ سُبْحَانًا أَي: تَسْبِيحًا)، خوام به پاک گرت

به به پاکگرتن، واته: دوورمخسته وه و به پاکم گرت و به بی خهوشم ته ماشا کرد له ههر شتیکی خراب که شایسته ی خوا نیه، ههروه ها مانای سهرسوورپمانیشی تیدایه که خوا ﷺ به دهسته لاتی بی سنووری خوئی تهو سه فهره سهرسوورپهینه ره ی شهوی به بهنده که ی خوئی کردوه، {که موحه ممده ﷺ و هیچ گومان له وه دا نیه که مه به ست له (عَبْدِه) موحه ممده ﷺ} خوا ﷺ نازناوی عه بدی بو پیغه مبه ر ﷺ به کارهیناوه، لهو مه قامه به رزه دا که مه قامیکی زور موشه رریفه، ته مه ش تهوه ی لیوه رده گیری که بهنده ی خوا بوونی مرووف، باشترین حاله تی مرووفه و، به رزترین پیگه و مه قامه که مرووف پیی بگات، چونکه تهوه تا خوا ﷺ له کاتیکدا باسی شه ورپوی پیغه مبه ر ده کات ﷺ، باسی تهو سه فهره سهرسوورپهینه ره ی ده کات، به (عَبْدِه) ناوی دینن، نا فهرموئی: (بَنِيَّه)، یان (پرسوله)، چونکه له راستییدا: باش بهنده ی خوا بوونی پیغه مبه ر ﷺ، وای کردوه شایسته ی تهوه بی خوا بیکاته پیغه مبه ر و په وانه کراوی خوئی، (أَسْرَى بِهِ)، واته: سه فهری شهوی پیکرد، به لام ﴿لَيْلًا﴾، بویه به (نکرة) هاتوه (أَي: فِي جُزْءٍ قَلِيلٍ مِنَ اللَّيْلِ)، له ماوهیه کی که می شهودا، یانی: هه موو شهوه که شی نه گرتوته وه.

ئنجا ﴿أَسْرَى﴾ و (سَرَى): (أَي: سَارَ لَيْلًا، مِثْلُ: بَانَ وَأَبَانَ)، واته: ته گهر خوا فهرموو باشی: (سَرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا)، ههروه ک: ﴿أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا﴾ ه، وه ک چوَن (بان) و (أَبَانَ) ههردووکیان یانی: دهرکهوت، به لام (أَبَانَ) و پرای مانای (لازم) مانای (مَتَعَدِّي) یشی ههیه یانی: دهریخست، ئنجا لییره دا: (أَسْرَى وَسَرَى)، وه ک: (بان و أَبَانَ) ههردووکیان حاله تی لازیمیان ههیه، واته: سه فهری شهوی کرد، به لام به هوئی (ب) هیه که وه، ﴿أَسْرَى بِعَبْدِهِ﴾، مانای حاله تی (مَتَعَدِّي) یان پهیدا ده بی، واته: خوا سه فهری شهوی پیکرد، ته گهرنا: ﴿أَسْرَى﴾، واته: سه فهری شهوی کرد و (سَرَى)، یانی: سه فهری شهوی کرد.

دوایی خوا ﷺ باسی سهره تاو کوئایی شوینی سه فهره که ده کات و ده فهرموئی.

۲- ﴿مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا﴾، له مزگه وتی حه پامه وه به ره و مزگه وتی ته قضا، مزگه وتی حه پام، ده لی: (هُوَ الْكَعْبَةُ وَالْقَضَاءُ الْمُحِيطُ بِهَا الْمُتَّخَذُ لِلْعِبَادَةِ الْمُتَعَلِّقَةِ بِالْكَعْبَةِ، مِنْ طَوَافٍ بِهَا وَاعْتِكَافٍ عِنْدَهَا، وَصَلَاةٍ قُرْبَهَا، وَالْمَسْجِدُ): مَكَانُ السُّجُودِ، وَالْحَرَامُ: الْأَمْرُ الْمَمْنُوعُ مُشْتَقٌّ مِنَ الْحَرَمِ وَهُوَ الْمَنْعُ).

واتە: مەبەست لە مزگەوتی حەرەم: کەعبەییەو، ئەو حەوشەیی کە دەوری داو، کە بۆ خواپەرستی دانراو، ئەو خوا پەرستیانیە کە پەيوەستن بە کەعبەو، وەك طەواف کردن بە دەوری کەعبەدا (سووپراندەو) و مانەو لەلای کەعبەو نوێژ کردن لەوێ.

مەبەست لە (مَسْجِد) یش، واتە: شوێنی کپنووش لێ بردن.

(حَرَام) یش، واتە: شتێکی قەدەغەکراو لە (حَرَم) هەواتو، یانی: (منع)، ئنجا مزگەوتی کەعبە بۆیە پێی گوتراو: مزگەوتی حەرەم (کەعبەو دەورووبەری)، لەبەرئەوێ خوا نەپهێشتووە ئەهلی زوڵم و کوفر دەستیان بپگات، یاخود لەبەر ئەو کە ئەو شتانەیی لە شوێنەکانی دیکە پەوان، لەوێ قەدەغەن.

(فَالْمَسْجِدُ الْحَرَامُ: هُوَ الْمَكَانُ الْمُعَدُّ لِلْسُجُودِ أَي: لِلصَّلَاةِ وَهُوَ الْكَعْبَةُ وَالْفَنَاءُ الْمَجْعُولُ حَرَمًا لَهَا، وَهُوَ يَخْتَلِفُ سَعَةً وَضِيقًا بِاخْتِلَافِ الْعُصُورِ مِنْ كَثَرَةِ النَّاسِ فِيهِ لِلطَّوَافِ وَالْإِعْتِكَافِ وَالصَّلَاةِ، وَأَوَّلُ مَنْ جَعَلَ لِلْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حِدَارًا يُحْفَظُ بِهِ، هُوَ عُمَرُ بْنُ خَطَّابٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ سَنَةَ سَبْعٍ عَشْرَةَ (١٧) لِلْهِجْرَةِ)^(١).

واتە: مزگەوتی حەرەم ئەو شوێنەییە کە دانراو بۆ کپنووش تێدا بردن، یانی: نوێژ تێدا کردن، کە بریتیە لە کەعبەو ئەو حەوشەییە بە دەوریەوێهەتی، کە بۆی کراو بە حەرەم، کە ئەویش فراوانیی و تەسکێیە کە بە پێی جیاوازی چاخ و سەردەمەکان گۆراو، ئەگەر خەلک زیاتر بووبێ بۆ طەواف و ئیعتیکاف و نوێژ، ئەوێش کە بە دەوری کەعبەوێهە بازە و شوێنە کە فراوانتر بوو، ئەگەر خەلکە کە مەتر بووبێ، ئەویش تەسکتر بۆتەو، یە کەم کەشیش کە دیواری کرد بۆ ئەو مزگەوتە، (کە بە دەوری کەعبەوێهە) عومەری کۆری خەتتاب بوو لە سالی (١٧) ی کۆچیدا.

ئەگەرنا پێشێ دیواریکی نەبوو، یە کسەر دواي کەعبە بەتالایی و بۆشایی بوو، یە کسەر دواي دەگەشتە مالهەکان، ئەو خانووانە کە بە دەوریەوێهە بوون، بەلام عومەر خوا لێی پازی بێ دیواریکی بۆ کرد، بۆ ئەوێ سنوورە کە دیاریی بکات، ئیدی ئەوێ ئیستاش هەر وەك دەبینین: هەر ماوێ ماوێ، ئەو سنوورە (سنووری ئەو مزگەوتە) فراوانتر دەکری و دووکان و خانووەکان دەرووخیترین، وەك چەند جاریک تا ئیستا ئەوێ کراو، بە ئەندازەیی ئەو کە خەلک زۆر دەبێ، دەبێ ئەو حەوشە و ئەو شوێنەش فراوان بکری، بۆ ئەوێ جێی خەلکە کە بپێتەو.

۳- ﴿إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا﴾، بهرہو مزگہوتی دوورتر، (أَقْصَى)، یانی: دوورتر، لہبر تہوہی کہ لہ مہککہوہ دوور بووہ، (محمد الطاهر بن عاشور) گوتوویہتی: (هُوَ الْمَسْجِدُ الْمَعْرُوفُ بِبَيْتِ الْمَقْدِسِ، الْكَائِنُ بـ (إِلْيَاء) وَهُوَ الْمَسْجِدُ الَّذِي بَنَاهُ سُلَيْمَانُ، وَالْأَقْصَى: الْأَبْعَدُ، وَالْمُرَادُ بَعْدَهُ عَنْ مَكَّةَ، بِقَرِينَةِ جَعْلِهِ نِهَایَةِ الْإِسْرَاءِ مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ) (۱).

واتہ: ﴿الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا﴾، تہو مزگہوتیہ کہ ئیستا ناسراوہ بہ (بَيْتِ الْمَقْدِسِ)، کہ ئیستا لہ شوئییکہ کاتی خوئی پیی گوتراوہ: (إِلْيَاء) تہویش تہو مزگہوتیہ کہ سولہیمان دروستی کردوہ، {ہہلبہتہ پیش سولہیمانیش داوود چادری لہوئی ہہلداوہ، پیش تہویش ئیبراہیم ؑ وک دواپی باسی دہکین و یہکہم کہس ئیبراہیم دروستی کردوہ، بہلام دواپی سولہیمان لہو شوینہ کہ داوود بوئی دیاری کردوہ، شوئییک بووہ کہ ئیبراہیم ؑ کاتی خوئی مزگہوتی لی دروستکردوہ، لہوئی تہو مزگہوتی خوئی دروستکردوہ کہ ناوی لیتراوہ: (هَيْكَلُ سُلَيْمَانَ)، پیکہری سولہیمان، (الْأَقْصَى) ش واتہ: دوورتر، کہ مہبہست پیی: دوورتر لہ مہککہوہ، بہ نیشانہی تہوہ کہ کراوہ بہ کوٹایی شہورپی پیغہمبہر ؑ لہ مزگہوتی حہرامہوہ بہرہو تہوئی.

۴- ﴿الَّذِي بَرَكْنَا حَوْلَهُ﴾، خوا پیناسہی مزگہوتی تہقصا تاوا دہکات، دہفہرموی: تہو مزگہوتی کہ بیت و پیزمان خستوتہ دہوروبہری، دہلی: (الْبَرَكَةُ: مَاءُ الْخَيْرِ وَالْفَضْلُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ)، (بَرَكَه) یانی: بیت و پیزو بہرہم و چاکہو خیر و خوشی، چ بہ نسبت دونیاوہ، چ بہنسبت دوارپوژہوہ.

ہہلبہتہ دہگونجی مہبہست لہو بہرہکەت و پیزہ، بہرہکەت و پیزی مہعنہوی و ماددی بی:

أ- بیت و پیزہ مہعنہویہ کہ:

یہکەم: ئیبراہیم ؑ تہو مزگہوتی بنیات ناوہ، یہکەمجار.

دووہم: پیغہمبہرائیکی زور کردوویانہ بہ پرووگہ (قبلة) وک داوود و سولہیمان، ہہروہا پیغہمبہرائی دیکہی بہنی ئیسرائیلیش ہہر پروویان لہوئی کردوہ وک قبیلہ، پیغہمبہری خوشمان ؑ ماوہی شازدہ (۱۶) مانگ، دوا تہوہ کہ نوئیژی لہسہر فہرز بوو، دوا تہو شہورپو و سہفہری شہوہ، ہہر پرووی دہکردہ تہوئی، واتہ: سالیئک و چوار مانگ لہ مہدینہش، ہہر تہوئی پرووگہی بوو، تنجا دواپی پرووی پی ورسوورپیزرایہوہ بہرہو کہعہ کہ لہ مہککہیہ.

سۈرە: عیسا عليه السلام بانگەوازی خۆی لەوێ لەو شوێنەو لەو دەور و بەرە پراگەیاندا.

چوارەم: دەرکەوتووە کە گۆری هەر کام لە داوود و سولەیمان لە دەور و بەری مزگەوتی ئەقسان.

پنجەم: پیڤەمبەری خاتەم عليه السلام ئەو سەفەرە سەر سۆرەینەر و یاسادەری پیکراوە بۆ ئەوێ و، لەویدا نوێژی بە پیڤەمبەران کردووە، پێش نوێژی بۆ کردوون.

ئەمە پیت و پێزە مەعنەوییه کە، کە دەگونجی شتی دیکەش باس بکری.

ب - پیت و پێزە ماددییه کە:

مەبەست لە پیت و پێزی ماددی، ئەو پووبار و بەروبووم و کشتوکال و دار و درەخت و کەش و، هەوا و گونجاو و ... ھتدەیه، کە لە شام ھەن.

دواییش باس دەکەین: بۆچی خوا عليه السلام بە نەسبەت مزگەوتی ئەقساوە پێناسە ی کردووە کە بەرە کەتی خستۆتە دەور و بەری، بەلام بۆ مزگەوتی حەرەم، باسی نەکردووە؟!

(۵) - ﴿لِرَبِّهِمْ مِنْ أَیْنِنَا﴾، بۆ ئەوێ لە نیشانەکانی خۆمانی پێشان بدەین.

لێرەدا خوا عليه السلام حیکمەتی ئەو شەو پێیە باس دەکات، (تَعْلِيلُ الْإِسْرَاءِ بِإِزَادَةِ إِزَاءَةِ الْآيَاتِ الرَّبَّانِيَّةِ)، خوا عليه السلام بەو حیکمەتە کە بەیان دەکات، کە بۆیە ئەو شەو پێیە پیکردووە، چونکە خوا ویستوویەتی نیشانەکانی خۆی پێشان بدات، نیشانەکانی خۆی چ بە نەسبەت شەو پێیە کەو، کە لە ماوێی کەمی شەو، کردوویەتی و، سەرەم پیڤەمبەران (عليه الصلاة والسلام) لەوێ پێش نوێژی بۆ کردوون، چ بە نەسبەت بەرز بوونەو کە و ئەو شتانەو کە بینووی. کە دوایی باسیان دەکەین.

(۶) - ﴿إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾، بیگومان خوا بێسەری بینەر، ئاشکرایە ئەو پاناو: ﴿إِنَّهُ﴾، {ئەو بە دنیایی} بۆ خوا پەرورەدگار دەچێتەو، بەلام (محمد الطاهر بن عاشور)^(۱)، دەلی:

پاناوکان بۆ پیڤەمبەر عليه السلام دەچنەو، واتە: پیڤەمبەر عليه السلام بێسەر و بینەر، یانی: ئەو شتانە ی چاک بێستن کە پێی گوتران لەو شەو پێیە داو، هەر وەها ئەو شتانە ی پێشانی دران، چاک دیت.

بەلام من ئەو بە دوور دەزانم و، وا پێکتر دێتەو، کە خوا عليه السلام خۆی بەو دوو وەسفە پێناسە بکات.

حیکمەتی ئەو سەفەرە لەو کات و ساتەدا

پیش ئەوەی کۆتایی بەم دەرسە بێنم، دەمەوێ باسی حیکمەتی ئەو شەڕۆییە. بکەم، ئەو سەفەرە موبارەکە ی پێغەمبەر ﷺ، چ لە سالانی سەرەتادا بوو بێ، وەک هەندێک دەڵێن، چ لە سالێ دەیهەمدا بووبێ، یان لە سالێ دوازدەیهەمدا، واتە: سالیك، یان سأل و نیویك پیش ئەوەی کۆچ بکات لە مەككەووە بۆ مەدینە، کە ئەم پرایەیان بەلای زۆرینەیه، دەتوانین بڵێین: حیکمەتی سەرەکی ئەو سەفەرە ی پێغەمبەر ﷺ لەو ئان و ساتەدا، ئەو بوو کە وێرایی خەفەت و پەژارە ناسۆری بەردەوام سەربارە، لە سالێ دەیهەمی پێغەمبەر پەڕاوە تیشت دا هەر کام لە ئەبوو تالیبی مامی و خەدیجە ی هاوسەری دلسۆزی (خوا لێی پازی بێ) وەفات دەکەن، کە دوا ی میژوو نووسان ئەو سالەیان ناو ناو سالی خەمباری (عام الحزن)، ئەو سالە ی کە ئەو دوو پشتیوانە نیوخۆیی و دەرەکیە ی پێغەمبەر ﷺ تێیدا وەفات دەکەن، چونکە خەدیجە پشتیوانی نیوخۆیی و نیو مالی پێغەمبەر بوو ﷺ بۆ پێغەمبەر، ئەبوو تالیبیش پشتیوانی دەرەکی بوو، کاتی ئەو دوو پشتیوانە لە دەست دەدات^(١)، پێغەمبەر ﷺ هەر ماتەمین و خەمبارو، ناپەخت بوو، چونکە هەر کام لەو دوو کەسە، پشتیوانی باشیان لیکردووە:

أ - یەکیان لە چوارچۆی مالد، کە مەوێ پێوستی بە پشتیوانی نیوخۆیی و نیو مال هەیه پستی بگری، چ پیاو چ ئافرەت، چ پیر، چ گەنج، لە نیوخۆدا پشت بگیری گرنگە.

ب - ئەوی دیکەش لە دەری، کە ئەبوو تالیبی مامی بوو، ئنجا ئەو سالە، کە ئەو دوو پشتیوانە لە دەست دەدا، خەم و ناپەختیەکی زیاتر دێتە سەر دل و دەروونی، بۆیە خوا ی کارزان و میهرەبان، بە چاکی زانیووە لەو ئان و ساتەدا لەو کاتی خەم و پەژارە ی زۆردا، ئەو سەفەرە موبارەکە بە پێغەمبەرە کە ی ﷺ بکات و، لە جەوی زەوی و خەلکی زەوی بە تاییەت خەلکی مەككە، کە کەللە رەق و نەسەلین و خراپە کار بوون و، زۆربەیان لە گەلدا بێ مەعریفەت و نانەجیب بوون، سەرباری ئەوەی کە هاوبەش بۆ خوا دانەر بوون، لەوێ دووریخاتەو و بیات بۆ لای هاوێلانی سەری (الملأ الأعلى) و، لەوێ ئەو هەموو پێز و حورمەتە ی لێ بێژی لە لایەن خوا ی پەروردگار و فریشتەکانی و،

(١) ئەو بێنا لەسەر ئەو پرایە، کە ئەو سەفەرە دوا ی سالێ دەیهەم بووبێ، بەلام وەک لە تەفسیری سوورەتی (النجم) دا پوونی دەکەینەو: ئەو سەفەرە، یان دەبێ لە سالانی زووتردا بووبێ، یان زیاتر لە جاریک بووبێ و جاری دووهم یان کۆتاییان دوا ی سالێ دەیهەم بووبێ .

پێغه مبه رانه وه (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) كه ئاسمان به ئاسمان پۆشتوه هه موویان سلاویان لێکردوه و پێزیان لێگرتوه، ئنجا ئەمه وهك قهره بوو كردنه وه یهك، بووه، كه ئەگەر خه لکی سهر زهوی له گه لندا بێ ماریفه تن، ئەگەر خه لکی سهر زهوی ئەهلی مهككه له گه لندا خراپن، ئەوه تۆ له لای خوا به پێز و حورمه تی و، له لایه ن خوا و فریشته كانه وه و، له لایه ن پێغه مبه رانه وه، پێزێ لێ ده گیرێ، خوا ﷺ به لوتف و كه رهمی خوێ ئیمه ش له و كه سانه بگێرێ كه به پێز و حورمه تێك كه خوێ بۆمان ده رخصێتی، قهره بووی خراپه کاریی خه لکیكمان بۆ بكاته وه، كه ناحه قی و زولمان لێده كهن و، خوا به لوتف و كه رهمی خوێ، وامان لێ بكات كه به هۆی فه زل و به خشی ویه وه، بێ نیاز بین له چاوه روانیی له جگه له و (اَللّٰهُمَّ اَغْنِنَا بِفَضْلِكَ عَمَّنْ سِوَاكَ)، ئامین.

دایکه یاندنی مهكته بی ماموستا عه لی بابیر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play App Store

QR codes for Google Play and App Store

له تۆره كۆمه لاریه تییهكان له كهمه لنان

Stay in touch on social media

تۆن مهكك عیر موانع التواصل الاجتماعی

www.alibapir.net

English - عربي - كوردی

عه لی بابیر/ AliBapir

عه لی بابیر/ AliBapir

كه تالێ

دایکه یاندنی مهكته بی ماموستا عه لی بابیر

QR codes for social media and website

کورتە باسیک دەربارە ی

شەوڕۆ و بەرزبوونەو (الإسراء والمعراج) هوه

ئەم کورتە باسە لە پینچ برگە، پیکهاتو:

(١)- مانای (إسراء) و (معراج).

(٢)- کاتی شەوڕۆ و بەرزبوونەو.

(٣)- شوینی شەوڕۆ و بەرزبوونەو، لە کوێو بو کوی؟

(٤)- چۆنیەتی شەوڕۆ و بەرزبوونەو ی پیخەمبەر ﷺ لەبەر پۆشنایی قورئان و سوننەت دا.

(٥)- ئایا ئەو سەفەرە موبارەکە بە ڕووح و جەستەو بوو؟ یان تەنیا بە ڕووح؟ هەر وەها ئایا لە کاتی بیداری دا بوو، یان لە کاتی خەودا؟!

(١)-مانای (إسراء) و (معراج):

(الإسراء والمعراج) بە کورتیی واتە: سەفەرکردن بە شەو، بەرزبوونەو، ئنجا - وەك دوايي شى دەکەینەو - وشە ی (إسراء) بە مانای سەفەری شەو، بەلام (معراج) وەك وشە یەکی باو، دیارە لە سەردەمی پیخەمبەریشەو ﷺ لە ئیو هاوہلاندا باو بوو، ئەگەرنا وەك ڕوونی دەکەینەو، وشە ی (معراج) مانای بەرزبوونەو ناگەینئ، بەلکو مانای ئامرازی پێ بەرزبوونەو دەگەینئ و، وشە ی (عروج) مانای بەرزبوونەو دەگەینئ.

أ- (إسراء) یانی: شەوڕۆیی، یاخود سەفەری شەو، لە (أَسْرَى، يُسْرَى، إِسْرَاءُ) هوه هاتو، (أَسْرَى) سەفەری شەوی کرد، (يُسْرَى) سەفەری شەو دەکات، (إسراء) واتە: سەفەری شەو، شەوڕۆیی، کە دەشگونجی بگوتری: (سَرَى، يَسْرَى، سَرَى)، ئەویش بەهەمان شیو هەمان مانای هەیه، وەك شارەزاییانی زمانی عەرەبی دەلین: (سَرَى) لە (سَرَى) (الْفِعْلُ الثَّلَاثِي) وەرگیراو و سَرَى پیتە، بەلام (إسراء)، لە (أَسْرَى) (الْفِعْلُ الرُّبَاعِي) یە و ئەمیان چوار پیتە.

کەواتە: مەبەست لە (إسراء) شەوڕۆ پیکرانی موخەممەد ﷺ لە مەککەو، لە مزگەوتی حەرەامەو، بۆ شام بۆ مزگەوتی (أقصى).

ب - دەربارە (معراج) (ابن المنظور) لە کتیی: (لسان العرب)^(١)، قاموسە ناودارەکی خۆیدا دەلی: (المِعْرَاجُ شِبْهُ سُلْمٍ، أَوْ دَرَجَةٍ تَعْرُجُ إِلَيْهِ الْأَرْوَاحُ إِذَا قُبِضَتْ يُقَالُ: لَيْسَ شَيْءٌ أَحْسَنَ مِنْهُ، إِذَا رَأَهُ الرُّوحُ لَمْ يَتِمَّاكَ أَنْ يَخْرُجَ، قَالَ (الْفَرَّاءُ): وَلَوْ جُمِعَ عَلَى الْمَعَارِيجِ لَكَانَ صَوَابًا، فَأَمَّا الْمَعَارِجُ فَجَمْعُ الْمِعْرَاجِ، قَالَ الْأَزْهَرِيُّ: وَيَجُوزُ أَنْ يَجْمَعَ الْمِعْرَاجُ مَعَارِجَ، وَالْمِعْرَاجُ السُّلْمُ، وَمِنْهُ لَيْلَةُ الْمِعْرَاجِ وَالْجَمْعُ مَعَارِجَ وَمَعَارِيجَ، مِثْلُ مَفَاتِحَ وَمَفَاتِيجَ، قَالَ الْأَخْفَشُ: إِنْ شِئْتَ جَعَلْتَ الْوَاحِدَ مِعْرَجًا وَمِعْرَجًا مِثْلُ: مِرْقَاةٍ وَمِرْقَاةٍ، وَالْمَعَارِجُ: (مَصَاعِدُ، ...)، (عَرَجَ فِي السُّلْمِ وَالْدَّرَجَةِ: يَعْرُجُ عُرُوجًا، أَي: ارْتَقَى وَعَرَجَ فِي الشَّيْءِ، وَعَلَيْهِ يَعْرُجُ وَيَعْرُجُ عُرُوجًا أَيْضًا: رَقِيَ، وَعَرَجَ الشَّيْءُ فَهُوَ عَرِيجٌ: ارْتَفَعَ وَعَلَا).

واتە: (معراج) وەك پەیزە و قادرمە وایە، پروووەکان پێیدا بەرز دەبنەو، کاتێک کە لە جەستە دەکشێن و جیادەبنەو، هیچ شتێک لەو (معراج)ە جوانتر نیە، هەر بۆیە کاتێک پروو لە جەستە دێتە دەر، خۆی پاناگری و تەماشای دەکات، (فرء) کە یەکیکە لە شارەزایانی زمان دەلی: ئەگەر وشە (معراج) بە (معاریج) کۆبکریتهو ئەو شتێکی راستە، بەلام (معراج) کۆ (معراج)ە، (الأزهري) کە یەکیکە لە شارەزایانی زمان دەلی: دەگونجی وشە (معراج) بە (معراج) کۆبکریتهو، (معراج) بریتیه لە پەیزە، یان قادرمە کە وشە (لَيْلَةُ الْمِعْرَاجِ) شەوی (معراج) لەووە هاتو، {واتە: شەوی ئەو پەیزەیهی کە پیغەمبەر ﷺ پێیدا سەرکەوتو} کۆ (معراج)یش (معراج) و (معاریج)ە، {واتە: بە (کسرة) و بە (یاء)} وەك (مَفَاتِجِ) و (مَفَاتِيجِ)، کە هەردووکیان کۆ (مَفَاتِحِ)ن، و (معارج) و (معاریج)یش هەردووکیان کۆ (معراج)ن.

(الْأَفْخَش) کە یەکیکی دیکەیه لە زانایان دەلی: دەشتوانی بلی: (معراج) و (معراج) تاک (معارج)ن، وەك (مِرْقَاةٍ وَمِرْقَاةٍ)، و (معارج) (مَصَاعِدِ)ە، کە کۆ (مَصْعَدِ)ە، ئەوێ کە ئینسان پێیدا بەرز دەبێتەو.

ئەجە دەگوتری: (عَرَجَ فِي السُّلْمِ وَالْدَّرَجَةِ)، واتە: بە پەیزە و قادرمە کەدا سەرکەوت، (يَعْرُجُ عُرُوجًا، أَي: ارْتَقَى)، واتە: هەلکشا یاخود بەرزبوو، (وَعَرَجَ فِي الشَّيْءِ وَعَلَيْهِ، يَعْرُجُ وَيَعْرُجُ عُرُوجًا)، ئەوێ بە کاردی، (عَرَجَ الشَّيْءُ فَهُوَ عَرِيجٌ: ارْتَفَعَ وَعَلَا) واتە: شتێک بەرزبوو و ئەو بەرزە، یانی: بڵندبوو و هەلکشا.

کەواتە: (إسراء) بڕیتیە لە سەفەری شەوی پیڤەمبەر ﷺ کە کورتکراوەکە (شەوڕۆی) یە، بە شەو لە مەککەو بە شام، (معراج) یش مەبەست پێی بەرزبوونەوێتی لە مزگەوتی (أقصى) وە بۆ ئاسمانەکان.

باسی شەوڕۆ (إسراء) تەنیا لە سوورەتی (الإسراء) دا هاتو، کە خوا دەفەرموێ: ﴿سُبْحَنَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِّنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا الَّذِي بَنَّا حَوْلَهُ... (١)﴾، بەلام (عروج) لەم حەوت ئایەتە سوورەتی (النجم) دا هاتو، وە کە خوا دەفەرموێ: ﴿أَفْتَمْرُوهُ عَلَى مَا يَرَى (١٢) وَلَقَدْ رَآهُ نَزْلَةً أُخْرَى (١٣) عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَى (١٤) عِنْدَهَا جَنَّةُ الْمَأْوَى (١٥) إِذْ يَغْشَى السِّدْرَةَ مَا يَغْشَى (١٦) مَا زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا طَغَى (١٧) لَقَدْ رَأَى مِنْ آيَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَى (١٨)﴾، کە ئیمە دوا یی ئایەتەکان زیاتر شی دەکەینەو، بەلام لێرەدا بە کورتیی مانایان دەکەین:

واتە: ئایا ئیو موناقدە (شەو قسە لەگەڵ موحمەددا ﷺ دەکەن) لەسەر ئەوێ کە بینوێتی (کە جیریلە) (١٢) بە دنیایی جاریکی دیکەش (بینوێتی جیریل لەسەر شیوێ خۆی) (١٣) لەلای درەختی کۆتایی (١٤) کە بەهەشتی ئیمانداران لەوێیە {لە (سِدْرَةِ الْمُنْتَهَى) یە} (١٥) کاتیک دادەپۆشی ئەوێ ئەو درەختە دادەپۆشی (زۆر گەورە و گرنگە) (١٦) (موحمەد) چاوی لای ئەداو سەریکیشی نەکرد (١٧) بە دنیاییەو ئەو لە نیشانە گەورەکانی پەرورەدگاری خۆی بینی (١٨).

٢- کاتی شەوڕۆ و بەرزبوونەو:

لەو بارەشەو زانیان پاجاییان هەیه، هەندیکیان گوتووینە: هەر لە سألەکانی سەرەتای پیڤەمبەرایەتیو ﷺ بوو، کە سألەکانی پینجەم و شەشەم و حەوتەمیان دیاری کردو (١)، بەلام زۆربەیان دەلێن: سألک یاخود سألک و پینج مانگ، یاخود سألک و شەش مانگ، پینش کۆچی پیڤەمبەر ﷺ بۆ شاری مەدینە، بوو، واتە: لە سألێ دوازدەهەمی پیڤەمبەرایەتی دا بوو، خواوەنی کتیی: (التحریر والتنوير) (٢) دەلێ: (وَقَدْ اخْتَلَفَ فِي وَقْتِ الْإِسْرَاءِ، وَالْأَصَحُّ أَنَّهُ كَانَ قَبْلَ الْهَجْرَةِ بِنَحْوِ سَنَةٍ وَخَمْسَةِ أَشْهُرٍ، فَإِذَا كَانَتْ قَدْ نَزَلَتْ عَقِبَ وَقْعِ الْإِسْرَاءِ بِالنَّبِيِّ، تَكُونُ قَدْ نَزَلَتْ فِي حُدُودِ سَنَةِ اثْنَتَيْ عَشْرَةَ بَعْدَ الْبُعْثَةِ، وَهِيَ سَنَةُ اثْنَتَيْنِ قَبْلَ الْهَجْرَةِ فِي مُنْتَصَفِ السَّنَةِ).

(١) لە تەفسیری سوورەتی (النجم) دا راستیی ئەو پرایە، جوان پروون دەکەینەو.

(٢) ج ١٥، ص ٦.

واته: راجیایی هه یه لهباری کاتی شهوړویی پیڅه مبهروه ﷺ و رای راستر تهوویه: که
 تهو شهوړویه پیش کوچی پیڅه مبهره ﷺ بووه بو مه دینه به سالتیک و پینج مانگ، ئنجا
 ئه گهر سووړه تی (الإسراء) له دواي شهوړوی پیڅه مبهره ﷺ دابه زیبئ، ده بی ئه م سووړته
 له دوری سالی دوازه یه می پیڅه مبهرایه تی دابه زیبئ، که ده کاته سالی دووهم، پیش
 کوچ، له نیوه راستی سالد، {مه بهستی پی دابه زینی سووړه تی (الإسراء) ه، که به دلنایی
 ده بی له دواي شهوړویی پیڅه مبهره ﷺ بیت، چونکه له سهرتای ئه م سووړته دا باسی
 ئه و سه فهره کراوه که واته: ده بی سه فهره که پیشتر بووبی}.

خاوهی (صفوة البیان لمعانی القرآن)^(۱)، که باسی کاتی (الإسراء والمعراج) ده کات، ده لی: (فی
 السَّنةِ الثَّانِيَةِ عَشْرَةَ مِنَ الْبَعْثَةِ، فِي قَوْلٍ، وَالْمَشْهُورُ أَنَّهُ فِي لَيْلَةِ السَّابِعِ وَالْعِشْرِينَ مِنْ شَهْرِ رَجَبٍ)
 واته: له سالی دوازه یه می پیڅه مبهرایه تییه وه بووه، تهو رایه که و، رای باوتر تهوویه که
 له شهوی (۲۷) ی مانگی ره جه بی تهو سالد دا بووه.

۳- شوینی شهوړو و بهرزبوونه وه، له کوپوه بو کوئی؟!

۱- شوینی شهوړویی پیڅه مبهره ﷺ، سهره تاو کو تاییه که ی ههر له ثایه ته که دا، دیارییکراون
 خوی په نهانزان ده فهرموی: ﴿سُبْحَنَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى
 الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا الَّذِي بَنَّا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ مِنْ عَيْنِنَا إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾^(۱)، واته: پاک
 و بیگهرده تهو که سه ی که شهوړوی به بنده ی خوی کرد، له کاتیکی که می شهودا، له مزگه و تی
 (الحرام) وه بو مزگه و تی (الأقصى)، که پیت و پیزمان خستوته دهو روبه ری، تاکو له نیشانه کانی
 خو مانی پی نیشان بدهین، بیگومان (خوا) بیسه ری بینره.

أ- پیناسه ی مزگه و تی حه رام:

ئیمه پیشتر باسی مزگه و تی (حرام) مان کرد، که پوخته ی پیناسه ی مزگه و تی (حرام)
 ئاوايه:

(المسجد الحرام: هُوَ الْكَعْبَةُ وَالْفَنَاءُ الْمَجْعُولُ حَرَمًا لَهَا، وَهُوَ يَخْتَلِفُ سَعَةً وَضِيقًا بِاخْتِلَافِ
 الْعُصُورِ مِنْ كَثَرَةِ النَّاسِ فِيهِ، لِلطُّوَافِ وَالْإِعْتِكَافِ وَالصَّلَاةِ)^(۲).

(۱) الشیخ حسنین محمد مخلوف، ص ۲۵۹.

(۲) التحرير والتنوير ج ۱۵، ص ۱۳.

واته: مزگهوتی چه پام بریتیه له که عبه و ئه و حه وشه یه ی که له دهوری کراوه به چه پام، ئه ویش {واته: ئه و چه پامه ی به دهوری که عبه و یه} به پی جیاوازی سه رده مه کان فراوانی و به رته سکی ده گورپی به ئه ندازه ی ئه و که خه لک زیاتر لی کوده بنه و به و ته و اف و مانه و نوێژ کردن.

بیگومان تا کو خه لکه که ی زیاتر بوو بی، سنوره که ی فراوانتر بووه، کاتی خو، به تاییه ت کاتی که دیواری بو نه کراوه، که پیشتریش باسماں کردوه: یه که م که س عومهری کورپی خه تتاب خوا لی پی رازی بی، دیواری کرد بو سنووری چه پامی دهوری که عبه، بو ئه و ی لی که جیا بیته و له گه ل ئه و شوینانه ی دیکه ی که به دهوریه و ه ن، ئنجا قوناغ به قوناغ ئه و دیوار و حه وشه یه ش فراوانتر و گهره تر کراوه، به ئه ندازه ی ئه و ی که خه لک زور بووه، ئه ویش فراوانتر کراوه.

ب- پیناسه ی مزگهوتی ئه قصا:

ئه و ی که پیویست ده کات زیاتر پروونی بکه ی نه و، مزگهوتی (الأقصی) یه، چونکه ئه و دوو شوینه: مزگهوتی چه پام، سه ره تای سه فهره که ی پیغه مبه ر ﷺ بووه له مه که که، ههروه ها شه و پوویه که ی له سه ر زه و ی، کو تا مه نزلی مزگهوتی (الأقصی) بووه، ئنجا له و یوه به ره و ئاسما نه کان به رز بوته و ه.

ئیتاش با له چه ند خالی که دا قسه له باره ی مزگهوتی (ئه قصا) وه بکه ی ن:

۱ - مزگهوتی (الأقصی) ئه و مزگهوتیه که ئیتا به (بیت المقدس) ناسراوه و له و شوینه یه که کاتی خو (یلیاء) ی پی گوتراوه، ئه و مزگهوتیه ش و اباهه که پیغه مبه ر سوله یما ن ﷺ دروستی کردوه، وه که مزگهوت، بویه ش پی ده گوتری: (الأقصی)، واته: (الأبعد) له به ر ئه و ی که له شاری مه که که وه دوورتره.

۲ - مزگهوتی (الأقصی) له شیوه ی مزگهوتدا، ئه و ی که باوه، ئه و یه که سوله یما ن دروستی کردوه، به لام له سه ره تادا بو یه که مجار مزگهوتی (الأقصی) ش دوو مه ی ن مزگهوتیه که پیغه مبه ر ئیبرا هیم ﷺ بنیاتی ناوه، وه که له و باره و ه له فه رمایشتی پیغه مبه ردا ﷺ ها توه:

{عَنْ أَبِي ذَرٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! أَيُّ مَسْجِدٍ وَضِعَ فِي الْأَرْضِ أَوَّلُ؟ قَالَ: «الْمَسْجِدُ الْحَرَامُ»، قُلْتُ: ثُمَّ أَيٌّ؟ قَالَ: «الْمَسْجِدُ الْأَقْصَى»، قُلْتُ: كَمْ بَيْنَهُمَا؟ قَالَ: «أَرْبَعُونَ سَنَةً» { (رَوَاهُ أَحْمَدُ: ۲۱۳۷۱، وَالبَخَارِيُّ: ۳۳۶۶، وَمُسْلِمٌ: ۱۱۶۲، وَالنَّسَائِيُّ: ۶۸۹، وَابْنُ مَاجَهَ: ۷۵۳، وَابْنُ خُرَيْمَةَ فِي «صَحِيحِهِ»: ۷۸۷).

واتە: ئەبو زەر ر.ھ.ھ. دەلئ: گوتم: ئەی پېغەمبەرى خوا! يەكەمىن مزگەوت كە لەسەر زەوى دروستكرا كامە بوو؟ فەرمووى: مزگەوتى حەپام (واتە: ئەوەى لە مەككەيە)، گوتم: دوا وى كامە؟ فەرمووى: مزگەوتى ئەقصادا، گوتم: چەندە ماوەيان كەوتۆتە ئىوانيان؟ فەرمووى: چل سأل. يانى: چل سأل ماوە هەبوو لە ئىوان دروستكرانى مزگەوتى حەپام و، مزگەوتى ئەقصادا كە لە (قودس)ە.

ئنجى وى باوہ كە داوودو سولەيمان (عليهما الصلاة والسلام)، مزگەوتى ئەقصابان دروستكردو، بەلام لە ئەسلىدا ئەوان دروستيان نەكردو، بەلكو نوژنەيان كردۆتەو، چونكە ئەگەر لە ئىوان دروستكرانى مزگەوتى حەپام و مزگەوتى ئەقصادا، چل سأل بوو بئ، ناگونجئ داوودو سولەيمان (عليهما الصلاة والسلام)، بنیاتنەرى مزگەوتى ئەقصادا بووبن، چونكە بەلای كەمەو داوودو سولەيمان لەگەل ئىبراهيم (عليه الصلاة والسلام)، كە دروستكەرى مزگەوتى حەپامە، هەزار سألان ئىوانە، كەواتە: لە ئەسلىدا مزگەوتى ئەقصادا بە ماوەيەكى كورت كە چل (٤٠) سألە دواى كەعبە دروستكراو، ئەويش وەك مېژوونووسان و تويزەرەوان دەلئ: يەعقوب لە شوينەى كە كاتى خوئى ئىبراهيم (عليه الصلاة والسلام) وەك سەرپرگە (مذبح) دايئاو، دروستى كردو و بەلام دوايى جوولەكە شەپوشوڤريان بەسەرھاتو و پەرستگاگەش تىكچوو، دوايى لە سەردەمى داوودو سولەيماندا (عليهما الصلاة والسلام) كە پادشاو دەستەلاتدار بوون و پراى پېغەمبەرايەتى، دروست كراو و نوژن كراو.

كەواتە: مزگەوتى ئەقصادا هەر ئىبراهيم عليه السلام بنیاتى ناو، بەلام خاوەن كتيبەكان باسى ئەوەيان نەكردو، هەرچەندە لە تەوراتدا ئاماژەيەك بەو كراو، كە ئيمە دەقى ئەوەى لە تەوراتدا هاتو، دەيمېنين: (وَقَالَ الرَّبُّ لِأَبْرَامَ: أَتَرَكَ أَرْضَكَ وَعَشِيرَتَكَ وَبَيْتَ أَبِيكَ، وَادَّهَبَ إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي أُرِيكَ...، فَشَرَعَ أَبْرَامُ يَنْتَقِلُ فِي الْأَرْضِ إِلَى أَنْ بَلَغَ مَوْضِعَ شَكِيمَ إِلَى سَهْلِ مُورَةَ، وَكَانَ الْكِنَعَانِيُّونَ أَنْتَظِرُ يَقْطِنُونَ فِي الْأَرْضِ، وَظَهَرَ الرَّبُّ لِأَبْرَامَ وَقَالَ لَهُ: سَأُعْطِي هَذِهِ الْأَرْضَ لَدْرِيكَ، فَبَنَى أَبْرَامُ هُنَاكَ مَذْبَحًا لِلرَّبِّ الَّذِي ظَهَرَ لَهُ، وَانْتَقَلَ مِنْ هُنَاكَ إِلَى الْجَبَلِ شَرْقِيَّ بَيْتِ إِيلَ حَيْثُ نَصَبَ خِيَامَهُ مَابَيْنَ بَيْتِ إِيلَ غَرْبًا وَعَايَ شَرْقًا، وَشَيْدَ هُنَاكَ مَذْبَحًا لِلرَّبِّ وَدَعَاهُ بِاسْمِهِ، ثُمَّ تَابَعَ أَبْرَامُ ارْتِحَالَهُ نَحْوَ الْجَنُوبِ) ^(١).

(١) التفسير التَّبْيِيحِي للكتاب المقدس، العهد القديم، سفر التكوين، الإصحاح ١٢، ص ٣٣ و ٣٤.

واتە: پەرۋەردگار بە ئېپراھىم فەرموو {ئېپراھىم بە (ئەپرام) ئاۋىراۋە لە پەيمانى كۆندا و ئەو ئاۋانەش لە زمانىكەو ھە بۆ زمانىك و لە ھەرگىز پراڭياندا، گۆپاڭيان بە سەر دادى}، سەر زەمىنى خۆت و خزمە كانت و مالى بابت بە جى بھىلەو بەرەو ئەو سەر زەمىنە بېرۆ كە پېشانى دەدەم، {دواى چەند قسەيەك دەلى} ئېپراھىم دەستى كرد بە كۆچكردن بە زەويدا، ھەتا گەيشتە شوینی (شەكىم) لە لای دەشتى (مورا)، كە كەنعانیەكان ئەو كاتە لەوئى نىشتە جى بوون، ئنجا پەرۋەردگار بۆ ئېپراھىم دەر كەوت و پىي گوت: ئەم زەويە دەدەمە ۋە چەكەى تۆ، ئېپراھىم لەوئى سەر بېرگە (مذبح) يكى بۆ ئەو پەرۋەردگارى كە لەوئى بۆى دەر كەوت دروست كردو، لەوئىو گواستى ۋە بۆ چىايەكە، ئەو چىايەى كە لە پۆژھەلاقی {بەيتى ئىل}، لەوئى چادەرەكانى خۆى چەقاندن (ھەلدان)، لە ئىۋان (بەيتى ئىل) بە لای پۆژئاۋادا و (عايە) بە لای پۆژھەلاقتا، [واتە: بەيتى ئىل دەكەوئتە پۆژئاۋا و عايە دەكەوئتە پۆژھەلاقی ئەو شوئىنەى كە چادەرەكانى لى ھەلدا]، ئنجا لەوئى سەر بېرگەيەكى بۆ پەرۋەردگار بنیاتنا، [ئەو شوئىنەى كە ئاژەلى تىدا سەردەبەردى بۆ خۋاى پەرۋەردگار]، بە ناۋى پەرۋەردگارى ۋە ناۋى نا، دوايى ئېپراھىم بەرەو خوارو پۆشت، [واتە: بەرەو خواروۋى ئەو شوئىنەى كە لىي بوو].

بىگومان مەبەست لە سەر بېرگە (مذبح) یش {يانى: ئەو شوئىنەى كە قوربانى لى سەر دەبەردى} مەبەست پىي مزگەوتە، چونكە ئەوان عادەتيان ۋابوو قوربانىيان لە مزگەوتدا دەكرد.

ئنجا شاياتى باسە: دوايى داۋود، چادەرەكەى خۆى لە شوئىنەى مزگەوتەكەى ئېپراھىمدا ھەلدەو و مىحرابەكەشى بە فەرمانى خوا ھەر لەوئى بنیاتناۋە {محراب} یش شوئىنەى تايبەقى خواپەرستى تىدا كەردنە، پاشان داۋود یش ۋەسىيەتى بۆ سولەيمان كۆرى كەردە كە پەرستگايەكەى {پەيكەر (ھىكلە)} كەى خۆى لەوئى بنیاتبنى، كە بە ھەيكەلى سولەيمان ناسراۋە.

كەواتە: پىشى ئېپراھىم **عليه السلام** بە پىي قسەى تەۋرات شوئىنەى ئاژەل سەربىن (واتە: شوئىنەى قوربانىيەى) لەوئىدا بنیات ناۋەو، چادەرەكانى لەوئى ھەلدەو، دوايى داۋود یش مىحرابەكەى خۆى لەوئى دروست كەردەو چادەرەكانىشى لەو شوئىنەى ئېپراھىمدا ھەلدەو، ۋەسىيەتىشى بۆ سولەيمان كەردەو ۋە ھەر لەوئى ھەيكەلەكەى ۋەك پەرستگا بنیاتناۋە {ھەيكەل ناۋىك بوو، ھەر بۆ مزگەوت بەكارىيان ھىناۋە}.

ئنجا میژووزانه عیبرانییه کان به تایبەت (یوسفوس) گوتووێهتی: (أَنَّ الْجَبَلَ الَّذِي سَكَنَهُ إِبْرَاهِيمَ بِأَرْضِ كَنْعَانَ إِسْمُهُ نَابُو، وَأَنَّ الْجَبَلَ الَّذِي ابْتَنَى عَلَيْهِ سُلَيْمَانُ الْهَيْكَلَ وَهُوَ الْمَسْجِدَ الَّذِي بِهِ الصُّخْرَةُ)^(۱)

واته: ئەو چیا یە ی که ئیبراهیم تێیدا نیشته جی بووه له سەر زەمینێ که نعان، ناوی (نابو) بووه، ئەو چیا یە ی که سولهیمان ههیکه لی خۆی له سەر بنیاتناوه که ئەو مزگهوتیه (صخرة) ی لێیه، ئەویش دیاره هەر ئەو شوێنهیه.

ئنجا له (سفر الملوك الأول) دا که یه کیکه له سیفرهکانی تهورات، به درێژی باسی چۆنیهتی دروستکردنی ههیکه ل کراوه له لایهن سولهیمانوه (عليه السلام)^(۲)، به لێ لهو سهراوهیه دا ورده کاریی زۆر باسکراوه - به لām مهرج نیه راست بن - له وبارهوه که چۆن سولهیمان (عليه السلام) ئەو مزگهوتیه بنیاتناوه، که دوا یی ناوی لێناوه (هیکل سلیمان).

کورتیه قسان: سه رهتا ئیبراهیم مزگهوتی (الأقصى) ی بنیاتناوه، چل سāl پاش دروستکردنی که به، پاشان داوود لهو شوێنه چادری هه لداوه و قوربانگا (مذبح) یکی لهو بنیاتناوه، دواتر وهسیهتی بو سولهیمان کردوه که لهو شوێنه، مزگهوت (هیکل) ی که بنیات بنی.

(۲) - ئنجا شایانی باسه، که مزگهوتی (ئهقصا) سی جارن وێران کراوه:

أ - وێرانکردنی یه کهم:

(بُخْتَنْضِر، یان بُخْتَنْضَر) که به چهند بیژیهیه که هاتوه، پادشای (بابل) له سالی (۵۷۸) پیش زایندا ئەو مزگهوتیه تیکداوه، به لām دواتر جووله که له سهردهمی حوکی فارسه کان دا، مزگهوته که یان نۆژه نکرده وتهوه، له پرۆژگاری حوکمرانیی کورشی گهوره (کوروش بزرگ) دا.

ب - وێرانکردنی دووهم:

پۆمه کان له سهردهمی حوکی (طیطوس) دا پاش چهند جهنگیک له نیوان ئەو و جووله که دا، وێرانی کردوه، دوا یی جاریکی دیکه نۆژه نکراوه تهوه، به لām (ئه دریانوس) که یه کیک بووه له پادشاکانی پۆمه کان، جاریکی دیکه له سالی (۱۳۵) ی پیش زاین دا به تهواوی وێرانی کردوه.

(۱) التحرير والتنوير: ج ۱۵، ص ۱۷.

(۲) التفسير التطبيقي للكتاب المقدس، العهد القديم، ص ۷۱۵ - ۷۱۸، سفر الملوك الأول، الإصحاح: ۵، ص ۷۱۵ (الإستعدادات لبناء الهيكل)، الإصحاح: ۶، ص ۷۱۶ (أوصاف الهيكل).

ج - ویرانکردنی سییه م:

دوای ئه وهی (شاژنه هیلان) ه دایکی ئیمپراتۆر (قسطنطین) پادشای رۆمی (بیزنطی) بۆته نه صرانیی، له کاتی سهردانیدا بۆ (ئۆرشه لیم) هیچ له شوینه واره کانی ئه و مزگه وتهی نه هیشته و فه رمانی کردوه شوینی مزگه وته که بکریته زبڵخانه، ئه مه ش له کتیی: (الأنس الجلیل فی تاریخ القدس والخلیل) دا، هاته وه که (التحریر والتنوير) لیتی خواستۆته وه.^(۱)

(۳) - به لام دوایی که مسوڵمانان (شام) یان پزگارکرد، له پزۆگاری عومه ری کوری خه تتاب دا ﷺ، خه لیفه ی دووه می پیغه مبه ر ﷺ، عومه ر بۆ خۆی چوو، تا کو ئاگاداری ئازادکردنی شاری (ایلیاء) بئ، که ئه و کاته به (ئۆرشه لیم) ناسرا بوو، به لام دوایی ناوی لیترا (ایلیاء) که له بنچینه دا (ایلیاء) ناوی یه کیک له پیغه مبه ره کان بووه، له سه ره تا کانی سه ده ی نۆی پیش زایینی دا ژیاوه، ئنجا عومه ر ﷺ، صولحی له گه ل خه لکه نه صرانییه که ی ئه و شاره دا کردو، (بطریق) یکیان هه بوو، (بطریق) یش ناوی پله یه کی زانایانی نه صرانییه، ناوی (صفرونیوس) بوو، پئی گوت، شوینی مزگه وتی داوودم پیشان بده! ئه و (بطریق) ه ش عومه ری برده ئه و شوینه، که بردی بۆ لای مزگه وته که عومه ر گوتی: {اللَّهُ أَكْبَرُ!! هَذَا وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، مَسْجِدُ دَاوُدَ الَّذِي أَخْبَرَنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَنَّهُ أُسْرِيَ بِهِ إِلَيْهِ}، واته: خوا گه وره تره {اللَّهُ أَكْبَرُ} یکی کرد بۆ نیشانه ی سه رسوو پمان، سویند به وه ی گیانی منی به ده سته، ئه مه مزگه وته که ی داووده که پیغه مبه ری خوا ﷺ هه والی پیداوین، که شه ورۆیی بۆ ئه وێ پیکراوه.

واته: له مزگه وتی هه رامه وه بۆ ئه و مزگه وته.

دوایی عومه ر ﷺ و مسوڵمانان زبڵه که یان لادا، چونکه کرابوو به زبڵخانه، هه تا (صخرة) هه مووی ده رکه وت، {صخرة} ش ده بی به ردیکی گه وره بئ، ئنجا عومه ر له لای میحرابی (داود) دوو پکات نوێژی کرد، به لام خه لیفه ی دووه م عومه ر ﷺ، هیچ مزگه وتی له و شوینه دروست نه کرد.

(۴) - که چی دوایی (عبدالمک بن مروان) هه سته به راسپاردنی (رجاء بن حیاة الکندی) که یه کیک بووه له زانایانی ئیسلام، له سالانی (۶۶ - ۷۳) دا، مزگه وتیکی گه وره ی له وێ بنیاتنا، واته: هه وت سالان به دروست کردنی هه بوون!

۵- كەواتە: ناوھێنانی ئەو شوێنە لە قورئاندا بە (المَسْجِدُ الْأَقْصَى) بە دوو ئیعتیبار، چونكە ئەو كاتەى كە پێغەمبەر ﷺ چوووە بۆ ئەوێ، مەزگەوت نەبوو، بەلكو شوێنى مەزگەوت بوو، بەلام بە دوو ئیعتیبار بە: (المَسْجِدُ الْأَقْصَى) واتە: {مەزگەوتە دوورەكە} یان {مەزگەوتە دوورترەكە} ناوھێنراوە:

ئىعتىبارى يەكەم: لەبەر ئەوەى پێشتر مەزگەوت بوو، چونكە حوكمى زەوييەك كە مەزگەوتى لەسەر دروست كرابێ، ئەوەيە كە لە مەزگەوت نەشۆرێ، بە مەزگەوتەكەشى لێنەمابێ، هەر بە مۆلكى مەزگەوت دادەنرێ، ئەمە بە ئىعتىبارى پابردوو.

ئىعتىبارى دووهم: بە ئىعتىبارى داھاتوو، كە لە داھاتوودا، ئەو شوێنە دەيێتە مەزگەوت.

۶- مسوڵمانانىش هەر لە كاتى فەرز بوونى پێنج نۆیژەكانەو، لە شەوى شەوڕۆيى (ليلة الإسرائ) دا، مەزگەوتى (أقصى)یان كرد بە پرووكە، تاكو شازدە (۱۶) مانگ دواى كوچ كردنیشیان بۆ مەدينە، واتە: دواى ئەوەى پێغەمبەر ﷺ شازدە (۱۶) مانگ لە مەدينەش مايهو، بۆ نۆیژەكان پرووكەیان مەزگەوتى (أقصى) بوو، بەلام دوايى پروويان پێ وەر سووڕێنرا بەرەو كەعبە.

۷- كەپریدە (ساح) يكي نەصرانىيى بە ناوى (أركولف) لە سالى (۶۷۰)ى زايینی دا، واتە: پاش حوكمرانىيى عومەر ؓ بە سى و چوار (۳۴) سالى، سەردانى قودسى كردووە و لە كتيبةكەى خوێ دا دەلي: مەزگەوتىكم بينى عومەر دروستى كرد بوو، چوارگۆشە بوو، جێى سێ هەزار (۳۰۰۰) كەسى تێدا دەبوو كە نۆیژى تێدا بكەن.

دەشگونجى مسوڵمانان لە دواى عومەر ؓ، بە دارى گەورە گەورە ئەو شوێنەیان پەرژين كەردبى بۆ پاراستنى، كە نەصرانىيەكان لە پقى جوولەكەكان، كەردوويانە بە زبڵخانە، هەر لە سەردەمى (هیلان)ەى داىكى (قسطنطين)ەو، كە وەك گۆمان: عومەر و ئەو هاوێلانەى كە لە خزمەتى دابوون، مسوڵمانان خوا لێیان پازى بێ، پاكیان كەردووەو زبڵەكەیان لادا، تاكو شوێنى مەزگەوتەكە دەرکەوتەو، دوو پكات نۆیژى تێدا كرد، دەبى چەندەى پێو بووبن!

كە گوتیشمان: وا پێدەچى مسوڵمانان دارى گەورە گەورەیان لە دەورى دانابن دانا بى وەك شوورايەك، بۆ ئەوەى شوێنى مەزگەوتەكە ديار بێ، ئەو لە گۆفاریكدا هاتو، بە ناوى (مجلة رسالة العلم) كە لە سالى دوازدەهەم (۱۲)، لە ژمارە دووى كانوونى

یەكەمی سالی (۱۹۶۸ ز) ۱۵ (عارف عارف) وتاریکی نووسیوه و خواوهی (التحریر والتنوير)^(۱) لێی وهگرتهوه.

۸- لێره دا لهوانهیه پرسیارێك بێته پێش كه ئایا بوچی خوای پهروهردگار تهنها بو مزگهوتی (الأقصى) باسی پیت و پیزی کردوه و فەرموویهتی: ﴿أَسْرَىٰ بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا الَّذِي بَنَيْنَا حَوْلَهُ﴾ ۱. واته: شه ورۆیی به بهندهكهی كرد له مزگهوتی ههرامهوه بو ئه وه مزگهوتی تهقصابهیه كه پیت و پیزمان خستۆته دهورو بهری؟!

زانایان گوتوو یانه: ئه وه پرسیاره دهگونجی به سێ جوړ وهلام بدریتهوه:

۱/ گهلی عهزهب زانیاریان نهبووه دهبارهی ئه وه مزگهوته، بۆیه پێویست بووه بناسێنێ.

۲/ نهصرانییهكان بههۆی بوغزیان بهرانبهه به جوولهكهكان، شوینهواری ئه وه مزگهوتیان سهرپهوهتهوه و کردوو یانه به زبڵخانه، خهڵكهكه ههر نهشیانزانیوه كه ئه وه شوینه پێشتر مزگهوت بووه!

۳/ جوولهكه کانیس لێی ناویمید بوون، كه چنگیان بکهوێتهوه.

کهواته: بۆیه حیکمهتی خوا وایخواستوه، كه سههرنجی خهڵك پابکیشی، كه ئه وه مزگهوته شوینیکی به بهرهکهته، پیت و پیزه، پێشتریش باسمان کرد، كه بهرهکهته که ی چیه و چۆنه؟

سهبارت به بهرزبوونهوهی پیغه مبهه ﷺ كه وهك گوتمان: زیاتر وشه ی معراج به کارهاتوه، بهلام راستر وایه كه بگوتری (عروج)، چونكه (معراج) وهك فهرهنگه کانی زمان دهلێن: زیاتر بهو ئامرازه دهلێن كه پیغه مبهه ﷺ یاخود پروحه کانی پێیدا بهرز دهبنهوه، بهو په یژه یه بهو ئامرازه كه ههر خوا دهزانێ چۆنه! بو ئه وه به کارهاتوه، پێشتر گوتمان كه له حهوت ئایهتی (۱۲ - ۱۸) ی سوورهتی (النجم) دا باسکراوه، واته: باسی بهرزبوونهوهی پیغه مبهه ﷺ، بهلام درێژییه که ی له سوننهت دا باسکراوه، كه ئیمه دوا یی دهیهینین.

۴- چۆنیەتی شەورۆ و بەرزبوونەوی پیغەمبەر ﷺ لەبەر رۆشنایی قورئان و سوننەتدا:

یەكەم: لە قورئاندا:

لە قورئاندا لە دوو شوێندا، باسی چۆنیەتی شەورۆ و بەرزبوونەوی پیغەمبەر ﷺ کراوە، واتە: (الإسراء والعروج):

أ- شەورۆییەکی لە ئایەتی ژمارە (۱) سوورەتی (الإسراء) دا باسکراوە، کە پیشتەر قسەمان لێ کرد.

ب- بەلام بەرزبوونەوی پیغەمبەر ﷺ بەرەو ئاسمانەکان، لە حەوت ئایەتی سەرەتای سوورەتی (النجم) (۱۲ - ۱۸) دا، هاتووە، کە ئەگەر تۆزێ تەماشای ئەو ئایەتانه بکەین، بە پروونی و بۆمان دەردەکەوێ کە ئەو ئایەتانه دەربارەی بەرزبوونەوی پیغەمبەر ﷺ دەدوین، چونکە هەندێک لە زانیان گوتووین: باسی بەرزبوونەوی پیغەمبەر ﷺ لە قورئاندا نەکراوە! کە راستە بە وشە (معراج) و (عروج) باس نەکراوە، بەلام ئەم ئایەتانه بۆ کەسێک کە سەرنجیان بدات، زۆر جوان دیارە، کە باسی بەرزبوونەوی پیغەمبەر ﷺ دەکەن، کە ئەو دەقی ئەو حەوت (۷) ئایەتە بە پێزە و پوختەییەکی چەمک و واتایەکیانە:

۱- ﴿ أَفْتَمَرُونَهُ عَلَىٰ مَا يَرَىٰ ﴾ (۱۲)، پرووی دواندن لە کافرە هاوبەش بۆ خوا دانەرەکانە، واتە: ئایا شەپە قسە لە گەڵدا دەکەن، مشتومپی لە گەڵدا دەکەن، لەسەر ئەو کە دەییینی، یاخود: ئایا لە دوو دلی دان لەبارە ئەووە کە دەییینی، ئنجا ئایا ئەووە دەییینی چییە؟ بە ئایەتی دواپی بۆمان دەردەکەوێ کە مەبەست پی جبریلە.

۲- کە دەفەرموی: ﴿ وَلَقَدْ رَءَاهُ نَزْلَةً أُخْرَىٰ ﴾ (۱۳)، ئەووە کە ئیووە مشتومپی لەسەر دەکەن، یاخود لە دوو دلی دان لەو بارەووە کە بیینی، جاریکی دیکەش بینوویەتی، کە بیگومان پاناووە کە بۆ جبریل دەچیتەووە، چونکە دواپی دەری دەخات.

۳- کە دەفەرموی: ﴿ عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَىٰ ﴾ (۱۵)، واتە: لەلای درەختی کۆتایی، ئنجا درەختی کۆتایی وەک لە فەرمایشته کاندای هاتووە کە دواپی دەیانھێنین، کۆتای مەنزل و شوێن بوو کە پیغەمبەر ﷺ لە شەوی شەورۆیی و بەرز بوونەویدا، پی گەشتووە و لە سەر ووی ئاسمانەکانەووە، کەواتە: ئەووە لەوێ بینوویەتی، جبریل بوو.

۴- ﴿عِنْدَهَا جَنَّةُ الْمَأْوَىٰ﴾ (۱۵)، له لای دره ختی کوتایی، به هه شتی جیگای هه وانه وهی بر واداران هه یه.

۵- ﴿إِذْ يَغْشَى السِّدْرَةَ مَا يَغْشَى﴾ (۱۶)، له حالیکدا دره خته که داده پووشی، نه وهی که دایده پووشی، یانی: شتیکی زۆر مه زن و سه رسور هینه ر دایده پووشی!

۶- ﴿مَا زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا طَغَى﴾ (۱۷)، چاو (واته: چاوی پیغه مبه ر) لای نه دا و سه رکیشی نه کرد و، سنوور شکینیشی نه کرد، یانی: له و سنوورهی که بو ی دانرابوو، چاوی پیغه مبه ر لای نه داو، سنوور شکینیشی و سنوور به زینیشی نه کرد.

۷- ﴿لَقَدْ رَأَىٰ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَىٰ﴾ (۱۸)، به دنیایی (موحه ممه د) له نیشانه گه وره کانی په روه ردگاری خو ی بین.

پیغه مبه ر لای گیر دراوه ته وه که جبریلی له سه رشپوهی خو ی دوو جاران بینوه:

أ- جَارِيكْ له سه ر زهوی، که شه شه سد بالی هه بووه و (قَدْ سَدَّ الْأَفْقَ) ئاسوی ون کردوه، که نه مه یان له سه حیخی بوخاریی^(۱) دا هاتوه.

ب- جَارِيكش له شهوی شه ورۆ به رز بوونه وه دا، بینویه تی، وهك دایکمان عایشه گوتویه تی، که دوایی دهقه که ش دینین، ته م دوو بینینه ی جبریل له سه ر شپوهی خو ی بووه، که خوا جبریلی له سه ر خو لقا ندوه، به لام له شپوهی پیاو ی کدا و به شپوهی دیکه، چه ندان جار پیغه مبه ر جبریلی بینوه.

دووهم: له سوننه ت دا:

ئه وهی که له سوننه ت دا هاتوه، هه م له (صحيح البخاري) و، هه م له (صحيح مسلم) دا هاتوه، که ئیمه دهقی ئه وهی (صحيح مسلم) دینین و، ئه وهی (صحيح البخاري) ش جیاوازییه کی ته وتوی نیه له گه ل ئه وه دا که (مسلم) له سه حیحه که ی خویدا هی ناویه تی، واته: ئه وه دهقه ی که ئیستا ده یه نیم له هه ردوو سه حیخی بوخاریی و سه حیخی موسلیم دا هاتوه، له سه حیخی بوخاریی دا به ژماره: (۳۵۷۰) و به ژماره: (۷۵۱۷) و، له سه حیخی موسلیم دا به ژماره: (۴۰۹) هاتوه، که دهقه که ی به م شپوهیه یه:

عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «أَتَيْتُ بِالْبَرَقِ (وَهُوَ دَابَّةٌ أَبْيَضُ طَوِيلُ قَوْقُ الْحِمَارِ، وَدُونُ الْبَغْلِ يَضَعُ حَافِرَهُ عِنْدَ مُنْتَهَى طَرَفِهِ) قَالَ: فَرَكَبْتُهُ حَتَّى أَتَيْتُ بَيْتَ الْمَقْدِسِ

(۱) صحيح البخاري: ۴۸۵۶ و مسلم: ۱۷۴.

(قَالَ): قَرَّبْتُهٖ بِالْحَلَقَةِ الَّتِي يَرِبْتُ بِهٖ الْاَنْبِيَاءُ «قَالَ»: ثُمَّ دَخَلْتُ الْمَسْجِدَ فَصَلَّيْتُ فِيْهِ رَكَعَتَيْنِ ثُمَّ خَرَجْتُ، فَجَاءَنِي جِبْرِيلُ عَلَيْهِ السَّلَامُ بِاَنْاءٍ مِنْ خَمْرِ، وَاَنْاءٍ مِنْ لَبَنٍ، فَاخْتَرْتُ اللَّبَنَ، فَقَالَ جِبْرِيلُ عَلَيْهِ السَّلَامُ: اخْتَرْتُ الْفِطْرَةَ.

ثُمَّ عُرِجَ بِنَا إِلَى السَّمَاءِ، فَاسْتَفْتَحَ جِبْرِيلُ فَقِيلَ: مَنْ أَنْتَ؟ قَالَ جِبْرِيلُ، قِيلَ: وَمَنْ مَعَكَ؟ قَالَ مُحَمَّدٌ، قِيلَ: وَقَدْ بُعِثَ إِلَيْهِ، قَالَ: قَدْ بُعِثَ إِلَيْهِ، فَفُتِحَ لَنَا، فَإِذَا أَنَا بِآدَمَ، فَرَحَّبَ بِي وَدَعَا لِي بِخَيْرٍ.

ثُمَّ عُرِجَ بِنَا إِلَى السَّمَاءِ الثَّانِيَةِ، فَاسْتَفْتَحَ جِبْرِيلُ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَقِيلَ: مَنْ أَنْتَ؟ قَالَ: جِبْرِيلُ. قِيلَ: وَمَنْ مَعَكَ؟ قَالَ مُحَمَّدٌ، قِيلَ: وَقَدْ بُعِثَ إِلَيْهِ؟ قَالَ: قَدْ بُعِثَ إِلَيْهِ، فَفُتِحَ لَنَا، فَإِذَا أَنَا بِابْنِى الْخَالَةِ: عِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ، وَيَحْيَى بْنَ زَكَرِيَّا صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمَا فَرَحَّبَا وَدَعَوَا لِي بِخَيْرٍ.

ثُمَّ عُرِجَ بِي إِلَى السَّمَاءِ الثَّالِثَةِ، فَاسْتَفْتَحَ جِبْرِيلُ، فَقِيلَ: مَنْ أَنْتَ؟ قَالَ جِبْرِيلُ، قِيلَ: وَمَنْ مَعَكَ؟ قَالَ: مُحَمَّدٌ عَلَيْهِ السَّلَامُ، قِيلَ: وَقَدْ بُعِثَ إِلَيْهِ؟ قَالَ: قَدْ بُعِثَ إِلَيْهِ، فَفُتِحَ لَنَا فَإِذَا أَنَا بِيُوسُفَ عَلَيْهِ السَّلَامُ إِذَا هُوَ قَدْ أُعْطِيَ شَطْرَ الْحُسْنِ، فَرَحَّبَ وَدَعَا لِي بِخَيْرٍ.

ثُمَّ عُرِجَ بِنَا إِلَى السَّمَاءِ الرَّابِعَةِ، فَاسْتَفْتَحَ جِبْرِيلُ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَقِيلَ: مَنْ هَذَا؟ قَالَ: جِبْرِيلُ. قِيلَ: وَمَنْ مَعَكَ؟ قَالَ مُحَمَّدٌ. قَالَ: وَقَدْ بُعِثَ إِلَيْهِ؟ قَالَ: قَدْ بُعِثَ إِلَيْهِ، فَفُتِحَ لَنَا، فَإِذَا أَنَا بِإِدْرِيسَ فَرَحَّبَ وَدَعَا لِي بِخَيْرٍ، قَالَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ: (وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا).

ثُمَّ عُرِجَ بِنَا إِلَى السَّمَاءِ الْخَامِسَةِ، فَاسْتَفْتَحَ جِبْرِيلُ، قِيلَ: مَنْ هَذَا؟ قَالَ: جِبْرِيلُ. قِيلَ: وَمَنْ مَعَكَ؟ قَالَ: مُحَمَّدٌ، قِيلَ: وَقَدْ بُعِثَ إِلَيْهِ؟ قَالَ: قَدْ بُعِثَ إِلَيْهِ، فَفُتِحَ لَنَا، فَإِذَا أَنَا بِهَارُونَ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَرَحَّبَ وَدَعَا لِي بِخَيْرٍ.

ثُمَّ عُرِجَ بِنَا إِلَى السَّمَاءِ السَّادِسَةِ، فَاسْتَفْتَحَ جِبْرِيلُ عَلَيْهِ السَّلَامُ. قِيلَ: مَنْ هَذَا؟ قَالَ: جِبْرِيلُ. قِيلَ: وَمَنْ مَعَكَ؟ قَالَ: مُحَمَّدٌ؟ قِيلَ: وَقَدْ بُعِثَ إِلَيْهِ؟ قَالَ: قَدْ بُعِثَ إِلَيْهِ، فَفُتِحَ لَنَا، فَإِذَا أَنَا بِمُوسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ فَرَحَّبَ وَدَعَا لِي بِخَيْرٍ.

ثُمَّ عُرِجَ بِنَا إِلَى السَّمَاءِ السَّابِعَةِ، فَاسْتَفْتَحَ جِبْرِيلُ، فَقِيلَ: مَنْ هَذَا؟ قَالَ جِبْرِيلُ: قِيلَ: وَمَنْ مَعَكَ؟ قَالَ: مُحَمَّدٌ عَلَيْهِ السَّلَامُ، قِيلَ: وَقَدْ بُعِثَ إِلَيْهِ؟ قَالَ: قَدْ بُعِثَ إِلَيْهِ، فَفُتِحَ لَنَا فَإِذَا أَنَا بِإِبْرَاهِيمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ مُسْنِدًا ظَهْرَهُ إِلَى الْبَيْتِ الْمَعْمُورِ، وَإِذَا هُوَ يَذْخُلُهُ كُلُّ يَوْمٍ سَبْعُونَ أَلْفَ مَلَكٍ لَا يَعُودُونَ إِلَيْهِ، ثُمَّ دُهِبَ بِي إِلَى السُّدْرَةِ الْمُنْتَهَى، وَإِذَا وَرَقُهَا كَأَذَانِ الْفَيْلَةِ، وَإِذَا هَرَمُهَا كَالْقِلَافِ «قَالَ» فَلَمَّا غَشِيَهَا مِنْ أَمْرِ اللَّهِ مَا غَشِيَ، تَغَيَّرَتْ فَمَا أَحَدٌ مِنْ خَلْقِ اللَّهِ يَسْتَطِيعُ أَنْ يَنْعَتَهَا مِنْ حُسْنِهَا، فَأَوْحَى اللَّهُ

إِلَىٰ مَا أَوْحَىٰ، فَقَرَضَ عَلَيَّ خَمْسِينَ صَلَاةً فِي كُلِّ يَوْمٍ وَلَيْلَةٍ، فَنَزَلْتُ إِلَىٰ مُوسَى   فَقَالَ: مَا قَرَضَ رَبُّكَ عَلَيَّ أُمَّتِكَ؟ قُلْتُ: خَمْسِينَ صَلَاةً. قَالَ: أَرْجِعْ إِلَىٰ رَبِّكَ، فَاسْأَلْهُ التَّخْفِيفَ، فَإِنَّ أُمَّتَكَ لَا يُطِيقُونَ ذَلِكَ، فَإِنِّي قَدْ بَلَوتُ بَنِي إِسْرَآئِيلَ وَخَبَرْتُهُمْ. قَالَ: فَارْجِعْتُ إِلَىٰ رَبِّي فَقُلْتُ: يَا رَبِّ! خَفِّفْ عَلَيَّ أُمَّتِي، فَحَطَّ عَنِّي خَمْسًا، فَارْجِعْتُ إِلَىٰ مُوسَى، فَقُلْتُ: حَطَّ عَنِّي خَمْسًا، قَالَ: إِنَّ أُمَّتَكَ لَا يُطِيقُونَ، ذَلِكَ فَارْجِعْ إِلَىٰ رَبِّكَ فَاسْأَلْهُ التَّخْفِيفَ، «قَالَ»: فَلَمْ أَزَلْ أَرْجِعْ بَيْنَ رَبِّي تَبَارَكَ وَتَعَالَىٰ وَبَيْنَ مُوسَى   حَتَّىٰ قَالَ: يَا مُحَمَّدُ! إِنَّهُمْ خَمْسُ صَلَوَاتٍ، كُلُّ يَوْمٍ وَلَيْلَةٍ لِكُلِّ صَلَاةٍ عَشْرٌ، فَذَلِكَ خَمْسُونَ صَلَاةً. وَمَنْ هُمْ بِحَسَنَةٍ فَلَمْ يَعْمَلْهَا، كُتِبَتْ لَهُ حَسَنَةٌ، فَإِنْ عَمِلَهَا كُتِبَتْ لَهُ عَشْرًا، وَمَنْ هُمْ بِسَيِّئَةٍ فَلَمْ يَعْمَلْهَا، لَمْ تُكْتَبْ شَيْئًا، فَإِنْ عَمِلَهَا، كُتِبَتْ سَيِّئَةٌ وَاحِدَةٌ، قَالَ: فَنَزَلْتُ حَتَّىٰ انْتَهَيْتُ إِلَىٰ مُوسَى   فَأَخْبَرْتُهُ، فَقَالَ أَرْجِعْ إِلَىٰ رَبِّكَ فَاسْأَلْهُ التَّخْفِيفَ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ  : فَقُلْتُ قَدْ رَجَعْتُ إِلَىٰ رَبِّي حَتَّىٰ اسْتَحْيَيْتُ مِنْهُ».

واته: ئەنەسى كۆرى مالىك (خوایى رازى بى) دەگىرىتەوھە كە پىڭھەمبەرى خوا   فەرموویەتى: بوپاقيان بو ھىنام (كە ئازەلىكە سىپىيە، دريژە، لە كەر گەورەترە و لە ئىستەر بچووكتەرە، سمى لەو شوپىنە دادەننى كە تاكو ئەوپەرى چاو ھوكمى دەكات، {واته: يەكجار زۆر خىرايە} ^(۱)، پىڭھەمبەر   فەرمووى: سواری بووم ھەتا ھاتمە (بيت المقدس)، {واته: لە مەككەوھە لە مزگەوتى (حرام) ھەو ھاتمە شام (بيت المقدس)}، و لاخە كەم بەستەوھە بەو ئالْقەيەوھە كە پىڭھەمبەران پىيانەوھە بەستۆتەوھە، ئەمەش ئەوھ دەگەيەننى كە پىڭھەمبەرانى دىكەش دەبى ئەو جوړە سەفەرەيان ھەبوو بى، {دوايى چوومە مزگەوتەوھە دوو پكات نويزم تيدا كرد، {واته: ئەو شوپىنەى كە مزگەوتى لى بوو، ياخود مزگەوتى لى دەبى، {دوايى چوومە دەر، جبريل   قاينك شەراب و قاينك شيرى بو ھىنام، من شيرەكەم ھەلبىژارد، جبريل   گوتى: خواپسك و فيترەتيك كە خوا مروڤەكانى لەسەر خولقاندو ھەلبىژارد، {واته: پىكات} لە فەرمائىشتىكى دىكەدا ھاتوھ: دەلى ئەگەر شەرابەكەت ھەلبىژاردبايە ئۆممەتەكەت لايان دەدا، وەك چوون ئۆممەتانى پيشوو لايان دا، {دوايى بەرزكراينەوھە بەرەو ئاسمان، جبريل داواى كردنەوھى دەرگای كرد، {دەبى ئاسمانى يەكەم بوو بى، ھەر ئاسمانەو دەرگای خوئ ھەيە، {گوترا: تو كىي؟ گوتى: جبريل، گوترا: كىت لەگەلدايە؟ گوتى: موھەممەد، گوترا: بەدواى دا نىردراوھ؟ گوتى: بەدواى دا نىردراوھ، بۆمان كرايەوھ {واته: دەرگای ئاسمانى يەكەم، {ئادەم بىنى بەخىرى ھىنام و، دوايى دوعاى بە خىرى بو كردم.

(۱) شايانى باسە: نتيوان كەوانەكان ھەموويان، زيادەى خۆمە، بو زياتر پروونكردەوھى مەبەست.

ئىنجا بەرزكراينهوه بەرەو ئاسمانى دووهم، جبریل داواى كردنهوهى دەرگاى کرد، پىی گوترا: تۆ كىي؟ گوتى: جبریل، گوترا: كىت لەگەڵدايه؟ گوتى: موحه مەمەد، گوترا: بەدواى دا ئىردراوه؟ گوتى: بە دواى دا ئىردراوه، ئىنجا: دەرگاى ئاسمانى دووهممان بۆ كرايهوه، لەوئى هەردوو كۆرە پووورەكان {واتە: كە كۆرە پووورى يەكدين و دايكيان خوشك بوون} عيساى كۆرى مەپىم و، يەحياى كۆرى زەكەريام بينى، بە خىريان هينام و دوعاى خىريان بۆ كردم.

دواىى بەرزكراينهوه، بەرەو ئاسمانى سىيەم، جبریل داواى كردنهوهى دەرگاى کرد، گوترا: تۆ كىي؟ گوتى: جبریل، گوترا: كىت لەگەڵدايه؟ گوتى: موحه مەمەد، گوترا: بە دواى دا ئىردراوه؟ گوتى: بەدواى دا ئىردراوه، ئىنجا دەرگاى ئاسمانى سىيەممان بۆ كرايهوه، لەوئى (يوسف)م بينى، كە بينىم نيوەى جوانى پىدرا بوو! {واتە: زۆر زۆر جوان و بە شان و شەوكت و شكۆو، سەرنجراكيش بوو}، ئەویش بەخىرى هينام و دوعاى خىرى بۆ كردم.

دواىى بەرزكراينهوه بەرەو ئاسمانى چوارەم، جبریل ﷺ داواى كردنهوهى دەرگاى کرد، گوترا: تۆ كىي؟ گوتى: جبریل، گوترا: كىت لەگەڵدايه؟ گوتى: موحه مەمەد، گوترا: بەدواى دا ئىردراوه؟ گوتى: بەدواى دا ئىردراوه، دەرگامان بۆ كرايهوه، لەوئى (ئىدريس)م بينى، ئەویش بەخىرى هينام و دوعاى چاك و خىرى بۆ كردم، خواى زالى پايەبەرزىش فەرموويهتى: ﴿وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا﴾ ﴿٥٧﴾ مريم، {واتە: (ئىدريس)مان بۆ شوپىنكى بلند بەرزكردۆتهوه}.

دواىى بەرزكراينهوه بەرەو ئاسمانى پىنجەم، جبریل ﷺ داواى كردنهوهى دەرگاى کرد، گوترا: تۆ كىي؟ گوتى: جبریل، گوترا: كىت لەگەڵدايه؟ گوتى: موحه مەمەد، گوترا: بەدواى دا ئىردراوه؟ گوتى: بەدواى دا ئىردراوه، بۆمان كرايهوه، لەوئى (هاروون)م بينى، بەخىرى هينام و دوعاى چاكى بۆ كردم.

دواىى بەرزكراينهوه بۆ ئاسمانى شەشەم، جبریل ﷺ داواى كردنهوهى دەرگاى کرد، گوترا: ئەوه كىيە؟ گوتى: جبریل، گوترا: كىت لەگەڵدايه؟ گوتى: موحه مەمەد، گوترا: بەدواى دا ئىردراوه؟ گوتى: بەدواى دا ئىردراوه، دەرگامان بۆ كرايهوه، لەوئى (مووسا)م بينى، بەخىرى هينام و دوعاى چاكى بۆ كردم.

دواىى بەرزكراينهوه بەرەو ئاسمانى حەوتەم، جبریل ﷺ داواى كردنهوهى دەرگاى کرد، گوترا: تۆ كىي؟ گوتى: جبریل، گوترا: كىت لەگەڵدايه؟ گوتى: موحه مەمەد، گوترا: بەدواى دا ئىردراوه؟ گوتى: بەدواى دا ئىردراوه، دەرگامان بۆ كرايهوه، لەوئى (ئىبراهيم)م بينى، كە پشتى بە (بيت المعمور)هوه دابوو، (بيت المعمور)م بينى كە هەموو پۆژى

حەفتا ھەزار (٧٠٠٠) فریشتە دەچوونە نیوی و، جاریکی دیکە ئەو حەفتا ھەزار فریشتە یە نەدەچوونەو نیوی، {واتە: فریشتەکان زۆر زۆرن، ئەو (بیت المعمور) ەش لە ئاسمانەو شوینیکی زۆر موبارەک و پیرۆزە، پەرستگای فریشتەکانە} ^(١)، دوایی میان برد بەرەو درەختی کۆتایی (سدرە المنتهی)، کە گەلایەکانی وەک گوئی فیلەکان و ابوون، {واتە: گەلایەکانی زۆر گەورە بوون}، ھەرۆھا میوەکە ی وەک گۆزەو کووپە ی گەورە و ابوون، کاتیەک بە فەرمانی خوا ئەو دایبۆشی کە دایبۆشی، {وەک ئایەتە کەش دەفەرموی: **يَغْشَى السَّدْرَةَ مَا يَغْشَى** ﴿١٦﴾} ئەو درەختە، گۆرا بەجۆریک کە هیچ کام لە دروستکراوانی خوا لەبەر جوانیی ناتوانن وەسفی بکەن.

ئەنجا خوا ﷻ سەروشی بۆ کردم ئەو ی کە بۆی سەروش کردم، پەنجا نوێژی لەسەر فەرز کردم لە ھەر شەو و پۆژیکدا.

دوایی دابەزیم ھەتا گەشتە موسا {واتە: لە ئاسمانی شەشەم}، گوئی: پەرۆردگارت چی لەسەر ئۆممەتە کەت پیویست کرد؟ گوتم: پەنجا نوێژ، گوئی: بگەڕێو ە بۆ لای پەرۆردگارت و داوای لێ بکە بۆت سووک بکات، چونکە ئۆممەتە کەت ناتوانن ئەو پەنجا نوێژە ئەنجام بدەن، من ئەزموونم لە گەل بەنی ئیسرائیلدا ھە یەو، جەرباندوومن {دوایی باسی دەکەین، کە زیاتر مەبەستی پێ چییە؟} {پێغەمبەر ﷺ} فەرمووی: گەرامەو ە بۆ لای پەرۆردگارم، گوتم: ئە ی پەرۆردگارم! ئەک لەسەر ئۆممەتە کەم سووک بکە، ئەویش پێنج نوێژی لێ کەم کردنەو {لەو پەنجا نوێژە}، دووبارە گەرامەو ە {لەسەرەو ەرا} بۆ لای موسا، گوتم: خوا پێنج نوێژی لەسەر سووک کردووم، موسا گوئی: ئۆممەتە کەت ئەو ەیان لە توانادا نیە، بگەڕێو ە بۆ لای پەرۆردگارت، داوای سووک کردنی لێبکە، فەرمووی: بەو شیو ە من لە نیوان پەرۆردگارم ﷻ و لە نیوان موسادا ﷻ دەھاتم و دەچووم، {خوای میھرەبان پێنج پێنج نوێژەکانی دابەزاندو ە}، ھەتا خوای (خوای) فەرمووی: ئە ی موحەممەد! ئەوانە پێنج نوێژن لە ھەر شەو و پۆژیکدا، ھەر نوێژیەک بە دە (١٠) نوێژە، ئەو ە کاتە پەنجا نوێژ، ھەرۆھا ھەر کەسیک ویستی چاکە یەک بکات و، نەیکرد، چاکە یەکی بۆ دەنووسری و، ئەگەر کردی، دە (١٠) چاکە ی بۆ دەنووسری و، ھەر کەسیک ویستی خراپە یەک بکات و، نەیکرد، ھیچی بۆ نانووسری و، ئەگەر کردی، یەک خراپە ی بۆ دەنووسری.

(١) ئەمە ھەر لە خودی فەرماشتە کەو ە دیارە، بۆیەش زانیان گوتوو یانە: (البیت المعمور) - کە لەسوورەتی (الطور) یش دا ناوی ھاتو ە - کەبە ی فریشتەکانە.

فهرمووی: دواپی دابهزیم بۆ لای موسا ﷺ هه والّم پێدا، گوتی: بگهړیوه بۆ لای پهروهردگارت داواي لیکه بۆت سووک بکات، پێغمه‌به‌ری خوا ﷺ فهرمووی: ئه‌وه‌نده گه‌رامه‌وه لای خوا تاكو شه‌رمم لیکرد {چی دیکه ناگه‌ریمه‌وه}.

ده‌لێن: بێگومان خوا ﷻ هه‌ر له‌ ئه‌زه‌لدا، پێنج نوێزی دیاری کردوون، به‌لام:

(١) - به‌ په‌نجا (٥٠) ی هه‌وال پێداوه، تاكو بزانی ئه‌و پێنج نوێزه‌ یه‌ك به‌ ده‌ (١٠) ن و خیری په‌نجا نوێزیان هه‌یه‌.

(٢) - هه‌روه‌ها بۆ ئه‌وه‌ش كه‌ قه‌درو حورمه‌تی پێغمه‌به‌ری خوا ﷺ ده‌ربكه‌وی، كه‌ خوا چه‌نده له‌لای به‌رپێزو به‌ حورمه‌ته‌، له‌سه‌ر داواي ئه‌و له‌سه‌ر ئۆمه‌ته‌كه‌ی سووک کردوه‌.

(٣) - له‌و لاشه‌وه‌ پله‌و پایه‌ی موساش ﷺ، ده‌ربكه‌وی.

(٤) - هه‌روه‌ها ئه‌وه‌ش كه‌ پێغمه‌به‌ران هه‌موویان دلسۆزی یه‌ك‌دین و دلسۆزی ئۆمه‌ته‌كانی یه‌ك‌دین.

لێره‌ پرسیارێك‌ دێته‌ پێش: ئایا موسا ﷺ كه‌ به‌ دنیایه‌وه‌ پله‌و پایه‌ی پێغمه‌به‌ری خاته‌م له‌ هی موسا به‌رزتره‌، یانی چی، لێره‌دا بۆته‌ چاوساگی پێغمه‌به‌ری خوا ﷻ، بۆته‌ ئامۆژگاریكاری؟ كه‌ هه‌ندیك‌ كه‌س توانج له‌م فه‌رمایشته‌ ده‌ده‌ن و ده‌لێن: ئه‌وه‌ ئیس‌رائیلیاتی جووله‌كه‌كانه‌، چونكه‌ ئه‌وه‌ مه‌دحی موسای تێدایه‌، كه‌ هه‌لبێژێردراوه‌ به‌سه‌ر موحه‌ممه‌ددا ﷺ و بۆته‌ مامۆستاو ئامۆژگاریكاری؟

ده‌لێن: هیچ پێویست به‌وه‌ ناكات و دروست و په‌واش نیه‌: توانج له‌ فه‌رمایشتێك‌ بده‌ین، كه‌ له‌ هه‌موو كتیبه‌كانی سونه‌ت دا هاتبی، چونكه‌ حیکمه‌تی ئه‌وه‌ كه‌ پێغمه‌به‌ری خاته‌م له‌ پێنمایی موسا ﷺ به‌هره‌مه‌ند بووه‌، موسا بۆ خۆی پرونی کردۆته‌وه‌، كه‌ گوتوویه‌تی: (فَإِنِّي قَدْ بَلَوْتُ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَخَبَرْتُهُمْ)، واته‌: من ئه‌زموونم له‌گه‌ڵ نه‌وه‌ی ئیس‌رائیل دا هه‌یه‌ و، لێیان شاره‌زام! ئه‌و كاته‌ش كه‌ موحه‌ممه‌د ﷺ چووه‌ بۆ ئه‌و سه‌فه‌ره‌، جاری ئه‌ركی به‌رپوه‌ردنی كۆمه‌لگاوه‌له‌تی نه‌كه‌وتبووه‌ سه‌رشان و، ئه‌و ئه‌زموونه‌ی نه‌بوو، ئه‌و شاره‌زاییه‌ی نه‌بوو، به‌لام موسا ﷺ پێشتر ئه‌زموونی به‌رپوه‌ردنی كۆمه‌لگای به‌نی ئیس‌رائیلی هه‌بووه‌، ئنجا موسا كه‌ (مفضول‌ه‌)، و موحه‌ممه‌د كه‌ (أفضل‌ه‌)، سه‌یر نیه‌ كه‌ موسا ﷺ زانیارییه‌کی له‌ لابی و، موحه‌ممه‌د ﷺ له‌ لای نه‌بی، چونكه‌ نه‌ك‌ موسا، به‌لكو (الحباب ابن‌ المنذر) له‌ جه‌نگی به‌دردا پێشنیار بۆ پێغمه‌به‌ری خاته‌م ﷺ ده‌كات و، لێشی وه‌رده‌گرێ، هه‌روه‌ها چه‌ند جاری دیکه‌، هاوه‌لان پێشنیار بۆ پێغمه‌به‌ر ﷺ ده‌که‌ن، یان

له شتیک ئاگاداری دهکهنهوه، که ئه و لئی شارهزا نیه و، لیشیان وهردهگری، چ جای پیغه مبهریکی پایه بهرزی وهک مووسا علیه السلام.

سئ مهسهلهی گرنگی په یوه ست به شه ورؤیی و بهر زبونه وهوه

پیش ئه وهی بچینه سهر برگهی پینجه م و کو تایی شه ورؤیی و بهر زبونه وهی پیغه مبهر علیه السلام، باسکردنی سئ مهسهلهی گرنگ به پیویست ده زانین:

مهسهلهی یه که م: وه سفی (بیت المقدس):

پیغه مبهر علیه السلام دواي ئه وهی ئه و شه وه ئه و سه فهره ده کات، بو به یانی باسی شه ورؤییه کهی خوئی ده کات، ئنجا دواي گیرانه وهی باسی سه فهره کهی، کافره کانی قوره ییش به حیسابی خویان که رهسته یه کی پرو پاگهنده ی خرابیان له دژی پیغه مبهر علیه السلام ده سته ده کوئی، هه تا له هه ندی شوینه وارندا هاتوه: هه ندی له هاوه لانیس که ئیمانیا ن دامه زرا و نه بووه، هه لگه راونه وه له بهر ئه وهی شته که یان له عه قله وه نه چووه، له و باره وه ش ئه م فه رمووده یه هه یه، که روونی ده کاته وه چو ن خوا ی به به زه یی و میهره بان دواي ئه وهی کافره کان له باره ی (بیت القدس) وهه پرسیا ری لئ ده که ن بو سه غله تکر دنی - گوا یه راست ناکات و ئه و شه ورؤییه ی نه کردوه - باش ده فریا ی پیغه مبهر که ی ده که وئ:

{عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: لَمَّا كَذَّبَنِي قُرَيْشٌ، قُمْتُ فِي الْحَجَرِ، فَجَلَا اللَّهُ لِي بَيْتَ الْمَقْدِسِ، فَطَفِقْتُ أَخْبِرُهُمْ عَنْ آيَاتِهِ وَأَنَا أَنْظُرُ إِلَيْهِ} {أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ٣٨٨٦ و ٤٧١٠}.

هه روه ها موسلیمیش هی ناویه تی، به بیژه ی: {لَمَّا كَذَّبَنِي قُرَيْشٌ، قُمْتُ فِي الْحَجَرِ فَجَلَا اللَّهُ لِي بَيْتَ الْمَقْدِسِ، فَطَفِقْتُ أَخْبِرُهُمْ عَنْ آيَاتِهِ وَأَنَا أَنْظُرُ إِلَيْهِ} {أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ: ٤٢٧، وَالتِّرْمِذِيُّ: ٣١٣٣}.

واته: جابیری کوپی عه بدوللا (خوا له خوئی و باپی پازی بی)، ده لئ: گویم له پیغه مبهری خوا بوو علیه السلام ده یفه رموو: کاتی قوره ییش، میان به درو دانا (دواي ئه وهی ئه و شه ورؤییه ی بو گیراونه وه) هه لسام له (حیجر) دا {پارامه وه} حیجریش ئه و پار دۆکه یه که

له نيزيك كه عبه وهيه، قوره يشيه كانيش له وى بوون له نيزيكى، خواش (بيت المقدس) پيشان دام و بوى دهرخستم {ئهوانيش دياره له دهورى بوون}، منيش هه والم پیده دان دهرباره نيشانه كانى (بيت المقدس) و شوینه واره كانى و، ته ماشام ده كرد، واته: ته ماشای ئه و شارو شوینه واره م ده كرد كه من سه فهرم بوى كرده و، ئه وانيش ده يانگوت نه چووى، ده مگوت: فلان شوینی ئاوايه و فلان شوینی ئاوايه و..... هتد.

مه سه له ی دووهم: نوێژکردنی پیغه مبهری خوا ﷺ به پیغه مبهران:

كه ئه ميش موسليم به ژماره (٤٢٩) هیناويه تی له: (باب صلاة النبي بالانبياء) پیغه مبهر له درێژه ی فهرموده كه دا ده فهرموی:

{...وَقَدْ رَأَيْتَنِي فِي جَمَاعَةٍ مِنَ الْأَنْبِيَاءِ، فَإِذَا مُوسَى قَائِمٌ يُصَلِّي، فَإِذَا رَجُلٌ صَرَبٌ جَعْدٌ، كَأَنَّهُ مِنْ رِجَالِ شَنْوَةَ، وَإِذَا عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ عليه السلام قَائِمٌ يُصَلِّي، أَقْرَبُ النَّاسِ بِه سَبْهًا: عُرْوَةُ بْنُ مَسْعُودٍ الثَّقَفِيُّ، وَإِذَا إِبْرَاهِيمُ عليه السلام قَائِمٌ يُصَلِّي أَشَبَّهُ النَّاسِ بِه صَاحِبُكُمْ «يَعْنِي نَفْسَهُ» فَحَانَتْ الصَّلَاةُ فَأَمَمْتُهُمْ، فَلَمَّا فَرَعْتُ مِنَ الصَّلَاةِ، قَالَ قَائِلٌ: يَا مُحَمَّدُ! هَذَا مَالِكٌ صَاحِبُ النَّارِ فَسَلِّمْ عَلَيْهِ، فَأَلْتَقْتُ إِلَيْهِ، فَبَدَأَنِي بِالسَّلَامِ}.

واته: خوّمم بینى له نیو کوّمه ئیک له پیغه مبهراندا، {ئنجایا هه موویان بوون، یان ته نیا هه ندیکیان بوون؟ لیڤه دا به پیی پوآله تی فهرموده كه ده رده كه وى كه ئه وانه كه ناوی هیناون، ته نیا ئه وان بوون، یاخود هه موویان بوون، به لām ئه و ته نیا ناوی هه ندیکیان هیناوه، كه دیمهن و شیوه یانی له بیر ماوه} مووسام بینى نوێژی ده كردو ده پارایه وه و په رستش بۆ خوا ده كرد، {نازاین چۆن بووه؟ چونكه وشه ی (صلاة) له زمانى عه ره بییدا، به مانای نوێژ و به مانای پارانه وهش دى، به ندایه تی ده كرد،} پیاویك بوو قژی لوول بوو {كه له گهت بوو} وهك پیاوانى هۆزى شه نووته، عیسا شم بینى (عیسای كورى مه ریم عليه السلام)، راوه ستا بوو ده پارایه وه و به ندایه تی بۆ خوا ته نجام ده دا، نزیكترین كهس كه وى بیچى: عوپروه ی كورى مه سهعوودى سه قه فیه بوو، هه روه ها ئیبرا هیمم بینى عليه السلام، ئه ویش راوه ستا بوو ده پارایه وه و به ندایه تی بۆ خوا ده كرد، كه سیك كه له هه موو كهس زیاتر پیتی بیچى هاوه له كه ی خو تانه، (واته: خوّم، پیغه مبهر (محمد عليه السلام))، ئنجا كاتی نوێژ هات و پیش نوێژییم بۆ كردن، كاتى له نوێژ ته واو بووم، یه كيك گوتی: ئه ی موحه ممه د عليه السلام ئه وه (مالیک) سه ره په رشتیاری ئاگرى دۆزه خه سه لامى لى بكه، ئاوړم لی دایه وه، ئه و سلاوى له من كرد.

مەسەلەى سېيەم: ئايا پىڭخەمبەر ﷺ خەۋى بەرزى بىنيوھ لەو سەفەرەيدا، يان نا؟!

لەو بارەوھ پاجايى ھەيە لە ئىوان زاناياندا، ئىمە چەند دەقىك لەو بارەوھ دىنين، ھەلبەتە وا باوھ كە عەبدوللاى كورى عەبباس (خوا لە خوۋى و بابى پازى بى)، پاي وايە كە پىڭخەمبەر ﷺ خەۋى پەرورەدگارى لە شەۋى بەرزبونەوھدا، بىنيوھ! بەلام ھاوھلانى دىكە (خوا لىيان پازى بى)، پايان وايە كە پىڭخەمبەر ﷺ خەۋى پەرورەدگارى بە چاۋى سەر نەبىنيوھ، لە شەۋى بەرزبونەوھدا، بەلكو بە چاۋى عەقل و دلى بىنيويەتى، كە دوايى لە عەبدوللاى كورى عەبباسشەۋە دىنين، كە ئەۋىش باس لەوھ دەكات كە: بە چاۋى عەقل و دلى بىنيويەتى، با لەو بارەوھ تەماشاي ئەو دەقانە بكەين:

فەرموودەى يەكەم: { عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ شَقِيقٍ عَنْ أَبِي ذَرٍّ قَالَ: سَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ هَلْ رَأَيْتَ رَبَّكَ؟ قَالَ: «نُورٌ أَنَّى أَرَاهُ» } (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۲۱۴۲۹، وَمُسْلِمٌ: ۴۴۲، وَالتِّرْمِذِيُّ: ۳۲۸۲، وَقَالَ: حَسَنٌ، وَابْنُ حِبَّانَ: ۵۸).

واتە: عەبدوللاى كورى شەقىق دەگىرپتەوھ لە ئەبوو زەرەوھ ﷺ، گوتوويەتى: پرسىارم لە پىڭخەمبەرى خوا ﷺ كرد، ئايا پەرورەدگارى خۆت بىنى؟ (واتە: لە شەۋى شەۋرۆ و بەرزبونەوھدا)، ئەۋىش فەرموۋى: رووناكيە، چۆنى بىنىم؟ (واتە: ناتوانم بىنىم).

فەرموودەى دووھ: { عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ شَقِيقٍ قَالَ: قُلْتُ لِأَبِي ذَرٍّ: لَوْ رَأَيْتَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ لَسَأَلْتُهُ، فَقَالَ: عَنْ أَيِّ شَيْءٍ كُنْتَ تَسْأَلُهُ؟ قَالَ: كُنْتُ أَسْأَلُهُ هَلْ رَأَيْتَ رَبَّكَ؟ قَالَ أَبُو ذَرٍّ: قَدْ سَأَلْتُ فَقَالَ: «رَأَيْتُ نُورًا» } (أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ: ۴۴۳).

واتە: عەبدوللاى كورى شەقىق: (كە يەككە لە زانايانى تابعين، واتە: ئەو جىلەى كە لە دواى ھاوھلەنەوھ ھاتوون)، دەلى بە ئەبو زەرى غىفارىيم ﷺ گوت: ئەگەر پىڭخەمبەرى خوا ﷺ بىنيبايە پرسىارم لى دەكرد، ئەبوو زەر ﷺ گوتى: لە بارەى چىەوھ پرسىارت لى دەكرد؟ گوتى: لەو بارەوھ لىم دەپرسى كە: ئايا پەرورەدگارى خۆت بىنيوھ؟ ئەبوو زەرى غىفارىش گوتى: من لەو بارەوھ لىم پرسى، فەرموۋى: رووناكىم بىنى.

فەرموودەى سېيەم: { عَنْ أَبِي مُوسَى ﷺ، قَالَ: قَامَ فِينَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ بِخَمْسِ كَلِمَاتٍ، فَقَالَ: إِنَّ اللَّهَ لَا يَنَامُ، وَلَا يَنْبَغِي لَهُ أَنْ يَنَامَ، وَلَكِنَّهُ يَخْفِضُ الْقِسْطَ وَيَرْفَعُهُ، يُرْفَعُ إِلَيْهِ عَمَلُ اللَّيْلِ قَبْلَ عَمَلِ النَّهَارِ، وَعَمَلُ النَّهَارِ قَبْلَ عَمَلِ اللَّيْلِ، حِجَابُهُ النُّورُ لَوْ كَشَفَهَا لَأَحْرَقَتْ سُبْحَاتُ وَجْهِهِ مَا

انْتَهَى إِلَيْهِ بَصَرُهُ مِنْ خَلْفِهِ { (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ١٩٦٤٩، مُسْلِمٌ: ٤٤٤، وَابْنُ مَاجَهَ: ١٩٥، وَأَبُو عَوَانَةَ: ٣٧٩، وَابْنُ حِبَّانَ: ٢٦، وَالطَّبْرَانِيُّ فِي «الْأَوْسَطِ»: ٦٠٢٥).

واته: ئەبوو موسای ئەشعەری (ﷺ) دەلی: پۆژیک پیڤه مبه‌ری خوا (ﷺ) هه‌لسا له تیوماندا پینج وشه‌ی فهرموون: (پینج شتی پێ فهرمووین) فهرمووی: بیگومان خوا (ی زāl و پایه به‌رز) ناخه‌وێ و ناخگونجی به‌هوی، ته‌رازوو نزم ده‌کات و به‌رز ده‌کاته‌وه، کرده‌وه‌ی شه‌وێ پێش هی پۆژی بۆ لای به‌رز ده‌کرێته‌وه و، کرده‌وه‌ی پۆژی پێش هی شه‌وێ بۆ لا به‌رز ده‌کرێته‌وه، په‌رده‌که‌ی (خوا) بریتیه له پرووناکیی، « له پریوایه‌تی ئەبوو به‌کرده‌ - که ئەویش یه‌کیکه له پارییه‌کان - ده‌فه‌رموێ: په‌رده‌که‌ی بریتیه له ئاگر»، ئەگەر لاییدات، پڕشنگه‌کانی پرووی (خوای په‌روه‌ردگار) هه‌رچی به‌دی بکات، له دروستکراوه‌کانی هه‌مووی ده‌سووتێ. {واته: ئەگەر ئەو په‌رده‌یه‌ی که خۆی پرووناکییه، یاخود ئاگره، خوا لاییدات، به‌ پڕشنگه‌کانی پرووی خوا (ﷺ) هه‌موو دروستکراوه‌کان له به‌ین ده‌چن}.

ئنجایه‌وه بۆمان ده‌رده‌که‌وێ که پیڤه مبه‌ر (ﷺ) فهرموویه‌تی: (رَأَيْتُ نُورًا)، وادیاره هه‌ر ئەو په‌رده‌یه‌ی بینیه که که‌وتۆته ئیوان خوا (ﷺ) و دروستکراوه‌کانیه‌وه.

هه‌لبه‌ته ئیمه به‌ درێژی له‌وباره‌وه قسه‌مان کردوه، له کاتی ته‌فسیر کردنی سووره‌تی (الأنعام) دا ئایه‌تی: ﴿لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ﴾ (١٠٣)، بۆیه ئیره‌دا هه‌ر به‌ کورتیی به‌سه‌ریدا پۆشیتین.

هه‌لوێستی هاوه‌لان (خوا لییان رازی بی) له‌وباره‌وه:

له‌و باره‌وه له‌ سه‌حیحی موسلیم دا: (باب: معنی قول الله عز وجل ولقد رآه نزلة أخرى، وهل رأى النبي ﷺ ربّه ليلة الإسراء؟) باسی مانای قسه‌ی خوای په‌روه‌ردگار: (ولقد رآه نزلة أخرى)، واته: جارێکی دیکه‌ش بینویه‌تی، که ئایا پیڤه مبه‌ر (ﷺ) په‌روه‌ردگاری خۆی بینیه له شه‌وی شه‌وپۆیی دا، یان نا؟ چهند ده‌قیك دینێ، که ئیمه‌ش هه‌ندیکیان دینین:

١- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ: ﴿وَلَقَدْ رَأَاهُ نَزْلَةً أُخْرَىٰ﴾ (١٣) قَالَ: رَأَى جِبْرِيلَ! { (أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ: ٤٣٤).

واته: ئەبوو هوریره‌ خوا لێی رازیی له‌ باره‌ی ئایه‌تی: ﴿وَلَقَدْ رَأَاهُ نَزْلَةً أُخْرَىٰ﴾ (١٣) واته: جارێکی دیکه‌ش بینێ، ده‌لی: جبریلی بینێ.

۲- {عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: رَأَاهُ بِقَلْبِهِ!} (أَخْرَجَهُ مُسْلِم: ۴۳۵).

واته: ثینو عه بباس خوا لیان رازی بی ده لی (رای) واته: مه به ست پیی خوی پهره ردگار، به لام به دلی بینویه تی.

۳- {عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: ﴿مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَى﴾ ۱۱ ﴿وَلَقَدْ رَآهُ نَزْلَةً أُخْرَى﴾ ۱۳ ﴿قَالَ: رَأَى بِفُؤَادِهِ مَرَّتَيْنِ!} (أَخْرَجَهُ مُسْلِم: ۴۳۶).

ثینو عه بباس خوا لیان رازی بی ده لی: (که ده فهرموی: عه قل و دلی به هله دا نه چو له وه دا که بینو و، جاریکی دیکه ش بینو)، لهو باره وه گوتویه تی: به دلی، دوو جار ان بینو.

۴- {عَنْ مَسْرُوقٍ قَالَ: سَأَلْتُ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: هَلْ رَأَى مُحَمَّدٌ رَبَّهُ؟ فَقَالَتْ: سُبْحَانَ اللَّهِ! لَقَدْ قَفَّ شَعْرِي لِمَا قُلْتُ!!} (أَخْرَجَهُ مُسْلِم: ۴۴۰).

واته: مه سروق که یه کیکه له زانیانی تابیعین (واته: جلی دوی هاوه لان)، ده لی: پرسیارم له عائشه کرد خوا لی رازی بی، ثایا موحه ممه د پهره ردگاری خوی بینوه؟ گوتی: پاکیی بو خوا، (واته: شتیکی سه یرت گوت!)، به هوئی ته وه وه که گوتت مووه کانم وه ستان!! (وهك چوَن له کورده وارییدا یه کیکه به یه کیکه ده لی: مووم گرژ بوون!)، واته: شتیکی زور گه ورهت گوت، واته: پیغه مبه ر خوی پهره ردگاری نه بینوه به چاوی سهر.

۵- {عَنْ مَسْرُوقٍ، قَالَ: قُلْتُ لِعَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، فَأَيَّنَ قَوْلُهُ: ﴿ثُمَّ دَنَا فَدَلَّى﴾ ۸ ﴿فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَى﴾ ۹ ﴿فَأَوْحَىٰ إِلَىٰ عَبْدِهِ مَا أَوْحَىٰ﴾ ۱۰ ﴿النجم﴾، قَالَتْ: إِنَّمَا ذَاكَ جَبْرِيلُ كَانَ يَأْتِيهِ فِي صُورَةِ الرِّجَالِ، وَإِنَّهُ أَتَاهُ فِي هَذِهِ الْمَرَّةِ فِي صُورَتِهِ الَّتِي هِيَ صُورَتُهُ، فَسَدَّ الْأَفْقُ!} (أَخْرَجَهُ مُسْلِم: ۴۴۱).

واته: مه سروق ده لی: به عائشه م گوت (که نکوولی له وه کرد: پیغه مبه ر له شهوی شه وړویی دا خوی پهره ردگاری بینیی)، گوتم: ته دی فه رمایشتی خوا که ده فهرموی: ﴿ثُمَّ دَنَا فَدَلَّى﴾ ۸ ﴿فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَى﴾ ۹ ﴿فَأَوْحَىٰ إِلَىٰ عَبْدِهِ مَا أَوْحَىٰ﴾ ۱۰ ﴿النجم﴾، واته: دوی ته وه شوړ بووه، تا کو وهك دوو که وانه ی لی هات، یا خود که متریش، ئنجا ته وه ی به به نده ی خوی راگه یاند، که بوئی سروش کرد، مه سروق ده لی: ته دی ته وه له کوئییه؟ (مه سروق وای لی حالی بووه که ته وه مه به ست پیی خوی پهره ردگار، که له پیغه مبه ر نزیک بووه ته وه)، (عائشه) خوا لی رازی بی گوتی:

ئەو مەبەست پێی جبریلە، پێشتر جبریل لە شیوەی پیاواندا دەهاتە لای پێغمبەر ﷺ، بەلام ئەو جارە لەسەر شیوەی راستەقینەیی خۆی بینی، کە ئاسۆی هەموو پر کرد بوو. هەروەها لە دەقیکی راست دا هاتو، کە جبریل شەش سەد بۆلی هەیە^(١).

لە ئۆرە کۆمەڵایەتیەکان لەگەڵمان
Stay in touch on social media
نحن معكم عبر مواقع التواصل الاجتماعي

علي بابير / AliBapir

علي بابير / AliBapir

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

www.alibapir.net

English + عربي + كوردی

رێگەیاندنی مەکتەبی مامۆستا عەلی بابیر

(١) {عن الشيباني قال: سألت زر بن حبیش: عن هذه الآية: (لقد رأى من آيات ربه الكبرى) قال: قال عبد الله: رأى جبريل في صورته له ست مئة جناح} أخرجه ابن حبان: ٦٤٢٧، قال شعيب الأرناؤوط: إسناده صحيح على شرط الشيخين.

ئىنا ئايا ئەو سەفەرە مووبارەكە بە رووح و بە جەستە بوو، ياخود تەنیا بە رووح؟ ھەرۈھە ئايا لە كاتى بېدارييدا بوو؟ ياخود لە كاتى خەودا بوو؟

لەو بارەو زانايان زۆر قسەيان كىردو، بەلام بە گشتى دەتوانىن قسەكانيان بىكەين بە سى راي گشتى:

راي يەكەم: گوتوويانە رووح و جەستەو بوو، لە كاتى بېدارييدا بوو، ھەم شەو پوڭ ھەم بەرزبوونەو كەش، ئەمە قسەى زۆربەى زۆرى زانايانە.

راي دووھەم: دەلەين: ھەتا شام بە رووح و جەستەو بوو، لەوئى بەولاول، تەنیا بە رووح بوو، بەلام رووحەكەى لە كاتى بېدارييدا، نەك لە نووستن و خەون دا.

راي سەيھەم: دەلەين: ئەو شەو پوڭ بەرزبوونەو، ھەمووى لە حالەتى خەوندا بوو و تەنھا بە رووح بوو، كە ئەمە پالداو تە لاي عائىشەو موغايو ھەسەنى بەصرایى و ئىبنو ئىسحاق، ھەلبەتە جارى وایە رايەك پال دەدریئە لاي يەكەك لە ھاوئلان، يان يەكەك لە تابەين، كە رەنگە ھەمان كەس راي دىكەشى ھەبى.

بەلام ئەو رايەى كە ئیمە پیمان پاسترەو پیمان بەلگەدارترە، ھەر راي يەكەمە و، زۆربەى ھەرە زۆرى زانايان رايان وایە: كە پىغەمبەر ﷺ بە رووح و جەستەو لە مزگەوتى ھەرپامەو، لە مەككە، لە كاتىكى كەمى شەو پوڭدا، شەو پوڭى پىكرارەو سەفەرى پىكرارەو، سەرەتا بۆ (بيت المقدس) لە شام و، دواتر لەو پىشەو بەرزكراو تەو بۆ ئاسمانەكان، دەتوانىن زۆر بەلگان لەو بارەو بېنەو، كە زۆرىك كە زانايانىش ئاماژەيان بە ھەموو، ياخود بەشەك لەو بەلگانە كىردو^(۱):

(۱) بۆ وئە:

۱ - (أضواء البيان) (الشنقيطي).

۲ - (التحرير والتنوير) (محمد الطاهر بن عاشور).

۳ - (الطبري).

۴ - (الشوكاني).

۵ - (ابن كثير).

۶ - (فخرالدين الرازي).

ھەموويان كەم و زۆر ئەو بەلگانە دېنن، بەلام ئەو بەلگانەى كە من دەيانھيتم، پىم وایە كۆى ھەموو ئەو بەلگانەى، كە دەگونجىن بىكرىئە سەلمىنەرى ئەو كە پىغەمبەرى خوا ﷺ بە جەستەو رووحەو، ئەو سەفەرەى كىردو و لە حالەتى بېداريىشدا بوو.

بەلگەى يەكەم: خوا دەفەرموئ: ﴿سُبْحَنَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ﴾، واتە: پاکیى بۆ ئەو خوايەى كە شەوړۆيى بە بەندەكەى خۆى كرد.

ئىجا وشەى (عبد) یش چەمك و واتايەكەى بریتىە لە كۆى ږووح و جەستە، ئەگەرنا خوا دەیفەرموو: (بروح عبده)، بەلام بەندە (عبد) كۆى ږووح و جەستەى و بە هەردووکیان دەگوترئ: بەندە و مړوڤ، ئەگەرنا ږووحەكەى، هەر ږووحى پئى دەگوترئ و، جەستەكەشى تەنیا جەستەى پئى دەگوترئ و، لە كۆى هەردووکیان مړوڤ پێك دئ، خواى پەروەردگارىش بە نازناوى بەندەى خۆى (عبدە) پېڅەمبەر ﷺ باسكردو.

بەلگەى دووهم: كە خوا دەفەرموئ: ﴿سُبْحَنَ﴾، شارەزايانى زمان گوتوويانە: (وَالْتَسْبِيحُ يَكُونُ لِلْأُمُورِ الْعِظَامِ، فَلَوْ كَانَ مَنَامًا، لَمْ يَكُنْ لَهُ كَبِيرُ شَأْنٍ، حَتَّى يُتَعَجَّبَ مِنْهُ)، يانئ: (سُبْحَانَ) واتە: پاك و بئى خەوشى، پاك و بئى خەوشە ئەو كەسەى كە شەوړۆيى بە بەندەكەى خۆى كرد، ئىجا بە پاكگرتنى خواش بۆ كارى مەزن بە كاردئ و، ئەگەر خەون بووايە هیندە شتیكى گرنگ نەبوو، كە وشەى (سبحان) كە بۆ سەرسوږمانە و مەبەست ئەوێه كە خوا پاك و بئى خەوشە لەوێ نەتوانئ سەفەرێكى وا بە بەندەى خۆى بكات، ئىجا ئەگەر سەفەرەكە خەون بووايە، پئویستی نەدەكرد ئەو شیوازه لە دەربرین بەكاربئ.

بەلگەى سێهەم: لە سووږەتى (النجم) دا خوا دەفەرموئ: ﴿مَا زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا طَغَى﴾، واتە: (پېڅەمبەرى خوا) چاوى لای نەداو سەركێشى نەكرد، ئىجا شتیكى ئاشكرايە كە چاوى (بصر) لە ئامرازەكانى جەستەى، يانئ: لە ئامرازەكانى مړوڤه، لە حالێكدا كە ږووحى لە جەستەى دایە، نەك تەنیا هئى ږووح بئ!

بەلگەى چوارەم: كە خوا لە سووږەتى (الإسراء) دا دەفەرموئ: ﴿لِزَيِّفِهِ مِنْ أَيْنِنَّا إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾، واتە: (ئەو شەوړۆيیه مان پێكرد) تاكو لە نیشانه گەورەكانى خۆمانى نیشان بدەين.

هەروەها لە سووږەتى (النجم) دا، دەفەرموئ: ﴿لَقَدْ رَأَى مِنْ آيَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَى﴾، بە دُنیايى (موحه مەهد) لە نیشانه گەورەكانى پەروەردگارى خۆى بئين.

ئىجا بئين بۆ چاوه، واتە: چاوى سەر، كەواتە: ديارە ئەو سەفەرەش بە جەستەو ږووحەو بوو.

بەلگەى پىنچەم: لە ئايەتى ژمارە (۶۰) ى سوورەتى (الإسراء) دا، كە ئىمە خەرىكى روونكرىدە ۋەى واتاكانىنى، خوا دەفەرموئى: ﴿وَمَا جَعَلْنَا الرُّيَا الَّتِي أَرَيْنَاكَ إِلَّا فِتْنَةً لِلنَّاسِ وَالشَّجَرَةَ الْمَلْعُونَةَ فِي الْقُرْآنِ وَنُخَوِّفُهُمْ فَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا طُغْيَانًا كَبِيرًا﴾ (۶۰) ، واتە: ئەو بىننەى كە پىشانى تۆماندا، تەنیا تاقىكرىدە ۋە بوو بۆ خەلكى و، درەختى نەفرىن لىكراوئىش لە قورئاندا كە باس دەكەين، ئەوئىش تاقىكرىدە ۋەى بۆ خەلك.

دىارە كە درەختى نەفرىنلىكراو (الشجرة الملعونة) مەبەست پىي (زُفوم)ە، كە كافىرەكان دەيانگوت: چۆن درەخت لە نىو ئاگرىدا دەروئى، ھەرشىك بخرىتە نىو ئاگرە ۋە دەيسووتىنى؟! نەياندەزانى كە ئەحوال و ھەل و مەرجەكانى پۆزى دوايى، جىان لە ھى دنيا.

ئىجا خوا كە لىرە دەفەرموئى: ئەو پىشانى تۆمان كە پىشانى تۆمان دا تاقىكرىدە ۋە بوو بۆ خەلكى، شاينى باسىشە: وشەى: (الرُّيَا) ، ھەندىك لە زانايان، كىرە ۋەى تە بەلگە لەسەر ئەو كە ئەو سەفەرە خەون بوو، بەلام، نا، زانايان دەئىن: (رؤيا) و (رؤية) ھەردووكيان بە ماناى بىنن دىن! بىنن بە چاوى سەر، بەئى: (رؤيا)، بە ماناى خەون دى، بەلام بە ماناى بىننى (چاوى سەر) ىش دى، ئىجا خوا كە لىرەدا دەفەرموئى: ئەو بىنن و دىمەنەى كە پىشانى تۆمان دا، تەنیا تاقىكرىدە ۋە بوو بۆ خەلك، زانايان دەئىن: ئەگەر شەورپۇيە كە خەون بووايە، كافىرەكانى مەككە پىي تاقى نەدەكرانە ۋە، نەدەبوو بە ماىە تاقىكرىدە ۋە، چونكە كافىرەكان دەيانگوت: خەون بوو ۋە بىنويەتى! ھەر كەسىك دەتوانئ بلى: خەونم بىنى چوومە ئاسمان، خەونم بىنى چوومە سەر مانگ، خەونم بىنى...، بەلام لىرەدا مەبەستى پىي: بىنن بوو بە چاوى سەر، بۆشەش بۆ خەلك بۆتە جىگای تاقىكرىدە ۋە، بۆيان بۆتە ھۆى ئەو كە لە عەقلىانە ۋە نەچى، بەلام ئەگەر خەون بووايە، لە عەقلىانە ۋە دەچوو و، ھىچ كىشەو مشتومرى لەسەر دروست نەدەبوو.

بەلگەى شەشەم: ئەگەر خەون بووايە، نەدەبوو ھۆى ئەو ۋە قورەيشىيەكان پىغەمبەر ﷺ بە درۆكار دابىنن، كە ئەمە ھەر لە بەلگەى پىنچەمە ۋە نىكە، بەلام بەلگەى پىنچەم لە بەرتىشكى ئايەتى ژمارە (۶۰) ى سوورەتى (الإسراء) دا ھاتو، بەلام ئەمەيان لە سىپەى ئىبنو ھىشام و ئەو سەرچاوانەى دىكەدا كە باسى ژيانى پىغەمبەر دەكەن ﷺ ھاتو، ھەتە دەئى: ھەندىك لەوانەى كە ئىمانيان بى ھىز بوو ھەلگەپراونەتە ۋە، لە ھەندى

شوینہ واران دا هاتوه، که نازناوی (الصديق) واته: زور به راستدانه، لهو کاتهوه بوو به نازناوی ته بووبه کر ﷺ که هه والیان پیدا گوتیان: ده زانی هاوه له که ت چی ده لی؟ کافره کان وایان زانی که نو هه نگیان له دار یکدا دوزیونه وه، ئیستا ته بووبه کر هه لده گیرنه وه، له بهر ته وهی موحه مه د ﷺ شتیک ده لی، که له عه قلی ته بووبه کریشه وه ناچی! ته بووبه کر گوئی: چی ده لی؟ گوتیان: ده لی: دویئی شهو لیروه وه له مزگه وتی حه پامه وه سه فهرم کردوه بوو شام و گه پراویشمه وه! {ده بی پیغه مبه ر ﷺ باسی به رزبوونه وه ((عروج)) که ی نه کرد بی، یا خود قوره یشیه کان هه ر ته وه نده یان به کافی زانیی، که ره خنه ی لیگرن، که به یه که شهو له مه ککه وه بچی بوو شام!} ته بووبه کر ﷺ گوئی: ئنجا ته وه چییه! من بپروا ده که م به وه، که له یه که چرکه دا، جبریل له سه رووی حه وت ئاسمانانه وه، هه والی بوو بینئ! ته وه ش ئاساییه: {فَإِنِّي أَشْهَدُ إِنَّكَ قَالَ ذَلِكَ لَقَدْ صَدَقَ} (أُخْرِجَهُ عَبْدُ الرَّزَّاقِ فِي الْمُصَنَّفِ: ۹۷۱۹).

واته: من شایه دیی ده ده م، ته گهر ته وهی گوت بی، راستی فهرمو وه.

ده لیئ: لیروه وه نازناوی (الصديق) واته: به راستدانه (یان: راستگو) به گه وره مان ته بوو به کر درا، که هه رچی پیغه مبه ر ﷺ فهرمووبای، به راستی داده نا، هه لویسته که شی زور راست و ژیرانه بووه، چونکه پیغه مبه ری خوا ﷺ هیچ شتیک نافه رموی، وانه بی.

به لگه ی هه وته م: له فهرمایشته که دا هاتوه که: سواری ئاژه لیک بووه به ناوی (بوراق)، دیاره سوار بوونیش بوو جهسته یه، ته گهرنا پرووح پیویستی به ئامپازی ماددی نیه بوو گواسته وه، به به لگه ی ته وه که ئینسان له خه ودا خه ون به به هه شته وه ده بینئ، خه ون به دۆزه خه وه ده بینئ، خه ون به قیامه ته وه ده بینئ، خه ون بهو سه ری دنیا وه ده بینئ! به لی خه ون کاری پرووحه، پیویستی به ئامپاز نیه ته و پرووحه بگوازیته وه و پیی بی و بچی، به لکو وایده چی که پرووح نه که له ژیر هه یمه نه ی شوین دا نیه، به لکو له ژیر هه یمه نه ی کاتیش دا نیه، چونکه له چرکه یه کدا خه ونیک ده بینئ که زور درپژه و ره نگه کات هه ر نه خایه نی.

به لگه ی هه شته م: لهو باره وه فهرمایشتی پیغه مبه ری خوا ﷺ زور هاتوون، بویه ئیمه ناگونجی هه ر له خو مانه وه ته و فهرمایشتانه ی پیغه مبه ر ﷺ که گه وره پیاوانی راست بیژ و متمانه پیکراوی وه که بوخاریی و موسلیم و تیرموذیی و نه سائی و ته بوو داوود و ئین ماجه و ته حمه د، گیراویاننه وه، که ته وانیش له خه لکی متمانه پیکراوو، ته وانیش له خه لکی

متمانہ پیکراوو، ٲوانیش له هاوہ لان و، ٲوانیش له پیغہمبہری خوا ﷺ بیستوو یان، ٲیمہ بین ہر له خومانہوہ نیشانہی پرسیار بخہینہ سہریان، یان بہ جوریک ماناو تہ ٲویلیان بکہین، کہ له نیوہرؤک خالی بنہوہ، ٲہوہ شتیکی زور بی جیہ.

ہہ ٲہ تہ رایہ کہی دیکہش چہند بہ لگہیہ ک دینہوہ، یہ کیان ٲہوہ یہ کہ: له ہہندی له بیڑہ کاندایغہمبہر ﷺ فہرموہی تی: دواپی له خہو بیڈار بوومہوہ: (ثُمَّ اسْتَيْقَظَتْ مِنَ النَّوْمِ)، واتہ: باسی شہورؤ و بہرزبوونہوہ کہی دہکات، دواپی باسی بیڈار بوونہوہ کہی دہکات! بہ لام له ٲہ گہری راست بوونی ٲہو ریوایہ تہ دا کہ ٲہو رستہ یہ تیڈا ہاتوہ، دہ ٲین: دہ گونجی ٲہو سہ فہرہی پیغہمبہر ﷺ و ہک چو ن له سالی حہو تہ مڈا کہ پیی دہ گوتری: (عُمْرَةُ الْقَضَاءِ)، پیغہمبہر ﷺ چو وہ نیو مزگہو تی حہرامہوہ، بہ لام له سالی شہ شہ مڈا خہونی بینییو، کہ دہ چیتہ نیو مزگہو تہوہ خو ی و هاوہ لہ کانی، واتہ: دوا ٲہوہی کہ کوچی کردبوو له مہ ککہوہ بو مہ دینہ، نہ چوو بووہ بو مہ ککہو مزگہو تی حہرام و چوار دہوری کہ عہ، ٲنجا خہونی بینی کہ خو ی و هاوہ لانی، دہ چنہ نیو مزگہو تی حہرام و تہ واف بہ دہوری کہ عہ دا دہ کهن، بہ لام ٲہو سالی کہ خہونہ کہی بینییو نہ ہاتہ دی و سالی دواپی ہاتہ دی، ٲنجا و ہک چو ن ٲہو مہ سہ لہ یان کہ سالی پیشی خہونی دیبو، بہ لام سالی دواتر ہاتہ دی شہورؤو بہرزبوونہوہ کہش دہ گونجی، پیغہمبہر ﷺ پیشت بہ خہون بینیی تی و، دواپی بہ کردہوہ ہاتی تہ دی، و ہک له سوورہ تی (الفتح) ٲایہ تی (۲۷) دا، خوا ی پہر و ہر دگار دہ فہرموی: ﴿لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ الرُّؤْيَا بِالْحَقِّ لَتَدْخُلَنَّ الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ ءَامِنِينَ﴾ واتہ: خوا ﷺ خہونی پیغہمبہرہ کہی ﷺ راست ہی نایہ دی، ٲہ گہر خوا بیہو ی: بہ دل نیایی دہ چنہ نیو مزگہو تی حہرامہوہ، بہ دل نیایی و ہیمنییہوہ.

کہ دواپی شہوہ بوو، خہونہ کہ ہاتہ دی، بہ لام له سالی داہاتوودا.

کہ واتہ: دہ گونجی ٲہو شہورؤو بہرزبوونہوہ یہ ش، پیشی خوا ی پہر و ہر دگار بہ خہون نیشانی پیغہمبہری ﷺ دابی، و ہک زہمینہ سازیہ ک، دواپی بہ کردہوہ سہ فہرہ کہی کرد بی.

کو تا قسہ لہ و بارہوہ ٲہو چہند قسہ یہ له (ابن کثیر) ہوہ دینین، کہ له تہ فسیرہ کہی خویدا بہ تاییہ تی له خولاصہی تہ فسیرہ کہی: (المصباح المنیر فی تہذیب تفسیر ابن کثیر) ^(۱) دا دہ لی: (وَالْحَقُّ أَنَّهُ ﷺ أُسْرِيَ بِهِ (يَقْظَةً) لَا (مَنَامًا) مِنْ مَكَّةَ إِلَى بَيْتِ الْمُقَدِّسِ رَاكِبًا عَلَى الْبُرَاقِ، فَلَمَّا انْتَهَى إِلَى بَابِ الْمَسْجِدِ رَبَطَ الدَّابَّةَ عِنْدَ الْبَابِ، وَدَخَلَ فَصَلَّى

فِي قِبْلَتِهِ تَحِيَّةُ الْمَسْجِدِ رَكَعَتَيْنِ، ثُمَّ أَتَى بِالْمُعْرَاجِ وَهُوَ كَالسَّلَامِ ذُو دَرَجٍ يُرْقَى فِيهَا فَصَعِدَ فِيهِ إِلَى السَّمَاءِ الدُّنْيَا، ثُمَّ إِلَى بَقِيَّةِ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ، فَتَلَقَّاهُ مِنْ كُلِّ سَمَاءٍ مُقَرَّبُوهَا، وَسَلَّمْ عَلَى الْأَنْبِيَاءِ الَّذِينَ فِي السَّمَاوَاتِ بِحَسَبِ مَنَازِلِهِمْ وَدَرَجَاتِهِمْ).

واتە: راست و ھەق ئەو ھەيەتە کە پێغەمبەری خوا ﷺ سەفەری شەوی پێکراوە بە بێداریی و، لە کاتی خەوو لە خەوندانە بوو، بە لکو بیدار بوو، لە مەککە ھە بۆ (بیت المقدس)، سواری بوراق بوو و کاتێک گەشتۆتە لای دەرگای مزگەوتە کە، ئەو ئازە لەی کە پێی بوو، لە لای دەرگا کە بەستوو یەتە ھەو، دوایی چۆتە ئێو مزگەوتە کە و لە شوینی پرووگە کە، دوو پرکاتی سلاوی مزگەوتی کردوون، دوایی (معراج) یان بۆ ھێناو، کە ھە قادرمە و پەیزە ھە کە، پلیکانە ی پێو، لەو یو سەرکەوتوو بەرەو ئاسمانی یە کە م، دوایی بۆ ھەوت ئاسمانە کان و، لە ھەر ئاسمانیکدا فریشتە زۆر نزیکە کانی پێشوازیان لێ کردو ھەو، سلاوی لەو پێغەمبەرانە کردو ھە کە لەو ئاسماناندا بوون، ھەر کامیان بە گوێرە ی پێگە و پلە ی خۆی.

ئە مە پوختە یە کە بوو دەر بارە ی شەو پۆی و بەرز بوونە ھە ی پێغەمبەری خاتم موحەممەد ﷺ، ھەر چەندە ئە م بابەتە دە گونجی قسە ی زۆر زیاتری لە سەر بکری، بە تایبەت لەو بارە ھە کە ئایا چۆن پێغەمبەر ﷺ ئە گەر بەرز بوو بیتە ھە بۆ سەر ووی ھەوت ئاسمانە کان، ئیستا بە پێی زانستی گەردوونی تازە، زانراو کە تیشک لە چرکە یە کدا سی سەد ھە زار (۳۰۰۰۰۰) کیلۆمە تر دە بڕی، مانگ کە (۳۶۰) تا کو (۳۸۰) ھە زار کیلۆمە تر لە زەوی ھە دوورە، بە چرکە یە ک و یە ک لە سەر چواری چرکە یە ک پرووناکییە کە ی دە گاتە ئیمە و، خۆر (شمس) کە سەد و پەنجا ملیۆن (۱۵۰۰۰۰۰۰) کیلۆمە تر لە ئیمە ھە دوورە، تیشکە کە ی بە ھەشت خولە ک دە گاتە ئیمە، بە لام ئە ستیرە ی وا ھە یە کە ھەر لە سنووری ئاسمانی یە کە مدایە و بە ملیۆنیک سالی پرووناکیی، تیشکە کە ی دە گاتە ئیمە، بە لکو ھە یانە بە دە یان ملیۆن سالی تیشکی، ئنجا تیشکە کە ی دە گاتە ئیمە، کە واتە: ئە ھە ی کە پێغەمبەر ﷺ سە فەری پێ کردو ھە (بوراق) ئە گەر بە خێرای تیشکیش پویشتی، ئنجا بە چەندان سالی، ناگاتە نزیکترین ئە ستیرە ش! چ جایی ئە و مە سافە دوورە ی بڕی بی، لە و ماو ھە کە مە دا؟!

وہ لامہ کہی ٹہوہیہ:

کہ ٲیمہ نالیین: پیغہمبہر ﷺ ٲہو سہفہرہی کردوہ وەك سہفہریکی ٲاسایی و، ناشلیین: بوراق بہ خیرایی تیشك دہروات، ھەلبەتہ کہ باسی (بوراق) کراوہ، تہنیا بو ٲہو مہسافہیہی نیوان مزگہوتی ھہرام و مزگہوتی ٲہقضا، واتہ: لہ شاری مہككہوہ بو شام، ھہر ٲہوہندہ باسی (بوراق) کراوہ، ٲہگہرنا بو ٲہوی دیکہ، باسی (معراج) کراوہ، کہ ٲامرازیکی دیکہیہو، پیغہمبہر ﷺ پیی بہرزبوتہوہ، بہلام ھہر چو ٲہی، ٲہو سہفہرہ، ناگونجی وەك سہفہریکی ٲاسایی بی، چونکہ:

۱- جہستہی مرو ٲ تہ ھہمولی ٲہو ھہموو خیراییہ ناکات و، ھہپروون بہ ھہپروون دہبی.

۲- پاشان ٲوکسجین نیہ بگرہ ھہر ھہوا نیہ.

۳- ٲنجا تیشكہ زیانبہخشہکان ھہن.

كہواتہ: ٲہو ٲامرازہ کہ پیغہمبہر ﷺ پیی بہرزبوتہوہ و سہفہرہكہ ھہمووی بہ موعجیزہ دادہنری! شتیك کہ تاكو ٲیستا مرو ٲ ناتوانی بہ عہقل و زانستی ٲاسایی دہركی بكات، موعجیزہ واتہ: شتیكي یاسادر (خارق العادہ)، شتیك کہ بہ پیی ٲہو یاسا باوانہی کہ مرو ٲ دہیانزانی، بہ پیی ٲہوانہ نیہ، بہلی موعجیزہش بہ پیی ھہندی یاسای خوای پەرورہدگارہ، بہلام ٲہو یاسایہی خوا، جیایہ لہو یاسا باوانہی کہ ٲیمہ دہیانزانین، ٲہگہرنا ٲہگہر بہ پیی ٲہو یاسا باوانہ بی، کہ پیغہمبہر ﷺ ٲہو سہفہرہی کردوہ، خہلکی دیکہش دہیتوانی ٲہو سہفہرہ بكات! بہلی ٲہو شہور ٲیہی پیغہمبہر، شتیكي یاسادر بووہ، ٲہو ھالہتہی پیغہمبہر ﷺ موعجیزہ بووہ، وەك چو ٲ گہلیك لہ شتہکانی دیکہشی یاسادر ٲ! واتہ: نابی بہ پیودانگی ٲہو یاسایانہی ٲیمہ دہیانزانین، تہماشای بکہین، ٲہگہر وا تہماشای بکہین، ٲہو کاتہ ھہچ چارمان نیہ دہبی بلیین: سہفہرہكہی پیغہمبہر ﷺ ٲہگہر لہ مہككہوہ بو شامیش بہ بوراق بو بی و، ٲہوہندہ خیراییہ دہگونجی، بہلام سہفہرہكہی دیکہی بو ٲاسمانہکان، بہ دلنیایی دہبی بلیین: بہ پرووح بووہ! کہ پایہکی ٲاواش ھہیہ.

بہلام من پیم وایہ کہ: بہ پرووح و جہستہوہ بووہ، بہلام بہ شیوہیہکی تایبہت، بہ شیوہیہکی یاسادر کہ ٲیمہ نازانین چو ٲہ؟

مەسەلەى دووھم:

خو پرایگە ياندوھ: كە كىتیبى بە مووسا داوھو، گىراوئەتى بە پىنمايى بۆ گەلى بەنى ئىسرائىل، كە جگە لە خوا بىكارو سەرپەرشتىارىكى دىكە، نەگرن، ئەوانىش وەچەى ئەوانەن كە خوا لەگەل (نووح) دا بە سواری كەشتىي ھەلىگرتن و دەربازى كردن، نووحىش بەندەيەكى زۆر سوپاسگوزار بوو بۆ خوا:

خو دەفەر موى: ﴿وَأَتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِّبَنِي إِسْرَءِيلَ أَلَّا تَتَّخِذُوا مِن دُونِي وَكِيلًا ۖ ذُرِّيَّتَهُ مَن حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ إِنَّهُ كَانَ عَبْدًا شَكُورًا ۝٢﴾

شىكردنەوھى ئەم ئايەتەنە، لە پىنچ بىرگەدا:

(۱) - ﴿وَأَتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ﴾، ھەر وھە كىتىمان بە مووسا عليه السلام دا، پىپۆرانی زمان گوتوويانە: (عَطْفٌ عَلَى جُمْلَةٍ: ﴿سُبْحَنَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا﴾)، واتە: وەك چۆن پاكىي بۆ ئەو خوايەى كە سەفەرى شەوى بە بەندەكەى خوۋى كرد، لە مزگەوتى حەرامەوھ بۆ مزگەوتى ئەقەصا، بە ھەمان شىوھ: كىتىشىمان بە مووسا دا.

ئىنجا (الكتاب) لىرەدا، وەك ئەوھ وایە كە خوا فەرموويەتى: ﴿وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِذْ قَالُوا مَا أَنزَلَ اللَّهُ عَلَى بَشَرٍ مِّن شَيْءٍ قُلْ مَن أَنزَلَ الْكِتَابَ الَّذِي جَاء بِهِ مُوسَى نُورًا وَهُدًى لِّلنَّاسِ تَجْعَلُونَهُ قَرَارِيسَ يُبَدُونَهَا وَتُخْفَوْنَ كَثِيرًا وَعَلَّمْتُمْ مَا لَمْ تَعْلَمُوا أَنَّكُمْ وَأَبَاؤُكُمْ قُلْ اللَّهُ ثُمَّ ذَرْهُمْ فِي خَوْضِهِمْ يَلْعَبُونَ ۝١١﴾، الأنعام، كە لە بەرگى پىنچ (۵) ى ئەم تەفسىرەدا بە تەفصیل لە بارەيەوھ قەسەمان كردوھ: كە (أل) ى سەر (الكتاب) ئەلىف و لام (أل) ى تەعريفە، بەلام بۆ (عهد) ە، واتە: كىتبەكەمان بە مووسا دا، كە بە دلىيائى بە مەبەست پىي تەوراتەو، لە زۆر شوئىنى قورئاندا، تەورات بە (الكتاب) ھاتوھ، يانى: كىتبەكەى مووسا عليه السلام.

(۲) - ﴿وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِّبَنِي إِسْرَءِيلَ﴾، كرديشمان بە پىي پيشاندەر و پىنمايى بۆ بەنى ئىسرائىل، واتە: ئەو كىتبەمان كردە ھۆكارى ئەوھ كە پىي پىي بدۆزنەوھ و، بەر پىي خوئانى پىي بىين و، بزائن: چۆن ژيانىك بگوزەرىن ماىەى رەزامەندىي خوا بى.

۳- ﴿أَلَا تَتَّخِذُوا مِنْ دُونِي وَكِيلًا﴾، ئەمە خۆئىراۋىشەتەو: (أَلَا يَتَّخِذُوا مِنْ دُونِي وَكِيلًا) يانى: ئەى بەنى ئىسرائىل! جگە لە من بىركارو سەرپەرشتىارىكى دىكە بۆ خۇتان پەيدا مەكەن، ياخود: بۆيە ئەو كىيەمان بە مووسا دا، كە بىيەتە پىنمايى بۆ بەنى ئىسرائىل، تاكو لە جىياتى من و جگە لە من بىركارو سەرپەرشتىارىكى دىكە پەيدا نەكەن.

ئىنجا كە دەفەرموى: (أَلَا) لە بنچىنەدا (أَنْ لَا) يە، دەلى: (أَنْ: تَفْسِيرِيَّةٌ لِمَا تَصْمَنُهُ لَفْظُ الْكِتَابِ مِنْ مَعْنَى الْأَقْوَالِ، أَوْ (أَنْ) مَصْدَرِيَّةٌ مَجْرُورَةٌ بِلَاَمٍ مَحْذُوفَةٌ حَذْفًا مُطَرِّدًا، وَالتَّقْدِيرُ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ لِئَلَّا يَتَّخِذُوا....) لە پرووى پىزىمانى عەرەبىيەو: ئەو (أَنْ لَا)، (أَنْ)، يان پروونكەرەوھى (تفسيرية) يە، لەبەر ئەو كە وشەى (الكتاب) كۆمەلىك ماناى قسان دەگرىتە خو، واتە: ئاوامان پىگوتبوون، ياخود (أَنْ) ي چاوكى (مصدرية) يە و ژىردار كراو بە لامىك كە ھەمىشە قرتاو (حذف) دەبى، كە ئاواى لىدەتەو: (آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ لِئَلَّا يَتَّخِذُوا مِنْ دُونِي وَكِيلًا) كىيەمان پىدان تاكو جگە لە من سەر پەرشتىارو بىركارىكى دىكە نەگرن.

۴- ﴿ذُرِّيَّةً مِنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ﴾:

أ - (ذُرِّيَّةً) لىرەدا لەسەر (مدح و إختصاص) مەنصوبە، واتە: وەك مەدحكردن و تاييەتكردن، يانى: ئەى ئەو وەچە تاييەتەى لەگەڵ نووحدا ھەلما گرتن! واتە: بە سواری كەشتىيەكەى ھەلما گرتن.

ب - ياخود وشەى (ذرية) حالە، واتە: لە ھالىكدا ئىو وەچەى ئەوانەن كە لەگەڵ نووحدا ھەلما گرتن.

ج - ياخود وشەى (ذُرِّيَّةً) (يُنْتَصَبُ عَلَى النَّدَاءِ بِتَقْدِيرِ النَّدَاءِ، يَعْنِي: يَا ذُرِّيَّةَ مَنْ حَمَلْنَا)، واتە: لىرەدا بانگكردن مەزەننەكراو بۆيە مەنصوبە: ھۆ وەچەى ئەو كەسانەى كە لەگەڵ نووحدا بەسواری كەشتىيەكە دەربازمان كردن! ئىنجا لىرەدا مەبەست ئەوھى: ئىو ئەى بەنى ئىسرائىل! لەوچەى ئەو كەسانەن كە لەگەڵ نووحدا بە سواری كەشتىيەكە دەربازمان كردن.

ھەرۆك لە سوورەتى (الحاقة) دا دەفەرموى: ﴿إِنَّا لَمَّا طَغَا الْمَاءُ حَمَلْنَاكِ فِي الْجَارِيَةِ﴾ ۱۱ ئىمە كاتىك ئاوەكە لە سنوور دەرچوو، توفان ھەلسا، ئىوھەمان سواری پۆيشتوو (جارية) كرد، واتە: ئەو كەشتىيەكە بە ئىو ئاودا، دەرپۆي.

۵- ﴿إِنَّهُ كَانَ عَبْدًا شَكُورًا﴾، بىگومان نووح بەندەيەكى زۆر سوپاسگوزار بوو، كەواتە: ئىوھەش سوپاسگوزاربن بۆ خوا، سىلەو ناسوپاس مەبن، وەك باپىرە گەرەى خۇتان نووح ﷺ بن، كە ئەوانەى كە لەگەڵ ئەودا بوون، ھەموويان وەچەى نووح بوون و، ئىوھەش لەوچەى ئەوان.

مەسەلەى سىيەم:

خو ۛ برىارى بۆ بەنى ئىسرائىل داۋەو، لە كىيەكە ياندا پىي راگە ياندوون: كە لە زەویدا دوو كەرەتان خراپە كارىي و ملهوو پىي دەكەن، ئنجا كاتى ۛ ختى جىيە جىكردى بەلىنى يەكەمىان هات، چەند بەندەيەكى زەبردەست و بەهىزيان بۆ دەنىرى، كە كون و قوژبنى ماله كانىان لىيان دەپشكنن بۆ گرتن و كوشتىيان، ئنجا دواى ئەو ۛ خو نۆرى زالبوونىان بۆ دەگىرپتەو ۛ (بۆ بەنى ئىسرائىل) و، سامان و كورانيان بۆ دەپەخسىنى و، ژمارەى جەنگاۋەرە كانىان لە ۛى دوژمنانىان زياتر دەكات، كە ئەگەر چاكە بكەن خۆيان سوودمەندن و، لە خراپەشيان ۛەر خۆيان زىانبارن، ئنجا ۛەر كات كاتى بەلىنى دوو ۛ كەرەتى لووت شكاندىان هات (بە ۛۆى ملهوو پىي و ستەمىانەو ۛ)، خو چەند بەندەيەكى زەبردەستى بەهىزيان دەنىرپتەو سەر، تاكو كارىكيان پىي بكەن، تەمى خەمبارىي لە پرويان بنىشى و، ۛەك يەكەمجار ئەو جەنگاۋەرە دوژمنانىان بچنە مزگەوتەكە يانەو ۛ، ۛەرچى بە ملهوو پىي بنىاتيان ناۛ، بىرووختىن و تەختى بكەن:

خو دەفەرمۆي: ﴿وَقَضَيْنَا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ فِي الْكِتَابِ لُتُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ مَرَّتَيْنِ وَلَنَعْلَنَّ
عُلُوًّا كَبِيرًا ۖ ﴿٤﴾ فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ أُولَاهُمَا بَعَثْنَا عَلَيْكُمْ عِبَادًا لَّنَا أُولِي بَأْسٍ شَدِيدٍ فَجَاسُوا خِلَالَ
الدِّيَارِ وَكَاتَ وَعْدًا مَّفْعُولًا ۖ ﴿٥﴾ ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ الْكُرَّةَ عَلَيْهِمْ وَأَمْدَدْنَاكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ
وَجَعَلْنَاكُمْ أَكْثَرَ نَفِيرًا ۖ ﴿٦﴾ إِنَّ أَحْسَنَكُمْ أَحْسَنْتُمْ لِأَنفُسِكُمْ ۖ وَإِنْ أَسَأْتُمْ فَلَهَا ۖ فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ
الْآخِرَةِ لِيُسْئَلُوا وُجُوهَكُمْ ۖ وَلِيَدْخُلُوا الْمَسْجِدَ كَمَا دَخَلُوهُ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَلِيُتَبَرَّأُوا مِمَّا
عَلَوْا تَنْبِيرًا ۖ ﴿٧﴾﴾

شىكردەنەۛى ئەم ئايەتانه، لە نۆزدە برگەدا :

(١) - ﴿وَقَضَيْنَا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾، ۛەرۛهە ۛر يارمان بۆ بەنى ئىسرائىل داۛ، پىمان راگە ياندن، (بَنِي) واتە: ۛەچە، يان كوران و كچان، (إِسْرَءِيل) یش نازناۛى يەعقوب ۛە ﷺ، كەواتە: (بَنِي إِسْرَءِيل) واتە: ۛەچەى يەعقوب ﷺ، كە ديارە پىشى بنەمالەيەك بوون، دوايى بوونە ۛۆز، دوايى بوونە دوازدە تيرەو ۛۆز، دوايى بوونە گەلىك، كە ئىستا گەلى جوۛلەكە يان پىي دەلىن.

که ده‌فهرموی: ﴿وَقَضَيْنَا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ ده‌لئ: (القضاء: الحُكْمُ وَالتَّقْدِيرُ، وَعُدِّيٌّ بِـ (إِلَى) لِتَضْمِينِهِ مَعْنَى: أَتْلُغْنَا، مِثْلُ: ﴿وَقَضَيْنَا إِلَيْهِ ذَلِكَ الْأَمْرَ أَنَّ دَابِرَ هَتُولَاءِ مَقْطُوعٌ مُّصْحِحِينَ﴾ ۶۱) الحجر، واته: (قضاء) به مانای برپاردان و نهدن‌ازه‌گیری کردنی شتیک دی، به‌لام لی‌ره به (إِلَى) تپیه‌راندنی پیکراوه، {به‌رکار (مفعول) ی خواستوه} تا‌کو مانای (أَتْلُغْنَا) ی بچیته‌ نیو، نه‌گه‌رنا (وَقَضَيْنَا) واته: برپارماندا، به‌لام: ﴿وَقَضَيْنَا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾، واته: برپارمان بو دان و پیشمان را‌گه‌یاندن به به‌نی ئیس‌رائیل، وه‌ک له سوور‌ه‌تی (الحجر) دا ده‌رباره‌ی گه‌لی لووط خوا ده‌فهرموی: ﴿وَقَضَيْنَا إِلَيْهِ ذَلِكَ الْأَمْرَ أَنَّ دَابِرَ هَتُولَاءِ مَقْطُوعٌ مُّصْحِحِينَ﴾ ۶۱) واته: تهو برپارمان بو داو پیشمان را‌گه‌یاند، که نه‌وانه ده‌مهو به‌یان دوا براو ده‌بن! (واته: گه‌لی لووط).

(۲) - ﴿ فِي الْكِتَابِ ﴾، واته: له کتیبدا، که مه به ست له (کتیب) وا پیده چی ته ورات بی، که ئه لیف و لامی ناساندن (آل التعریف) بو (عهد)ه، واته: له کتیبه که دا، چونکه پیشتر باسی کتیب کراوه: ﴿ وَءَاتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ ﴾، واته: له و کتیبه دا که به موسامان دابوو، پیمان پاگه یاند بوون ئه و بریاره مان بو دابوون

ده شگونجی (الکتاب) مه به ستی کتییکی دیکه بی له کتیبه کانیان، چونکه به پیی
ئه وه که له پهیمانی کۆندا هاتوه، کۆمه لیک له پیغه مبه رانیان ناویان هاتوه: (إشعیاء،
إرمیاء، حزقیال، دانیال، ملاخی، عزرا، نحمیا، سفنیا، ناحوم، میخا)، دیاره ئه مه جگه له
زه که ریاو به حیاو عیسا و، ژماره به کی دیکه ش ناو هاتوون.

هه‌لبه‌ته ئۆبال به‌ ته‌ستۆی په‌یمانی کۆن که ده‌لێ: ته‌وانه‌ هه‌موویان پی‌غه‌مه‌ر بوون، کتێبه‌کانیشی هه‌موویان هێناون و به‌ هه‌موویان، (په‌یمانی کۆن) پێک دێنن، ئنجا ئایا ته‌و بریاره‌ی که‌ خوا بو‌ی داوون و، پێی راگه‌یانددوون به‌ به‌نی ئیسرائیل، چی بووه‌؟

(۳) - ﴿لَفُتْسِدْنَ فِي الْأَرْضِ مَرَّتَيْنٍ وَلَنَعْلَنَّ خُتُوبًا كَثِيرًا﴾، خوا ٿو ٻياريءَ ٻو ڏاڻ و ٻي ڀاڱاڪيائون، ڪه ٿيوه ڏو ڪه ڀڙهان له زهويڊا خراپه ڪاري ڊهڪن و، به ٻالڏهستييءَ ڪي گهوره، ٻالڏهست ڊهن، واٽه: ڊهنه ڇوڪران و ڇاوهن ڊهسلاٽ، به ٽام ڊهسلاٽيڪي گهوره و ٻيڙهزا.

وشه‌ی (لَفْسِدُنَّ) له ته‌سلدا ئاوايه: (لَتَفْسِدُنَّ).

وشه‌ی (وَلَعَلَّكَ) ش له ئه سلدا ئاوايه: (لَتَعْلَمَنَّ).

بەلام کاتیک نوون (ن)ی تەئکیدو لام (ل)ی تەئکیدیان خراوەتە سەر، ئەو گۆرانهیان بەسەردا هاتوو بەو جوړەش کە قورئان هیناوی، کورتترن، واتە: بە دنیایەوه لە زەویدا دوو کەرەتان خراپەکاریی و تیکدان دەکەن و بەلا دەستیەکی گەورەتان دەبێ.

ئەوێ لێردەدا قورئان فرمویەتی لە (پەیمانی کۆن)یش دا ئاماژەیی پیکراوە، بۆ وێنە:

أ- له کتیبی (إرمیاء)دا: ئەم حەوت ناوونیشانانە دەبینرێن، کە ئیمە لە (التفسیر التطبیقي للكتاب القدس، العهد القديم، سفر إرمیاء)دا دەیانھێتین و لاپەرەکانی (التفسیر التطبیقي...)یش دێتین:

۱/ {وَعَدَ الرَّبُّ بِعَقَابِ يَهُوذَا، الإصحاح: ۱، ص ۱۴۷۶} واتە: بەلێنی پەرورەدگار بە سزادانی یەهوودا، یەهووداش تیرەییەکن لە جوولەکەکان، یاخود مەبەست پێی کۆی بەنی ئیسرائیل بوو.

۲/ {خِيَانَةُ بَنِي إِسْرَائِيل، الإصحاح: ۲، ص ۱۴۷۸} واتە: ناپاکیی بەنی ئیسرائیل.

۳/ {عَوَاقِبُ ارْتِدَادِ بَنِي إِسْرَائِيل، الإصحاح: ۲، ص ۱۴۷۹} واتە: سەرەنجامەکانی هەلگەرەپەرەپەرەیی بەنی ئیسرائیل.

۴/ {الْوَعْدُ بِمُعَاقِبَةِ بَنِي إِسْرَائِيل، الإصحاح: ۲، ص ۱۴۷۹} واتە: بەلێندان بە سزادانی بەنی ئیسرائیل.

۵/ {إِقْتِرَابُ مَوْعِدِ الْعِقَابِ، الإصحاح: ۲، ص ۱۴۸۰} واتە: نزیك بوونەوهی کاتی سزادان.

۶/ {الْحَضُّ عَلَى غَزْوِ يَهُوذَا، الإصحاح: ۵، ص ۱۴۸۶} واتە: هاندان بۆ داگیرکردنی یەهوودا و هێرشکردنە سەر یەهوودا، (واتە: جوولەکەکان).

۷/ {انْقِصَاضُ الْغَزَاةِ الْمُبَاغِتِ، الإصحاح: ۶، ص ۱۴۸۹} پەلاماردانی کت و پری جەنگاوەرەکان {بۆ سەر گەلی جوولەکە}.

(إرمیاء) بەحساب یەکیەک لە پیڤخەمبەران ی بەنی ئیسرائیل بوو، هەموو ئەو ناوونیشانانە ی لە کتیبەکە ی خۆیدا، هیناون، یانی: هەموویان ناوونیشانی قسەکانی (إرمیاء) ن، کە جوولەکەکانی ئاگادار کردوونەوه: ئێوە بە هۆی گوناھو تاوانەکانتانەوه، ئە ی گەلی جوولەکە! بەلاتان بەسەر دێ و خوا سزاتان دەدات.

ب- له کتیبی: (إشعيا)دا: دووهم لەو سەرچاوانە ی کە باسی ئەو لادانە ی بەنی ئیسرائیل و تیکدان و خراپەکاریی کردنیان لە زەویدا و، بەلا بەسەرھاتنیانی، کردو، کتیبەکە ی: (إشعيا) ۵، کە بە پێی قسە ی پەیمانی کۆن، ئەویش یەکیەک بوو لە پیڤخەمبەران ی بەنی ئیسرائیل و، خوا کتیبیکیشی بەو داو.

له (التفسير التطبيقي للكتاب القدس، العهد القديم، سفر إشعياء الإصحاح: ۳، ص ۱۳۸۱) دا، له ژیر ناوونیشانی: (عِقَاب جَمِيعِ الطَّبَقَات) دا، واته: سزادانی تیکرای چینه کان، ئەمه هاتوه:

(هَآ هُوَ الرَّبُّ الْقَدِيرُ مُزْمَعٌ أَنَّ يَقْطَعَ عَنْ أُورُشَلِيمَ وَيَهْوَذَا الطَّعَامَ وَالشَّرَابَ، وَيَقْضِي فِيهَا عَلَى كُلِّ بَطْلٍ وَمَحَارِبٍ وَقَاضٍ وَنَبِيٍّ وَعَرَّافٍ، وَشَيْخٍ، وَعَلَى كُلِّ قَائِدٍ وَمَشِيرٍ وَصَانِعٍ مَاهِرٍ، وَسَاحِرٍ بَارِعٍ، وَأَجْعَلُ الصُّبْيَانَ رُؤَسَاءَ لَهُمْ، وَالْأَطْفَالَ حُكَّامًا عَلَيْهِمْ).

واته: ئەوه پەروەردگاری توانا بریاریداوه که له ئۆرشەلیم و یەهوودا (که هەردووکی دەولەتەکی جوولەکه کان بوون) خواردن و خواردنەوهو ئاویان لێ دەبێ و، هەموو پالەوانێکی جەنگاوەر له بەین دەبات، هەروەها هەر قازییهک (دادوەریک) و هەر پیڤەمبەریک که لهویدا هەیهو، هەر عەرپرافیک (واته: ئەوانە ی که پێشبینی شتان دەکەن) و، هەر بە تەمەنیک و، هەر سەرکردهیهک و هەر راویژکاریک و، هەر صەناعاتکاریکی شارەزا و، هەر جادوو گەریکی کارامه، هەموو ئەوانە له بەین دەبات و، وا دەکەم که منداڵ ببنه سەرۆکیان و، کهم تەمەنان ببنه حوکمرانیان.

هەروەها له (الإصحاح، ۵، ص ۱۳۸۵) دا، له ژیر ناوونیشانی: (قضاء الله على يهوذا) دا، واته: بریاری خوا بەسەر یەهوودا دا، هاتوه:

(..لِذَلِكَ احْتَدَمَ غَضَبُ الرَّبِّ ضِدَّ شَعْبِهِ، فَمَدَّ يَدَهُ عَلَيْهِمْ وَضَرَبَهُمْ، فَيَرْفَعُ رَايَةً لَأَمَمٍ بَعِيدَةٍ وَيُصْفِرُ لِمَنْ فِي أَطْرَافِ الْأَرْضِ، فَيَقْبَلُونَ مُسْرِعِينَ (إِلَى أُورُشَلِيمَ)، دُونَ أَنْ يَكْلُوا أَوْ يَتَعَثَّرُوا، أَوْ يَغْتَرِبِهِمْ نُعَاسٌ أَوْ نَوْمٌ... سَهَامُهُمْ مُسْتَنَّةٌ، وَقَسِيَّتُهُمْ مَشْدُودَةٌ، حَوَافِرُ خِيَلِهِمْ كَأَنَّهَا صَوَانٌ، عَجَلَاتُ مَرْكَبَاتِهِمْ مُنْدَفِعَةٌ كَالْإِعْصَارِ، زَبِيرُهُمْ كَأَنَّهُ زَبِيرُ أَسَدٍ يَزْمَجِرُ، وَيَنْقُضُ عَلَى قَرِيسَتِهِ وَيَحْمِلُهَا وَلَيْسَ مِنْ مُنْقِذٍ).

ئەویش هەر باسی ئەو مەسەلەیه دەکات، دیاره پێشی چەند شتیک باس دەکات، که بەنو ئیسرائیل تووشی لادان و زۆلم و ستهم و خراپە دێن، دوا یی دەلێ: پەروەردگار زۆر توورە بوو دەژی گەلەکی، بۆیه دەستی بو درێژکردن و لێی دان، ئالا بەرز دەکاتەوه بو گەلاتیکی دوور و فیکەیان بو لێدەدات که له هەموو شوێنەکانی سەر زەمینەوه بێن، زۆر بە خیرایی دێن بو ئۆرشەلیم، بەبێ ئەوهی ماندووبن، یان هەلبنگون، یاخود وەنەوز بیانگری، یاخود خەویان بێ، نووکی پمەکانیان زۆر تیزه، ژێی کهوانەکانیان زۆر تونده، سمی ئەسپەکانیان وەک بەرد وایه، تایه ی عەرەبانەکانیان وەک گەردەلوول بە خیرایی دی، نەپەیان وەک نەپەری شێرێکە که بنەپێنی و خۆی بە نیچیرەکی دا دەداو هەلێدەگری، هیچ کهسیکیش نیه دەر بازی بکات.

هه‌لبه‌ته خوا عَلُو که ده‌فهرموئ: ﴿فِي الْكِتَابِ﴾ ده‌گونجی له ته‌وراتدا بی و، ده‌شگونجی له و کتیبانه‌ی دیکه‌دا بی، که هه‌وونه‌مان لی‌هینانه‌وه، هه‌م له کتیبی (إرمیاء) و، هه‌م له کتیبی (إشعیا) دا.

ئنجا: جیی سه‌رنجه، که:

خوا‌ی کارزان دوو وشه‌ باس ده‌کات: (إفساد وعلو) که ده‌فهرموئ: ﴿لِنُفْسِدَنَّ فِي الْأَرْضِ مَرَّتَيْنٍ وَلِنَعْلُنَّ عُلُوًّا كَبِيرًا﴾.

وشه‌ی (إفساد) واته: تیکدان، وشه‌ی (علو) ش واته: خو به‌رزکردنه‌وه و هه‌یمه‌نه‌کردن، که‌وا پیده‌چئ (إفساد) مه‌به‌ست پئی تیکدان بی‌ت له پرووی کۆمه‌لایه‌تییه‌وه و، (علو) یش بالاده‌ستی وسته‌م و زۆر بی له پرووی سیاسیه‌وه، واته: هه‌م له‌پرووی کۆمه‌لایه‌تییه‌وه، هه‌م له‌پرووی سیاسیه‌وه، به‌نو ئیسرائیل لاده‌دن و، تووشی تاوان و خراپه‌کاری دین، ئنجا خوا عَلُو سزایان ده‌دات.

ئنجا خوا عَلُو باسی ئه‌و دوو تیکدانه‌ ده‌کات، که له‌ئێو به‌نو ئیسرائیل دا ده‌بن، پاشان ئه‌و دوو سزادانه‌ی که به‌ره‌مه‌ی ئه‌و دوو تیکدانه‌ن:

(۴)- ده‌فهرموئ: ﴿فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ أُولَاهُمَا﴾، هه‌ر کاتیک به‌لینی یه‌که‌میان هات، (الْوَعْدُ: مَصْدَرٌ بِمَعْنَى الْمَفْعُولِ أَي: مَوْعُودِ الْمَرَّتَيْنِ، أَي: الزَّمَانِ الْمُقَدَّرِ لِحُصُولِ الْمَرَّةِ الْأُولَى مِنَ الْفَسَادِ وَالْعُلُوِّ).

که ده‌فهرموئ: ﴿وَعْدُ أُولَاهُمَا﴾، (وَعْد) لی‌رده‌دا به‌مانای (مفعول) ه، واته: (موعود) واته: به‌لین له‌سه‌ردراو، که مه‌به‌ست پئی ئه‌و کاته‌یه، که دیاری کراره‌ له‌ جاری یه‌که‌مدا، بو خراپه‌کاری و خو به‌رزکردنه‌وه‌ی به‌نو ئیسرائیل، که پال‌دراوه‌ته‌ لای (أُولَاهُمَا) بو پروونکردنه‌وه، پال‌دراوه‌ته‌ لای، واته: (المَوْعُودُ الَّذِي هُوَ أَوَّلُ الْمَرَّتَيْنِ مِنَ الْفَسَادِ وَالْعُلُوِّ)، ئه‌و به‌لینه‌ی که یه‌که‌مجاره‌ له‌ خراپه‌کاری و خو به‌ به‌رز زانینی به‌نی ئیسرائیل، هه‌ر کاتیک ئه‌وه‌ هات، جاری یه‌که‌م سته‌میان کردو خویان فه‌رز کرد:

(۵)- ﴿بَعَثْنَا عَلَيْكُمْ﴾، ده‌نیرینه‌ سه‌رتان، ده‌لئ: (الْبَعْثُ: الإِزْسَالُ مُسْتَعْمَلٌ فِي تَكْوِينِ السَّيْرِ إِلَى أَرْضِ إِسْرَائِيلَ، وَتَعْدِيَّةٍ (بَعَثْنَا) بِحَرْفِ (عَلَى) لِتَضْمِينِهِ مَعْنَى التَّسْلِيطِ).

﴿بَعَثْنَا عَلَيْكُمْ﴾ واته: ده‌نیرینه‌ سه‌رتان، (بَعَثُ) بریتیه‌ له‌ ناردن، به‌لام لی‌رده‌دا مه‌به‌ست پئی ناردنی (تکوینی) یه، ناردنی قه‌ده‌ری خوا‌ی په‌روه‌ردگاره، وشه‌ی (بَعَثْنَا) ش که به‌

(عَلَى) گواستووېه تەوھ بۆ بەرکار (مَفْعُولٌ بِهِ)، بۆ تەوھىيە كە مانای دەست بە سەرداگرتن و خستنه ژیر پکیف بگریته نئو خوئی.

ئنجایا خوا کیان بۆ دەنیری؟

(۶) - ﴿عِبَادًا لَّنَا﴾، چەند بەندەیه کی خۆمان، كە دەفەرموی: (عِبَادًا لَّنَا)، چەمكە گشتییه كە ی مەبەستە (بەندە کاغان)، چونكە هەموو مەروڤهە كان بەندە ی خوان، (الْعِبَاد: أَي: الْمَمْلُوكُونَ، وَهَؤُلَاءِ الْعِبَادُ الْمَخْلُوقُونَ: الْأَشْوَريون أَهْلُ بَابِل جُنُودٌ بُخْتَنَصْرُ)، مەبەست پێیان ئەو بەندانەن كە خوا خولقاندوونی، واتە: بەندە ی دروستكراوی خوان {ئەك ئەو بەندانە ی كە بەندایەتی بۆ خوا ئەنجام دەدەن} كە مەبەست: ئاشوورییه كانی خەلکی بابلن، سەربازە كانی (بختنصر).

تویژە رانی قورئان لەو بارەو، زۆر كێشەو مشتومریان بوو، ئایا دەبێ ئەوانە كێ بن، ئەو بەندانە ی كە خوا دەیاننیری؟ بەلام لە میژوودا دەرئەكەوتەو كە كۆمەلێك خەلکی خواپەرس و پابەند بە شەریعەت و بەندایەتیكەر بۆ خوا، ئەو یان كەردبێ، بەلكو ئەوانە ی ئەو كاریان كەردو دژی بەنی ئیسرائیل، ئەو یان ئەنجامداو: ئاشوورییه كانی خەلکی بابل بوون، سەربازە كانی بوختەنەصر بوون، كە هاوبەش بۆ خوادانەرو كافر بوون، كەواتە: مەبەست لە بەندە کاغان (عِبَادًا لَّنَا) یانی: ئەوانە ی خۆمان دروستمان كەردوون، بەندە دروستكراوێه کاغان (عبادنا المخلوقین لنا).

ئنجایا ئەو بەندانە، سیفەتیان چۆنە كە خوا دەیاننیری بۆ بەنی ئیسرائیل، كە یەكەم جار تێكدان و خراپە کاریی دەكەن لە زەویداو سەتم و خۆ فەرز كەردن ئەنجام دەدەن:

(۷) - ﴿أُولَئِكَ بِأَسْفَلِ سُدُورٍ﴾، (أُولَئِكَ) واتە: (أَصْحَابُ)، (بِأَسْفَلِ) واتە: سەختی و توندی لە جەنگدا، (سُدُور) یەش هەر واتە: سەختی، (الْبَاسُ: الشُّوْكَةُ وَالشَّدَّةُ فِي الْحَرْبِ)، واتە: خاوەن زەبردەستی و هیزو پیزیکی زۆری جەنگاوەریین.

(۸) - ﴿فَجَاسُوا خِلَالَ الدِّيَارِ﴾، (أَي: تَخَلَّلُوهَا فَطَبَّأُوا مَا فِيهَا، كَمَا يَجُوسُ الرَّجُلُ أَخْبَارَ مَنْ يَطْبُبُهَا)، واتە: بە نئو كۆن و كەلین و قوژبەنی مالهە كاندە گەران و هاتن و چوون و، بەدوای ئەوودا گەران كە تێدایە وەك چۆن پیاویك سۆراغی بابایەك دەكات كە بەدوایدا دەگەڕێ، یانی: چوونە مالهە كانهو بە پشكین و سۆراغ كەردنی گەلی بەنی ئیسرائیل كە بیانگرن و بیانكۆژن و سزایان بدەن.

(الْخِلَالُ: إِسْمٌ جَاءَ عَلَى وَزْنِ الْجُمُوعِ، وَلَا مُفْرَدَ لَهُ، وَهُوَ وَسْطُ الشَّيْءِ الَّذِي يَتَخَلَّلُ مِنْهُ: فَتَرَى الْوَدَقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ، ۴۳) النور.

واته: (خِلَال) ناوی کۆیه و، تاکی نیه له خۆی، واته: نێوهپراستی شتیک، نێوهپراستی ئەو شتە ی که دەچێتە نێوی، وهك خوا دهفهرموئ: ﴿فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ﴾، باسی هه‌لم ده‌کات که له‌سه‌ر ده‌ریاکان هه‌لده‌ست، تیشکی خۆر لێی ده‌دات و هه‌لم هه‌لده‌ست و بایه‌کان ده‌یه‌ینن، دوا‌یی ده‌بێت هه‌ورو موتوربه‌ ده‌ب، دوا‌یی ده‌فهرموئ: ﴿فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ﴾، (الْوَدْق) واته: (المطر)، واته: باران ده‌بینی دێته‌ ده‌ر له نێو ئەو هه‌وره، واته: له‌میانی ئەو هه‌وره دێته‌ ده‌ر، که‌واته: (خلال) واته: میان.

﴿فَجَاسُوا خِلَالَ الدِّيَارِ﴾، واته: به‌میان ماله‌کان و خانووه‌کاندا دین و ده‌چن و سو‌راغ ده‌که‌ن و ده‌پشکنن.

(الدِّيَار: التَّعْرِيفُ لِلْعَهْد: أَي: دِيَارُكُمْ) (الدِّيَار) یش که ئەلیف و لامی ته‌عریفی له‌سه‌ره، ناساندنه‌که‌ی بۆ عه‌ده، واته: (فَجَاسُوا خِلَالَ دِيَارِكُمْ)، یانی: به‌دواتاندا ده‌گه‌ڕین و سو‌راغتان ده‌که‌ن له‌ که‌لین و کونی مآل و خانووه‌کانتاندا.

﴿وَكَاثٌ وَعَدًا مَّفْعُولًا﴾، ئەو به‌لێنه‌ش ب‌پ‌یارێکی جیبه‌جێ کراوه، واته: دێته‌ دی و جی‌ی مشتوم‌ر نیه.

دوا‌یی باسی ده‌که‌ین: که ئەوه چۆنه و، له‌به‌رچی وایه؟

﴿ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ الْكَرَّةَ عَلَيْهِمْ﴾، دوا‌یی نۆره‌ی زآل بووه‌مان بۆ نێوه‌ گ‌پ‌رایه‌وه، (كَرَّة) واته: جار، (الْكَرَّة: الرَّجْعَةُ إِلَى الْمَكَانِ الَّذِي ذَهَبَ مِنْهُ)، گه‌رانه‌وه بۆ ئەو شو‌ینه‌ی که لێی پ‌و‌یشتوه. که‌واته: (رَدَدْنَا لَكُمُ الْكَرَّةَ)، واته: (أَرْجَعْنَا لَكُمُ الرَّجْعَةَ، أَعَدْنَا لَكُمُ الرَّجْعَةَ عَلَيْهِمْ)، واته: نۆره‌ زآل بووه‌مان بۆ نێوه‌ گ‌پ‌رایه‌وه.

(ثُمَّ: تُفِيدُ التَّرَاخِي الرَّبِّي وَالزَّمَنِي مَعًا)، (ثم) لێره‌دا به‌دوا‌دا هاتنی پله‌یی و کاتی وێک‌را ده‌گه‌یه‌نئ، واته: دوا‌ی ئەوه‌ی که نێوه‌ به‌ ده‌ستی ئەوان شکست ده‌خۆن و، خوا ئەوانه‌ ده‌نێرێته‌ گ‌یانتان و، ته‌م‌ب‌تان ده‌که‌ن و، به‌و شێوه‌یه‌ که‌لین و کونی مآله‌کانتان لێ ده‌پشکنن، بۆ ئەوه‌ی بتانگ‌رن و بتانکوژن، دوا‌یی بارود‌وخه‌که‌ ده‌گو‌ڕئ و، ئنجا نۆره‌ی زآل بوون بۆ نێوه‌ ده‌گ‌پ‌رینه‌وه و نێوه‌ به‌سه‌ر ئەو دوژمنانه‌تاندا زآل ده‌بن.

چۆنیه‌تی ئەو زآل بوونه‌ش له‌ ته‌فسیره‌کاندا باس‌کراوه، بۆ وێنه: (التحریر والتنوير) (محمد الطاهر بن عاشور)^(۱) ده‌لئ:

(وَذَلِكَ بَعْدَ أَنْ قَضَىٰ بنو إسرائيل نِفْثًا وَأَرْبَعِينَ سَنَةً فِي أَسْرِ الْبَابِلِيِّينَ، وَتَأَبَّوْا إِلَى اللَّهِ وَنَدُّوْا عَلَىٰ مَا قَرَطَ مِنْهُمْ، سَلَطَ اللَّهُ مُلُوكَ فَارِسَ عَلَىٰ مُلُوكِ بَابِلِ الْأَشُورِيِّينَ، فَإِنَّ الْمَلِكَ «كُورَشَ» مَلِكَ فَارِسَ حَارِبَ الْبَابِلِيِّينَ وَهَزَمَهُمْ، فَضَعُفَ سُلْطَانُهُمْ، ثُمَّ نَزَلَ بِهِمْ «دَارِيُوسُ» مَلِكُ فَارِسَ، وَفَتَحَ بَابِلَ سَنَةَ (٥٣٨) قَبْلَ الْمِيلَادِ، وَأَذِنَ لِلْيَهُودِ فِي سَنَةِ (٥٣٠) قَبْلَ الْمِيلَادِ، أَنْ يَرْجِعُوا إِلَى أُورُشَلِيمَ وَيَجِدُّوْا دَوْلَتَهُمْ، وَذَلِكَ نَصْرُ انْتَصَرُوهُ عَلَى الْبَابِلِيِّينَ، إِذْ كَانُوا أَعْوَانًا لِلْفَرَسِ عَلَيْهِمْ).

واته: دواى ئەوەى {بەنو ئیسرائیل جارى يەكەم تىكدەشكىن، بە دىل دەگىرىن} چل و ئەوئەندە ساللە بە دىليەتتى لەلای بابليەكان بەسەر دەبەن، بۆ لای خوا دەگەرپنەووە پەشيمان دەبنەووە لەوەى كە كرديووانە، دواى ئەوە خوا پادشاكانى فارس بەسەر پادشاكانى بابل و ئاشوورىيەكاندا زال دەكات و، پادشا كۆرش كە پادشاى فارس بوو، جەنگ لە دژى بابليەكان دەكات و تىكيان دەشكىن و بابليەكان بى دەسەلات دەبن، دوايى داريوس پادشاى فارس لەدواى كۆرش جاريكى ديكە شەريان لەگەڵ دەكات و لەسالى (٥٣٨) پيش زاييندا، بەسەرياندا زال دەبى و، مۆلەت دەدات بە جوولەكەكان لە سالى (٥٣٠) پيش زاييندا، بگەرپنەووە بۆ ئۆرشەليم و دەولەتەكەيان تازە بكەنەووە، ئەوەش سەرکەوتنىكى بەنو ئیسرائیل بوو بەسەر بابليەكاندا، چونكە بەنو ئیسرائیل هاوکار و هاوپەيمان بوون لەگەڵ فارسەكان دا، لە دژى بابليەكان.

هەوالى تىكشكانى بابليەكان لە پەيمانى كۆندا، لە دوو شويندا هاتو:

١- لە (سفرى) (إشعياء) دا هاتو، كە يەكێك بوو لە پىخەمبەرانى بەنو ئیسرائیل، هەر بە ناوونيشانى (خَبَرُ انْهَزَامِ الْبَابِلِيِّينَ)^(١)، هەمووى باسى ئەوە كراو كە چۆن بابليەكان تىكدەشكىن، پىخەمبەرەكەيان پيشتر ئاگادارىان دەكاتهو، كە تىكدەشكىن، بىگومان خواى زاناوتوانا پىي راگەياندو.

٢- هەروەها لە (سفرى) (إرمياء)^(٢) دا، ئەمە هاتو: (هَذَا مَا يُعْلِنُهُ الرَّبُّ الْقَدِيرُ، إِلَهُ إِسْرَائِيلَ لِكُلِّ الْمَسْبِيِّينَ الَّذِينَ أَجْلَيْتَهُمْ مِنْ أورشليم إلى بابل، أُنْزِلُوا بِيُوتًا، وَأَقِيمُوا فِيهَا وَاعْرِسُوا الْبَسَاتِينَ، وَكُلُّوا مِنْ نَتَاجِهَا، تَزَوَّجُوا وَأَنْجَبُوا بَنِينَ وَبَنَاتٍ، وَاتَّخَذُوا نِسَاءً لِأَبْنَائِكُمْ وَزَوَّجُوا بَنَاتِكُمْ، وَلِيَلِدْنَ أَبْنَاءَ وَبَنَاتٍ، وَتَكَاثَرُوا هُنَاكَ وَلَا تَتَنَاقَصُوا، وَلَكِنْ بَعْدَ انْقِضَاءِ سَبْعِينَ سَنَةً عَلَيْكُمْ فِي بَابِلَ، أَلْتَفْتُ إِلَيْكُمْ، وَأُفِي لَكُمْ بِوَعْدِي الصَّالِحَةِ بِرَدِّكُمْ إِلَى هَذَا الْمَوْضِعِ).

واته: ئەمە ئەوەى كە پەرەردگارى توانا پرايدەگەيەن، پەرستراوى ئیسرائیل، بۆ هەموو ئەوانەى كە بە دىل گىراون لە ئۆرشەليم و، دوورخراونەووە بۆ بابل، پىيان پرايدەگەيەن

(١) الإصحاح: ١٠، ص ١٣٩٢-١٣٩٥، الإصحاح: ١١ و ١٢ و ١٣ و ١٤، ص ١٣٩٦-١٤٠٠.

(٢) الإصحاح: ٢٩، ص ١٥٢٦.

كە خانووان بۆ خۆتان دروست بکەن و، تێیاندا نیشتهجێ بن و، کشتوکال بکەن و، لە بەروبوومی کشتوکال و باغەکانتان بخۆن و، ھاوسەرگیری بکەن و با کوپان و کچانتان پەیدابن، ھەروەھا ژن بۆ کوپەکانتان بێن و، کچەکانتان بە شوو بدەن و، با ئەوانیش کوپیان بن و کچیان بن، زۆربن و کەم مەبن، پاشان دواى تێپەرینی ھەفتا (۷۰) سالی بەسەرتاندا لە بابل، ئاورتان لێ دەدەمەو، بەلێنە چاکەکانی خۆمتان بۆ دینمە دی، کە بتانگیرمەو بۆ ئەو شوینە، {واتە: شوینی خۆتان لە فەلەستین}.

ئەمە روونکردنەوێ واتاو چەمکی ئەوێە کە دەفەرموێ: ﴿ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ الْكُرَّةَ عَلَيْهِمْ﴾، بەو شیوێە تێمە میژوو ھاوکارمان دەبێ و، ھەندیک شوینی (پەیمانی کۆن) یش بەرچاو روونییمان دەدات، بۆ زیاتر تێگەشتن لە چەمک و واتای ئەم ئایەتە بە پێزە، ھەرچەندە ھەوایی یەقین و جێی دڵنیایی و پشتپێ بەستنی تەواو، تەنیا لەوێە پارێزراوی خوا دایە، بەلام پەیمانی کۆیش وەک سەرچاوەیەکی میژوویی، دەگونجێ سوودی لێ ببینن و، بەرچاو روونییمان بدات بۆ زیاتر تێگەشتن لە چەمک و واتای ھەندیک لەو ئایەتانە کە پەيوەستن بە ھەندیک رووداوی میژووییەو.

(۱۱) - ﴿وَأَمْدَدْنَكُمْ بِأَمُولٍ وَبَنِيٍّ﴾، واتە: ھاوکاری ئێوەمان کرد بە سامان و بە کوپان، وەک پێشتر باسمان کرد و (الإصحاح) ی (۲۹) لە (سفر) ی (إرمياء) بۆی روون کردینەو.

(۱۲) - ﴿وَجَعَلْنَكُمْ أَكْثَرَ نَفِيرًا﴾، ھەروەھا ژمارەى سەربازانی ئێوەمان زۆر کرد، ژمارەى کەسانی ئێوەمان زۆر کرد، (نفير: تَمَيُّزٌ لِّأَكْثَرِ)، فَهُوَ تَبْيِينٌ لِّجِهَةِ الْأَكْثَرِيَّةِ، وَالنَّفِيرُ اسْمُ جَمْعٍ، لِلْجَمَاعَةِ الَّتِي تَنْفِرُ مَعَ الْمَرْءِ مِنْ قَوْمِهِ وَعَشِيرَتِهِ، مِنْهُ قَوْلُ أَبِي جَهْلٍ: لَا فِي الْعِرِّ وَلَا فِي النَّفِيرِ، واتە: (نفير) (تميز) ە بۆ (أكثر) و روونکردنەوێە بۆ لایەنى زۆرییە، ھەروەھا (نفير) ناوی کۆیە بۆ کۆمەلێک، کە لەگەڵ مروڤە، لە خزمەکانی و ھۆزەکەى خۆی و لە دەوروبەریی کە پادەکەن بەرەو دوژمن {واتە: (نفير) ناوی کۆیە بۆ کۆمەلە خەلکیک کە لەفریای ئینسان دین لە کاتیکدا کە لەگەڵ دوژمنیدا رووبەروو دەبێتەو}، وەک ئەبو جەھل کاتیک لە مەککەو دێ بۆ دەرباز کردنی کاروانەکەى ئەبوو سوفايان ئەو قسەى، وەک پەندیک دەلێ: (لَا فِي الْعِرِّ وَلَا فِي النَّفِيرِ)، کە بە نسبەت ھەندیک لە قورەیشییەکانەو گوتوویەتی، واتە: نە لەگەڵ کاروان دان و نە لەگەڵ سوپادان، (نفير) واتە: ئەو سوپایەى ھاتو بۆ دەربازکردنی کاروان.

ئەمە دەفەرموێ: ﴿وَجَعَلْنَكُمْ أَكْثَرَ نَفِيرًا﴾، دەلێ: (التَّفْضِيلُ فِي أَكْثَرِ، التَّفْضِيلُ عَلَى أَنْفُسِهِمْ، أَي: جَعَلْنَاكُمْ أَكْثَرَ مِمَّا كُنْتُمْ قَبْلَ الْجَلَاءِ، وَهُوَ الْمَنَاسِبُ لِمَقَامِ الْإِمْتِنَانِ).

که دهفهرموئ: ﴿وَجَعَلْنٰكُمْ اَكْثَرَ نَفِیْرًا﴾، ئیوه مان زۆر کرد، جهنگاوه ره کانی ئیوه مان زۆرتر کرد، واته: به نسهت خوٲانه وه، پش ته وهی، ده ربکړن که م بوون، به لام ئیستا زۆرتر مان کردوون، ده شگونجئ: ﴿وَجَعَلْنٰكُمْ اَكْثَرَ نَفِیْرًا﴾، (آی: مِنْ اَعْدَائِكُمْ الَّذِیْنَ اَخْرَجُوْكُمْ مِنْ دِیَارِكُمْ، آی: اَفْنِیْ مُعْظَمَ الْبَابِلِیِّیْنَ فِی الْحُرُوْبِ مَعَ الْفُرْسِ، حَتّٰی صَارَ عَدَدُ بَنِیْ اِسْرَآئِیْلَ فِی بِلَادِ الْاَسْرِ، اَكْثَرُ مِنْ عَدَدِ الْبَابِلِیِّیْنَ)، واته: ژماره ی جهنگاوه ره کانی ئیوه زۆرتر ده که یں له دوژمنه کانتان که بابلیه کانتان، چونکه بابلیه کان له وه جهنگانه ی که له گه ل فارسه کاندان کردیانن، زوریان فهوتان، هه تا وای لیها ت که به نو ئیسرا ئیل که ژیر ده ستی بابلیه کان بوون، ژماره یان زۆرتر بوو له خه لکه ته صلیه که ی که کاتی خو ی به دیلیان گرتبوون.

(۱۳)- ﴿اِنْ اَحْسَنْتُمْ اَحْسَنْتُمْ لِاَنْفُسِكُمْ﴾، ته گهر چاکه بکه ن، به قازانجی خوٲان چاکه ده که ن، ﴿وَ اِنْ اَسَاْتُمْ فَلَهَا﴾، ته گهر خراپه ش بکه ن، خراپه که ش به س بو خوٲان ده که ن.

ته عبیره ی: ﴿اِنْ اَحْسَنْتُمْ اَحْسَنْتُمْ لِاَنْفُسِكُمْ﴾، وه ک ته وه ته عبیره ی دیکه ی قورئان وایه، که دهفهرموئ: ﴿وَ اِذَا بَطَشْتُمْ بَطَشْتُمْ جَبَارِیْنَ﴾ (الشعراء، ۱۳۰) واته: ههر کاتی که سزای خه لک ده ده ن، سزایان ده ده ن به زۆرداران وه و مله پوانه.

یان ته وه ته عبیره ی دهفهرموئ: ﴿وَ اِذَا مَرُّوْا بِاللَّغَوِیِّ مَرُّوْا کِرَامًا﴾ (الفرقان، ۷۲) واته: کاتی که به لای قسه و کرداری پووچ دا تی ده په رن، به پرزه وه تیده په رن.

ته مانه که خوای زانو و شاره زا دوو جاری دووباره کردوونه ته وه، مه به ست پییان گرنگی پیدانی ته وه کرداره یه که باسی کراوه.

(۱۴)- ﴿وَ اِنْ اَسَاْتُمْ فَلَهَا﴾، ده لئ: (فَلَهَا: مُتَعَلِّقٌ بِفِعْلِ مَحْذُوفٍ تَفْذِیْرُهُ: اَسَاْتُمْ لَهَا)، ته گهر خراپه شتان کرد، خراپه تان بو نه فسه کانی خوٲان کرد.

له سووره ی (فصلت) دا، ته م ته عبیره به شیوه یه کی دیکه هاتوه، دهفهرموئ: ﴿مَنْ عَمِلْ صٰلِحًا فَلِنَفْسِهٖ وَمَنْ اَسَاَءَ فَعَلِیْهَا﴾ (۴۶) واته: ههر که سی که چاکه بکات، سووده که ی بو خو یه تی و، ههر که سی که خراپه ش بکات، زیانه که ی له سه ر خو یه تی، (آی: النَّفْعُ لَهَا وَالضَّرْرُ عَلَیْهَا، لٰکِنْ اٰیَةُ الْاِسْرَآءِ یُقَصَّدُ بِهَا اِخْتِصَاصُ النَّفْسِ بِعَمَلِهَا خَیْرًا اَوْ شَرًّا)، له سووره ی (فصلت) دا، باسی ته وه ده کات، که کرده وه ی چاک سوودی هه یه بو خاوه نه که ی و، خراپه ش زیانی هه یه بو خاوه نه که ی، به لام ته مه ی سووره ی (الاسراء) مه به ست پیی ته وه یه، که نه فسی

مروّڤ چاکه بکات، یان خراپه بکات، تاییهت ده بی به خوځیه وه، مه به ست پی زیان و قازانج نیه، به لکو مه به ست پی تاییه ته ندبوونی مروّڤه به کرده وه که یه وه.

وهک (محمد حسین طباطبائی) له تهفسیره که یدا^(۱)، ده لئ: (قَالَ مَقَامُ مَقَامِ بَيَانٍ: أَنْ أَثَرُ الْعَمَلِ لِصَاحِبِهِ، خَيْرًا كَانَ أَوْ شَرًّا، وَلَيْسَ مَقَامُ بَيَانٍ: أَنَّ الْإِحْسَانَ يَنْفَعُ صَاحِبَهُ، وَالْإِسَاءَةُ تَضُرُّهُ، حَتَّى يُقَالَ: ﴿وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا﴾ كَمَا فِي الْبَقَرَةِ: ﴿لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ﴾ ۳۸۶).

واته: ئه و حاله ته ی ئیره، مه به ست پی روونکردنه وه ی شوینه واری کرداره بو خواونه که ی، ئنجا چاک بی، یان خراپ و، مه به ست پی ئه وه نیه که چاکه سوودی هه یه بو خواونه و خراپه ش زیانی پی ده که یه نن، تا کو وهک له شوینی دیکه دا هاتوه، فه رمووبای: ﴿وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا﴾ فصلت، یان وهک له سووره تی (البقرة) دا هاتوه، که ده فه رموئ: ﴿لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ...﴾ ۳۸۶، واته: هه ر که سیك چاکه بکات، سووده که ی بو خوځیه تی و، خراپه ش بکات، زیانه که ی له سه ر خوځیه تی.

دیاره تا کو ئیره هه ر باسی تیکدان و خراپه کاری یه که مه و، سزادانی خوایه ﷺ بو ئه و خراپه کاری و تیکدانه که به سه ر به نی ئیسرا ئیلیدا دینئ.

(۱۵) - ﴿فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ﴾، ئنجا هه ر کات به لئنی جاره که ی دیکه هات، واته: جاری دووهم، (أَي: وَعْدُ الْمَرَّةِ الْآخِرَةِ، أَي: الْمَرَّةِ الثَّانِيَةِ)، واته: به لئنی کاتی که په تی دواپی، یانی جاری دووهم، (فَالْآخِرَةُ صِفَةٌ لِمَوْصُوفٍ مَحْذُوفٍ وَهُوَ: الْمَرَّةُ، أَي الْمَرَّةُ الثَّانِيَةِ) وشه ی (الآخرة) سیفه تی وه سفکراویکی قرتی تراوه، که بریتیه له (که په تی) یانی: که په تی دووهم.

(۱۶) - ﴿لِئَسْتُمْ أَزْوَاجًا﴾، بو ئه وه ی رووتان خراپ و تلخ، رووتان ناشیرین بکه ن، واته: کاتیک که به لئنی که په تی دووهم هات، که ئیوه بو جاری دووهم خراپه کاری ده که ن له زه ویدا و خو تان فه رز ده که ن و سته مکاری ده که ن، ﴿لِئَسْتُمْ أَزْوَاجًا﴾، به سیاق و سه لیه ده زانری، که ئه مه ده ره نجامه، چونکه (ل) ی ﴿لِئَسْتُمْ أَزْوَاجًا﴾ (لام العلة) یه، واته: کومه لیک به نده ی خو مان که خواوه نی زه برو زه نگن، خواوه نی زه بر ده ستین، ده ئیرینه سه رتان بو ته مبی کردنتان له سه ر ئه و خراپه کارییه، که له ئه نجامدا ده م و چاوتان تلخ و ناشیرین بی.

ئهم رسته یه، ئاواش: (لِئَسْوَةٍ وَجْهَكُمْ) یش خو ئی تراوته وه، واته: بو ئه وه ی (خوا) ده م و چاوتان خراپ بکات، که راناوه که ی ده چیته وه بو خوا عزوجل.

ھەرۋەھا خۇینراۋىشە تەۋە: (لِتَسُوءَ وُجُوهَكُمْ) واتە: تاكو پرووتان خراپ بکەين.

بەلام خۇیندەنەۋەي يەكەم، پاناۋەكەي دەگەرپتەۋە بۆتەو جەنگاۋەرانەي كە خوا دەياننیریتە سەریان، ﴿لِئَسْئُواْ وُجُوهَكُمْ﴾، واتە: بۆتەۋەي ئەوان کاریکتان بەسەر بېن و، بەلایەكتان تووش بکەن، كە شوینەۋاری خراپی لە دەم و چاوتان دا دەرېكەۋی.

(سُوءُ الْوُجُوه: جَعَلَ الْمَسَاءَةَ عَلَيْهَا، أَي: تَسْلِيطُ أَشْبَابِ الْكَآبَةِ وَالْمَسَاءَةِ عَلَيْكُمْ، حَتَّى تَبْذُوا عَلَى وُجُوهِكُمْ لَأَنَّ مَا فِي الْقَلْبِ يَظْهَرُ عَلَى الْوَجْهِ)، واتە: (سُوءُ الْوُجُوه) ئەۋەيە كە خراپە بخریتە سەر دەم و چاۋ، ئەۋیش بە ھۆی زالكردنی ھۆیەكانی خەفەتباریی و مەینەتیە بەسەرتان دا، چونكە ئەۋەي لە دل و دەرووندا ھەبى لەسەر دەم و چاۋ دەرەكەۋی.

كەسێك كە تێكېشكێ و مألویران بى و، بە ديل بگیری و، خزمى بكوژرى، بېگومان ئەو ناپەھەتی و گرفتاریانە كە دەچنە نىو دلیەۋەو، لە دەروونیدا تالاییەكانیان دەچىژى، شوینەۋاریان بە شیۋەي تلخیی و دەم و چاۋ گوپان و مۆن و مرچ بوون، لەسەر دەم و چاۋی دەرەكەۋن.

(۱۷)- ﴿وَلِيَدْخُلُوا الْمَسْجِدَ﴾، ھەرۋەھا بۆ ئەۋەي بچنە نىو مزگەوتەكەۋە، واتە: ئەو جەنگاۋەرانەي كە دەياننیرینە سەرتان بۆ تەمبى كردنتان، بچنە نىو پەرستگاكەشتانەۋە.

(۱۸)- ﴿كَمَا دَخَلُوهُ أَوَّلَ مَرَّةٍ﴾، ۋەك چۆن يەكەم جاریش چوو بوونە نىۋى و پەرستگاكتانیاں لى تێكداون، جارى دووھمیش بە ھەمان شیۋە، (تَشْبِيهٌ بِالْدُخُولِ الْأَوَّلِ وَهُوَ الْغَزْوُ: ﴿فَجَاسُواْ خِلَالَ الدِّيَارِ﴾)، ئەمە وىچواندەن بە چوونە نىۋى يەكەم، كە مەبەست پىي يەكەم جارە كە بە نىۋ مالهەكانیاندا دەھاتن و دەچوون و لىيان دەگەرپان و سۇراغیان دەكردن، بۆ ئەۋەي بيانگرن و بيانكوژن، واتە: جارى دووھمیش ھەر بە مەرەدى جارى يەكەمتان دەبەين.

(۱۹)- ﴿وَلِيَسْتَبْرَأْ مَا عَلَوْاْ تَنْبِيْرًا﴾، ھەرۋەھا تاكو ئەو سەربازە جەنگاۋەرانە، ئەو بەندانەي خوا، كە دەيانكاتە ھۆكاريك بۆ تەمبى كردن و لووت شكاندنى ئىۋە، ئەي جوولەكەكان! ھەرچى كە ئىۋە بە ملھووړپى و خو فەرز كردن و زال بوون بنیاتتان ناۋە، ھەموۋى تەخت بکەن و بېرووخین.

(التَّيْبِرُ: الْإِهْلَاكُ وَالْإِفْسَاد) مەبەست لە (تَنْبِيْر) تێكدان و فەوتاندنە.

(مَا عَلَوْا):

ئەم رستەيە دەگونجى سى مانای ھەبن:

أ - (مَا: مَوْصُولُهُ، وَهِيَ مَفْعُولٌ (يَتَّبِعُوا)، ﴿وَلِيَسْتَرْوُوا مَاعَلَوْا تَبِيرًا﴾، وَعَائِدُ الصَّلَةِ مَحْذُوفٌ لِأَنَّهُ مُتَّصِلٌ مَنْصُوبٌ، وَالتَّقْدِيرُ: مَا عَلَوْهُ، وَاتَّه: تَهْو سەربازانە دەنئیرین بۆ ئەوەی هەرچی کە جوولەکە کان کردبوویان بە مایەى خوۆ زالکردن و خوۆ فەرز کردن بەسەر ولاتدا، هەموو ئەو تەیکبەدن.

(وَالْعُلُو: عُلُوٌّ مَجَازِيٌّ، وَهُوَ الْإِسْتِيلَاءُ وَالْغَلَبُ)، (عَلَوْ) مەبەست پێى بەرزىيە، بەلام لێرەدا مانای مەجازى هەيە، واتە: دەستەلات بەسەردارانان و زالبوون، يانی: ئەو بەندە بەهێزانەى خوا، سەرجهەم خوۆ فەرز کردن و ملهوورپى و هەيمەنەى جوولەکە کان تەخت بکەن و نەيهيّلن.

ب - واتايەكى دیکەى ئەو هیه کە: (ما) له: ﴿مَاعَلَوْا﴾، دەيیتە (ما الْمَصْدَرِيَّة) واتە: (عُلُوهُمْ) يانی: زالبوون و حوکمرانيیە کەيان لى ويران بکەن.

ج - مانايەكى دیکەى رستەى: ﴿وَلِيَسْتَرْوُوا مَاعَلَوْا تَبِيرًا﴾، يانی: لە ماوہى زالبوونيان بەسەرتان دا، هەر خەريکى تێکدان و تەختکردن و لەبەين بردنى خوۆتان و، شارو ولاتتان بن. ئيمە دوايى لە باسپکى سەربەخوۆدا، تيشکى زياتر دەخەينە سەر ئەم بابەتە.

لە نۆرە کۆمەڵایەتیەکان لەکەلتان

Stay in touch on social media

نحن معكم عبر مواقع التواصل الاجتماعي

ڤاڤەياندى مەكتەبى مامۇستا عەلى بابير

AliBapir

عەلى بابير/ AliBapir

archive.org/details/@alibapir

PDF

عەلى بابير/ AliBapir

AliBapir

Google Play

App Store

www.alibapir.net

English - عربي - كوردی

ڤاڤەياندى مەكتەبى مامۇستا عەلى بابير

مهسه لهی چوارهم:

خوا به بهنی ئیسپرائیلی راگه یاندوه: نیزیکه خوا به زه بیتان له گه ل بنوینی، به لام
 نه گهر بگه پینه وه بو سته م و خراپه کاری، ئیمهش ده گه پینه وه سهر سزادانتان و،
 دۆزه خیش چه پسخانه ی کافرانه:

خوا ده فهرموئ: ﴿عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَنْ يَرْحَمَكُمْ وَإِنْ عُذْتُمْ عُدْنَا وَجَعَلْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ حَصِيرًا﴾
 : ﴿٨﴾

شیکردنه وی ئهم ئایه تانه. له سی برگه دا:

(١)- ﴿عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَنْ يَرْحَمَكُمْ﴾، نیزیکه خوا به زه بیتان له گه ل بنوینی.

به لام ئایا به زه یی خوا له کئ نیزیکه؟ بیگومان له چاکه کاران، وه ک له ئایه تی (٥٦) ی
 سووره تی (الأعراف) دا ده فهرموئ: ﴿إِنْ رَحِمْتَ اللَّهُ قَرِيبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِينَ﴾، واته:
 بیگومان به زه یی خوا له چاکه کارانه وه نیزیکه، واته: په نگه و نیزیکه، به هوئ نه وه وه
 که ئیوه واز له خراپه کاری ده هینن و ده بنه چاکه کار و، واز له خو فهرز کردن و سته م و
 زۆر، دینن و، ته با ده بن له گه ل خه لک، له وانه یه و نیزیکه به هوئ نه وه وه، په روه ردگارتان
 به زه بیتان له گه ل بنوینی.

(٢)- ﴿وَإِنْ عُذْتُمْ عُدْنَا﴾، به لام هه رکات گه پانه وه {واته: گه پانه وه بو تیکدان و خراپه کاری}
 ئیمهش ده گه پینه وه {بو سزادانتان}.

(إِنْ عُذْتُمْ إِلَى الْإِفْسَادِ، عُدْنَا لِعِقَابِكُمْ)، نه گهر گه پانه وه بو خراپه کاری، ئیمهش
 ده گه پینه وه بو سزادانتان، دیاره ئه م شیوازه له کورت و پوختی، ته نها له فهرمایشتی
 خوادا هه یه، چونکه به پی سیاق و سه لیه ده زانری، بویه پیویستی نه کردوه که بفهرموئ:
 (إِنْ عُذْتُمْ إِلَى الْإِفْسَادِ عُدْنَا لِعِقَابِكُمْ)، چونکه دیاره نه وان دوو جار خراپه کاریان کردوه، که
 ده فهرموئ: که گه پانه وه، واته: که گه پانه وه بو خراپه کاری، هه روه ها دیاریشه که خوا
 ﷻ له سهر هه ردوو جاره که سزای داو، که واته: (وَإِنْ عُذْتُمْ عُدْنَا) نه گهر بگه پینه وه سهر
 خراپه کاری، ئیمهش سی باره سزاتان ده دین، وه ک جاری یه که م و دووهم.

(۳) - ﴿وَجَعَلْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ حَصِيرًا﴾، دۆزهخیشمان کردوه به زیندان و چهپسخانه بۆ بیبروایان. (الْحَصِيرُ: الْمَكَانُ الَّذِي يُحْصَرُ فِيهِ، فَلَا يُسْتَطَاعُ الْخُرُوجُ مِنْهُ، فَهُوَ بِمَعْنَى فَاعِلٍ: أَيِ حَاصِرٍ، أَوْ بِمَعْنَى مَفْعُولٍ: أَيِ مَحْصُورٍ فِيهِ)، واتە: (حَصِير) ئەو شوئینهیه که مروۆقی تیدا کورت هەلدهیترێ و، لێ دەرچوونی ناکرێ (مروۆق تیدا ئابلووqe دەدرێ و بەردهست دەکرێ).

کهواتە: (حَصِير) لێرهدا (فعیل)ه، بهلام به مانای (فاعل)ه، واتە: (حَاصِر)، قۆرهخکه، دهست بهسهرکه، یاخود: (حَصِير) به مانای (مفعول)ه، واتە: (مَحْصُورٌ فِيهِ)، واتە: دۆزهخ شوئیکه که کافران تیدا زیندانیی و چهپس دهکرێن، خوا پهنامان بدات.

ئنجا بۆ ئەوهی زیاتر تیشك بخهینه سهر ئەو بابتهی که لهم چوار پینچ ئایهتهدا هاتبوو کورته باسیک دهخهینه روو، که پیم وایه ئەو بابته لهم پروژگارهدا زۆر گرنگه چونکه گهلی جووله که تهواو شولیان لێ هەلکیشاوهو ستهم و زۆرو خراپهیهکی زۆریان پهیدا کردوه:

له نۆزه كۆمهلايهتهيهكان لهكهلتانين
Stay in touch on social media
نحن معكم عبر مواقع التواصل الاجتماعي

AliBapir/عەلێ بابێر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play App Store

www.alibapir.net

English - عربي - كوردی

عەلێ بابێر/ AliBapir

كهلتانێ
ڤاگهپاندنێ مهكتهبی ماموستا عەلێ بابێر

AliBapir

Google Play App Store

www.alibapir.net

English - عربي - كوردی

کورته باسیک دہ بارہی

دوو کہ پرت خرابہ کاری و، سزادانہ کی خوا بو بہنو ئیسرائیل

ٹایا مہ بہست لہو دوو کہ پرت خرابہ کاریہی گہ لی جوولہ کہ و سزادانی خوا بویان، چییہ؟

زانایان لہو بارہوہ پاجیایہ کی زور زوریان ہئیہ، من بہ پیویستم نہ زانیوہ کہ بگہ پیمہوہ بو ہموو تہ فسیرہ کان، بہ لام شہش رام ہیّانوں، لہوانہ:

۱ - (الطبري)، کہ بہ پراستی تویرہ رہوہی یہ کہ می قورٹانہو، پیّشہوای تویرہ ران و پروونکہ رہوای قورٹانہ.

۲ - لہ دواوی وی: (ابن کثیر).

۳ - لہ دواوی ویش (فخرالدین الرازی)، پاشان تہوای دیکہش، زور بہ یان باسی تہو بابہ تہ یان کردوہ.

بہ لام من لہ کووی ہموویان، شہش رام ہہ لباردوون و، دوایش تہوہی خوّم بہ پراستری بزائم، دہیخہ مہ پروو:

رای یہ کہ م: (المراغي)^(۱) ہیّناویہ تی دہ لی:

۱ - (الإفسَادُ الْأَوَّلَى: تَغْيِيرُ التَّوْرَةِ وَقَتْلُ إِسْحِيَاءَ وَحَبْسُ إِرْمِيَاءَ فِي الْبُئْرِ حِينَ أَنْذَرَهُمُ سَخَطَ اللَّهِ، فَأَغَارَ عَلَيْهِمْ أَوَّلًا، وَخَرَّبَ بَيْتَ الْمَقْدِسِ (بُحْتَنَصَر) فِي زَمَنِ إِرْمِيَاءَ).

واتہ: **تیکدانی یہ کہ م:** کہ جوولہ کہ کان پیّی ہہ لساون بریتی بووہ لہوہ کہ تہو پراتیان گورپیوہ و، (إسْحِيَاءَ) یان {کہ یہ کیك بووہ لہ پیّغہ مہ رانیان} کوشتوہو، (إرمياء) یشیان زیندانی کردوہ لہ نیو بیردا، کاتیک کہ ٹاگاداری کردنہوہ کہ خوا لیان توورہیہ، بوّیہ بوّیہ کہ مجار بوختہ ننہ صہر پاشادی ٹاشوورو بابل ہیّرشی کردوونہ سہرو (بیت المقدس) ی تیکدوہ، تہوہ لہ پروژگاری (إرمياء) دا.

۲ - (وَالْإِفْسَادُ الثَّانِيَّة: قَتْلُ زَكَرِيَّا وَيَحْيَى، وَقَصْدِهِمْ قَتْلُ عِيسَى، فَأَغَارَ عَلَيْهِمْ ثَانِيًا (أَسْبِيَانُوس) قَيْصَرُ الرُّومِ، وَكَانَ بَيْنَ الْإِغَارَتَيْنِ نَحْوُ خَمْسِمِائَةِ سَنَةٍ).

(۱) تفسیر المراغي: ج ۱۲، ص ۱۴ و ۱۵.

واته: **تیکدانی دووهم**: ئەو بوو که زهکه رییای یه حیای کورپان کوشت و، ویستیان: عیساخ بکوژن، بۆیه بو جاری دووهم (ئیسبیانووس) قهیسهری پۆم هیرشی کرده سهریان و، له نیوان ئەو دوو تیکدان و هیرشکرانه سهرهش دا: ماوهی پینجسهه (۵۰۰) سأل بووه.

پای دووهم: که (سعيد حوى) له (الأساس في التفسير) دا هیناویهتی^(۱)، ده‌لێ:

۱- (الْإِفْسَادُ الْأَوَّلَى: انْحِرَافَاتُهُمُ الَّتِي جَرَّتْ عَلَيْهِمْ غَزْوَةٌ بَخْتَنَصِرَ الْبَابِلِيِّ).

واته: **تیکدانی یه که میان** ئەو لادانانهیان بووه، که وایکردوه که بوخته‌ننه‌صری بابیلی هیرشیان بکاته سهر.

۲- (الْإِفْسَادُ الثَّانِيَّة: هِيَ مَا نَرَاهُ الْآنَ إِذْ لَهُمْ دَوْلَةٌ وَسُلْطَانٌ وَإِفْسَادٌ وَطُغْيَانٌ).

واته: مه‌به‌ست له **تیکدانی دووهم**: ئەو حاله‌یه‌یه که ئیستا ده‌ییینین، که ده‌وله‌تیان هه‌یه و ده‌سته‌لاتیان هه‌یه و، خراپه‌کاری و سهرکیشیان هه‌یه.

ئنجا به‌پێی ئەم لیکدانه‌وه‌ی، ئایه‌تی: (۱۰۴) له سوورەتی (الْإِسْرَاءُ) دا که دوا‌یی ده‌یگه‌ینێ - خوا پشتیوان بێ - که ده‌فه‌رموێ: ﴿وَقُلْنَا مِنْ بَعْدِهِ لِبَنِي إِسْرَءِيلَ ائْسْكُنُوا الْأَرْضَ فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ جِئْنَا بِكُمْ لَفِيفًا﴾ واته: له دوا‌ی وی (مووسا) به‌ به‌نی ئیسپرائیلمان گوت: له‌سهر زه‌ویدا نیشه‌جێ بن (له‌سهر زه‌وی شام)، ههر کاتیک به‌لێنی جاری دووهم هات، ئیمه‌ ده‌تان پینچه‌وه‌و ده‌تانیه‌یین، ده‌بێ مه‌به‌ست پێی ئەو سزادانه‌ی، که له جاری دووهمدا که پۆژگاری ئیستایه، ده‌قه‌ومێ.

پای سێیه‌م: که ئه‌ویش ههر (سعيد حوى) هیناویهتی، ده‌لێ:

۱- (الْأَوَّلَى: وَقُوفُهُمْ فِي وَجْهِ الدَّعْوَةِ الْإِسْلَامِيَّة، ثُمَّ تَسْلِيْطُ اللَّهِ الْمُسْلِمِيْنَ عَلَيْهِمْ).

۲- (الثَّانِيَّة: هِيَ الْإِفْسَادُ الْحَالِيَّة) ^(۲).

واته: مه‌به‌ست له **تیکدانی یه که م**: ئەو بوو که کاتیک که ئیسلام هات، له به‌رانبه‌ر ئیسلام وه‌ستان و دژایه‌تی بانه‌گه‌وازی ئیسلامه‌تیان کرد، دوا‌یش سزادانه‌که ئەو بوو که خوا مسوولمانانی به‌سهردا زال‌کردن.

(۱) الأساس في التفسير، دار السلام، القاهرة، الطبعة: السادسة، ۱۴۲۴ هـ، عدد الأجزاء: ۱۱ (في ترقیم واحد متسلسل) ج ۱، ص ۲۰۷.

(۲) سهرچاوه‌ی پێشوو.

که هەر سئ تیره جووله که که ی به نی قهینوقاع و، به نی نه زیرو، به نی قوریزه، له مه دینه ده رکران، دوا یی جووله که کانی خه یبه ریش ده رکران و، ئاواره ی شام بوون، له نه جامی په یمان شکی نی و بی به ئینیان دا.

تیکدانی دووه میان: ئه وه یه که ئیستا ده یینین.

ئنجابه و پییه بی، ده بی خوی دادگهر، جاریکی دیکه ش به دهستی مسولمانان - یان که سانیکی دیکه - سزایان بدات.

پای چواره م: که (سید القطب) په حمه تی خوی لی بی له تهفسیره که ی خوی (فی ظلال القرآن) دا^(۱)، هیناویه تی، ده لی:

(وَلَقَدْ صَدَقَتِ الْبُيُوتُ وَوَقَعَ الْوَعْدُ، فَسَلَّطَ اللَّهُ عَلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ مَنْ قَهَرَهُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ، ثُمَّ سَلَّطَ عَلَيْهِمْ مَنْ شَرَدَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَدَمَّرَ مَمْلَكَتَهُمْ تَدْمِيرًا، وَلَا يَنْصُ الْقُرْآنُ عَلَى جُنُسِيَّةِ هَؤُلَاءِ الَّذِينَ سَلَّطَهُمُ اللَّهُ عَلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ، لَأَنَّ النِّصَّ عَلَيْهَا لَا يَزِيدُ مِنَ الْعِبَرَةِ شَيْئًا).

وا دیاره (سید القطب) (په حمه تی خوی لی بی) هه ردوو تیکدانه کان، ده گه پینیتیه وه بو میژوو، وه ک پای ژوربه ی زانیان وایه، ده لی:

ئه وه هه و آل پیدانه ی که خوا هه و آلی پیداه، هاتوته دی و، به ئینه که جی به جی بووه، خوا ﷺ که سانیکی به سه ر جووله که کان دا زاکرد {ئه وه ته نیا باسی یه که مجار ده کات، به لام بو جاری دووه می ش هه روایه}، که له سه ر زهوی ده ربه ده ریان کردن و، ولاته که یان کاول کردن، به لام قورئان ئه وه ده رناخت که ئایا ئه وانه کئ بوون: خوا به سه ر گه لی جووله که یدا زال کردوون؟ چونکه ده رختنی ماهیه تی کئ بوون و چ که س بوون؟ هیچ له و عیبه رت و په نده زیاد ناکات، که ئیمه له و به سه رهاته وه ریده گرین.

پای پینجه م: خاوه نی (تفسیر فونه) (ناصر مکارمی شیرازی)، که تهفسیریکی فارسییه و له گه ل کومه ئیک له زانیان دایان ناوه^(۲) ده لی:

۱- (الإفسادَةُ الْأُولَى: تَشْكِيلُ حِزْبٍ صَهْيُونِيْزِمٍ وَحُكُوْمَةِ إِسْرَائِيْلَ فِي سَنَةِ ١٩٤٨م).

۲- (الإفسادَةُ الثَّانِيَّةُ: إِخْتِلَالُ الْأَرَاْضِي الْإِسْلَامِيَّةِ وَالْبَيْتِ الْمُقَدَّسِ وَالْمَسْجِدِ الْأَقْصَى).

(۱) ج ۴، ص ۲۱۱۴.

(۲) ج ۱۲، ص ۳۰.

واته: **تیکدانی یه که م:** بریتی بوو له وه که: جووله که کان حزبی سه هیونیزمیان دروستکرد و پیک هیناو، پاشان دهوله تی ئیسرائیلیان دامه زراند، له سالی ۱۹۴۸ زاینی دا.

تیکدانی دووه میش: ئه وه یه که دوا ی ئه وه ی که دهوله تیان دامه زراند، سه رزه مینکی ئیسلامی زوریان {به شیکی لوبنان و، به شیکی ئوردن و، به شیکی میصرو، به شیکی سووریا} یان داگیرکرد، ههروه ها (بیت المقدس) و، مزگه وتی ئه قشاشیان خسته ژیر پکیفی خویانه وه.

رای شه شه م: که (محمد الطاهر بن عاشور) ده یهینئ، هه رچه نده من خستوو مه ته کوتایی، به لام من له هه موویانم پی راستره، هه لبه ته ئه وه رایانه ی دیکه ش ده گونجین به لگه یان له سه ر به یتریته وه، به لام من پیموایه رای شه شه میان، که نیزی که له وه ی (المراغي) هینای، ههروه ها نیزی که له یه کی که له وه دوو رایانه ی (سعيد حوی) هینانی، ههروه ها نیزی که له وه ی (سید قطب) گوتوو یه تی، به لام (محمد الطاهر بن عاشور) وردتر ده یهینئ و، زیاتر تیشک ده خاته سه ر پروودا وه کان.

(محمد الطاهر بن عاشور)^(۱)، ده لی:

(فَالْمِرَّةُ الْأُولَى: هِيَ مَجْمُوعُ حَوَادِثٍ مُتَسَلِّسَةٍ تُسَمَّى فِي التَّارِيخِ بِالْأَسْرِ الْبَابِلِيِّ، وَهِيَ غَزَوَاتُ بُخْتَنْصَرٍ مَلِكِ بَابِلٍ وَأَشُورَ، بِلَادَ (أَوْرَشَلِيمَ):

الغزو الأول سنة: (۶۰۸) قبل الميلاد، أسر جماعات كثيرة من اليهود ويسمى بالأسر الأول.

الغزو الثاني سنة: (۶۰۶) قبل الميلاد، الأسر الثاني وهو أعظم من الأول، وأسر ملك يهوذا وجمعاً غفيراً من الإسرائيليين، وأخذ الذهب الذي في هيكل سليمان، وما فيه من الآنية النفيسة.

الغزو الثالث: سنة (۵۸۸) قبل الميلاد، غزاهم بختنصر وسبأ كل شعب يهوذا، وأحرق هيكل سليمان، وبقي أورشليم خراباً يباباً، ثم عادوا لتعميرها، فيما بعد).

شایانی باسه ئه وه - محمد الطاهر بن عاشور - ته نیا باسی سزایه که ده کات، تیکدانه که یان بریتی بووه له وه: که کتیه کانی خویان گوپیوه و، پیغه مبه ره کانیان کوشتوون و، ملیان داوه ته گوناوه تاوان و زولم و سته م و خراپه کاری، ده لی:

تیکدانی یه که م: کومه له پرووداویکی به دوا ی یه کدان، که له میژوودا به (الأسر البابلي) ناسراون، واته: به دیل گرتنی بابلی، {بابلییه کان جووله که کانیان به دیل گرته وون} که

(۱) (التحرير والتنوير: ج ۱۵، ص ۲۹، ۳۰، ۳۸.

ئەۋىش ئەۋجەنگانەن كە (بُخْتَنَصْر) پادشای بابل و ئاشور كىردوونى، لە دژى ولاتى ئۆرشەلیم، (واتە: ولاتى جووله كەكان)، كە:

۱- جەنگى يەكەم لە سالى: (۶۰۸) ي پيش زايين دا بووه، كە كۆمه لىكى زۆرى لە جووله كەكان بەدىل گرت و ئەمە پىي دەگوتى: بەدىل گرتنى يەكەم، {كە بردوونى بۆ بابل}.

۲- جەنگى دووهم لە سالى: (۶۰۶) پيش زايين دا بووه، كە پىي دەگوتى: بەدىل گرتنى دووهم، كە لە ھى يەكەم گەورەتر بووه و پادشای يەھووداش گىراوه، ھەروەھا ژمارەيەكى زۆر لە ئىسپرائىليەكان (واتە: جووله كەكان)، ھەروەھا زېرېك كە لە ھەيكەل (پەرستگا) ي سولەيماندا بووه، ئەۋىشى بردووه و ھەرچى قاپ و قاچاغى بە نرخ و ناياب بووه {كە لە سەردەمى سولەيماندا كۆ كراۋەتەۋە} ھەمووى بەتالان بردووه.

۳- جەنگى سىيەم لە سالى: (۵۸۸) ي پيش زايين دا بووه، كە ديسان ھەر بە قىادەى بوختەنەصر بووه، (واتە: بوختەنەصر سى جارەن ھىرشى كىردۆتە سەر جووله كەكان)، ئەمجارە ھەموو گەلى يەھووداى بەدىل گرتو، بە پىاوو ئافرەت و مندالەۋە و ھەمووى بردوون و ھەيكەلى سولەيمان (پەرستگاى سولەيمان) ي سووتاندووه و ئۆرشەلیم {ئەۋ ولاتەى كە جووله كەكانى لى بوون} بەۋىرانىي و كۆلكرائوى ماۋەتەۋە، بەلام پاشان گەراۋنەتەۋە بۆ ئاۋەدانكىردنەۋەى، دواى ماۋەيەكى زۆر.

ئەۋە بە نىسبەت تىكدانى يەكەمەۋە كە (محمد الطاهر بن عاشور) ۋ ھەندىك لە سەرچاۋە مېژووويەكانى دىكەش، كە من دەرڤەتم نەبوو، ئاماژە بە ھەموويان بەدەم، بەۋە لىكى دەدەنەۋە، كە برىتيە لەۋ جەنگانەى كە بوختەنەصر پادشای بابل و ئاشوورىيەكان، لە دژى ولاتى جووله كە كىردوونى و بەۋ شىۋەيەى لىكردوون، كە باسما كىرد.

تىكدانى دووهم: (محمد الطاهر بن عاشور) دەلى: (وأما المرة الثانية فهي سلسلة غزوات الرومانيين بلاد أورشليم)، سزادانى دووهم، كە لە ئەنجامى خراپەكارىي دووهمى جووله كەكاندا و، لە ئەنجامى لە پى دەرچوونى دووهمياندا، خوا جارىكى دىكە سزاي داۋن، برىتيە لە زنجىرەيەك جەنگى رۆمانىيەكان بۆ سەر ولاتى ئۆرشەلیم، كە ئەۋىش: (محمد الطاهر بن عاشور) ئاۋا دەيھىتى:

(وَبَيَانُ ذَلِكَ: أَنَّ الْيَهُودَ بَعْدَ أَنْ عَادُوا إِلَى أُورُشَلِيمَ وَجَدُوا مُلْكَهُمْ، وَمَسْجِدَهُمْ فِي زَمَنِ دَارِيُوسَ) وَأُطْلِقَ لَهُمُ التَّصْرُفُ فِي بِلَادِهِمُ الَّتِي عَلَيْهِمُ عَلَيْهَا الْبَابِلِيُّونَ، وَكَانُوا تَحْتَ نَفْوَ مَمْلَكَةٍ

فَارِسَ، فَمَكْتُوَا عَلَى ذَلِكَ مَائَتِي سَنَةٍ مِنْ سَنَةِ ٥٣٠ إِلَى سَنَةِ ٣٣٠ قَبْلَ الْمَسِيحِ، ثُمَّ أَخَذَ مُلْكُهُمْ فِي الْإِنْجِلَالِ بِهَجُومِ الْبَطَالِسَةِ مُلُوكِ مِصْرَ عَلَى أُورُشَلِيمَ، فَصَارُوا تَحْتَ سُلْطَانِهِمْ إِلَى سَنَةِ ١٦٦ قَبْلَ الْمَسِيحِ، إِذْ قَامَ قَائِدٌ مِنْ إِسْرَائِيلَ اسْمُهُ (مِيثِيَا) وَكَانَ مِنَ الْلاَوِيِّينَ فَانْتَصَرَ لِلْيَهُودِ، وَتَوَلَّى الْأَمْرَ عَلَيْهِمْ، وَتَسَلَّسَلَ الْمُلْكُ بَعْدَهُ فِي أُنْبَاءِهِ فِي زَمَنِ مَلِيٍّ بِالْفَتْحِ إِلَى سَنَةِ أَرْبَعِينَ قَبْلَ الْمَسِيحِ، دَخَلَتْ الْمَمْلَكَةُ تَحْتَ نَفُوذِ الرُّومَانِيِّينَ، وَأَقَامُوا عَلَيْهَا أُمَرَاءَ مِنَ الْيَهُودِ كَأَنَّ أَشْهُرَهُمْ (هِيْرُودُسَ) ثُمَّ مَرَدُّوا لِلْخُرُوجِ عَلَى الرُّومَانِيِّينَ، فَأَرْسَلَ قَيْصَرَ رُومِيَّةً: الْقَائِدَ (سِيْسِيَانُوسَ) مَعَ ابْنِهِ الْقَائِدِ (طِيْطُوسَ) بِالْجِيُوشِ فِي حُدُودِ سَنَةِ أَرْبَعِينَ بَعْدَ الْمَسِيحِ.

فَخَرِبَتْ أُورُشَلِيمَ وَاخْتَرَقَ الْمَسْجِدُ، وَأَسَرَ (طِيْطُوسَ) نَيْفًا وَتَسْعِينَ أَلْفًا مِنَ الْيَهُودِ، وَقَتَلَ مِنْ الْيَهُودِ فِي تِلْكَ الْحُرُوبِ نَحْوَ أَلْفِ أَلْفٍ (١٠٠٠٠٠)، ثُمَّ اسْتَعَادُوا الْمَدِينَةَ وَبَقِيَ مِنْهُمْ شَرْدَمَةٌ قَلِيلَةٌ بِهَا إِلَى أَنْ وَافَاهُمُ الْإِمْبْرَاطُورُ الرُّومَانِيُّ (أَدْرِيَانُوسَ) فَهَدَمَهَا وَخَرَّبَهَا، وَرَمَى قَنَاطِيرَ الْمِلْحِ عَلَى أَرْضِهَا كَيْلًا تَعُودَ صَالِحَةً لِلزَّرَاعَةِ، وَذَلِكَ سَنَةِ ١٣٥ لِلْمَسِيحِ، وَبِذَلِكَ انْتَهَى أَمْرُ الْيَهُودِ وَانْقَرَضَ، وَتَفَرَّقُوا فِي الْأَرْضِ وَلَمْ تَخْرُجْ أُورُشَلِيمُ مِنْ حُكْمِ الرُّومَانِ، إِلَّا حِينَ فَتَحَهَا الْمُسْلِمُونَ فِي زَمَنِ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ سَنَةَ ١٦ هـ صَلَاحًا مَعَ أَهْلِهَا وَهِيَ تُسَمَّى يَوْمَئِذٍ (إِيلِيَاءَ)).

واته: رپونکردنه وهی ئه وهش به مشیویه: جووله که کان دواى ئه وهی گه پانه وه بۆ ئۆرشه لیم و ولّات و مهمله که ته که ی خویان تازه کرده وه و مزگه وته که ی خویان دروست کرده وه، له سه رده می (داریوش) پادشای فارسه کاند، ئه ویش دهستی بۆ ئاوه لاکردن که ولّاته که ی خویان ئاوه دان بکه نه وه، که بابلییه کان به دیلیان گرتبوون و، بردبوویانن بۆ ولّاتی خویان و، ولّاته که شیان کاولکرد بوون، جووله که کان له سه رده می (داریوش) وه که گه پانه وه، ولّاتی خویان ئاوه دان کرده وه، مزگه وته که شیان تازه کرده وه و هه تا دوو سه د (٢٠٠) سأل له سه ر ئه وه به رده وام بوون، {واته: له ولّاتی خویان به هیمنیی و ئاسایش ژیان و، خاوه نی قه واره ی سیاسیی خویان بوون}، له (٥٣٠) تا کو (٣٣٠) پيش زاینن {واته: دوو سه د سأل}، به لام دوايي جاريکی دیکه دهسته لّات و حوکمرانيیه که یان دهستی کرده وه به هه لوه رین و به تلّوسیه کان (واته: پادشاکانی میصر) هیرشیان کرده سه ر ئۆرشه لیم و که وتنه ژیر ده سه لّاتی به تلّوسیه کان، له سالی (٣٣٠) پيش زاینه وه، تا کو (١٦٦) پيش زاینی، له و کاته دا فه رمانده یه که له جووله که کان، هه لسا به هه لگیرساندنێ شوپشیک به ناوی (میثیا) که ئه ویش له هۆزی: (اللاویین) بوو و به سه ر دوژمنه کاند سه رکه وت و، تۆله ی بۆ جووله که کان ستانده وه له دوژمنه کانی و بوو به حوکمران به سه ر یانه وه، دوايي

حوکمپرائیسی لە کوپەکانیدا بەردەوام بوو، بەلام لە پڕۆگاریکی پڕ لە کێشه و ئاشووبدا، تاكو سالی (۴۰) ی پێش زایین، (واتە: چل سال پێش ئەوەی کە عیسا عليه السلام بێتە دنیاوه).

ئیدی لەو کاتەوه مەملەکەتی یەهوودا (ولاتی جووله‌که‌کان) کەوتە ژێر دەستەلانی پۆمانییەکان، کە ئەوانیش کۆمەڵێک فەرماندەیان هەر لە جووله‌که‌کان دەکردنە سەرکردەیان، کە لە هەموویان ناسراوتر هێرپۆدۆس بوو، {هێرپۆدۆس جووله‌که‌ بوو، پۆمانەکان کردبوویان بە گەورەیی جووله‌که‌، بەلام هەر لە ژێر دەستەلانی ئەوان دا بوو، وەك زۆر لە سەرۆکەکانی ئەو دەوڵەتانە ی ئیستا، کە لە دەوڵەتانی زلھیز دایان دەنێن و وەك داشی دامە دەیان جوولێنن!}، بەلام دوایی جووله‌که‌ هەلگەرانەوه و جەنگیان لە دژی پۆمانەکان کرد، بۆیە قەیسەری پۆمای ئەو کاتە فەرماندە (سیسیانووس) ی لەگەڵ کوپەکە ی بە ناوی (طیطوس) ناردە سەریان، {واتە: (سیسیانووس) ئەو فەرماندە یە بوو، کە قەیسەری پۆم ناردیە سەر جووله‌که‌کان لەگەڵ کوپەکە ی دا: (طیطوس)، کە ئەویش هەر فەرماندە بوو، ئنجا لە دەورووبەری سالی: چل (۴۰) ی زایینی دا، {واتە: چل سال دوای لە دایک بوونی عیسا عليه السلام ئۆرشەلیمی کاول کرد و مزگەوتەکەشی سووتاند و (طیطوس) نەوهد و ئەوێندە هەزار کەسە ی لە جووله‌که‌کان بە دیلگرتن و، لە کۆی ئەو جەنگانەدا کە جووله‌که‌کان لەگەڵ پۆمانەکاندا کردوویانە، هەزار هەزار کەس (واتە: یەك ملیۆن کەس) لە جووله‌که‌ کوژران و، بەلام دوایی جارێکی دیکە دووبارە جووله‌که‌کان شارەکەیان وەرگرتەوه، بەس کەمیکیان لێ مابوون، تاكو دوایی ئیمپراتۆری پۆمانیی (ئەدریانۆس) بەسەریاندا زāl بوو و، ولاتەکیانی کاولکرد و شارەکانیان پڕووخاندن و خۆپیشی بە زەوییه کشتوکالێهەکانیاندا کرد، بۆ ئەوەی جارێکی دیکە بە کەلکی کشتوکال نەیت، ئەویش لە سالی: (۱۳۵) زایینی دا، {واتە: (۱۳۵) سال دوای ئەوەی کە عیسا عليه السلام لە دایک بوو،}، دوایی دەلی:

بەو شیۆه یە لە سالی: (۱۳۵) زایینیوه شوێنێک بۆ جووله‌که‌کان وەك ولات و قەوارە ی سیاسیی و دەوڵەت نەماو، بە زەویدا بۆبوونەوه، {بۆیە ئیستا جووله‌که‌ لە هەموو دنیا دا هەن و بە هەموو ولاتاندا بۆبوونەوه}، هەروەها ئۆرشەلیم هەر لە ژێر دەستەلانی پۆمانەکان دا بوو و لە ژێر دەستەلانی پۆمانەکان دەربازی نەبوو، تاكو مسوڵمانان ئازادیان کرد لە سەردەمی عومەری کوپری خەتتاب رضي الله عنه لە سالی شازدە (۱۶) ی کۆچیدا، کە ئەویش عومەر رضي الله عنه بە صولح و پیکهاتن و ئاشتەوایی چوو نێو شارەکیانەوه (واتە: شاری قودس)، کە ئەو کاتە (ئیلیای) ی پێ دەگوترا.

{یاخود کۆی ولاته کهیان (ئیلیاء) ی پێده گوترا، که وهک پێشتر گوتمان: (ئیلیاء) یه کیك بووه له پێغه مبه رانی به نو ئیسرا ئیل سه لات و سه لامی خوا له سه ر تیکرای پێغه مبه رانی خوا بئ.

پیم وایه: ئەو پرایه ی (محمد الطاهر بن عاشور) ته به ننی کردوه و، ئاوا پروونی کردۆته وه و پرایه که ی خۆی به به لگه ی سه رچاوه میژوو ییه کان پشتر است کردۆته وه، نێزیکترین پرایه له راستیه وه و کۆکه ره وه ی زۆریك له پرایه کان دیکه شه، هه ر چه نده ناشلیم: پرایه کان دیکه ش - به تایبه ت له باره ی تیکدانی دووهم و سزایه که یه وه - پریان تینا چی.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

راگه یاندنی مهكته بی ماموستا عه لی بابیر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play

App Store

له ئۆیه کۆمه لایه تیه کان له که لانی

Stay in touch on social media

نحن معكم عبر مواقع التواصل الاجتماعي

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

عه لی بابیر/ AliBapir

عه لی بابیر/ AliBapir

که نالی

راگه یاندنی مهكته بی ماموستا عه لی بابیر

دەرسى دووھم

لە ئۆرە كۆمەللەرنىڭ نەقەللىنىڭ
Stay in touch on social media
ئىچىن مەككە غىر مۇلازىمەتلىك

پاڭگە ياندىنى مەكتەپنى مامۇستىغا غەلى بابىر

فەلى بابىر/ AliBapir

archive.org/details/@alibapir

Alibapir

www.alibapir.net

English - عربى - كوردى

كەتلى
پاڭگە ياندىنى مەكتەپنى مامۇستىغا غەلى بابىر

www.alibapir.net

له نړۍ څخه ډډه کومه لار نه شته، ځکه له نړۍ نه
 Stay in touch on social media
 د خپلې مېرمنې سره د ټولنې د اړیکو لپاره

ډاګه پانډنې مکتبه یی ماموستا علی بابیر

AliBapir/علي بابير

archive.org/details/@alibapir

PDF

www.alibapir.net
 English - عربي - کوردی

AliBapir

Google Play

App Store

کښتلی
 ډاګه پانډنې مکتبه یی ماموستا علی بابیر

Telegram

WhatsApp

Phone

QR codes for Google Play, App Store, Telegram, WhatsApp, and Phone.

ډاګه پانډنې مکتبه یی ماموستا علی بابیر

www.alibapir.net

پېئاسەي ئەم دەرسە

ئەم دەرسە مان لە سىز دە (۱۳) ئايەت پىك دى و، ئايەتە كانى (۹ - ۲۱) لە خو دە گرى،
كە خواي زانا و توانا تىياندا، باسى سىز دە (۱۳) بابەتى جورا و جور دەكات، كە ھەمويان
لە تەوھرى: {قورئان بە چاكترين پىيازو بەرنامە دانان} دا دەخولېنەوھ:

۱- قورئان باشتىن پىنمايىھ و موژدەدەرى بىرواداران و ترسىنەرى بىپروايانە.

۲- مروقى بىپروا لەبەر پەلەپەل، جارى وا ھەيە نزاى خراب لە خوئ دەكات.

۳- شەوگارو پوژگار، دوو نىشانەي خوان و، پىر لە ھىكمەت و سوود.

۴- ھەموو مروقىك چارەنووسى خوئ بە دەست خوئەتى و، لە پوژى دوايىش دا نامەي كىردەوھە كانى
بە دەستەوھ دەدرى!

۵- ھەر كەس پىي راست بگرى، خوئ بە ھەرمەندەو، لە گومرايىش ھەر خوئ زەرەرمەندە.

۶- كەس تاوانى كەس ھەلئانگرى و لە كوئى ناكاتەوھ.

۷- خوا ھەتا پىغەمبەران نە تىرى بۆ كۆمەلگا و خەللكىك، لە سەر كوفر و خراپە، سزايان نادات.

۸- خوا بە ھوئ خوڭسگوزەرانىي و خراپەكارىيەوھ، ئاوەدانىيەكان دەفەوتىتى.

۹- خوا زۆر گەلى لە دواي گەلى نووج، بە ھوئ گوناھەكانىانەوھ، فەوتاندوون.

۱۰- ھەر كەس ئامانجى دنيا بى، بە پىي ويستى خوا پىي دەكات، بەلام لە قىامەتدا جىگەي دۆزەخە.

۱۱- ھەر كەس شىش ئامانجى دواپوژ بى و، بە ئىمانەوھ ھەولى بۆ بدات، بە ئاكام دەكات.

۱۲- خوا بە پىي سىستىمى دادگەرانەي لە گەردووندا، كارتاسانىي بۆ ھەموو لايەك دەكات، (چ
چاكەكاران، چ خراپەكاران، چ دنيا ويستان، چ دواپوژ ويستان).

۱۳- لە دنيا دا بەرزىي و نزمىي ھەيە، بەلام لە پوژى دوايىدا، ئەو بەرزىي و نزمىيە، زۆر زياتر
دەبى.

﴿إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ وَيُبَشِّرُ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا ۝۹﴾ وَأَنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ۝۱۰ وَيَدْعُ الْإِنْسَانُ بِالشَّرِّ دُعَاءَهُ بِالْخَيْرِ وَكَانَ الْإِنْسَانُ عَجُولًا ۝۱۱ وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ آيَاتٍ فَمَحَوْنَا آيَةَ اللَّيْلِ وَجَعَلْنَا آيَةَ النَّهَارِ مُبْصِرَةً لِّتَبْتَغُوا فَضْلًا مِّن رَّبِّكُمْ وَلِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابَ وَكُلَّ شَيْءٍ فَصَّلَنَاهُ تَفْصِيلًا ۝۱۲ وَكُلَّ إِنْسَانٍ أَلْزَمْنَاهُ طَبْعَهُ فِي عُقْبِهِ وَنَخْرُجُ لَهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ كِتَابًا يَلْقَاهُ مَنشُورًا ۝۱۳ أَقْرَأْ كِتَابَكَ كَفَىٰ بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا ۝۱۴ مَن أَهْتَدَىٰ فَأِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَن ضَلَّٰ فَأِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ نَبْعَثَ رَسُولًا ۝۱۵ وَإِذَا أَرَدْنَا أَن نُّهْلِكَ قَرْيَةً أَمَرْنَا مُتْرَفِيهَا فَفَسَقُوا فِيهَا فَحَقَّ عَلَيْهَا الْقَوْلُ فَدَمَرْنَاهَا تَدْمِيرًا ۝۱۶ وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِمَّنِ الْقُرُونِ مِن بَعْدِ نُوحٍ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ بِذُنُوبِ عِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ۝۱۷ مَن كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ عَجَلْنَا لَهُ فِيهَا مَا نَشَاءُ لِمَن نُّرِيدُ ثُمَّ جَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَ يَصْلَاهَا مَذْمُومًا مَّدْحُورًا ۝۱۸ وَمَن أَرَادَ الْآخِرَةَ وَسَعَىٰ لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ كَانَ سَعْيُهُمْ مَّشْكُورًا ۝۱۹ كُلًّا نُمِدُّ هَؤُلَاءَ وَهَؤُلَاءَ مِّنْ عَطَاءِ رَبِّكَ وَمَا كَانَ عَطَاءُ رَبِّكَ مَحْظُورًا ۝۲۰ أَنْظِرْ كَيْفَ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ وَلِلْآخِرَةِ الْكِبَرُ دَرَجَاتٍ وَأَكْبَرُ تَفْصِيلًا ۝۲۱﴾

راڳه پانڊني مهڪتبي مامونسا علي بابير

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play

App Store

QR Code

له نوره ڳوٺه لايه نيڪان لهڪه لائين

Stay in touch on social media

نحن معكم عبر مواقع التواصل الاجتماعي

www.alibapir.net

English - عربي - ڪورڊي

QR Code

علي بابير/ AliBapir

علي بابير/ AliBapir

ڪه نالي

راڳه پانڊني مهڪتبي مامونسا علي بابير

QR Code

ماناي دىقاۋ دەقى ئايەتەكان

((بە دۇنيايى ئەم قۇرئانە (خەلىكى) پىنمىي دەكات بەرەو بەرنامە (ۋېبازىك كە) راستىر و چاكتىنە و، مۇژدەش دەدات بە پىوادارانىك كە كىردەۋەي چاك دەكەن، كە پاداشتىكى گەۋرەيان ھەيە ۹ ھەروەھا (پايدەگەيەننى) كە ئەۋانەي پىروايان بە پۇژى دوايى نىە، سزاۋ ئازارىكى بە ئىشمان بۇ داناون ۱۰ مۇۋقى (پىپىروا) ىش ۋەك پەلە كىردنى بۇ ھاتنى خىر و خۇشىي، پەلەي ھاتنى بەلا و خراپە دەكات و، مۇۋق (بە سىروشت زۇر) پەلە كارە ۱۱ شەۋگارو پۇژگارېشمان كىردوۋنە دوو نىشانە (لەسەر پەروەردگارېتىي خوا)، ئىنجا ھەرچى نىشانەي شەۋگار (مانگ) ە، خەفەمان كىردوۋە، نىشانەي پۇژگار (خۇر) ىشمان كىردۇتە بىنەر (ھۇكارى بىنېن) تاكو (بە پۇژگار) لە بەخشىي پەروەردگارتان داۋا بىكەن (كارو كاسى بىكەن) و، بۇ ئەۋەش كە ژمارەي سالان و، ژمىرەي كارەكانتان بزانن و، ھەموو شىكىشمان زۇر باش پىروۋنكىدۇتەۋە (ۋەھەر كامىكىيانان لەۋانى دىكە جىا كىردۇتەۋە) ۱۲ پىشك و چارەنۋوسى ھەر مۇۋقىكىشمان خىستۇتە ئەستۇي خۇيەۋە و، پۇژى قىامەتىش نووسراۋىكى بۇ دەردىنېن بە كراۋەيى دەيىننى ۱۳ (پىي دەگوتىرى): نووسراۋەكەت بخۇيەۋە! ئەمپۇ ھەر خۇت ژمىرەر و چاۋدىرى خۇت بى، بەسە ۱۴ ھەر كەس پىي راستى گىرت، پىي راست گىرتەكەي سوۋدى بۇ خۇيەتى و، ھەر كەسىش گومرا بى، گومرا بوۋنەكەي زىانى بۇ خۇيەتى و، ھىچ نەفسىكى كۆل (ى قورسى گوناھان) ھەلگىر، كۆلى گرانى كەسى دىكە ھەلناگىرى و، ئىمەش سزادەر (ى ھىچ خەلك و كۆمەلگايەك) نىن، تاكو پەۋانەكراۋى بۇ نەتېرىن (و بىانوۋ پىروايان نەكەين) ۱۵ ھەر كاتىكىش وىستمان (خەلىكى) ئاۋەدانىيەك بىفەۋتېنېن، فەرمان بە خۇشگوزەرانەكانى دەكەين (چاكە بىكەن) كەچى ئەۋان لادان و تاۋانى تىدا دەكەن و، سەرەنجام قسە (و بىيارى خوا) لەسەر دەچەسپى (كە: لادەرو خراپەكاران سزادەدەين) ۱۶ ۋ كاۋل و وپرانى دەكەين ۱۷ لە دواي (گەلى) نوۋىش گەلىك سەدەمان لە نىو بىردوۋن و، پەروەردگارېشت بەسە بۇ شاۋەزا بوۋن و دىتنى گوناھەكانى بەندەكانى ۱۷ ھەر كەس ژيانى پەلەي (دنيا) ى بوى، بۇ ھەر كەس، ئەۋەندەي بۇيمان بوى، تىيدا بۇي پىش دەخەين، دوايى دۇزەخى بۇ دادەنېن بە عەبىدارىي و دەركرابىي دەخىتە نىۋى (و تىيدا دەسوۋتى) ۱۸ ھەر

كەسكىش دواپۇژى بوى و، كۆشى شايستەى بۆ بكات و، پروادارىش بى، ئا ئەوانە كۆشەكەيان سوپاسكراو (و پەسندە) ﴿١٩﴾ ھەر كامپكىان ئەوانىش و ئەوانىش (دوا پۇژ خوازانى پروادارو دىناويستانى بېپروا) لە بەخشى پەرورەدگارت ھاوكارى دەكەين و، بەخشى پەرورەدگارىشت (لە ھىچ كەس كە كۆش بكات) قەدەغەكراو نىہ ﴿٢٠﴾ سەرنج بدە! چۆن زىدەيىمان داوہتە ھەندىكىان بەسەر ھەندىكىاندا، بە دلىايىش (مەزلگای) دواپۇژ، پلەكانى گەرەترن و زىدەيىكەشى گەرەترە ﴿٢١﴾.

شېكردنەوہى ھەندىك لە وشەكان

(**أَقُومُ**): (الْأَقُومُ: تَفْضِيلُ الْقَوِيْمِ) (الَّتِي هِيَ أَقُومُ) صِفَةٌ لِمَحْذُوفٍ دَلَّ عَلَيْهِ: (يَهْدِي)، الْقَوِيْمُ: الْمُعْتَدِلُ، وَالْحَسَنُ الْقَامَةُ، وَالْجَمْعُ: قِوَامٌ).

(**أَقُومُ**): ديارە صىغەيەكە لە بە چاگردانانى (قويم)، واتە: پىك و راست (أَقُومُ) واتە: پىك و راست، ئنجا (الَّتِي هِيَ أَقُومُ) سيفەتە بۆ شتىك كە قرتىنراوہ كە وشەى (يَهْدِي) دەلالەتى لەسەر دەكات، يانى: (لِلطَّرِيقَةِ الَّتِي هِيَ أَقُومُ).

وشەى (قويم) یش واتە: پىك و راست، دەگوترى: (فُلَانٌ قَوِيْمٌ) واتە: قەد و قىافەيەكى پىكى ھەيە، كە كۆى (قويم) برىتيە لە (قوام).

(**عَجُولًا**): (الْعَجَلَةُ: طَلَبُ الشَّيْءِ وَتَحْرِيهِ قَبْلَ أَوَانِهِ)، (عَجَلَةً) برىتيە لە داواکردنى شتىك و لى خەفتانى شتىك، پىش ئەوہى كە كاتى خۆى بى.

(**فَحَوَّنَا**): (الْمَحْوُ: إِزَالَةُ الْأَثَرِ)، (مَحْو) برىتيە لە سىپىنەوہى شوپنەوار، **فَحَوَّنَا** **آيَةُ الْإِيلِ**، واتە: نىشانەى شەو كە مەبەست پىى (مانگ)ە، خەفەمان كردوہ و، شوقةكەيمان كەم كردوہ.

(**مُبْصَرَةً**): (مُبْصَرَةً: وَاتە: پىى بىنەر، دەلى: (أَي: مُضِيئَةً لِلأَبْصَارِ) واتە: وا دەكات كە چاوەكان بىين، خۆى (بصير) يانى: بىنەر، بەلام (مُبْصِر) واتە: پىينەر، وابكەى ئەوہى بەرانبەرەكەت بىينى، ئەو شتە بىينى، بىگومان لە ئەنجامى تىشكى خوردا، ئىمە شتەكان دەبىينى، واتە: خور پىيمان دەبىينى.

(وَالْحِسَابُ): (الحِسَابُ: إِسْتِعْمَالُ الْعَدَدِ)، (حساب) بریتیه له به کارهینانی ژماره، ده‌گوتری: (حَسَبْتُ أَحْسَبُ حِسَابًا حَسْبَانًا)، واته: ئەو شتەم ژمارد.

(فَضَّلْنَاهُ تَفْصِيلاً): واته: پووغان کردۆته‌وه به پووونکردنه‌وه، (الْفَضْلُ: إِبَانَةُ أَحَدِ الشَّيْئَيْنِ مِنَ الْآخَرِ، حَتَّى يَكُونَ بَيْنَهُمَا فَرْجَةٌ، وَالْجَمْعُ مَفَاصِلُ وَالْمُفْرَدُ مِفْصَل).

وشه‌ی (فَضْل) بریتیه له جیاکردنه‌وه‌ی دوو شت که نێوانیکیان هه‌بێ، ئنجا (مَفَاصِل) که کۆی (مِفْصَل) ه، واته: جومگه، له‌به‌ر ئەوه‌ی جومگه‌کان ده‌بنه‌هۆی لێک جیاکردنه‌وه‌ی ئەندامه‌کان، که‌واته: (فَضَّلْنَاهُ) یانی: (بَيْنَاهُ تَفْصِيلاً، أَيْ: تَبْيِيحًا)، جواغان پووونکردۆته‌وه، چونکه کۆمه‌لێک شت که لێک جیاکرانه‌وه، هه‌ریه‌که‌یان به‌جیا، باشت‌ر دیار ده‌بێ.

(طَائِرُهُ): (أَيْ: عَمَلُهُ الَّذِي طَارَ عَنْهُ، مِنْ خَيْرٍ أَوْ شَرٍّ)، ئەو کرده‌وه‌ی که له‌وه‌وه‌ فڕیوه و، له‌وه‌وه‌ په‌یدا بووه، ئنجا چاک بێ، یان خراپ بێ.

(حَسِيبًا): (زَقِيْبًا، فَعِيلٌ مَعْنَى فَاعِلٍ، أَيْ: الْحَاسِبُ الضَّابِتُ)، (حَسِيبًا) به‌مانای چاودێر لێره‌دا ئەمه (فعیل) ه، به‌لام به‌مانای: (فَاعِل) ه، (حَسِيب) واته: (حَاسِب)، ژمێره‌ر و (ضابط) کۆنترۆل‌کەر.

(وَاِزْرَهُ): (الْوِزْرُ: الثَّقْلُ، تَشْبِيهًا بِوِزْرِ الْجَبَلِ، وَيَعْبُرُ بِذَلِكَ عَنِ الْإِثْمِ، كَمَا يُعْبَرُ عَنْهُ بِالثَّقْلِ)، (وَاِزْر) یانی: هه‌لگری قورسای، (وِزْر) مانای قورسای دێ و، گونا‌ه چۆینراوه به‌ قورسای چیاوه و به‌وه‌ ته‌عبیر ده‌کری له‌ گونا‌ه، وه‌ک چۆن ته‌عبیر ده‌کری به‌ قورسای، وه‌ک خوا له‌ سووره‌تی (العنکبوت) ئایه‌تی (۱۳) دا ده‌فه‌رموی: ﴿وَلِيَحْمِلُوا أَثْقَالَهُمْ وَأَنْقَالًا مَعَ أَثْقَالِهِمْ﴾، واته: قورسایه‌که‌ی خۆیان و قورسایه‌که‌ی دیکه‌ش وێرای قورسایه‌که‌ی خۆیان، هه‌لده‌گرن.

(مُتْرَفِيهَا): واته: خۆشگوزهرانه‌کانی، (الْتَّرَفَةُ: التَّوَسُّعُ فِي النِّعْمَةِ، كَمَا يَقُولُ: أَتَرَفَ فُلَانٌ فَهُوَ مُتْرَفٌ)، (تَّرَفَةً) واته: فراوانیی له‌ نازو نيعمه‌تدا، واته: خۆشگوزهرانی، ده‌گوتری: (أَتَرَفَ فُلَانٌ فَهُوَ مُتْرَفٌ) خاوه‌ن فراوانییه‌ له‌ نازو نيعمه‌تدا.

(فَفَسَقُوا فِيهَا): ده‌لی: (فَسَقَ فُلَانٌ: خَرَجَ عَنِ حَجَرِ الشَّرْعِ)، واته: له‌ سنووری شه‌رع چووه‌ ده‌ری، (فَسَقَ الرُّطْبُ: خَرَجَ عَنْ قَشْرِهِ)، فه‌رکه‌ خورما که له‌ که‌وله‌که‌ی خۆی ده‌رده‌چێ (که‌ولی هێشوه‌که‌ی) ئەوه‌ی پێده‌گوتری، که‌واته: ﴿فَفَسَقُوا فِيهَا﴾، واته: ده‌رچوون له‌و سنووره‌ی، که‌ ده‌بوو لێی ده‌رنه‌چن.

(الْقُرُونُ): (الْقُرُونُ الْمُقْتَرُونَ فِي زَمَنِ وَاحِدٍ، وَجَمْعُهُ قُرُونٌ)، (قَرْنٌ) بریتہ لہ کومہ لہ خہ لکیک کہ پیکہ وہ دہ بن، لہ پوژگار یکدا، کہ تاکہ کہی (قَرْنٌ) ہو، کو یہ کہی (قُرُونٌ) ہ، واتہ: سہ دہ کان، ئنجا ہندی ک دہ لئن: سہ دہ (قَرْنٌ) حہ فتا سآلہ، ہندی ک دہ لئن: چل سآلہ، ہندی ک دہ لئن: سہ دہ سآلہ، ئیستا زیاتر و اباوہ، کہ سہ دہ، بریتہ لہ سہ دہ سآلہ۔

(الْعَاجِلَةُ): (الْحَيَاةُ الْعَاجِلَةُ)، واتہ: ئہو ئیانہی کہ بہ پہلہ یہ، ئیانیک کہ زو دیتہ ئاراوہ و زو تیدہ پہ ری، کہ مہ بہ ست ئیان دنیایہ۔

(مَذْمُومًا): واتہ: لومہ کراو، سہرزہ نشترکراو، عہیب لیگیراو، (الذَّمُّ: الْوُصْفُ بِالْمَعَائِبِ الَّتِي فِي الْمَوْصُوفِ)، (ذَمٌّ) بریتہ لہ وہ صف کردنی کہ سی ک، بہو عہیبانہی کہ تیدان۔

(مَذْخُورًا)، (الْمَذْخُورُ: الْمَطْرُودُ، دَحْرَةُ: طَرْدَةُ)، (مدحور) واتہ: دہرکراو، چونکہ: (دَحْرَةُ: طَرْدَةُ) واتہ: دہر یکردو دوور یخستہ وہ۔

(عَطَاءً): (أَعْطَاهُ مَالًا، وَالْإِسْمُ: الْعَطَاءُ)، واتہ: مآلی پیدا و پی بہ خشی، ناوہ کہ ش بریتہ لہ (عَطَاءُ) واتہ: بہ خشش پیدراو، (رَجُلٌ مِعْطَاءٌ: كَثِيرُ الْعَطَاءِ، اسْتَعْطَى وَتَعَطَّى: سَأَلَ الْعَطَاءَ)، واتہ: (مِعْطَاءُ) کہ سی ک کہ زور دہ بہ خشی، پیاوکی زور بہ خشندہ، (اسْتَعْطَى وَتَعَطَّى) واتہ: داوای بہ خشینی کرد، داوای شتیک کرد کہ پی بدری۔

(مَحْظُورًا): (مَمْنُوعًا)، واتہ: قہ دہ غہ، (الْحَظَرُ: الْمَنْعُ)، واتہ: نہ ہیشتن و قہ دہ غہ کردن، ئنجا ئایا ئہ وہ لہ چییہ وہ ہاتوہ؟ دہ لی: (الْحَظَرُ: جَمْعُ الشَّيْءِ فِي الْحَظِيرَةِ، وَالْمَحْتَظَرُ فَاعِلٌ الْحَظِيرَةِ)، (حَظِيرَةٌ) ئہ وہ یہ کہ چوارچوہ یہ ک کرابی کہ زیاتر بو ئہ وہی کہ ئاژہ لیان تیدا کو کرد بیتہ وہ پی گوتراوہ: (حَظِيرَةٌ)، ئاغہ ل، یاخود شوینیک کہ دہ غل و دانیان تیدا کو کرد بیتہ وہ، گوتوویانہ: (حَظِيرَةٌ)، ئنجا (مُحْتَظَرٌ) کہ سی ک کہ (حَظِيرَةٌ) کہ دہ روست دہ کات، ئہو چوارچوہ یہ، یان ئہو ئاغہ لہ۔

کہ واتہ: (مَحْظُورٌ) واتہ: شتیک کہ لہ شوینیک دانرابی و، ری لہ خہ لکیک گیرابی کہ دہستی بیگاتی، بویہ خوای پہر و ہر دگار دہ فہرموی: ﴿وَمَا كَانَ عَطَاءُ رَبِّكَ مَحْظُورًا﴾، بہ خششی پہر و ہر دگاری تو، لہ ہیچ کہ سی ک قہ دہ غہ نیہ و، ہیچ کہ س ری لہ نہ گیراوہ، کہ دہستی بیگاتی، بہ مہرجی کار کردن و ہولدان و پہچاو کردن سیستمی خواو یاساکانی لہ گہردوون و ئیان بہ شہردا۔

مانای گشتی نایه تهاکان

دواى ټه وهشت نایه تهى باسماں کردن، که وهک پېشه کی وان بو کوى باس و بابه ته کانی سووړه تی (الإسراء)، ټنجا خوا ﷺ ټه و پاستییه راده گه یه نى که وهک پېش دهستی ټه م سیزده (۱۳) نایه ته یه و ده فهرموئ:

﴿إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ﴾، به دلنایى ټه م قورټانه رېنمایى خه لک دهکات بو پړيازو شیوازیک که راسترین و چاکترین، ﴿وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا﴾، ههروه ها موژدهش ده دات ټه و پرواداران هى که کرده و ه باشه کان ټه نجام ده دن، که پاداشتیکی گه وره یان هیه، ﴿وَأَنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا﴾، هه والیش ده دات به و که سانه ی که پروایان به پوژى دواى نیه، که ټیمه ټازاریکی به ټیشمان بو ټاماده کردون.

یاخود موژده ده دات به پرواداران که: پاداشتی گه وره یان هیه و، موژده شیان پیده دات که: ټه وانه ی پروایان به پوژى دواى نیه ټازاریکی به ټیشمان بو یان داناوه! یانی: پروادارینه! موژده تان لیبی: دوژمنه کانیشن تان که پړی راست ناگرن و دژایه تی ټیوه ده که ن و، دژایه تی هق ده که ن و، دژایه تی خوا و پیغه مبه ره که ی ده که ن، موژده تان لیبی که: ټازاریکی به ټیشمان بو داناو و، وهک به رزه کی بانان بو دهرناچن و، به ټاسانی قوتار نابن!

یانی: دواى ټه وهى خوا ﷺ باسى چاره نووسی پرهش و به سهرهاتى تالی گه لی جووله که ی کرد، ده فهرموئ: ټه م قورټانه ټه گهر مسولمانان شوینی بکه ون، ده یانپاریزی له و چاره نووسه پرهش و تاله ی که گه لی جووله که تووشی بوون، به هو ی لادانیانه وه له به رنامه ی خوا، قورټان مسولمانان ده پاریزی و، رېنمایان دهکات بو چاکترین و باشرین شیوه ژیان و گوزهران، له پرووی رووحی و فیکری و رهوشتی و ټابووری و کوومه لایه تی و سیاسى و هتده وه.

ټنجا خوا ﷺ باسى سروشتی مروؤف دهکات: ﴿وَيَنْعِ الْإِنْسَانُ بِالشَّرِّ دُعَاءَهُ بِالْخَيْرِ﴾، وشه ی: ټینسان لیرده ا هندیک له زانایان ده لی ن: مه به ست پیی: مروؤفه به گشتی،

بەلام وایدەچی مەبەست پێی مروۆفی بېروابى، واتە: مروۆفك كه جارى دەستی هیدایەتی خواى نەگەشتوتى، واتە: مروۆف دەپارێتەووە بۆ خراپە، وەك چوون دەپارێتەووە بۆ چاکە، واتە: جارى واهەیه که توووە دەبى، یان لە ئەنجامى پەلەکردنى دا، دوەى خراپ لە خوۆ دەکات، وەك چوون داواى چاکە بکات لە خواى پەروەردگارى! ﴿وَكَانَ الْإِنْسَانُ عَجُولًا﴾، مروۆف زۆر بە پەلە و بە تالووکەیه، یانى: بە سروشت و خولقيئزادە، وەك خوا لە ئایەتی (۳۷) سوووەتی (الأنبياء) دا دەفەرموى: ﴿خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَجَلٍ﴾، واتە: مروۆف لە پەلەپەل دروستکراوە، یانى: مروۆف بە سروشت خۆرانه گرە، وەك لە سوووەتی (المعارج) دا فەرموووەتی: ﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ خُلِقَ هَلُوعًا﴾ (۱۹) إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ جَزُوعًا ﴿۲۰﴾ وَإِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنُوعًا ﴿۲۱﴾، واتە: مروۆف بەهەلپەو خۆرانه گر دروستکراوە، ئەگەر ناخووشى و خراپەى تووش بوو زۆر شلەژاووشپرزە و، ئەگەر خووشى و چاکەشى تووش بوو، زۆر دەستگرەووەیه.

کەواتە: مروۆف دەبى ئاگادارى ئەو خالە بى هیزانەى خوۆ بى، یەکیك لەوانە ئەوێهە کە پەلە دەکات، کە هەمیشە لە ئەنجامى پەلەکردندا تووشى هەلە دى، جارى واهەیه لە ئەنجامى پەلەکردندا کە لەسەر شتیکی خراپ خوۆ پاناگرى، نزاى خراپ دەکات، وەك چوون بۆ خێروچاکە دەپارێتەووە، ئاواش دوەى خراپ لە خوۆ، یان لە خزمىکی، یان لە مندالیکى دەکات.

﴿وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ آيَاتَيْنِ﴾، هەروەها شەوگاریو پوژگاریشمان کردوون بە دوو نیشانە، ﴿فَمَحَوْنَا آيَةَ اللَّيْلِ وَجَعَلْنَا آيَةَ النَّهَارِ مُبْصِرَةً﴾، نیشانەى شەو (مانگ) مان سړیووەتەووە و کەم شوڤمان کردووە، واتە: پرووناکیى نیه و تاریکە، بە تاییەت لەو شەوانەدا کە مانگ لە حالەتی (محاق و هلال) دایە، یانى: شەوێکانى سەرەتا و کۆتایی مانگ (شەر)، ﴿وَجَعَلْنَا آيَةَ النَّهَارِ مُبْصِرَةً﴾، نیشانەى پوژگاریشمان کردووە بە پێینەر، (مُبْصِر) واتە: ئەو شتەى واکات خەلک بپینى، وەك دواى باسى دەکەین، ئەم وشەیه ئیعجازیکى عیلمى تێدایە، چونکە پێشتر وایان دەزانی بپینى شتەکان، بە هوۆ ئەووە کە لە چاووە تیشک دەچى و شتەکان دەپینى، بەلام ئیستا دەرکەوتووە، کە نەخیر شتەکان تیشک دەتێرن بۆ چاو و وێنە دەتێرن و چاو وێنەیان دەگرى.

﴿لِتَبْتَغُوا فَضْلًا مِّن رَّبِّكُمْ﴾، بۆیە پوژگارمان وایکردووە و کردوومانە بە پێینەر، تاكو لە بەخشى پەروەردگارتان داوا بکەن، واتە: لە پوژیدا کارو کەسابەت بکەن و لە نێعمەتەکانى خوا پەیدا بکەن، ﴿وَلَتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابَ﴾، هەروەها تاكو:

بە ھۆی نیشانەى شەوھەو، کە مانگەو، بە ھۆی نیشانەى پۆژەو کە خۆرە، ژمارەى سألەکان و ژماردن شتەکان بزاندن، (حِسَاب) واتە: ژماردن.

﴿وَكُلُّ شَيْءٍ فَضْلَنَّهُ تَفْصِيلاً﴾، ھەر ھەھا ھەموو شتیکمان پروون کردۆتەو، واتە: ھەموو شتیک کە پێویست بکات بۆ مرۆڤەکان، وەك ھیدایەتى خوا، لە قورئاندا پرووئمان کردۆتەو، یاخود: ھەر شتیک کە بۆ ژيانى مرۆڤان پێویست بکات، لە قورئاندا پرووئمان کردۆتەو، یاخود: ﴿وَكُلُّ شَيْءٍ فَضْلَنَّهُ تَفْصِيلاً﴾ ھەر شتیک کە دروستمان کردو، جوان پرووئمان کردۆتەو و، ھەر کامیکیان بوونیکى تايبەتیمان پێداو.

﴿وَكُلُّ إِنْسَانٍ أَلْزَمْنَاهُ طَبْعَهُ فِي عُنُقِهِ﴾، ھەر مرۆڤیک چارەنووسی خۆیمان خستۆتە ئەستۆى خۆى، (طَبْعُهُ) أي (عَمَلُهُ الَّذِي طَارَ مِنْهُ)، ئەو کردەوھەى کە لەوھە دەفڕى و پەیدا دەبى، ئنجا خێر بى یان شەر، (الزَمْنَاهُ) واتە: وامان لێکردو کە بچیتە گەردنەو، لە ئەستۆى دابى و، پێھەو پەيوەستمان کردو، ﴿وَنُخْرِجُ لَهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ كِتَابًا يَلْقَاهُ مَنشُورًا﴾ ھەر ھەھا پۆژى دواى و پۆژى ھەلسانەو، نووسراوێكى بۆ دەردنێن، کە بە کراوھى دەبينى، پێى دەگوترى: ﴿أَقْرَأَ كِتَابَكَ﴾، نووسراو کەت بخوینەو، ﴿كَفَىٰ يَنْفُسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا﴾، ئەمڕۆ خۆدى خۆت بەسە بۆ ئەوھى ژمێرەرى گوناھەکانى خۆت بى، یان: سەرکۆنەى خۆت بکەى.

﴿مَنْ أَمْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَمْتَدِي لِنَفْسِهِ﴾، ھەر کەسێک پێى پاست بگرى، ئەو پێى پاستى بۆ خۆى گرتو و قازانجەکەى بۆ خۆیەتى، ﴿وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا﴾ ھەر ھەھا ھەر کەسێک گومرا بى، ئەو بە زیانى خۆى گومرا بوو، ﴿وَلَا تُزِرُّ وَازِرَةً وَزَرَ أُخْرَىٰ﴾، ھىچ کۆل ھەلگریک کۆلى کەسێکى دیکە ھەلناگرى، واتە: (وَلَا تُزِرُّ نَفْسٌ وَازِرَةً)، ھىچ نەفسێکى گوناھبار کۆلى نەفسێکى دیکەى گوناھبار ھەلناگرى، واتە: کەس لە جیاتى کەس گوناھەکان ھەلناگرى، ھەر کەسە گوناھى خۆى لە ئەستۆى خۆیداى.

دوايش باسى ئەو دەکەین ئایا کاتیک کەسێک کەسێک گومرا دەکات، ئەو چۆنە؟ پروون دەکەینەو: ئەو کە بابەتى گومراکەر بەھۆیەو گوناھبار دەبى، مانای وانە کە گوناھى گومراکراوى ھەلگرتو، چونکە ئەوھى کە گومرا دەگرى، گومرا بوو کە، گوناھەکەى ھەر لە ئەستۆیەتى، بەلام بابای گومراکەر گوناھى گومراکەرنەکەش ھەلدەگرى و، گوناھى خوشى ھەلدەگرى، بى ئەوھى لە گوناھى گومراکراو کەم بێتەو.

ئنجبا خوا دہ فرموی: ﴿وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ نَبْعَثَ رَسُولًا﴾، ٲیمہ سزادہر و تازاردہریش نین بو خہ لک و کو مہ لگاہہ کان، تا کو پیغہ مہر نہ ٲیرین.

ٲایا تہ وہ مہ بہ ست پی ٲی دنیاہ، یان روژی دواہیہ؟ دہ گونجی مہ بہ ست پی ہر دو وکیان بی، واتہ: ٲیمہ نہ لہ دنیا و نہ لہ دواروژدا، گہ لان و کو مہ لگا کان سزا نادہین، تا کو پیغہ مہریان بو نہ ٲیرین و بہ لگہ یان لہ سہر تہ واو نہ کات، وہک لہ سوورہقی (النساء) دا لہ ٲاہہقی: (۱۶۵) دا خوا دہ فرموی: ﴿رُسُلًا مُّبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ﴾، واتہ: پیغہ مہرانیکی موژدہدہر و ترسینہرن، تا کو خہ لک لہ دواہی پیغہ مہران، بہ لگہ یان لہ سہر خوا نہ بی.

ئنجبا خوا ی دادگہر باسی راستییہ کی دیکہ دہ کات، دہ فرموی: ﴿وَإِذَا أَرَدْنَا أَنْ نُهْلِكَ قَرْيَةً﴾، ہہر کاتیک ویستمان خہ لکی تاوہ دانہیہک بفہوتینین، (أَمْرًا مُّتَرَفِعًا) فہرمان دہ کہین بہ خوشگوزہرانہ کانی، (کہ چاکہ کاریی بکہن) (فَفَسَّخُوا فِيهَا) کہ چی تہ وان خراپہ و لادانی ٲیدا دہ کہن، ئاشکرایہ خوا فہرمان بہ لادان (فسق) و خراپہ ناکات، چونکہ دیارہ کہ خوا فہرمان بہ چی دہ کات، بوہ تہ وہی قرتاندوہ، واتہ: ٲیمہ فہرمانان پیکردن بہ چاکہ، بہ لام تہ وان لادانیان ٲیدا کرد و تاوان و خراپہ یان ٲیدا کرد، ﴿فَحَقَّ عَلَيْهَا الْقَوْلُ﴾ سہرنجام قسہی لہ سہر ہاتہ دی و چہ سپا، واتہ: بریاری سزادانی خوا لہ سہر چہ سپا، وہک یاسایہ کی دادگہرانہی خوا لہ ژیا نی بہ شہردا. ﴿فَدَمَّرْنَاهَا تَدْمِيرًا﴾، ٲیمہش بہ کاو ل کردن کاو لمان کرد و ٲیکماندا.

﴿وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنَ الْقُرُونِ مِنْ بَعْدِ نُوحٍ﴾، چہندان سہدہشمان لہ دواہی نووح فہوتاندوون، واتہ: خہ لکی زور سہدانمان فہوتاندن، (گم) لیردہا، (کم الخبریہ) یہ: یانی: بو ہہوالدانہ و مہ بہ ست پی زوریہ، واتہ: زور خہ لک کہ لہ سہدہکاندا ژیاون، لہ دواہی نووح فہوتاندمانن، لہ تہ نجامی خراپہ کاریی حوکمرانہ خوشگوزہرانہکاندا لہ سہر حیسابی خہ لکی رہش و پروت، ﴿وَكَفَىٰ رِبَاكَ بِذُنُوبِ عِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا﴾، بہ سیشہ کہ پہرودہر دگارت شارہزا و بینہری گوناہی بہندہکانی بی، واتہ: لہ دواہی شارہزایی و دیتنی خوا بو گوناہی بہندہکان، پیویست بہ دیتن و شارہزایی کہ سی دیکہ ناکات، چونکہ خوا ﷺ تہوپہری زانیاری و شارہزایی و دیتنی ہہیہ، بو گوناہو لادانی بہندہکانی و، کہ بہ پی ٲی تہوہش لیان دہ پرستی تہوہ و سزایان دہدات.

تَنجَا دِیْتَه سَهَر بَاسِی رَاسِطِیَہ کی دیکھ: ﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ﴾، لیرہدا مہ بہ ستہ کہی دیارہ کہ: ﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْحَيَاةَ الْعَاجِلَةَ﴾، واتہ: ہەر کہ سَیْکَ ژِیانی بہ پہلہی بوئی، واتہ: ژِیانی دنیای بوئی، تہنیا مہ بہ ستی ژِیانی دنیای تیدا رابواردنی بی، ﴿عَجَلْنَا لَهُ فِيهَا مَا نَشَاءُ لِمَنْ نُرِيدُ﴾، خیرایی بو دہ کہین لہ ژِیانی دنیادا، تہوہندہی کہ ہمانہوئی، بو ہەر کہ سَیْکَ کہ مہ بہ ستمان بی، واتہ: لہ خوْشی و نیعمہتی دنیا، بہ خیرایی بوئی دہہننہ دی، بہو تہندازیہی کہ ہمانہوئی، بو ہەر کہ سَیْکَ کہ ویستمان لہ سہری بی، ﴿ثُمَّ جَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَ يَصْلَاهَا مَذْمُومًا مَدْحُورًا﴾، دوایش دوزہخی بو دادہنن کہ بہ سہرزہنشترکراوی و بہ دہرکراوی دہیخریتہ نیوی و تیدا سزا دہدری و دہسووتیری.

﴿وَمَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ﴾، ہەر کہ سَیْکَ کُوتا مہ نزلگای دواروژی بوئی، واتہ: ژِیانی روژی دواپی، ﴿وَسَعَىٰ لَهَا سَعِيهَا﴾، کوْشی شایستہی خوْشی بو بکات، ﴿وَهُوَ مُؤْمِنٌ﴾، لہ حالیک دا پرواداریش بی، ﴿فَأُولَٰئِكَ كَانَ سَعِيْهُمْ مَشْكُورًا﴾، ئا تہوانہ کوْش و ہولہ کہیان، سوپاس لہ سہرکراوہ و پیزاندراوہ، واتہ: کوْش و ہولہ کہیان رخینراوہ.

﴿كَلَّا نُمَدِّدُ هُوْلًا ۖ وَهَوْلًا مِّنْ عَطَاءِ رَبِّكَ﴾، ہەر کامیک لہوانہ ہاوکاری دہ کہین، (إِمْدَاد) واتہ: رست بو دریژ کردن و یارمہ تیدان (هَوْلًا وَهَوْلًا) تہوانہش و تہوانہش، واتہ: تہوانہی کہ دنیا ویستن و، تہوانہش کہ دواروژ ویستن، ہاوکاری ہہردوویان دہ کہین، لہ بہ خوشی پہرہردگارت، ﴿وَمَا كَانَ عَطَاءُ رَبِّكَ مَحْظُورًا﴾، بہ خوشی پہرہردگاریشت قہدہغہ نیہ، لہ کہس قہدہغہ نہکراوہ، لہم ژِیانی دنیایہدا خوا ﴿يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ﴾ ہاوکاری مروْقہکان دہکات، بہ ہەر شیوہیہک بیانہوئی بژین و بو ہەر ئامانجیک بچن، خوا پہرہردگار بہ پیی تہو ہول و کوْشہ کہ دہیدن، وا دہکات کہ بہرہمیان بیٹہ دہست.

﴿أَنْظِرْ كَيْفَ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ﴾، سہرنج بدہ! چوْن ہہندیکیانمان بہ سہر ہہندیکیاندا زیدہی داوہ، (تَفْضِيل) واتہ: زیدہی پیدان، یانی: بہرزمان کردوونہوہ و ہہلمانبژاردوون، لہ پروی تہو ریژہیہوہ کہ لہ ناز و نیعمہتہکان پیان دہدہین، نہک لہو پرووہوہ: خوا ہہلبژارد بن، بہو واتایہ: بہ چاکتری دانا بن، واتہ: خوا دہفہرموی: سہرنج بدہ! چوْن لہ ژِیانی دنیادا، ہہندیکیانمان بہ سہر ہہندیکیان دا ہہلبژاردوہ لہ پروی پیدانی نازو نیعمہتہوہ، واتہ: ہہندیکیان ناز و نیعمہتی زیاترمان پیداون،

بەسەر هەندیکیاندا، ئنجا ئەو ناز و نەعمەتە عەقلە، ساغیی جەستەبە، جوانیی پەنگ و پوخسارە، مآل و سامانە، خەزم و کەسە، هەرچی هەیە، ﴿وَالْآخِرَةُ أَكْبَرُ دَرَجَتٍ وَأَكْبَرُ تَفْضِيلًا﴾، بە دنیایی کۆتا مەنزڵگا و ژیاڵی دواپۆژیش، پلەکان تێیدا گەورەترن و، زێدەیی پێدانیشتێدا گەورەترە، واتە: لە ژیاڵی بەهەشتدا: هەم پێگەو پلەکان زیاترن و بەرزترن و گەورەترن، هەم ئەو زێدەیی پێدان و ئەو بەسەردا هەلبژاردنە ی لە دواپۆژیشدا هەیە، بە پێی تەقوا و کردەووە چاکەکان، کە مەروڤەکان ئەنجامیان دەدەن، ئەو جیاوازیی و نێوانانە، لەوێ ژۆر زیاترن.

لێرەدا ئێمە دینە کۆتایی مانای گشتی ئەم سێزە ئایەتە موبارەکەو، لە خوا دەپارێنەو: خوايە! بە لوتف و کەرەمی بێ سنووری خۆت، ئێمە لەو کەسانە بگێرە و وامان لێ بکە کە ئامانجمان پازییکردنی تۆ و، ژیاڵیکی سەر بەرزانه و پاک و پێک و راست بێ لە دنیا، بەلام ئاوات و ئامانجی هەر بەرزمان پازییکردنی تۆ و بە دەستپێانی بەهەشتی تۆ بێ و، خوايە! لەوێ بەو پلە بەرزانه مان بگەیهنە و، ئەو زێدەییەمان پێدە، کە بۆ بەندە پەسند و هەلبژاردەکانی پەسند دەکە، بێگومان تەنیا ئەوێ شایستە ی ئەوێ کە مەروڤ هەوڵی بۆ بەدات.

راگەیانندی مەکتەبی مامۆستا عەلی بابیر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play App Store

QR Codes

له تۆرە کۆمەڵایەتییەکان لەکەلتانین

Stay in touch on social media

لەن مەگم عیر موانع التواصل الاجتماعی

www.alibapir.net

English • عربي • کوردی

عەلی بابیر/ AliBapir

عەلی بابیر/ AliBapir

کەرتالی

راگەیانندی مەکتەبی مامۆستا عەلی بابیر

QR Codes

راگەیانندی مەکتەبی مامۆستا عەلی بابیر

مهسه له گرنگه کان

مهسه له ی به کهم:

خو الله ده فهرموئ: به دنیایی قورئان مروقه کان به ره و راسترین و ږیک و ږیکترین ږیاز ږینمای ده کات و، موژده ی پاداشتی گه وره به ږپرواداران ډکار چاک ده دات و، هوښداری ئازاری به ئیش به ږپروایان به ږوژی دواپی، ده دات:

خو الله فهرموئ: ﴿إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ وَيُبَشِّرُ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا ۝ وَأَنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ۝﴾

شیکردنه وی ئهم ئایه تانه، له شهش ږرگه دا:

۱- ﴿إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ﴾، به دنیایی ئهم قورئانه ږینمای ده کات به ره و باشتترین و ږیک و ږیکترین.

لیره دا دوو شت قرتیراون:

یه کهم: (إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي: يَعْنِي يَهْدِي النَّاسَ، يَهْدِي الْإِنْسَانَ، يَهْدِي الْمُجْتَمَعَاتِ)، ئه وه دیاره، به لام ږوچی قرتیراوه؟ له بهر ئه وه ی که مروق به سیاق و سه لیکه ده یزانی که ئهم قورئانه ږینمای ده کات، کی؟ خه لک ږینمای ده کات، مروقه کان ږینمای ده کات، کو مه لگا کان ږینمای ده کات.

دووه م: (لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ) به ره و ئه وه ی که راستره و ږیک و ږیکتره، دیسان لیره دا شتیک قرتیراوه، واته: (لِلْحَيَاةِ لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ)، به ره و ژیا نیک که ږیک و راستره، وشه ی (أَقْوَمُ) یش ږیژگه ی (تَفْضِيل) ه له (قَوِيم)، (قَوِيم) واته: ږیک و راست، (أَقْوَمُ) واته: ږیک و راستره.

ئنج لیره دا وه ک گوته ان: شتیک قرتیراوه که (الَّتِي) ده لاله تی له سه ر ده کات، که (الْمُحْشَرِي) له ته فسیره که ی خو ی (الْكَشَاف) دا، جوان ده لی: (وَأَيُّهَا قَدَّرْتَ لَمْ تَجِدْ مَعَ الْإِنْبَاتِ دَوَقَ الْبَلَاغَةِ الَّذِي تَجِدُهُ مَعَ الْحَدَفِ، لِمَا فِي إِنْهَامِ الْمُوصُوفِ بِحَدَفِهِ، مِنْ فَحَامَةِ تَفَقُّدٍ مَعَ إِضَاحِهِ).

واته: تۆ هەر چهنده بئنی ئەو وەسفکراوه قرتێزراوه مەزەننەو ئەندازەگیری بکە، بۆ وینە: (لِلْحَيَاةِ الَّتِي، لِلطَّرِيقَةِ الَّتِي، لِلْكَفِيَةِ الَّتِي)، ئەو تام و چێژە پەوانبێژییە که لە کاتی قرتێزانیدا هەستی پێدەکە، لە کاتی چەسپاندنی ئەو وەسفکراوەدا، هەرچیەك بێ، ئەو چێژی نیە، چونکە وەسفکراوەکە بە هۆی قرتێزانیهوه، نامۆی (ابهام)ەکە مەزنی و گرنگیەکی تایبەت پەیدا دەکات.

زانایانی دیکە پەوانبێژی لە شوێنی دیکە دەلێن: (كَيْ يَذْهَبَ الذُّهْنُ أَيَّ مَذْهَبٍ)، تاكو زەین بەرەو هەر شوێنێک بچێ، وەک: بۆ ژیاڵێک کە باشترە، بۆ پیاڵێک کە باشترە، بۆ بەرپۆوەچوونێک کە پێک و راستترە... هتد. دەگونجێ زۆر شت دابنێی کە بگونجێ لەگەڵ ئەو ناوی ئاماژەیدەدا، بەلام کە بقرتێزێ، چەمکەکی زۆر فراوانتر دەبێ، لەوەکە دیاریی بکری، چونکە ئەگەر دیاریی کرابایە بۆ وینە: (لِلطَّرِيقَةِ الَّتِي هِيَ أَقْوَمُ)، یاخود: (لِلْحَيَاةِ الَّتِي هِيَ أَقْوَمُ) سنووردەر دەبوو، بەلام ئیستا هەم ژیان دەگریتهوه، هەم پیاڵ دەگریتهوه، هەم بەرنامە دەگریتهوه، هەم شیوەی بەرپۆوەبردن دەگریتهوه، ئەوانە هەموویان دەگریتهوه و جگە لەوانەش دەگریتهوه.

لێره دا پێویستە ئەو بزانری کە: خوا ﷻ هەم ئەم دوو ئایەتە و، هەم ئەم ئایەتەکانە دیکە که دێن، فەرموونی دواي ئەوێ که لە هەشت (۸) ئایەتی دەرسی پیشوودا، باسی دوو پروودای گرنگی کرد:

یەكەمیان: سەفەری شەوڕۆیی و بەرزبوونەوهی پێغمەبەر ﷺ، کە لە ئایەتی یەكەمدا باسی کرد.

دووهمیان: پروودای دوو کەرەتە تان تیکدان و خراپە کارییه کانی جووله کەکان و، دواي سزادانیان لەلایەن خواوە ﷻ.

ئەنجا ئەو ئایەتەکان بە مەسولمان دەلێن:

یەكەم: سەرنجی سێرەو ژیاڵی پێغمەبەرە کەتان (محمد) ﷺ بەدن، چۆن خۆی خواوەن بەزەیی و بەخششی بۆ سنوور لە کاتی ئەو پەری سەغڵەتی و تەنگانەدا، ئەو سەفەرە گەورە و گەرنجی شەوڕۆیی و بەرز بوونەوه (الإسراء والمعراج) ی پێکرد، بۆ لایەنی تەمی خەم و پەژارە و دلدانەوه و بەرچاو پروونکردنەوهی زیاتری! ئەنجا ئێوەش شوێنکەوتوووی وی بن، تاكو خۆی کارزان و میهرەبان لەگەڵ ئێوەش دا - هەر کەسە بە پێی خۆی - بەزەیی و بەخشش بنوێت.

دووهم: سەرنجی گەلی جووله کە بەدن کە لە ئەنجامی سەركێشی و خراپە کاریی دا، خوا چۆنی سزاداون و بەلاداری کردوون، دەجا دەرس و پەندیان لێوەربگرن و، بێگومان ئەگەر شوێن ئەم

قورٲانهش بکهون، به مهره دی تهوان ناچن، چونکه ٲهم قورٲانه بهرهو ٲاستترین و چاکترین و ٲیک و ٲیکترین شیواز و ٲیاز و شیوهی ژیان و بهرٲوه بردنی کومه لگا، ٲیوه ٲینمایی دهکات و ٲیتان ٲیشان ددهات!

ٲنجا ٲاستیه کانی دیکهش که دین، به هه مان شیوه، که لیردها خوا ٲهه ٲاستیه که دهخاته ٲوو بو ٲههلی ٲیمان و بو مسولمانان، که بریتین له: ژمارهیه که له یاساکانی خوئی له ژیانی به شهردا لهو سیژده ٲایه ته دا، ٲاشکراشه کاتیک ٲهم سوورده ته دابه زیوه، ٲنجا چ له سالی چوار یان ٲینجی ٲیغه مبه رایه تییدا بوو بی، یان له سهره تایی سالی دهیه م، یان له نیوه ییدا بوو بی، گرنگ ٲهوه یه ٲیش کوچی ٲیغه مبه ر ٲهه و هاهولانی له مه کههوه بو مه دینه، بووه، واته: له ٲیش ٲاگه یاندنی دهولته قیسلامییدا بووه، واته: ٲهم سوورده ته کاتیک دابه زیوه که ورده ورده، کومه لی مسولمان له مه کهه، خهریک بووه ٲچٲته قوناغی بوونه کومه لگا و، ٲیکه ٲنانی دهولته و قهواره ی سیاسی، بویه ٲیویستی بهوه کردوه که کومه لیک یاسای خوا ٲهه بخرینه بهرچاوی و به هوئی زانینی ٲهو یاسایانه ی خواوه، بزانی چو ٲهو کومه ل و کومه لگایه ی خوئی بهرٲوه بات و، چو ٲهرس و ٲهند وهر بگری له گهلانی ٲیشوو و هه له کانی تهوان دووباره نه کاتهوه، به ٲایهت گه لی جووله که ی دراوسی و نیزیکیان!

(۲) - ﴿وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ﴾، ههروه ها قورٲان موژدهش به ٲرواداره کان ددهات.

(۳) - ﴿الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ﴾، که کردهوه باشه کان ٲه نجام ددهن، (الصَّالِحَاتِ) سیفه ته بو وه سفکراویکی قرتٲتراو، یانی: (الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الْأَعْمَالَ الصَّالِحَاتِ، الْخِصَالِ الصَّالِحَاتِ) واته: کردهوه باشه کان ٲه نجام ددهن، خه سه ته باشه کان له خو یاندا دهه ٲنه دی، ٲایا موژده ی چیان ٲی بدات؟

(۴) - ﴿أَنْ لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا﴾، که ٲاداشٲیکی گه وره یان ههیه، ٲاداشٲی گه ورهش دهگونجی مه به ست ٲی له دنیا دا بی، یانی: له ٲه نجامی ٲیمان و کردهوه ی باشد، ٲیماندارانی کردار باش، به ره می باشیان ده ست ده که وی، خوا ٲاداشٲی باشیان ددهاته وه له دنیا دا، ههروه ها ده شگونجی مه به ست ٲی ٲوژی دوا یی بی، یاخود: مه به ست ٲاداشت و به ره می دنیا و ٲوژی ٲیش بی.

به لام به ٲی ٲسته ی دوا یی که دی، مانای دووه میان گونجاوتره: ٲاداشٲی گه وره ی ٲوژی دوا یی.

(۵) - ﴿وَأَنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ﴾، ٲه مه دهگونجی له سیاقی موژده ٲیدانی ٲرواداران دا بی، واته: قورٲان موژدهش ددهات به ٲرواداران کردار باش، که ٲه وانه ی ٲروایان به ٲوژی دوا یی نه،

سزاو ئازارېكى به ئېشمان بۇ داناون، يانى: موژده به پرواداران دھدات، كه خويان سهره نجاميان خېره له دنيا و له دواړوژدا و خاوهنى پاداشتيكي گه وړه دېن، ههروهها موژده شيان پې دھدات، كه دوژمناني خوا و پېيازو بهرنامهى خوا ﷺ، ئهوانهى پروايان به پوژى دوايى نيه، ئهوانهش ئازار و سزايه كي به ئېشيان بۇ ئاماده كراوه، له دواړوژدا.

٦- ﴿اعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا﴾ واته: ئازارېكى به ئېشمان بۇ داناون، بېگومان له پوژى دوايى و له دوزه خ دا.

له بارهى ئهوه وه كه خوا دهفه رموى: ﴿إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّذِي هِيَ أَقْوَمُ﴾، (محي الدين درويش) له تەفسیره كەى خووى (إعراب القرآن الكريم وبيانہ) ^(۱) دا، ده لى:

(رَجَّحَ أَبُو حَيَّانَ أَنَّهَا لَيْسَتْ لِلتَّفْضِيلِ، إِذْ لَا مُشَارَكَةَ بَيْنَ الطَّرِيقَةِ الَّتِي يُرْشِدُ إِلَيْهَا الْقُرْآنُ وَطَرِيقَةَ غَيْرِهَا، وَفُضِّلَتْ هَذِهِ عَلَيْهَا، وَإِنَّمَا الْمَعْنَى: الَّتِي هِيَ قَيِّمَةٌ، أَيْ: مُسْتَقِيمَةٌ، كَمَا قَالَ: ﴿وَذَلِكَ دِينَ الْقِيَمَةِ﴾ (البينة)، واته: ئه بوو حەييانى تەوھىدى دەلى: كه دهفه رموى: ﴿هِيَ أَقْوَمُ﴾ بهرەو پېيازىك، ياخود شېوازىك، يان ئىدارە دانىك و بهرنامە يەك، كه پىك و راسترە، مەبەست ئه وه نيه كه به راوردى پىكرابى له گەل پېيازىكى دىكه دا، كه ئه و پېيازەى قورئان مروقه كانى بو پىنمايى دھكات، راستر و پىك و پىكترە، له و پېيازەى كه له گەلى دا به راورد كراوه! چونكه پېيازىك كه قورئان خەلكى بو پىنمايى دھكات، به راورد ناكړى و ناخرىته تەرازووه وه له گەل هېچ پېيازىكى دىكه دا، به لكو مەبەست ئه وه يه كه ئه م قورئانە مروقه كان پىنمايى دھكات بو راسترين و پىك و پىكترين پېياز، نهك به له بهر چاو گرتنى پېيازىكى دىكه، كه له گەلىدا به راورد كراوه پىكه وه خراونه تەرازووه وه و پىك هەلده سىنگرين، وهك له سوورەتى: (البينة) دا دهفه رموى: ﴿وَذَلِكَ دِينَ الْقِيَمَةِ﴾، واته: ئه وهش پېيازى مىللەتېكى پىك و راسته، ياخود بهرنامەى پېيازىكى پىك و راسته، كه لىره دا مەبەست ئه وه نيه كه پىك و راسترە، له شتىك كه له بهرانبەرى دا هەيه.

به هه رحال ههردوو واتايە كەى هەن، ئه وه نده هەيه رايە كەى ئه بوو حەييانى تەوھىدى له گەل پىگه و پلەى بهرزو بى وىنەى هيدايەتى خوا دا گونجاوترە، چونكه ئىسلام لەزاتى خویدا ئه وپه پى پىك و راسته، نهك به له بهرچاو گرتنى پېيازى دىكه، كه له بهرانبەرىدا دابىرى و به راورد بكړى.

مەسەلەى دووھەم:

مرۆڧى بېرپوا جارى واىە لەبەر پەلە پەل چۆن بۆ شتى باش دەپارېتەو، ئاواش
بۆ شتى خراب و داواكارىى خراب لە خوا دەپارېتەو:

خوا دەفەر مۆى: ﴿وَيَدْعُ الْإِنْسَانُ بِالشَّرِّ دُعَاءَهُ بِالْخَيْرِ وَكَانَ الْإِنْسَانُ عَجُولًا ۝﴾

شىكردنەوئى ئەم ئايەتە، لە دوو برگەدا:

(۱)- ﴿وَيَدْعُ الْإِنْسَانُ بِالشَّرِّ دُعَاءَهُ بِالْخَيْرِ﴾، مرۆڧ بۆ خراپە لە خوا دەپارېتەو بۆ زىانى خۆى،
و ەك چۆن بۆ قازانچ و چاگە لى دەپارېتەو.

(۲)- ﴿وَكَانَ الْإِنْسَانُ عَجُولًا﴾، لە ھالىك دا كە مرۆڧ زۆر بە پەلەيە و تالووكە دەكات.

ھەندىك لە زانايان دەلېن: لېرەدا مەبەست ئىنسانى بېرپوايە، واتە: مرۆڧىك كە
دەستى ھىدايەتى خواى نەگەشتۆتى، مرۆڧى بېرپوا: خېر و شەرى خۆى لىك جيا
ناكاتەو، زيان و قازانچى خۆى لىك ناكاتەو، و ەك چۆن جارى واىە بۆ شتىك لە خوا
دەپارېتەو، كە بۆى باشە، جارى واش ھەيە بۆ شتىك لى دەپارېتەو، كە بۆى خراپە،
بۆ نموونە: لە خوا دەپارېتەو كە گوناھى بۆ ئاسان بكات، ستەمى بۆ ئاسان بكات،
خراپەى بۆ ئاسان بكات، كە بۆشى خراپە، لە ئەنجامى ئەو ەدا كە شوین شەرىعەت
ناكەوئى، خېر و شەر و، قازانچ و زىانى خۆى، بۆ لىك ناكړيتەو، ئەو ە واتايەكى.

واتايەكى دىكەى ئەو ەيە، كە لېرەدا تەنبا مەبەست ئىنسانى كافرىيە، بەلكو مرۆڧ
بە گشتى سروشتى واىە، بە پەلەيە، جارى وا ھەيە كە لە ئەنجامى پەلەكردنى دا، و ەك
چۆن بۆ قازانچ و خېر دەپارېتەو، بە ھەمان شۆبە بۆ خراپە و زىانى خۆى دەپارېتەو.

شاياتى باسيشە:

ئەم واتايە لە چەند شوئىيىك لە قورئاندا، بە تەعبىرى جۆراو جۆر ھاتو، بۆ وئە:

أ/ لە سوورەتى (يونس)دا، لە ئايەتى (۱۱)دا، خوا دەفەر مۆى: ﴿وَلَوْ يَعْجَلُ اللَّهُ لِلنَّاسِ الشَّرَّ
أَسْتَعْجَلَهُمْ بِالْخَيْرِ لَقُضِيَ إِلَيْهِمْ أَجْلُهُمْ﴾، واتە: ئەگەر خوا بۆ خەلكى خراپەى ھىنا بایە
پېش، و ەك پەلە دەكەن لە ھىنانە پېشى چاگەدا، كۆتايى پى دەھىنان، واتە: جارى وا ھەيە

مرۆفەکان لە ئەنجامی بېروایان دا (بە پێی مانای یەكەم) دەلێن: خوايه! با دنیا تێك بچێ! خوايه! بەلامان بۆ بڤێره! لەبەر ئەوەی پێی بروادارن، ئنجا ئەگەر خوا ئەو دوایانەیان قبوڵ بکات، کۆتاییان پێ دێت.

یاخود لە ئەنجامی ئەوەدا کە مرۆف سروشتی وایە پەلە دەکات و، تالووکە دەکات و خۆرپانە گرە و بە هەلپەیه، جاری وایە لە شتێك توورە دەبێ، لە شتێك بێزار دەبێ، یەكسەر دوای خراپ لە خۆی دەکات، ئنجا ئەگەر خوا ﷻ وەلامی ئەو پارانەوه خراپانەیان بداتەوه، کە لە خۆیانمان دەکەن، یاخود ئەو شتە خراپانەى کە بۆ خۆیانمان داوا دەکەن، خوا کۆتایی پێ دەهێنان.

ب/ لە سوورەتی: (الأنفال) ئایەتی (۳۲)دا، باسی هەلۆستێکی کافرەکانی مەكکە دەکات: ﴿وَأَذِ قَالُوا اللَّهُمَّ إِنْ كَانَتْ هَذِهِ أَلْحَقٌ مِنْ عِنْدِكَ فَأَمِّطِرْ عَلَيْنَا جِجَارَةً مِّنَ السَّمَاءِ أَوْ أَتَيْنَا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ﴾، واتە: کافرەکان گوتیان: ئەى خوايه! ئەگەر ئەم قورئانە هەقەو لەلایەن تۆوهیه، لەسەرێرا بەردمان بەسەردا ببارێنە، یاخود ئازاریکی بە ئێشمان بۆ بێنە!

لە جیاتی بلێن: خوايه! ئەگەر قورئان هەقە، ئیمەى بۆ پێنمایی بکەو، وامان لێ بکە کە وەك خۆی بپینین و بیناسین و بروای پێنن، کەچی دەلێن: خوايه! ئەگەر هەقە، بەردمان بەسەردا ببارێنە! یاخود ئازاریکی بە ئێشمان بۆ بێنە!

ج/ لە سوورەتی: (الأنبياء) ئایەتی (۳۷)دا خوا ﷻ دەفەرموێ: ﴿خُلِقَ الْإِنْسَانُ مِنْ عَجَلٍ سَأُورِيكُمْ آيَاتِي فَلَا تَسْتَعْجِلُونِ﴾، واتە: مرۆف لە پەلەپەل دروستکراو، نیشانەکانی خۆتان پێشان دەدەم، پەلە مەکەن.

کە دەفەرموێ: مرۆف لە پەلەپەل دروستکراو، وەك لە شوێنێکی دیکەدا دەفەرموێ: ﴿وَخُلِقَ الْإِنْسَانُ ضَعِيفًا﴾ (۲۸) النساء، واتە: مرۆف بێهێز خۆلقێنراو، هەروەها لە شوێنێکی دیکە دەفەرموێ: ﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ خُلِقَ هَلُوعًا﴾ (۱۹) المعارج، (هَلُوعًا)، واتە: بە هەلپە، بە پەلەپەل، یانی: مرۆف خۆرپانەگر دروستکراو لە خێرو شەردا.

ئەمانە هەموویان: وەك چۆن دەلوێ مەبەست پێیان: مرۆفی بېروا بێ، دەشگونجی مەبەست پێیان مرۆف بێ بە گشتی، بەلام بێگومان لە ئەنجامی ئیمان هێنانداو، لە ئەنجامی پەيوەندیی هەبوون بە خواو، پەيوەندیی بەندایەتی و فەرمانبەری بۆ خوا، مرۆف ئەو سروشتە و ئەو سیفەتە خراپانەى بەرە و خێر و چاکە دەگۆرێن، ئیمان وەك

چۆن کاتی خۆی زانایان لە (ئیکسیر) گهراون، گوتووینا: (ئیکسیر) ماددەیه که ئەگەر به‌سەر ئاسن و فافۆن و مسی دا بکه‌ی، ده‌یکاته زێر^(١)، ئیمان ئەو (ئیکسیره) یه که ئەگەر به‌سەر سروشتی مروۆفی دا بکه‌ی، چاکی ده‌کات، وه‌ک خوا ﷻ ده‌فه‌رمووی: ﴿وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا ۖ فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا ۚ قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا ۝٩﴾ الشمس.

واته: سویند به‌ نه‌فسی مروۆف و به‌وه‌ی که پێکی خستوه، تاوانکردن و پارێز کردنی فێر کردوه (واته: وای لێکردوه که خێر و شه‌ری له ده‌ست بێن)، به‌ دلناییه‌وه که سێک که خۆی پاک و چاک ده‌کات، سه‌رفراز و به‌خته‌وه‌ره.

ئنجایا: نه‌فسی مروۆف، به‌چی پاک و چاک ده‌بێ؟ به‌ هو‌ی ئیمان‌ه‌وه، به‌ هو‌ی ته‌قواوه، هه‌روه‌ک به‌ پێچه‌وانه‌وه: مروۆف به‌ هو‌ی بێ ئیمانیه‌وه، نه‌فسه‌که‌ی لادان و تاوانی تیدا زۆر ده‌بێ و، خراب ده‌بێ.

پێناسه‌ی پارانه‌وه: (الدُّعَاءُ: طَلَبُ مَا تَعَجَزَ عَنْهُ مِنْ قَادِرٍ عَلَيْهِ)، پارانه‌وه، بریتیه له داواکردنی شتێک له که‌سێک که له توانای دا هه‌یه، به‌لام تو بۆ خو‌ت له به‌رانبه‌ری دا ده‌سته‌پاچه‌ی و، له تواناتدا نیه، مروۆفه‌کان به‌ تایبه‌ت له ته‌نگاناندا په‌نا ده‌بهنه به‌ر خوا و، له خوا ده‌پارێنه‌وه، وه‌ک خوا ﷻ له چه‌ند شوێنێک له قورئاندا، باسی کردوه، که له تاریکییه‌کاندا و له کاتی به‌لا و موصیبه‌ته‌کانی ئیو و شکانیی و ده‌ریادا، لهو کاته‌دا که مروۆف هه‌ست ده‌کات ده‌ستی به‌ هه‌چ شتێک پاناگات، ده‌ستی به‌ هه‌چ پچکان پاناگات، لهو کاتانه‌دا ئەو له خو‌بایی بوون و، خو‌ به‌زلگری و، خوا لێ ونبوونه، ئەو په‌رده و نیوان و سیوان و ته‌م و مزه، هه‌مووی لاده‌چێ و، دلی مروۆف و سروشتی مروۆف، یه‌کسه‌ر خوا‌ی خواوه‌ن و په‌روه‌ردگاری خۆی ده‌بینێ و په‌نای پێده‌بات.

له نۆزه کۆمه‌لایه‌تییه‌کان له‌که‌لتان
Stay in touch on social media
نحن معكم عبر مواقع التواصل الاجتماعي

رێکه‌یاندنی مه‌که‌ته‌بی مامۆستا عه‌لی بابیر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play

App Store

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

عه‌لی بابیر/ AliBapir

AliBapir

که‌لتانی

رێکه‌یاندنی مه‌که‌ته‌بی مامۆستا عه‌لی بابیر

رێکه‌یاندنی مه‌که‌ته‌بی مامۆستا عه‌لی بابیر

(١) ئەوه بێروکه‌یه‌کی ئەفسانه‌یی بووه.

مەسەلەي سېيەم:

خوای کارزان شەوگەر و پۇژگاری کردوونە دوو نیشانەي خوئی، شەوگاری تاریک کردووە، پۇژگاریشی پۆشن کردووە، تاكو به هۆی پۇژگارەووە، مەوۆقەکان کار و کاسییی بکەن و، بژیوی خویان دابین بکەن، هەر وەها بۆ ئەووەش کە به هۆی نیشانەي شەوو پۇژووە (ئەنجا چ خودی خویان بن، چ ئەووەی کە پۇژ پووناک دەکاتەووە کە خۆرە، ئەووەی کە شەو تاریک و بۆ شۆق دەکات کە مانگە) هەم ژماردنی سالان، هەم حیساب کردن و ژماردنی کارەکانی خویان بزانن:

خو دەفەر موی: ﴿وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ آيَاتٍ ۚ فَحَوْنًا آيَةً اللَّيْلِ وَجَعَلْنَا آيَةً النَّهَارِ مَبْصُرَةً ۖ لَتَبْتَغُوا فَضْلًا مِّن رَّبِّكُمْ وَلِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابَ ۚ وَكُلَّ شَيْءٍ فَضَّلْنَاهُ تَفْصِيلًا ۝۱۲﴾

شیکردنەووی ئەم ئایەتە، لە شەش بڕگەدا:

(۱) - ﴿وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ آيَاتٍ﴾، شەوگەر و پۇژگارمان کردوونە دوو نیشانە.

خو لە زۆر شوینی قورئاندا، باسی شەوگەر و پۇژگار دەکات.

(سبحان الله) مەوۆق لە ئەنجامی ئولفەت پیوە گرتن و پراھاتنەووە، زۆر جار سەرنجی ناچیتە سەر ئەو دیاردانەي خوا ﷻ خولقاندوونی، ئەو نەعمەتانەي خوا پێیداوون، ئەگەرنا بەدوای یە کدا هاتنی شەو و پۇژ، بەم شیوە پێک و پێکە، کە لەم ژیانە زەمینییەي ئێمەدا هەیه، تاكو ئیستا زانیانی گەردووناس دەگەرپێن و دەپشکنن و لێدەکوڵنەووە، شتیکی دیکەي وەك ئەم زەوییەي ئێمە لە گەردوون دا نیە کە ئاوا بەپێک و پێکی و بە بەردەوامیی و هاوکۆکی (مُعَدَّل) ی (۱۲) سەعات شەوو، (۱۲) سەعات پۇژ، هەلبەتە بۆیە دەلێین: بە موعەددەلیی، چونکە شەوو پۇژ کورت و درێژ دەبن و، جاری وا هەیه، لەم شوینانەي کە ئێمە لێیانین: کە پۇژەلانی نیوەراستی پێ دەلێن: شەوگەر، یان پۇژگار یەکی دەبن بە هەشت (۸) سەعات و بەرانبەرەکیان دەبێتە شازدە (۱۶) سەعات، بەلام لە شوینی دیکە بۆ نموونە: ولاتانی (ئیسکەندەنافیا) و هەندیک ولاتانی پۇژئاوا و ولاتانی جگە لەوانیش، جاری وا هەیه: شەوگەر دەبێتەووە سێ چوار سەعات، یاخود بە

پېچەوانەو ۋە پۈژگار دەپتەو ۋە سى چوار سەعات، ياخود كەمترىش، بەلكو لە باكوورى گۆى زەوى و، لە باشوورى گۆى زەوى، گەلىك جار شەش (۶) مانگ شەو، شەش (۶) مانگ پۈژ، بەلام ئەگەر حيسابى گشتى گۆى زەوى بكەين، بە جۆرەيە كە گوتمان و ئەمەش ھۆكارى ئەوئەيە كە ژيان لە سەر زەوى ھەبى، ئەگەر زەوى لە ھەر بىست و چوار (۲۴) سەعات دا، جارېك بە دەورى خۆيدا نەخولابايەو لە بەرانبەر خۆردا، شەو پۈژ دروست نەدەبوون و، ئەگەر خولانەو كە لە بىست و چوار (۲۴) سەعات زياترى پېچووبايە، ئەو كاتە شەو پۈژ درېژتر دەبوون.

بۆ وئە: ئەگەر خولانەو كە بە چل و ھەشت (۴۸) سەعات بووايە، ئەو كاتە پۈژگار دەبوو بە بىست و چوار (۲۴) سەعات و، شەوگارىش دەبوو بە بىست و چوار (۲۴) سەعات بە موعەددەلى، بەلام ئەگەر خيراتر خولابايەو: ئەو كاتە شەوگار و پۈژگار كورتتر دەبوون، بۆ وئە: - وەك پېشتىش لە تەفسىرى سوورەتى (يونس) دا باسما كرد - زانايانى گەردووناس دەلېن: ئەگەر بە ھۆى كېشكردى مانگەو نەبووايە، مانگ بە دەورى زەويەو نەبووايە، شەو پۈژى زەوى، يەك دەبوونە چوار سەعات، واتە: دوو سەعات پۈژگار و دوو سەعات شەوگار! ئىنجا ئايا بە دوو سەعاتان، خەلك فرىاى چى دەكەوت! بەلام ئىستا بە دوازە (۱۲) سەعات بە موعەددەلى، ئىنسان فرىاى ئىسراحت دەكەوتى لە شەودا و، فرىاى كار و كاسبى دەكەوتى لە پۈژدا، بەلام بە دوو سەعات شەو و دوو سەعات پۈژ، خېرا خېرا شەو پۈژ بەدواى يەكدا، ھاتبانايە، مەووف فرىاى ھېچ شتىك نەدەكەوت، بۆيە خوا دەفەرموتى: شەوگار و پۈژگارمان كردوونە دوو نىشانە.

لە سوورەتى (الليل) دا خوا ﷻ دەفەرموتى: **﴿وَاللَّيْلُ إِذَا يَغْشَىٰ ۝۱ وَالنَّهَارُ إِذَا تَجَلَّىٰ ۝۲ وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ ۝۳﴾**، واتە: سوئند بە شەوگار كە دادەپۆشى (چى دادەپۆشى؟ خەركەى زەوى دادەپۆشى)، سوئند بە پۈژگار كە دەدرەوشتەو (سەر زەوى دەدرەوشتەو) و، سوئند بەو زاتەى كە ئىر و مېى دروستكردون، {ياخود: سوئند بە دروستكرانى ئىر و مېى} ھالەتى جووتى (زوجية) نەك ھەر لە مەووفدا، بەلكو لە ئازەلندا، بەلكو لە ڤووەكدا، بەلكو لە زىندەو ھەراندا، بگرە لە ماددەى بى ژيانىشدا ھەيە.

كەواتە: وەك چۆن ئىر و مېى لە ڤووى جووتىەتى، پېويست لە دروستكراو ھەكاندا، كە پەيوەندى يەكدى تەواوكرن (تكاملي) يان ھەيە، بە ھەمان شۆ: شەو پۈژىش ھەردووكران پېويست بۆ ژيان، شەو بۆ ئىسراحت و پشوووان، پۈژىش بۆ كارو كاسبى و ھەولدان.

۲- ﴿فَحَوَّنَا آيَةَ الْإِلِّ﴾، واتە: نیشانەى شەوگارمان خەفە کردووە، سەریومانەتەووە، بێ شوڤمان کردووە تارىکمان داھێناوە.

چەمكى وشەى (آيَة): هِيَ الشَّيْءُ الْعَجِيبُ الَّذِي يَدْعُو إِلَى التَّأَمُّلِ، (آيَة) واتە: نیشانە، واتە: ئەو شتە سەرسوڕھێنەرەى كە وات لى دەكات سەرنجى لى بدەى و تێوھى پراپێنى.

لە قورئاندا وشەى (آيَة) - وەك جارى دیکەش باسماں کردووە - بە چوار واتا بەكارھاتووە:

۱ - پستەکانى فەرمايشتى خوا، كە ئايەتە خوێنراوھەكانن.

۲ - دیاردە سروشتیەكان، واتە: نیشانە بینراوھەكان (الآيات المنظورة).

۳ - موەجیزەى پێغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام).

۴ - ھەندىك جارىش بە مانای ئەو پووداوانەى كە خوا بەسەر گەلە پێشووەكانى ھێناون، پێغەمبەرانى (عليهم الصلاة والسلام) و شوێنكەوتوووانى پى سەرخستوون، بەسەر بێپروايەكان دا، ياخود پێى دەر باز کردوون.

بەو چوار واتیە وشەى (آيَة) لە قورئاندا ھاتووە، بەلام ئايا كام مانایان مەبەستە و چۆن یەکیان دیاریى دەکری؟ بەپێى سیاق و سەلیقە ئەو دەزانری.

لێرەدا كە دەفەرموى: ﴿فَحَوَّنَا آيَةَ الْإِلِّ﴾، نیشانەى شەوگارمان خەفە کردووە، واتە: شەوگار كە نیشانەىەكە، وامان کردووە: پووناکیەكەى بسپرنەووە و نەپھێلێن.

دەشگونجى مەبەست لە (آيَة الْإِلِّ) لێرەدا: مانگ (قمر) بى، واتە: مانگ كە نیشانەى شەو (لە شەویدا دەر دەكەوێ) بى شوڤمان کردووە و، تارىکمان داھێناوە لە چا و خۆر، ياخود خەفەمان کردووە، ھەردوو واتا كە راستن.

۳- ﴿وَجَعَلْنَا آيَةَ النَّهَارِ مُبْصِرَةً﴾، نیشانەى پوژگارێشمان کردووە بە پێینەر، (بصير) واتە: بینەر، (مُبْصِرَة) واتە: پێینەر.

(الْمُحْوَ: الطَّمْسُ: وَهُوَ انْعِدَامُ النُّورِ)، (مَحْو) واتە: خەفە کردن، سپرنەووە، کوژاندنەووە، ياخود نەپھێشتنى پووناکیى، بەلام (مُبْصِرَة) ھەندىك لە زانایان گوتووایانە، واتە: بینەر، واتە: خەلك لە پوژگارا دەبینى، بەلام، نا، لە ئەسڵدا (مُبْصِرَة)، لە: (أَبْصَرَة) ھاتووە، مەبەست ھالەتى تێپەر (مُتَعَدِّي) (أَبْصَرَة) یە یانى: پێى بینى، نەك ھالەتى (لازم) یانى: بینى: كە واتە: لێرەدا (مُبْصِرَة) لە (أَبْصَرَة) یەو، یانى: وایکرد كە بینى، وەك: (بَصْرَة) وایکرد كە ببینی.

کهواته: (مُبَصَّرَة) واته: پِیینه.

دوایی خوا باسی حیکمهت و ئامانج و بهرهمی تهوه دهکات، ئنجا نیشانهی پوژگار، یان خودی پوژگار کهیه، یاخود تهوهیه که دهبیته هوئی پرووناکیی پوژگار، که خوړه، ئایا بوچی خوا پوژگاری والیکردهو که هوکاری پِیینین (إِبْصَار) بی؟!

(۴)- ﴿لَتَبْتَغُوا فَضْلًا مِّن رَّبِّكُمْ﴾، تاكو له به خششی پهروهردگارتان بخوازن، واته: تاكو به هوئی تهوهوه که دنیا پرووناك دادی {له ئه نجامی پوژگارا، یاخود له ئه نجامی دهركهوتنی خوړدا} ئیوه بتوانن كار و کاسیی بکهن و، بهر پپی خوټان ببینن.

(۵)- ﴿وَلَتَعْلَمُوا عَکْدَ السَّيْنِ وَالْحَسَابِ﴾، ههروهها بو تهوهی ژمارهی سآله کان و ژماردن بزائن، به تاییهت به هوئی جوولهی مانگهوه، که مانگی یهك شهوه وهك دهمه داسیكه، دوو شهوه گه ورهتر دهبی و، که له شهوی: یهك و دوو سی دا، پپی دهگوتری: (هلال)، یاخود شهوی یه که میان پپی دهگوتری: (هلال)، ئنجا دوایی ورده ورده له هه موو قوناغه کانداناوای تاییهتی خوئی ههیه، تاكو دهگاته: (بدر) که مانگ چیخونکه دهکات، له (۱۴) و (۱۵) و ههتا (۱۶) ش، له و کاته دا به تاییهتی: (۱۳) و (۱۴) و (۱۵) که به (ایام البيض) یان پی دهگوتری، واته: پوژانی شهوه سپیه کان، له بهر تهوهی مانگ به تهواویی دهرده کهوئی له شهوه کانیاندا، ئنجا دوایی ورده ورده له دواي (۱۶) هوه، بهر وه که میی دیته وه، به لام له یهك (۱) هوه، تاكو پازده (۱۵) لایه کی مانگ دهرده کهوئی، ئنجا دوایی به لایه کهی دیکهیدا به پیچه وانه وه کهم دهکات، کهم دهکات، تاكو دهگاته شهوی: (۲۷) و (۲۸) و (۲۹) و، به تهواویی ون دهبی.

به هوئی جوولهی مانگهوه ئیمه دهزانی: تهوه شهوی یه کهمه لهو مانگه، ئنجا دووهم و سییه م و، تاكو دهگاته شهوی پازده (۱۵)، دوایی دهزانی تهوه شهوی (۱۶) و (۱۷) و (۱۸) یه، تاكو کوټایی مانگ، ته گه رنا به هوئی جوولهی خوړه وه، پوژه کان هه موویان وهك یه کن، به لام شهوه کان هه موو وهك یهك نین، شه وانیک که مانگ تیاندا: (۱) تا (۱۵) یه، جیان له شهوانی: (۱۶) و (۱۷) و تا کوټایی مانگ.

(۱۶)- ﴿وَكُلَّ شَيْءٍ فَضَّلْنَاهُ تَفْصِيلاً﴾، هه موو شتی کهمان به تهواویی روون کردوته وه به روون کردنه وه، (آی: بَيِّنَاهُ بِوُضُوحٍ كَافٍ) به چاکی پوژنمان کردوته وه، لیږدها (وَكُلَّ شَيْءٍ) واته: ههر شتی که مروقه کان پیوستیانه، خوا له فهرمایشتی خویدا روونی کردوته وه و قسه ی له باره وه کردوه و نوخته ی تیدا خستوته سهر پیت، تهوهی که مروقه کان پیوستیان پییه تی، که خوا بویان روون بکاته وه، به لام ئایا قورټان هه موو شتیکی تیدا روونکراوه تهوه؟ بیگومان نه خیر، چونکه تهوهی که

پییوستی به پروون کردنه وهی خوا نه بی، خوا ﷻ پروونی نه کردۆته وه، به لکو بو عه قلی مروقه کانی به جیهیشتوه، وهك له تەفسیری سوورەتی (النحل) دا به تەفصیل لهو باره وه قسه مان کرد، له کاتی کدا، ئه و ئایه ته موباره که مان تەفسیر کرد، که ده فەرموی: ﴿وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تِبْيَانًا لِّكُلِّ شَيْءٍ...﴾ ۸۹، له وی به درێژی قسه مان له سه ری کردوه و لی ره دوو باره ی ناکه ی نه وه.

کورتە باسیک

شه و گارو پوژگارو په یوه نیدی نیوان زهوی و مانگ

له چوار هه لوه سته دا

هه لوه سته ی یه که م: که ده فەرموی: ﴿وَجَعَلْنَا آيَةَ النَّهَارِ مُبْصِرَةً﴾، نیشانه ی پوژگارمان کردوه به (مُبْصِرَةً)، بو ئه وه ی بزانی که وشه ی (مُبْصِرَةً) وهك ئیمه مانامان کرد، واته: پیینه ر، هوکاری بینین، ده لئین: خوا له سوورەتی: (النمل) ئایه تی (۱۳) دا، ده فەرموی: ﴿فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ آيَاتُنَا مُبْصِرَةً﴾، واته: ئنجا کاتیک {دار و دهسته و گه لی فیرعه ون} ئایه ته کانی ئیمه یان بو هاتن {له سه ر دهستی مووسا ﷺ} که هوکاری ئه وه بوون: بینین، هوکاری ئه وه بوون: بزانی.

شاره زایان گوتوو یانه: (نُسِبَ الْبَصَرُ إِلَى الْآيَاتِ كَمَا نُسِبَ الْبَصَرُ هُنَا إِلَى النَّهَارِ)، وهك چۆن له وی دا دیتنه که پالداوه ته لای ئایه ته کان، واته: ئایه ته کان پیینه ر بوون، لی ره ش پوژگار کراوه به پیینه ر، ﴿وَجَعَلْنَا آيَةَ النَّهَارِ مُبْصِرَةً﴾، نیشانه ی پوژگاریش وهك گوتمان ده گونجی: پوژگار خودی نیشانه که بی، ده شگونجی: مه به ست خو ر (شمس) بی، که پوژگاری پی کردوه ته پوژگار، هه روه ها به نه به ت (آية الليل) یش ده گونجی مه به ست پی خودی شه و گاره که بی، ده شگونجی مه به ست پی ئه و شته بی که له شه و گاردا ده رده که وی، که مانگ (قمر) ه.

به لی وهك چۆن له ئایه تی ژماره: (۱۳) ی سوورەتی (النمل) دا، خوا ﷻ پیینه که ی پالداوه ته لای ئایه ته کان، واته: نیشانه و موعیزه کانی مووسا ﷺ که خوا پییدا بوون، لی ره شدا (الإِسْرَاءُ: ۱۲) بینینه که پالداوه ته لای نیشانه ی پوژگار، ئنجا ئه مه ئی عجازکی زانستی تی دیایه، چونکه له رابردو ودا وایان ده زانی: کاتیک مروقه کان شتیک ده بینن، له

چاوی مروّفهوه تیشک دہ چئی و، ٲه و شته دہ بینئ، به لام دواى ٲه وهى (ابن الہیثم) کہ یہ کیکہ له زانایانی مسولمان، زور لئی کوّلیه وه و سهرنجی دا، کہ کوّمه لّیک دهره نجامی زانستی دیکه ش دهرخستن له بواری فیزیا و بواره جیاجیاکاندا، ٲنجا یہ کیکہ له وانه ٲه وه بوو: گه یشته ٲه و راستیهی کہ بیننی مروّف بو شته کان، هوکاره کهی: ٲه وهیه له شته کان هوه تیشک بو چاوی مروّف دئ، نه که له چاوی مروّفهوه تیشک بو شته کان پروات، واته: شته بینراوه که وات لّیده کات کہ بیننی و ٲه و بو ٲو دهرده که وئ، نه که له چاوه وه تیشک بو شته کان بچئ، چونکه ٲیمه کهی شته کان دہ بینن؟ کاتیک کہ دنیا پروناک بی، چونکه کہ دنیا پروناک بوو و شته کان دهرکه وتن، ٲنجا چاو دہ یان بینئ، واته: له شته کان هوه تیشک بو چاو دہ چئ، له شته کان هوه و ٲنه بو چاو دہ نیردرئ، ٲنجا ٲه گهر له چاوه وه تیشک بو شته کان چووبایه، دہ بووایه کاتیک کہ شته کان تاریکیش بوونایه، مروّف توانیبای بیان بینئ، چونکه به حیساب له چاوه وه تیشک بو ٲه وان دہ چئ، به تاییه ت کہ مروّف له پروناکی دا بی!! به لام نا، ٲیمه ته نیا کاتیک شته کان دہ بینن، کہ تیشک بکه و ٲته سهریان و ٲه وان بینه هوکاری دیتنمان بویان.

که واته: و ٲنه شته کان ه بو چاومان دئ، ٲه وه ش راستیهی کی زانستییه، کہ ٲم ٲایه ته موباره که ٲاماژهی ٲیده کات، کہ دهرموی: ﴿وَجَعَلْنَا آيَةَ النَّهَارِ مُبْصِرَةً﴾، واته: نیشانهی روژگارمان کردوه به ٲیینهر، واته: ٲه و واتان لّیده کات: بینن.

هه ٲه ستهی دووه م: به نسبت شه وگار و روژگار هوه، له چه ند شو ٲنیک دا باسی ٲه وهی کردوه که شه وگار بو خه وتن و ٲشوودانه و، روژگار بو کارو کاسیی و گوزه رانه:

۱- له سووړه تی (القصص) دا خوا دهرموی: ﴿وَمِنْ رَحْمَتِهِ جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ. وَلِعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ (۷۳)، واته: خوا له به زهیی خو ٲه وه، شه وگار و روژگاری بو و لّیکردوون که ٲیاندا ٲارام بگرن و، له به خششی خوا داوا بکه ن، واته: له شه وگارد ٲارام بگرن و ٲیسراحت بکه ن و ٲشووی ٲیدا بدن و، له روژگاریش دا کاسیی بکه ن و له به خششی خوا بخوازن.

۲- له شو ٲنکی دیکه دا دهرموی: ﴿وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ لِبَاسًا ۝۱۰ وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا ۝۱۱﴾ (النبا)، واته: شه وگارمان بو کردوون به ٲو شاک {داتان دہ ٲوشئ، بخه ون ٲشو بدن}، روژگاریشمان کردوه به مایه ی ژیان و گوزه ران {هه و ٲی ٲیدا بدن و کار و کاسیی ٲیدا بکه ن}.

کهواته: به پیتی سیستمی خوا که هەر ئهوهش له گه‌ڵ سروشتی مروّفدا ده‌گونجی، ده‌بی ئینسان شه‌و ته‌رخان بکات بۆ پشوودان، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی تاریکه‌ و، جه‌سته‌ی مروّف باشت‌ر پشو‌و ده‌دات، له‌ کاتی‌کدا که دنیا تاریک ده‌بی، به‌لام روژگار وا باشه‌ به‌هره‌ی لی وه‌ر‌بگیري، بۆ کار و که‌سابه‌ت و جموجۆل کردن و کۆشش.

هه‌له‌سته‌ی سیه‌م: له‌و باره‌وه‌ که چۆن مامه‌له‌ له‌ گه‌ڵ شه‌وگادا بکړي؟ ئه‌و فه‌رمایسته‌ی پێغه‌مبه‌ر دینین ﷺ: {عَنْ جَابِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: إِذَا اسْتَجَنَحَ اللَّيْلُ، (أَوْ قَالَ: جُنَحَ اللَّيْلُ)، فَكُفُّوا صَبِيَانَكُمْ، فَإِنَّ الشَّيَاطِينَ تَنْتَشِرُ حِينَئِذٍ، فَإِذَا ذَهَبَ سَاعَةٌ مِنَ الْعِشَاءِ فَخَلُّوهُمْ، وَأَغْلِقْ بَابَكَ، وَادْكُرْ اسْمَ اللَّهِ، وَأَطْفِئْ مِصْبَاحَكَ، وَادْكُرْ اسْمَ اللَّهِ، وَأُوكِ سِقَاءَكَ، وَادْكُرْ اسْمَ اللَّهِ، وَخَمِّرْ إِنْاءَكَ وَادْكُرْ اسْمَ اللَّهِ، وَلَوْ تَعَرَّضَ عَلَيْهِ شَيْئًا} (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۳۲۸۰).

واته: جابیری کوری عه‌بدو‌ل‌لا (خوا له‌ خو‌ی و بابی پازی بی) له‌ پێغه‌مبه‌ره‌وه‌ ﷺ ده‌گیریته‌وه‌ که فه‌رموویه‌تی: ئه‌گه‌ر شه‌وگار بالی به‌سه‌ر دنیا‌دا کیشا، مندا‌له‌کاتنان بگرنه‌وه‌، (واته: مه‌هیلن بچنه‌ ده‌ر، له‌ کاتی بو‌ولیلی ئیواره‌ و دوا‌ی شی‌واندا)، چونکه‌ شه‌یتانه‌کان له‌و کاته‌دا ب‌لا‌وده‌بنه‌وه‌، {ئیمه‌ نازانین به‌لام ئه‌وه‌ هه‌والیکی نادیاره‌ پێغه‌مبه‌ر ﷺ پیمانی ده‌دات و، خه‌لکیش به‌ ئه‌زموونی خو‌ی ئه‌وه‌ی بۆ ده‌رکه‌وتوه‌و له‌ کاتی ئیواران دا ده‌بینین: مار و مېروو و زنده‌وه‌ران ب‌لا‌وده‌بنه‌وه‌، ئنجا ئیمه‌ شه‌یتانه‌کان نابینن، به‌لام پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ هه‌والمان پیده‌دات، که ئه‌وانیش له‌وکاته‌دا ب‌لا‌وده‌بنه‌وه‌ ده‌فه‌رموی: {دوا‌ی ئه‌وه‌ی ماویه‌ک له‌ شه‌و پۆی، {واته: ئیوان شی‌وان و خه‌وتنان به‌سه‌رچوو، ئنجا لیان بگه‌رپین (ئه‌و کاته‌ زیانی نه‌یه‌) هه‌روه‌ها ده‌رگا‌که‌ت دا‌بخه‌و ناوی خوا بینه‌و، چرایه‌که‌ت بکوژیته‌وه‌ و ناوی خوا بینه‌، ئه‌و ده‌فه‌رت که شله‌مه‌نییه‌کی تیدایه‌، یان ئاوی تیدایه‌، زاره‌که‌ی دا‌بخه‌، یان سه‌رقاپی بکه‌ و، ناوی خوا بینه‌، {سه‌قا ئه‌وه‌یه‌ که ئاویان لی‌خواردۆته‌وه‌، مه‌شکه‌ بو‌وه‌، کونده‌ بو‌وه‌، هه‌رچی بو‌وه‌، هه‌روه‌ها ئه‌و قاپه‌ دا‌پۆشه‌ که خواردنی‌ک، یان شله‌مه‌نیه‌کت تیدا هه‌لگرتوه‌ و ناوی خوا بینه‌، ئه‌گه‌ر ته‌نها ئه‌وه‌ بی که شتی‌کی به‌سه‌ر رابه‌یالی {واته: ئه‌گه‌ر ته‌واو سه‌ره‌که‌یشت بۆ نه‌گیري، هه‌ر شتی‌کی له‌سه‌ر دا‌بنی، با به‌ ته‌واویش قه‌پاتی نه‌کات، گرنه‌گ ئه‌وه‌یه‌ به‌سه‌ر ئاوه‌له‌یی به‌جی مه‌هیله‌}.

ئه‌وه‌ش چه‌ند رینماییه‌کی پێغه‌مبه‌ری خوان ﷺ که له‌ شه‌وگادا به‌و شی‌ویه‌ هه‌لس و که‌وت بکه‌ین.

هەلۆهستهی چوارەم: پەيوەندنی نێوان زهوی و مانگ:

پیشتریش گوتمان: ئەگەر مانگ نەبووایە کە بە دەوری زهویدا دەخولیتەوه، ئەو کاتە شەوگار و پۆزگار یەکێ دوو سەعات دەبوون، ئەمە پاستییەکی گەردوونییە، کە زانیانی گەردوونناس ئیستای پێی گەشتوون.

نەك هەر ئەوەندەش، بەلکو ئەگەر مانگ نەبووایە بە دەوری زهوییەوه، هەلکشان و داکشانی دەریاکان پرووی نەدەدا، ئەگەر هەلکشان و داکشانی دەریاکانیش نەبووایە، [ویپرای هەندێک هۆکاری دیکەش] ئەو شەنە بایە کە بەردەوام لەسەر دەریاکان هەیە، ئەوە نەدەبوو، ئەگەر ئەو بایەش نەبووایە، ئەو هەلمی ئاوەش کە خۆر پەیدای دەکات لەسەر پرووی دەریا، با نەیدەگواستەوه، واتە: هیچ بایەک پەیدا نەدەبوو، ئەو هەلەمە بگوازیتەوه و بیهێنێ بۆ ناوچە ساردەکان و سەرەنجام بیهێتە هەور و، هەورەکانیش مۆتوربە بێن و ئاویان لێ بیهێتە خوار بە هەرسێک جووری: باران و بەفرو تەرزە، کە ئەوە لە چەندان شوێن لە قورئاندا خوا ئاماژەي پێداوه، بۆ وێنە:

۱ - لە سوورەتی: (النور) دا، ئایەتی ژمارە (۴۳) دا، خوا زۆر بە پروونی ئاماژەي پێداوه: ﴿الَّذِينَ يَخْرُجُونَ مِنَ الْغُيُوبِ﴾

۲ - لە سوورەتی (الأعراف) دا خوا دەفەرموێ: ﴿وَهُوَ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ حَتَّى إِذَا أَقْلَّتْ سَحَابًا نَفَالًا سَفْنَهُ لِبَلَدٍ مَّيِّتٍ فَأَنْزَلْنَا بِهِ الْمَاءَ فَأَخْرَجْنَا بِهِ مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ كَذَلِكَ نُخْرِجُ الْمَوْتَى لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾ هەردوو ئایەتەکان بە پروونی ئەوە دەگەیهێنن: کە بەهۆی (با) وه، ئەو هەلەمە ئاوەی کە لەسەر پرووی دەریاکان هەیە، دەگوازیتەوه و دەبێتە هەور و دواپی ئەو هەورانە ئاویان لێدێتە خوار، کە وهك گوتمان ئاوەکە لە شیوهی باران و بەفر و تەرزەدا خۆی دەبێتەوه، هەروەها لە سوورەتی (الروم) (۴۸) یشتا دیسان خوا ﷻ هەمان مەسەلە باس دەکات.

مەسەلەى چوارەم:

ھەر كەس چارەنووسى خۆى لە گەردنى خۆى دايە و پوژى دوايى بە نووسراويكى كراو، دەخريته بەر دەستى و پيى دەگوتري: بيخوينەو، ھەر خۆت بو ژماردن بەسى، ياخود ھەر خۆت بو لپرسينەوھى خۆت بەسى:

خو دەفەر مو: ﴿وَكُلُّ إِنْسَانٍ أَلْزَمْنَاهُ طَائِرَهُ فِي عُنُقِهِ وَنُخْرِجُ لَهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ كِتَابًا يَلْقَاهُ مَنشُورًا﴾ ﴿١٣﴾ أَقْرَأَ كِتَابَكَ كَفَىٰ بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا ﴿١٤﴾

شیکردنەوھى ئەم ئایەتانە، لە چوار برگەدا:

١- ﴿وَكُلُّ إِنْسَانٍ أَلْزَمْنَاهُ طَائِرَهُ فِي عُنُقِهِ﴾، ھەر مروڤيک کرەو و چارەنووس و سەرەنجامى خويمان خستۆتە گەردنى خوێو، چارەنووسيمان خستۆتە ئەستوى خۆى.

(طَائِرُهُ: عَمَلُهُ الَّذِي طَارَ مِنْهُ) کردەوھەكى خۆى كە لەوھو پەيدا دەبى، ياخود (طائر) بە مانای سەرەنجام دى، ياخود بە مانای چارەنووس دى، كە ديارە چارەنووس و سەرەنجامى مروڤيش لە ئەنجامى ھەلوپست و کردەوھەكانیەو پەيدا دەبى، واتە: ھەر مروڤيک بو خۆى سەرەنجام و چارەنووسى خۆى، خيەر و شەرى خۆى، ديارى دەكات.

٢- ﴿وَنُخْرِجُ لَهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ كِتَابًا يَلْقَاهُ مَنشُورًا﴾، لە پوژى قيامەتدا نووسراويكى بو دەردئين بە كراوھى دەبينى.

وشەى: (نُخْرِجُ) بە (يُخْرِجُ) ش خوینراو تەو، ھەر وھە بە (يُخْرِجُ) ش خوینراو تەو، (نُخْرِجُ) واتە: بو دەردئين، (يُخْرِجُ) واتە: خوا بو دەردەھينى، (يُخْرِجُ) واتە: بو دەردەھينى.

(يَلْقَاهُ) خوینراویشە تەو: (يَلْقَاهُ) واتە: دەخريته بەردەستى و، پيى پيشان دەدرى.

٣- ﴿أَقْرَأَ كِتَابَكَ﴾، نووسراوھەكەت بخوينەو، پسپورانى زمان دەلین: (هَذَا مَقُولٌ قَوْلٍ مَّحْذُوفٍ دَلٌّ عَلَيْهِ السِّيَاقُ)، ئەمە گوتراوى قسەيەكى قرتینراو، كە سباقەكە دەيگەيەنى: (أَقْرَأَ) واتە: (يُقَالُ لَهُ إِقْرَأْ) پيى دەگوتري: نووسراوھەكەت بخوينەو.

۴- ﴿كَفَىٰ بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا﴾، ئەمروڭ خوت بەسى بۇ ئەوھى ژمىرەر و لېرسەرەوھى خوت بى، (حسب): (فَعِيلٌ مَعْنَى: فَاعِلٌ، مِثْلُ: ضَرِيبٌ وَصَرِيمٌ، مَعْنَى: ضَارِبٌ وَصَارِمٌ، أَي: الْحَاسِبُ وَالضَّابُّطُ)، لېرەدا (فَعِيلٌ) بە ماناى (فَاعِلٌ) ە، كەواتە: (حَسِيبًا) واتە: (حَاسِبٌ وَضَابُطٌ)، واتە: بەسە كە تۆ ژمىرەر و كۆنترۆلكەرى كىرەوھەكانى خوت بى، ئەوھتا لەبەر چاوتن.

وشەى (كفى) بۇ خوى بەكار دەخوازى بەبى پىت، بەلام لېرە كە بە پىتى، (على) تېپەرى پىكراو، ﴿كَفَىٰ بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا﴾، بۇ ئەوھ بووھ كە وشەى (حسب) ماناى (شەھىد)ى بخرىتە نىو، واتە: وشەى (حسب) ھەم ماناى ژمىرەر و كۆنترۆلكەر دەگەيەننى، ھەم ماناى چاودىر و شاھەدەدەرىش دەگەيەننى، كەواتە: خوا ﷻ لەم دوو ئايەتەدا، سى پاستى گىرەنگ و مەزەن دەخاتە روو:

پاستى يەكەم: چارەنووسى ھەر كەس گىردراوى ويستى ئازادانەى خويەتى، كە باسى (عَنْقَه) دەكات: ﴿وَكُلَّ إِنْسَانٍ أَلْزَمْنَاهُ طَعِيرُهُ فِي عُنُقِهِ﴾، خستوومانەتە ئەستوى، گەردنى، مىلى:

أ - لەبەر ئەوھى گەردن و مىلى، ئىنسان ھەمىشە لەگەل مروڭدايەو، ئىنسان بەبى مل سەرى راناوھستى، بۇيە خوا ﷻ دەفەرموى: وەك چۆن ھەموو كات ملت لەگەلتە، ئەو چارەنووسەى خوت و كىرەوھى خوت، ھەموو دەمىك لەگەلتە.

ب - ياخود مەبەست پى ئەوھى، كە وەك چۆن ھەندىك كەس ئەگەر ويستىتەن، بىناسنەوھ، نووسراوئىكىان بە مىلى ھەلواسىوھ، كە ئىستاش ھەروايە و كەسىك لە ولاتىك دەچى بۇ ولاتىكى دىكە، نووسراو و نىشانەيەك دەخاتە مىلى، ياخود بەرانبەرەكە دەخاتە مىلى كە من فلان كەسم! بۇ ئەوھى بىناسن و پىشوازى بىكەن.

ج - ياخود خواى پەرەردگار ويستوويەتى وئىيان بىكات لە شىوھى ئاژەللىكدا، كە ئاژەل ھەندىك جار مىليان، ياخود شوئىكىان نىشانە كىرەو، بۇ ئەوھى تىكەل نەبى، لەگەل ئەوانى دىكەدا.

پاستى دووھەم: مروڭ پوژى دواى بە ژمىردراوى و تۆماركراوى، كىرەوھەكانى خوى دەبىنئەوھ، كىرەوھەكانى ھەم بە ژمىردراوى و ھەم بە تۆماركراوى، لەبەرچاوى دەبن، كە ئەوھش پاستىيەكە زانستى ئىستا زىاتر دەتوانى لىمان ھالى بىكات، دواى ئەوھى تەكنولۇجىي كۆنترۆلكەردن و تۆماركردن دەنگ و پەنگ و ھەلس و كەوتەكانى مروڭەكان، زۆر بەرە و پىشەوھ چووھ، ئىستا زۆر چاك دەزانىن كە كىرەوھەكان چۆن بە تۆماركراوى

بەردەست دەکەون، مەرج نیە تەنیا بنووسرێ: فلانە پۆژە فلان کردەوێت کرد، بەلکو
 ھەر کردەوێت ھەر ھەوێت کرد، بە دەنگ و وێنەوێ.

پاستی سییەم: مەرۆف خۆی بەسە کە کردەوێتانی بژمیرێ، چونکە بۆی سەرژمیر
 کراون و کۆنترۆلکراون و، بۆی تۆمار کراون، واتە: زۆر باش دەخرینە بەرچاوی.

کە دەفەرموی: ﴿اقْرَأْ كِتَابَكَ﴾، مەبەست ئەوێت: ئەی مەرۆف! کردەوێتانی خۆت
 بۆ خۆت بخوینەو، واتە: ستەمت لێنەکراوە، خۆت چیت کردو، ئەوێت تۆمارکراوە،
 ئەوێت نووسراوی خۆت کە کردەوێتانی خۆت تێدان، کە بە ویستی ئازادانە خۆت،
 ئەنجامت داو و، سەرەنجام ئەو کردەوێت ھەلوێستانەت کە تۆمارکراون، چارەنووسی
 تۆ و سەرەنجامی تۆ و قەدەری تۆیان لە نێو خۆیان وەرگرتو، کەواتە: ئەگەر خێر،
 سوپاس و ستایشی خوا بکە و، ئەگەر شەپەر، تەنیا لۆمە خۆت بکە، چونکە چیت
 کردو و چۆنت کردو، بەو شیوێت بۆت تۆمارکراون.

لە نۆزە کۆمەڵایەتیەکان لەگەڵماندا
 Stay in touch on social media
 تۆن مەحکم عێز مەلەکانی

پاڤیاندنی مەکتەبی مامۆستای عەلی بابیر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play App Store

QR codes for app stores

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

عەلی بابیر/ AliBapir

عەلی بابیر/ AliBapir

کەتانی

پاڤیاندنی مەکتەبی مامۆستای عەلی بابیر

QR codes for social media

مەسەلەى پېنجه م:

ھەر كەس پى پى پاست بگرى به قازانجى خويەتى و، ھەر كەس گومرا بى خوى زيانبارە و، ھىچ كەس كۆلى گوناھى كەس ھەلناگرى و، بەبى ناردنى پېغەمبەرائىش خوا ﷺ سزای كۆمەلگاكان نادات، نە لە دنيا و نە لە دواړوژدا:

خوا دەفەرموى: ﴿مَنْ أَهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ ضَلَّٰ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَلَا نَزِرُ وَازِرَةٌ وَّرَزَ أُخْرِئُ وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ نَبْعَثَ رَسُولًا﴾ (۱۵)

شىكردنهوى ئەم ئايەتە، لە چوار بركەدا:

(۱)- ﴿مَنْ أَهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ﴾ ھەر كەس پى پى پاستى گرت، ئەو بە سوودى خوى پى پاستى گرتو، ئەمە مانای پستى پىشى روون دەكاتهو، كە خوا ﷺ فەرموى: ﴿وَكُلُّ إِنْسَانٍ أَلْزَمْنَاهُ طَلْفَرَهُ فِي عُنُقِهِ﴾ كەواتە: (طائر الهداية نافع لصاحبه، وطائر الضلال ضرر لصاحبه)، بالندەى پى پاستگرتن، بۆ خاوەنەكەى بە سوودە و، بالندەى گومرا بوون، بۆ خاوەنەكەى زيانبەخشە، مەبەست لە (طائر) بالندەى، بەلام لێرەدا مەبەست پى ئەوئەوئە: ئەو كردهوى كە ئىنسان ئەنجامى دەدات، چارەنووسى ديارى دەكات، عەرپەبەكان عادەتيان وابوو، ئەگەر وىستبايان سەفەرىك بكەن، بالندەى كيان ھەلەدەفراند، ئەگەر بەلاى پاستدا پوشتبایە دەيانگوت: (تيامنوا) كارەكەمان بەرەو خىر و خوشى و بەرەكەتە، با سەفەرەكەمان بكەين، بەلام ئەگەر بەلاى چەپدا پوشتبایە، دەيانگوت: (تشافوا) كارەكەمان بەرەو نەگەتەى و بى خىريە، با سەفەرەكەمان نەكەين.

ئىنجا لەوئەو سەرەنجام و چارەنووسى مروڤيان ناوناو: بالندە (طائر)، بۆيە ھەندىك لە زانايان دەلێن: لێرەدا مەبەست لە (طائر) كردهوئە، چونكە كردهوئەكانى مروڤن، كە چارەنووس و سەرەنجامى مروڤ ديارى دەكەن.

گرنگ ئەوئە خوا ﷺ لێرەدا، وەك راستىيەك دەفەرموى: ھەر كەس پى پى پاست بگرى بە قازانجى خويەتى.

(۲)- ﴿وَمَنْ ضَلَّٰ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا﴾ ھەر وەھا ھەر كەس پى گومرا بى، بە زيانى خوى گومرا بوو، (ضلال) واتە: سەرگەردان بوون و، پى پاست و نكردن و، ون بوون لە پى پاست، چونكە

(ضَلَّ) واتە: ون بوو، (ضَلَّ الْإِنْسَانُ عَنِ الطَّرِيقِ) واتە: مروڤ له رېییه که ون بوو، به لَام (ضَلَّ الطَّرِيقَ) واتە: رېییه که ی ون کرد، که واتە: (ضَلَّ) هه م به لازیم هاتوه، وهك: (ضَلَّ الْبَعِيرَ)، واتە: حوشتره که ون بوو، (ضَلَّ الْإِنْسَانُ) واتە: مروڤه که ون بوو، به لَام (ضَلَّ الْبَعِيرَ، أَوْ ضَلَّ الطَّرِيقَ) واتە: حوشتره که ی ون کرد، یان: رېییه که ی بزر کرد، ئه وه (مُتَعَدِّي) یه، که لیږه دا ده فهرموئ: (وَمَنْ ضَلَّ) هه ر که سیك ون بوو (فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا)، ئه وه به زیانی خوئی ون ده بی له ورېییه و، به زیانی خوئی گومراو سه رگه ردان ده بی، وشه ی (ضَلَّ) به مانا (قاصِر ولازم) ه که به کارهاتوه.

(۳) - ﴿وَلَا نَزْرُ وَازِرَةً وَزَرَ أُخْرَى﴾، هیچ نه فسیکی گونا بهاری گونا هه لگر، گونا هی نه فسیکی دیکه هه لئاگرئ.

(وَلَا نَزْرُ)، واتە: (وَلَا تَحْمِلُ)، هه لئاگرئ (وَازِرَةً) واتە: (الْأَثْمَةُ، الْحَامِلَةُ لِلذُّنُوبِ)، که سیك که گونا هی هه لگرتوون، (وَزَرَ أُخْرَى)، واتە: (ثَقَلَ نَفْسُ أُخْرَى)، گونا هو قورسای نه فسیکی دیکه هه لئاگرئ، یانی: که س گونا هی که س له کوئی ناکات، به کیک بوئی هه یه بلئ: ئه دی بوچی خوا ﷺ ده فهرموئ: ﴿وَلِيَحْمِلُنَّ أَثْقَالَهُمْ وَأَنْفَالًا مَعَ أَثْقَالِهِمْ﴾ العنکبوت: ۱۳، واتە: قورساییه کانی خویمان و قورسایانی دیکه ش له گه ل قورساییه کانی خویمان هه لده گرن؟ دوایی وه لامي ئه و پرسیار و ئیشکاله ده دهینه وه.

به لَام مانای راستی ئه م پرسته قورئانییه، ئاوايه: خوا ﷺ ده فهرموئ: هیچ که س کوئی گونا هی که سیکی دیکه، له کوئی گونا هی خوئی نانئ، که ئه و کوئه گونا هه، له کوئ ئه و بکاته وه.

(۴) - ﴿وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّى نَبْعَثَ رَسُولًا﴾، ئیمه سزاده ر و ئازارده ریش نین، تا کو پیغه مبه ر نه ئیرین:

أ - واتە: له دنیا دا کو مه لگا کان سزا ناده یین، تا کو پیغه مبه ریان بو نه ئیرین، ئه وه واتایه کی.

ب - یاخود له دواړوژدا سزایان ناده یین، ئه گه ر بانگه وازی پیغه مبه ر یکیان پی نه گه یشتبی به راست و دروستی، له پوژئی قیامه تدا، ئه وانه ئه هلی سزا و ئه شکه نجه نابن، چونکه به لگه یان له سه ر ته واه نه کراوه.

ج - یاخود مه به ست پیی دنیا و دواړوژه، هه ردووکیان ویکرا.

کورتە باسیک

چوار پاستیی گەورە و گرنگ

پاستیی یە کەم: پێی پاست گرتنی مرووف، بەویستی خۆیەتی و، لە بەرژەوهەندیی خۆشیەتی ! ﴿مَنْ أَهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ﴾، کەواتە: پێی پاست گرتنی مرووف، بەدەست خۆیەتی، بەویستی خۆیەتی، خوا کردەوه کە بۆ خودی مرووف گیراوەتەوه (مَنْ أَهْتَدَىٰ)، کە بە کردار (فعل) ی پابردوو هیناویەتی: (مَنْ أَهْتَدَىٰ) هەر کەسیک پێی پاستی گرت، (فَإِنَّمَا يَهْتَدِي) کە بە ئەمجار بە کرداری ئیستا (مضارع) ئەوه پێی پاست دەگری، (لِنَفْسِهِ) بە قازانجی خۆی، کەواتە: مرووف بەویستی خۆیەتی، ئەگەر پێی پاست بگری و، لە بەرژەوهەندیی خۆشیەتی، ئەگەر پێی پاست بگری.

ئەمە پاستییە کە خوا ﷻ لێرەو لە چەند شوینی دیکەش ئەو پاستییە پراگەیاندا، هەم لە سوورەتی (الزمر) دا، هەم لە کۆتایی سوورەتی (النمل) دا هاتوو، لە گەلیک لە سوورەتەکاندا خوا ﷻ ئەو پاستییە پراگەیاندا کە مرووف ئەگەر پێی پاست بگری، خۆی بەهرەمەندە لەو پێی پاست گرتنە و، بە ویستی خۆشی ئەو پێی پاست دەگری، هەرەها ئەگەر پێی چەوت بگری، خۆی زەرەرمەندە لەو پێی چەوت گرتنە و، بە ویستی خۆشی ئەو پێی چەوتە دەگری.

پاستیی دووهم: کە دەفەرموێ: ﴿وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا﴾، گومرا بوونی مرووف بەدەست خۆیەتی و زیانباریش بەس خۆیەتی، ﴿وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا﴾، دیسان (ضَلَّ) کرداریکی پابردوو، فاعیلە کە ی کێه؟ (وَمَنْ ضَلَّ) هەر کەسیک گومرا بێ، یانی: خۆی گومرا بێ، (فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا)، دیسان (يَضِلُّ) بە کرداری (مضارع) هیناویەتی، (فاعل) هە کە دیارە کە ئەو (مَنْ) هیه، کە پێشکەوتوو، دیسان بۆ خودی مرووف کە دەچێتەوه، واتە: ئەگەر گومرا بوو، خۆی خۆی گومرا دەکات، ئنجا: (يَضِلُّ عَلَيْهَا) گومرا بوونە کەش بە زیانی خۆی تەواو دەبێ.

پاستیی سێیه: کە دەفەرموێ: ﴿وَلَا تُزِرُّ وَازِرَةً وَزَرَ أُخْرَىٰ﴾، کەس گوناھی کەس هەلناگری، ئیمە لە تەفسیری سوورەتی (النحل) دا، بە درێژی لەسەر ئەو مەسەلەیه قسەمان کرد، بۆیه لێرە زۆر بە کورتیی لێ دەدوین، لەوێ لە باسیکی تایبەتدا تیشکی باشمان خستۆتە سەر:

خو له سوورەتی (العنکبوت) دا دەفەرموئ: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا اتَّبِعُوا سَبِيلَنَا وَلْنَحْمِلْ خَطَايَكُمْ وَمَا هُمْ بِحَامِلِينَ مِنْ خَطَايَهُمْ مِنْ شَيْءٍ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١٢﴾ وَلِيَحْمِلُوا أَثْقَالَهُمْ وَأَنْفَالًا مَعَ أَثْقَالِهِمْ وَلَيَسَّ لُنَّ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عَمَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿١٣﴾﴾

واته: ئەوانەى بێپروان، بەوانەى پروایان هێناوه، گوتیان: شوین پێبازەكەى ئێمە بکەون و، گوناھەکانتان ھەڵدەگرین {لە جیاتى ئێو، کۆلى گوناھى ئێو لە کۆلى دەکەین} بەلام ئەوان هیچ بەشێک لە گوناھەکانیان ھەلناگرن و بە دڵنیایى ئەوان درۆزنن و، بە دڵنیایى ئەوان {ئەو سەرلێشێوینەرانی} قورساییه کانی خویان {کە مەبەست پێى گوناھەکانە، چونکە گوناخ قورسە و، پشتى ئینسان دەچەمێت و، بارى شانى گران دەکات}، ھەڵدەگرن و قورسایان لەگەڵ قورساییه کانی خۆشیان، {واته: قورسایى ئەوانەش کە گومرایان دەکەن، بۆیان دەکرێتە سەربار} و لە پۆژى قیامەتیش دا لیان دەپرسێتەو لەو بارەوہ کە ھەلیان دەبەست.

ئنجایا چۆن دەزانین کە دەفەرموئ: ﴿وَأَنْفَالًا مَعَ أَثْقَالِهِمْ﴾، واته: گوناھى ئەوانەش کە گومرایان کردوون؟ لە سوورەتی (النحل) دا خوا ﷻ ئەوہمان بووون دەکاتەوہ: ﴿لِيَحْمِلُوا أَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَمِنْ أَوْزَارِ الَّذِينَ يُضِلُّونَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ أَلَا سَاءَ مَا يَزُرُونَ ﴿٢٥﴾﴾

واته: بە لە پۆژى قیامەتدا گوناھەکانى خویان بە تەواویى ھەلبگرن (لە کۆلى بنین) و بەشێک لە گوناھى ئەوانەش کە گومرایان دەکەن، بەبێ زانیاریى، کە ئەوہش خراپترین شتە ھەلیانگرتوہ.

کەواته: گوناھى گومرا کراوہکان لە کۆل ئەوان ناکەنەوہ، ھەموویان بوو لە کۆل بنین، بەلکو بایى ئەوہندە گوناھیان لە کۆل دەنن، کە بوونە ھۆى گومرا کردنیان، بایى ئەوہندە گوناھى ئەوانیشیان دەکەوێتە سەر شان، واته: لیان ھەلناگرن، کە لە کۆلیان بکەنەوہ، بەلام بە ھۆى گومراکردنیانەوہ بۆیان، گوناھى دیکەى ئەوان ھەڵدەگرن، بەبێ ئەوہى لە ھى ئەوان کەم بێتەوہ، وەك لە سوورەتی (النحل) دا بە درێژى لەو بارەوہ قسەمان کرد.

پراستىي چوارەم: خوا دەفەر موئى: ﴿وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ نَبْعَثَ رَسُولًا﴾، ئىمە سزادەرىن بۇ خەلک و کۆمەلگاکان تاكو پىغەمبەر نەئىرىن، که دەفەر موئى: سزا دەرىن واتە:

۱- لە دنیادا خوا کۆمەلگایەك لەبەین نابات، تاكو پىغەمبەرىکیان بۇ نەئىرى، که ئاگاداریان بکاتەوہ بیانترسىنى و، ھۆشیاریان بکاتەوہ.

۲- یاخود: کۆمەلگایەك که پىغەمبەریان بۇ نەچوو بى، لە دواپوژدا خوا سزایان نادات بیانباتە دۆزەخ، مادام کەسىک نەچوو بى بەلگەیان لەسەر تەواو بکات.

۳- که من ئەم پرايەى سىيەمم پى پراستەرە، یانى: ھەم لە دنیادا و، ھەم لە دواپوژدا، خوا سزای مروڤەکان نادات، ئەگەر پىغەمبەرى بۇ نەئەردىن، بەو واتايە که پەيام و بانگەوازی ئەو پىغەمبەریان پى نەگەيى، چونکە خوا ﷻ لە سوورەتى (فاطر) ئایەتى (۲۴) دەفەر موئى: ﴿وَإِنْ مِنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ﴾، واتە: ھىچ کۆمەلگایەك (ی گەرە) نەبوو، مەگەر ئاگادارکەرەوہیەکی تیدا رابردوہ.

بەلام جارى وا ھەيە پەيام و پىيازى ئەو پىغەمبەرە بەو خەلکە نەگەيشتوہ، ئنجا ئەگەر پىيان نەگەيى، مانای وایە خەلکەکە ئەھلى (سزا) نابن و سزا نەئىرىن، نە لە دنیا و نە لە دواپوژدا.

ئەمەش بەلگەى پراستىي ئەو پرايەى جەماوہرى زانایانە کە دەئىن: بەبى بانگکردن و ناردنى پەيامى خوا، سزادان نى، نەك وەك موعتەزىلە و ماتورىدييەکان، دەئىن: عەقل بەسە بۇ ئەوہى مروڤ لى پرسىنەوہى لەگەلدا بکرى و، سزا بدرى، ھەر چەندە خوا پىغەمبەرىشى نەئەردى، چونکە عەقلى پىداون!

بەلام پراي زۆربەى زانایان پراستە کە دەئىن: نا، بەبى وەحى و پەيامى خوا، سزاو لىپرسىنەوہ روو لە مروڤەکان ناکات و، ئایەتى ژمارە: (۱۶۵) لە سوورەتى (النساء) یش لەو بارەوہ، نوختە دەخاتە سەر پىت، دواى ئەوہى باسى ژمارەيەك پىغەمبەران دەکات ﷺ و ناوى دوازدە (۱۲) لە پىغەمبەران دىنى، ئنجا دەفەر موئى: پىغەمبەرائىكى موژدەدەر و ترسىنەرن، تاكو خەلک دواى (ھاتنى) پىغەمبەران بەلگەى لە سەر خوا نەبى، ئەمەش دەقى ئایەتەکانە

لەوبارەوہ: ﴿إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَىٰ نُوحٍ وَالنَّبِيِّينَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَعِيسَىٰ وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ وَهَارُونَ وَسُلَيْمَانَ وَآتَيْنَا دَاوُدَ زَبُورًا ﴿١٣٣﴾ وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَرُسُلًا لَمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَىٰ تَكْلِيمًا ﴿١٦٤﴾ رُسُلًا مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَىٰ

اللَّهُ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ ۖ وَهَكَذَا دَهَبْنِي: دواى ناوھىيانى ژمارەيەك (۱۲) لە پىڭھەمبەران، فەرموو يەق: پىڭھەمبەرانىكى دىڭخۆشكەر و ترسىنەرن، موژدەدەر و ورياكەرەوھن، تاكو خەلك لەدواى پىڭھەمبەران بەلگەيان نەبى لەسەر خوا، واتە: ئەگەر خەلك پەيامى پىڭھەمبەرانىيان پى نەگات، بەلگەيان دەبى و بيانوو يان دەبى، بۆيە خوا پىڭھەمبەرانى ناردوون تاكو خەلك بيانوو بپراو بكەن و بەلگەيان لەسەر تەواو بكەن، كەواتە: بەبى گەيشتنى پەيامى پىڭھەمبەران، كۆمەلگاكەن بەرپرسىار نابن و خواى كارزان و ميھربان سزايان نادات.

كەواتە: لە پروژگارى ئىستاي ئىمەدا ئەگەر لە ولاقى (چىن)، (ھىند)، (ئەفريقيا) و لە سەرووى دنيا و لە خوارووى دنيا، لە گوڭشە و كەنارەكانى دنيا، خەلكىك ھەبن پەيامى پىڭھەمبەرى كۆتايى (محمد ﷺ) يان پى نەگەيشتبى، ياخود پىيان گەيبى، بەلام بە پىچەوانەو پىيان گەيبى، بۆ ويئە: قورئان مايەى رەحمەتە، ئەوان وەك (زەحمەت) لىي حالى بوون، پىڭھەمبەر ﷺ سەراپاي خىر و خوشىي بوو، كەچى ئەوان وابزانن: كە بۆ شەر و كوشتار ھاتو، پىڭھەمبەرى خوا ﷺ تەواوكەرى پەوشتە بەرزەكان بوو، كەچى ئەوان بە پىچەوانەى ئەو لىي تىيگەن، وەك ناحەزانى كە پىناسەى دەكەن، وەك لە واقىعى بىسەر و بەرى مسولمانانىشدا دەيبىنن، ئايا ئەو خەلك و كۆمەلگايانە كە لە ئىسلام تىنەگەيشتوون، ياخود لىنگەو قووچ و بە بەراوژوو و بە پىچەوانەو لىي حالى بوون، ئايا خوا ﷻ سزايان دەدات لەسەر ئەوھى بە دواى ئىسلامىك ناكەون كە پىي ئاشنا نىن، ياخود بە پىچەوانەو، لىي حالى بوون؟

بە پىي ئەم ئايەتە بى، نابى خوا ﷻ سزايان بدات لە دواپوژدا.

ئىنجا وشەى (كافر) يش لە (كفر) وە ھاتو، واتە: (ستر)، (كافر) يانى: (ساتر) داپۆشەر، (كافر) كە بە (كفار) و (كافرون) كۆدەكرىتەو، واتە: كەسيك كە ھەقى پىگەيشتو و داپۆشيو و پەفزی كردو، بۆيە كەسيك ھەقى پى نەگەيبى و ھىچى دانەپۆشيبى و ھىچى پەفز نەكردبى، وشەى (كافر) بۆ بەكار نايەت، بۆيەش لەو مەوسووعەيەدا كە لە سجنى ئەمريكايەكاندا نووسيو مە: (الإسلام كما يتجلى في كتاب الله) بە تايبەت لە بەرگى ھەشتەمدا لە چاپى يەكەمدا و لە كىتبى دوازدەيەمدا لە چاپى دووھمدا باسكردو، كە خەلك تەنيا دابەش ناكري بۆ كافر و مسولمان، بەلكو بەشيكى دىكەش ھەيە كە پىيان دەگوترى: ئەھلى فەترە (أهل الفترة) يان (الفتريون)، ئەويش ئەوانەن كە: مسولمان نىن ھەقيان ناسيبى و برويان پى ھىنابى و، كافريش نىن ھەقيان پىگەيبى و

ره‌فزیان کردبێ، به‌لکو له بنه‌ره‌ته‌وه هه‌قیان پێنه‌گه‌یشتوه و پێی ئاشنا نه‌بوون، بۆیه ئه‌وانه به {ئه‌هلی فه‌تره} دا داده‌نرێن، وه‌ك له ته‌فسیری سووهرتی: (المائدة) له به‌رگی چواری ئهم ته‌فسیره (ته‌فسیری قورئانی به‌رز و به‌پێز) دا به درێژی ته‌فسیری ئه‌وه ئایه‌ته‌مان کردوه، كه خوا ﷻ ده‌فه‌رموی: ﴿يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ عَلَىٰ فِتْرَةٍ مِّنَ الرُّسُلِ﴾: ١٩، واته: ئه‌ی خاوه‌ن کتێبه‌نه! به‌ دڵیایی پێغه‌مبه‌ره‌که‌مان دواي پچراڤێك له ناردنی پێغه‌مبه‌ران، ها‌ته‌لاتان.... (على فتره)^(١) یانی: (على انقطاع) كه مه‌به‌ست پێی ئه‌و ماوه پچراوه‌ بووه كه له نێوان عیساو ﷺ موحه‌مه‌ددا ﷺ دا بووه (١- ٦١٠)^(٢) ساڵ بووه و، ئه‌و ماوه‌یه درێژترین ماوه بووه له نێوان ها‌تنی دوو پێغه‌مبه‌راندا، كه خوا زانا وتوانا به (فتره) ناوی هێناوه، ئنجا وه‌ك چۆن ئه‌وانه‌ی كه له‌و كاته‌دا ژیاون: ئه‌هلی فه‌تره‌ن، كه ئه‌وه‌ پرای زۆرینه‌ی زانایانه و، باب و دایکی پێغه‌مبه‌ر ﷺ و خزمه‌ نزیكه‌كانیشی، هه‌رچه‌نده له هه‌ندێك فه‌رموودان دا ها‌توه، كه ئه‌وانه ده‌بێ ئه‌هلی سزا بن، به‌لام به‌پێی ئه‌و ئایه‌تانه نابێ ئه‌وانیش ئه‌هلی سزا بن، چونكه ئه‌هلی فه‌تره‌ن، واته: ئه‌و كاته په‌یامی پێغه‌مبه‌رێك له ئارادا نه‌بووه، تاكو بر‌واي پێ بێنن، به‌هه‌مان شیوه: ئیستاش هه‌ر كه‌سێك په‌یامی پێغه‌مبه‌ری خاته‌می وه‌ك خو‌ی پێ نه‌گه‌یشتبێ، یان هه‌ر پێی نه‌گه‌یشتبێ، دیسان به‌ كافر له‌ قه‌له‌م نادرێ، چونكه هه‌قیکی پێ نه‌گه‌یشتوه، كه ره‌فزی كرد بێ و شارده‌بێتیه‌وه و وشه‌ی (كافر) بیه‌گرێته‌وه!

له نۆزه كۆمه‌ڵه‌یه‌تییه‌كان له‌كه‌لتانین
Stay in touch on social media
نحن معكم عبر مواقع التواصل الاجتماعي

ڤاڤه‌پانده‌نی مه‌کته‌بی مامو‌ستایه‌ علی بابیر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play App Store

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

عه‌لی بابیر/ AliBapir

ڤاڤه‌پانده‌نی مه‌کته‌بی مامو‌ستایه‌ علی بابیر

Telegram WhatsApp Messenger

(١) علی فتره: علی انقطاع، فتر: انقطع.

(٢) ئه‌گه‌ر راست بێ عیسا ﷺ له ساڵی (١) ی زایینی له دایک بووبێ، هه‌تا ساڵی (٦١٠) ی زایینی كه موحه‌مه‌د ﷺ له ته‌مه‌نی (٤٠) ساڵیدا وه‌حی بو‌و ها‌توه و، ئه‌گه‌ر به‌لای كه‌مه‌وه (٣٠) ساڵ ته‌مه‌نی پێش پێغه‌مبه‌رایه‌تی عیسا‌ش لێ كه‌م بکه‌ینه‌وه (٦١٠ - ٣٠ = ٥٨٠) ساڵ ماوه‌ی نێوان عیسا و موحه‌مه‌د بووه.

مه سه له ی شه شه م:

خواییده گه یه نئ: ههر کات ویستمان ئاوهدانییه ک بفه و تینین، فرمان به هوکمرانه خوشگوزهرانه کانی ده که یه چاکه بکه ن، که چی ئه وان لادان و خراپه ی تیدا ده که ن، ئیدی یاسا و بریاری (خوای به سه ردا ده چه سپی و کاول ده کری):

خوای ده فهرموی: ﴿وَإِذَا أَرَدْنَا أَنْ نُهْلِكَ قَرْيَةً أَمَرْنَا مُتْرَفِيهَا فَفَسَقُوا فِيهَا فَحَقَّ عَلَيْهَا الْقَوْلُ فَدَمَرْنَاهَا تَدْمِيرًا﴾ (۱۶)

شیکردنه وه ی ئه م ئایه ته، له پینچ برگه دا:

(۱)- ﴿وَإِذَا أَرَدْنَا أَنْ نُهْلِكَ قَرْيَةً﴾، ههر کاتیک ویستمان ئاوهدانییه ک بفه و تینین، واته: خه لکی ئاوهدانییه ک بفه و تینین و، له نیو به رین، که مه به ست لیره دا هاتنه دی ده ره نجامه کانه، دوا ی هاتنه دی پیشه کییه کان (ترتب النتائج علی المقدمات) ئنجا خوای دادگهر کاولکردن و فه وتاندنی کومه لگایه کامان وا بو وینا (تصویر)، وا بومان ده کات که پیشتر بریاری بو دابن، به لام بیگومان خوای له سه ره تاوه بریار نادات بو هیچ کومه لگایه ک که له نیوی به ری، به لکو ئه وه خوایان یاسا و بریاری خوای ده سه ر خوایان ده چه سپین، به لام لیره خوای کاربه جی هاتنه دی ئه و یاسایه ی خوی که بریتیه له: هاتنه دی ده ره نجامه کان دوا ی ئاماده کردنی پیشه کییه کان، که پیشه کییه کان مروقه کان ئاماده یان ده که ن، به لام دوا یی ده ره نجامه کامان بیانوه ی و نه یانه و ی، دینه دی، وه ک چو ن که سپک ژه هر ده خوات، دوا یی کارتیکردن و شوینه واره کانی خواردنی ئه و ژه ره له جه سته یدا په یدا ده بن، مروقه کانیش که لادان و گونا هو تاوان ده که ن، سه ره نجام ئاوهدانییه کانیا ن کاول ده بن، ئنجا چونکه ئه مه به پی ی یاسای خوا یه، خوا ده ی له شیویه کدا وینای کردوه، که پیشتر بریاری بو دابن، به لام بیگومان ته نیا مه به ست ئه وه یه، که به پی ی یاسای خوا ده ی ئه وه دینه دی، ئه و ده ره نجامه تاله، له و پیشه کییه خراپانه په یدا ده بی.

خوای ده فهرموی: ههر کاتیک ویستمان خه لکی ئاوهدانییه ک بفه و تینین:

(۲)- ﴿أَمَرْنَا مُتْرَفِيهَا﴾، فرمان ده که یه به هوکمرانه خوشگوزهرانه کان، واته: به هوکمران و کاربه ده سته خوشگوزهرانه کانی.

(الْمُتْرَفُ اسْمٌ مَفْعُولٍ مِنْ: أَتْرَفَهُ إِذَا أَعْطَاهُ التُّرْفَةَ: وَهِيَ التَّعْمَةُ)، واته: (مُتْرَفٌ) ناوی به رکاره له (أَتْرَفَهُ) واته: تورفه ی پیدا، (تُرْفَةٌ) ش، واته: ناعمه ت، که واته: (مُتْرَفٌ) واته: خوا پیداو،

پئی به خشاو، یانی: فرمان به پئی به خشاوه کان ده کهین، ئایا خوا ﷺ فرمان به چی ده کات؟ بیگومان به چاکه و تاعهت و چاکسازی و ئاوه دانیی ده کات، بویه خوا ﷺ به پیویستی نه زانیوه باسی بکات فرمانان پیکردن به چی؟ چونکه ههرشتیکی دیاریی کردبایه، وهك (الزمخشری) دهربارهی ئایه ته که ی پیشتر گوئی: ههر شتیکی دیاریی بکردایه، ههر سنووردار ده بوو، به لام لیږده دا، واته: فرمانان پیکردن به ئیمان، به ته قوا، به فرمانبهری، به چاکه کاری، به خیر و خوشی، به ئاوه دانیی، ... هتد، فرمان ده کهین به حوکمرانه خوشگوزهرانه کانی، که هه چی چاکه یه بیکه ن.

(۳) - ﴿فَفَسَقُوا فِيهَا﴾، که چی ئه وان لادانیان تیدا کرد، چونکه هه ندیک له زانیان گوتوویانه: ﴿أَمَرْنَا مُتْرَفِيهَا فَفَسَقُوا فِيهَا﴾، واته: فرمانان کرد به خوشگوزهرانه کانی، ئه وانیش لادانیان تیدا کرد!! به لام به پئی ئه وه بئ، ده بئ بگوتری: خوا فرمانی پیکردن به فیسق و ئه وانیش فیسقیان تیدا ئه نجام داوه! ئنجا جه بریه کان ئه م ئایه ته وا ته فیسر ده کهن، ده لئین: خوا ئه و خه لکه ی وا لیږدوه، که خراپه بکه ن، یانی: خوا ئه و خه لکه ی وا لیږدوه: خراپه بکات و ئه وانیش نه یان توانی له فرمانی خوا ده ریچن و لادانیان تیدا کرد، چونکه لیږده دا مه به ست له (أمرنا) (الامر التکوینی) یه و، نه یان توانی له فرمانی قه ده ری و ته کوینی خوا ﷺ لابده ن و خراپه یان کردوه، وهك چو ن خوا خراپه ی لی ویستوون، ئه وان به و شیوه یه ئه نجامیان دا وه و، سهره نجام خوا له نیوی بردوون و خواش ئه و په ری کارزان و دادگه ره!

به لام له راستیدا نه ئایه ته که ئه وه ده گه یه نی و نه ئه وه ش له گه ل قورئاندا ده گونجی، چونکه خوا ﷺ له سووره تی: (الأعراف) (۲۸) دا، که ده فهرموئ: ﴿وَإِذَا فَعَلُوا فَحِشَةً قَالُوا وَجَدْنَا عَلَيْهَا آبَاءَنَا وَاللَّهُ أَمَرَنَا بِهَا﴾، ئه گه ر (کافره کان) خراپه یه کیان کرد ده لئین: باب و باپیرانمان له سه ری بینیه و خواش فرمانی پیکردوه! به لام خوا ی کارزان ئه و قسه یان که راست نیه، ره فزی ده کات و ده فهرموئ: ﴿قُلْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ﴾، واته: (ئه ی موحه ممه د!) بلئ: خوا فرمان به شتی ناقو لا و خراپ ناکات، که ده لئین: باب و باپیرانمان له سه ره ئه وه بینی، له وه دا راست ده کهن، به لام راست ناکه ن خوا ﷺ فرمانی پئی نه کردوه و، بیگومان خوا فرمان به هیه شتی خراپ ناکات.

که واته: لیږه ش مه به ست ئه وه نیه، که خوا فرمانی پیکردوون به لادان، به لکو خوا فرمانی پیکردوون به چاکه کاری، به لام ئه وان لادانیان تیدا کردوه.

(فسق) یش به مانای ده رچوون و لادان (خروج ه)، (الفسق: الخروج من الطاعة).

۴- ﴿فَحَقَّ عَلَيْهَا الْقَوْلُ﴾ سەرەنجام قسە لەسەری چەسپا، قسە، واتە: یاسای خوا، قەدەری خوا لەسەر ئەو ئاوەدانانی (قریة) یە کە خەڵکەکە لە لادان و تاوانیان تێدا کردووە: هاتەدی و چەسپا، چونکە هەر کەسێک خراپە بکات، دەبێ باج بدات و سزا ببینی.

هەندێک لە زانایانیش ئاویان تەفسیر کردووە: ﴿فَحَقَّ عَلَيْهَا الْقَوْلُ﴾: آی تَبَّتْ عَلَيْهِ وَعَيْدُ اللَّهِ الَّذِي أَبْلَغَهُ مِنْ خِلَالِ رَسُولِهِ، هەرپەشەیی خوا کە لە ڕبێ پێغەمبەرانیەووە ڕایگەیاندووە، ئەو هەرپەشیان لەسەر چەسپا.

۵- ﴿فَدَمَرْنَاهَا تَدْمِيرًا﴾ (تدمیر) بە مانای ڕوو خاندنی خانووێک و لابردنی شوینەوارەکیەتی، کە لێرەدا مەبەست پێی بنبرکردن و ڕیشەکێش کردنیانە.

سێ هەلۆستە ی پێویست لە بەردەم ئەم ئایەتەدا:

هەلۆستە یە کەم: بێگومان خوا ﷻ نایەوێ لە خۆرا و لاتان کاول بکات، بەلام ئەمە دەرخیستی دەرەنجامی یاسای خوا، بەلام ئەوێ کە دەبێ لە کۆتایی دا بێت، کە بریتییە لە کاولکردنەکە، خوا ﷻ لەبەر گرنگیی خستووێتە پێشەوە، واتە: لە ئەسڵ دا بەم شیوەیە: حوکمران و بەرپرسیانی کۆمەڵگایەکان خوا فەرمانی پێکردوون بە فەرمانبەری، بەلام حوکمرانە خوشگوزەرانیەکان لادانیان تێدا کردووە و شایستەیی ئەو بوون کە سزای خاویان بەسەردا بچەسپێ و، سەرەنجام سزای خاویان بەسەردا چەسپاوە.

ئەنجا خوا ﷻ ئەوێ هەموو کۆ کردۆتەووە لەوێدا کە: ویستووێتی لە بەینیان بەرێ، بەلام بۆچی ویستووێتی لە بەینیان بەرێ؟ چونکە خۆیان پێشەکیەکیەکان ساز کردوون، واتە: خوا سەرەنجام و دەرەنجامی پێش خستووە لەبەر گرنگیی، ئەگەر نا لە خۆرا خوا ﷻ نایەوێ هیچ کۆمەڵگایەک بفرۆتێتی، وەک خوا فەرموویەتی: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ النَّاسَ شَيْئًا وَلَكِنَّ النَّاسَ أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ﴾ یونس، واتە: خوا هیچ ئەندازەیەک ستم لە خەڵکی ناکات، بەلام خەڵک خۆیان ستم لە خۆیان دەکەن، ئەنجا ئەگەر هەر لەپێوخوا ﷻ برپاری کاولکردنی کۆمەڵگایەکی دابی، بێگومان ئەو ستمە! بەلام خوا بە ڕوون و ڕاشکاوی فەرموویەتی: ﴿وَمَا رَبُّكَ بِظَلَمٍ لِلْعَبِيدِ﴾ فصلت، واتە: پەروردگار تۆ بۆ بەندەکانی ستمکار نیە، بەڵکو مەروڤەکان خۆیان ستم لە خۆیان دەکەن، بەهۆی ئەووە کە لە ئەنجامی لادان و تاوان دا پێشەکیەکان ساز دەکەن و، ئەو پێشەکیانەش

ئەو دەرەنجامەیان بەدوادا دئی، وەك چۆن كەسێك ژەهر بخوات، بێگومان ئەو ژەهره له جەستەیدا دەبێتە دەر و نەخۆشی و بە ئەندازەى زیان گەیاندى ژەهرەكە، زیانبار دەبێ.

هەلۆهستەى دووهم: كە دەفەرموێ: ﴿أَمْرًا﴾، ئاشكرايە كە فەرمانپێكراو (مأمور بە) ەكە قرتێنراوە،

أ- واتە: فەرمانان پێكردن بەوێ كە شایستەى ئێمەیه:

(أَمْرُنَا هُمْ مَا يَلِيْقُ بِنَا أَنْ نَأْمُرَ بِهِ!)، ئنجا ئایا چى شایستەى خوايە، فەرمانى پێ بكات؟ بێگومان: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَنِ وَإِيتَايَ ذِي الْقُرْبَى﴾ النحل: ۹۰، واتە: خوا فەرمان دەكات بە دادگەری و چاكەكاری و بەخشین بە نزیكان....

ب- یاخود (أَمْرُنَا هُمْ بِالطَّاعَةِ، لَكُنْهُمْ فَسَقُوا)، فەرمانان پێكردن بە فەرمانبەری و بە چاكە، بەلام ئەوان لادانیان تیدا كرد.

ج- (الزُّمَخْشَرِي)، دەلێ: ئەوەندەیان خراپە كرد، وەك ئەوێ فەرمانان پێكردن بە خراپە! ئەوەندەیان تاوان و لادان تیدا كرد، وەك ئەوێ لەلایەن ئێمە وە فەرمانیان بەو پێكراوی.

هەلبەتە بەپێى سیافەكەش دیارە كە خوا ﷻ فەرمان بە خراپە ناكات و. ئاشكراشە هەموو قورئان، بریتیه لە فەرمانكردنى خوا ﷻ بە چاكە و پێگەری كردنى لە خراپە.

هەلۆهستەى سێهەم: (مُتْرِفِيهَا) خوشگوزەرەكانى، واتە: حوكمرانە خوشگوزەرەكان، ھۆكاری كۆلكاری ولاتان، كە ئەمەش راستییهكى میژووییە و لە زۆر شوینى قورئاندا، خوا ﷻ ئەو راستییهى خستۆتە ڕوو، بۆ وێنە:

لە سوورەتى (القصص) (۵۸)دا، دەفەرموێ: ﴿وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَرِيْبَةٍ بَطَرَتْ مَعِيشَتَهَا فَلَكَ مَسْكَنُهُمْ لَمْ تَسْكُنْ مِنْ بَعْدِهِمْ إِلَّا قَلِيْلًا وَكُنَّا نَحْنُ الْوَارِثِيْنَ﴾، واتە: زۆر ئاوەدانیمان لەبەین بردوون كە لە ژیاى خۆیاندا تووشى بوغرایى و لە خۆبایى بوون بوون، ئەو خانوو بەرهەكانیان لەدواى وان، كەمێك نەبێ، نیشتهجێ بوونیان تیدا نەكرا، هەر ئێمەش بووین بە میراتگریان.

وشەى (بَطَرَتْ) (البَطَرُ: الْأَشْرُ، وَهُوَ شِدَّةُ الْمَرَحِ، وَأَبْطَرَهُ الْمَالُ، وَبَطَرَتْ عَيْشَكَ، مَثَل: رَشِدَتْ أَمْرَكَ)، (بَطَر) بریتیه لە زۆر دڵخۆش بوون و شادمان بوون و بوغرا بوون،

ده‌گوتری: (أَبْطَرَهُ الْمَالُ) مَال و سامانه‌که وای لیکرد: زۆر بوغرا و له خۆبایی و خوشحال بێ، ده‌گوتری: (بَطِرْتُ عَيْشَكَ)، تۆ له ژيانه‌که‌ی خۆتدا زۆر شادمان و بوغرا بووی، وه‌ك (رشدت أَمْرًا) واته: کاره‌که‌ت کارێکی سهر راستانه‌بوو.

ئىنجا كە (بَطَرَ) ى به (أَشْرَ) لىكدادو تەو، (أَشْرَ أَشْرًا فَهُوَ أَشْرُ: بَطَرَ، وَكَفَرَ النُّعْمَةَ، فَلَمْ يَشْكُرْهَا) واتە: چاكەى خوای نادىدە گرت و نا سوياس بوو و سوياسى لەسەر نە كرد.

ئنجارستەي: (بَطَرَتْ معيشتها: أي كفرت نعمة معيشتها الرَّافهة الآمنة، فلم تَقُمْ بحق شكرها، أو مَرَدَّتْ وطمغت في معيشتها، والبَطَرُ: الْأَشْرُ وَقِلَّةُ احتمال النعمة والطغيان بها)، كهواته: (بطرت معيشتها) دوو واتای هەن:

یه کهم: نيعمه قى نهو ژيانه پر عهيش و نوش و هيمن و نارامه ي نا سوپاس كرد و، نا ديده ي گرت و سوپاسگوزار ي له به رانه ردا نه كرد.

دووهم: ياخيى بوو و له خوځايى بوو له ژيانه كهيدا، (بَطَر)يش برېتیه لهوه كه ئينسان به هوۍ چاكه و نيعمه قى خواوه، له خوۍ بايى و بوغرابۍ و كه م چيكلدانه بۍ له به رانېهر چاكه و خيرو خوښيدا.

له تۆره كۆمهلايه ئىپتىكان له كەلتانين
Stay in touch on social media
 نەن مەكەم عىر مۇئاڧ التۇمائل الجەمعاىي

عەلى بابىر/ AliBapir

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

www.alibapir.net

English • عربي • كوردی

كەتانی
 ڤاڤه یانڊانی مەكەتەبی مامۆستا عەلی بابیر

ڤاڤه یانڊانی مەكەتەبی مامۆستا عەلی بابیر

مەسەلەى ھەوتەم:

خو گەلەك كۆمەلگای تاوانبارى پاش گەلى نووح لە بەین بردوون، كە پتووستە پەندیان لى وەرەگىرى و، خواش بەسە بۆ شارەزایی لە گوناھو تاوانەکانى بەندەکانى:

خو دەفەرەمۆي: ﴿وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنَ الْقُرُونِ مِنْ بَعْدِ نُوحٍ وَكَفَىٰ لِرَبِّكَ بِذُنُوبِ عِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا﴾ (۱۷)

شىكردنەوى ئەم ئايەتە، لە چوار بڕگەدا:

(۱)- ﴿وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنَ الْقُرُونِ﴾ زۆر سەدەمان لە بەین بردوون، وشەى (گم)، لە ئەسڵ دا بۆ پرسیارکردنە لە بارەى ژمارەو (گم : اسْتَفْهَامٌ عَنِ الْعَدَدِ)، دەگوترى: (گم كِتَابٌ عِنْدَكَ؟)، چەند كىتیب لەلان؟ بەلام جارى وا ھەيە: (گم تَسْتَعْمَلُ خَبْرِيَّةً دَالَّةً عَلَى عَدَدٍ كَثِيرٍ)، (گم) بە (خبرية) دادەنرێ و ژمارەى زۆر دەگەيەنێ. ئنجا لێرە (گم) بە مانای (گم) ى خەبەريیە، نەك بۆ پرسیار كردن دەربارەى ژمارە، بەلكو بۆ ھەوالدانە: ﴿وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنَ الْقُرُونِ﴾، واتە: زۆر سەدەمان لە بەین بردوون، زۆر سەدە، واتە: خەلكى زۆر سەدان، كە پێكەو ھەو سەدەيەدا ژیاون.

(۲)- ﴿مِنْ بَعْدِ نُوحٍ﴾، لە پاش (گەلى) نووح، بۆچى باسى نووح ﷺ دەكات؟ لەبەر ئەوێ نووح یەكەمین پێغەمبەر بوو بۆ خەلكى سەر زەوى، وەك لە فەرمايشتى پێغەمبەردا ﷺ ھاتو و بەسەرھاتەكانى قورئانیش بەزۆرى لە نووحەو دەست پى دەكەن، واش پێدەچى: پێش نووح مەزھەكان كەمتر بووبن، یان پەرت و بلاو بووبن، بەلام نووح ﷺ وەك پێغەمبەرێك بۆ ھەموویان پەوانەكرا بى و نێردرا بى، وەك پێشتریش بە درێژى لە سوورەتى (ھود)دا، چیرۆكى گەلى (نووح) مان باسكرد، كە دواى ئەوێ لە نووح یاخى دەبن و بە قسەى ناكەن، خواى دادگەر تۆفانىك دەنێرێ، كە سەر زەوى لە ئەھلى كوفر وشیرك پاك دەكاتو و، تەنیا ئەوانەى لەگەلى دادەبن و، دەرەز دەبن، كە لەگەلى سوارى كەشتیەكە بوون، بۆیەش بە زۆرى خوا ﷻ لە گێرانەوێ بەسەرھاتەكاندا، لە (نووح)ھەو دەست پێدەكات.

(۳)- ﴿وَكَفَىٰ لِرَبِّكَ بِذُنُوبِ عِبَادِهِ﴾ ئەمە دوو واتای ھەن:

یەكەم: (أَي: هُوَ غَنِيٌّ عَنْ إِخْبَارِ أَحَدٍ بِذُنُوبِ عِبَادِهِ، فَهُوَ أَعْلَمُ بِهِمْ)، واتە: خوا بێنیازە لەوێ كە ھیچ كەس ھەوالی گوناھى بەندەكانى پى بدات، چونكە بۆ خوێ پێیان زانائە.

دووم: (وَكَفَىٰ رَبِّكَ : أَي: يَكْفِيكَ رَبُّكَ فَلَا تَحْتَاجُ غَيْرَهُ لِمَعْرِفَةِ ذُنُوبِ عِبَادِهِ)، واته: پهروه ردگارتت بهسه و ههوجیی جگه لهوی نی، بو زانینی گوناھی بهندهکانی.

(۴) - ﴿خَيْرًا بَصِيرًا﴾، شارهزای بینهره، بو گوناھی بهندهکانی، واته: تو لهگه ل ههوال پیدانی پهروه ردگارتدا، پیوستیت به ههوال پیدانی کهسی دیکه نیه، که مه بهست ئهوهیه خوا ﴿زُور﴾ چاک شارهزای گوناھو تاوان و لادانی بهندهکانیهتی و، له ئه نجامی گوناھو تاوان و لادانهکانیاند، شایستهی ئهوه دهبن، بهو جوړه سزایان بدات.

مهسه لهی هه شته م:

ههر کهس ژيانی به پهلهی دنیای بوئی و بیکاته ئامانج، خوا به ئه ندازهی ئهوه که حیکمهتی دهیخوازی، له ژيانی دنیای پی ددهات، به لام دواتر به عهیداریی و ده رکراویی ده چپته دوزه خهوه:

خوا دهفه رموی: ﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ عَجَلْنَا لَهُ فِيهَا مَا نَشَاءُ لِمَنْ نُرِيدُ ثُمَّ جَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَ يَصْلَاهَا مَذْمُومًا مَدْحُورًا﴾ (۱۸)

شیکردنهوی ئه م ئایه ته، له چوار برگه دا:

(۱) - ﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ﴾، ههر کهسیک پهلهی بوئی، وشه ی (الْعَاجِلَةَ) ده لی: (صِفَّةُ لِمَوْصُوفٍ مَحْذُوفٍ، يُعْلَمُ مِنَ السِّيَاقِ أَي: الْحَيَاةُ الْعَاجِلَةُ)، (الْعَاجِلَةَ)، واته: به پهله، شتی که به پهله و به زووی، دی، یانی: کهسیک ژيانی به پهلهی بوئی، واته: ژيانی دنیا که زووتر دی و پیش دواړوژ دی، بویه ژيانی دنیا ناوئراوه: (الْعَاجِلَةَ)، ژيانی دواړوژیش ناوئراوه: (الْآجِلَةَ) واته: ئهوهی زو دی و، ئهوهی درهنگ دی.

ههر کهسیک ژيانی دنیای بوئی:

(۲) - ﴿عَجَلْنَا لَهُ فِيهَا مَا نَشَاءُ لِمَنْ نُرِيدُ﴾، بو ئه و کهسه که ژيانی دنیای دهوی و ئامانجیهتی و چاوی له سهر چرپدا^(۱) گرتوه، بوی دینینه پیشی لهو ژيانی دنیایه دا (مَا نَشَاءُ) بهو ئه ندازهیهی که بهانه وی، (لِمَنْ نُرِيدُ) بو ههر کهسیک که ویستمان له سهری بی، (التَّعْجِيلُ: الْمُبَادَرَةُ الْمُتَعَارَفَةُ، أَي: قَبْلَ الْآخِرَةِ)، (تَعْجِيل) واته: زو هیئانه پیش، واته: مه بهست پیی زو هیئانه پیشی زانراو و باوه،

(۱) چاو له سهر چرپدا گرتن: چاوتتیرین، چاو له سهر کورنکردنهوه.

واته: پېش پوژى دوايى و پېش مه نزلگای دواړوژ، له دنيادا بوى دېنينه پېش، ته گهرنا مهرج نيه يه كسهر بوى بېنېته پېش، واته: له دنيادا تهو شتهى به نسيب دهكەين كه بو خوى ههولې بو دهداث.

(۳) - ﴿ثُمَّ جَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَ يَصْلُهَا﴾، دوايى دوزەخى بو دادەنين كه دهچېته نيوى، چوڼى دهچېته نيو؟ دوايى باسى دهكات: به سهرزه نشتكراويى و عهبيداركراويى و، به دهركرآويى و دوورخراوهيى، لېره دا كه دهفرموئ: ﴿يَصْلُهَا﴾ ههرچهنده له زمانى عهپهيدا زياتر به ﴿يَدْخُلُهَا﴾ {دهچېته نيوى} لېكدراوه تهوه، به لام وشهى (صَلِي) جيايه، له (دخول) دهلئ: (صَلَيْتُ اللَّحْمَ: شَوَيْتُهَا)، گوشته كه م برژاند، يان: پيشاند، گوتراوه: (إِنَّهُ أَتَى بِشَاةٍ مَّصْلِيَةٍ: أَي مَشْوِيَةٍ) يانى: تهو مهريكى برژاوى بو هيترا، (شوي) بريتيه له برژاندن، بريتيه لهوه له ههر چوار لاهه ئاگر بدرېته بهر شتيك و ببرژنئى، به لام چوونه نيو ئاگر ههر چوونه نيوه، به لام (صَلِي) جوړيكي تاييه تي سووتاندن و سزادانه به ئاگر، كه له ههر چوار لاهه ئاگرى بخريته سهر.

(۴) - ﴿مَذْمُومًا مَدْحُورًا﴾، (الذَّمُّ: الوَصْفُ بِالْمَعَائِبِ الَّتِي فِي الْمَوْصُوفِ)، دهلئ: (ذَمَّ) بريتيه له باسكردنى تهو عهبيانهى كه له وهسفرآوه كه دا ههن.

(الْمَدْحُور: الْمَطْرُود وَالْمُبْعَد)، واته: دهركرآو و دوورخراوه.

لېره دا جېنى سهرنجه كه خوا ﷻ ههم وشهى: (نَشَاءُ) و ههم وشهى: (نُرِيدُ) به كارهيئاوه: ﴿مَا نَشَاءُ لِمَنْ نُرِيدُ﴾، هه نديك گوتوو يانه: (الإِرَادَةُ: الْمَشِيئَةُ) كه ههر دوو كيان به ماناي ويست و خواست ديڼ.

به لام خاوهنى (مختار الصّاح)^(۱)، دهلئ: له (ديوان الأدب) دا هاتوه: (الْمَشِيئَةُ أَخْصُ مِنَ الإِرَادَةِ)، (مَشِيئَةً) تاييه تهره له (إِرَادَةِ)، (مَشِيئَةً) گشتيه، به لام (إِرَادَةِ) تاييه تيه، ﴿عَجَّلْنَا لَهُ فِيهَا مَا نَشَاءُ لِمَنْ نُرِيدُ﴾.

ميش وای تیده گهم كه وشهى: (مَشِيئَةً) تاييه ته به شته كانهوه، به لام (إِرَادَةِ) تاييه ته به مروقه كانهوه، ياخود تاييه ته به خاوهن ويست و شعور و عهقله كانهوه.

(مَا نَشَاءُ يَغْنِي: مِنَ الْمُعْجَلِ)، له زوو هيئاوه پېش، بو تهو (مَشِيئَةً) به كارهيئاوه، (لِمَنْ نُرِيدُ) بو ههر كه سيك كه همانه وى بوى بهيننه پېش، واته: (لِلْمُعْجَلِ لَهُ)، ئنجا خوا

﴿مَا نَشَاءُ﴾، ئەو ئەندازەییەکی ھەمانەوێ، ﴿لَمَنْ تَرِيدُ﴾، بۆ ھەر کەسێک کە ھەمانەوێ، کەواتە: ویستراوە (مُعْجَل) ھەکە {ئەو ھەمانەوێ پێش} بە پەھایی نیە و، ئەو کەسەش کە بۆ دەھێنێتە پێش، ئەویش دیسان بە پەھایی بۆ نایەتە پێش، واتە: ھێنراوە پێشە کە پەھا نیە و، بۆ ھێنراوە پێشە کەش، گشتی نیە، (لَيْسَ الْمُعْجَلُ مُطْلَقًا، وَلَا الْمُعْجَلُ لَهُ عَامًّا)، ھەلبەتە لێرەدا مەبەست پێی جۆر بە جۆر بوونی یاساکانی خوا پەرورەدگارە، کە ھەر کەسێک دنیای بۆی، خوا بۆ دەھێنێتە پێش و، ھەر کەسێک دواڕۆژی بۆی، ھەک دوازی باسی دەکات، بۆ دینیتە پێش، بەلام ھەمووی بەپێی یاساکانی خوا، نەک بەگۆترە و ھەرەمەکی.

بۆیەش گوتم وشە: (مَشِيَّةٌ) زیاتر شتەکان دەگرێتەو و واتایەکی گشتی، چونکە لە سوورەتی (التکویر) دا، خوا ﷻ دەفەرموێ: ﴿وَمَا نَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ...﴾ (٢٩) واتە: شتەکانتان ناوی و کردەووەکانتان ناوی، تاکو خوا نەبەوێ.

بۆیەش گوتمان: (إِرَادَةٌ) بۆ کەسەکانە، چونکە لە سوورەتی (الجن) دا، خوا ﷻ دەفەرموێ: ﴿وَأَنَا لَا نَدْرِي أَشَرُّ أَرِيدَ يَمَنٍ فِي الْأَرْضِ أَمْ أَرَادَ بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشَدًا﴾ (١٠) واتە: ئێمە نازانین خراپە ویستراوە بۆ خەڵکی سەر زەوی، یاخود پەرورەدگاریان چاکە و سەر راستی بۆ ویستوون.

دەشگونجی لە ئەنجامی سەرنجدانی ئایەتەکان لە سیاقی خۆیاندا، ئینسان بگاتە وردەکاریی زیاتر، بەلام بە بۆچوونی من، کە ئەو بۆ چوونی ژمارە زۆریک لە زانایانە: کە وشە ھاوواتا (مترادف) لە قورئاندا نین، واتە: (مَشِيَّةٌ) و (إِرَادَةٌ) ھاوواتا نین، کە ھیچ جیاوازیان نەبێ، ئنجا چ وەک لە (دیوان الأدب) دا دەلی: (مَشِيَّةٌ): تاییەتر بێ و، (إِرَادَةٌ) گشتیتر بێ، یان وەک من تێی گەشتووم (مَشِيَّةٌ) بۆ شتەکان بێ و، (إِرَادَةٌ) بۆ کەسەکان بێ، یاخود بە پێچەوانەو بێ، (إِرَادَةٌ) تاییەتی بێ و (مَشِيَّةٌ) گشتی بێ، واتە: بە پێچەوانەو ئەو ھەکە لە (دیوان الأدب) دا ھاتو، ئەو لە ئەنجامی زیاتر سەرنجدانی ئایەتەکان لە سیاقەتی خۆیاندا، دەگونجی بگەینە دەرەنجامی پوونت.

مہسلہ ی نۆیہم:

ہەر که سیکیش دوارپوژی بوئی و، ههولئی شایسته ی بۆ بدات و، پرواداریش بی،
ئهوانه تیکۆشانه که یان سوپاسکراوه و له سەر تیکۆشانه که یان، سوپاسکراو ده بن:

خوا ده فهرموئ: ﴿وَمَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ وَسَعَىٰ لَهَا سَعِيهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ كَانَ سَعِيهِمْ مَّشْكُورًا﴾ (۱۹).

شیکردنهوی ئەم ئایه ته، له چوار برگه دا:

(۱)- ﴿وَمَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ﴾، هەر که سیک دوا پوژی بوئی، واته: ژیا نی دوارپوژو کۆتایی بوئی،
که مهبهست پێی به ههشت و پاداشتی خویه، یاخود به ههشت و، پاداشتی خوا و، په زامه ندیی
خوا، هه موویان ده گرتیه وه.

(۲)- ﴿وَسَعَىٰ لَهَا سَعِيهَا﴾، ئەو تیکۆشانه شی بۆ بکات، که بۆی پێویسته، (السَّعْيُ: الْمَشْيُ دُونَ
الْعَدُو)، بریتیه له پوشتینی خیرا، به لام که متر له راکردن، (وَالْمَقْصُودُ بِهِ هُنَا: الْأَعْمَالُ الصَّالِحَةُ)
مه بهست پێی لێره دا کرده وه باشه کانن.

که ده فهرموئ: ﴿وَسَعَىٰ لَهَا سَعِيهَا﴾ أي: السَّعْيُ اللَّاتِقَ بِهَا) واته: کۆششیک که بۆی
شایسته یه، ئنجا که ده فهرموئ: ﴿وَسَعَىٰ لَهَا سَعِيهَا﴾، واته: (فَهُوَ يَسِيرُ سَيْرًا سَرِيعًا نَحْوَ
الْآخِرَةِ) واته: به خیرایی به ره وه مه نزلگی دوارپوژ بچئ، که مه بهست پێی ئه نجامدانی
کرده وه باشه کان و پێشبرکێ تیدا کردیانه.

(۳)- ﴿وَهُوَ مُؤْمِنٌ﴾، وێرای ئه وه ی که ههولئی شایسته و کۆششیش ده دات، پرواداریشه، که دیاره
ئه گهر پروادار نه بی، ههول نادات و کۆشش ناکات بۆ به دهسته پێانی پاداشتی خواو په زامه ندیی خوا،
له دوارپوژدا، به لام خوا ﷻ ئیمانه که ی دوا خستوه، بۆ ده رخستنی گرنگیدان به ههول و کۆششه که.

(۴)- ﴿فَأُولَٰئِكَ كَانَ سَعِيهِمْ مَّشْكُورًا﴾، ئا ئهوانه کۆششه که یان سوپاسکراوه، مه بهست
ئه وه یه: (أَي: السَّاعِي مَشْكُورٌ) ئه وه که سه ی که ههولدهر و تیکۆشه ره، سوپاسکراوه.

به لام من پێموایه ئه گهر بشگوترئ: ﴿كَانَ سَعِيهِمْ مَّشْكُورًا﴾ ههول و کۆششه که یان
دهنرخینرئ و سوپاس ده کری، ئه وه ش هه راسته.

که بیگومان نه وهش مه بهست پی هاتنه دی، یاسای خوی کار به جیه، لهو بواره دا که که سیک هه ولی ژبانی پوژی دواپی بدات، به پی یاسای خوا، پی ده گات و سو پاس ده کری و ده نرخیری و پاداشت ده دریت هه.

پیشتر باسی شوکرمان کردوه که (شکر) هه به دل ده کری، هه به زمان ده کری، هه به نه دنامه کان ده کری: به دل چاکه کان له خوا بزانی، به زمان چاکه کان دانیان پیدا بینی و، به نه دنامه کانیش، نهو چاکه و نیعمه تانه ی خوا، له پره زامه ندیی خوادا به کاریان بینی، به لام (مُخْتَارِ الصَّاح) ده لی: (الشُّكْرُ الثَّنَاءُ عَلَى الْمُحْسِنِ مِمَّا أَوْلَاكَ مِنْ الْمَعْرُوفِ)، (شکر) بریتیه له ستایش کردن و پیته لاگوتن و مه دحکردنی چاکه کار، به هو ی نه وه وه که چاکه ی له گه ل تودا کردوه.

به پیزان! نه مانه هه موویان یاسای خوان، خوا ﷺ ده یان خاته پروو، هه موویان چهنه راستیه کن خوا ﷺ ده یان خاته پروو، بو نه هلی ئیسلام، که بهر پی خویانیان پی بینن، خوا بهو شیوهیه مامه له یان له گه ل ده کات و، ئیوهش ده بی بزنان که خوا بهو شیوهیه مامه له له گه ل مروقه کاند ده کات، چ نه وانیه که دنیا ویستن، چ نه وانیه که دواروژ ویستن.

له نوره کومه لایه نه بیهکان له که لئالین
Stay in touch on social media
نحن معكم عبر مواقع التواصل الاجتماعي

Alibapir/عەلی بابیر

archive.org/details/@alibapir

Alibapir

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

Alibapir/عەلی بابیر

Alibapir/عەلی بابیر

Alibapir/عەلی بابیر

مەسەلەى دەيەم:

خوئا ھاوکاریى ھەر کام لە دنیا خوازان و دواپۆژ خوازان دەکات، لە بەخششی خوئی و بەخششی وی، لە کەس قەدەغە نیە:

خوئا دەفەر موی: ﴿كَلَّا نُمِدُّ هَتُولَاءَ وَهَتُولَاءَ مِنْ عَطَاءِ رَبِّكَ وَمَا كَانَ عَطَاءُ رَبِّكَ مَحْظُورًا﴾.

شیکردنەوی ئەم ئایەتە، لە چوار بڕگەدا:

(۱)- ﴿كَلَّا نُمِدُّ﴾، ھەر کامێك لەوانە ھاوکاریى دەکەین، دەلێ: (تنوین کلاً عَوْضٌ عَنِ الْمُضَافِ إِلَيْهِ، أَيْ: كَلًّا مِنَ الْفَرِيقَيْنِ)، کە دەفەر موی: ﴿كَلَّا نُمِدُّ﴾ ھەر کامێکیان ھاوکاریى دەکەین، ئەم تەنوینى سەر (كَلَّا) جێدارى پالۆیدراو، واتە: (كَلًّا مِنَ الْفَرِيقَيْنِ)، ھەر کامێك لەو دوو کۆمەلە، لە دنیا خوازان و، دواپۆژ خوازان.

(۲)- ﴿هَتُولَاءَ وَهَتُولَاءَ﴾، دواى خوا پروونى دەکاتەو کە ئەمە جێدار (بَدَلْ) ی (كَلَّا) ه، ئەوانیش و ئەوانیش، یانی: ئەوانیش وەك دنیا و یستان و ئەوانیش وەك دواپۆژ و یستان، یانی: کە دەفەر موی: (كَلَّا) ئایا ئەوانە کە بە (كَلًّا) تەعبیریان لێکراو کین؟! وەلامە کەى: ﴿هَتُولَاءَ وَهَتُولَاءَ﴾، ئەوانیش و ئەوانیش.

(۳)- ﴿مِنْ عَطَاءِ رَبِّكَ﴾، لە بەخششی پەرورەدگارت.

وشەى: (نُمِدُّ) (الْإِمْدَادُ: اسْتِزْسَالُ الْعَطَاءِ وَتَعَاقُبُهُ)، (إِمْدَاد) بریتىە لەوێ بەخشش بنێردرێ و نەپسێترێ و بە دواى یە کدا بێ.

(عَطَاءُ: مَا يُعْطَى) (عطاء) یش بریتىە لەوێ دەدرێ و دەبەخشێ.

(۴)- ﴿وَمَا كَانَ عَطَاءُ رَبِّكَ مَحْظُورًا﴾، بەخششی پەرورەدگاریشت قەدەغە نیە، واتە: لە کەس نەگیراوەتەو، ھەر کەسە بە پێى ھەول و کۆششی خوئی، بە بەخششی پەرورەدگاری دەگات، لێرە جێ سەرنج ئەوێە کە خوای بەخشەر ﷻ دەفەر موی: ﴿عَطَاءُ رَبِّكَ﴾، فەرموویەتی: بەخششی پەرورەدگارت، چونکە خوا بە کافر و مسوڵمان دەییەخشێ، بەلام نەیفەر موی: چاکە (فَضْل) یان پاداشت (ثَوَاب)، بە لکو وشە یەکی بە کارھێناو، کە ھەم بو دنیا خوازان بە کەلک

دې، ۋ، ھەم بۇ دۈرۈژ خۋازان، ھەم بۇ بەخشىنى شتى باش ۋ، ھەم بۇ ئەو خەلکەش كە پېيان دەبەخشى، بۇيان خراپ بى، كە برىتيە لەۋەى: كەسېك ھەۋلدەدات مالى ھەرام كۆبكاتەۋە، بە پىيى ياساى خوا، بە مالى ھەرام دەگات، يان كەسېك ھەۋلدەدات دەسەلاتىكى ناپەۋا ۋ خۆسەپىنەرانە پەيدا بىكات، بەپىي ھەۋلى خۆى پىيى دەگات، بەلام بۇى خراپە، مالى ھەرامە كە بۇ ئەو كەسە كە كۆى دەكاتەۋە، خراپە، بەلام خوا بەۋىستى تەكۋىنى خۆى، پىيان لىناگرى، چونكە بەخشى خوا لە كەس قەدەغە نىە، كەسېك دىناى بۇى، ھەرامى بۇى، چاكەى بۇى، خراپەى بۇى، دەسەلاتىكى خۆسەپىنەرانە ۋ قۇرخكارانەى بۇى، يان دەسەلاتىكى پەسند ۋ چاكى بۇى، كە ھەلقولۋى ئىرادەى ئازادانەى خەلك بى، ھەر كامىكىانى بۇى، خۋاى بەخشەر ۋدادگەر بەپىيى ياساكانى خۆى، بۋارىان دەدات ۋ، بۋارىشى پىداۋن ۋ رىستى لە دۋا درىژ كەدۋون، چونكە ئەگەر ۋانەبى، خەلك تاقى ناكىتەۋە.

راستىيەكى مەزن:

ئەم ئايەتە ۋ دوو ئايەت پىشى راستىيەكى زۇر مەزنىان لى ۋەردەگىرى، ئەۋىش ئەۋەيە كە: خوا ﷻ گەردۋونى بەپىيى سىستەم (نظام) دانائە ۋ، ياساكان (سەن)ى خوا لەۋ سىستەمەدا جى بەجى دەبن ۋ، ھىچ شىك گۆترەكارى نىە ۋ ھىچ كەسېك مافى قىتۋ (vito)ى لە بەرانبەر ياساكانى خۋادا نىە، لە زۇر شۋىنى قورئاندا ئەۋ راستىيە باسكراۋە، بۇ ۋىنە:

(۱) ﴿وَأَنْ لَّيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَىٰ ۖ وَأَنَّ سَعْيَهُ سَوْفَ يُرَىٰ ۖ﴾ النجم، ۴۰، ۴۱، ۴۲، ۴۳، ۴۴، ۴۵، ۴۶، ۴۷، ۴۸، ۴۹، ۵۰، ۵۱، ۵۲، ۵۳، ۵۴، ۵۵، ۵۶، ۵۷، ۵۸، ۵۹، ۶۰، ۶۱، ۶۲، ۶۳، ۶۴، ۶۵، ۶۶، ۶۷، ۶۸، ۶۹، ۷۰، ۷۱، ۷۲، ۷۳، ۷۴، ۷۵، ۷۶، ۷۷، ۷۸، ۷۹، ۸۰، ۸۱، ۸۲، ۸۳، ۸۴، ۸۵، ۸۶، ۸۷، ۸۸، ۸۹، ۹۰، ۹۱، ۹۲، ۹۳، ۹۴، ۹۵، ۹۶، ۹۷، ۹۸، ۹۹، ۱۰۰، ۱۰۱، ۱۰۲، ۱۰۳، ۱۰۴، ۱۰۵، ۱۰۶، ۱۰۷، ۱۰۸، ۱۰۹، ۱۱۰، ۱۱۱، ۱۱۲، ۱۱۳، ۱۱۴، ۱۱۵، ۱۱۶، ۱۱۷، ۱۱۸، ۱۱۹، ۱۲۰، ۱۲۱، ۱۲۲، ۱۲۳، ۱۲۴، ۱۲۵، ۱۲۶، ۱۲۷، ۱۲۸، ۱۲۹، ۱۳۰، ۱۳۱، ۱۳۲، ۱۳۳، ۱۳۴، ۱۳۵، ۱۳۶، ۱۳۷، ۱۳۸، ۱۳۹، ۱۴۰، ۱۴۱، ۱۴۲، ۱۴۳، ۱۴۴، ۱۴۵، ۱۴۶، ۱۴۷، ۱۴۸، ۱۴۹، ۱۵۰، ۱۵۱، ۱۵۲، ۱۵۳، ۱۵۴، ۱۵۵، ۱۵۶، ۱۵۷، ۱۵۸، ۱۵۹، ۱۶۰، ۱۶۱، ۱۶۲، ۱۶۳، ۱۶۴، ۱۶۵، ۱۶۶، ۱۶۷، ۱۶۸، ۱۶۹، ۱۷۰، ۱۷۱، ۱۷۲، ۱۷۳، ۱۷۴، ۱۷۵، ۱۷۶، ۱۷۷، ۱۷۸، ۱۷۹، ۱۸۰، ۱۸۱، ۱۸۲، ۱۸۳، ۱۸۴، ۱۸۵، ۱۸۶، ۱۸۷، ۱۸۸، ۱۸۹، ۱۹۰، ۱۹۱، ۱۹۲، ۱۹۳، ۱۹۴، ۱۹۵، ۱۹۶، ۱۹۷، ۱۹۸، ۱۹۹، ۲۰۰، ۲۰۱، ۲۰۲، ۲۰۳، ۲۰۴، ۲۰۵، ۲۰۶، ۲۰۷، ۲۰۸، ۲۰۹، ۲۱۰، ۲۱۱، ۲۱۲، ۲۱۳، ۲۱۴، ۲۱۵، ۲۱۶، ۲۱۷، ۲۱۸، ۲۱۹، ۲۲۰، ۲۲۱، ۲۲۲، ۲۲۳، ۲۲۴، ۲۲۵، ۲۲۶، ۲۲۷، ۲۲۸، ۲۲۹، ۲۳۰، ۲۳۱، ۲۳۲، ۲۳۳، ۲۳۴، ۲۳۵، ۲۳۶، ۲۳۷، ۲۳۸، ۲۳۹، ۲۴۰، ۲۴۱، ۲۴۲، ۲۴۳، ۲۴۴، ۲۴۵، ۲۴۶، ۲۴۷، ۲۴۸، ۲۴۹، ۲۵۰، ۲۵۱، ۲۵۲، ۲۵۳، ۲۵۴، ۲۵۵، ۲۵۶، ۲۵۷، ۲۵۸، ۲۵۹، ۲۶۰، ۲۶۱، ۲۶۲، ۲۶۳، ۲۶۴، ۲۶۵، ۲۶۶، ۲۶۷، ۲۶۸، ۲۶۹، ۲۷۰، ۲۷۱، ۲۷۲، ۲۷۳، ۲۷۴، ۲۷۵، ۲۷۶، ۲۷۷، ۲۷۸، ۲۷۹، ۲۸۰، ۲۸۱، ۲۸۲، ۲۸۳، ۲۸۴، ۲۸۵، ۲۸۶، ۲۸۷، ۲۸۸، ۲۸۹، ۲۹۰، ۲۹۱، ۲۹۲، ۲۹۳، ۲۹۴، ۲۹۵، ۲۹۶، ۲۹۷، ۲۹۸، ۲۹۹، ۳۰۰، ۳۰۱، ۳۰۲، ۳۰۳، ۳۰۴، ۳۰۵، ۳۰۶، ۳۰۷، ۳۰۸، ۳۰۹، ۳۱۰، ۳۱۱، ۳۱۲، ۳۱۳، ۳۱۴، ۳۱۵، ۳۱۶، ۳۱۷، ۳۱۸، ۳۱۹، ۳۲۰، ۳۲۱، ۳۲۲، ۳۲۳، ۳۲۴، ۳۲۵، ۳۲۶، ۳۲۷، ۳۲۸، ۳۲۹، ۳۳۰، ۳۳۱، ۳۳۲، ۳۳۳، ۳۳۴، ۳۳۵، ۳۳۶، ۳۳۷، ۳۳۸، ۳۳۹، ۳۴۰، ۳۴۱، ۳۴۲، ۳۴۳، ۳۴۴، ۳۴۵، ۳۴۶، ۳۴۷، ۳۴۸، ۳۴۹، ۳۵۰، ۳۵۱، ۳۵۲، ۳۵۳، ۳۵۴، ۳۵۵، ۳۵۶، ۳۵۷، ۳۵۸، ۳۵۹، ۳۶۰، ۳۶۱، ۳۶۲، ۳۶۳، ۳۶۴، ۳۶۵، ۳۶۶، ۳۶۷، ۳۶۸، ۳۶۹، ۳۷۰، ۳۷۱، ۳۷۲، ۳۷۳، ۳۷۴، ۳۷۵، ۳۷۶، ۳۷۷، ۳۷۸، ۳۷۹، ۳۸۰، ۳۸۱، ۳۸۲، ۳۸۳، ۳۸۴، ۳۸۵، ۳۸۶، ۳۸۷، ۳۸۸، ۳۸۹، ۳۹۰، ۳۹۱، ۳۹۲، ۳۹۳، ۳۹۴، ۳۹۵، ۳۹۶، ۳۹۷، ۳۹۸، ۳۹۹، ۴۰۰، ۴۰۱، ۴۰۲، ۴۰۳، ۴۰۴، ۴۰۵، ۴۰۶، ۴۰۷، ۴۰۸، ۴۰۹، ۴۱۰، ۴۱۱، ۴۱۲، ۴۱۳، ۴۱۴، ۴۱۵، ۴۱۶، ۴۱۷، ۴۱۸، ۴۱۹، ۴۲۰، ۴۲۱، ۴۲۲، ۴۲۳، ۴۲۴، ۴۲۵، ۴۲۶، ۴۲۷، ۴۲۸، ۴۲۹، ۴۳۰، ۴۳۱، ۴۳۲، ۴۳۳، ۴۳۴، ۴۳۵، ۴۳۶، ۴۳۷، ۴۳۸، ۴۳۹، ۴۴۰، ۴۴۱، ۴۴۲، ۴۴۳، ۴۴۴، ۴۴۵، ۴۴۶، ۴۴۷، ۴۴۸، ۴۴۹، ۴۵۰، ۴۵۱، ۴۵۲، ۴۵۳، ۴۵۴، ۴۵۵، ۴۵۶، ۴۵۷، ۴۵۸، ۴۵۹، ۴۶۰، ۴۶۱، ۴۶۲، ۴۶۳، ۴۶۴، ۴۶۵، ۴۶۶، ۴۶۷، ۴۶۸، ۴۶۹، ۴۷۰، ۴۷۱، ۴۷۲، ۴۷۳، ۴۷۴، ۴۷۵، ۴۷۶، ۴۷۷، ۴۷۸، ۴۷۹، ۴۸۰، ۴۸۱، ۴۸۲، ۴۸۳، ۴۸۴، ۴۸۵، ۴۸۶، ۴۸۷، ۴۸۸، ۴۸۹، ۴۹۰، ۴۹۱، ۴۹۲، ۴۹۳، ۴۹۴، ۴۹۵، ۴۹۶، ۴۹۷، ۴۹۸، ۴۹۹، ۵۰۰، ۵۰۱، ۵۰۲، ۵۰۳، ۵۰۴، ۵۰۵، ۵۰۶، ۵۰۷، ۵۰۸، ۵۰۹، ۵۱۰، ۵۱۱، ۵۱۲، ۵۱۳، ۵۱۴، ۵۱۵، ۵۱۶، ۵۱۷، ۵۱۸، ۵۱۹، ۵۲۰، ۵۲۱، ۵۲۲، ۵۲۳، ۵۲۴، ۵۲۵، ۵۲۶، ۵۲۷، ۵۲۸، ۵۲۹، ۵۳۰، ۵۳۱، ۵۳۲، ۵۳۳، ۵۳۴، ۵۳۵، ۵۳۶، ۵۳۷، ۵۳۸، ۵۳۹، ۵۴۰، ۵۴۱، ۵۴۲، ۵۴۳، ۵۴۴، ۵۴۵، ۵۴۶، ۵۴۷، ۵۴۸، ۵۴۹، ۵۵۰، ۵۵۱، ۵۵۲، ۵۵۳، ۵۵۴، ۵۵۵، ۵۵۶، ۵۵۷، ۵۵۸، ۵۵۹، ۵۶۰، ۵۶۱، ۵۶۲، ۵۶۳، ۵۶۴، ۵۶۵، ۵۶۶، ۵۶۷، ۵۶۸، ۵۶۹، ۵۷۰، ۵۷۱، ۵۷۲، ۵۷۳، ۵۷۴، ۵۷۵، ۵۷۶، ۵۷۷، ۵۷۸، ۵۷۹، ۵۸۰، ۵۸۱، ۵۸۲، ۵۸۳، ۵۸۴، ۵۸۵، ۵۸۶، ۵۸۷، ۵۸۸، ۵۸۹، ۵۹۰، ۵۹۱، ۵۹۲، ۵۹۳، ۵۹۴، ۵۹۵، ۵۹۶، ۵۹۷، ۵۹۸، ۵۹۹، ۶۰۰، ۶۰۱، ۶۰۲، ۶۰۳، ۶۰۴، ۶۰۵، ۶۰۶، ۶۰۷، ۶۰۸، ۶۰۹، ۶۱۰، ۶۱۱، ۶۱۲، ۶۱۳، ۶۱۴، ۶۱۵، ۶۱۶، ۶۱۷، ۶۱۸، ۶۱۹، ۶۲۰، ۶۲۱، ۶۲۲، ۶۲۳، ۶۲۴، ۶۲۵، ۶۲۶، ۶۲۷، ۶۲۸، ۶۲۹، ۶۳۰، ۶۳۱، ۶۳۲، ۶۳۳، ۶۳۴، ۶۳۵، ۶۳۶، ۶۳۷، ۶۳۸، ۶۳۹، ۶۴۰، ۶۴۱، ۶۴۲، ۶۴۳، ۶۴۴، ۶۴۵، ۶۴۶، ۶۴۷، ۶۴۸، ۶۴۹، ۶۵۰، ۶۵۱، ۶۵۲، ۶۵۳، ۶۵۴، ۶۵۵، ۶۵۶، ۶۵۷، ۶۵۸، ۶۵۹، ۶۶۰، ۶۶۱، ۶۶۲، ۶۶۳، ۶۶۴، ۶۶۵، ۶۶۶، ۶۶۷، ۶۶۸، ۶۶۹، ۶۷۰، ۶۷۱، ۶۷۲، ۶۷۳، ۶۷۴، ۶۷۵، ۶۷۶، ۶۷۷، ۶۷۸، ۶۷۹، ۶۸۰، ۶۸۱، ۶۸۲، ۶۸۳، ۶۸۴، ۶۸۵، ۶۸۶، ۶۸۷، ۶۸۸، ۶۸۹، ۶۹۰، ۶۹۱، ۶۹۲، ۶۹۳، ۶۹۴، ۶۹۵، ۶۹۶، ۶۹۷، ۶۹۸، ۶۹۹، ۷۰۰، ۷۰۱، ۷۰۲، ۷۰۳، ۷۰۴، ۷۰۵، ۷۰۶، ۷۰۷، ۷۰۸، ۷۰۹، ۷۱۰، ۷۱۱، ۷۱۲، ۷۱۳، ۷۱۴، ۷۱۵، ۷۱۶، ۷۱۷، ۷۱۸، ۷۱۹، ۷۲۰، ۷۲۱، ۷۲۲، ۷۲۳، ۷۲۴، ۷۲۵، ۷۲۶، ۷۲۷، ۷۲۸، ۷۲۹، ۷۳۰، ۷۳۱، ۷۳۲، ۷۳۳، ۷۳۴، ۷۳۵، ۷۳۶، ۷۳۷، ۷۳۸، ۷۳۹، ۷۴۰، ۷۴۱، ۷۴۲، ۷۴۳، ۷۴۴، ۷۴۵، ۷۴۶، ۷۴۷، ۷۴۸، ۷۴۹، ۷۵۰، ۷۵۱، ۷۵۲، ۷۵۳، ۷۵۴، ۷۵۵، ۷۵۶، ۷۵۷، ۷۵۸، ۷۵۹، ۷۶۰، ۷۶۱، ۷۶۲، ۷۶۳، ۷۶۴، ۷۶۵، ۷۶۶، ۷۶۷، ۷۶۸، ۷۶۹، ۷۷۰، ۷۷۱، ۷۷۲، ۷۷۳، ۷۷۴، ۷۷۵، ۷۷۶، ۷۷۷، ۷۷۸، ۷۷۹، ۷۸۰، ۷۸۱، ۷۸۲، ۷۸۳، ۷۸۴، ۷۸۵، ۷۸۶، ۷۸۷، ۷۸۸، ۷۸۹، ۷۹۰، ۷۹۱، ۷۹۲، ۷۹۳، ۷۹۴، ۷۹۵، ۷۹۶، ۷۹۷، ۷۹۸، ۷۹۹، ۸۰۰، ۸۰۱، ۸۰۲، ۸۰۳، ۸۰۴، ۸۰۵، ۸۰۶، ۸۰۷، ۸۰۸، ۸۰۹، ۸۱۰، ۸۱۱، ۸۱۲، ۸۱۳، ۸۱۴، ۸۱۵، ۸۱۶، ۸۱۷، ۸۱۸، ۸۱۹، ۸۲۰، ۸۲۱، ۸۲۲، ۸۲۳، ۸۲۴، ۸۲۵، ۸۲۶، ۸۲۷، ۸۲۸، ۸۲۹، ۸۳۰، ۸۳۱، ۸۳۲، ۸۳۳، ۸۳۴، ۸۳۵، ۸۳۶، ۸۳۷، ۸۳۸، ۸۳۹، ۸۴۰، ۸۴۱، ۸۴۲، ۸۴۳، ۸۴۴، ۸۴۵، ۸۴۶، ۸۴۷، ۸۴۸، ۸۴۹، ۸۵۰، ۸۵۱، ۸۵۲، ۸۵۳، ۸۵۴، ۸۵۵، ۸۵۶، ۸۵۷، ۸۵۸، ۸۵۹، ۸۶۰، ۸۶۱، ۸۶۲، ۸۶۳، ۸۶۴، ۸۶۵، ۸۶۶، ۸۶۷، ۸۶۸، ۸۶۹، ۸۷۰، ۸۷۱، ۸۷۲، ۸۷۳، ۸۷۴، ۸۷۵، ۸۷۶، ۸۷۷، ۸۷۸، ۸۷۹، ۸۸۰، ۸۸۱، ۸۸۲، ۸۸۳، ۸۸۴، ۸۸۵، ۸۸۶، ۸۸۷، ۸۸۸، ۸۸۹، ۸۹۰، ۸۹۱، ۸۹۲، ۸۹۳، ۸۹۴، ۸۹۵، ۸۹۶، ۸۹۷، ۸۹۸، ۸۹۹، ۹۰۰، ۹۰۱، ۹۰۲، ۹۰۳، ۹۰۴، ۹۰۵، ۹۰۶، ۹۰۷، ۹۰۸، ۹۰۹، ۹۱۰، ۹۱۱، ۹۱۲، ۹۱۳، ۹۱۴، ۹۱۵، ۹۱۶، ۹۱۷، ۹۱۸، ۹۱۹، ۹۲۰، ۹۲۱، ۹۲۲، ۹۲۳، ۹۲۴، ۹۲۵، ۹۲۶، ۹۲۷، ۹۲۸، ۹۲۹، ۹۳۰، ۹۳۱، ۹۳۲، ۹۳۳، ۹۳۴، ۹۳۵، ۹۳۶، ۹۳۷، ۹۳۸، ۹۳۹، ۹۴۰، ۹۴۱، ۹۴۲، ۹۴۳، ۹۴۴، ۹۴۵، ۹۴۶، ۹۴۷، ۹۴۸، ۹۴۹، ۹۵۰، ۹۵۱، ۹۵۲، ۹۵۳، ۹۵۴، ۹۵۵، ۹۵۶، ۹۵۷، ۹۵۸، ۹۵۹، ۹۶۰، ۹۶۱، ۹۶۲، ۹۶۳، ۹۶۴، ۹۶۵، ۹۶۶، ۹۶۷، ۹۶۸، ۹۶۹، ۹۷۰، ۹۷۱، ۹۷۲، ۹۷۳، ۹۷۴، ۹۷۵، ۹۷۶، ۹۷۷، ۹۷۸، ۹۷۹، ۹۸۰، ۹۸۱، ۹۸۲، ۹۸۳، ۹۸۴، ۹۸۵، ۹۸۶، ۹۸۷، ۹۸۸، ۹۸۹، ۹۹۰، ۹۹۱، ۹۹۲، ۹۹۳، ۹۹۴، ۹۹۵، ۹۹۶، ۹۹۷، ۹۹۸، ۹۹۹، ۱۰۰۰، ۱۰۰۱، ۱۰۰۲، ۱۰۰۳، ۱۰۰۴، ۱۰۰۵، ۱۰۰۶، ۱۰۰۷، ۱۰۰۸، ۱۰۰۹، ۱۰۱۰، ۱۰۱۱، ۱۰۱۲، ۱۰۱۳، ۱۰۱۴، ۱۰۱۵، ۱۰۱۶، ۱۰۱۷، ۱۰۱۸، ۱۰۱۹، ۱۰۲۰، ۱۰۲۱، ۱۰۲۲، ۱۰۲۳، ۱۰۲۴، ۱۰۲۵، ۱۰۲۶، ۱۰۲۷، ۱۰۲۸، ۱۰۲۹، ۱۰۳۰، ۱۰۳۱، ۱۰۳۲، ۱۰۳۳، ۱۰۳۴، ۱۰۳۵، ۱۰۳۶، ۱۰۳۷، ۱۰۳۸، ۱۰۳۹، ۱۰۴۰، ۱۰۴۱، ۱۰۴۲، ۱۰۴۳، ۱۰۴۴، ۱۰۴۵، ۱۰۴۶، ۱۰۴۷، ۱۰۴۸، ۱۰۴۹، ۱۰۵۰، ۱۰۵۱، ۱۰۵۲، ۱۰۵۳، ۱۰۵۴، ۱۰۵۵، ۱۰۵۶، ۱۰۵۷، ۱۰۵۸، ۱۰۵۹، ۱۰۶۰، ۱۰۶۱، ۱۰۶۲، ۱۰۶۳، ۱۰۶۴، ۱۰۶۵، ۱۰۶۶، ۱۰۶۷، ۱۰۶۸، ۱۰۶۹، ۱۰۷۰، ۱۰۷۱، ۱۰۷۲، ۱۰۷۳، ۱۰۷۴، ۱۰۷۵، ۱۰۷۶، ۱۰۷۷، ۱۰۷۸، ۱۰۷۹، ۱۰۸۰، ۱۰۸۱، ۱۰۸۲، ۱۰۸۳، ۱۰۸۴، ۱۰۸۵، ۱۰۸۶، ۱۰۸۷، ۱۰۸۸، ۱۰۸۹، ۱۰۹۰، ۱۰۹۱، ۱۰۹۲، ۱۰۹۳، ۱۰۹۴، ۱۰۹۵، ۱۰۹۶، ۱۰۹۷، ۱۰۹۸، ۱۰۹۹، ۱۱۰۰، ۱۱۰۱، ۱۱۰۲، ۱۱۰۳، ۱۱۰۴، ۱۱۰۵، ۱۱۰۶، ۱۱۰۷، ۱۱۰۸، ۱۱۰۹، ۱۱۱۰، ۱۱۱۱، ۱۱۱۲، ۱۱۱۳، ۱۱۱۴، ۱۱۱۵، ۱۱۱۶، ۱۱۱۷، ۱۱۱۸، ۱۱۱۹، ۱۱۲۰، ۱۱۲۱، ۱۱۲۲، ۱۱۲۳، ۱۱۲۴، ۱۱۲۵، ۱۱۲۶، ۱۱۲۷، ۱۱۲۸، ۱۱۲۹، ۱۱۳۰، ۱۱۳۱، ۱۱۳۲، ۱۱۳۳، ۱۱۳۴، ۱۱۳۵، ۱۱۳۶، ۱۱۳۷، ۱۱۳۸، ۱۱۳۹، ۱۱۴۰، ۱۱۴۱، ۱۱۴۲، ۱۱۴۳، ۱۱۴۴، ۱۱۴۵، ۱۱۴۶، ۱۱۴۷، ۱۱۴۸، ۱۱۴۹، ۱۱۵۰، ۱۱۵۱، ۱۱۵۲، ۱۱۵۳، ۱۱۵۴، ۱۱۵۵، ۱۱۵۶، ۱۱۵۷، ۱۱۵۸، ۱۱۵۹، ۱۱۶۰، ۱۱۶۱، ۱۱۶۲، ۱۱۶۳، ۱۱۶۴، ۱۱۶۵، ۱۱۶۶، ۱۱۶۷، ۱۱۶۸، ۱۱۶۹، ۱۱۷۰، ۱۱۷۱، ۱۱۷۲، ۱۱۷۳، ۱۱۷۴، ۱۱۷۵، ۱۱۷۶، ۱۱۷۷، ۱۱۷۸، ۱۱۷۹، ۱۱۸۰، ۱۱۸۱، ۱۱۸۲، ۱۱۸۳، ۱۱۸۴، ۱۱۸۵، ۱۱۸۶، ۱۱۸۷، ۱۱۸۸، ۱۱۸۹، ۱۱۹۰، ۱۱۹۱، ۱۱۹۲، ۱۱۹۳، ۱۱۹۴، ۱۱۹۵، ۱۱۹۶، ۱۱۹۷، ۱۱۹۸، ۱۱۹۹، ۱۲۰۰، ۱۲۰۱، ۱۲۰۲، ۱۲۰۳، ۱۲۰۴، ۱۲۰۵، ۱۲۰۶، ۱۲۰۷، ۱۲۰۸، ۱۲۰۹، ۱۲۱۰، ۱۲۱۱، ۱۲۱۲، ۱۲۱۳، ۱۲۱۴، ۱۲۱۵، ۱۲۱۶، ۱۲۱۷، ۱۲۱۸، ۱۲۱۹، ۱۲۲۰، ۱۲۲۱، ۱۲۲۲، ۱۲۲۳، ۱۲۲۴، ۱۲۲۵، ۱۲۲۶، ۱۲۲۷، ۱۲۲۸، ۱۲۲۹، ۱۲۳۰، ۱۲۳۱، ۱۲۳۲، ۱۲۳۳، ۱۲۳۴، ۱۲۳۵، ۱۲۳۶، ۱۲۳۷، ۱۲۳۸، ۱۲۳۹، ۱۲۴۰، ۱۲۴۱، ۱۲۴۲، ۱۲۴۳، ۱۲۴۴، ۱۲۴۵، ۱۲۴۶، ۱۲۴۷، ۱۲۴۸، ۱۲۴۹، ۱۲۵۰، ۱۲۵۱، ۱۲۵۲، ۱۲۵۳، ۱۲۵۴، ۱۲۵۵، ۱۲۵۶، ۱۲۵۷، ۱۲۵۸، ۱۲۵۹، ۱۲۶۰، ۱۲۶۱، ۱۲۶۲، ۱۲۶۳، ۱۲۶۴، ۱۲۶۵، ۱۲۶۶، ۱۲۶۷، ۱۲۶۸، ۱۲۶۹، ۱۲۷۰، ۱۲۷۱، ۱۲۷۲، ۱۲۷۳، ۱۲۷۴، ۱۲۷۵، ۱۲۷۶، ۱۲۷۷، ۱۲۷۸، ۱۲۷۹، ۱۲۸۰، ۱۲۸۱، ۱۲۸۲، ۱۲۸۳، ۱۲۸۴، ۱۲۸۵، ۱۲۸۶، ۱۲۸۷، ۱۲۸۸، ۱۲۸۹، ۱۲۹۰، ۱۲۹۱، ۱۲۹۲، ۱۲۹۳، ۱۲۹۴، ۱۲۹۵، ۱۲۹۶، ۱۲۹۷، ۱۲۹۸، ۱۲۹۹، ۱۳۰۰، ۱۳۰۱، ۱۳۰۲، ۱۳۰۳، ۱۳۰۴، ۱۳۰۵، ۱۳۰۶، ۱۳۰۷، ۱۳۰۸، ۱۳۰۹، ۱۳۱۰، ۱۳۱۱، ۱۳۱۲، ۱۳۱۳، ۱۳۱۴، ۱۳۱۵، ۱۳۱۶، ۱۳۱۷، ۱۳۱۸، ۱۳۱۹، ۱۳۲۰، ۱۳۲۱، ۱۳۲۲، ۱۳۲۳، ۱۳۲۴، ۱۳۲۵، ۱۳۲۶، ۱۳۲۷، ۱۳۲۸، ۱۳۲۹، ۱۳۳۰، ۱۳۳۱، ۱۳۳۲، ۱۳۳۳، ۱۳۳۴، ۱۳۳۵، ۱۳۳۶، ۱۳۳۷، ۱۳۳۸، ۱۳۳۹، ۱۳۴۰، ۱۳۴۱، ۱۳۴۲، ۱۳۴۳، ۱۳۴۴، ۱۳۴۵، ۱۳۴۶، ۱۳۴۷، ۱۳۴۸، ۱۳۴۹، ۱۳۵۰، ۱۳۵۱، ۱۳۵۲، ۱۳۵۳، ۱۳۵۴، ۱۳۵۵، ۱۳۵۶، ۱۳۵۷، ۱۳۵۸، ۱۳۵۹، ۱۳۶۰، ۱۳۶۱، ۱۳۶۲، ۱۳۶۳، ۱۳۶۴، ۱۳۶۵، ۱۳۶۶، ۱۳۶۷، ۱۳۶۸، ۱۳۶۹، ۱۳۷۰، ۱۳۷۱، ۱۳۷۲، ۱۳۷۳، ۱۳۷۴، ۱۳۷۵، ۱۳۷۶، ۱۳۷۷، ۱۳۷۸، ۱

کەسیکیش کردەووە چاکەکان ئەنجام بدات لە نێر و مێ، مادام بڕوادار بێ، ئەوانەش بە ئەندازەی دەزووی سەر نیوکه خورما ستەمیان لێ ناکرێ.

(٣)- ﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الْآخِرَةِ نَزِدْ لَهُ فِي حَرْثِهِ وَمَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ نَصِيبٍ﴾ الشوری، واتە: هەر کەسیک بەروبوومی دواڕۆژی بوێ، ئێمە لەو بەروبوومە بوێ زیاد دەکەین و، هەر کەسیکیش بەروبوومی دنیای بوێ، لە دنیا دا پێی دەدەین، بەلام لە دواڕۆژدا هیچ پشک و بەشی نیە.

(٤)- هەروەها لە سوورەتی (آل عمران) دا دەفەرموێ: ﴿...وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الْآخِرَةِ نُؤْتِهِ مِنْهَا وَسَنَجْزِي الشَّاكِرِينَ﴾، واتە: هەر کەسیک پاداشت (وبەرەم) ی دنیای بوێ، پێی دەدەین و، هەر کەسیک پاداشت (و بەرەم) ی دواڕۆژی بوێ، پێی دەدەین و، ئێمە پاداشتی سوپاسگوزاران دەدەینەووە.

کەواتە: کێ لە دنیا دا یاساکانی خوا زیاتر پەچاو بکات، پشکی زیاتری دەبێ و، خوا ستەم لە کەس ناکات.

لە نۆڤە کۆمەڵەیەکیەکان لەکەلتانین
Stay in touch on social media
نحن نضمكم عبر مواقع التواصل الاجتماعي

ڤاڤه‌پانڤنی مه‌کته‌بی مامۆستا عه‌لی بابیر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play

App Store

QR codes for Google Play and App Store

www.alibapir.net

English • عربي • کوردی

عه‌لی بابیر/ AliBapir

AliBapir/ عه‌لی بابیر

کەتانی

ڤاڤه‌پانڤنی مه‌کته‌بی مامۆستا عه‌لی بابیر

QR codes for social media

ڤاڤه‌پانڤنی مه‌کته‌بی مامۆستا عه‌لی بابیر

مەسەلە یازدەھەم و کۆتایی:

خوا فەرموویەتی: سەرنج بدە! چۆن لە پرووی ژیان و گوزەرانی دنیاوە، هەندیک لە مەروڤە کاهان بەسەر هەندیکیان زێدەیی داوە، ئنجا دواڕۆژ پلەکانی و زێدەییە کەشی گەورەترە:

خوا فەرموویەتی: ﴿ **أَنْظُرْ كَيْفَ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ ۚ وَلَآخِرَةُ أَكْبَرُ دَرَجَتٍ وَأَكْبَرُ تَفْضِيلًا** ﴾ (۲۱)

شیکردنەوی ئەم ئایەتە، لە سی برگەدا:

(۱) - ﴿ **أَنْظُرْ كَيْفَ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ** ﴾، سەرنج بدە! چۆن لە دنیادا هەندیکیانمان بەسەر هەندیکیان دا زێدەیی داوە و هەڵبژاردووە، کە دەفەرموی: (فَضَّلْنَا) هەڵمانبژاردووە، ئەوە مانای وانیه خوا بە چاکتری دانابن، بە لکو واتە: هەڵمان بژاردوون لەو پروووە، کە ناز و نیعمەتی زیاترمان پێداون، ئنجا عەقڵ و ھۆشی زیاتری پێداون، ھیزی جەستەیی زیاتری پێداون، جوانیی قەد و قیافەیی زیاتری پێداون، هەندیک سێفەتی چاکیی زیاتری پێداون، سەرھەت و سامانی پێداون، خزم و کەس و کار و ھیز و دەسەلات و ... ھتدی، زیاتری پێداون، گەنگ ئەوێە خوا ﷻ بەرزایی و نزمیی کردووە لە نیعمەتەکاندا لە ئێو مەروڤە کانیاندا، بۆیە دەفەرموی: سەرنج بدە! چۆن هەندیکیان زێدەیی داوە بەسەر هەندیکیاندا.

(۲) - ﴿ **وَلَآخِرَةُ أَكْبَرُ دَرَجَتٍ** ﴾، بە دڵنیایی مەنزلگا و ژیاانی دواڕۆژ و پلەکانیشی، گەورەترن.

(۳) - ﴿ **وَأَكْبَرُ تَفْضِيلًا** ﴾، ھەرۆھە زێدەییە کەشی (زێدەیی پێدراانی هەندیکیان بەسەر هەندیکیاندا) گەورەترە.

کە دەفەرموی: ﴿ **أَنْظُرْ كَيْفَ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ** ﴾، هەندیکیانمان زێدەیی داوە بەسەر هەندیکیاندا، کەواتە: (الْكُلُّ: مَفْضَّلٌ وَمَقْضَلٌ عَلَيْهِ)، ھەر کامیکیان زێدەیی پێدراوە و، زێدەییەکی بەسەردا کراوە، بۆچی؟

چونکە، بۆ وێنە: کەسێک کە توانای کارو کەسابەتی زیاترە، یەکی دیکە لە پروویکی دیکەو بەھێزترە، یەکیە لەو پروووە کە توانای ھوكمپرانیی و ئیدارەدانی کۆمەڵگای ھەیە، یەکی دیکە توانای کاریکی دیکە ھەیە، ھەمووشیان پێویستییان بە یەکدی

هەيە، واتە: خوا ﷻ ھەموو نىعمەتەکانى لە دەستى ھەندىك كەسدا خپنە کردوونەو، و كورت ھەل نەھيئان، بەلكو ھەر كامپكيان كۆمەلەيك شتى پێداو، و لەو پروووە بەسەر بەرانبەرەكەيدا ھەلبژێردراو، ئەوى دىكەش شتىكى پێدراو، و لەو پروووە بەسەر ئەوى دىكەدا ھەلبژێردراو، بە نىسبەت پياوان و ئافرەتانیشەو ھەر واىە، خوا كۆمەلەيك سيفەتى بە پياوان داو، بە ئافرەتانی نەداو، ھەر وەھا كۆمەلەيك سيفەتى بە ئافرەتانی داو، بە پياوانى نەداو، وەك لە سوورەتى (النساء) (۳۴)دا، بە تەفصیل باسمانكرد، چونكە لەوێش ديسان خواى زانا و توانا دەفەرموئ: زێدەييمان داو بە ھەندىكتان، بەسەر ھەندىكتاندا.

ئاشكرایە: (تَفْضِيل) لە (فَضْل) ھو ھاتو، (فَضْل) یش، واتە: زیاد بوو، (خُذِ الْفَضْلَ: أَيْ الزِّيَادَةَ وَالْجَمْعُ: فَضُول، كَأَفْلَسَ وَقُلُوسَ، وَفَضَّلَهُ عَلَى غَيْرِهِ تَفْضِيلًا: صَيَّرَهُ أَفْضَلَ مِنْهُ)، بەلام (فَضَّلْنَا) لێرەدا بەو واتىە نىە كە لەلای خوا باشتر بئ، بەلكو واتە: زێدەيى زیاترى پێداو لەو نىعمەتەدا.

ئەم ئایەتەش، وەك ئەو ئایەتە واىە كە لە سوورەتى (الزخرف)دا دەفەرموئ: **يَقْسِمُونَ بِرَبِّكَ أَنَّهُمْ مُعْيشَتُهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِّيَتَّخِذَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا سُلْطَانًا وَرَحْمَتُ رَبِّكَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ ﴿٣٢﴾**

واتە: ئایا ئەوانە بەزەيى پەرورەدگارت دابەش دەكەن؟ ئێمە گوزەراغان لە ژيانى دنیادا لە بەیندا بەش کردوون و، ھەندىكیانمان چەند پلە بەسەر ھەندىكیاندا زێدەيى داو، بۆ ئەو ھەندىكیان ھەندىكیان بەكاربێنن و بەزەيى پەرورەدگارىشت لەو ھەي كۆى دەكەنەو، باشترە.

بەلئ، وەك چۆن ھوكمران خەلك بەكاردێنئ، خەلكیش ھوكمران بەكاردێنئ، ئەگەر ھوكمران خەلك خزمەتى دەكات، دەبئ ھوكمرانىش خزمەتى خەلك بكات، ئەگەر وەزیر خزمەتى بەرپۆوەبەرە گشتییەكان دەكات، بەرپۆوەبەرە گشتیەكانیش خزمەتى وەزیر دەكەن، ئەگەر كارمەندەكان خزمەتى بەرپۆوەبەرەكان دەكەن، بەرپۆوەبەرەكانیش خزمەتى كارمەندەكان دەكەن، ھەر وەھا: جوتیار خزمەتى كرێكار دەكات و كرێكاریش خزمەتى جوتیار دەكات، ديسان خەلكى ھەژار خزمەتى خەلكى دەولەمەند دەكات و، خەلكى دەولەمەندیش خزمەتى خەلكى ھەژار دەكات، ھەر وەھا ھەموو چىن و توێژەكان بەھەمان

شېۋەن، بەلام ئەۋە لە كۆمەلگایەكى تەندروستدا بەم شېۋەيە، كە بە ھۆى قۇرخكارىيى و گەندەلىيى و ستەمكارىيەۋە، چىنايەتىيى تىدا پەيدا نەبوۋېى، ھەر كۆمەلگايەكى تەندروست، دەبى كارهكان دابەش بىكات: دەبى كەسانىك ھەبن كە بەرگدروو بن و، كەسانىك ھەبن كە پىشەسازىيى بىكەن، كەسانىك پىگا وبان پاك بىكەنەۋە، كەسانىك كشتوكال بىكەن، ھەرۋەھا دەبى كەسانىك ھەبن كارى ئىدارىيى بەرپۆۋەبەرن، ئىجا ھەر كامىك لەوانە بو ئەۋى دىكە رام و دەستەمۆ كراۋە و خزمەتى ئەۋى دىكە دەكات و بە ھەمووشىيان خزمەتى يەكدى دەكەن و كۆمەلگاكەيان بەرپۆۋە دەبەن، كە خوا ﷻ دەفەرمۇي: ﴿لَتَتَّخِذَ بَعْضُهُم بَعْضًا سُخْرِيًّا﴾، بو ئەۋەى ھەندىكىيان ھەندىكىيان بەكاربىنن، يان: ھەندىكىيان ھەندىكىيان رام و دەستەمۆ بىكەن، مەبەست پىي ئەۋەيە.

﴿وَرَحْمَتُ رَبِّكَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ﴾ ۳۲، بەزەيى پەرۋەردگارت باشتە، لەۋەى كە كۆى دەكەنەۋە، ھەم لە دىناداۋ ھەم لە دۋارپۇژىشدا.

خو بە لوتفى خۆى يارمەتىمان بدات: كە كۆمەلگاكەمان پىكەۋە بىكەين بە كۆمەلگايەكى تەندروست، كە ھەموو توپۇژەكان خزمەتى يەكدى بىكەن و، ھىچ كامىان نەبىتە ملۆزم بو گىانى ئەۋى دىكە و، ھىچ كامىان قۇرخكارىيى و گەندەلىيى نەكات لەسەر حىسابى ئەۋى دىكە و، ھەموويان خزمەتى يەكدى بىكەن، يانى: خزمەتى خۇيان بىكەن و، لە نازو نىعمەتى خۋاي پەرۋەردگاردا ھەموويان خاۋەن پىشك و بەشبن، ھەر كەسە بەپىي ھەۋلەدان و كۆشى خۆى.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

پېناسەى ئەم دەرسە

بەپېزان! لەم دەرسەماندا دەچىنە خزمەت ئايەتەكانى (۲۲ - ۳۹) واتە: ھەژدە (۱۸) ئايەت، لەم ھەژدە ئايەتەدا، خواى زاناى شارەزا بىست و چوار (۲۴) خەسلەتى پەسەند و ناپەسند دەخاتە پوو، واتە: دوازە (۱۲) بە دوازە (۱۲)، كە نەمبىنۆە لە تەفسىرەكاندا بەو شىۆە پۆلەن بكړن، ئەو بىست و چوار (۲۴) خەسلەتەش زۆرەى ھەرە زۆرى بوارەكانى ژيان و گوزەران دەگرەو، ئەگەر نەلەيم ھەموويان دەگرەو، واتە: بوارەكانى فېكرى و، عەقىدەى و، پەرستش و، پەوشت و ئاكارو، ئابوورى و، كۆمەلایەتى و، سياسى و، سەرچەم ھەلس و كەوتەكان.

ئەنجا لە سەرەتاو كۆتایشاندا باسى خوا بەیەكگرتن و تەنیا خواپەرستى كراو، بەلام بە شىۆەى پېگىرى كردن لە دژو پېچەوانەكەى، كە برىتیه لە: ھاوبەش بۆ خوا پەيداكردن و پەرستنى جگە لە خوا، لەگەڵ خوادا.

ئەنجا با ئیمە ھەر لەسەرتاوە چاویك بەو بىست و چوار (۲۴) خەسلەتەدا بگېرىن، كە من بەپېى رىزبەندى ئايەتەكان ھىناوم:

یەكەم: خەسلەتە خراپە پېگىرى لىكراوكان:

۱- ھاوبەش بۆ خوا دانان، ئايەتى ژمارە (۲۲).

۲- نەگوتنى تەنانت و شەيەكى بچووكيش كە جېى دڵ رەنجانى باب و دايك بى، تەنانت و شەى (ئۆف) یش، ئايەتى (۲۳).

۳- خو لى توورەنەكردن و تىو نەخوپرین، بە نسبەت باب و دايك، ئايەتى (۲۳).

۴- مالى خو بى ھوودە خەرج نەكردن، ياخود مالى خو بەفېرۆ نەدان، ئايەتى (۲۶).

۵- چرووكى نەكردن، ئايەتى (۲۹).

۶- دەست بلاوى نەكردن، ئايەتى (۲۹).

۷- نەكوشتنى مندا لان لەترسى ھەژارى، ئايەتى (۳۱).

۸- تَخْوون نەكەوتنى زىنا، ئايەتى (۳۲).

۹- نەكۈشتنى مەرۇف بە ناھەق، ئايەتى (۳۳).

۱۰- تَخْوون نەكەوتنى مالى ھەتىو، مەگەر بە شىۋەيەكى باش، (واتە: مەگەر بۇ پەرەپىدانی و زور کردن و کاسبی پیکردنى)، ئايەتى (۳۴).

۱۱- شوین نەكەوتنى ھىچ شىك بەبى زانیاری و شارەزایی، ئايەتى (۳۶).

۱۲- بە فیزو کەشخە بەرپیدا نەپویشتن، ئايەتى (۳۷).

دووەم: خەسلەتە پەسندە فەرمان پیکراوہکان:

۱- بە تەنیا پەرستنى خوا، ئايەتى (۲۳).

۲- چاکەکاریى لەگەل باب و دایکدا، ئايەتى (۲۳).

۳- قسەى بەرپیزو حورمەت لەگەل باب و دایکدا کردن، ئايەتى (۲۳).

۴- بآل شوپکردن بۆ باب و دایک، لە پرووی بەزەبى و سۆزەوہ، ئايەتى (۲۴).

۵- پارانەوہ بۆ باب و دایک، کە خوا پەحمیان پى بکات و، لەگەلپان بەبەزەبى بى، ئايەتى (۲۴).

۶- ماف دان بە خزمان، ئايەتى (۲۶).

۷- ماف دان بە نەدار، ئايەتى (۲۶).

۸- ماف دان بە بابای رېبوار، (واتە: رېبوارىك کە پەكى کەوتوہ، يان پارەى لى براوہ، يان پېويستى بە ھاوکاریہ)، ئايەتى (۲۶).

۹- قسەى ئاسان و خوشرکردن و قسەى ئومىدەوارکەر کردن، لەگەل نەداراندا، لە کاتى نەبوونى دا، (واتە: قسەيەك کە ئومىدەوارکەر بى، کە ئەگەر ناتوانى بە کردەوہش ھاوکاریان بکەى، دەتوانى قسەى نەرم و خوشر و ئاسان و، ئومىدەوارکەريان لەگەل بکەى)، ئايەتى (۲۸).

۱۰- وەفاداربوون بە بەلین و پەيمان، ئايەتى (۳۴).

۱۱- شت پىوان بۆ خەلک بە تەواوېى، (مرؤف کەسيك شتيكى بۆ دەپيوتى، بە تەواوېى بۆى بپيوتى)، ئايەتى (۳۵).

۱۲- شت کيشان بۆ خەلک بە شىۋەيەكى دادگەرانەو بە تەرازوويەكى راست، ئايەتى (۳۵).

﴿لَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَقْعُدَ مَذْمُومًا مَّخَذُولًا﴾ (٢٢) وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ
وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا إِمَّا يَبُلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا أَمْرًا فِى وَلَا
نَهْرَهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا ﴿٢٣﴾ وَأَخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذُّلِّ مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُلْ رَبِّ
أَرْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيَانِي صَغِيرًا ﴿٢٤﴾ رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا فِى نُفُوسِكُمْ إِن تَكُونُوا صَالِحِينَ فَإِنَّهُ كَانَ
لِالْأَوَّابِينَ غَفُورًا ﴿٢٥﴾ وَآتَٰ ذَا الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ وَالْمِسْكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ وَلَا تُبَذِّرْ تَبْذِيرًا ﴿٢٦﴾
إِنَّ الْمُبَذِّرِينَ كَانُوا إِخْوَانَ الشَّيَاطِينِ وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِرَبِّهِ كَفُورًا ﴿٢٧﴾ وَإِمَّا تَعْرِضْ عَنْهُمْ
أَبْتِغَاءَ رَحْمَةٍ مِّنْ رَبِّكَ تَرْجُوهَا فَقُلْ لَهُمْ قَوْلًا مَّيْسُورًا ﴿٢٨﴾ وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ وَلَا
تَبْسُطْهَا كُلَّ الْبَسْطِ فَتَقْعُدَ مَلُومًا مَّحْسُورًا ﴿٢٩﴾ إِنَّ رَبَّكَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّهُ
كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ﴿٣٠﴾ وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ خَشْيَةً إِمَّا يَكُنْ نَّحْسٌ تَرْزُقُهُمْ وَإِيَّاكُمْ إِنَّ قَتْلَهُمْ
كَانَ خَطَاً كَبِيرًا ﴿٣١﴾ وَلَا تَقْرَبُوا الزَّيْفَ إِنَّهُ كَانَ فَحِشَةً وَسَاءَ سَبِيلًا ﴿٣٢﴾ وَلَا تَقْتُلُوا
النَّفْسَ الَّتِى حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَن قُتِلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لَوْلِيهِ سُلْطَانًا فَلَا يَسْرِفُ
فِى الْقَتْلِ إِنَّهُ كَانَ مَنْصُورًا ﴿٣٣﴾ وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِى هِىَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ
وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْئُولًا ﴿٣٤﴾ وَأَوْفُوا الْكَيْلَ إِذَا كِلْتُمْ وَزَنُوا بِالْقِسَاسِ الْمُسْتَقِيمِ
ذَٰلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ﴿٣٥﴾ وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ
أُولَٰئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا ﴿٣٦﴾ وَلَا تَمْشِ فِى الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّكَ لَن تَخْرِقَ الْأَرْضَ وَلَن تَبْلُغَ
الْجِبَالَ طُولًا ﴿٣٧﴾ كُلُّ ذَٰلِكَ كَانَ سَيِّئُهُ عِندَ رَبِّكَ مَكْرُوهًا ﴿٣٨﴾ ذَٰلِكَ مِمَّا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ
الْحِكْمَةِ وَلَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتُلْقَىٰ فِى جَهَنَّمَ مَلُومًا مَّدْحُورًا ﴿٣٩﴾

مانای دهقا و دهقی نایه تەکان

{(ئەي مَرُوفُ!) لە گەڵ خوادا پەرستراویکی دیکە دامەنێ (مەپەرستە)، ئەگەرنا بە لۆمە کراویی و پشت بەردراویی (دەستەو ئەژنۆ) دادەنیشی ﴿۲۲﴾ هەروەها پەرورەدگارت بریاری داوه کە: بێجگە لەو (هیچ کەس و شتێک) نەپەرستن و چاکەکاریش لە گەڵ باب و دایکتاندا بکەنە پیشە، (بە تاییەت) هەرکاتێک یەکیان، یان هەردووکیان لەلات پیر دەبن و بەسێڵدا دەچن، (کەمترین وشە ی ناخۆشیان لە گەڵ مەلێ) تەنانت پێیان مەلێ: ئۆف و تێیان مەخوڕەو، قسە یەکی بەریزیان لە گەڵدا بکە، (بەریزەووە بیاوندوینە) ﴿۲۳﴾ لە پرووی سۆزو بەزەییەووەش بآلی سۆزو میهرەبانیان بۆ شوێر بکەو، بآلی: پەرورەدگارم! وەك چۆن منیان بە گچکەیی هەراش کرد، بەزەییەت پێیاندا بێتەووە ﴿۲۴﴾ پەرورەدگارتان (لە خۆتان) بەوێی لە دەروونتاندا یە، زاناترە، ئەگەر تێو بەندە ی چاک بن، بە دنیایی ئەو بۆ گەراوان (بۆ لای) لێبوردە یە ﴿۲۵﴾ هەروەها مافی خۆیان بدە بە خزم و نەدارو پێوار (ی ئاتاج) و، مآل و سامان بێ هوووە خەرچ مەکە (کە هیچ کەلێنێک نەگرێ) ﴿۲۶﴾ مسۆگەر سامان بە هەدەردەران (و بێ هوووە خەرچەران) برای شەیتانەکان و، شەیتانیشت بەرانبەر پەرورەدگاری ناسو پاسە ﴿۲۷﴾ هەرکاتێکیش (لەبەر نەبوونی نەتوانی هاوکاریان بکە ی) و ئومێدی بەزەیی و چاکە یەکت لە لایەن پەرورەدگارتەووە هەبوو (کە دوایی شتێک دێتە دەست)، قسە یەکی نەرم و ئاسانیان لە گەڵدا بکە، (قسە یەکی ئومێدەوارکەرانه) ﴿۲۸﴾ هەروەها دەستت بە نووقاویی بە ملتەووە مەنووسینەو، یە کجاریشت بآلوی مەکە، (نە چنگ قووچاو بەو نە دەستبلاو)، ئەگەرنا بە سەرزەنش کراویی و پەککەو تووویی پۆدەنیشی ﴿۲۹﴾ بە دنیایی پەرورەدگارت هەرکەس بیهوێ، بژیوی بۆ فراوان دەکات و، (هەرکەسیشی بوێ) لێی وە تەنگ دینێ، مسۆگەر ئەو شارەزاو بینەری بەندەکانیەتی ﴿۳۰﴾ پۆلەکانیشتان لە ترسی هەژاری مەکوژن، ئیمە بژیوی ئەوان و تێووەش دەدەین، بێگومان کوشتیان تاوانێکی زلە ﴿۳۱﴾ توخنی زیناش مەکەون، بە دنیایی ئەو (زینا کردن) ه ناوۆلایەو، خراپترین پێیە (بۆ تێکردنی ئارەزووی جینسی) ﴿۳۲﴾ نەفسێکیش کە خوا قەدەغە ی کردووە (بکوژرێ) بە هەق نەبێ، مەیکوژن، هەرکەسیکیش بە ستەملێکراویی بکوژرێ، ئەو دەستەڵاتمان بە سەرپەرشتیارەکی داوه (تۆلە ی بکاتەووە)، ئنجا با زیدەپرویی لە کوشتییدا نەکات، بە دنیایی ئەو سەرخواووە ﴿۳۳﴾ مەگەر بە باشتەین شیوەش، ئەگەرنا توخنی مآلی هەتیو

مەكەون، ھەتا تێدەگاو پێدەگا، پەیمانیش بەجی بینن بێگومان پەیمان لێی دەپرسێتەو
 ۳۴) ھەركاتیش پێوانتان كرد (بۆ خەلكی)، بە تەواوی بیپۆن و بە تەرازووی راستیش بیکێشن،
 ئەو بەشتەر و ئاکامی چاکترە ۳۵) شوین شتیکیش مەكەوێت زانیاریت پێی نێ، بە لێنایی
 بیستن و چاو و عەقل، ھەموو ئەوانە بەرپرسیارن ۳۶) بە فیزو كەشخەش بە زەویدا مەرۆ،
 بێگومان نە زەوێت بۆ دەدرێ و، نەھێندە چیاپانیش كەلەگەت دەبێ! ۳۷) ھەركام لەوانە
 خراپە كەیان لە لای پەرورەدگارت ناپەسەندەو، ناخۆشویستراو ۳۸) ئەوێش لەو حەكمەتە
 كە پەرورەدگارت بۆی سەروێش كەردووی و، لەگەڵ خوادا هیچ پەرستراویك دامەنێ، ئەگەرنا بە
 عەبەداریی و بە دەركرایی، فری دەدرێتە دۆزەخەو ۳۹).

شیکردنەوێ ھەندیک لە وشەکان

(مَذْمُومًا): واتە: لۆمەكراو، سەرزەنشت كراو، (ذَمُّهُ: عَابَهُ وَلامَهُ)، (وَالذَّمُّ خِلَافُ الْمَدْحِ)،
 (ذَمُّهُ) واتە: عەبی لێگرت و سەركۆنەیی كرد، (ذَمٌّ) و (مَذْح) پێچەوانەیی یەكدین، (مَذْح)
 واتە: پێھەلاگوتن و پەسەند كردن، (ذَمٌّ) واتە: خراپە باس كردن و، بە ناپەسەند دانان و، بە
 ناپەسەند لە قەلەم دان.

(مَحْذُولًا): واتە: پشتبەردراو، (حَذَلْ فَلَانًا وَحَذَلْ عَنْهُ: تَحَلَّى عَنْ عَوْنِهِ وَنَصْرَتِهِ)، كەسێك
 پشتی كەسێك بەردا، وازی لێ بێنێ و، ویلی بكات دەلێن: (حَذَلَهُ) یان (حَذَلْ عَنْهُ).

(الْكِبَرُ): واتە: بە سەڵدەچوون، كەوتنە تەمەن، (كِبَرٌ كِبَرًا: طَعَنَ فِي السِّنِّ فَهُوَ كَبِيرٌ)،
 بە سەڵدەچوو، كەوتە تەمەنەو.

(أَفًى): (أَفًى أَفًا: قَالَ: أَفٌ مِنْ كَرْبٍ أَوْ صَجَرٍ، فَهُوَ أَفَّاَفٌ وَأَفُوفٌ لِمَنْ يُكْثِرُ تَرْدِيدَهَا، أَفٌ: كَلِمَةٌ
 تَضْجُرُ وَتَكْرَهُ) دەگوترێ (أَفًى أَفًا) واتە: وشەیی (أَفًى) بەكارھێنا بە ھۆی خەفەتێكەو،
 یاخود بە ھۆی بێزارییەكەو، ئنجا (أَفَّاَفٌ وَأَفُوفٌ) كەسێك زۆر ئەو وشەیی بەكاردێنێ،
 (أَفًى) وشەییەكە بەكاردەھێنێ بۆ دەربرینی بێزاریی و، پێناخۆش بوون.

(وَلَا نَهْرُهُمَا): واتە: تێیانەو مەخوڕە (نَهَرٌ فَلَانًا يَنْهَرُ: زَجَرُهُ وَأَعْضَبُهُ)، واتە: تێوێ
 خوڕی و دەنگیدا، تووڕەیی كرد.

(**كَرِيمًا**): (كِرْمَ الشَّيْءِ: عَزَّ وَنَفَسَ)، واتە: ئەو شتە دەگمەن بوو، بە نرخ بوو، (الْكِرِيمُ: صِفَةُ لِكُلِّ مَا يُرْضَى وَيُحْمَدُ فِي بَابِهِ، وَمِنْهُ: وَجْهٌ كَرِيمٌ)، (كَرِيمٌ) سېفەتی هەرشتیکە لە بوارى خۆیدا کە پەسندکراو بێ و ستایشکراو بێ، دەگوتری: (وَجْهٌ كَرِيمٌ) واتە: ڕوویەکی جوان، ئەگەر بگوتری: (کِتَابٌ كَرِيمٌ) واتە: کتییەکى بە پێزو بەرھەمدا.

کەواتە: (**وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا**)، واتە: بە پێزو حورمەتەوێنە، بە شێوازیکی وا کە پێزو حورمەتی تێدا بێ.

(**وَاخْفِضْ لَهُمَا**): (خَفَضَ الشَّيْءُ يَخْفِضُ: سَهَّلَ وَلَا نَ)، (خَفَضَ) واتە: نزم بوو، یان هاتە خوار، (يَخْفِضُ) دێتە خوار، بەلام لێرەدا مەبەست پێی ئاسانی و نەرمییە کە دەفەرموی: (وَاخْفِضْ الشَّيْءَ: حَطَّهُ بَعْدَ عُلُوٍّ)، واتە: لە سەری را هێنایە خوار.

(**جَنَاحَ الدَّلِّ**)، واتە: بەلامی میهرەبانى، دەگوتری: (خَفَضَ فَلَانٌ جَنَاحَهُ لِلنَّاسِ: الْأَن جَانِبُهُ وَتَوَاضَعَ لَهُمْ)، واتە: لەگەڵیان میهرەبان بوو، خاکی بوو، لەگەڵیان بە ڕەحم و شەفەقەت بوو.

(**لِلْأَوْبِي**): واتە: بۆ زۆر گەراوان، (أَبَ إِلَيْهِ يَتُوبُ أَوْبًا وَأَوْبَةً وَإِيَابًا وَمَأْبًا: رَجَعَ، فَهُوَ آيِبٌ وَأَتْبٌ وَأَوَّابٌ)، (أَبَ إِلَيْهِ يَتُوبُ) واتە: گەراپەتەوێ بۆ لای (أَوْبًا وَأَوْبَةً وَإِيَابًا وَمَأْبًا) ئەوانە هەموویان چاوگن واتە: گەراپەتەوێ، (فَهُوَ آيِبٌ) واتە: گەراپەتەوێ (آتِبٌ) گەراپەتەوێ، (أَوَّابٌ) سیخە زێدەڕووییە، واتە: زۆر دەگەڕێتەوێ.

(**وَلَا بُدْرَ**): (التَّبْدِيرُ: التَّفْرِيقُ، وَأَصْلُهُ إِقْلَاءُ الْبَذْرِ وَطَرَحُهُ، فَاسْتَعْبِرَ لِكُلِّ مُضَيِّعٍ مَالَهُ)، (تبذير) واتە: لێکبلاوکردن، ئەویش ڕیشەکەى لەوێ هاتو: کە کەسێک چەنگە تۆیەک بەزەوێ وەردهکات و پەرش و بلاوی دەکات و فری دەدات، ئنجا ئەوێ خوازراوەتەوێ بۆ هەرکەسێک کە مالى خۆی زایە بکات، بە شێوەیەکی خەرچی بکات و کە کەلێنى بۆ نەگرتی و سوودی بۆی نەبێ.

(**مَعْلُولَةً**): (الْغُلُّ: مُحْتَصَصٌ مَّا يُقَيَّدُ بِهِ، فَتَجْعَلُ الْأَعْضَاءَ وَسْطَهُ، وَغُلَّ فَلَانٌ بِهِ، قُيِّدَ بِهِ)، (غُلَّ) تاییەتە بەوێ کە دەست و پێی مرووفی پێ دەبەستری و، دەست و پێی مرووفی دەخړیتە نێو، هەردووێ دەست و پێی، بەلام بە زۆری بەکار دێ، بۆ شتێک کە دەکړیتە گەردنیش، یانی: دەستەکان کۆدەکړیتەوێ بۆ لای گەردن.

ئنجا کە دەفەرموی: (**مَعْلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ**)، واتە: دەستەکان و مەنووێنە کە بۆ لای ملتیان بەری بۆ ئەوێ هێچیان لێ هەنەوێ.

(مَحْشُورًا): (الْحَسْرَةُ: الْعَمُّ عَلَى مَا فَاتَهُ وَاللَّدَمُ، وَالْحَاسِرُ: التَّعَبُ، وَالْمَحْشُورُ: مَنْ حَسَرَهُ التَّعَبُ، وَالْحَسْرُ: كَشَفُ الْمَلْبَسِ عَمَّا عَلَيْهِ)، (حَسَر) یانی: دهرخستن، (حَسَر عَنْ ذِرَاعِيهِ) واته: قوئی هه لکرد، ئەو پوښاکه‌ی له‌سه‌ریه‌تی ده‌ری خست، ئەمه ئەسلی واته‌ک‌یه‌تی، ئنجا دوا‌یی (حَسْرَة) به‌مانای خه‌م و خه‌فه‌ت هاتوه، له‌سه‌ر شتیک که له‌ده‌ست مروّف ده‌چی و، بۆی په‌شیمان ده‌بیته‌وه، (حاسر) به‌بابایه‌کی ماندوو ده‌لین، (مَحْشُور) که‌سیکه که له‌ئه‌نجامی زۆر ماندو بووندا په‌کی که‌وتوه، بۆیه‌ش به‌خه‌م و خه‌فه‌ت گوتراوه: (حسرة)، چونکه له‌ئه‌نجامی ئەو خه‌م و خه‌فه‌ته‌دا، مروّف ئەو هی‌زو وزه‌و توانایه‌ی که هه‌بیووه، نایمینی و لاده‌چی، وه‌ک چۆن ئەندامیک پوښاک‌ی له‌سه‌ر لاده‌چی، ئەویش هی‌زو وزه‌ی نایمینی.

(مَلُومًا): واته: لۆمه‌کراو، ده‌گوتری: (اللُّومُ: عَذْلُ الْإِنْسَانِ بِنَسْبَةٍ إِلَى مَا فِيهِ لَوْمٌ، لُئْتُهُ فَهُوَ مَلُومٌ)، (لُوم) بریتیه له‌وه که ئینسان په‌خه‌ی لئ بگیری، یان پال‌بدریته لای شتیک، که عه‌یه‌و که‌م و کوریه، ده‌گوتری (لُئْتُهُ) سه‌رکونه‌م کردن، (لُوم) په‌خه‌ن لئگرتن، سه‌رزه‌نشست کردن ...، ئەو وشانه به‌کاردینن، (ملوم) یش واته: سه‌رزه‌نشستکراو، په‌خه‌ن لئگیراو، سه‌رکونه‌کراو، له‌زمانی کوردیش دا وشه‌ی (لُوم) به‌کاردینن، ده‌لین: لۆمه‌ی کرد.

(إِمْلاقِي): (إِمْلاقٌ مِنْهُ الشَّيْءُ: أَفَلَتَ، وَالْمَلَقَةُ: الصَّفَاةُ الْمَلَسَاءُ، وَالْإِمْلَاقُ: الْإِفْتِقَارُ)، (إِمْلاقٌ مِنْهُ الشَّيْءُ) واته: شته‌که رۆی له‌ده‌ست چوو، (مَلَقَة) به‌به‌ردیکی سپی لووس ده‌گوتری که هیچی پیوه به‌ند نه‌بی، (إِمْلَاق) یش واته هه‌ژاری و نه‌داری ئەوه‌که‌سه وه‌ک چۆن به‌ردیکی سپی لووس هیچی پیوه به‌ند نابێ، ئەویش مال و سامانه‌که‌ی پیوه به‌ند نه‌بووه و هیچی به‌ده‌سته‌وه نه‌ماوه.

(بِالْقِسْطَاسِ): (أَي: الْمِيزَان)، هه‌م خوێنراوه‌ته‌وه (قِسْطَاس) هه‌م (قُسْطَاس)، هه‌ردووکیان به‌مانای ته‌رازوون.

(وَلَا نَقْفُ): (قَفَوْتُهُ: أَصَبْتُ قَفَاهُ، وَالْإِفْتِقَاءُ: إِتْبَاعُ الْقَفَا)، (قَفَا) یانی: پشته‌مل، (قَفَوْتُهُ) واته: پشته‌ملیم بینی، یاخود پشته‌ملیم گرت، (إِفْتِقَاء) به‌دوا‌ی پشته‌مل که‌وته‌نه، که‌واته: (وَلَا نَقْفُ)، واته: به‌دوا‌ی شتیک مه‌که‌وه (مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ)، که زانیاریت له‌باره‌یه‌وه نیه.

(مَرَحًا): (الْمَرَحُ: شِدَّةُ الْفَرَحِ، فَهُوَ مَرِحٌ، وَأَمْرَحَهُ غَيْرُهُ، وَالْإِسْم: الْمَرَاخُ)، (مَرَح) بریتیه له‌زۆر دلخۆش بوون و زۆر شادمان بوون، به‌که‌سه‌که ده‌گوتری: (مَرَح) واته: زۆر دلخۆش و

شادمان، که بگاته هددی بوغرا بوون، (وَأَمْرَحَهُ غَيْرُهُ) واته: ئه‌وی دیکه ئه‌و کهسه‌ی {زۆر دَلْخَوْش کرد، [ناوی ئه‌و زۆر دَلْخَوْش بوونه] ش (مَرَّاح)ه، شه‌خسه‌که‌ش (مَرَّح).

(مَدْحُورًا): واته: ده‌رکراو و دوورخراوه، (دَحَرَهُ: طَرَدَهُ وَأَبْعَدَهُ)، (دَحَرَهُ)، واته: ده‌ری کردو، دووری خسته‌وه، به‌لام به‌سه‌رز نه‌شت کراوی.

مانای گشتی نایه‌ته‌کان

وه‌ك پيشتر گوتم، له‌ كۆی قورئانی به‌رزو به‌پێزدا، لێره‌دا: له‌م هه‌ژده‌ نایه‌ته‌دا، له‌ هه‌موو شوئینیک زیاتر باسی ره‌وشت و ئاکاره‌ په‌سندو نایه‌سندە‌کان کراوه، له‌ هیچ شوئینیک دیکه نه‌مبینیه‌، نه‌وه‌نده‌ی ئیره‌، نه‌و پانتاییه‌ زۆره‌، ته‌رخان کرابی و، نه‌وه‌نده‌ی ئیره‌ ره‌وشتی چاک و خراپ باسکرابن، که سه‌ره‌جه‌م (۲۴)ن، به‌لکو ده‌گونجی وردتریان بکه‌یه‌وه به‌ (۲۵) و زیاتریش سه‌رژمێر بکړین.

خوا ﷻ له‌ هه‌موو قورئانی مه‌که‌که‌یی دا، وێرای بابەتی بوونناسیی و، بابەتی گشتی به‌ندایه‌تی بۆ خوا کردن، له‌ ئیویدا مه‌سه‌له‌ی ئیمان و عه‌قیده، ئیمان به‌ خوا ﷻ، به‌ فریشته‌کانی، به‌ کتێبه‌کانی، به‌ پۆژی دوایی، به‌ سزاو پاداشتی خوا و به‌ پیغه‌مبه‌ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، وێرای نه‌وه‌، پانتاییه‌کی زۆریش له‌ قورئانی مه‌که‌که‌یی، ته‌رخانکراوه بۆ نه‌وه‌ که مسوڵمانان خویان بپاریزن له‌ خووو خه‌سه‌له‌ته‌ دزیو و ناشیرینه‌کان و، خۆشیان بپازی نه‌وه‌ به‌ سیفه‌ت و ئاکاره‌ به‌رزو جوانه‌کان.

ئنجا وه‌ك له‌ پێناسه‌ی ئه‌م ده‌رسه‌دا گوتمان: لێره‌دا: سه‌ره‌جه‌م (۲۴) ره‌وشتی په‌سندو نایه‌سند خراونه‌ روو، دوازه‌ (۱۲) به‌ دوازه‌ (۱۲)، که دیاره‌ ئیمه‌ له‌ مه‌سه‌له‌ گرنه‌گه‌کاندا، زیاتر تیشك ده‌خه‌ینه‌ سه‌ریه‌که‌یه‌کی ئه‌و ره‌وشت و خووو خه‌سه‌له‌ته‌ دزیو و ئاکارو ره‌وشته‌ په‌سندو جوانانه‌، که لێره‌دا خراونه‌ روو، بۆیه‌ لێره‌ به‌ خێرای به‌سه‌ریاندا ده‌پۆین.

جیی سه‌رنجیشه‌: که له‌ سه‌ره‌تاو ده‌ستپێک، پاشان له‌ کۆتایی و سه‌ره‌نجامی ئه‌و ره‌وشت و ئاکاره‌ به‌رزو په‌سندانه‌دا، خوا ﷻ باسی ته‌نیا به‌ندایه‌تی بۆ خوا کردن و هاوبه‌ش بۆ خوا دانه‌نان و نه‌په‌رستنی غه‌یری خۆی کردوه‌، واته‌: ته‌نیا په‌رستنی خواو، خۆ دوورگرتن

له پەرستنی جگه له خوا، یان له گه‌ل خوا، یانی: خوا به‌یه‌کگرتن و خو‌دوورگرتن له هاوبه‌ش بو‌خوا دانان (الشرك بالله)، چونکه خوا به‌یه‌کگرتن (توحید) و ته‌نیا به‌ندایه‌تی بو‌خوا کردن، سه‌رچاوه‌ی هه‌موو په‌هوشته به‌رزو په‌سندە‌کانه، به‌پێچه‌وانه‌شه‌وه: هاوبه‌ش بو‌خوادانان. (الإِشْرَاقُ بالله): کانگا و زبەدانی تیدا ترووکانی هه‌رچی په‌هوشت و ئاکاری پیس و به‌دو خراپه، به‌لای ئینسان تا‌کو له خوا نزی‌کتر‌بێ، له په‌هوشت و ئاکاری به‌رزو په‌سند نزی‌کتر ده‌بێ و پازاوه‌تر ده‌بێ، به‌ ئاکاره په‌سندو جوانه‌کان، به‌پێچه‌وانه‌شه‌وه: هه‌تا له خوا دوورتر‌بێ، له په‌هوشت و ئاکاری به‌رزو په‌سند دوورتر ده‌بێ و، له خووخده خراب و نزم و ناپه‌سته‌کان نزی‌کتر ده‌بێ، بو‌یه‌ش پێغه‌مبه‌ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) که له هه‌موو که‌س له خوا نزی‌کتر بوون و، له هه‌موو که‌س بو‌خوا صول‌حاوتر بوون و، له هه‌موو که‌س پارێزکارت‌ر بوون: له هه‌موو که‌س په‌هوشتیان به‌رزو جوانترو، ئاکاریان په‌سه‌ندتر بووه، که ته‌ماشای به‌سه‌رهاته‌کانیشیان ده‌بینین: وه‌ک مانگی چوارده، ئه‌وه دره‌وشاوه‌یه، نه‌یارانی پێغه‌مبه‌ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) یش که ناحه‌زی خوا بوون و له‌خوا دوور بوون، ده‌بینین: زۆر گیرۆده‌ بوون به‌ په‌هوشت و ئاکارو خو و خه‌سله‌ته نزم و په‌سته‌کانه‌وه.

سه‌ره‌تا خوا ﷻ ده‌فه‌رموێ: ﴿لَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَقْعُدَ مَذْمُومًا مَّخْذُولًا﴾، له‌گه‌ل خوادا په‌رستراوی‌کی دیکه دامه‌نێ، ئه‌گه‌رنا ده‌سته‌وه‌نه‌ژنۆ داده‌نیشی، به‌سه‌رزه‌نشت کراوی و پشت به‌ردراوی، واته: ئه‌گه‌ر له‌گه‌ل خوادا په‌رستراوی دیکه دابنێ، سه‌ره‌نجام په‌کت ده‌که‌وێ، ده‌سته‌وه‌نه‌ژنۆ داده‌نیشی و پۆده‌نیشی و، سه‌رزه‌نشت‌کراوو لۆمه‌کراوو په‌خه‌ لی‌گیراویش ده‌بێ و، پشت به‌ردراویش ده‌بێ.

که لی‌ره‌دا باسی دانیشتن (قعود) ده‌کات، له‌به‌رئه‌وه‌یه که ئینسان هه‌ر کارێکی بیکات، به‌ پێوه ده‌یکات و، به‌ پێوه وه‌ستان په‌مزی گورج و گو‌لی و چالاکی و هیزو پیزه و، دانیشتن و پۆنیشتن، په‌مزی ده‌سته‌پاچه‌یی و بێ ده‌سته‌لاتی و هیه‌ج له‌ ده‌ست نه‌هاتوویه، بو‌یه‌ وا ده‌فه‌رموێ.

ئنجا ده‌فه‌رموێ: ﴿وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ﴾، هه‌روه‌ها په‌روه‌دگارت بریاری داوه، هوکمی کردوه، که جگه له‌و مه‌په‌رستن، واته: ته‌نیا خوا بپه‌رستن و خۆتان له‌په‌رستنی جگه له‌و، بپاریزن، ﴿وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا﴾، هه‌روه‌ها بریاری داوه، هوکمیشی کردوه: که له‌گه‌ل باب و دایکتاندا چاکه‌کاریی بکه‌نه‌ پیشه.

﴿إِنَّمَا يَبْلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا﴾. ئىنجا ئەگەر يەككىيان لەلای تو،
ياخود هەردووکیان، کەوتنە تەمەنەو.

ئەمە یانی: خزمەتیان بکەو لەخزمەتیاندا بەو، بە لەلای خووت بن، لییان دوورمەکەو و
سەرپەرشتییان بکە، هەتا پێردەبن و دەکەونە تەمەنەو، ئىنجا ئەگەر يەككىيان، یان
هەردووکیان کەوتنە تەمەنەو، لەلای تو، ﴿فَلَا تَقُلْ لَهُمَا أَفٍ﴾. تەنانت پێیان مەلئ:
ئووف، یانی: وشەى (أف) یان بۆ بەکارمەهیئە، وشەى (أف) یش، (كَلِمَةُ تَزْجُرٍ وَتَكْرُهُ)،
وشەیه کە مانای بیزاری و ناخۆشحالی دەگەیهنئ، واتە: تەنانت وشەیه کیش لەگەڵ
ئەواندا بەکارمەهیئە، کە نیشانەى ئەو بئ: تو لییان بیزاری و، پێیان قەلئى و هەست
بە بارگرانی دەکەى، کە خزمەتیان دەکەى! ﴿وَلَا تُنْهَرُهُمَا﴾. هەروەها تێیانەو
مەخوڕە، بە توندی قسەیان لەگەڵ مەکە، (نَهْر) یانی (زَجْر)، واتە: تێوخورپن و قسەى
توند لەگەڵ کردن و ڕووی لێگرژ کردن، ﴿وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا﴾. قسەیه کى بەرپێزو
حورمەت و باشیان لەگەڵدا بکە، واتە: بە شیوێه کى پێر پێزو حورمەت بیاوندوێنە،
﴿وَاخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذِّلِّ مِنَ الرَّحْمَةِ﴾. لە ڕووی سۆزو بەزەییەووش بەلئى
مێهرەبانى و ملکەچیان بۆ شوڕبکە.

(جَنَاح) واتە: بەل، (ذِّل) واتە: مێهرەبانى و ملکەچى، بەلام ئەو مێهرەبانى و ملکەچیە،
مەبەست پێى لە ڕووی سۆزو بەزەییەووش، نەك لە ئەنجامى ڕووپامایى (تَصْنَع) و (مَلُق)
يکدا کە لە دلتدا نەبئ، بەلكو بەلە دلتدا ڕەحم و بەزەى و شەفەقەت و پەرۆشى هەبئ،
ئىنجا ئا ئەو بەزەى و پەرۆشیە کە لە دلتدا هەیه، بە لەسەر ئەندامەکانیشت دەربکەوئ،
وەك چوون بەلەندەیهك بەلەکانى خۆى دەکاتەو بۆ بەچکەکانى و، لەبن بەلئى خۆیان دەگرئ،
توئ ئاوا بەلئى مێهرەبانى بۆ باب و دایکت شوڕبکەو لەبن بەلئى خووتیان بگرە.

﴿وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيْنِي صَغِيرًا﴾. یانی: بۆ خووت هەرچى پێت دەکړئ،
لە خزمەتیاندا بیکە، دلخۆشکردن، پێر لێگرتن، بە خێو کردن، سەرپەرشتی
کردن، هەرچى بوخووت پێت دەکړئ بۆیان بکە، ئەوێ پێشت ناکړئ: داوا لە خوا
بکە: ﴿وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيْنِي صَغِيرًا﴾. بەلئ: پەرودگارم! بەزەیت پێیاندا بئ،
لەگەڵیان مێهرەبان بە، وەك چوون ئەوان میان بە گچکەى پێگەیاندا و پەرودە کرد و
هەراشکرد، واتە: بچووکی خووت بێتەو بیر، لە کاتیکدا خزمەتیان دەکەى، بۆ ئەوێ
ئەگەر شتیکت لئ بینن، کە بە هۆى پیریەو تێیاندا پەیدا بوو، وەك: بئ صەبرى و
هەوسەلەى، یاخود چاک ئەزانى پاک و پیسێ خۆ راگرتن، توئ تەمەنى مندایی

خَوْت بِيْتِه وه بِيَر! ئه وه وا ده كات زياتر ته چه ممولي ئازارو ناپه چه تيه كافي حاله تي كه و تنه ته مه ن و به ختو كردن و سه ربه رشتي كردن ان بكه ي.

﴿رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا فِي نُفُوسِكُمْ﴾، په‌روه‌ردگار تان له خوتان زاناره به‌وهی له ده‌روونتاندا هه‌به.

لَیْرَهْدَا بَا سَهْرَنْجِ بَدَهْیِنْ!

سبحان الله! فەرمایشتی خوا، هەر لەخوا دەوێ شێتەو، لێردا خوا ﷻ سەرنجمان
پادەکیشتی بۆ ئەوێ که ئەگەر لە دەروونتاندا شتیکی پێچهوانە ی ئەوێ هەبێ که دەری
دەپرن: پێچهوانە ی پەحمەت، پێچهوانە ی ریزیگرتن، پێچهوانە ی چاکەکردن، بۆ وێنە:
لە دایک و بابت بیزاری، لەدڵدا لیان بیزاری، پێتخۆش بێ زوو لە کۆلت ببەهه،
پێیانەوێ سەغڵەت و ناپەحمەت بێ! ئەوێ بزانه! پەروەردگارتان لە خۆتان زاناترە، بەهه ی
که لە دەروونتاندا هەیه، کهواتە: وریای دڵ و دەروونی خۆشتان بن، چونکه بێگومان
ئەهه ی که لە دڵ و دەرووندا بێ، دوا یی لەسەر پوو پەری ئەندامەکانیش، هەر ئەهه
دەردەکهوێ، ئەگەر پەحم و بەزەییەت لە دڵدا هەبێ، ریزو حورمەت لە دڵدا هەبێ،
خۆشەویستییەت بۆیان لە دڵدا هەبێ، هەرئەهه وەش لەسەر دەم و چاو و، لەسەر زمان و،
لەسەر ئەندامەکانەت دەردەکهوێ.

ٺه گهر پيڇه وانهي ٺه وڻ ٺه ڏڻ و ڏهرووندا هه بي، به هه مان شيوه، بويه خوا له ويوه، له سهر چاوه وه شته كه چاره سهر ده كات، ده فهر موي: پهروه ردگار تان له خوتان زاناره به وهي كه له ڏڻ و ڏهروونتاندا هه يه، كه واته: پيشي له ڏڻ و ڏهروونتان وريابن، چونكه ٺه گهر له ڏڻ و ڏهرووندا، شه فقهه ت و په روش و به زهي و ميه ره باني و پريزو حورمه ت هه بوو، به ران بهر به باب ودايكت، به دنيايي دوايش له وشه كاني سهر زمان و، له نياگاني چاو و، له نيگاري دم وچاوو، له هه لس و كهوتي ٺه نداهه كانيشت، ههر ٺه وه ڏهرونده كه وي!

﴿إِنْ تَكُونُوا صَالِحِينَ فَإِنَّهُ كَانَ لِلْأَوَّابِينَ غَفُورًا﴾. ئەگەر ئێوە چاك و چاكەكار بن، بېگومان خوا بۆ كەسانىڭ كەزۆر دەگەرپنەوہ بۆ لای، زۆر مېھرەبانە، واتە: ئەگەر لەئەسڵدا ئێوە چاكەكار بن، جارجار ئەگەر ھەلەيەك، كەم و كورپىيە كىشتان لە دەست قەوما، بەرانبەر بە باب و دايكتان، مادام لە ئەسڵدا چاكەكار بن و خراپەكار نەبن، صالح بن و ناصالح نەبن، پاشان زوو زووش بگەرپنەوہ بۆ لای خواى پەرورەدگارتان و، ھەلەكانى خوتان چاك بكەن، بېگومان پەرورەدگارتان لىوردەيە.

سهرنج بدهن!

فهرموودهی خوا ﷻ چەند بە وردەیه!!

چونکه خوای پهروهردگار دهزانی که باب و دایک دهکونه تهمنهوه، یهکیکیان یان ههردووکیان، به خێو کردنیان، ئهرك و زهحمەت و قورسای ههیه، به تایهت تهگەر نهخۆش بن و، به تایهتیتر تهگەر پیویستییان به هاوکاری ههبی، بو پاک و خاوینی پارگرتیان، بویه تهگهري تهوه ههیه، که مروف تووشی ههلهیهک، یان کهم و کوپی و بیزاری دهبرینیکی بی، بهلام که له تهسلدا تو چاکهکاری و، زوو زووش بگهپیتهوه بولای پهروهردگار، بیگومان پهروهردگار لیوردهیه.

ئجنا له دوی باب و دایک، دهگوازیتهوه بو بازنهیهکی فراوانتر، بازنه خزمان: ﴿وَأَتِذَا الْقُرْآنَ حَقَّهُ﴾، ههروهها مافی خوئی بده به کهسیک که خاوهنی نزیکایهتییه، واته: خزم، (ذا) واته: (صاحب)، (الْقُرْآنَ) واته: نزیکایهتی، واته: کهسیک که لهگهڵ تو دا خاوهن نیزیکایهتییه، که مهبهست پیی نیزیکایهتییه رهچهلهک و خوین و گوشته، یانی: خزم، مافی خوئی بدهیه.

ئجنا دهگوازیتهوه بو بازنهیهکی فراوانتر: (والمسکین) ههروهها ماف بده به نهداریش، پیشتی تیه له تەفسیری سوورەتی (التوبة) دا باسمان کردوه، که ههزار (فقیر) کهسیکه هیچی نهبی و نه دار (مسکین): کهسیکه شتیکی ههبی، بهلام بایی بهپیوه چوون و ژیان و گوزهران داینکردنی نهکات.

﴿وَأَنَّ السَّيْلَ﴾، ههروهها کوپی ریگا، واته: ریوار، کهسیکه، کهسی نه سه رهپهرشتی بکات، ئجنا وهک چوون کهسیک که کوپی کهسیکه، دهبی تهو کهسه سه رهپهرشتی بکات، تهو بابایهش بوته کوپی ریگا، بهو واتیه: که جگه له ریگاکهی، له کهس و کاری خوئی دوور، پهکی کهوتوهو له شوینی خوئی دوورکهوتوتهوه و پیویستی به هاوکاری ههیه، ﴿وَلَا تُبْذَرِ تَبْذِرًا﴾، بهبی هوودهش مالی خووت خهرج مهکه، پیشتیش باسمان کرد: (تبذیر) واته: (تفریق)، لهوهوه هاتوه، که کهسیک توو دهوهشینی، چهنگه توویک به زهوی وهردهکات، پهersh و بلاوی دهکاتهوه، تووش ئاوا مالی خووت پهersh و بلاومهکهوه، بهبی ئامانج، بوچی؟ ﴿إِنَّ الْمُبْذَرِينَ كَانُوا إِخْوَانَ الشَّيْطَانِ﴾، چونکه: بیگومان تهوانه مالی خویان بی هووده خهرج دهکن، به شیوهیهک که لهینیان بو نهگری و سوودی نهبی، تهوانه برای شهیتانان ﴿وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِرَبِّهِ﴾

كُفُورًا ﴿ شەیتانیش بەرانبەر بە پەرورەدگاری ناسوپاس بوو، ئیووش نازو نىعمەتەکانى خوا، شەیتانانە خەرچ مەكەن، شەیتان بەرانبەر چاکەکانى خوا ناسوپاسە، ئیووش ئەگەر بێت و نىعمەتەکانى خوا، ئاوا بە دەست بڵاویى و، بەبى ئەوہى کەلین بگرى و، بەبى ئەوہى کە سوودیکتان پى بگەيەنئى، بەو شیوہیە خەرچى بکەن، پەفتارى وەك هى وى ئەنجام دەدەن و دەبنە براى شەیتان!

﴿وَأَمَّا تُعْرِضَنَّ عَنْهُمْ﴾، {جاری وایە کەسێک داواى ھاوکارییەکت لى دەکات، تۆش لەتواناتدا نیە، لەو حالەتەدا چى بکەى؟} دەفەرموى: ئەگەر پشت تیکردن واتە: ھاوکارییانەت بۆ نەکرا، بەلام: **﴿أَبْتَغَاءَ رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ تَرْجُوهَا﴾**، خوازیارى بەزەییەك بووى لە پەرورەدگارتەو، ئومیدەواری بەزەییەك بووى، واتە: ئومیدەواری ئەوہ بووى کە بە ھوى بەزەیی خواو، شتیکت بێتە دەست، مال و سامانیکت بێتە دەست، **﴿فَقُلْ لَهُمْ قَوْلًا مِيسُورًا﴾**، لەو حالەدا قسەيەكى ئاسانیان لەگەڵ بکە، واتە: قسەيەكى ئومیدەوارکەرانیان لەگەڵدا بکە، قسەيەكى ئومید بەخشانەیان لەگەڵدا بکە، ئەگەر بە دەستیش ناتوانى ھاوکارییان بکەى، لانی کەم: قسەو پرووت لەگەڵیان دا خووش بى و دلیان خووش بکە، ھەلبەتە نەك ھەر قسەى خووش و بۆش، بەلكو مادام بە تەما بووى: بە ھوى بەزەیی پەرورەدگارتەو، شتیکت بێتە دەست، بلى: ئیستا بە دەستمەوہ نیە، ھەركاتیك ھاتە دەستم، بەسەرچاو، یان بەشیوہیەك لە شیوہكان بە دلخۆشیی بە پریان بکە و، قسەيەكى نەرم و نیان و ئاسانیان لەگەڵ بکە.

﴿وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ﴾، دەستت وەك كۆتکراویك بەملتەوہ مەنووسینە، (غُل) بریتیە لەو كۆت و بەندەى کە دەکریتە مل و دەستانەوہ، یانی: دەستت وەك كۆت کرابى، بەنووقاویى مەخە ملتەوہ، کەسێک ئەگەر شتیکى پى بى، نەيەوى بیدات و، بیانەوى لى بستین، دەست دەنووقینئى، ئەگەر زۆر فشاریان بۆ هیئا، دەستى بە ملی خۆیەوہ دەنووسینئى، بۆ ئەوہى کە بە ھوى جەستەيەوہ، دەستى مەحکەمتر پابگرى و ھیچی لى نەيەتە دەرى!

تۆش بەو شیوہیە لەگەڵ ھەزارو نەداردا، مامەلە مەكە، دەستت وەك كۆت کرابى بە ملتەوہ بنووسینئى، **﴿وَلَا تَبْسُطْهَا كُلَّ الْبَسْطِ﴾**، ھەرۆھە زۆریش دەستت بلامەكە، یانی: بە تەواویى دەستیش بلامەكە، کە ھیچی پێوہ بەند نەبى، وا مەكە کە ھیچی

لَئِنْ نَهَيْتَهُ دەر و، واش مەكە هیچی پیوه بەند نەبێ، بەلكو خەرچیش بکەو، بەشی خۆشت بهێلەو.

﴿فَنَقَعْدُ مَلُومًا تَحْسُرًا﴾ چونکە ئەگەر دەستت وەك کۆتکرا بێ (زنجیری تێکرا بێ) بە ملتیهوه بنووسێ و هیچ خەرچ نەکە: سەرکۆنە و لۆمە دەکرێ و، ئەگەر دەستیش زۆر بڵاوبکە و هیچی پیوه بەند نەبێ، ئەوکاتەش پەکت دەکەوێ.

(ملوم) واتە: سەرکۆنە کراو لە ئەنجامی نەبەخشیندا و، (محسور) ییش، واتە: پەککەوتوو لە ئەنجامی دەست بڵاوی دا.

کەواتە: نەچەنگ قوچاو بە، نەدەستبلاو بە، بەلكو بەو شیوهیه و لەو حالەتانهدا کە شەریعت دیاری کردوون، بەخشە و، ئاگاشت لە پێداویستییه کانی خۆشت بێ، کە سەرەنجام تۆش دوایی دەست لە خەلکی پان نەکەیهوه.

﴿إِنَّ رَبَّكَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ﴾، بێگومان پەرورەدگارت بژیو فراوان دەکات بۆ هەر کەسێک کە بیهوێ و، بۆ هەرکەسیکیش کە بیهوێ، وەتەنگی دێنێ.

(یسط) واتە: فراوانی دەکات، ئنجا شتێک کە فراوان بێ، پانتاییهکی زۆر دادهگرێ، ﴿وَيَقْدِرُ﴾ واتە: (وَيُضَيِّقُ) تەسکی دەکاتەوه و تەنگی دەکاتەوه، وێکی دێنێتهوه، شتێک کە پانتاییهکە کەم بێ، جێی خەلکی کەمی لێ دەبێتهوه، واتە: خوا بژیو زۆر دەکات و، کەم دەکات، بە پێی ویستی کارزانانە خۆی، ﴿إِنَّهُ كَانَ بِعَدَاوَةٍ خَيْرًا بَصِيرًا﴾، بێگومان ئەو بەرانبەر بە بەندهکانی شارەزایهوه، بینەریشه، هەم پێیان شارەزاو ئاشنایه و، هەم باشیش دەر و دەرروونیان و پڕوولەت و پەنھانیان دەبینێ.

﴿وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ خَشْيَةَ إِمْلَاقٍ﴾، هەرودەها لە ترسی برسێهتیی مندالەکانتان مەکوژن! ﴿تَحْنُ نَرْزُقُهُمْ وَإِيَّاكُمْ﴾، ئێمە بژیوی ئەوانیش و ئێوهش دەدەین.

ئنجا لێرە دەفەرموێ: ﴿تَحْنُ نَرْزُقُهُمْ وَإِيَّاكُمْ﴾، بەلام لە سوورەتی (الأنعام) دا دەفەرموێ: ﴿تَحْنُ نَرْزُقُكُمْ وَإِيَّاهُمْ﴾، چونکە لێرەدا دەفەرموێ: لە ترسی برسێهتیی و لە ترسی هەژاری و نەداریی مندالەکانتان مەکوژن، ئێمە بژیوی ئەوانیش و ئێوهش دابین دەکەین، واتە: ترسە کە بۆ ئایندهیه، بەلام لەوێ دەفەرموێ: ﴿وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ مِنْ إِمْلَاقٍ﴾، واتە: کە دەکەونه هەژاریهوه، مندالەکانتان مەکوژن، ﴿تَحْنُ نَرْزُقُكُمْ وَإِيَّاهُمْ﴾، واتە: ئێمە بژیوی ئێوهش و ئەوانیش دابین دەکەین، بۆچی لێرەدا بژیوی

خوځيانی پيش خستوه؟ چونکه لهو حالته دا {له سوورپتی (الانعام) دا} له هه ژاريدان، بويه هي خوځيانی پيش خستوه، بڙيوو خوستان و هي ته وانيش ددهين، به لام ليره دا {له سوورپتی (الاسراء) دا} تهو كهسه نه كه وتوته هه ژاريه وه، به لكو له هه ژاريي دترسي، بويه ده فهرموو: بڙيوو ته وان و تيوهش ددهين، ته وانی پيش خستوه، {چونكه خوځيان هه ژار نين، تاكو ته وان پيشبخرين}، ثنجا دوايي هي تيوهش هه ددهين، ﴿إِنْ قُلْتُمْ كَانَ خَطَاً كَبِيراً﴾، به دنيايي كوشتني پوله كاننان گوناهيكي گه ورهيه.

(خَطَاً يَخْطِيءُ خَطِئَةً) واته: گوناهي كرد، به لام (أَخْطَأَ يُخْطِئُ خَطَاً) واته: هه لهي كرد، (خَطَاً) ته وويه كه به ته نقهست شتيك بكه ي كه گوناح بي، به لام (خَطَاً) ته وويه كه مه بهست گوناكردن نه بي، به لام هه له بكه ي.

﴿وَلَا تَقْرُبُوا الزَّيْفَ﴾، توخني زيناش مه كهون، ليي نيزيك مه كه ونه وه، نافه رموو: مه يكه ن، به لكو ده فهرموو: هه ر ليي نيزيك مه بنه وه، چونكه ته گه ر بفرموو: مه يكه ن، واته: بهس زينا مه كه ن، به لام كه ده فهرموو: نيزيكي مه كه ونه وه، واته: خوټان له روانيني ثاره زوومه ندانه بو ثافره تان بپاريژن، خوټان له خه لوه بپاريژن، خوټان له قسه كردني ناشه رعيي بپاريژن، خوټان له هه موو تهو هه لس و كه وتانه بپاريژن، كه ده بنه ريخوشكه ر و پيشه كي بو زينا، ﴿إِنَّهُ كَانَ فَرِجَةً وَسَاءَ سَبِيلًا﴾، بيگومان زينا گوناهيكي زور ناشيرين و ناقولايه و رييه كي زور خراپيشه، خراپ ترين رييه بو تير كردني ثاره زووي جينسي، ﴿وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ﴾، هه روه ها تهو نه فسه ش كه خوا قه ده غه ي كردوه، به هه ق نه بي، مه يكوژن، تهو نه فسه كه قه ده غه يه، كام نه فسه يه؟ هه موو نه فسه كانن كه خوا قه ده غه ي كردوون.

(بِالْحَقِّ) به مافي خو، واته: تهو مافه ي كه ده بي شه ريعه ت دياريي بكات، ته گه ر شه ريعه ت بو دياريي كړدي كه بو ت هه يه فلان كهس بكوژي، كه ته ويش ته وويه نه فهر ي لي كوشتبي، ياخود ريگري ليكردبي، ياخود بيه وي دهنديژبي بكاته سهرت، شه رعيش ريي دهسته وكه رو به رگري له خو كړدي، به تو داوه، ياخود وي نه ي ته وانه، ته وه تهو هه فقيه ريگا دراوه كه تو كه سيك بكوژي، ته گه رنا جگه لهو ريانه ي كه شه ر دياريي كردوون، بو ت نيه، ﴿وَمَنْ قَتَلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لَوْلِيهِ سُلْطٰناً﴾، هه ر كه سيكيش به سته مليكراويي بكوژري، ثيمه دهسته لاثمان داوه ته سهرپه رشتياريه كه ي، {واته: خوځنگرو خوځن ته ستينه كه ي و ميراتگره كه ي، تهو كه سه ي كه بو ي هه يه

تۆلەي بکاتەوہ { دەستەلا تمان پیداوہ، دەستەلاتە کەش تۆلەيە، ئنجا ئەو تۆلەيەش، چ لە کوشتنەوہدا بەرجەستە بئی، چ لە خویندا، یاخود لە بەخشین و لیئوردندا، ﴿فَلَا يُسْرِفَ فِي الْقَتْلِ﴾، کەواتە: با زیدەپوویی نە کات لە کوشتنی دا: دووان لە بەرانبەر یەکیکدا بکوژی، یان یەکیک بکوژی، کە بابای بکوژی نە، بەلکو خزمیەتی، یاخود بابای بکوژی کە دەکوژیئەوہ، دوایی جەستەي بشیوینی و وینەي ئەوانە، ﴿إِنَّهُ كَانَ مَنصُورًا﴾، بە دنیایی ئەو سەرخواوہو پشتگیری لیئراوہ، واتە: بە حوکمی شەریعەتی خواي پەرورەدگار، دەستی کراوہيە بۆ ھەق وەرگرتنەوہ.

﴿وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ﴾، توخنی مالی ھەتیوش مەکەون، مەگەر بەو شیوہيەي باشترینە، بەو شیوہيەي باشترینە، ئەوہيە کە مالاکەي بۆ زۆر بکەي، کەسابەتی بۆ پئی بکەي، بیاریزی، ئەگەر بەو شیوہيە لە سامانی ھەتیو نزیك بیەوہ، کە بە قازانجی ئەو بئی، ئەوہ قەیناکات، بەلام جگە لە بەحالتی باشترین بۆ ئەو، نابئی توخنی مالی ھەتیو بکەوي، کە مالاکەي لی بخۆي، یاخود زیانی پئی بگەيەنی ﴿حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ﴾، تاکو دەگاتە حالتی بالغ بوون و حالتی تین و تاقەتی، تاکو تیدەگاو پیدەگا، ئەوکاتە مامەلەشی لەگەلدا بکەي، دەبئی.

﴿وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ﴾، وەفاداریش بن بە پەیمان، پەیمان جیبەجی بکەن، ﴿إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْئُولًا﴾، بیگومان پەیمان لیئرسراوہيە، واتە: لیئ دەپرسریتەوہ و لەسەری لیئرسینەوہ لەگەل مروؤفدا دەکری.

﴿وَأَوْفُوا الْكَيْلَ إِذَا كِلْتُمْ﴾، ھەرۆھا ھەركاتیك شیكتان بۆ خەلك پیوا، بەتەواویی بۆیان بیون، نەك بە نیوہچلی، ﴿وَزِنُوا﴾، ھەرۆھا بۆشیان بکیشن { (زنوا) واتە: بکیشن }، ﴿بِالْقِسْطِ الْمُسْتَقِيمِ﴾، بە تەرازووی راست، ﴿ذَلِكَ خَيْرٌ﴾، ئا ئەوہ باشترە، ئەو پیوانی بە تیرو تەواویی و، کیشانی بە تەرازووی راست، باشترە لە خودی خویدا، ﴿وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا﴾، سەرەنجامیشی چاکترە، پیوان و کیشانی راست و چاك، لە خودی خویدا رەوشتیکی بەرزو پەسندە، سەرەنجامیشی باشترە، لە دنیا، چونکە کۆمەلگا و، بە تاییەتی بازارگانەکان ئەوانەي کە مامەلە پیکەوہ دەکەن، متمانەیان بەیەکدی دەبئی، ئەگەر بزائن: فیل و غەش و خیانتیان لە یەکدی نەکردوہ.

واتایەکی دیکەي: واباشترە بۆ پوژی دوایی، بۆ دواپوژی، مروؤف قەرزاری خەلك نەبئی و، ھەقی خەلکی بەلاوہ نەیت، بە دنیایی ئەو سەرەنجامە چاکترە.

﴿وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ﴾، شتېك كە زانبارييت لەبارەيەو نە، شوینی مەكەو، قسەيەك مەلئ كە نایزانی.

بەدوای مەكەو واتە: بەكردەو بەدوای شتېك مەكەو، یاخود قسە لەبارەي شتېكەو مەكە كە زانبارييت لەبارەيەو نە، ﴿إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا﴾، بە دنیایی بیستن و دیتن و عەقل، هەركامێك لەوانە لێ دەپرسیتەو. (فؤاد) لێردا بە مانای عەقل، بۆیە فەرموویەتی: ﴿كُلُّ أُولَئِكَ﴾، (أُولَئِكَ) بۆ كۆی نێرینە عاقلەكانە.

لێردا خوا ﷻ هەركام لە بیستن و، دیتن و، عەقلی، وەك مەرووفێك داناو، بۆیە بە كۆی نێرینە (الْجَمْعُ الْمَذْكَر) كۆی كردوونەو.

﴿وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ﴾، هەروەها زۆر بەفیزو كەشخە و دڵخۆشی و بوغراییی بە زەویدا مەرۆ، نەك دڵخۆش مەبە! مسوڵمان دەبی هەمیشە پووخواش و دڵ خۆش و قسە خۆش بی، بەلام: (مَرَح) بریتیە لە: (أَشَدُّ الْفَرَح)، بریتیە لە دڵ خۆشییەك كە سەربكیشی بۆ بوغراییی و، لەخوبایی بوون و فیزو كەشخە.

بۆچی مەرووف نابێ بەو شیوەیە بەزەویدا بروت؟! ﴿إِنَّكَ لَن تَخْرِقَ الْأَرْضَ وَلَن تَبْلُغَ الْجِبَالَ طُولًا﴾، بە دنیایی تۆ زەویتی بۆ نابەردی و هیندە چیاپانیش بەرز نابێ و، كەلەگەت نابێ! بەم تەعبیرە خوا ﷻ تەوانج دەگریتە خۆبەزلگراڤی، كە بەفیزو كەشخە بە زەویدا دەپۆن، ئەی مەرووف! تۆ لێت ناوەشتەو فیزو كەشخە بكە، نە زەویتی بۆ دەپەردی و نە بەقەدەر چیاپانیش بەرزو كەلەگەت دەبی! ﴿كُلُّ ذَلِكَ كَانَ سَيِّئُهُ عِنْدَ رَبِّكَ مَكْرُوهًا﴾، هەركامێك لەوانە خراپەكە لەلای پەرورەدگارت، ناپەسند و خۆشنەویستراو، واتە: هەركام لەو بیست و چوار (۲۴)ە كە باسماڤ كردن، كە دوازدە (۱۲) یان، خراپن لەلای پەرورەدگارت ناخۆشویستراون، ﴿ذَلِكَ مِمَّا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ﴾، ئا ئەوێش لەو حەكمەتەيە كە پەرورەدگارت بۆ تۆی سروش كردو، بۆ تۆی ناردو، ﴿وَلَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ﴾، هەروەها لەگەڵ خوادا پەرستراوی دیکە دامەنئ، ﴿فَنُلْقِي فِي جَهَنَّمَ مَلُومًا مَّدْحُورًا﴾، ئەگەرنا فری دەدریە دۆزەخەو: بە سەرزەنش كراوی و، رەخنە لێگراوی و، بە دەرکراوی و، دوورخراوی، لە بەزەیی خوا.

مەسەلە گۈنگەکان

مەسەلە یەكەم:

ئەي مەرۇف! ھېچ پەرستراویڭ لەگەل خوادا دامەنئ، ئەگەرنا بە عەبیداریی و پىشت بەردراویی پۈدەنیشی:

خو دەفەرموی: ﴿لَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَقْعَدَ مَذْمُومًا مَّخْذُولًا﴾ (۲۲)

لیرەدا باسی یەكەمین سیفەت کراو، بەلام یەكەمین سیفەتی خراپ، کە بریتیە لە ھاوبەش بۆ خو دانان و پەرستنی جگە لە خو، لەگەل خوادا.

شیکردنەوی ئەم ئایەتە، لە چوار بڕگەدا:

(۱)- ﴿لَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ﴾، لەگەل خوادا پەرستراوی دیکە دامەنئ، (إله) واتە: پەرستراو، (اللّه) خوا ﷻ، پەرستراوی راستەقینە، پەرستراویڭ کە شایستەیی پەرستراو بێ تەنیا خوايە، وەك زۆرجاری دیکە گوتووومە: بە داخووە زۆریڭ لە مامۆستایان و، وتاریژەکان تاكو ئیستا جیاوازیی ناخەنە نێوان (إله) و (اللّه) ەو! چونکە (اللّه) واتە: خوا، بە کوردیی دەلێن: خوا، بە فارسیی دەلێن: (خدا)، بە ئینگلیزیی دەلێن: (God)، بە ھەموو زمانەکان ناوی خوا، بریتیە لەو پەرستراو راستەقینەیی کە خواوێنی گەردوونە، خواوێنی ئەو بوونەیی، بەدیھێنەر و پەرورەدگار و خواوێنە، بەلام (إله) دەگونجی ھەر خوا (اللّه) بێ ﷻ، کە ئەو کاتە (إله) راستەقینەیی، دەشگونجی (إله) جگە لە خوا بێ، بۆیە (إله) کۆدەکرێتەو و (تثنية)ش دەکرێ، (إله، إلهان، إِلَهَة...)، بەلام (اللّه) نە دەکرێ بە دووان (مثنی) و نە کو (جمع)یش دەکرێتەو.

زۆرجاران زۆر دڵم ناپەرھەت دەبێ کە دەبیستم دەلێن: خوايەکان! چونکە (خوا) کوناکرێتەو، بەلکو ناکرێتە دووانیش، خوا خوايە، جگە لە خوا ھەمووی کاو بايە، جگە لە خوا، ھەموو شتەکان دروستکراوێکی خۆان، بەلام دەگونجی بلێن: پەرستراو، پەرستراوێکی، خوا دەفەرموی: لەگەل خوادا پەرستراوی دیکە دامەنئ، کەواتە: دەگونجی پەرستراوی دیکە ھەبێ، بەلام ناگونجی خوا دیکە ھەبێ! ھەر یەك خوايە، ھەر یەك زات، بەدیھێنەر و پەرورەدگار و خواوێنی ئەم بوونەیی، کە دەبیینن، ئەو دیکە دەگونجی بەھەلە وەك خوا

مامه له ی له گه لدا بکړی و به نډایه تی ی بو بکړی و به پښتړنه پریزی خواو ئاستی خوا، له وه هم و خه یالی مروقه کاند، نه گه رنا له واقع و خودی حال (نفس الامر) دا جگه له خوا، په رستراوی دیکه نیه.

(۲) - ﴿فَنَقَعَدُ﴾ {نه گهر تو له گه ل خوا دا په رستراوی دیکه دابنېی} داده نیشی، پوډه نیشی، (الْقُعُودُ: مُسْتَعَارٌ لِمَعْنَى الْمَكُثِ وَالِدَوَامِ)، وشه ی (قعود) خواراوه ته وه بو مانای مانه وه و به رده وام بوون، یانی: به رده وام ده بی و ده مینه وه به بی ده سته لاتی.

به لام من یم وایه: (مُسْتَعَارٌ لِمَعْنَى الْعَجْزِ وَعَدَمِ الْحَرَكَةِ)، بو ده سته پاچه یی و نه جوولان، چونکه مروق و ه ختی که داده نیشی ده لین: فلان که س دانیشته، هر ته و ته عبیره زور به کارده هی نری، یانی: وازی هی ناوه له و کاره ی که ده بی به پیوه نه نجام بدری، وه ک له سوورپه ی (النور) دا خوا ده فرموی: ﴿وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَاءِ﴾ (قواعد) کو ی (قاعدة) یه، (إِمْرَأَةٌ قَاعِدَةٌ) واته: دانیشته له حالیکدا که ئافره ت له حیز ده چیته وه، مانای وایه توانای نه وه ی نه ماوه مندالی بی، ده لین: ئافره ته له بینویژی چوته وه، نه وکاته پی ده گوتری: ئافره تی کی (قاعدة)، که واته: (قواعد) یانی: ئافره تانیک که به ته مای مندا ل بوون نه ماون، یا خود به ته مای هاوسه رگیری نه ماون و که وتونه ته مهنه وه.

وشه ی (قعود) دانیشن له زما نی عه پریدا بو حال ته زه به کاره ی تراوه، بو وینه: شاعیریک که هه جووی شاعیریک دیکه ده کات ده لی:

دع المکارم لا ترحل لبغيتها ... واقعد فإنك أنت الطاعم الكاسي

واته: واز له په وشته به رزه کان بینه و سه فهر مه که بو وه ده ست هی نانیان و، دانیشه هه ر بخو و پو شاک ی جوان له بهر بکه.

واته: تو و ا باشه هه ر سه رگه رمی خواردن و پو شینی پو شاک ی، تو هی نه وه نی به دوا ی په وشته به رزو جوانه کاند بروی.

نجا وشه ی: دانیشن له زما نی کور دیشدا هه روایه، ده لی: دانیشه، یان هه لمه سته، یان نه گهر که سی که بیه و ی بل: فلان ئیشه بکه، ده لی: هه لسه به دوا ی دا بچو.

(۳) - ﴿مَذْمُومًا﴾، له حالیکدا که تو زه مکاروی، عه یدار یی و په خنه لی گیراوی، ﴿مَذْمُومًا﴾ (المذموم: الْمَذْمُورُ بِالسُّوءِ وَالْعَيْبِ: الْمَعْيُوبُ)، واته: که سی که به خراپه و به عیب باس ده کړی، واته: عیب لی گیرا و په خنه لی گیرا و.

(٤) - ﴿تَحْذَرُوا﴾، پشت بەردراوی، واتە: وازلێهێتراوو پشت بەردراوی، (المُحْذَرُونَ: الَّذِي أَسْلَمَهُ نَاصِرَةٌ)، واتە: کەسێکە کە بابایەک کە دەبوو سەری بخات و پشتی بگری، وێڵی بکات لێی بگەرێ و پشتی بەربەدات، واتە: پشت بەردراو.

وەک لە سوورەتی (فاطر)دا خوا دەفەرموێ: ﴿إِنْ تَدْعُوهُمْ لَا يَسْمَعُوا دَعَاءَكُمْ وَلَوْ سَمِعُوا مَا اسْتَجَابُوا لَكُمْ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُونَ بَشْرِكِكُمْ﴾، واتە: ئەگەر بانگیان بکەن، بانگکردنە کەتان نابستن و، ئەگەر گریمان بیستباشیان نەیان دەتوانی وەلامتان بدەن و لە پوژی قیامەتیشدا بێپروا دەبن بەو هاوبەش دانانە ی ئیو، {کە ئیو ئەوان دەکەنە هاوبەشی خوا} هیچ کەسێک وەک شارەزا هەوالت پێنادات {کە خۆیە ئێکە}.

راکە یاندنی مەکتەبی مامۆستا عەلی بابیر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

له نۆڤه كۆمهله نايه نيهكان له كۆمهله تانين

Stay in touch on social media

نحن معكم عبر مواقع التواصل الاجتماعي

عەلی بابیر/ AliBapir

عەلی بابیر/ AliBapir

کە نای

راکە یاندنی مەکتەبی مامۆستا عەلی بابیر

مهسه لهی دووه م:

پهروه ردگارت بریاری داوه، حوکمی کردوه که جگه لهو نه په رستن:

خو ده فهرموئ: ﴿وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ...﴾ (۲۳)

نه وهی پېشې (مهسه لهی یه که م) فهرمووی: له گه ل خوا دا په رستراوی دیکه دامه نین.

به لام نه مه یان ده فهرموئ: پهروه ردگارت بریاری داوه: که نه وه په رستن و جگه لهو نه په رستن، نه وهی پېشېان باسی شیرک بوو، باسی په رستنی جگه له خوا بوو، نه مه یان باسی ته نیا په رستنی خوایه، باسی ته وحیده.

تیمه کوئ نه وه بیست و چوار (۲۴) خه سل ته، به پېی ریز به ندیی ثایه ته کان ده هینین، که واته: نه مه په وشت و ئاکاری دووه م، به لام هی یه که میان یه که مین په وشتی خراب بوو، نه مه شیان یه که مین په وشتی چاکه، که بریتیه له: ته نیا به ندایه تی کردن و ته نیا په رستنی خوا ﷺ و خو پاراستن له په رستنی جگه له خوا، واته: هی پېشې پرگیری بوو له شیرک و، نه مه یان فرمانه به ته نیا په رستنی خوا ﷺ.

که واته: بناغه ی کومه لگایه کی ساغ و ته ندروست: به ندایه تی کردنه بو خوا ی تاکی بی هاو ل و هاو تا ﷺ، ئنجا خو پاراستنه له وه که هیچ کهس و هیچ شتیک بریتیه ئاستی خوا، له مامه له له گه ل کردنیدا، چ له به دیه ننه رایه تییدا، چ له پهروه ردگار تییدا، چ له خواهن دار تییدا، چ له ناو سیفه ته کانیدا، چ له په رستشه کاندا، که په رستشه کان به گشتی ده بنه وه به دوو جوړ: (شعائر و شرائع)، (شعائر): کوئ (شعيرة) یه، واته: دروشمه کان، که نه وانه زیاتر په یوه ندیان به لایه نی پړو حیه وه هیه و، زیاتر په یوه ندیان به تا که کانه وه هیه، به لام (شرائع) کوئ (شریعة) ه، واته: نه یاسایانه ی که ژبانی سیاسی و، ئابووری و، کومه لایه تی، کومه لگایان پی پړک ده خرئ، که نه وانه زیاتر په یوه ندیان به لایه نه مادییه کانه وه و په یوه ندیان به لایه نی گشتی کومه لگاوه هیه، که واته: کاتیک خه لک ته نیا خوا ده په رستن، که دروشمه کانی په رستنی، ته نیا بو خوا بن.

ئنجا دروشمه کان (شعائر): سه جدو پرکوعه، نزاو پارانه وهیه، نهوپه پری خو شویستن و، نهوپه پری لی ترسان و، نهوپه پری به گوره گرتن و، نهوپه پری مل بو که چکردن و، نهوپه پری پشت

پى بەستنه، ئەوانە دەبى تەنیا بۆ خواىن و، پركووع و، سەجدەو، نوپژو، تاعەت و، پۆژووگرتن و، تەواف و، نەزرو، قوربانى و، سوپند پى خواردن و ... هتد، دەبى تەنیا پيشكەش بەخوا بکړين و تەنیا بۆ خوا ئەنجام بدرين.

بەرنامەکان (شرايع)يش: واتە: ئەو ياساو دەستورانهى که ژيانى کۆمەلگايان پى ریکدەخرى، لەهەموو بوارهکانى تاکى و، خيزانى و، کۆمەلایهتیی و، سیاسى و، ئابوورى و، جەنگ و، ئاشتى و، پەيوەندیهکان دا، دەبى تەنیا لە خواو وەرگیرين، ئەو کاتە ئەو کۆمەلگایه، مانای وایه: تەنیا خواى پەرستو ﷻ، ئنجا ئیمە لە کوتایى تەفسیری سوورەتى (يوسف)دا، بە دريژى قسەمان کردو دەربارەى: تەنیا خواپەرستى و خوپاراستن لە پەرستنى غەیری خوا، که شیرکە، بۆیە لێرەدا ناچینهو سەر ئەو بابەتە، بەلام لێرەدا پيوسته ئەو بەخینهروو، که وشەى (قضى) لە زمانى عەرەبیدا و لە بەکارهينانى قورئاندا، بە شەش مانایان بەکارهاتو:

یەكەم: (الْقَضَاءُ مَعْنَى الْأَمْرِ): بە مانای فەرمان کردن، وهك: ﴿وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ﴾، واتە: پەرورەدگارت فەرمانى کردو، که جگە لەو نەپەرستن.

دووهم: (الْقَضَاءُ مَعْنَى الْخَلْقِ): بە مانای دروستکردن و بەدیهینان، وهك لە سوورەتى (فصلت)دا خوا دەفرموى: ﴿فَقَضَّاهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ فِي يَوْمَيْنِ...﴾ (۱۲)، واتە: خوا حەوت ئاسمانى دروستى کردن (هينانیه دى و تەواوى کردن) لە دوو پۆژاندا، {واتە: بە دوو قوناغ}.

سێهەم: (الْقَضَاءُ مَعْنَى الْحُكْمِ)، بە مانای داوهرى و بریاردان، وهك لە سوورەتى (طه)دا، خوا دەفرموى: ﴿فَاقْضِ مَا أَنْتَ قَاضٍ...﴾ (۷۲)، ئەو جادووگەرانهى که فیرعهون کۆى کردبوونهو بۆ دژایهتیی مووسا، دواى ئەوێ موعجیزهکەى مووسا دەبینن و، دەزانن که ئەو موعجیزهیه و لە خواو هاتو بە مووسا دراو و، لە جوړى سحر نیه و مسولمان دەبن، فیرعهون هەرەشەیان لێدەکات که دەست و پى پاست و چهپیان بپرى و، بە گلوپکى دار خورمایان هەلبواسى، پى دەلین: ﴿فَاقْضِ مَا أَنْتَ قَاضٍ﴾، واتە: هەرچی بریاری لەسەر ددهى، بریاری لەسەر بدە، واتە: بى منەت بە، چى دکهى، بیکه، چى بریار ددهى، بریار بدە، کهواتە: لێرەدا وشەى (قضى) بە مانای بریاردان و حوکم کردنه.

چوارەم: (الْقَضَاءُ مَعْنَى الْفَرَاغِ): لە قورئاندا بە مانای: ئەنجامدان و لیبوونهو لە شتيکيش دى، لە چەند شوپيکى قورئاندا دەتوانين نموونهى بۆ بينينهو، بۆ وینه:

أ - له سوورەتی (البقرة) (۲۰۰) دا، خوا دەفەرموی: ﴿فَإِذَا قُضِيَتْ مَنَسِكَكُمْ﴾، واتە: ھەرکات پەرستشەکانی ھەجتان تەواو کردن، (قضیتم) واتە: (اکملتەم) تەواوتان کردن، لایقوونەو.

ب - له سوورەتی (الجمعة) دا دەفەرموی: ﴿فَإِذَا قُضِيَتْ الصَّلَاةُ...﴾ (قضیت الصلاة) یعنی: أدیت الصلاة، أو اکملت الصلاة، أو أتممت الصلاة) یانی: نوێژە کە کرا، یان تەواو کرا، یان: کۆتایی ھات.

ج - ھەروەھا له سوورەتی (یوسف) (۴۱) دا، دواي ئەوھى یوسف ﷺ تەعبیری دوو خەونە کە بۆ دوو ھاوھەلە زیندانییە کە دەکات، دواي دەلی: ﴿قُضِيَ الْأَمْرُ الَّذِي فِيهِ تَسْتَفْتِيَانِ﴾، واتە: ئەو کارەى کە ئیوھ لەبارە یەوھ پرسیارتان دەکرد، کۆتایی ھات و، تەواو بوو، واتە: ئەوھ خەونە کە بۆ تەعبیر کردن و، کارە کە تەواو بوو.

يَنْجِهِم: (الْقَضَاءُ بِمَعْنَى الْإِرَادَةِ وَالْمَشِيئَةِ): بە مانای ویستن و خواستن، وەك له سوورەتی (آل عمران) دا خوا دەفەرموی: ﴿... إِذَا قُضِيَ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ، كُنْ فَيَكُونُ﴾ (۴۷)، واتە: ھەرکات خوا کاریکی ویست، بەس پێی بفرەرموئ: ببە، دەبێ.

شەشەم: (الْقَضَاءُ بِمَعْنَى الْعَهْدِ): واتە: راسپاردن، وەك له سوورەتی (القصص) دا خوا دەفەرموی: ﴿وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الْفَرِيِّ إِذْ قَضَيْنَا إِلَى مُوسَى الْأَمْرَ...﴾ (۴۴)، واتە: تۆ لەلای پوژئاوا نەبووی کاتیك کە ئیمە ئەو کارەمان بە موسا راگەیان و پیمان سپارد، لیرەدا (قَضَيْنَا يَعْنِي: عَهِدْنَا)، کاتیك کە رامان سپارد و پیمان راگەیان، وەسیەمان بۆ کرد.

ئەمە تەفسیری (القرطبي)^(۱) ھیناویەتی و تەفسیرەکانیش ئاماژەیان پێکردووە و، لەوانە یە (قضى) بە مانای دیکەش، ھاتبێ.

مەسەلەى سېيەم:

هەر وەھا پەر وەردگارت فەرمانى کردو، بریارى داو، کە ئەو پەرى چاکە لە گەڵ باب و دایکدا بکەن و، هەركات لەلات کەوتنە تەمەنەو، یەکیکیان یان هەردووکیان تەنانت وشە یەکی ناخۆشیشیان پى مەلئ و، تییان مەخوړه و، بەرێزهو بیاوندوینە و بالی میهرەبانیان بۆ شوڤبکەو، بلئ: پەر وەردگارم! وەك چۆن میان بە گچکە یی پى گەیاندو، بەزەبیت پیناندا بئ:

خو دەفەرموئ: ﴿وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا إِمَّا يَبْلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا أَفٍ وَلَا نَهْرُهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا ۝٣٣﴾ وَأَخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذِّلِّ مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيْنِي صَغِيرًا ۝٣٤﴾

کە ئەم دوو ئایەتە پەوشتەکانی: سېيەم و چوارەم و پینجەم و شەشەم و حەوتەم و هەشتەم، دەگرە خویان، بە تیکەلی: هەم لە پەوشتە چاکەکان، هەم لە خو ووخده خراپەکان، کە تێمە پێشتر پۆلێنمان کردن بۆ دوازدە بە دوازدە (۱۲ - ۱۲).

شیکردنەوی ئەم ئایەتانە، لە نۆ برگەدا:

۱- ﴿وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا﴾، ئەمە دەگێردرێتەو و بادهدرێتەو بۆ ئەوێ پێشئ: ﴿وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا﴾، (يَعْنِي وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَنْ تُحْسِنُوا بِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا)، واتە: پەر وەردگارت فەرمانى کردو، کە: لە گەڵ باب و دایکتاندا چاکەکاری بکەن، چاکەکاری بکەنە پێشە.

کە دەفەرموئ: ﴿وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا﴾، بە بئ (ب) دەگونجا خوا بفەرموئ: (وَأَحْسِنُوا إِلَى الْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا)، بەلام لیڕەدا کە بە (ب) تەعەددای کردو، ئەمە مانای لوتفی خراوەتە ئیو، وەك لە سووړەتی (یوسف)دا، یوسف عليه السلام دەفەرموئ: ﴿وَقَدْ أَحْسَنَ بِي إِذْ أَخْرَجَنِي مِنَ السِّجْنِ... ۝١٠٠﴾، بیگومان خوا چاکەى لە گەڵ کردم {بەلام لیڕەدا (أحسن) وشەى لوتفیشی خراوەتە ئیو} واتە: چاکەى لە گەڵ کردم و میهرەبانى و لوتف و پەنھانکاری لە گەڵ مندا ئەنجامدا، کاتیک کە منى لە زیندان دەرھێنا.

لېرەشدا: ﴿وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا﴾، يانی: چاکیان لەگەڵدا بکەن و لەگەڵشیاندا بە لوتف بن، بۆیە وشەى (إحسان) بەرکاری خواستو و گواستوو یەتەو بەرکار.

۲- ﴿إِنَّمَا يَبْلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا﴾، هەرکات لەلای تۆ کەوتنە تەمەنەو و بەسەلدا چوون، یەکیکیان، یان هەردووکیان.

وشەى (إِنَّمَا) لە ئەسەلدا (إِنْ مَا) یە، بەلام تێکدا دەغم کراون، تێکەڵکێش کراون.

﴿إِنَّمَا يَبْلُغَنَّ﴾، خۆیەراویشەتەو: (إِنَّمَا يَبْلُغَنَّ) کە هەر یەک مانایان هەیه، کە دەفەرموئ: ﴿أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا﴾، لېرە خوا ﷻ دەیتوانی بفەرموئ: (إِنَّمَا يَبْلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ)، واتە: هەردووکیان، بەلام بۆچی فەرموویەتی: ﴿أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا﴾؟ پەسپۆرانی زمان دەلێن: ئەمە مانای گرنگی پێدان دەگەیهنێ، واتە: ئەگەر یەکیکیان بە تەنیا، ئنجا بابە یان دایکە، یاخود هەردووکیان پێکەو، لەلای تۆ کەوتنە تەمەنەو، یانی: خۆی پەرورەدگار دەیهوئ پێمان بفەرموئ: لە هەموو حالەتەکاندا، چ لە حالەتێکدا کە باب بە تەنیا لە تۆ دەکەوێتە تەمەنەو، چ لە حالەتێکدا کە دایک دەمێنێتەو لەلای تۆ دەکەوێتە تەمەنەو، چ لە حالەتێکدا کە هەردووکیان پێکەو لەلای تۆ دەکەونە تەمەنەو، ئەى مەرۆف! تۆش کورێ، یان کچی، باب و دایکت کە لەلای تۆ کەوتنە تەمەنەو، تۆ لە خزمەتیان دابە، لەلای تۆ، واتە: تۆ بە خۆیان بکە و سەرپەرشتیان بکە و وێڵیان مەکە، بەلکو لەگەڵیاندا بە و لە خزمەتیاندا بە، مەگەر خۆیان ئارەزوومەندی ئەو بن مالیان جیایی، ئەگەرنا تۆ هەر لە خزمەتیان دابە، بۆیە فەرموویەتی: ﴿عِنْدَكَ﴾، واتە: لەلای تۆ، یانی: تۆ هەر لەگەڵیان دابەو لە خزمەتیاندا بە! دوایی باسی دەکەین، کە دەبێ چۆنیان مامەڵە لەگەڵدا بکات؟ لېرەدا کە دەفەرموئ: ﴿وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا﴾، (الوالدين) دیارە (ال) تەعریفی لەسەرە، ئەو ناساندنەش بۆ جینسە (لِلْإِسْتِغْرَاقِ)، کەواتە: (والدين) بەبێ (ال) تەعریف، واتە: باب و دایک و، ئەو وشەیه بابیش و دایکیش دەگرێتەو، بەلام کە (ال) چوو سەر، واتە: باب و دایکی تاکێ مەرۆقەکان، واتە: ئەى ئەو مەرۆقەنەى کە خوا دەتانداوین! بە پیاو و ئافرەتەو، ئەگەر هەرکام لە ئێو، باب و دایکی هەردووکیان، یان یەکیکیان، لەلای کەوتنە تەمەنەو، لە کاتێکدا کە خۆی لە خزمەتیان دایە.

۳- ﴿فَلَا تَقُلْ لَهُمَا أَمْرًا﴾، تۆ ئۆفیان پێ مەلێ، (أَمْرًا) پێشتر باسمان کرد (أَمْرًا: إسم فعل مضارع، أي: أَتَضَجَّرُ)، واتە: من بێزارم، ناپەرەتەم.

ئەمە بەسێ جوړ خۆیندراو تەو:

أ- خویتر اووه ته وه: (أَفْ).

ب- خویتر اوویشه ته وه: (أَفْ).

ج- خویتر اوویشه ته وه: (أَفْ)، به لām زیاتر به (أَفْ) خویتر اووه ته وه، یانی: من نارچه تم و بیزاریی ده رده بپرم، {ته وه یان پی مه لی}.

۴- ﴿وَلَا نَنْهَرُهُمَا﴾ ده لی: (النَّهْرُ: الرَّجْرُ، وَنَهَرُهُ وَانْتَهَرَهُ أَي: زَجَرُهُ)، واته: (نَهَر) و (زَجَر) مانایان لیک نریکه، واته: تیوه خورپن و لی تووره بوون، قسه ی توند له گه ل کردن.

یانی: قسه ی توندیان له گه ل مه که، تیپانه وه مه خوره.

۵- ﴿وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا﴾ قسه یه کی به پیزو حورمه تیپان له گه لدا بکه.

وشه ی (کریم) (الکریم من کل شیء: الرفیع فی نوعه، أو المرَضِيُّ المَحْمُود)، واته: (کریم) له هر شتی که واته: باشتین له جووری خوئی، بو نمونه:

۱- ته گهر بفرموی: ﴿مِنْ كُلِّ زَوْجٍ كَرِيمٍ﴾ الشعراء، واته: له هر پروه کی که زور به رهه مداره.

۲- به لām (وجه کریم)، واته: پروویکی جوان.

۳- ﴿كِتَبٌ كَرِيمٌ﴾ النمل، واته: کتیبیک که زور به خشنده یه و زانیاری به خویته ره که ی ده به خشیت.

لیره شدا (کریم) واته: په سهند کراو و ستایش کراو، یانی: قسه یه کی په سهند کراو و ستایش کراو و باشیان له گه لدا بکه

۶- ﴿وَأَخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذُّلِّ﴾ بآلی میهره بانیان بو شوپ بکه، ﴿جَنَاحَ﴾، واته: بآل، ﴿الذُّلِّ﴾، واته: ملکه چپی، ﴿وَأَخْفِضْ﴾، واته: خواری بکه وه و شوپ بکه وه و، به رزی مه که وه.

به لām که بآلی ملکه چپیان بو شوپ ده که ی، ده بی هانده ره که ت چی بی؟

۷- ﴿مِنَ الرَّحْمَةِ﴾ ده بی له پرووی به زه ییه وه بیت، (من الرحمة): (من ابتدائية أي الذل الناشئ عن الرحمة، لا من الخوف والمداينة)، واته: تهو بآل شوپ کردنی میهره بانیه، با له به زه ییه وه بیت، بآله شوپ ره که که له به زه ییه وه په یدا بووه، نه که له ترسه وه، یا خود له مامه لیه کی پروو که شی و پروو له تیپانه ی بی پروو، له گه ل باب و دایکدا!

٨- ﴿وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا﴾، بشلن: پەرورەدگارم! بەزەبیت پێیانداییت، لەگەڵیان میهرەبان بە.

٩- ﴿كَمَا رَبَّيَانِي صَغِيرًا﴾، وەك چۆن منیان بە گچكەیی بەخێوکرد و هەراش كرد.

ئەمە سەرنجمان رادەكێشێتەووە بۆ ئەوێ: كە ئەى مەرۆف! بزانه هەر وەك ئیستا نەبووی، كە مەرۆفێكى پەر بەكراسی، بەلكو بزانه لەچییهووە هاتووێ! چۆن سەرەتا دایكت نوۆ (٩) مانگ لەسكى خۆیدا هەلیگرتووێ، ژانی پێووە گرتووێ و پێتەووە نەرەحت بوو، وەك خوای پەرورەدگار باسی دەكات، هەر وەها دواى قووناغى كۆرپەیی، بە مەلۆتکەیی چەندە پێتەووە گرتار بوو، پاشان بابت خەمى لیخواردووێ، هەر وەها دایكت خەمى لی خواردووێ، پێیان گەیانددووێ، هەتا هەراش بوو و گەورە بوو، ئنجا ئیستاش كە ئەوان پێویستییان بەخزمەتی تۆیە، سەردەمى گچكەیی خۆت بەبیر پێتەووە و بۆیان لە پەرورەدگارت بپاریووە، هەرچی بۆخۆت پێت دەكری بۆیان ئەنجام بدە، ئەوێ كە پێشت ناکرێ، لە خوای پەرورەدگارت داوا بكە، كە بەزەیی پێیاندابن و، لەگەڵیان بەكەرەم و بەلوتف بن.

لە تۆزە كۆمەڵایەتیەكان لەكەلتانن
Stay in touch on social media
نحن معكم عبر مواقع التواصل الاجتماعي

ڤاگەیاندى مەكتەبى مامۇستا عەلى بابىر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

ڤاگەیاندى مەكتەبى مامۇستا عەلى بابىر

www.alibapir.net
English + عربي - كوردی

عەلى بابىر/ AliBapir

عەلى بابىر/ AliBapir

کەلتانێ
ڤاگەیاندى مەكتەبى مامۇستا عەلى بابىر

کورتہ باسیک دہربارہی چاکہ لہ گہل دایک و بابدا

تیمہ تہم کورتہ باسہ، لہ چوار برگان دا باس دہکین:

برگہی یہکهم: پیگہو پلہی چاکہ لہ گہل باب و دایکدا، لہ قورٹان و سوننہ تدا:

سہرہتا با بزانی: تہ گہر مروٹ لہ گہل باب و دایکیدا چاک بی، خزمتیان بکات و پیزیان لی بگری، چ پیگہو پلہیہ کی ہہیہ؟ بیگومان لہ ئیسلامدا بایہ خیکی زور بہرگزرتن، چاکہ لہ گہل کردنی دایک و باب دراوہ، لہ زور لہ ثایہ تان دا خوا ﷺ تہوہی باس کردوہ، ہہروہا لہ فہرمایشته کانی پیغہ مہردا ﷺ دیسان تہوہ زورہ، کہ تیمہ وک نمونہ حہوت ثایہت و حہوت فہرمایشتی پیغہ مہریش ﷺ دینین:

أ- حہوت ثایہت لہ بارہی پلہو پایہ و پاداشتی چاکہ لہ گہل باب و دایک دا:

(۱)- لہ سوورہتی (الإسراء) (۲۳) دا، خوا دہفہرموی: ﴿وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا...﴾، واتہ: پہروہردگارت فہرمانی کردوہ و برپاری داوہ، کہ جگہ لہ و مہپہرستن و، چاکہ کاری لہ گہل باب و دایکتاندا بکہنہ پیشہ.

(۲)- لہ سوورہتی (النساء) دا دہفہرموی: ﴿وَأَعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا...﴾ (۳۶)، واتہ: خوا پہرستن و، ہیچ شئیک مہکەنہ هاوبہشی و، لہ گہل باب و دایکشتاندا چاکہ کاری بکہنہ پیشہ.

وہک دہبینین: خوا ﷺ لہ دوا پہرستنی خوئی، یہکسہر باسی چاکہ لہ گہل باب و دایکدا دہکات.

(۳)- لہ سوورہتی (الأحقاف) دا دہفہرموی: ﴿وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا حَمَلَتْهُ أُمُّهُ كُرْهًا وَوَضَعَتْهُ كُرْهًا وَحَمْلُهُ وَفَصْلُهُ ثَلَاثُونَ شَهْرًا...﴾ (۱۵)، واتہ: مروٹمان پاسپاردوہ، کہ چاکہ لہ گہل باب و دایکیدا بکات، دایکی بہ زہحمہت ہہ لیگرتوہ و، بہ زہحمہتیش دایناوہ، پاشان ہہ لگرتنی و لہ شیربرینہوہی، سی (۳۰) مانگی خایاندوہ.

کە ئەمە زانایان دەیکەنە بەلگە، لەسەر ئەو کە دەگونجی، کۆریە تەنیا شەش (٦) مانگ لە سکی دایکیدا بمینیتەو و بشری، واتە: دەلین: (أَقْلُ الْحَمْلِ سِتَّةَ أَشْهُرٍ)، کەمترین ماوەی کۆریە لە سکی ئافرەتی دوو گیاندا، شەش مانگە.

(٤)- لە سوورەتی (العنکبوت) دا دەفەرموی: ﴿وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَلَدَيْهِ حُسْنًا وَإِنْ جَاهَدَاكَ لِتُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا إِلَىٰ مَرْجِعِكُمْ فَأُنِثُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ (٨) واتە: مەروڤمان راسپاردووە کە چاکە لەگەڵ باب و دایکیدا بکات.

(حُسْنًا) یانی: (أَحْسَنُ مَعَهُمْ حُسْنًا)، چاکەیان لەگەڵدا بکە چاکە ی تیرۆتەواو، ئەوێ پێشێ کە فەرمووی: (إِحْسَانًا) کە هەریەک واتایان هەیە، بەلام (إِحْسَان) چاوە و (حُسْن) ناوە.

(٥)- لە سوورەتی (لقمان) دا دەفەرموی: ﴿وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَلَدَيْهِ حَمَلَتْهُ أُمُّهُ وَهْنًا عَلَىٰ وَهْنٍ وَفِصْلُهُ فِي عَامَيْنِ أَنْ أَشْكُرَ لِي وَلَوْلَايَكَ إِلَىٰ الْمَصِيرِ﴾ (١٤) واتە: هەروەها مەروڤمان راسپاردووە سەبارەت بە باب و دایکی، دایکی بێ ھیزی لەسەر بێ ھیزی ھەلگیرتووە.

واتە: تاكو ئەو مندالە لە مندالانی سکی دایکیدا گەورەتر دەبێ، بێگومان لە وزەو ھێزو پێزی دایکی، ئەو مندالە پێدەگات، بۆیە تاكو مندالە کە ھەراشتەر دەبێ و، کۆریە کە لەسکی دایکی دا گەورتر دەبێ، دایکی بێ ھێزتر دەبێ، ﴿وَفِصْلُهُ فِي عَامَيْنِ﴾، دواییش لەشیرگرتنەو ھیشی لە ماوەی دوو سالاندا، ﴿أَنْ أَشْكُرَ لِي وَلَوْلَايَكَ إِلَىٰ الْمَصِيرِ﴾، (خوا راسپاردووە و دەفەرموی: سوپاسگوزاریی بۆ من بکەو، بۆ دایک و بابیش بکە و سەرەنجام بۆ لای من، واتە: دینەو لای من داخو چون لەگەڵ باب و دایکتاندا مامەلەتان کردووە؟!

ئەم ئایەتە سوورەتی (لقمان) کە دەفەرموی: لە شیرپرینەوێ مندال (فصال) لە دوو سالییدا دەبێ، واتە: شیر پێدانی مندال، لای زۆرییە کە دەبێ دوو سالان بخایەنێ و، ئایەتە کە سوورەتی (الأحقاف) یش کە دەفەرموی: ﴿وَحَمَلُهُ وَفِصْلُهُ ثَلَاثُونَ شَهْرًا﴾، ھەلگرتنی لەسکدا و ماوەی شیر پێدان و لێپرینەوێ، لە ماوەی سی (٣٠) مانگدا، کەواتە: دوو سال کە دەکاتە بیست و چوار (٢٤) مانگ لە سی (٣٠) مانگە کە دەربکە، دەمینیتەو (٦) مانگ (٣٠ - ٢٤ = ٦)، کەواتە: لای کەمی دووگیانی (حَمْل) شەش مانگە و دوو سال (٢٤ مانگ) یش شیر پێدان، دەکاتە سی (٣٠) مانگ.

۶- له سووره تی (البقرة) دا، ده فهرموئ: ﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَءِيلَ لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا.....﴾ (۸۳)، واته: یادبکه وه! کاتیک په یمانی پته ومان له وه چه ی ئیسرا ئیل وهرگرت (له جووله که)، که جگه له خوا ناپه رستن و له گه ل باب و دایکیشاندا چاک ده بن، چاکه کاری بکه نه پیشه.

۷- له سووره تی (الأنعام) دا، ده فهرموئ: ﴿قُلْ تَعَالَوْا أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبُّكُمْ عَلَيْكُمْ أَلَّا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا...﴾ (۱۵۱)، واته: بلئ: وهرن! ئه وه ی خوی په روه ردگارتان لئ قه ده غه کردوون، به سهرتاندا بخوئنه وه: هیچ شتیک مه که نه هاوبه شی خوا، ئه وه قه ده غه یه {﴿وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا﴾، له گه ل باب و دایکتاندا چاکه کاری بکه نه پیشه و خو تان بپاریزن له پیچه وانیه چاکه کاری، که بریتیه له هی شانندی دلی دایک و باب (عقوق الوالدين) و بئ فهرمانی کردنیان و دل پهنجاندیان.

شایانی باسه: ئیمه له بهرگی پینجی ئهم ته فسیره {ته فسیری سووره تی (الأنعام)} دا، به دریزیی باسی ئه و ئایه تانه مان کردوه، که ئه و ده (۱۰) ئهرکه یان گرتوونه خو یان، که پینان ده گو ترئ: (الْوَصَايَا الْعَشْر) ده وه سیه ته کان، له ویدا به دریزیی قسه مان لئ کردوون.

ب- جهوت فهرمووده دهرباره ی پله وپایه و پاداشتی چاکه له گه ل باب و دایک دا:

۱- {عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ سَأَلْتُ النَّبِيَّ ﷺ أَيُّ الْعَمَلِ أَحَبُّ إِلَى اللَّهِ؟ قَالَ: الصَّلَاةُ عَلَى وَفَّيْهَا، قَالَ: ثُمَّ أَيُّ؟ قَالَ: ثُمَّ بِرُّ الْوَالِدَيْنِ، قَالَ: ثُمَّ أَيُّ؟ قَالَ: الْجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ { (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۲۷۸۲، وَمُسْلِمٌ: ۱۳۷).

واته: یه کیك له عه بدوللای کوری مه سعود (خوا لئ پازی بئ) ده گیریتته وه و، ده لئ: پرسیارم له پیغه مبهری خوا ﷺ کرد: کام کرده وه له لای خوا خوشه ویستره؟ فهرمووی: نوئز له کاتی خویدا، گوئی: ئه دی دوا ی ئه وه؟ فهرمووی: چاکه له گه ل باب و دایکان، گوئی: دوا ی ئه وه؟ فهرمووی: تیکوشان له رپی خوا دا.

چه مک و اتای وشه ی (بر الوالدين):

(البر: ضد العقوق، وكذا «المبرة» بررت والدي أبره، فأنا بر وبار، والجمع: بررة وأبرار) واته: (بر) پیچه وانیه (عقوق) ه، (عقوق) واته: هی شانندی دلی باب و دایک و ریزی به ران بهر کردنیان، (مبرة) و (بر) هه ردوویان به مانای چاکه کاریین، ده گو ترئ:

(بَرِثُ وَالِدَيْ)، واتە: لەگەڵ باب و دایکەدا چاکە کار بووم، یان (بَرِثُ وَالِدِي) لەگەڵ بابم دا چاک بووم، (أَبْرُهُ) واتە: چاکە ی لەگەڵدا دەکەم، (بَرَّ وَبَارَ) هەردووکیان واتە: چاکە کار، (بَرَّ) بە (بَرَرَةٍ) کۆدەکرێتەوە و، کۆی (بَارَ) یش بریتییە لە (أَبْرَارَ).

(۲) - {عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ، فَاسْتَأْذَنَهُ فِي الْجِهَادِ. فَقَالَ: «أَحْيِ وَالِدَاكَ؟» قَالَ: نَعَمْ، قَالَ: «فَفِيهِمَا فَجَاهِدْ»} (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۳۰۰۴، وَمُسْلِمٌ: ۲۵۴۹).

واتە: عەبدوللای کورێ عەمڕی کورێ عەس خۆ لە خۆی و بابی پازێ بێ، دەلی: پیاویک هاتە لای پیغەمبەر ﷺ داوای مۆلەتی لێکرد، بچێ بۆ جەنگ و جیهاد، فەرمووی: باب و دایکت زیندوون؟ گوێ: بەلی، فەرمووی: بچۆ تیکۆشانەکە لەخزمەت ئەواندا بکە.

واتە: خزمەتی ئەوان بکە بۆتۆ بە چوونە جەنگ و جیهاد دادەنرێ، پەنگە باب و دایکەکە ی، پیر بوو بن، بەتەمەن بوو بن، هەر ئەو کۆرەشیان بووبی، خزمەتیان بکات، ئنجا ئەو جەنگ و جیهادەش، پەکی لەسەر ئەو نەکەوتو، حالەتێکی دەنگدانی گشتی (النفير العام) نەبوو، بۆیە پیغەمبەر ﷺ مۆلەتی داو، چونکە: هەراکتێک ئەرکیکی تایبەت (واجب عینی) هەبی، واتە: فەرزێک کە پەکی لەسەر شەخسێک بە تایبەت کەوتو، دەبی ئەو واجبە تایبەتیە جێ بەجێ بکات و، نەچێ بۆ ئەنجام دانی ئەرکیکی گشتی، چونکە لە کاتێک دا: ئەرکی گشتی و ئەرکی تایبەتی تێک دەگیرێن، ئەرکە تایبەتیەکان پیشەخرێن، مەگەر لە هەندێ حالەتی دەگمەندا.

(۳) - {عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، أَنَّ رَجُلًا أَتَى النَّبِيَّ ﷺ فَقَالَ: إِنِّي جُنْتُ أَبَايَ عَلَى الْهَجْرَةِ، وَلَقَدْ تَرَكْتُ أَبَوَيَّ يَبْكِيَانِ، قَالَ: «ارْجِعْ إِلَيْهِمَا فَأَضْحِكْهُمَا كَمَا أَبْكَيْتَهُمَا»} (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۶۹۰۹، وَأَبُو دَاوُدَ: ۲۵۲۸، وَالتِّرْمِذِيُّ: ۴۱۶۳، وَابْنُ مَاجَهَ: ۲۷۸۲، وَالْحَاكِمُ: ۷۲۵۵، وَقَالَ: صَحِيحُ الْإِسْنَادِ، وَابْنُ حِبَّانَ: ۴۱۹).

واتە: عەبدوللای کورێ عەمڕی کورێ عەس (خۆ لە خۆی و بابی پازێ بێ)، دەلی: پیاویک هاتە لای پیغەمبەر ﷺ گوێ: هاتووم بەلێنت پێدەدم کۆچ بکەم {لە شوینیەک بوو دەبووایە کە کۆچ بکات بۆ مەدینە} بەلام باب و دایکیشم بەجێهێشتوون، بەگریانەو {ئنجا کاتێک پیغەمبەر ﷺ زانی باب و دایکی بەو شیوەیە بەجێ هێشتوون}، فەرمووی: بگەرێو بۆ لایان، وا بکە بیانەینێ پێکەنین، وەک چۆن واتکردووە بیانەینێه گریان.

هه لَبَه تَه مه به سَتی تَه وه نه بووه واز له کوچکردنه که ی بِنی و بگه پَیتَه وه! نه خَیر، به لَکو مه به سَتی تَه وه بووه: وه ک چوَن دَلت ناره حهت کردوون، به هوَی کوچکردنه که تَه وه، بگه پَیوه بوَ لایان و دَلیان خوَش بکه و بیانیه نه پیکه نین.

که واته: فه رمایشته کانی پیغه مبه ر ﷺ ده بی به سه لیه ی باش سه رنج بدری.

(۴) - {عَنِ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «رَغِمَ أَنْفُهُ، ثُمَّ رَغِمَ أَنْفُهُ، ثُمَّ رَغِمَ أَنْفُهُ!» قِيلَ: مَنْ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: «مَنْ أَدْرَكَ وَالِدَيْهِ عِنْدَ الْكِبَرِ أَحَدَهُمَا أَوْ كِلَيْهِمَا، ثُمَّ لَمْ يَدْخُلِ الْجَنَّةَ»} (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۸۵۳۸، وَمُسْلِمٌ: ۲۵۵۱).

تَه بوو هو پره پره (خوا لی پازی بی) ده لی: پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رمووی: لوو قی له تَه رزی بچه قی، ئنجا لوو قی له تَه رزی بچه قی، ئنجا لوو قی له تَه رزی بچه قی، یانی: لوو قی شو پری، یا خود په شیمان بی، تَه وه ته عبیری که له زمانی عه پره بییدا به کارهاتوه، مه رج نیه مه به ستیان تَه وه بووی: لوو قی بکه ویته سه ر تَه رزی، یانی: په شیمان بی، گوترا: کئ تَه ی پیغه مبه ری خوا ﷺ؟ فه رمووی: هه ر که سی که که فریای باب و دایکی بکه وئ، له کاتیکدا هه ردووکیان یان یه کیکیان که وتوونه ته ته مه نه وه، (واته: له خزمه تیاندابی)، که چی نه چیته به هه شت.

یانی: هینده خزمه تیان نه کات و، هینده دَلیان رانه گری، که له دوای ئیمان و جی به جی کردنی تَه رکه شه رعیه کان، تَه وه خزمه ته بیان نه بیته سه رباریک که به هو یه وه بچیته به هه شت، تَه گه رنا بیگومان ته نیا به خزمه تی باب و دایک مرو ق ناچیته به هه شت، ده بی ئیمان و عه قیده شی هه بی، ده بی تاعهت و به ندایه تیشی بو خوا هه بی.

بو یه زو ر جار ده لیم: ده بی چاک سه رنجی فه رمایشته کانی پیغه مبه ر ﷺ بدری، لیده دا یانی: که سی که و پرای ئیمان و عه قیده و، تَه نجامدانی تَه رکه شه رعیه تاییه تییه کان و، خو پاراستن له قه ده ده گه کراوه کان، تَه وه خزمه تی باب و دایکه شی نه کاته سه رباریکی کرده وه چاکه کانی و، پی نی نه چیته به هه شت، تَه وه په شیمان و زیانباره.

(۵) - {عَنِ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «إِنَّ مِنْ أَبَرِّ الْبَرِّ صَلََّ الرَّجُلِ أَهْلَ وَدَّ آبِيهِ، بَعْدَ أَنْ يُوتَى»} (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۵۷۲۱، وَالبُخَارِيُّ فِي الْأَدَبِ الْمُفْرَدِ: ۴۱، وَمُسْلِمٌ: ۲۵۵۲، وَأَبُو دَاوُدَ: ۵۱۴۳، وَالتِّرْمِذِيُّ: ۱۹۰۳، وَقَالَ: هَذَا إِسْنَادٌ صَحِيحٌ).

واته: عه بدو لای کوری عومه ر (خوا له خو ی و بابی پازی بی)، ده لی: گویم له پیغه مبه ری خوا ﷺ بوو ده یفه رموو: باشتین چاکه کاری ی له گه ل باب و دایکدا، بریتیه

لهوه که دواى ئهوهى بابى دهمرئى، لهگه‌ل ئهوانه‌ى که بابى خوشیویستون (لهگه‌ل دوست و خوشه‌ویسته‌کانى بابیدا) چاکه‌کار بئى.

یانی: په‌یوه‌ندیان لهگه‌ل پاریزئى، به‌شیوه‌یه‌ک له‌شیوه‌کان پریزان بگرئى و لهگه‌لیاندا چاکه‌کار بئى، که ئهوه به‌نسبت دایکیشیه‌وه، هه‌روایه، به‌لام لیره‌ له‌وه‌مه‌قامه‌دا ته‌نیا باسى باب کراوه.

(٦-) {عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَتْ: وَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِذَا ذَبَحَ الشَّاةَ، فَيَقُولُ: «أَرْسَلُوا بِهَا إِلَى أَصْدِقَاءِ خَدِيجَةَ»} (أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ: ٦٤٣١).

واته: دایکمان عایشه (خوا لئى پازى بئى) ده‌لئى: پیغه‌مبه‌رى خوا ﷺ عاده‌تى وابوو که مه‌رپیکى سه‌رده‌پرى، به‌ش به‌شى ده‌کرد و ده‌یفه‌رموو: بینن بۆ دوسته‌کانى خه‌دیجه. یانی: ده‌سته خوشکه‌کانى و، ئه‌وانه‌ى که له‌پروژگارى پیغه‌مبه‌ردا ﷺ لهگه‌ل خه‌دیجه‌دا هامووشویان هه‌بووه و دوستایه‌تى و خوشه‌ویستیان لهگه‌لئى هه‌بووه، ئه‌وه به‌شه‌گۆشتانه بۆ ئه‌وان به‌رن، واته: هه‌ر له‌بیرى بووه و ئه‌وه‌ش وه‌فایه!

مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه که چاکه‌کردن لهگه‌ل باب و دایک دا، ته‌نیا له‌کاتى ژیاناندا کورت هه‌لنه‌هاتوه، به‌لکو له‌دواى خوشیان ده‌گونجئى چاکه‌له‌گه‌ل دوست و خوشه‌ویسته‌کاناندا بکه‌ى، ئه‌وه‌ش هه‌ر به‌شیکه‌ له‌چاکه‌کارى به‌رانبه‌ر به‌باب و دایک، هه‌روه‌ها بۆ هاوسه‌ریش هه‌روایه، چ ئن بۆ می‌ردى چ می‌رد بۆ ئنى.

(٧-) {عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، قَالَ: «مَنْ الْكَبَّارِ شَتَمَ الرَّجُلَ وَالِدَيْهِ»، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ! هَلْ يَشْتَمُ الرَّجُلُ وَالِدَيْهِ؟ قَالَ: «نَعَمْ يَسُبُّ أَبَا الرَّجُلِ فَيَسُبُّ أَبَاهُ، وَيَسُبُّ أُمَّهُ فَيَسُبُّ أُمَّهُ»} (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ٥٦٢٨، وَمُسْلِمٌ: ٩٠، وَالتِّرْمِذِيُّ: ١٩٠٢).

واته: عه‌بدوللای کورپى عه‌مرى کورپى عاص (خوا له‌خوئى و بابى پازى بئى) ده‌لئى: پیغه‌مبه‌رى خوا ﷺ فه‌رمووى: یه‌کیک له‌گونا‌هه‌گه‌وره‌کان ئه‌وه‌یه که پیاو قسه‌به‌باب و دایکى خوئى بلئى! گو‌تیان: ئه‌ی پیغه‌مبه‌رى خوا ﷺ! هیچ پیاویک قسه‌به‌باب و دایکى خوئى ده‌لئى، (جنیویان پئى ده‌لئى)? فه‌رمووى: به‌لئى! پیاویک قسه‌به‌بابى پیاویک ده‌لئى، ئه‌ویش قسه‌به‌بابى ئه‌وه‌ده‌لئیه‌وه، قسه‌به‌دایکى پیاویک ده‌لئى، ئه‌ویش قسه‌به‌دایکى ده‌لئیه‌وه.

مانای ئه‌وه‌یه که ئه‌وه‌بووه‌هوکارى ئه‌وه‌یه که قسه‌به‌باب و دایکى بگو‌ترئى، که‌واته: وه‌ک بۆخوئى پئى گو‌تب‌ن وایه.

برگەى دووم: دايك و باب كافريش بن، هەردەبى چاكەيان لەگەندا بكري:

ئەمە لە ئايەتەكانى قورئاندا زۆر بە پروونىي راگەيەنراو، بۆ نمونە:

(۱) - لە سوورەتى (العنكبوت) دا، خوا ﷻ دەفەرموي: ﴿وَإِنْ جَهَدَاكَ لِتُشْرِكَ بِى مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا إِلَىٰ مَرْجِعِكُمْ فَأَنْتُمْ كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ (۸)

واتە: ئەگەر باب و دايكت هەولييان لەگەل دای، شتيك بۆ من بکەيە ھاوبەش، کە زانیاریت لەبارەيەو نیه، بەقسەيان مەکە، گەرانهوتان بۆ لای منە، ئنجا هەوالتان پیدەدەم بەوێ دەتانکرد. واتە: لەویدا بەقسەيان مەکە، بەلام لە هیچ شتيکی دیکەدا کە پێچەوانەى شەریعتى خوا نەبێ و سەرپێچى خوا تیدا نەبێ، بێ فەرمانیان مەکو، ناگوپرایەل مەبەو لە قسەيان دەرەچۆ.

(۲) - لە سوورەتى (لقمان) دا، خوا ﷻ دەفەرموي: ﴿وَإِنْ جَهَدَاكَ عَلَىٰ أَنْ تُشْرِكَ بِى مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا وَصَاحِبُهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفٌ وَأَتَّبِعْ سَبِيلَ مَنْ أَنَابَ إِلَىٰ ثُمَّ إِلَىٰ مَرْجِعِكُمْ فَأَنْتُمْ كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ (۱۵)

واتە: ئەگەر باب و دايكت هەولييان لەگەلدای، (لەگەل تۆدا تیکۆشان) شتيك بۆ من بکەيە ھاوبەش، کە زانیاریت لەبارەيەو نیه، (واتە: نیه) بەقسەيان مەکە، گوپرایەليان مەکە، بەلام لەگەل ئەو شدا {کە نەک هەر کافر و موشریکن، بەلکو هەول دەدەن تۆش بکەنە کافرو موشریک، تۆ هەر بە چاکە لەگەلياندا مامەلە بکە لە دنيادا} ھاوەلایەتیی باشيان بکە لە ژيانى دنيادا، لە پرووی ژيانى دنيایی و گوزەرانی دنياو، لەگەليان باشە، {يانى: ئەو کە کافرن و موشریکن، مەیکە بيانووی ئەوێ کە لەگەليان خراپ بى} ﴿وَأَتَّبِعْ سَبِيلَ مَنْ أَنَابَ إِلَىٰ﴾، شوینی ئەوانەش بکەو کە بۆ لای من گەرانهوتەو، ﴿ثُمَّ إِلَىٰ مَرْجِعِكُمْ فَأَنْتُمْ كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ (۱۵)، دوایی گەرانهوتان بۆ لای منە، ئنجا هەوالتان پێ دەدەم بەوێ دەتانکرد.

لەو بارەو ئەم فەرمودەيەش دینين:

(۳) - {عَنْ أَسْمَاءَ بِنْتِ أَبِي بَكْرٍ قَالَتْ: قَدِمْتُ عَلَى أُمِّي وَهِيَ مُشْرِكَةٌ فِي عَهْدِ قُرَيْشٍ، إِذْ عَاهَدَهُمْ فَاسْتَفْتَيْتِ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! قَدِمْتُ عَلَى أُمِّي وَهِيَ رَاعِبَةٌ، أَفَأَصِلُ أُمِّي؟ قَالَ: «نَعَمْ صِلِي أُمَّكَ» { (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۲۶۲۰، وَمُسْلِمٌ: ۱۰۰۳).

ئەسمائى كچى ئەبوو بەكرى سىددىق (كە خىزىنى زوبەيرى كۆرى عەووامە خوا لىيان رازى بى) دەلى: دايكم لە حالىكدا كە ھاوبەش بۆ خوا دانەر بوو ھات، لەو كاتەدا كە قورەيش پەيمانىيان ھەبوو لە گەل پىغەمبەرى خوادا ﷺ، {واتە: لە ماوەى سالى شەشى كۆچى تاكو ھەشتى كۆچى، لە سولھى حودەبىيەو، تاكو سالى ھەشتەمى كۆچى، كە ئازاد كەنى مەككەى تىدا دەبى}، لەو ماوەىدا دايكم ھات {بەسەردان ھاتو لە مەككەو بۆ مەدىنە}، منىش پىرسم بە پىغەمبەر ﷺ كرد گوتم: دايكم ھاتو، ئارەزوومەند بوو بۆ بۆلام، {پەنگە ديارى بۆ ھىتابى، وەك لە رىوايەتى دىكەدا ھاتو} ئايا منىش پىزى بگرم و پەيوەندى لە گەل پيارىزم؟ {يانى: منىش ديارى و خەلاقى لە بەرانبەردا بدەمى؟} فەرموى: بەلى، لە گەل دايكتدا چاك بە {ھەر چەندە ھاوبەش بۆ خوا دانەريش بى}.

(القرطبي) دەلى: (وَاحْتَلَفُوا فِي الْوَالِدَيْنِ الْمُشْرِكَيْنِ: هَلْ يَخْرُجُ بِإِذْنِهِمَا إِذَا كَانَ الْجِهَادُ مِنْ فُرُوضِ الْكِفَايَةِ؟ فَكَانَ الثَّوْرِيُّ يَقُولُ: لَا يَخْرُو إِلَّا بِإِذْنِهِمَا، وَقَالَ الشَّافِعِيُّ: لَهُ أَنْ يَخْرُو بغيرِ إِذْنِهِمَا قَالَ ابْنُ الْمُثَنِّرِ: وَالْأَجْدَادُ آبَاءُ وَالْجَدَّاتُ أُمَّهَاتُ، فَلَا يَخْرُو الْمَرْءُ إِلَّا بِإِذْنِهِمْ، وَلَا أَعْلَمُ دِلَالَةً تُوجِبُ ذَلِكَ لِغَيْرِهِمْ مِنَ الْإِخْوَةِ وَسَائِرِ الْقَرَابَاتِ، وَكَانَ طَاوُسُ يَرَى السَّعْيَ عَلَى الْأَخَوَاتِ أَفْضَلَ مِنَ الْجِهَادِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ) (۱).

واتە: زانىيان راجىايان ھەيە لە بارەى باب و دايكى ھاوبەش بۆ خوادانەرەو: ئايا ئەگەر جەنگ و جىھاد ھاتە پىش، بە مۆلەتى ئەوان دەچى؟ لە حالىكدا ئەو جەنگ و جىھادە ئەركىكى گشتى (فرض الكفاية) بى و، نەبوويىتە ئەركى تايبەت (فرض العين)، (ثوري) پاي وابوو بەبى مۆلەتى دايك و باب ناچىتە جەنگ و جىھاد، بەلام (شافعي) گوتوويەتى: بەبى مۆلەتى ئەوانىش بۆ ھەيە بچىتە جەنگ و جىھاد، (ابن المثنير) يەش گوتوويەتى: باپىرەكانىش حوكمى بايان ھەيە و نەنكەكانىش حوكمى دايكيان ھەيە، {واتە: باپىرەكان بابن و نەنكەكانىش دايكن، يانى: لە حوكمدا و لەوەدا كە مۆلەتيان لى وەرگىرى، يان لى وەرەنگىرى؟} مرووف نابى بەبى مۆلەتى ئەوان {واتە: بەبى مۆلەتى باب و

باپیریش ہر وہا دایک و نہ نکیش { بچی بۆ جہنگ و جیہادیك کہ (فرض الکفایہ) }
 {واتہ: گہر کۆمہ لیک بیکہن لہ سہر ٹہوانی دیکہ لادہ چی} دہ لئی: بہ لām پیم شک نایہ و
 نازانم کہ ٹہو دہ قانہ ٹہوہ بگہ یہ نن، کہ جگہ لہ باب و دایک و، نہ نک و باپیر، خزمانی
 دیکہ ٹہو مافہ یان ہہ بی و، براو خوشک و خزمہ کانی دیکہ ٹہو مافہ یان نیہ، کہ داواۓ
 مؤلہ تیان لئی بکری بۆ چوون بۆ جہنگ و جیہاد، (طاووس) یش کہ یہ کیکہ لہ زانایان،
 دہ لئی: خزمہ ت کردنی خوشکان، {برایہ ک کہ چہ ند خوشکیکی ہہن، ٹہ گہر خزمہ تیان
 بکات و سہر پەرشتیان بکات و ٹاگای لئیان بی}، لہ چوونہ جہنگ و جیہاد لہ پیناوی
 خوادا خیر و پاداشتی زیاترہ.

قسہ کہ یشیم زور پی بہ جیہ، بہ تاییہ تی بۆ کۆمہ لہ خوشکیک ٹہ گہر تہ نیا برایہ کیان
 ہہ بی، یان دوو برایان ہہ بن و، پەکیشیان لہ سہر خزمہ تکردن و سہر پەرشتی وان کہ وتبی،
 بہ دنیایی خزمہ تی خوشکہ کانیان بکەن و ٹاگایان لئیان بی و سہر پافہ تیان بکەن باشترہ،
 چونکہ ٹہو ٹہر کہ بہ وان نہ بی، جی بہ جی ناکری، بہ لām ٹہر کی ٹہ نجامدانی جہنگ و
 جیہاد، خہ لکی دیکہ ہہ یہ پی ہہ لسی، بہ لām لہ حالیکدا کہ ٹہو جہنگ و جیہادہ
 ٹہر کی گشتی (فرض الکفایہ) بی، بہ لām ٹہ گہر بوو بہ ٹہر کی تاییہ ت (فرض العین) لہ سہر
 تاک تاک، ٹہو کاتہ حوکمہ کہی دہ گوپی.

برگہی سییہم: لہ چاکہ لہ گہل کردندا، دایک مافی زیاترہ لہ باب:

لہو بارہوہ و پرای ٹاماژہی ٹایہ تہ موبارہ کہ کان، کہ لہ سوورہ تی: (الأحقاف) و (القمان)
 دا ٹاماژہ یان پیداوہ، فہرمایشتی پیغہ مہریش ﷺ زور جوان نوقتہ ی تیدا خستوتہ سہر
 پیتان، بۆ مہوونہ:

{عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! مَنْ
 أَحَقُّ النَّاسِ بِحُسْنِ صَحَابَتِي؟ قَالَ: أُمُّكَ، قَالَ: ثُمَّ مَنْ؟ قَالَ: ثُمَّ مَنْ؟ قَالَ: ثُمَّ
 أُمُّكَ، قَالَ: ثُمَّ مَنْ؟ قَالَ: ثُمَّ أَبُوكَ { (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۵۹۷۱، وَمُسْلِمٌ: ۲۵۴۸).

واتہ: ٹہوہو ہورہ یپرہ (خوا لئی پازی بی) دہ گپرتہوہ، دہ لئی: پیاویک ہاتہ لای
 پیغہ مہر ﷺ، (لئی پرسی) گوئی: ٹہی پیغہ مہر ی خوا! چ کہ سیك مافی زیاترہ، باش
 مامہ لہی لہ گہ لدا بکہم (باش ہاوہ لایہ تی بکہم)؟ فہرمووی: دایکت، گوئی: دواپی کی؟

فەرمووی: دوايى ھەر دايكت، گوٲى: دوايى كى؟ فەرمووی: دوايى ھەر دايكت، (بۆ جارى چوارەم) گوٲى دوايى كى؟ فەرمووی: دوايى بابت.

كەواتە: دەتوانىن بلىين: كە مافى دايك لەسەر منداڵ، لەسەر پۆلەى خوٲى، سٲى ئەوئەندەى مافى بابىھەتى، ھەلبەتە ئەو بە گشتى، ئەگەرنا ھەندى دايكىش ھەن، وەك پىويست نىن، بەلام بە گشتى دايكان ئەرك و زەحمەتيان زياترە لە بە خۆكردنى منداڵدا، جگە لەوھى كە ھەر دايك دەتوانى: منداڵ نۆ مانگ لەسكى خۆيدا ھەلبگرى، بەلام دواي ئەوھش زۆربەى دايكان زياتر ئەركيان دەكەوٲتە سەرشان و ماندووتر دەبن و، زەحمەتى زياتر دەكىشن بە پەرورەدە كردن و بە خۆكردنى منداڵەكانيانەو، وەك (حافظ ابراهيم) لە شيعرٲكىدا دەلى:

وَالْأُمُّ مَدْرَسَةٌ إِنْ أَعَدَّتْهَا أَعَدَّتْ شَعْبًا طَيِّبَ الْأَعْرَاقِ

واتە: دايك قوتابخانەى، ئەگەر ئامادەى بكەى^(۱) گەلىكى نەجيب زادەت ئامادە كردو

واتە: دايك دەبٲتە ھۆى پەرورەدە كردنى پۆلەكەى، بە شىوھەكى چاك و نەجيب، سەرەنجام ئەو گەلە، كە ئافرەتەكان تٲيدا باش ئامادە و پەرورەدە كراون، پۆلەو وەچەىھەكى نەجيب زادە و ٲىك و ٲىكمان بۆ بەرھەم دٲن.

برگەى چوارەم: مەگەر باب و دايك ستەمكاربن، ئەگەرنا پۆلەكان ھەر قەرزدارىنن:

بەلى، منداڵ و پۆلە، ھەر بە قەرزدارى باب و دايك دادەنرى، مەگەر بە دەگمەن و بەرپزىپەر، جارى وایە بابٲىك ستەم لە منداڵەكەى خوٲى دەكات، يان دايكىك ستەم لە منداڵەكانى خوٲى دەكات، ئەوھش كەم و دەگمەنە.

قۆلە نەزىلەكى جٲى عىبەرەت لە دوو توٲى فەرموودەىھەك دا:

لەوبارەو ئەو فەرموودەى دٲنن، كە بەسەرھاتٲىكىشە و زۆر جٲى سەرنجە:

إِعَنْ جَابِرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ، قَالَ جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! إِنْ أَبِي أَخَذَ مَالِي، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ لِلرَّجُلِ: اذْهَبْ فَأْتِنِي بِأَبْنِكَ، فَنَزَلَ جَبْرِيلُ ﷺ عَلَى النَّبِيِّ ﷺ فَقَالَ: إِنَّ اللَّهَ

(۱) واتە: ئەو دايك و ئافرەتە، باش ئامادە بكەى.

يُفَرِّدَكَ السَّلَامَ، وَيَقُولُ: إِذَا جَاءَكَ الشَّيْخُ، فَسَلِّهِ عَنْ شَيْءٍ، قَالَ فِي نَفْسِهِ مَا سَمِعْتُهُ أَذْنَاهُ، فَلَمَّا جَاءَ الشَّيْخُ، قَالَ لَهُ النَّبِيُّ ﷺ مَا بَالُ ابْنِكَ يَشْكُوكَ، أَتُرِيدُ أَنْ تَأْخُذَ مَا لَهُ؟ فَقَالَ: سَلِّهِ يَا رَسُولَ اللَّهِ! هَلْ أَنْفَقْتُهُ إِلَّا عَلَى إِحْدَى عَمَّاتِهِ، أَوْ خَالَاتِهِ، أَوْ عَلَى نَفْسِهِ، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: إِيَّاهُ، دَعْنَا مِنْ هَذَا، أَخْبَرْنَا عَنْ شَيْءٍ قُلْتَهُ فِي نَفْسِكَ، مَا سَمِعْتُهُ أَذْنَاكَ! فَقَالَ الشَّيْخُ: وَاللَّهِ يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا يَزَالُ اللَّهُ يَزِيدُنَا بِكَ يَقِينًا، لَقَدْ قُلْتُ فِي نَفْسِي شَيْئًا، مَا سَمِعْتُهُ أَذْنَائِي، فَقَالَ: قُلْ، وَأَنَا أَسْمَعُ، قَالَ قُلْتُ:

غَدَوْتُكَ مَوْلُودًا وَمُنْتُكَ يَافِعًا ... تَعَلُّ مَا أُجْرِي عَلَيْكَ وَتَنْهَلُ
إِذَا لَيْلَةٌ صَافَتْكَ بِالسُّقْمِ لَمْ أَبْتَ ... لِسُقْمِكَ إِلَّا بِأَكْبَا أَمَلَمَلُ
كَأَيُّ أَنَا الْمَطْرُوقُ دُونَكَ بِالَّذِي ... طَرِقتُ بِهِ دُونِي وَعَيْنِي مَهْلُ
تَخَافُ الرَّدَى نَفْسِي عَلَيْكَ وَإِنِّهَا ... لَتَعْلَمَنَّ أَنَّ الْمَوْتَ وَقْتُ مُوجَلُ
فَلَمَّا بَلَغْتَ السَّنَّ وَالْغَايَةَ الَّتِي ... إِنِّهَا مَدَى مَا كُنْتُ فِيكَ أَوْمَلُ
جَعَلْتَ جَزَائِي غِلْظَةً وَقَطَاطَةً ... كَأَنَّكَ أَنْتَ الْمُتَنَعِّمُ الْمُتَفَضِّلُ
فَلَيْتَكَ إِذْ لَمْ تَرَعْ حَقَّ أَبَوَيْ ... فَعَلْتَ كَمَا الْجَارُ الْمُصَاقِبُ يَفْعَلُ
فَأَوَّلَيْتَنِي حَقَّ الْجَوَارِ وَلَمْ تَكُنْ ... عَلَيَّ مَالٍ دُونَ مَالِكَ تَبْعَلُ

قَالَ فَحِينَئِذٍ أَخَذَ النَّبِيُّ ﷺ بِتَلَابُيبِ ابْنِهِ، وَقَالَ: أَنْتَ وَمَالُكَ لِابْنِكَ { (أَخْرَجَهُ ابْنُ مَاجَه: ۲۲۹۱، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ وَاحْمَدُ شَاكِر).

واته: جابیری کوری عہدوللا (خوا لہ خوئی و بابی پازی بی)، دہ گپڑیتہوہ دہلی: پیاوئیک ہاتہ لای پیغہمبہر ﷺ، گوئی: ٹہی پیغہمبہری خوا! بابم مال و سامانہکھی بردووم (لیی زہوت کردووم)، پیغہمبہر ﷺ بہ پیاوہکھی گوت: بابتم بو بینہ، جیریل اللہ دابہزیہ سہر پیغہمبہر ﷺ و پیی فہرموو: خوا ﷺ سہلامت لیدہکات و پیٹ دہفہرموی: ٹہگہر ٹہو پیاوہ بہ تہمہنہ ہات، لیی ہپرسہ: شتیکی لہ دلی خویدا گوتوہ، بی ٹہوہی گوئیہکانی بیبست، {واتہ: ہہر لہبہر خوئیہوہ گوتوویہتی، بہ بیڑہ نہیگوتوہ، لہ دلی خویدا قسہکانی ہیٹاوہ و بردوہ}، کاتیک پیاوہ بہ تہمہنہکھی ہات، پیغہمبہر ﷺ، پیی فہرموو: ٹہوہ بوچی کورہکات سکالات لیدہکات؟ ٹایا دہتہوئی مال و سامانہکھی لی بستینی؟ پیاوہ بہ تہمہنہکشی گوئی: ٹہی پیغہمبہری خوا! ﷺ، لیی ہپرسہ: ٹایا ٹہو مال و سامانہی ٹہووم، تہنیا خہرجی یہکیک لہ پوورہکانی (واتہ: خوشکی بابی)، یان یہکیک لہ پلکہکانی (واتہ: خوشکی دایکی)، یاخود تہنیا خہرجی خودی خوئی نہ کردوہ؟

پېغەمبەرى خوا ﷺ فرمى: ئى واز لەوانە بەيەنە، ھەوالم پېدە، شتەكت لەدلى خۆتدا گوتە، كە گوئیە كانت نەیانىستە؟ (واتە: گۆت پى نە كەردە)، پیاو بە تەمەنە كە گوتى: بە خوا ئەى پېغەمبەرى خوا! ﷺ بە بەردەوامى خوا یەقین و دنیاییمان لەبارەى تۆو زیاد دەكات، شتەكم لە دلى خۆمدا گوتە، كە گوئیە كانم نەیانىستە، پېغەمبەر ﷺ فرمى: بىلى، منیش گوئى دەگرم، كابرأ گوتى: گوتوومە:

عَذُّوْكَ مَوْلُودًا وَمُنْتَكَ يَافِعًا ... تُعَلُّ بِمَا أُجْرِي عَلَيْكَ وَتَنْهَلُ

واتە: كە تازە لە دایك بووبووى خۆراكم پیدای، كە پېشراگەشتى مەسرهفم كیشای، ئەوێ كە من بۆ تۆم بە دەست دەهینا، تۆ جار لەدواى جار لیت دەخوارد و لیت ھەلدەهینجا، (واتە: لە نازو نەعمەتێك دا كە من بۆم فەراھەم ھەنبابووى، تیتدا دەگوزەراند).

إِذَا لَيْلَةٌ صَافَتْكَ بِالسُّقْمِ لَمْ آيْتُ ... لَسُقْمِكَ إِلَّا بِأَكْيَا أَهْمَلُ

واتە: ئەگەر شەوێك دەردێك میوانت بووبووايە، من شەوێكەى ھەمووى شەو نخوونیم دەكیشاو، خۆم پادەژاند، (لە تاوى تۆ).

كَأَنِّي أَنَا الْمَطْرُوقُ دُونَكَ بِالَّذِي ... طُرِقْتُ بِهِ دُونِي وَعَيْنِي مَهْلُ

وەك ئەوێ كە ئەوێ ئازارەكەى ھەيە، من بىم، نەك تۆی، چاویشم فرمیسكى دەپرشت لە تاوى تۆ.

تَخَافُ الرَّدَى نَفْسِي عَلَيْكَ وَإِنِّهَا ... لَتَعْلَمَ أَنَّ الْمَوْتَ وَقْتُ مَوْجَلُ

نەفسم لەوێ دەترسا، كە تۆ ھەمى، ھەرچەندە دنیاش بووم كە مردن كاتێكى دیاریی كراوى ھەيە، {بە ساغی و نە خوشی نە}.

فَلَمَّا بَلَغْتَ السَّنَّ وَالْغَايَةَ الَّتِي ... إِلَيْهَا مَدَى مَا كُنْتُ فِيكَ أَوْمَلُ

كاتێك گەشتى بەو تەمەنەو، بەو ئامانجەى كە من ھەر چاوەرێ بووم و، ھیوادار بووم پێی بگەى، واتە: ببى بە گەنج و، خاوەن مأل و حال و تین و تاقەت.

جَعَلْتَ جَزَائِي غَلْظَةً وَقَفَاطَةً ... كَأَنَّكَ أَنْتَ الْمُنْعَمُ الْمُتَفَضَّلُ

پاداشتی منت كەردە قسە ڕەقیی و دل ڕەقیی، وەك ئەوێ كە تۆ چاكەت بەسەر منەو ھەبى و، تۆ منت بەخیو كەردبى!

فَلَيْتَكَ إِذْ لَمْ تَرَ حَقَّ أُبُوتَى ... فَعَلْتَ كَمَا الْجَارُ الْمُصَاقِبُ يَفْعَلُ

خۆزگه ئەگەر مافی بابایه‌تی منیشت بۆخۆت، پەچاو نەدەکرد، هەروەك دروسییه‌ك كه مال به‌مالی وه‌یه، ئاوا رەفتارت كردبایه.

فَأُولَئِئِنِّي حَقُّ الْجَوَارِ وَلَمْ تَكُنْ ... عَلَيَّ بِمَالٍ دُونَ مَالِكَ تَبْخُلُ

هەر مافی دراوسێهتیت له گه‌ڵ جێ به‌جێ کردبام، {واته: چو‌ن دراوسێ خواردن ده‌دات به‌ دراوسێ و، به‌ته‌نگیه‌وه‌ دێ و، هاوکاریی ده‌کات}، هەر وه‌ك دراوسێه‌کی باش مامه‌ڵه‌ت له‌گه‌ڵدا کردبام و ما‌ل و سامانه‌که‌ی خو‌ت له‌ من نه‌گرتبایه‌وه‌و چرووکی و ر‌ژدییت نه‌نواندبایه‌.

ئُنجا لە وکاتەدا پێغەمبەر ﷺ یەخە ی کۆرەکە ی گرت و فەرمووی: (أَنْتَ وَمَالُكَ لِأَبِيكَ)،
واتە: تۆ خۆت و سامانەکە ی ه ی بایتن.

[illegible]

مەسەلەى چوارەم:

پەروەردگارتان لە خۆتان بەوہى لە دەروونتاندایە، زاناترە، ئەگەر ئێوہ چاک بن،
بێگومان خوا، بەرانبەر بە زۆر گەراوان بۆ لای لێبوردەى:

خوا دەفەرموى: ﴿رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا فِي نَفْسِكُمْ إِن تَكُونُوا صَالِحِينَ فَإِنَّهُ كَانَ لِلأَوَّابِينَ غَفُورًا ۝۴۵﴾

شیکردنەوہى ئەم ئایەتە، لە سێ برگەدا:

(۱)- ﴿رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا فِي نَفْسِكُمْ﴾، پەروەردگارتان زاناترە بەوہى لە دەروونتاندا ھەيە، واتە:
پەروەردگارتان لە خۆتان زاناترە، بەوہى کە لە دەروونتاندا ھەيە، یاخود: پەروەردگارتان زاناترە بە
پەھايى، ئەک لە خۆتان، یان لە خەلکى دیکە، ھەر بە پەھايى پەروەردگارتان زاناترە بەوہى کە
لەدەروونتاندا ھەيە.

(نەفس) یەش کووى (نەفس) ە، (نەفس) بە کوردی بە دەروون مانا کراوە، نەفس ھەر
پرووحە، بەلام دەچیتە ئێو جەستەو، پێى دەگوترى: (نەفس) و لە دەرەوہى جەستە، پێى
دەگوترى: پرووح، ھەر بۆیەش پرووح لە قورئاندا، زەم و مەدح نەکراوە، چونکە پرووح پێش
ئەوہى بچیتە ئێو جەستە، نە خیری لەدەست دى، نەشەر، بەلام نەفس لە قورئاندا،
ھەم ستایشکراوە، لە کاتیکدا کە چاکەکار دەبى، ھەم سەرکۆنەو زەم کراوە، لەکاتیکدا
کە خراپەکار دەبى، چونکە پرووح دواى ئەوہى کە دەچیتە ئێو جەستەو، بە ھوى
جەستەو: چاکەو خراپەى لە دەست دى.

کەواتە: ﴿بِمَا فِي نَفْسِكُمْ﴾، واتە: لە چاکەو لە خراپە، ھەلبەتە ئەوہش کە لە
دەرووندا ھەيە، ھەر ئەو نیازو مەبەست و خولیاو، ئەو بریارو ویستەنەن، کە دواى لە
پێى زمانەوہ دەردەبەردین و پاشان لە پێى ئەندامەکانەوہ، جى بەجى دەکرین.

(۲)- ﴿إِن تَكُونُوا صَالِحِينَ﴾ : ئەگەر ئێوہ چاک بن.

وشەى (صالح) یانى: چاک و پێچەوانەى (صالح) (فاسد) ە، واتە: خراپ، ھەرۆک
(مُصْلِح) واتە: چاکەکار، واتە: کە شتیک تیکچووبى چاکى بکاتەوہ، واتە: چاکسازیکارو،

(مُفْسِد) واتە: تېكەدەرۈ خراپەكار، ﴿إِنْ تَكُونُوا صَالِحِينَ﴾، واتە: ئەگەر ئىۋە پاست بن، لە ھەبۈۋى نىازى چاكەكارىي لەگەل باب و داىكدا.

(۳) - ﴿فَإِنَّهُ كَانَ لِلْأَوَّابِ غَفُورًا﴾، بە دلىيى ئەو (خو) بۆ زۆر گەراۋان لىۋوردەيە، واتە: ئەگەر ئىۋە لە ئەسلى نىازو مەبەستەكانى خۆتاندا، بەرانبەر بە دايك و بابتان، چاكەكار بن و، بەرپىز بن و، بە خزمەت بن، مەبەستتان بى چاكەيان لەگەلدا بگەن، ھەر چەندە جار جارە وشەيەكتان لە دەم دەرېچى، يان ھەلۋىستىك بنۈين و، رەفتارىكتان لى بېشكۈيتەۋە، كە پىچەۋانەي رېزگرتن و چاكەكردن لەگەل باب و دايك بى، پەرۋەردگارتان، لەگەلتان لىۋوردەيە، چونكە ئەگەر ئەسل ئەۋەبى لەگەلئاندا چاكەكارى، ئەگەر شتىكىشت لە پىتە دەرېچى، كەم و كورپىيەك بى، ئەۋە پەرۋەردگارتان لىتان ناگرى، بىگومان ھەركەسىكىش، لە ئەسلدا چاكەكارى، ھەركاتىك ھەلەو كەم و كورپىيەكى بوو، دەگەرپتەۋە بۆلای خوا، بۆيە دەفەرمۈي: ﴿لِلْأَوَّابِ﴾.

پىشتىش لە شىكردنەۋەي وشەكاندا، باسما كە (آب) يَتُوبُ أَوْبًا، يَعْنِي رَجَعَ يَرْجِعُ رَجُوعًا، (آب) واتە: (راجع)، ھەرۋەھا (أَوَّاب) يانى: (رَجَاع) كەسكى كە زۆر دەگەرپتەۋە بۆلای خوا.

(الْأَوَّابُ: الْحَفِيطُ الَّذِي إِذَا ذَكَرَ خَطَأَهُ، اسْتَغْفَرَ مِنْهُ) واتە: (أَوَّاب) ئەۋ پارىزەرەيە كە ھەر كاتىك ھەلەي خۆي ۋەبىر ھاتەۋە، داۋاي لىۋوردى بۆ دەكات.

پىخەمبەر ﷺ دەربارەي (أَوَّابِينَ) فەرموۋىەتى: {صَلَاةُ الْأَوَّابِينَ حِينَ تَرْمِضُ الْفِصَالُ} {أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ: ۱۷۸۰، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَرْقَمٍ}.

واتە: نوپىزى (أَوَّابِينَ) ئەۋ كاتەيە كە بەچكە حوشتر گەرم دەبى و، ناتوانى لەسەر زەۋى بى، (آي: إِذَا وَجَدَ الْفَصِيلُ حَرَّ الشَّمْسِ، الرَّمْضُ: شِدَّةُ وَقَعِ الشَّمْسِ عَلَى الرَّمْلِ وَغَيْرِهِ).

ئەۋكاتەي بەچكە حوشتر ھەست بەتىنى گەرما دەكات لەسەر زەۋى، ئەۋ كاتەش مەبەست كاتى چىشتەنگاۋە، ھەلەتەيەكىك لە سىفەتەكانى (أَوَّابِينَ) ئەۋەيە نوپىزى چىشتەنگاۋ دەكەن، بەلام ئەسلى ماناي (أَوَّابِينَ) ئەۋەيە: ئەۋانەي زۆر بۆلای خوا دەگەرپتەۋە.

مهسه لهی پینجه م:

مافی خزم و نه دار و پریوارانیش بده، به لام ده ستبلاوی و هه له خهرجی و سامان به فیرودان مه که، چونکه سامان به فیروده ران برای شهیتانان، شهیتانیش به ران به به پهره ردگاری ناسویاس بوو:

وهك پریزه ندی سیف هت و ئاكاره په سنده ناپه سنده كان، ئه م مهسه لهیه سیفه ته کانی: نویم و دهیم و یازدهیم و دوازدهیم، ده گرنه خوین:

خوا ده فهرموئ: ﴿وَعَاتِ ذَا الْقُرْنَىٰ حَقَّهُ وَالْمَسْكِينِ وَابْنَ السَّبِيلِ وَلَا بُدْرَ تَبْذِيرًا ۝۱۶﴾
 إِنَّ الْمُبْدِرِينَ كَانُوا إِخْوَانَ الشَّيْطَانِ وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِرَبِّهِ كَفُورًا ﴿۱۷﴾

شیگردنه وهی ئه م ئایه تانه، له شهش برگه دا:

(۱)- ﴿وَعَاتِ ذَا الْقُرْنَىٰ حَقَّهُ﴾، دواى ئه وهی خوا ﷺ باسی ماف پیدانی باب و دایکانی کرد، ئنجا ده فهرموئ: ههروه ها مافی خزمانیش بده، (الإيتاء: الإِعْطَاءُ، وَهُوَ حَقِيقَةُ فِي إِعْطَاءِ الْأَشْيَاءِ وَمَجَازٌ شَائِعٌ فِي التَّمَكُّنِ مِنَ الْأُمُورِ الْمُعْتَوِيَةِ، كَحُسْنِ الْمُعَامَلَةِ وَالنُّصْرَةِ).

که ده فهرموئ: (وَعَاتِ) ئه وه کرداری فهران (فَعَلَ الْأَمْرَ) ه، واته: بده، ئنجا وشه ی (إِيتَاء) بریتیه له به خشین که حه قیقه ته له به خشین شتاند و مانای مه جازیشی ههیه، له پرووی مه عنه و ییه وه، که بریتیه له وهی تو که سیك و لیبکه ی، به هره مه ند بی له شتیک.

﴿ذَا الْقُرْنَى﴾، (ذَا) واته: خاوه ن (صاحب)، (الْقُرْنَى) واته: نیزیکی، (صَاحِبُ الْقَرَابَةِ)، واته: ئه وهی خاوه ن نیزیکیه له تو، مافی خوئی پی بده، که بریتیه له خزمان.

لیره دا به گشتی خوا ﷺ ده فهرموئ مافی خزمان بده، به لام له ئایه ته کانی دیکه داو، له کوئی قورئانداو، له فهرموده کانی پیغه مبه ردا ﷺ، پاشان زانایان به هه له پینجان له قورئان و سوننه ت دا، پریزه نندیان کردوه بو خزمانیش که کی له پیش کییه؟! ههروه ها ئه و خزمانه ی که میرات ده گرن، ئه وانیان پله به ندی کردوه، به لام لیره دا به گشتی ده فهرموئ: مافی خوین بده به خزمان.

(۲) - ﴿وَالْمَسْكِينِ﴾، ھەروەھا نەداریش مافی خووی پێدە.

کاتی خووی لە تەفسیری سوورەتی (التوبة) (۶۰)دا، باسمان کردووە، لە تەفسیری ئەو ئایەتەدا کە باسی (الصَّدَقَاتِ) دەکات، کە (فقیر) کەسێکە هیچی نەبێ پێی بژی و، (مسکین) کەسێکە شتێکی ھەیە، بەلام بەشی بەرپۆوەچوونی ناکات، بەشی ژیان و گوزەرانی ناکات، بۆیە من وشەی (فقیر)م بە (ھەژار) لێکداوەتەو و، وشەی (مسکین)یشم بە (نەدار) لێک داوەتەو، دەشگونجێ پێچەوانەکەی تەواو بێ، وەک ھەندیک لە زانیان دەلێن: بە پێچەوانەو: (مسکین) ئەوێ کە هیچی نەبێ و (فقیر) ئەوێ کە شتێکی ھەبێ، لە پرووی زمانی کوردییەو: دەگونجێ بلێی: نەدار ئەو کەسێکە کە هیچی نیە و، ھەژار بە مانای (مسکین)ە، بەلام بە ھەر حال، من وام داناو: فقیر: ھەژار مسکین: نەدار.

(۳) - ﴿وَأَبْنِ السَّيْلِ﴾، ھەروەھا ھاوکاری کۆری پێگا بکە، واتە: پێبوار، ئەو پێبوارە پەکی کەوتووە و لەرێیەدایە و، لە مال و خزم و کەس و کار و نیشتمانی خویشی دوور و پێوستیی بە ھاوکارییە، کە کاتی خووی، ئەو زەقتر بوو، سەفەر و ھاتوچۆ ھەروا ئاسان نەبوو و، کەسانێک ھەبوون، کە چوونە سەفەری دوور، ئەو سەرودت و سامانە کە پێیان بوو، یان نەیاغماو و خەرجیان کردووە، یان لێیان ستاندوون، پێگر لێیان ستاندوون و پرووتیان کردوونەو، یاخود لێیان بزر بوو، یاخود وڵاخەکیان کە ھۆی ھاتوچۆیان بوو، مردووە، یان بە ھەر حال بە شێوەیەک لە شێوەکان بە دەستیانەو نەماو، پێوستییان بە ھاوکاریی بوو، کە ئیستاش ئەو حالەتە ھەر ھەیە، بۆیە خوا ﷻ پێبواریشی خستۆتە پێزی نەدار و خزانەو، کە دەبێ ھاوکاری بکری.

(۴) - ﴿وَلَا بُذْرَ بَذِيرًا﴾، واتە: ھەروەھا بە دەستبلاوی، دەستبلاوی مەکە، (التَّبَذِيرُ: التَّفْرِيقُ وَاسْتَعْيَرَ لِكُلِّ مَضْيَعٍ مَالَهُ)، وەک پێشتریش گوتمان (تَبَذَّرَ)، واتە: بلاوکردنەو و پەرش و بلاوکردن، کە لێرەدا خوازاووەتەو بۆ بەزایەدانی مال و سامان.

کەواتە: (مُبَذَّرٌ)، ھەرکەسێکە مالی خووی زایە دەکات، یانی: کەلێنی پێناگری، کاتی خەرجی دەکات و، ھەلە خەرجیی دەکات.

(۵) - ﴿إِنَّ الْمُبَذِّرِينَ كَانُوا إِخْوَانَ الشَّيَاطِينِ﴾، بە دنیایی مالی خوۆ بلاوکرەوان، ھەلە خەرجان، مالی خوۆ بە فیرۆدەران، برای شەیتانان.

(۶) - ﴿وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِرَبِّهِ كَفُورًا﴾، شەیتانیش ھەر لە دێر زەمانەو، بەرانبەر بە پەروەردگاری ناسوپاس بوو.

کورتە باسیک دەربارەیی (تبذیر) و (إسراف)

أ- (تبذیر) یانی: مَال و سامانی خۆ دەستبەلوانە خەرجکردن و، مَالی خۆ بەفەرپۆدان، (مُبذِرین) کەسانیک بەشیوەیەك مَالی خۆیان خەرج دەکەن، هیچ سوودیکیان پێ ناگەیەنێ.

ب- (إسراف) بە مانای زیڤه‌پۆیی کردنه له مَال خەرج کردن دا، له شتیڤدا که سوودی هه‌یه، بۆ وێنه: شته‌که پێویستی به هه‌زار (۱۰۰۰) دیناره، ئه‌و ده‌چێ چل هه‌زار (۴۰۰۰) دینار خەرج ده‌کات، مانای وایه سی و نۆیه‌که‌ی زیڤه‌پۆیی، به‌لام هه‌زاره‌که‌ی جیی خۆی گرتوه.

به‌لام (تبذیر)، ئه‌وه‌یه که هه‌ر له ئه‌سلدا ئه‌و مَال خەرجکردنه سوودی نه‌بێ و، که‌لێنیک نه‌گرێ، مرو‌وف بێ هووده ماله‌که‌ی خەرج بکات.

ئنجا ده‌توانین بڵێین:

په‌فتاریکی وه‌ک: جگه‌ره کیشان، قوماڕ کردن - که ئه‌وه هه‌ر زۆر له پێشتره - هه‌روه‌ها مه‌ی خۆری و به‌کاره‌ینانی مادده سڤکه‌رو سه‌رخۆشکه‌ره‌کان، ئه‌وه هه‌ر هیچ، که وێپرای قه‌ده‌غه بوونیان، ماله‌که‌ش که تێیاندا خەرج ده‌کری، مَال به‌فەرپۆدان و پڕژ و بڵاوکردنه‌وه‌و هه‌له‌ خه‌رجییه، هه‌روه‌ها هه‌رجۆره مَال خەرج کردنیکی دیکه، که هیچ که‌لێنیک نه‌گرێ و سوودی نه‌بێ، چ جای زیانی‌شی هه‌بێ، ئه‌وه هه‌ر هیچ! به‌لام ئه‌گه‌ر هه‌ر زیانی‌شی نه‌بێ، مادام سوودی نه‌بێ و که‌لێن نه‌گرێ، ئه‌وه به: (تبذیر) له قه‌له‌م ده‌درێ.

ئنجا ده‌پرسین: بۆچی خوا ﷻ لێره‌دا که‌سانیک که ده‌ست ب‌لاوی ده‌کەن، که‌سانیک که مَالی خۆیان به‌فەرپۆ ده‌ده‌ن و به‌شیوەیەك خه‌رجی ده‌کەن، که هیچ سوودیکیان پێ ناگەیەنێ، به‌ برای شه‌یتانی داناون؟ ده‌لێین: چونکه شه‌یتانیش به‌رانبه‌ر به‌ خواو به‌چاکه‌کانی خوا، ناسو‌پاسه، که‌سی‌کیش مَالی خۆی به‌شیوەیەك خەرج ده‌کات، که به‌ هه‌ده‌ری ده‌دات، له‌و په‌فتاره‌یدا، وه‌ک شه‌یتانی کردوه، ئه‌ویش ئه‌و نيعمه‌ته‌ی که مَال و سامانه، مادام که‌لێنی پێنه‌گرت و به‌فەرپۆی دا، مانای وایه وه‌ک چۆن شه‌یتان به‌رانبه‌ر به‌ چاکه‌کانی خوا ناسو‌پاس بوو، ئه‌ویش له نيعمه‌ت و چاکه‌ی مَال و سامان دا، ناسو‌پاسه به‌رانبه‌ر به‌ خوا، چونکه نيعمه‌ته‌که‌ی خوا، نادیده ده‌گرێ و به‌شیوەیەك مامه‌له‌ی له‌گه‌ڵ ده‌کات که پێچه‌وانه‌ی په‌زامه‌ندی خواو شه‌ریعه‌تی خواو، به‌رژه‌وه‌ندیی خۆی و کۆمه‌لگاشه.

له وباره وه چه ند فه رمووده یه ك دینینه وه:

یه كه م: {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، قَالَ: لَيْسَ الْمُسْكِينُ الَّذِي يَطُوفُ عَلَى النَّاسِ، تَرُدُّهُ اللَّفْمَةُ وَاللُّفْمَتَانِ، وَالْثَمَرَةُ وَالْثَمَرَتَانِ، وَلَكِنَّ الْمُسْكِينُ الَّذِي لَا يَجِدُ غِنًى يُغْنِيهِ، وَلَا يُفْطِنُ بِهِ، فَيَتَصَدَّقُ عَلَيْهِ، وَلَا يَقُومُ، فَيَسْأَلُ النَّاسَ} (أخرجه مالك: ۱۶۴۵، وأحمد: ۹۱۲۹، والبخاري: ۱۴۰۹، ومسلم: ۱۰۳۹، وأبو داود: ۱۶۳۱، والنسائي: ۲۵۷۲، وابن حبان: ۳۳۵۲).

ئه بوو هوره يره ﷺ، ده لی، پیغه مبه ر ﷺ فه رموویه تی: نه دار ئه و كه سه نه كه به سه ر خه لكه وه ده گه ری، پاروویه ك و دوو پاروو، یان خورمایه ك و دوو خورما، قه ناعه تی پی دینن و ده یگپر نه وه، به لكو نه دار {یك باشه چاكه ی له گه ل بكری و هاوکاری ی بكری}، كه سیكه سامانیكی نه بی نیازی بكات له خه لكی، {واته: ده وله مهن دیه کی نه، بی نیازی بكات له خه لك، كه چاوی له خه لك نه بی}، و هه ستیشی پی ناكری، چاكه ی له گه ل بكری و هاوکاری ی بكری و ناشچی: داوا له خه لك بكات.

كه واته: كه ده فه رمووی: (الْمُسْكِينُ الَّذِي لَا يَجِدُ غِنًى يُغْنِيهِ)، (مسكين) هینده ده وله مهن دیه كه سامانه كه ی بی نیازی بكات، ئه مه پشتگیری ئه و رایه ده كات كه ده لی: (مسكين) ئه و كه سه یه كه شتیکی هه یه، به لام پیی به ریوه ناچی، به لام (فقیر) ئه و كه سه یه: هیه چ شتیکی نه.

دووهم: {مَنْ أَحَبَّ أَنْ يُسْطَلَ لَهُ فِي رِزْقِهِ، وَيُنْسَأَ لَهُ فِي آثَرِهِ، فَلْيَصِلْ رَحِمَهُ} (أخرجه البخاري: ۱۹۶۱، ومسلم: ۲۵۵۷، وأبو داود: ۱۶۹۳).

واته: هه ر كه سیك هه زده كات كه بژیوی بو فراوان بكری و شوینه واری بو دوا بخری، (واته: ته مه نی درێژ بی و، ته مه نی پر به ره كه ت بی) با په یوه نندی خزمایه تی بگه یه نی.

سییه م: {مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُكْرِمْ صَيْفَهُ جَائِزَتَهُ، قَالَ: وَمَا جَائِزَتُهُ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: يَوْمٌ وَلَيْلَةٌ، وَالضَّيَافَةُ ثَلَاثَةُ أَيَّامٍ، فَمَا كَانَ وَرَاءَ ذَلِكَ، فَهُوَ صَدَقَةٌ عَلَيْهِ، وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ، فَلْيَقُلْ خَيْرًا أَوْ لِيَصْمُتْ} (أخرجه مالك: ۱۶۶۰، وأحمد: ۲۷۲۰۵، والبخاري: ۵۷۸۴، ومسلم: ۴۸، وأبو داود: ۳۷۴۸، والترمذي: ۱۹۶۷).

واته: هه ر كه سیك برپای به خواو به پوژی دوا ی هه یه، با ریز له میوانی خو ی بگری: خه لات و دیاریه كه ی، (واته: با به پیدانی خه لات و دیاریه كه ی، ریزی لی بگری)،

گوتیان: ئەي پيغەمبەرى خوا! ﷺ خەللات و ديارىيەكە كە پيشكەشى ميان دەكرى، چيە؟ فەرمووى: شەو و پوژيەكە، {واتە: شەو و پوژيەكە خزمەتى بكرى و، باباي خانەخوئى گرنىگى زياترى پييدا، بەو واتايە كە: خزمەتى تاييەتى بكات}، ئنجا مياندارىيەتى، سئ پوژە، لە دواي ئەو بە صەدەقەو خيەر پيكردن لە قەلەم دەدرى، هەركە سئيكش برۆاي بە خواو بە پوژى دوايى هەيە، با چاكە بلئ، يان بيەنگ بئ.

پيغەمبەرى خوا ﷺ بە گشتى ئەوئى فەرمووه، ئەگەرنا، جارى وايە خزم و كەس و برادەريەك مانگيكت لە لادەبئ، يان زياتريشت لە لادەبئ، توش واى نيشان نادەي: كە چاكە لە گەل دەكەي و خيەرى پيەكەي، بەلكو هەر وەك ميان، لەو ماوه دريژەدا مامەلەي لە گەلدا دەكەي، بەلكو لە ميانيش زياتر و، هەروەك كە سئەك كە لە ماله كەدايە، بەلام پيغەمبەر ﷺ بە گشتى و بو هەموو حالەتەكان فەرمايشت دەفەرموئ، ئەمەش بو ئەوئى كە وەك كلتووريەك دەبئ بزائري: ميان دەبئ شەو و پوژيەكە خزمەتى تاييەتى بكرى و سئ پوژان بە ميان لە قەلەم دەدرى، دوايى باباي خانەخوئى، ناچار نيە كە وەك ميان مامەلەي لە گەل بكات، بەلكو وەك كە سئەك كە چاكە لە گەل دەكات و خيەرى پيەكەك.

لە كوتايى ئەم مەسەلەيەدا قسەيەكى (القرطبي) دئنين: (من أنفق ماله في الشهوات زائداً على قدر الحاجات، وعرضه بذلك للنَّفاد، فهو مُبَذَّرٌ، ومن أنفق رُبْحَ ماله في شهواته، وحَفِظَ الْأَصْلَ أو الرِّقْبَةَ، فليس مُبَذَّرٌ، ومن أنفق دِرْهَمًا في حرامٍ، فهو مُبَذَّرٌ وَيُحْجَرُ عليه في نفقته الدَّرْهَمَ في الحرام، ولا يُحْجَرُ عليه إِنْ بَذَلَهُ فِي الشَّهَوَاتِ، إِلَّا إِذَا خِيفَ عَلَيْهِ النَّفَادُ)^(۱).

(قرطبي) وەك عادەتى خوئى لە زۆر لە ئايەتەكاندا، حوكمە شەرىعيەكان هەلدەهيئجئ، ليەش دەلئ:

هەر كە سئەك سامان و مالى خوئى لە ئارەزووكان دا، خەرج بكات، زياد لە پيويستى خوئى و بەهوئى ئەو خەرج كردنەي مالى و سامانى خوئەو، لە ئارەزووكانيدا، سامانەكەي بە فيرۆ بدات، ئەو بە (مبذّر) لە قەلەم دەدرى، {واتە: بەدەستبلاو ومال بە فيرۆدەر}، بەلام هەر كە سئەك قازانجى مالى و سامانەكەي لە تير كردنى ئارەزووكانيدا {مەبەست پيئى ئارەزووى شەرىعيە} خەرج بكات، بەلام ئەسلى مالى و سامانەكەي بهيئتيەو و پاريئى، ئەو بە مالى بە فيرۆدەر (مبذّر) لە قەلەم نادري، بەلام هەركە سئەك يەك درەم

(۱) الجامع لأحكام القرآن: ج ۱۰، ص ۲۴۸.

له چه پامدا خه رج بکات، ئه وه به مال به فیروډدر له قه لهم ده دری و، له وه دره مه دا که له چه پامدا خه رجی ده کات، چه جری ده خریته سهر، {حَجْر: زاراوویه کی فیهیه، ئایا کئی (حَجْر)ی ده خریته سهر؟ خوای پهروه ردگار ده فهرموئ: ﴿وَلَا تُؤْتُوا السُّفَهَاءَ أَمْوَالَكُمُ الَّتِي جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ قِيَمًا﴾، واته: نه فامه کانتان ئه وه مال و سامانه یان ته سلیم مه کهن، که خوا به هوئی ئه وه وه پاتان ده گری، واته: ده بی چه جریان بخریته سهر و پریان لی بگری له ته صه پرروف و ده ست وهر دانه مال و سامانی خو یان، که سی که نه زانی مال و سامانه که ی به کار بهیئ، له بهر ژه وه ندیی خویدا، ده بی دهستی بگری، به لام مروف مه نع ناکری و چه جری ناخریته سهر، ئه گهر مال و سامانه که ی له تیر کردنی ئاره زووه کانی دا به کار بهیئ، مه گهر مه ترسیی ئه وه ی لی بکری، مال و سامانه که ی هه مووی خه رج بکات و هیچی بو نه مینیته وه.

یانی: دهسته و ئه ژنو و ده ست به تال دابنیشی، له و کاته دا له بهر بهر ژه وه ندیی خوئی، کومه لگای مسولمان و قه واره ی ئیسلامی، دهستی ده گری، چونکه ئه وه که سه بوئی نه مال و سامانه که ی خوئی، به وه شیوهیه خه رج بکات و به فیرووی بدات، دوایش دهسته و ئه ژنو دابنیشی و ده ست له بهر خه لکی پان بکاته وه.

The banner is divided into several sections with a central portrait of a man in a turban and uniform. Above the portrait, there is text in Pashto and English: "Alibapir.net" and "www.alibapir.net". Below the portrait, there are links to social media platforms like Facebook, YouTube, and Telegram, along with QR codes. The banner also includes the text "Alibapir" and "Alibapir.net" in different colors and fonts.

مەسەلەى شەشەم:

هەرکاتیکیش لەبەر تەنگ دەستی، نەتوانی هاوکاریى ئەو کەسانە بکەى و، بە هیواى بەزەیی و بەخشى خوا بووى، کە لە داهاوودا شتیکت بۆ پرەخسێنى، قسەیهى خۆش و ئاسانیان لەگەڵدا بکە:

ئەم ئایەتەش پەوشت و پەفتاریى سێزدەیهەم دەگرێتە خۆى:

خوا دەفەرموى: ﴿وَأَمَّا نَعْرِضَنَّهُمْ لَمَّا نَحْنُ مُغْتَبِئِينَ بِآيَاتِنَا لِيَمْلِكُنَا آلُ سَدُومَ وَآلُ عَمُوشَ ۚ إِنَّهُمْ قَوْمُ مُتَعَبٍ ۖ سَخِرْنَا لَكُمُ الْيَدَيْنِ لَعَلَّكُمْ تَهْتَكُونَ ۚ﴾ (۲۸)

شیکردنەهەى ئەم ئایەتە، لە سێ برگەدا:

(۱)- ﴿وَأَمَّا نَعْرِضَنَّهُمْ﴾، هەرکاتیک پووت لێیان وەگیراو پشت تێیانکرد، یانی: لە خەزان، لە نەدار، لە رێبوار، چونکە: ئەو سێیه، باسکراون، بەلام بە (قیاس) بۆ سەر ئەوانەش، هەموو ئەوانەى کە لە کۆمەڵگادا پێویستییان بە هاوکاریى هەیه، وەك لە شوێنەکانى دیکەى قورئاندا، خوا ﷻ باسیان دەکات، باسى قەرزدار دەکات، باسى هەتیوان دەکات، باسى جەنگاوەران و باسى سەرجهەم ئەو پێکەتانهى کۆمەڵگا دەکات، کە پێویستییان بە دەستگروویى و هاوکاریى هەیه، وشەى: (إِذَا) لە (إِنْ، مَا) پێکەتات، (إِعْرَاضُ) یەش پێچەوانەى (إِقْبَالَ، ه)، (إِقْبَالَ) پووتی کردن و (إِعْرَاضُ) پشت تێکردن و پوو لێ وەرگیران، چونکە (إِعْرَاضُ) لە (عَرَضَ) هەهاتو، (عَرَضَ) واتە: (جَانِبَ) یانی: لا مل تێکردن و پوولێ وەرگیران، چونکە کەسێک بەرەو پووی دەچى، بێگومان تۆ پووی تێدەکەى، کە لێرەدا ئەسلەن پووت تێکردنە کەش تەعبیریکی مەجازییه، واتە: هاوکاریى کردن و داواگرتنەوه.

لا مل تێکردن، یان پوو لێوەرگیرانیش، یانی: پێنەدان، هەرکاتیک ئەوانە وابوون و، تۆش خالت وابوو: پشتیان تێبکەى و، پوویان تێ نەکەى و، هاوکارییان نەکەى:

(۲)- ﴿أَتَعَاةَ رَحْمَةٍ مِّن رَّبِّكَ تَرْجُوهَا﴾، لە حالیکدا تۆ پوویان تێناکەى، تۆ خوازیار و ئومیدەوارى بەزەیهى کە لە پەرورەدگار تەوه، یانی: کە پشتیان تێبکەى، لەبەر ئەوهى نیتە و لەو کاتەدا بە دەستتەوه نیه و ناتوانی هاوکارییان بکەى، بەلام مادام هیوات بە بەزەیی و بەخشى خوا هەیه شتیکست بێتە دەست لە داهاوودا، لەو حالەدا:

(۳) - ﴿فَقُلْ لَهُمْ قَوْلًا مِّسُورًا﴾، {لهو حاله ته دا} قسه يه كي ئاسانيان له گه لدا بکه.

(المیسور: مفعول من اليسر، وهو السهولة، وفعله مبنی للمجهول، يقال: يسر الأمر، كما يقال: سجد الرجل ونحس، والمعنى: جعل يسيراً غير عسير، والقول الميسور: اللين الحسن المقبول عندهم)، وشه ی (میسور) (مفعول) ه له (یسر) هوه هاتوه، واته: ئاسانی و، کرداری (میسور) به حاله تی: (مبنی للمجهول) دی، واته: بکه ر نادیار، ده گوتری: (یسر الأمر)، واته: کاره که ئاسان بوو، ههروه که ده گوتری: (سجد الرجل) پیاوه که به خته وهر بوو، دیسان ده گوتری: (نحس الرجل) پیاوه که نه گبه ت بوو.

(القول الميسور) یش قسه يه كي نه رمی چاکه، که په سند بی له لای وان، یانی: به قسه يه كي خوش و، به پروویکی خوش بیان دوینه و به پریان بکه و، بویان پروون بکه وه که جاری به ده ستته وه نیه.

که واته: مهرجی پشتتیکردن و، پروولی وه رگیان و، هاوکاری نه کردنی خزم و، نه دارو، ریوار و پیکهاته کانی دیکه ی کومه لگا، دوو شته:

یه که م: ده بی نه تبی، چونکه خوا ده فهرموئ: ﴿أَبْتَغَاءَ رَحْمَةٍ مِّن رَّبِّكَ رَجُوهَا﴾، واته: خوازیاری به زه یه کی له پهروه دگارتته وه، که تو ئومیده واری، واته: هیوات وایه: به هوئ به زه یی پهروه دگارتته وه، شتیکت بیته ده ست له ئاینده دا.

دووهم: نه وه یه که تو قسه يه كي نه رم و باشیان له گه لدا بکه ی، یانی: که تو ناتوانی به کرداریش هاوکاریان بکه ی، لانی که م به گوئار، دلیان خوش بکه و پرووت له گه لیان خوش بی و، قسه ت له گه لیان نه رم بی، وه (مُتَنَبِّي) شاعیر ده لی:

لَا خَيْلَ عِنْدِي أَهْدِيهَا وَلَا مَالَ ... فَلْيُسْعِدِ النَّطْقُ إِذَا لَمْ يُسْعِدِ الْحَالُ

واته: نه ته سپم هه یه بیکه مه دیاری، نه مال و سامان، ته گهر به حالیش نه توانم بابای داواکار دلخوش بکه م، با به قسه ی خوش دلخوشی بکه م.

لیره دا که خوا ده فهرموئ: ﴿أَبْتَغَاءَ رَحْمَةٍ مِّن رَّبِّكَ رَجُوهَا﴾، مه به ست له به زه یی و په حمه ت، بریتیه له رزق، بوچی خوا ﷺ رزقی به به زه یی ناوه یناوه؟ (سُمِّي الرُّزْقُ رَحْمَةً، لَأَنَّهُ سَبَبُ رَحْمَةِ اللَّهِ لِلْمُنْفِقِ)، واته: بویه وشه ی بژیو به په حمه ت دانراوه و ناوئراوه، چونکه که سیك یارمه تی که سیكی دیکه بدات، نه وه مایه ی دابه زینی به زه یی خوایه بو بابای به خشر، ده شگونجی بلین: تو چاوه ری و خوازیاری به زه یی خوا بکه، به هوئ

بەزەيىيەو، خوا ﷺ بڑیویکت بېئیتە دەست و، توانایەکی ماددییت بوۋ پرەخسینى، که بتوانی هاوکاری و دەستگرویی ئاتاچان بکەى.

هەرودها ئەم ئایەتە راستییەکی دیکەش دەگەیه نى، وهك زانیان گوتوویانه: (وَفِيهِ تَأْدِيبٌ لِّلْمُؤْمِنِ اِنَّهُ اِذَا كَانَ فَاقِدًا لِّمَا يَبْلُغُ بِهِ فَعَلَ الْخَيْرَ، وَجَبَّ عَلَيْهِ السَّعْيُ لِتَنَسِيرِ اَسْبَابِهِ وَرَجَاءِ ذَلِكَ مِنَ اللّٰهِ)، ئەمە جوړیک له فیڕکردنی پرواداریشه، که ئەگەر نهیتوانی و توانای نهبوو چاکه و هاوکاری پى بکات، لهسەری پیویستە هوکارەکانی به دەستھێنانی مال و سامان بگریتهبەر، له خواش بخوازی و داوا بکات.

یانی: ئەگەر ئیستاش ناتوانی ببەخشی، دەبی کاریک بکات که له داهاتوودا، توانای هەبی ببەخشی و هاوکاری ئاتاچان بکات.

The banner is divided into several sections with a central portrait of a man in a turban. At the top, it says "www.alibapir.net" and "English - عربي - گۆڤى". Below the portrait, it says "www.alibapir.net" and "English - عربي - گۆڤى". On the left, there is a Facebook link "AliBapir" and a QR code. On the right, there is a YouTube link "AliBapir" and a QR code. At the bottom, there are three QR codes for different platforms.

مەسەلەى ھەوتەم:

دەست بە قوۋچاۋىيى بە ملتەۋە مەنووسىنە و بە تەۋاۋىيش بىلاۋى مەكە، ئەگەرنا بە عەيىدارىيى و پەككەۋتوۋىيى دادەنىشى:

ئەم ئايەتە موبارەكەش ھەركام لە پەۋش و ئاكارى چۈاردە و پازدە دەگىرئە خۇي:

خوۋا دەفەرەمۆي: ﴿وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ وَلَا تَبْسُطْهَا كُلَّ الْبَسْطِ فَتَقْعُدَ مَلُومًا مَّحْسُورًا ۚ﴾ (۲۹)

شىكىردنەۋى ئەم ئايەتە، لە چۈار بىرگەدا:

(۱) - ﴿وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ﴾، دەستت ۋەك كۆت كرابى بە ملتەۋە مەنووسىنە، بۆچى خوۋا ۋا دەفەرەمۆي؟ (اليد: آله العطاء ورمزه، والغل: كناية عن البخل)، دەست ئامرازى بەخشىن و ھىماي بەخشىنە، (غل) كۆت و زنجىرىش كىنايەيە بۆ چىروۋكىيى و پىژدىي، واتە: ئەو ئامرازى كە پىي دەبەخشى بە ملتەۋە مەنووسىنە، ۋەك ئەۋەي كە كۆت كرابى و چىروۋك و پىژد مەبە.

(۲) - ﴿وَلَا تَبْسُطْهَا كُلَّ الْبَسْطِ﴾، بەلام ۋەك چۆن نابى: دەستت بەستراپى و زنجىر كرابى و بەملتەۋە نووساندې بۆ ئەۋەي ھىچى لى نەيەتە دەر، نابى بە تەۋاۋىيش بىلاۋى بىكەيەۋە، كە ھىچى پىئو بەند نەبى.

(كُلُّ الْبَسْطِ: الْبَسْطُ الَّذِي لَا بَسْطَ بَعْدَهُ، وَهُوَ مَعْنَى النَّهْيَةِ)، (كُلُّ الْبَسْطِ) يانى: بە تەۋاۋىي، كە ھىچ مەجالى دىكەي تىدا نەمىنى بىلاۋى بىكەيەۋە.

(۳) - ﴿فَتَقْعُدَ مَلُومًا مَّحْسُورًا﴾، ئەم (ف)يە بۆ (جزاء)، ياخود بۆ (تعقيب) بەدۋاداهاتنە، واتە: كە بەھۇي ئەۋەۋە، يان: سەرەنجام دابىشى، (فتقعُد)، (قعود) يانى: دانىشتن، (فتقعُد) واتە: پىژدەنىشى و دادەنىشى، كە ئەمە پەمزە بۆ تەنبەلىيى و بى دەستەلاتىيى و دەستە پاچەيى، چۈنكە ئەگەر كەسىك تواناي ھەبى ھەلدەستىتە سەرپى، دەگوتى: دابىشە، تۆ ھىچت لە دەست نايەت.

(ملوماً) يانى: پەخنە لىگىراۋو سەرزەنشت كراۋ.

(۴) - ﴿مَحْسُورًا﴾، واتە: پەككەوتوو.

یانی: ئەهی مەرۆڤ! لە حالەتی دەست بە ملەوه نووساندن دا، بە قووچاوی وەك كۆتكرابى، سەرکۆنەو لۆمە دەكری لەسەر چرووكی و پڕدی، پەخنەت لێدەگیرى و عەبیدار دەبى، لە حالەتی دەستبلاویش دا كە تەواو دەستی خۆت بڵاوبكەیهوه، ماندوو و پەككەوتوو دەبى و لیت دەبېرى و دادەنیشی.

(المَحْسُور: الْمَنْهُوْكُ الْقَوَى، بَعِيرٌ حَسِيرٌ: إِذَا أَنْعَبَهُ السَّيْرُ فَلَمْ تَبْقَ لَهُ قُوَّةٌ، يَقُولُ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى: ﴿يَنْقَلِبُ إِلَيْكَ الْبَصَرُ خَاسِئًا وَهُوَ حَسِيرٌ﴾ (المَلِك)، واتە: (مَحْسُور) كەسێكە وزەى نەمايى، دەگوترى: (بَعِيرٌ حَسِيرٌ) كاتیك حوشتەرە كە هیچ توانای پۆشتنى نەمايى، زۆر پۆشتبى و تەواو ماندوو بى و پەكى كەوتبى.

هەرۆهەها خوا ﷻ لە سوورەتی (المَلِك) دا دەفەرموی: ﴿يَنْقَلِبُ إِلَيْكَ الْبَصَرُ خَاسِئًا وَهُوَ حَسِيرٌ﴾ (۴)، واتە: ئەگەر تەماشای گەردوون بكەى، بۆ ئەوهی پەخنەو كەم و كۆپى و ناریكى تیدا بدۆزیهوه، سەرەنجام چاوت دەگەریتەوه بۆ لات، بە دەرکراوی، ﴿وَهُوَ حَسِيرٌ﴾ لە حَالێك دا كە پەكى كەوتوه، چونكە: زۆر گەراوهو سووراوه، بەلام هیچ كەم و كۆپى لە دروستكراوهكانى خوا و لە گەردووندا نەدۆزیهوه.

The banner is a horizontal strip with a light grey background and orange borders. In the center is a portrait of a man with a beard and a turban. Above the portrait, text in English and Urdu is visible. Below the portrait, the website address www.alibapir.net is displayed. The banner is divided into sections by horizontal bars. The top bar is blue with the Facebook logo and the text 'Alibapir' and 'Alibapir' in Urdu. The middle bar is red with the YouTube logo and the text 'Alibapir' and 'Alibapir' in Urdu. The bottom bar is white with the Instagram logo and the text 'Alibapir' and 'Alibapir' in Urdu. There are also QR codes and a small logo for 'Alibapir' on the left side.

مەسەلەى ھەشتەم:

بەدلىيى پەرۋەردگارت ھەركەسىك بىھوئى، بژىوى بۆ فراوان دەكات و، بۆ ھەركەسىكىشى بوئى، لىي دەگرىتەوھو ھەرخوئى شارەزاو بىنەرى بەندەكانىھتى:

وھك دەفەرموئى: ﴿إِنَّ رَبَّكَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا﴾

شىكردنەھوئى ئەم ئايەتە، لە چوار بېرگەدا:

۱- ﴿إِنَّ رَبَّكَ﴾، بىگومان پەرۋەردگارى تۆ، بەخپۆكەرى تۆ، مشوورخۆرى تۆ، لەم سوورەتەدا وشەى (رې) زۆر دووبارە بۆتەوھ، پىشتىش گوتوومانە، وشەى (رې) ماناى: ۱- خاوەن و، ۲- بەخپۆكەرو، ۳- مشوورخۆرو، ۴- سەرپەرشتىيارو، ۵- پەرۋەردگارو، ۶- پەرستراوو، ۷- بەدپەنەرىش ھەر دەگەيەنئى، بەلام لە كوردیدا زياتر وشەى پەرۋەردگار، يان پەرۋەرنە، يان بەخپۆكار، يان سەرپەرشتىيار، بەكاردئى.

۲- ﴿يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ﴾، پۆزى و بژىو بۆ ھەركەسىك بىھوئى فراوان دەكات، واتە: زۆر دەكات.

۳- ﴿وَيَقْدِرُ﴾، ھەرۋەھا تەنگ دەكاتەوھ، (قَدَرَ يَقْدِرُ، أَي: ضَيِّقُ يُضَيِّقُ) كە مەبەست لە تەنگ كەرنەوھو بەرتەسك كەرنەوھ، كەم كەرنەوھى، واتە: بۆ ھەركەسىكى بوئى، بژىوى بۆ فراوان دەكات و، بۆ ھەركەسىكىش بىھوئى، لىي ۋە تەنگ دىئى و كەم دەكاتەوھ.

۴- ﴿إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا﴾، بەدلىيى ئەو سەبارەت بە بەندەكانى زۆر شارەزايەو، زۆرىش بىنەرە، واتە: ئاگادارو شارەزاي حال و بالئى بەندەكانىھتى و دەزانئى: ھەركامپىكان چۆنەو، چى بۆ باشە؟!

روونكردنەھوئى چەمكى: فراوانكردن و تەنگكردنى بژىو:

پۆيىستە ئەو بزانين كە فراوان كردن و تەنگكردنەھوئى بژىو، وھك ھەر شتىكى دىكە بە ويىستى خوايە، بەلام لەمىيانى ھۆكارەكاندا ئەو دوو حالەتە دىئە دى: كەسىك كە كۆشش دەكات و ھەولەدەدات و مشوور دەخوات و خوئى ماندوو دەكات، بە زۆرىي وايە:

ئەو جۆرە كەسانە بژیویان دەست دەكەوئ و پۆزییان فراوان دەبئ، بە ئەندازەى ئەو
 كە لیزانانە ھەولەدەدەن و، كۆشش دەكەن و خۆیان ماندوو دەكەن و، مشوور دەخوئ،
 ۋەك خوا لە سوورپەتى (النجم) دا دەفەرموئ: ﴿وَأَنْ لَّيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى﴾ (۳۱)،
 واتە: بۆ مروؤف ھىچ بەرھەمئەك نىە، مەگەر كۆشش بكات.

بەلام كەسئەك تەنبەل تەنبەل دابنىشئ و نەيەوئ ئارەقە بكات و، خۆى ماندوو
 نەكات، بئگومان ئەو بژیوہكەى تەنگ دەبئتەو، ئنجا بۆيە خوا ھەردوو ھالەتەكەى
 پالداونە لای خۆى، ھەم فراوانكردنى بژیو، ھەم كەمكردنەو، كە وشەى (بَسْطُ) و
 (قَبْضُ)ى، بۆ بەكارھێنان، واتە: فراوان كردن و تەنگكردنەو، بۆيە پاللى داونە لای خۆى،
 چونكە:

۱- بە ويستى خوا ئەو ھالەتانە دئتە دى.

۲- بەپئى ئەو ياسايانەى خوا لە ژيانى مروؤفا دابناون، دئتە دى، كە يەكئەك لە ياساكانى خوا لە ژيانى
 مروؤفا ئەوئە: ھەر كەسئەك ھەولەدات و، كۆشش بكات و، خۆى ماندوو بكات بژیوى فراوان
 دەبئ و ھەر كەسئەك تەنبەل تەنبەل دابنىشئ و، تەوئەزەل بئ و، خۆى ئەزىت نەدا و، خۆى
 ماندوو نەكات، بژیوہكەى كەم دەبئ و چاوى لە دەستى خەلك دەبئ.

ھەلبەتە ئەو بە زۆرى و ۋەك بنچينەيەكى گشتى وايە، ھى واش ھەيە زۆر خۆى
 ماندوو دەكات، بەلام بژیوہكەى ھەر كەم دەبئ، ھەروەھا ھى واش ھەيە كەمتر خۆى
 ماندوو دەكات، بەلام بژیوى زياترى بەدەستەو دئ، بەلام ئەو ريزپەرە و ۋەك بنچينەى
 گشتى: كەسئەك خۆى ماندوو بكات بۆ ھەرشتئەك، ئەو شتەى دەست دەكەوئ، ۋەك
 پيشتەر خوا فەرموئ: ﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ عَجَلْنَا لَهُ فِيهَا مَا نَشَاءُ لِمَنْ نُرِيدُ...﴾ (۱۸)،
 ئەمە بۆ دنيا خوازان، ﴿وَمَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ وَسَعَىٰ لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ
 كَانَ سَعْيُهُمْ مَشْكُورًا﴾ (۱۹)، ئەمەش بۆ دواوژر خوازان، ﴿كَلَّا نُمَدِّ هَتُولَاءَ
 وَهَتُولَاءَ مِنْ عَطَاءِ رَبِّكَ وَمَا كَانَ عَطَاءُ رَبِّكَ مَحْظُورًا﴾ (۲۰)، ئەمەش بۆ ھەردووك لايان
 بۆ ھەموو كەس و لايەك بە گشتى.

مەسەلەى نۆیەم:

خو دەفەرموی: پۆلە کانتان لە ترسی ھەژاریی مەکوژن، ئیمە بژیوی ئیوھو ئەوانیش دەدەین و، کوشتیان تاوانیکی زلە:

ئەم ئایەتە پەروشت و پەفتاری شازدەییەم دەگریتە خۆی.

خوای پەرورەدگار دەفەرموی: ﴿وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ خَشْيَةَ إِمْلَاقٍ نَحْنُ نَرْزُقُهُمْ وَإِيَّاكُمْ إِنَّ قَتْلَهُمْ كَانَ خِطْئًا كَبِيرًا﴾ (۳۱)

شیکردنەوی ئەم ئایەتە، لە چوار بەرگەدا:

(۱) - ﴿وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ﴾، ھەرۆھە منداڵە کانتان مەکوژن، (أَوْلَاد) کۆی (وَلَد)، (وَلَد) ھەم کور (ابن) ھەم کچ (بنت) دەگریتەو، پۆلە کانتان مەکوژن، منداڵە کانتان مەکوژن، واتە: کور و کچە کانتان ھەردووکیان دەگریتەو.

(۲) - ﴿خَشْيَةَ إِمْلَاقٍ﴾، واتە: لە ترسی ھەژاریی، لە ترسی ئاتاجیی و نەبوونی، (إِمْلَاق: إِفْتِقَار، الْمَلَقَةُ: الصَّفَاةُ الْمَلْسَاءُ)، (مَلَقَة) بەو بەردە تەنکە لووسە دەگوێرێ، کە ھیچ شتیکی پێو بەند نابێ، ئەو مەرقەش کە ھیچی نیە، بە تاتە بەردیکی لووس چوێراو، وەك ئەو چۆن ھیچ گلی پێو بەند نابێ، ئەویش ھیچ مأل و سامانی نیە، ئنجا خو دەفەرموی: ﴿وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ خَشْيَةَ إِمْلَاقٍ﴾، لە ترسی ھەژاریی و نەبوونی منداڵە کانتان مەکوژن.

(۳) - ﴿نَحْنُ نَرْزُقُهُمْ وَإِيَّاكُمْ﴾، ئیمە بژیوی ئەوانیش و، ئیوھش دەدەین.

لێرەدا منداڵەکانی پیش خستوون، چونکە ئەو کەسە ئیستا ھەژار نیە، بەلام دەترسی ھەژار بێ لە داھاتوودا، بۆیە خوا ﷻ بژیودانی پۆلەکانی پیشخستو، یانی: لە داھاتووشدا بژیوی ئەوانیش و ھی ئیوھش دەدەین.

(۴) - ﴿إِنَّ قَتْلَهُمْ كَانَ خِطْئًا كَبِيرًا﴾، بە دلنیایی کوشتیان لە ترسی ھەژاریی و نەبوونی تاوانیکی گەورە، (الْخِطْءُ: مَصْدَرُ خَطِئَ بَوَزَنَ فَرَحَ، إِذَا أَصَابَ إِثْمًا، وَلَا يَكُونُ الْإِثْمُ إِلَّا عَنْ عَمْدٍ)، وشە (خِطْء) چاوگی (خِطِيء) یە، ئەمە بۆ کەسێکە کە بە ئانقەست گوناھێک بکات، گوناھیش ھەر بە ئانقەست دەکری، گوناھێک کە بە ئانقەست نەکری، بە گوناھ لە قەلەم نادری، وەك خوا ﷻ لە سوورەتی (العلق) دا دەفەرموی: ﴿نَاصِيَةٌ كَذِبَةٌ خَاطِئَةٌ﴾ (۱۶)، (خاطئة) واتە: گوناھبار.

هەرودەها لە سوورەتی (القصص) دا دەفەرموی: ﴿إِنَّ فِرْعَوْنَ وَهَمَنَّ وَخُنُودَهُمَا كَانُوا خَطِيعِينَ﴾، واتە: بەدڵنیایی فیرعەون و هامان و سەربازەکانیان، گوناھبار بوون، ئەمە بە نەسبەت (خَطِيع) کە لە (خَطِيع) ھەواتووە.

بەلام بە نەسبەت ھەلە (خَطِيعاً) ھەو:

(أَمَّا الْخَطِيعُ: وَهُوَ ضِدُّ الْعَمْدِ وَفِعْلُهُ: أَخْطَأَ وَأَسْمُ الْفَاعِلِ: مُخْطِئٌ)، واتە: بەلام ھەلە (خَطِيعاً)، پێچەوانە ی ئانقەست (عَمْد) ە و کردارە کە ی (أَخْطَأَ) یەو، ناوی بکەر (اسم الفاعل) ە کە ی (مُخْطِئٌ) ە، کە بریتییە لە کەسیک، نە یویستووە ئەو گوناھە بکات، بەلام وا ھاتووە پێش، وە ک (الْقَتْلُ الْخَطِيعُ)، کەسیک فیشەکیک دەگریتە نیچیریک، بە کەسیک دەکەوێ، یاخود تارماییەکی دیتە پێشی چاو، وا دەزانێ درندەییە کە، دوایی تەماشای دەکات مەوۆکیکە، یان لە کرداردا ھەلە دەکات، یاخود لە نیازو مەبەستە کە دا ھەلە دەکات، یاخود لە ھەردووکیاندا ھەلە دەکات، ئەو پێی دەگوترێ کوشتنی ھەلە.

بەلام کوشتنی ئانقەست (عمد) ئەوێە کە ھەم بپەوێ ئەو کەسە بکوژێ و، ھەم بەشتیک لەو کەسە بدات کە بکوژ بێ و مایە ی کوشتن بێ، چونکە ئیمە نیە تە کە ی نازانین، دەتوانی بلی: من نە مویستووە بیکوژم، بەلام تەماشای دەکەین: ئەگەر ئەو شتە ی بەکاری ھیناوە و، زەبرە کە ی پێ وەشانووە، مایە ی کوشتن بێ: چە ک بێ، تیغیک بێ، شتیکی وابێ کە مەوۆکی پێ بپەوێ، ئەوکاتە دەلیین: تۆ مەبەست کوشتن بوو و نیەتی کوشتن ھەبوو، ھەم لە دڵدا بە نیەت و ھەم بە کرداریش.

لێرەدا جیی سەرنج ئەوێە کە لە سوورەتی (الأنعام) دا کە پێشتر تەفسیرمان کردووە، خوا دەفەرموی: ﴿وَلَا تَقُولُوا أَوْلَدَكُمْ مِنْ إِمْلَاقٍ نَحْنُ نَرْزُقُكُمْ وَإِيَّاهُمْ﴾، واتە: منداڵەکانتان بە ھۆی ھەژاری و نەدارییەو مەکوژن، ئیمە بژیوی ئیوێش و ئەوانیش دەدەین.

بەلام لێرەدا دەفەرموی: ﴿وَلَا تَقُولُوا أَوْلَدَكُمْ خَشْيَةً إِمْلَاقٍ نَحْنُ نَرْزُقُهُمْ وَإِيَّاكُمْ﴾، واتە: منداڵەکانتان لە ترسی ھەژاری مەکوژن {ئە ک لەبەر ھەژاری کە ئیستا تێدان، بە لکو لە ترسی ئاتاجییە ک کە لە داھا توودا دی}، چونکە: ئیمە بژیوی ئەوانیش و ئیوێش دەدەین.

ھۆکاری ئەو جیاوازییەش ئەوێە کە: لە سوورەتی (الأنعام) دا باسی حالیک دەکات کە ئەو کەسە لەوکاتەدا تێدایە، کە بریتییە لە ھەژاری و نەداری، بۆیە پێشی بژیوی

باب و دايكەكان پېش دەخات، ﴿تَحْنُ نَرْزُقُكُمْ وَإِيَّاهُمْ﴾، يانى: ئەو ھالەتق ھەژارىي و نەدارىيەى كە ئىستا تېيدان، لەبەر ئەو ھەندالەكانتان مەكوژن، ئىمە بژىوى ھەردووك لاتان دەدەين، پېشى ھى خۇيان (باب و دايك) و پېش خستو، چونكە ھەژارىي و نەدارىيەكە، ئەوان زياتر ھەستى پى دەكەن، ئەوان زياتر دەيچىژن، بەلام لېرە لە سوورەتى (الإِسْرَاءُ) دا چونكە ھەژارىيەكە لە ئىستادا نى، بەلكو چاوەرپى دەكرى لە داھاتوودا بىتە دى، بۆيە دەفەرموى: ﴿تَحْنُ نَرْزُقُهُمْ وَإِيَّاكُمْ﴾، واتە: ئىمە بژىوى ئەوانىش و ئىوھش دەدەين، لېرەدا ھى ھەندالەكانى پېش خستو، واتە: دلىا بن! بژىوى ھەندالەكانىشتان دەدەين و ھى ئىوھش دەدەين، بۆيە ھىچ بيانو و پاساويكتان نىە بۆ كوشتنى ھەندالەكانتان.

كە ئەوھش نەرتىك بوو لە نىو ھەندىك لە تېرەو ھۆزەكانى عەرەبدا، ھەرچەندە زياتر باسى كوشتنى كچان كراو، زىندە بە چالكردى كچان، بەلام وا پىدەچى جار جارە كورپىشان كوشتن، كەسك كە خىزانى زۆر بووبى، كە ئىستاش ئەو ھەر ھەيە، ھەندى كەس ھەندى خوى فرى دەدات و، ھەندى كەس ھەندى خوى لە دايەنگا (حضانة) دادەنى، بە تايەت لەنىو ولاتانى پۆژئاوادا، كە بەداخەو ئەو ئىستا لەنىو ولاتانى مسولماننىشىيان دا پەيدا بوو، بەتايەتق بۆ ئافرەتاتىك كە لەرپى ناشەرعييەو ھەندىيان پەيدا دەبى، ھەندالەكانىيان فرىدەدەن، يان لە شوپىك دايەدەين، بەلكو جارى و ھەيە فرى دەدەنە زىلخانەكەو، ئىجا ئەم ئايەتە: ھەم ئەو ھالەتەنە و، ھەم ئەو ھالەتەنى لە رابردووش دا ھەبوون، ھەموويان دەگرىتەو.

The banner includes the following information:

- Top Left:** Facebook link: [facebook.com/alibapir](#)
- Top Right:** Facebook link: [Alibapir/](#)
- Middle Left:** Archive link: [archive.org/details/alibapir](#)
- Middle Right:** YouTube link: [Alibapir/](#)
- Bottom Left:** QR codes for Alibapir and a website link: [www.alibapir.net](#)
- Bottom Right:** QR codes for Telegram, WhatsApp, and a website link: [www.alibapir.net](#)

مەسەلەى دەيەم:

توخنى زينا مەكەون، چونكە كارىكى زۆر دزىو و ناقۇلايە و خراپترين شيوازو پىبازە
بۇ تىركردنى غەريزەى جينسىي:

پەوشت پەفتارى حەقدەيەم دەگرىتە خۇى:

خو **﴿وَلَا تَقْرُبُوا الزِّنَىٰ إِنَّهُ كَانَ فَحِشَةً وَسَاءَ سَبِيلًا﴾** (۳۲).

شىكردنەوى ئەم ئايەتە، لە سى برگەدا:

(۱) - **﴿وَلَا تَقْرُبُوا الزِّنَىٰ﴾**، نيزىكى زينا مەكەون، بىگومان ئەم تەعبيرە، مانايەكەى زۆر لەوہ
بەھىزترە كە بفەرموى: زينا مەكەن! چونكە: توخنى زينا مەكەون، واتە: ھەر لىشى نيزىك
مەكەونەوہ، چ جاي بىكەن! زىناش پىكەوہ جووت بوونى پياويك و ئافرەتتەكە، بە شىوہيەكى
ناشەرعى و بەبى گرىبەستى ھاوسەرگىرىي.

(۲) - **﴿إِنَّهُ كَانَ فَحِشَةً﴾**، بىگومان ئەو زىناكردن و داوین پىسيە، گوناھىكى زۆر ناقۇلايە،
(فَاحِشَةً: فَعْلَةٌ بِالْغَةِ الْحَذِّ الْأَقْصَى فِي الْقُبْحِ)، واتە: كردارىكە گەشتوتە ئەوپەرى سنوورى خۇى لە
ناشىرىنى و ناقۇلايى و دزىويىدا.

(۳) - **﴿وَسَاءَ سَبِيلًا﴾**، خراپترين پىگەشە، (السَّبِيلُ: الطَّرِيقُ، وَهُوَ مُسْتَعَارٌ، هُنَا لِلْفِعْلِ الَّذِي يُلَازِمُهُ
الْمَرْءُ، وَيَكُونُ لَهُ دَابَّاءٌ)، وشەى (سبيل) واتە: پىگا، كە لىرەدا خوازراوہتەوہ بۇ كردارىك كە مروف
لەسەرى بەردەوام دەبى و دەيكات بەعادەت.

كە دەفەرموى: **﴿وَسَاءَ سَبِيلًا﴾**، واتە: پىيەكى زۆر خراپە، لە ھەموو پرويكەوہ
داوین پىسى و، زينا پىيەكى خراپە:

۱- لە پرووى تەندروستىيەوہ، بۇ ھەردوو پەگەزى نىر و مى.

۲- لە پرووى خىزانىيەوہ.

۳- لە پرووى پەوشتىيەوہ.

۴- لە پرووى كۆمەلايەتتىيەوہ.

۵- له پرووی ئابوورییهوه.

۶- له پرووی سیاسییهوه.

۷- پاشان له پرووی ئەمنییەوه، زۆرجاران دەزگا ئەمنییەکان، لەپێی ئافەرەتی خراپەوه، لەپێی پیاوی داوین پیس و ئافەرەتی داوین پیسەوه، زەفەر بەیەکدی دەبەن و، زەفەر بە خەلکی دەبەن، هەروەها له هەر پروویکەوه تۆ تەماشای زینا و داوین پیسی بکە، پێیەکی زۆر خراپەو، خراپترین پێیە و، دەرھاویشتە زۆر خراپی هەن.

له چەند بۆنەیهك دا گوتووومه: له م كوردەواریی خۆماندا، هەندێ وشە بەکار دێنن، خراپی و دزیوی و ناقولایی هەندێك له گوناھان كەم دەكاتەوه، بۆ وێنە: بە زینا دەلێن: لە شفرۆشی! ئنجا لەشكر و لە شفرۆش! خوا ناوی لێناو زینا و بەكوردیی دەلێن: داوین پیسی، لەشكر و لەشفرۆش، یان: وەك بازارێكە، یەك دەكڕێ و یەك دەفروشی! ئەو شتێكی بێ مانایە، زینا بەپارە، بێ یان بێ پارە، هەر زینایە و، هەر داوین پیسیە، ئەو سزایەشی كە بۆ دانراوە هەر دەیکەوێ، مادام زینا لەگەڵ كراوەكە، بە زۆر زینای لەگەڵدا نەكراي.

ئنجا كە دەفەرموێ: ﴿وَلَا تَقْرَبُوا الزِّنَى﴾، توخنی زینا مەكەون، واتە: نەك هەر ئەنجامی مەدەن، بەلكو ئەو ھۆكارو پێشەکیانەش، كە دەبەنە ھۆی تووش بوونتان بە زینا، خۆ لەوانیش بپاریزن، لەوبارەو بە ئەم فەرموودەیه بێنن:

{عَنِ ابْنِ بَرِيْدَةَ عَنْ أَبِيهِ ﷺ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ لِعَلِيٍّ: «يَا عَلِيُّ! لَا تُتَّبِعِ النَّظْرَةَ النَّظْرَةَ، فَإِنَّ لَكَ الْأُولَى، وَلَيْسَتْ لَكَ الْآخِرَةُ»} (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۲۳۰۷۱، وَأَبُو دَاوُدَ: ۲۱۴۹، وَالتِّرْمِذِيُّ: ۲۷۷۷، وَالحَاكِمُ: ۲۷۸۸، وَقَالَ: صَحِيحٌ عَلَى شَرْطِ مُسْلِمٍ).

ئێبو بوڕەیدە لە بابی ﷺ دەگێڕێتەوه كە گوتووێت: پێغمبەری خوا ﷺ بە عەلی فەرموو: ئەو عەلی! بە دواي پوانین و سەرنجداندا، سەرنجدانی دیکە بەدوا مەخە، یەكەمت بۆ ھەیه، بەلام دووھەمەت لە سەر حیسابە.

واتە: یەكەمجار كە پیاو، یان ئافەرت، چاویان لە یەكدی ھەڵدەنگوێ، بەبێ مەبەست و بەبێ بە ئارەزوووە تەمasha كردن، پوانینی یەكەم لەسەرت حیساب نیە، بەلام پوانینی دووھەم و سییەم كە جار لە دواي جار سەرنج دەدە، بێگومان ئەو

مانای وایه که تو به مه بهستی ثاره زوومه ندانه وه سهرنجی جاری دووهم و سییه م و هتد دهدهی و له سهرت حیسابن.

ئاشکرایه پرواینی چه رام گوناھی گچکه یه، به لام گوناھه گچکه کانیش که بهردهوام دهبن، حوکه که یان بهره بهره گه وره تر ده بی، وه که هندی که له زانیان ده لین: بهردهوامی له سهر گوناھی گچکه، ده بیته هو ی گوناھی گه وره، ئنجا به پراستی ته گهر مرو ف خو ی له ورده گوناھان بیاریزی، خو ی بو له گه وره کانیش چاکتر ده پاریزی، ههروه که له فه رمایشتی پیغه مبه ریشدا ﷺ هاتوه که ده فه رموی:

{الْحَلَالُ بَيْنَ، وَالْحَرَامُ بَيْنَ، وَبَيْنَهُمَا أُمُورٌ مُّشَبَّهَاتٌ لَا يَعْلَمُهَا كَثِيرٌ مِّنَ النَّاسِ؛ فَمَنِ اتَّقَى الْمُشَبَّهَاتِ، اسْتَبْرَأَ لِدِينِهِ وَعِرْضِهِ، وَمَنْ وَقَعَ فِي الشُّبُهَاتِ، وَقَعَ فِي الْحَرَامِ، كَرَاعِي يَرْعَى حَوْلَ الْحِمَى، يُوشِكُ أَنْ يُوَاقِعَهُ؛ أَلَا وَإِنَّ لِكُلِّ مَلِكٍ حِمًى، أَلَا إِنَّ حِمَى اللَّهِ فِي أَرْضِهِ: مَحَارِمُهُ...} (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۱۸۳۹۸، وَالبَّخَارِيُّ: ۵۲، وَمُسْلِمٌ: ۱۵۹۹، وَأَبُو دَاوُدَ: ۳۳۳۰، وَالتِّرْمِذِيُّ: ۱۲۰۵، وَالنَّسَائِيُّ: ۴۴۵۳، وَابْنُ مَاجَهَ: ۳۹۸۴، عَنِ الثُّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ).

واته: چه لال پروونه و چه رامیش پروونه و له نیوانیان دا هندی شتیکی ویکچوو هه ن، زوریک له خه لکی نایانزانی، ئنجا هه رکه س خو ی له ویکچوو هه کان بیاریزی، ته وه ئایین و ئابرووی خو ی پاک راگرتوه و، هه رکه سیکیش وه نیو کاره شوبه هه داره کان بکه و ی، ده که ویته قه ده غه وه، وه که شوانیک که له ده وری قه ده غه (ئاژه له کانی) ده له وه پینن نیزیکه بچینه نیوی، ته ها! هه موو حوکم پراتیک قه ده غه یه کی هه یه و، ته ها! قه ده غه ی خواش له زه وی دا چه رامکراوه کاننی...

The banner includes the following elements:

- Top Bar:** Facebook icons and the text "Alibapir" in English and "بەڵگەبەدێ بۆ ئیسلامی ئێزیدی" in Sorani.
- Central Image:** A portrait of a man in a turban, with the website address "www.alibapir.net" and "بەڵگەبەدێ بۆ ئیسلامی ئێزیدی" below it.
- Left Side:** A red bar with the text "Alibapir" and a QR code.
- Right Side:** A red bar with the text "Alibapir" and a QR code.
- Bottom:** A row of social media icons (Facebook, YouTube, Twitter, Instagram, Telegram) and QR codes.

مه سه له ی یازده یه م:

خوَا ﴿۳۲﴾ ده فهرموئ: نه فسئک که خوا کوشتنی قه ده غه کردوه، به هق نه بی مه یکوژن و، هه رکه سیکیش به سته ملیکراوی بکوژری، مافی تۆله مان داوه ته سه رپه رشتیاره که ی، بۆیه با زیده پوئی له کوشتنیدا نه کات، به دلنیا یی سه رخواوه، (واته: له پرووی شه رعیه وه سه رخواوه):

ئه مه ش په وشت و په فتاری هه ژده یه م ده گرئته خو ی.

خوَا ﴿۳۲﴾ ده فهرموئ: ﴿وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَنْ قُتِلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لَوْلِيٍّ سُلْطَانًا فَلَا يَسْرِفُ فِي الْقَتْلِ إِنَّهُ كَانَ مَنْصُورًا﴾ ﴿۳۲﴾

شیکردنه وه ی ئه م ئایه ته، له شه ش برگه دا:

(۱)- ﴿وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ﴾، ئه وه نه فسه ی که خوا قه ده غه ی کردوه، واته: خوا کوشتنی قه ده غه کردوه، مه یکوژن، دیاره خودی نه فسه که قه ده غه نه، به لکو کوشتنی نه فسه که قه ده غه یه، به لام خوَا ﴿۳۲﴾ وه ک زورجار گوتوو مانه: هه موو ئه و وشانه ی که به سیاق و سه لیه وه عه قل ده زانرین، به پیویستی نه زانیوه که فهرمایشتی بی هه له و په له ی خو ییان پی قه له بالغ بکات. که ده فهرموئ: ﴿وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ﴾، واته: (النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ قَتْلَهُ) ئه وه نه فسه ی خوا کوشتنی قه ده غه کردوه، مه یکوژن.

(۲)- ﴿إِلَّا بِالْحَقِّ﴾، واته: مه گهر به هق، واته: به دادگهری، به شایسته یی.

ئجنا ئه مه لی ره دا به کورتیی هاتوه، ئه وه هه قه که که سیکی پی ده کوژری، به لام له ئایه ته کانی دیکه دا و، له فهرمایشته کانی پیخه مبه ردا ﴿۳۲﴾ پروونکراوه ته وه: که هه چکه س بۆی نه که سیکی بکوژری، مه گهر به هق. بۆ نمونه: که سیکی که ده سترژی ده کرئته سه ر و له حاله ق به رگری له خو کردنیدا که سیکی ده کوژری: به رگری له نه فسی ده کات، یان به رگری مالی ده کات، یان به رگری له نامووسی ده کات، یان به رگری له نیشتمانی ده کات، یاخود هه موو ئه و هوکارانه ی که خوینی بابایه کیان پی په و ده بی، به بی ئه و هوکارانه، نابی هه چ که سیکی بکوژن.

۳- ﴿وَمَنْ قُتِلَ مَظْلُومًا﴾، ھەر كەسكیش بە ستەملىكراوى بكوژى، (مَظْلُومًا أَي: بَغَيْرِ سَبَبٍ يُوجِبُ الْقَتْلَ)، بەبى ئەوەى ھۆكاریك ھەبى كە كوشتنەكەى پېویست بکات، واتە: بە ستەملىكراوى بكوژى.

۴- ﴿فَقَدْ جَعَلْنَا لُولِيَّهِ سُلْطَانًا﴾، ئەو ٲىمە دەستەلاھمان داوھتە سەرپەرشتیارەكەى، (وَلِيٌّ) واتە: مشوورخۆر، سەرپەرشتیار، خوینگر و خوین ئەستین.

(السُّلْطَانُ مَصْدَرٌ مِنَ السُّلْطَةِ أَي: حُكْمَ الْقَوْدِ) واتە: (سُلْطَانٌ) چاوغى (سُلْطَةٌ) یە، واتە: دەستەلات، كە لیڤرەدا مەبەست پى حوكمى تۆلەیه، ئنجا ئەو تۆلەیه: خوینە، یان كوشتنەوھیه، یاخود جارى واش ھەیه بریتیه لە لیڤوردن.

(لُولِيَّهِ أَي: لِمُسْتَحَقِّ دَمِهِ)، (ولي) كەسك كە خاوەن ھەقە بە خوینەكەى.

۵- ﴿فَلَا يُسْرِفَ فِي الْقَتْلِ﴾، با زیدەپووى نەكات لە كوشتندا، واتە: سەرپەرشتیارەكەى خوینگر و خوین ئەستینەكەى، با زیدەپووى لە كوشتنیدا نەكات.

وشەى (يُسْرِف) بە دوو جوړ خویندنەوھ (قِرَاءَةً) خویندراوھتەوھ:

أ- (فَلَا يُسْرِفَ).

ب- (فَلَا تُسْرِفَ)، ئەى مروڤ كە دەتەووى تۆلەى كوژراوھ ستەملىكراوھ كە بكەیهوھ، زیدەپووى مەكە لە كوشتنیدا، زیدەپووى لە كوشتنەكەش دا زانایان دەلین، چەند جوړىكى ھەیه، بو فموونە:

۱- يَقْتُلُ غَيْرَ قَاتِلِهِ.

۲- يَقْتُلُ بَدَلَ وَلِيِّهِ أَثْبَتَيْنِ.

۳- يُمَثَّلُ بِالْقَاتِلِ.

زانایان ئەو سى حالەتەیان ھیناون، بەلام دەگونجى زیدەپووى كردن لە كوشتنیدا، شتى دیکەش بگریتەوھ، ئەو سى حالەتەش:

یەكەمیان: ئەوھیه كە تەنھا بكوژەكە بكوژى، جگە لە بكوژەكە كەس نەكوژى، ئنجا: برایهتیی، ئامۆزایەتی، خزمیەتی، ھەرکەسكی دیکەیه.

دووھەمیان: لە جیاتی یەكك كە كوژراوھ، بابای سەرپەرشتییکار لە بەرانبەر كوژراوھكەیدا، نەچى دووان بكوژى، یاخود زیاتر.

سَيِّئِهِمِيَان: جەستەى باباى بكوژ نەشيوئىنى و ئەتكى نەكات.

(۶) - ﴿إِنَّهُ كَانَ مَنصُورًا﴾ ، بە دۇنيايى ئەو سەرخراوہ و ھاوکاریى كراوہ.

سنى كورتە ھەلۋەستە لە بەردەم ئەم ئايەتەدا:

يەكەم: ليرەدا مەبەست ئەوھيە: لە پرووى شەرعىيەوہ سەرخراوہ، ئەك لە پرووى قەدەريى و تەكويىنيەوہ، ئەگەرنا ئەگەر مەبەست پىي ياسايەكى گەردوونىي بووايە، كە سەر دەخرى و سەرخراوہ، دەبووايە ھەركەسيك كە كەسيكى لى دەكوژرى بە ناھەق، بتوانى تۆلە بكا تەوہ، بەلام نەخىر، زۆر كەس لە دنيا دا بە ناھەق خەلكى لى دەكوژرى و تۆلەشى بۆ ناكري تەوہ و حكومەتتىكى دادگەرانش نى تۆلەى بۆ بكا تەوہ، ياخود بكوژەكەى ديار نى و وەك بەرزەكى بانان بۆ دەردەچى!

كەواتە: ئەم سەرخراوہ، مەبەست پىي ياسايەكى گەردوونىي نى، بەلكو ليرەدا مەبەست ياسايەكى شەرعىيە، يانى: لە پرووى شەرعىيەوہ سەرخراوہ، كە ئەگەر شەرع حاكم بى، دەبى ھەركەسيك بە ستملىكراويى كوژرا، دەسەلات بدري تە دەست سەرپەرشتيارەكانى، تۆلەى بكەنەوہ و، باباى بكوژ بكوژنەوہ، ياخود خويىنى لە بەرانبەردا وەر بگرن، ياخود بىيوورن، ئەوہ خويان دەزانن.

ھەلبەتە بەو مانايەى ئيمە گوتمان - كە ھەر ئەوھش پاست و گونجاو - ماناى ئايەتەكە ھىچ گرى و ئيشكالى تيدا نابى، بەلام ئەگەر وامانا بكرى كە مەبەست لە سەرخراى باباى خزم و نيزيك لى كوژراو، ئەوھيە كە لە پرووى تەكويىنى و قەدەرييەوہ، سەرخراوہ، ئيشكال پەيدا دەبى. ئنجا (القرطبي) ئەو ئيشكالەى باسكردوہو ھەولى وەلامدانەوھيشى داوہ، لەوبارەوہ، دەلى: (فَإِنْ قِيلَ: وَكَمْ مِنْ وَبٍّ مَّخْذُولٍ، لَا يَصِلُ إِلَى حَقِّهِ! قُلْنَا: الْمَعُونَةُ تَكُونُ بظُهُورِ الْحُجَّةِ تَارَةً وَبِاسْتِيفَائِهَا أُخْرَى، وَمَجْمُوعُهُمَا ثَالِثَةٌ، فَأَيُّهَا كَانَ فَهُوَ نَصْرٌ مِنَ اللَّهِ)^(۱).

واتە: ئەگەر گوترا: زۆركەس سەرپەرشتيارە، بەلام پشت بەردراوہ و ناگاتە مافى خوى! (وەك باسما ن كرى: نيزيككى، خزمىكى كوژراوہ و تۆلەشى بۆ ناكري تەوہ) دەليين: [كە دەفەرموى: ﴿إِنَّهُ كَانَ مَنصُورًا﴾] ھاوکاریى كران، جارى وايە بە ھوى ئاشكرا بوونى

(۱) الجامع لأحكام القرآن: ج ۱۰، ص ۲۰۹.

بەلگەۋە دەبى، جارى واش ھەيە، بە ھۆى ماف ۋەرگرتنەۋەۋە، جارى واش ھەيە بە ھەردوۋىكىان دەبى، ھەركامپىكىان بى ئەۋە يارمەتتەيە لە خواۋە.

ۋاتە: ھەر نەبى لە پروۋى شەرعیيەۋە، كەسەك كە بكوژە، دەزانن ستەمكارە، دەزانن كە كوژراۋە كە بە ستەملىكراۋىي كوژراۋە و خاۋەن ھەقە، ۋاتە: لە پروۋى شەرعیيەۋە خاۋەن ھەقە، بەلگەكەى ديارە و ئەۋەش جوړېكە لە ھاۋكارىي كران و پشتگىرىي كران لەلايەن خۋاى دادگەرەۋە! ھەروەھا جارى واش ھەيە تۆلەى بۆ دەكرېتەۋە بەكوشتنەۋە، يان بەخوین!

بەلام ۋەك گوتەم: ھەر ئەۋە رايەۋ ئەۋمانايە راستە، كە: لېرەدا مەبەست: سەرخرانىەتى لە پروۋى شەرعیيەۋە، نەك لە پروۋى قەدەرىي و گەردوۋىنيەۋە.

دوۋەم: كە دەفەرمۆي: ﴿سُلْطَنَا﴾ (إِجَاءٌ بَأَنَّهُ سَيَكُونُ لِلْمُسْلِمِينَ كَيَانَ سِيَاسِيٍّ وَسُلْطَةً فِي قَابِلِ الْأَيَّامِ!)، كە خوا لەم سوۋرەتە مەككەيەدا دەفەرمۆي: ﴿فَقَدْ جَعَلْنَا لِرُلَيْيَ سُلْطَنَا﴾، لە شارى مەككە و لە قوناغى مەككەيى دا، كۈا دەسەلات ھەبوۋە! كەۋاتە: ئەۋە ئاماژەيە بۆ ئەۋە كە مسولمانان لە داھاتوۋدا، قەۋارەيەكى سىياسىيان دەبى، كە لە ژىرسايەى دا دەتوانن تۆلە لە باباى بكوژ، بكنەۋە.

سەيھەم: كە دەفەرمۆي: ﴿فَقَدْ جَعَلْنَا لِرُلَيْيَ سُلْطَنَا﴾، (إِشَارَةٌ إِلَى إِبْطَالِ تَوَلَّى وَلِيِّ الْمُقْتُولِ قَتْلَ الْقَاتِلِ دُونَ حُكْمٍ مِّنْ سُلْطَانٍ، لِأَنَّ ذَلِكَ مِظَنَّةٌ لِلْخَطَا، وَسَبَبٌ لِلْقَوَضَى).

ۋاتە: رستەي: {دەستەلاتمان داۋەتە دەست سەرپەرشتيارەكە} ئاماژەيە بەۋە كە نابى باباى سەرپەرشتيار، خۆى تۆلە كەردنەۋەكە و ھەق كەردنەۋەكە بە ئەستۋە بگىرى، بەلكو دەبى لايەتتىكى دىكە ئەۋە دەستەلاتەى پى بدات، كە برىتيە لە دەستەلاتى شەرعی، دەستەلاتى سىياسىي، چونكە ھەركەسەك بلى: كەسەكەم لىكوژراۋە و بچى مىلى كەسەك بگىرى، خۆى بچى بكوژ بكوژتەۋە، بى ئىسپات و بەلگە، وپراى ئەگەرى بە ھەلەداچوون، دەبىتە ھۆى پاشاگەردانىيش، بەلكو دەبى دەستەلاتىكى سىياسىي ھەبى لىي بكوژتەۋە و ئىسپات بى لەسەر باباى تۆمەتبار و، تۆمەتەكەى لەسەر ساغ بىتەۋە، ئنجا ئەۋە دەستەلاتەى دەدرىت كە تۆلە بكاتەۋە، ئنجا مەرج نىە ئەۋە كاتەش تۆلەكە بە دەستى خۆى بكاتەۋە.

شايانى باسشە، ھەندىك لە تەفسىرەكان ھەندىك لەم ئايەتەتەيان بە مەدینەيى داناون، چونكە پىيان گونجاۋ نەبوۋە لەگەل ھالى مسولمانانى مەككەدا، بەلام ھىكمەتەكەيمان باسكرد، كە ئەمە ئاماژەيە بەۋە كە: لە داھاتوۋدا مسولمانان قەۋارەيەكى سىياسىي و دەستەلاتىكىان دەبى، كە بتوانن ئەۋەى خوا ئاماژەى پىداۋە، جىبە جىيى بكنە.

مهسه له ی دوازدهیم:

به باشتړین شیوهش نه بی توخنی مالی هه تیو مه که ون، هه تا کو بالغ ده بی، (واته: ټیډه گات و پیډه گات):

نه مهش په وشت و په فتاری نوزدهیم ده گریته خو ی:

خوا ده فهرمو ی: ﴿وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ...﴾ (۳۴)

شیکردنه وی نه م رسته یه، له سی برگه دا:

(۱) - ﴿وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ﴾، هه روه ها نیزیکی مالی هه تیو مه که ون، توخنی مه که ون، (الیتیم: مَنْ مَاتَ أَبُوهُ، وَهُوَ لَمْ يَبْلُغْ مَبْلَغَ الرِّجَالِ، وَهُوَ سِنُ الرُّشْدِ)، واته: (یتیم) که سی که با ی مردوه و، نه شکه یشتو ته ئاستی پیاوان، که بریتیه له ته مه نی تیگه یشتن و پیگه یشتن.

تیمه له ته فسیری سووړه تی (النساء) دا به ته فصیل قسه مان له باره ی هه تیو (یتیم) هوه کردوه، زانایانیش ده لین: مندالی مروؤف، به مردنی باب هه تیو ده بی، به لام به چکه ی ئاژه ل به مردنی دایک هه تیو ده بی، گنگ نه وه یه لیره خوا ښه ده فهرمو ی: توخنی مالی هه تیو مه که ون، واته: نه که هه ر مه یخو و زیانی پی مه گه یه نن، به لکو هه ر نیزیکی شی مه که وه، که بیگومان مه به ست توخن که وتنی خراپ و زیان به خشانیه، وه که رسته ی دوا یی پرونی ده کاته وه:

(۲) - ﴿إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ﴾، مه گه ر به شیوه یه که که باشتړینه، لیره دا وشه ی (أحسن) که بو (تفضیل) ه، مه به ست پی زیده یه له چاکی و چاکه کردندا، یانی: مه گه ر به شیوه یه که که باشتړین شیوه یه، نه گه ر نا توخنی مالی هه تیو مه که ون، نه که مه به ست به راورد کردن و هه لېژاردن (مقارنه و تفضیل) بی.

(۳) - ﴿حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ﴾، هه تا ده گاته تین و تاقه ت و توغیانی خو ی، (أشده: أي: شِدَّةُ تَكْوِينِهِ، وَقُوَّتِهِ (أشْد) قِيلَ: هُوَ جَمْعٌ لَا وَاحِدَ لَهُ مِنْ لَفْظِهِ، وَقِيلَ جَمْعٌ شِدَّةً)، (أشْد) واته: تا ده گاته تین و تاقه تی خو ی، که مه به ست پیگه یشتن و تیگه یشتنه و بالغ بوونه، ئنجا هه ندیکیان (أشد) یان به هیرو تین لیکدا وه ته وه، هه ندیکیشان گوتوو یانه: (أشْد) کو یه و تا کی نیه له بیژه ی خو ی، هه ندیکیشان

گوتوویانه (أشد) كۆی (شدة)یه، واته: تین و وزهكان، واته: تاكو ئەو مندالە بى بابە، له هه موو روویه كه وه تین و تاقت و وزهكانى ته واو ده بن.

له سوورەتى (النساء) له ئایەتى (۶) دا خوا ﷻ ده فرموى: ﴿وَابْتَلُوا الْيَتَامَىٰ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغُوا النِّكَاحَ فَإِنْ أَهَسْتُمْ مِنْهُمْ رُشْدًا فَادْفَعُوا إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ﴾، واته: هه تیهوكان (مندالە بى بابەكان) تا قى بکه نه وه، تاكو کاتیک که تیاندا هه ستان پیکرد که تیکه یشتوون و پیکه یشتوون، ئەو کاتە مāl و سامانەکانیان ته سلیم بکه نه وه.

به لام ئە وهى که لیره دا گرنگه بزانی ئە وه یه: خوای کارزان که ده فرموى: توخنى مالى هه تیوان مه که ون! مه به ست ئە وه نیه که خو له و مندالە بى بابانه دابپردى و، هیچ جوړه مامه لیه کیان له گه لدا نه کرى، به بیانووی ئە وه که هه موو شتیکیان قه ده غه یه، له سۆنگه ی ئە وه وه که مندالی بچووکیان هه یه، مندالی نابالغیان هه یه، بگوترى: سیبه رى خانووشیان هه رامه! ئاوشیان هه رامه! که ئە مه وه همیکی بلاوه له نیو کۆمه لگادا!

به لام له راستیدا مندال با بابیشیان مردبى، نابى دووریان لى بکرى، به لکو ده بى سهردان بکرىن و سه ره پرشتی بکرىن، ده بى بچى له گه لیان دابنیشى، با چایه کیشیان له مāl بخویه وه و ئاویکیش بخویه وه و بچیه سیبه رى خانووشیان، به لام گرنگ ئە وه یه مه به ست سوود پى گه یاندنیان بى و مه به ست مāl خواردنیان نه بى، خوای پهروه ردگاریش هه روا ده فرموى: ﴿وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتَامَىٰ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ﴾، مه گه ر به باشتین شیوه، ئە گه رنا توخنى مالى هه تیه مه که ون، که سیک که ده چى بو مالىک که مندالی بچووک و نابالغى بى بابیان هه یه، ئە گه ر دوو چایان له مالى بخواته وه، بیگومان ده توانى باى ئە وه دوو چایه و زیاتریش سوودیان پى بگه یه نى، چ سوودی ماددی بى، چ سوودی مه عنه وى.

مەسەلەى سىزدەيەم:

بەلّين و پەيمان بە تەواۋىي جىبە جى بکەن، بىگومان بەلّين و پەيمان لىپرسراۋەيە،
(واتە: لىي دەپرسرىتەۋە).

ئەمەش رەۋش و رەفتارى بىستەمە:

خو ﷻ خوا دەفەرموى: ﴿...وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَتْ مَسْئُولًا﴾

شىگردنەۋى ئەم ئايەتە، لە دوو برگەدا:

(۱)- ﴿وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ﴾، بەلّين و پەيمان بە تەواۋىي جىبە جى بکەن، (الْعَهْدُ: مَا تَعَاهَدَ الْإِنْسَانُ عَلَيْهِ مَعَ غَيْرِهِ، عَقْدًا اخْتِيَارِيًّا يَلْتَزِمُ هُوَ بِنَتَائِجِهِ)، واتە: پەيمان (عَهْد) برىتە لەو گرىبەستەى كە مروّف لەگەل بەرانبەرەكەيدا دەيبەستى بەويستى ئازادانەى خو و پابەندىش دەبى بە دەرەنجامەكانىەۋە.

(وَأَوْفُوا) (وَقَى و أوفى) يانى: كەردنى كاريك بە تەواۋىي (أوفوا) يانى: پەيمان بە تەواۋىي جىبە جى بکەن، بە كوردىش دەلّين: ۋەفاداربن بە پەيمان، واتە: پەيمانەكە بە تەواۋىي جىبە جى بکەن و پىۋەى پابەندبن.

(۲)- ﴿إِنَّ الْعَهْدَ كَانَتْ مَسْئُولًا﴾، بىگومان بەلّين و پەيمان لىپرسراۋەيە، (مَسْئُولًا: أَي مَسْئُولًا عَنْهُ، يَسْأَلُكُمْ عَنْهُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ)، واتە: (پەيمان) خو لىي ناپرسرىتەۋە، بەلكو لەبارەيەۋە پرسىار دەكرى و لىپرسىنەۋە دەكرى لەو كەسەى كە ئەو پەيمانەى بەستوۋە، خو لىتان دەپرسىتەۋە لە رۆژى دوايدا، لە بارەى ئەو پەيمانەۋە.

(الْوَفَاءُ: ضِدُّ الْغَدْرِ، وَقَى بَعْدِهِ وَفَاءً وَأَوْفَى مَعْنَى)، (وفاء) پىچەوانەى (غدر)، (غدر) پەيمان شكىنىيە، (وفاء) خاۋەن پەيمان بوون و پابەند بوونە بە پەيمانەۋە، دەگوتى: (وَقَى بَعْدِهِ وَفَاءً، وَأَوْفَى بَوَعْدِهِ وَفَاءً)، ھەردووکیان يەك واتای ھەيە، واتە: پەيمانى خو برەدە سەر، بە تەواۋىي.

مەسەلەى چواردەم:

پېوانىش بۆ خەلكى بەتەواوىي پېئون و بەتەرازووى پراستىش بكتىشن، ئەو بەشتەرە و سەرەنجامىشى چاكتەرە:

ئەمەش رەشت و رەفتارى بىست و يەكەم و بىست و دووهم، دەگريته خۇي:

خوا دەفەرموى: ﴿وَأَوْفُوا الْكَيْلَ إِذَا كِلْتُمْ وَزِنُوا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيمِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ۝۲۵﴾

شىكردنەوى ئەم ئايەتە، لە چوار برگەدا:

(۱)- ﴿وَأَوْفُوا الْكَيْلَ إِذَا كِلْتُمْ﴾، ھەركاتىك پېواتان بە تەواوىي پېوانە ئەنجام بەدن، (كَيْل) واتە: پېوان، دەشگونجى (كَيْل) بە واتاي ئەو دەفرە بى، كە شتى پى دەپپورى، ئەو ئامرازەى كە پى دەپپورى، ئنجا ئەگەر مەبەست پى ئامرازەى كە بى، واتە: بە تەواوىي پى بكن و بپيئون، بەلام ئەگەر (كَيْل) چاوك بى، واتە: پېوان، يانى: پروسەى پېوان بە تەواوىي ئەنجام بەدن، ھەركاتىك پېواتان.

(۲)- ﴿وَزِنُوا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيمِ﴾، ھەروەھا (بۆ خەلك) بە تەرازووى پراست، شتان بكتىشن ﴿وَالْقِسْطَاسِ﴾، خوئراويشەتەو: (قُسْطَاس).

دەربارەى ئەم وشەيە گوتراو: (مُعَرَّبٌ مِنَ الرُّومِيَّةِ: قِسْطَ وَطَاس)، لە رۆمىيەو كراو بە عەرەبىي (قِسْط) واتە: دادگەريى، (طَاس) يش واتە: قاپ، يانى: ئەو (طَاس)ەى كە سەنگەكەى كە دەخريته نيو، با لەگەل (طاس)ەكەى دىكەدا يەكسان بى، واتە: با دوو قاپەكە، يەكسان بن.

(۳)- ﴿ذَلِكَ خَيْرٌ﴾، ئا ئەو بەشتەرە، واتە: ئەو بەشتەرە لە تەرازو و بازيى، ياخود ئەو بەشتەرە لە نوقسانىي لە پېواندا، ياخود لە كيشاندا، لە كوئدا بەشتەرە؟ لە دنياىدا، يان لە دواروژدا، بەلكو ئەو بەشتەرە بلىين: لە ھەردوو كياندا.

(۴)- ﴿وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا﴾، سەرەنجامىشى بەشتەرە، پېوان بەتەواوىي و كيشان بەپراست و دروستىي، لە خودى خوئدا بەشتەرە، ﴿وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا﴾، ھەروەھا سەرەنجامىشى چاكتەرە.

چونکہ: کۆمەلگایە ئەگەر بە تەواوی شت بۆ یە کدی بپۆن و بە تەواوی شت بۆ یە کدی بکیشن بە تەرازووی راست، بپگومان ئەو کۆمەلگایە متمەنەیان بە یە کدی دەبێ و ئەو کۆمەلگایە مائەکەیان حەرەمیی تێناکەوێ و، لەگەڵ یە کدا لێک دڵیا دەبن و، کۆمەلگایەکی تەندروست دەبێ، سەرەنجام: هەموو کۆمەلگایە کە قازانج دەکات، هەم کپیارو فروشیار و، هەم سەرجهەم پیکهاتەکان، ئەو سەرەنجامی باشترە لە تەرازو و بازی و، لە دزیکاری و فیل و فەرەج، لە کێشان و پێواندا.

مەسەلە ی پانزە یەم:

بە دواى شتیکیش مەکەوێ کە زانیارییت لەسەری نیە، چونکە بیست و دیتن و عەقڵ، لێیان دەپرسرێتەو:

ئەمەش پەروشت و پەفتاری بیست و سییەم دەگرێتە خۆی:

خوێ دەفرموی: ﴿وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَٰئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا﴾ (۳۶)

شیکردنەوێ ئەم ئایەتە، لە سێ برگەدا:

(۱)- ﴿وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ﴾، بە دواى شتیک مەکەوێ کە زانیارییت پێی نیە، (الْقَفْو: الْإِتْبَاعُ، قَفَاهُ يَقْفُوهُ، مُسْتَقٌّ مِنَ الْقَفَا)، (قَفَاهُ) واتە: شوینی کەوت، (يَقْفُوهُ) واتە: شوینی دەکەوێ، لە ئەو کردارە لە (قَفَا) وە هاتو، (قَفَا) واتە: پشتهمل، کەسێک بە دواى شتیک بکەوێ، لە پشتهوێ دەروا و، پشتهملی لێی دیارە.

کەواتە: ﴿وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ﴾، بە دواى شتیک مەکەوێ کە زانیارییت لەبارەوێ نیە، واتە: گومانی خراپ و، تۆمەتی خراپ، پال مەدەنە لای خەڵک، زمانتان بە خراپە لە بەرانبەری خەڵکدا نەگەرێ، وە: بوختانی داوین پیسی، درۆکرن، شایەدیی دانی بە درۆ، گومانی خراپ، تانەدان لە پەچەڵەکی خەڵکی، لە سومعەو کەرەمەتیان، با هەر لەخوێ زمانتان بە خراپە نەگەرێ و، شتیک کە زانیاریتان پێی نیە و، تەواو لێی دڵیا نین، قسەى لەبارەوێ مەکەن، بۆچی؟

۲- ﴿إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ﴾، واتە: چونکه بە دڵنایى بیستن و دیتن و عهقل، (فؤاد) لێرهدا بە مانای عهقله.

۳- ﴿كُلُّ أُولَئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا﴾، ههركامێك لهوانه لێیان دهپرسیتهوه، ههركامێك لهوانه به جیاجیا لێی دهپرسیتهوه، پسپۆرانی زمان گوتووایان: (نَزَلَتْ هَذِهِ الْجَوَارِحُ مَنَزِلَةَ الْعُقَلَاءِ)، ئەم ئەندامانه وهك كۆمه له مرووفیكى عاقل ویناكراون، بۆیه راناوی كۆی عاقلانیان بۆ بهكارهاتوه: ههركامێك لهوانه لێی دهپرسیتهوه، لێپرسینهوهش لێرهدا، مهبهست پێی سزا و پاداشت دانهوهیه، ههركهسه بهپێی خۆی.

لێرهدا یهكێك له زانیانی مهزههبی مالیک به ناوی: (ابْنُ حُوَيْرِ مَنَادٍ) دهڵێ:

(تَضَمَّنَتْ هَذِهِ الْآيَةُ الْحُكْمَ بِالْقَافَةِ، لِأَنَّهُ لَمَّا قَالَ: وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ، دَلَّ عَلَى جَوَازِ مَا لَنَا بِهِ عِلْمٌ، فَكُلُّ مَا عَلِمَهُ الْإِنْسَانُ أَوْ غَلَبَ عَلَى ظَنِّهِ، جَازَ أَنْ يَحْكُمَ بِهِ، وَبِهَذَا احْتِجَجْنَا عَلَى إِبْطَالِ الْفُرْعَةِ وَالْخُرُصِ، لِأَنَّهُ ضَرَبَ مِنْ غَلْبَةِ الظَّنِّ، وَقَدْ يُسَمَّى عِلْمًا اتِّسَاعًا، فَالْقَائِفُ يُلْحِقُ الْوَلَدَ بِأَبِيهِ مِنْ طَرِيقِ الشَّبَهِ بَيْنَهُمَا، كَمَا يُلْحِقُ الْفَقِيهَ الْفُرْعَ بِالْأَصْلِ مِنْ طَرِيقِ الشَّبَهِ)^(۱).

واته: ئەم ئایەتە حوکمی قافەى گرتۆتە خۆی، {قافە} به کوردیی دهڵێن: شوینگەر، شوین هه لگر، یاخود حوکم دان، به پێی قیافه و شیوه و دیمهـن، چونکه خوا که دهفهـرموێ: ﴿وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ﴾، شتێک که زانیارییت لهبارهوه نیه، شوینی مه کهوه، ئەوه دهگهیهنێ که ههـرشتێک زانیارییمان لهبارهیهوه ههـبوو، مروّف ههـر شتێکی زانی، یاخود گومانی زالی لهبارهیهوه ههـبوو، بۆی ههیه: پریاری پێداو، قسه لهبارهیهوه بکات، ئنجا ههـر لهسهـر ئەم بناغهیهـشه که ئیمه کارمان به: تیروپشک (قُرْعَة) [قورعه کیشان]، یاخود شت دانان به قرساندن کردوه، که ههـموویشی بریتیه له گومانی زāl و، جاری واش ههیه: گومانی زāl، به زانیاریی ناودهبرێ، ئنجا بابای (قَائِف) واته: شوین هه لگر، یان قیافهـناس، مندāl پهیوهـست دهکاتهوه بهبابیهوه، لهبهـر ئەوهی دهـڵێ: پێک دهـچن، {وهـک پێشتریش لهوبارهوه باسـمان کرد، له فهـرموودهیهـکدا که بوخاریی و موسلیم هیـناویانه، دایکمان عایشه خوا لێی پازی بێ دهـڵێ: پوژێک پیـغمبهـر ﷺ هاتهوه، زۆر دāl خوـش بوو، گوێ: فلان کهسی قیافهـناس: زهیدو ئوسامهـی کورێ، که شتێکیان بهسهـر دهـم و چاودا دراوه و پییهـکانیان دیار بوون، گوتووێهتی: ئەو پیـیانه لهیهـکدین، چونکه ئوسامه زۆر رهـش بووه و زهیدیش زۆر سپی بووه، له لۆکه سپیتر بووه، بۆیه کهسانێک لهبارهی رهـچهـلهـکی ئوسامه و زهیدهوه، گومانیان دروست

(۱) الجامع لأحكام القرآن ج ۱۰، ص ۲۱۱ و ۲۱۲.

کردو، بە لām ئەو زانا قیافە ناسە گوتوو یەتی، نە خێر ئەوانە یەکن، جاری وا هەیه، با
پەنگە کانیش جیا بن، بە لām پەچە لێ کە چە سپاو.

ئنجما (ابن خویز منداد) دەلێ: وە ک چۆن بابای قیافە ناس، لە پێی وێکچوونەو، مندال
پە یووەست دە کاتەو بە بابی، {مندالیک کە بابی دیار نیە، یان گومان هەیه لە بابی}،
بابای شەرەزانی شەر بەو شیوەیه، لقی ک بە هۆی وێکچوونەو، پە یووەست دە کاتەو
بە ئە صلە کە یەو.

ئە مەش دە قی فەر موودە کە یە:

{عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَتْ: دَخَلَ عَلَيَّ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ ذَاتَ يَوْمٍ وَهُوَ مَسْرُورٌ، فَقَالَ:
يَا عَائِشَةُ! أَلَمْ تَرَي أَنَّ مَجْرَزًا أَلْمَذِلَجِي دَخَلَ، فَرَأَى أَسَامَةَ وَزَيْدًا، وَعَلَيْهِمَا قَطِيفَةٌ قَدْ عَطِيَا
رُؤُوسَهُمَا، وَبَدَتْ أَقْدَامُهُمَا، فَقَالَ: إِنَّ هَذِهِ الْأَقْدَامَ بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ} (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ٦٧٧١،
وَمُسْلِمٌ: ١٤٥٩).

واتە: عایشە (خوا لێی پازی بی) دەلێ: پۆژیک پیغە مەهر ﷺ هاتە ژووری، دەم و
چاوی گەش بوو (دەم بە زەر دە خەندەو پووی گەش بوو)، فەر مووی: سەر نچ نادە ی ئە ی
عایشە! موحە زیز {بابایە کی قیافە ناس بوو} تە ماشای زەیدی کوپی حاریسە و ئوسامە ی
کوپی زەیدی کرد، کە پۆشاکیکیان بە سەردا بوو، {لێ فە یە ک یان پۆشە ریکیان بە سەردا
بوو، لە کاتی خەوتندا، سەریان دا پۆشراو، بە لām پێیە کانیان دیار بوون}، گوتوو یە تی: ئە م
پێیانە هە ندیکیان لە هە ندیکیان.

(المازری) یە کیکە لە زانیان دەلێ: {كَانَتِ الْجَاهِلِيَّةُ تَقْدَحُ فِي نَسَبِ أَسَامَةَ لِكُونِهِ أَسْوَدَ
شَدِيدَ السَّوَادِ، وَكَانَ زَيْدُ أَبِيهِ أَبْيَضَ مِنَ الْقُطْنِ} (١).

واتە: لە سەردەمی نە فامییدا خە لک تۆمە تیان لە پەچە لێ کی ئوسامە دەدا، چونکە
ئوسامە زۆر زۆر پەش بوو، زەیدی بابیشی لە لۆکە سپی تر بوو.

(١) سە رچاوە ی پێشوو.

مەسەلەى شازدەىەم:

خوادەفەرموى: بە فيزو كەشخەش بە زەويدا مەرۆ، چونكە زەوييت بو نادى و،
هيندەى چياكانيش كەلەگەت ناي:

ئەميش ئاكارى بىست و چوارەم دەگرىتە خوى:

خوادەفەرموى: ﴿وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّكَ لَن تَخْرِقَ الْأَرْضَ وَلَن تَبْلُغَ الْجِبَالَ طُولًا﴾ (۳۷)

شىكردنەوى ئەم ئايەتە، لە سى برگەدا:

(۱)- ﴿وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا﴾ (المرح: شدة الفرح) واتە: زۆر بەدلخوشتى و بوغرايى و
شادمانىيەكى لە سنوور بەدەر، بە زەويدا مەرۆ.

بوچى؟

(۲)- ﴿إِنَّكَ لَن تَخْرِقَ الْأَرْضَ﴾ چونكە: بە دلىيى تو زەوييت بو نادى، پىت هەلناقەنرى بە
پىيەكانت، كاتىك كە پى لەسەر زەوى دادەيتى، هيندە بەهيزو پتەو نى!

(۳)- ﴿وَلَن تَبْلُغَ الْجِبَالَ طُولًا﴾، هەروەها لە پروى درىژى و كەلەگەتتى و بەرزىيەشەو،
ناگەيتە چىيان، لىرەدا: (المقصود: التهكم بهذا الفعل الشنيع)، واتە: ئەو جۆرىكە لە توانج تىگرتن و گالته
پىكردن، لەو كردارە ناپەوايەى كە بەفيزو كەشخەو بوغرايى بەزەويدا برۆى، خوا دەفەرموى: ئەى
مرۆف! تو چى فيزو كەشخەيى بكەى لەزەويدا؟! نەزەوييت بو دەدى و، نە دەگەيتە چياكانيش،
تو دروستكراوىكى بچووى خوى، بە بوغرايى و خوشحالىي و بەخو سەرسام بوون، بە زەويدا
مەرۆ.

مەسەلەى حەقەدەيەم:

هەرکام لەوانە، خراپەکەى لەلای پەرورەدگار ت ناپەسندەو ناخۆشويستراو:

خو ﷻ دەفەرموى: ﴿كُلُّ ذَلِكَ كَانَ سَيِّئُهُ عِنْدَ رَبِّكَ مَكْرُوهًا ۖ﴾ (۳۸)

هەر کاميک لەوانە، خراپەکەى لەلای پەرورەدگار ت ناپەسندە، چونکە خوا بىست و چوار (۲۴) دانە پەوشت و پەفتارى باسکردن، وەك لە سەرەتاي تەفسيرکردنى ئەم ئايەتانهو گومان: دوازدەيان ناپەسندن و، دوازدەشيان پەسندن، بۆيە خوا فەرموويەتى:

﴿كُلُّ ذَلِكَ كَانَ سَيِّئُهُ عِنْدَ رَبِّكَ مَكْرُوهًا﴾، هەرکاميک لەوانە خراپەکەى، لەلای پەرورەدگار ت ناپەسندە، ناخۆشويستراو، چونکە ئەگەر وشەى (سيئە)ى لەگەڵدا نەباو فەرمووباي: (كُلُّ ذَلِكَ كَانَ عِنْدَ رَبِّكَ مَكْرُوهًا)، ئەوکاتە دوازدە پەسندەکانيشى دەگرتنەو، واتە: هەر کاميک لەو بىست و چوار (۲۴)انە، ئەوانەيان کە خراپن، لەلای پەرورەدگار ت ناپەسندن، ناخۆشويسترون، بەلام بيگومان چاکەکانيان چاکن.

(مَكْرُوهًا: أي: هي مَنِيَّات عَنهَا، وَالَّتِي هِيَ سَيِّئَةٌ فِي ذَاتِهَا وَمَكْرُوهَةٌ مَرْفُوضَةٌ عِنْدَ رَبِّكَ)، واتە: هەرکاميک لەوانە خراپەکەى لەخودى خويدا خراپە و، لەبەر ئەوەى کە لەخودى خويدا خراپەو، زيانبەخشە، بۆيە لەلای پەرورەدگار پشت ناپەسندەو قەدەغە کراو.

www.alibapir.net
English - Farsi - Urdu

مەسەلەى ھەژدەيەم و کۆتایی:

ئەوھش لەو ھیکمەتەيە کە پەرورەدگارت بۆى سەرش کەردووی و، لەگەڵ خوادا
ھیچ پەرستراویک دامەنئ، ئەگەرنا بە سەرزەنش کراوی و دەرکراوی فری دەدریە
دۆزەخەو:

خو دەفرموی ﴿ذَٰلِكَ مِمَّا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ وَلَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ
فَتُلْقَىٰ فِي جَهَنَّمَ مَلُومًا مَّدْحُورًا﴾ (۲۹)

شیکردنەوی ئەم ئایەتە، لە چوار بەرگەدا:

(۱)- ﴿ذَٰلِكَ مِمَّا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ﴾، ئەوھ لەو ھیکمەتەيە، کە پەرورەدگارت بۆى
سەرش کەردووی، بۆى ناردووی.

(۲)- ﴿وَلَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ﴾، لەگەڵ خواشدا پەرستراوی دیکە دامەنئ.

(۳)- ﴿فَتُلْقَىٰ فِي جَهَنَّمَ﴾ {ئەگەرنا، ئەگەر پەرستراوی دیکە لەگەڵ خوادا بپەستی} فری دەدریە
دۆزەخەو.

(۴)- ﴿مَلُومًا مَّدْحُورًا﴾، بە سەرزەنشکراوی و دوورخراوی لە بەزەیی خوا، (المَلُومُ: الَّذِي يُنْكَرُ
عَلَيْهِ مَا فَعَلَهُ، المَدْحُورُ: المَطْرُود) (ملوم) ئەو کەسە پەخنی لى بگیری، لەسەر ئەو کەردوویەتی،
(مدحوراً) واتە: دەرکراو.

کەواتە: ھیکمەت ھەر لە نێو قورئاندايە، نە کە جیاواز بئ لە قورئان، من لە
کتیبەکانی خۆمدا زۆرجار ئەم ئایەتانەم کەردوونە بەلگە، بە تاییەتی ئەم ئایەتە دوا
ئەو بیست و چوار پەفتارە، کە دوازدەیان پەسەندن و دوازدەیان ناپەسەندن، ھاتو،
ھەمووی ناو ناو: ھیکمەت.

کەواتە ھیکمەت یانی: پازانەو بە سیفەتە بەرزو پەسەندەکان و خۆ بزارکردن و،
دووری گرتن لە پەوشت و ئاکارە خراپ و ناپەسەندەکان، ھیکمەت ئەمە واتاکەيەتی،
ئنجائەمە ئەو دەگەيەنئ کە ھیکمەتیش ھەر لە نێو قورئاندايە، چونکە خوا ﷻ
دەفرموی: ﴿ذَٰلِكَ مِمَّا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ﴾.

كەواتە ئەو قسەییەى كە زۆر لە نێو زانیاندا باوە، كە بەزۆریش لە شافیعیان وەرگرتووە (پەحمەتى خواى لى بى) كە لە كىبەكەى خووى (الرسالة) دا گوتووێت، گوتووێت: { (حِكْمَةٌ) يَانى: سوننەت }، لە راستیدا ئەمە وانیە، بەلكو حكیمەت ھەر لە نێو قورئاندايە و حكیمەت خوڤازاندنەوێیە بە سىفەتە بەرزەكان و، خوڤوورگرتنە لە سىفەتە ناپەسندەكان.

ئىجا كە ھەندىك گوتووێت: (الْحِكْمَةُ إِصَابَةُ الْحَقِّ عِلْمًا وَعَمَلًا)، (حكیمەت) بریتىە لەو كە تۆ ھەق بپێكى لە پرووى زانىن و كردارەو، ئەویش ھەر دەچێتەو نێو ئەو، چونكە ئەگەر تۆ ھەق بپێكى، خوڤت لە سىفەتە خراپەكان دوور دەگرى و، خوڤشت بە سىفەتە چاكەكان دەپازىنەو.

ياخود كە گوتراو: (الْحِكْمَةُ: وَضْعُ الشَّيْءِ فِي مَوْضِعِهِ، الْمُؤَدَّى لِلْغَايَةِ مِنْهُ)، (حكیمەت) بریتىە لە دانانى ھەرشىك لەو شوێنەى خویدا، كە بەو ئامانجەى دەگەيەنئى، كە بۆى پەچاوكراو.

يان كە گوتراو: (الْحِكْمَةُ: مَعْرِفَةُ الْحَقَائِقِ)، واتە: حكیمەت زانىنى راستىەكانە.

يان گوتراو: (الْحِكْمَةُ: التَّحَلِّي مِنَ الرَّذَائِلِ، وَالتَّحَلِّي بِالْقَضَائِلِ)، واتە: (حكیمەت) بژار كرانە لە سىفەتە نزمەكان و، پازانەوێیە بە سىفەتە پەسندەكان.

ھەموو ئەو پیناسانە، دەچنەو نێو ئەو كە: خوا ﷻ كۆى ئەو بىست و چوار خەسلەتە پەسندو ناپەسندەى، بە حكیمەت لە قەلەم داو، كە دەبئى ناپەسندەكان خوڤان لى بەدوور بگىرئى و، پەسندەكانىش خوڤان پئى پرازىترىتەو، كۆى ئەوێ بە حكیمەت لە قەلەم داو و، حكیمەتەكەشى وا داناو، كە خوا ﷻ بە وەحى بۆ پىغەمبەر ﷺ ناردو.

وہك پىشتىش گوتمان خوا ﷻ دەستپێكى ئەو بىست و چوار (۲۴) پەوشت و ئاكارە پەسندو ناپەسندەى، بە: تەنیا خواپەستى و، خوڤەدوور گرتن لە ھاوبەش بۆ خوا دانان، دەست پىكرد و، كۆتاییەكەشى ھەر بەو ھىنا، چونكە سەرچاوەى ھەموو سىفەتە بەرزەكان، بریتىە لە تەنیا خواپەستى، تەنیا بەندایەتى بۆ خوا كردن، ھەر وەھا ماك و مىكرۆبى ھەموو خوو و خدە خراپ و ناپەسندەكانىش، بریتىە لە ھاوبەش بۆ خوادانان و،

دوور له خوايی و پشت له خوايی و مامه له کردن له گه ل غه یری خوادا، وهك مامه له کردن له گه ل خوادا، كه یی ده گوتری: (شرك) هاوبه شدانان.

خوا به لوتف که په می خوئی، ئیمه لهو که سانه بگپرئ که به پراستی ئه هلی خوا بهیه کگرتن و، به ندایه تییان بو خوا ساغده که نه وه و، خوا بمانپاریزی له وهی که هاوبه ش بو خوا دابنن، شتیک که بیزانین، پان نه بزانین، ئاشکرا بئ، یاخود په نهان بئ.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

[illegible]

www.alibapir.net

❖ ده‌رسی چواره‌م ❖

۱۵ نوامبر ۲۰۲۰ء کو جاری شدہ ایڈیشن
 15th November 2020 issue
 جس میں ہم نے نیا نیا کھانا پیش کیا

بائبل پائپرس/Alibapir بائبل پائپرس/Alibapir

بائبل پائپرس/Alibapir بائبل پائپرس/Alibapir

archive.org/details/alibapir

بائبل پائپرس/Alibapir

www.alibapir.net
 بائبل پائپرس/Alibapir

بائبل پائپرس/Alibapir

بائبل پائپرس/Alibapir

www.alibapir.net

پیناسہی نهم دہرسہ

نہم دہرسہ مان سیژدہ (۱۳) ثابہت دہگریتہ خوئی، ثابہتہ کانی: (۶۰ - ۵۲)، کہ تیاندا کومہ لیک راستی گہورہ و گرنک لہ بارہی خوای بہرز و مہزن و، قورٹانی بہ پیژ و قسہ لہ جی و، پیخہ مہری کوتایی و زندو و کردنہ و، قیامہت و سزاو پاداشتہ و، خراونہ پروو، لہ میانی تہ و ہشدا: ثامازہ بہ ہندیک بیروپای پووچی کافرہ کان کراوہ و بہرپہ رچیشیان دراوہ تہ و، سہرجہم تہ و بابہ تانہی لہم سیژدہ (۱۳) ثابہتہ دا خراونہ پروو، دہ (۱۰) بابہ تن: چواریان لہ بارہی خوای بہرزو بی وینہ و ہن و، سییان لہ بارہی قورٹانہ و، دووانیان لہ بارہی زندو و کرانہ و، قیامہ تہ و، یہ کیشیان لہ بارہی پیخہ مہری کوتاییہ و (موحہ ممہدہ ﷺ).

﴿أَفَأَصْفَكُمْ رَبُّكُمُ بِالْإِنِّينِ وَاتَّخَذَ مِنَ الْمَلَائِكَةِ إِنْتًا إِنَّكُمْ لَقَوْلُونَ قَوْلًا عَظِيمًا﴾ ٤٠ ﴿وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ لِيَذَكَّرُوا وَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا نُفُورًا﴾ ٤١ ﴿قُلْ لَوْ كَانَ مَعَهُ آلِهَةٌ كَمَا يَقُولُونَ إِذَا لَا نُبْعُوا إِلَىٰ ذِي الْعَرْشِ سَبِيلًا﴾ ٤٢ ﴿سُبْحَنَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يَقُولُونَ عُلُوًّا كَبِيرًا﴾ ٤٣ ﴿سُبْحٰنَ لَهُ السَّمٰوٰتُ السَّبْعُ وَالْاَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَلَكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا﴾ ٤٤ ﴿وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ حِجَابًا مَّسْتُورًا﴾ ٤٥ ﴿وَجَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِذَا ذُكِّرْتُ بِرَبِّكَ فِي الْقُرْآنِ وَحْدَهُ وَلَوْ عَلَىٰ أَدْبَارِهِمْ نُفُورًا﴾ ٤٦ ﴿نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَسْتَمِعُونَ بِهِ إِذْ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ وَإِذْ هُمْ نَجْوَىٰ إِذْ يَقُولُ الظَّالِمُونَ إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَّسْحُورًا﴾ ٤٧ ﴿انظُرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا﴾ ٤٨ ﴿وَقَالُوا أَإِذَا كُنَّا عِظْمًا وَرُفْنًا إِنَّا لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا﴾ ٤٩ ﴿قُلْ كُونُوا حِجَارَةً أَوْ حَدِيدًا أَوْ خَلْقًا مِّمَّا يَكْبُرُ فِي صُدُورِكُمْ فَسَيَقُولُونَ مَنْ يُعِيدُنَا قُلِ الَّذِي فَطَرَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ فَسَيُنْغِضُونَ إِلَيْكَ رُءُوسَهُمْ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هُوَ قُلْ عَسَىٰ أَنْ يَكُونَ قَرِيبًا﴾ ٥١ ﴿يَوْمَ يَدْعُوكُمْ فَتَسْجُدُ لِأَوَّلِ قُرْآنٍ لَآتِيكُمْ مِنْ بَيْنِ يَدَيْكُمْ وَمِنْ تَخْلُقُونَ مِنْ تَحْتِهَا﴾ ٥٢ ﴿فَتَسْجُدُ لِلْأَوَّلِ قُرْآنٍ لَآتِيكُمْ مِنْ بَيْنِ يَدَيْكُمْ وَمِنْ تَخْلُقُونَ مِنْ تَحْتِهَا﴾ ٥٣

مانای دہقا و دہقی نایہ تہکان

((ئایا پەرۋەردگار تان ئیوہی تایبەت کردوہ بہ (ہہ بوونی) کورانی بو ئیوہ یە کلا کردوونہوہ) و، لە فریشتانیش مینہ (کچہ) کانی بو خووی داناون؟ بینگومان ئیوہ قسہ یەکی ناقولای مەزن (بەرانبەر بە خوا) دہکەن ﴿٤٠﴾ بە دلنیا ییش لەم قورئانہدا، وینہی جوړاو جوړمان ھیناونہوہ تا کو بیریان بیتوہ (پەند وەر بگرن) لە حالیکدا کہ ھەر سلەمینہ وەیان بو زیدە دہکات ﴿٤١﴾ بلی: ئەگەر وەك دەلین (خوا) پەرستراوانی دیکہی لەگەڵ بوونایہ، ئەو کاتہ بەرہ و (خوای) خاوەن عەرپش (دەچوون و) پریان دہگرتەبەر (بە مەبەستی دژایەتی کردنی) ﴿٤٢﴾ (خوا) پاک و بێ لەکە یە و بەبەرزییەکی گەورہ، بەرزە لەوہی دەلین ﴿٤٣﴾ ھەوت ئاسمانەکان و زەوی و ھەر کەس کە تیان دایہ، بێ خەوشی بو دەر دەبەرن و، ھێچ شتیک نیە کە بە ستایشکردنہوہ پاکیی وی رانەگە یەنئ، بەلام لە بە پاکگرتنەکیان تیناگەن، بە دلنیا یی ئەو ھیدی لیبوردە یە ﴿٤٤﴾ ھەر کاتیکیش قورئانت خویند، پەردە یەکی پوشر و لە نیوان توو ئەوانەدا دادەتین، کە برۆیان بە دواپوژ نیہ ﴿٤٥﴾ پوشتیشمان خستە سەر دلەکانیان (پێگرہ) کە تیی بگەن و، قورسایشمان خستۆتە گوئیەکانیانہوہ، ھەر کات باسی یەکتایی پەرۋەردگار بکە ی، پاشەو پاش پشت ھەلدەکەن و، دہسلەمنہوہ ﴿٤٦﴾ تیمە زانترین بەوہی بو گویت بو ھەلدەخەن، کاتیک گویت بو ھەلدەخەن و، کاتیک چہ دہکەن، کاتیک ستەمکاران دەلین: ئیوہ تەنیا شوین پیاویکی جادوو لیکراو دہکەون ﴿٤٧﴾ برۆانہ! چوون وینانت بو دیننہوہ، سەرەنجام گومرا بوون و ناتوانن ری دەر بکەن! ﴿٤٨﴾ ھەرۋەھا گوتیان: ئایا ئەگەر بووینہوہ بە ئیسقان و گل و خول، ئایا تیمە لە نوئی دروست دەرکیننہوہ و، زیندوو دہبینہوہ؟! ﴿٤٩﴾ بلی: ببنہ بەرد، یان ئاسن ﴿٥٠﴾ یان ببنہ ھەر دروستکراویک کە لە دل و سینە کانتان دا بە گەورہ دادەنری (کە بگونجی زیندوو بکریتہوہ)، ئنجا دەلین: کی دہمانگیریتہوہ (بو ژیان)؟ بلی: ئەو کەسە یی کە مچار ھیناونیہ دی، ئنجا سەریان ت بەرہ و لا دہلەقینن (بە گالتە پیکردن و سەرسوڕمانہوہ) و دەلین: ئەوہ کە یە؟ بلی: لەوانہ یە نیزیک بێ ﴿٥١﴾ ئەو پوژە یی کە بانگتان دہکات، ئیوہش یە کسەر بە ستایشکردنیہوہ، وەلام دہدەنہوہ، پیتان وایە تەنیا کەمیک ماونہوہ (لە ژیا نی دنیا داو، لە قونای بەرزەخدا) ﴿٥٢﴾).

شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندیک له وشه‌کان

﴿ **أَفَأَصْفَكَ رَبُّكُمْ بِالْبَیِّنِ** ﴾ : واته: ئایا خوا ئیوه‌ی تایبەت کردوه به‌کوران‌ه‌وه و بو ئیوه‌ی ساغکردوونه‌وه؟ (الصَّفَاءُ ضِدُّ الْكَدَرِ، صَفَى الشَّرَابَ يَصْفُو صَفًى، وَصْفَاهُ تَصْفِیَةً، وَأَصْفَاهُ الْوُدَّ: أَخْلَصَهُ لَهُ)، (صَفَاءٌ) دژی لیلیه، به‌کوردیی ده‌لین: (ساف)، واته: پروو یاخود بی خلتە، ده‌گوتری: (صَفَى الشَّرَابَ)، واته: خواردنه‌وه‌که ساف بوو، بی خلتە بوو، (وَصْفَاهُ تَصْفِیَةً)، واته: سافی کرد، بی خلتە‌ی کرد، پالۆتی. (أَصْفَاهُ الْوُدَّ: أَخْلَصَهُ لَهُ) واته: خوشه‌ویستی خوی بو وی ساغ کرده‌وه، خوشه‌ویستی‌یه‌که‌ی هیچ خلتە‌ی تیدانیه به‌ران‌بەر ئەو که‌سه‌ی که باسی ده‌کری.

که‌واته: ﴿ **أَفَأَصْفَكَ رَبُّكُمْ بِالْبَیِّنِ** ﴾، واته: ئایا خوا کورانی تایبەت کردوون به ئیوه‌وه، پالۆتوونی و به‌شی که‌سی دیکه‌یان پیوه‌نیه؟!

(صَرَفًا): (الصَّرْفُ: رَدُّ الشَّيْءِ مِنْ حَالَةٍ إِلَى حَالَةٍ، وَتَصْرِيفُ الرِّيحِ: صَرْفُهَا مِنْ حَالٍ إِلَى حَالٍ)، (صرف) بریتیه له‌وه‌ی که شتیک له‌حالی‌که‌وه بگورپی بو‌حالی‌کی دیکه، (تَصْرِيفُ الرِّيحِ: صَرْفُهَا مِنْ حَالٍ إِلَى حَالٍ) (تَصْرِيفُ الرِّيحِ) که له‌قورئاندا زۆر هاتوه، واته: جو‌راو جو‌رکردنی بایه‌کان، گۆرینی له‌باریکه‌وه بو‌باریکی دیکه.

که ده‌فه‌رموی: ﴿ **وَلَقَدْ صَرَفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ** ﴾، واته: له‌م قورئانه‌دا به‌زۆر شیوازی جو‌راو جو‌ر ئەو راستییانه‌مان روونکردوونه‌وه.

(نُفُورًا): (النَّفَرَةُ: الْإِنْزِعَاجُ مِنَ الشَّيْءِ إِلَى الشَّيْءِ، يُقَالُ: نَفَرَ عَنِ الشَّيْءِ نُفُورًا)، (نُفُور) له (نَفَرَة) ته‌وه هاتوه، (نَفَرَة) بریتیه له‌وه‌ی که ئینسان له‌شتیک بیزار بی، یاخود به‌په‌له له‌شوینی‌که‌وه بو‌شوینی‌کی دیکه بپروا، ده‌گوتری: (نَفَرَ عَنِ الشَّيْءِ نُفُورًا) له‌کوردیی‌دا سله‌مین‌ه‌وه‌ی پی ده‌لین، یاخود دوورکه‌وتنه‌وه‌ی پی ده‌لین، وه‌ك ئەوه‌ی بلین: له‌و شته سله‌مییه‌وه.

(حِجَابًا مَسْتُورًا): واته: په‌رده‌یه‌کی پۆشراو، (السَّتْرُ: تَغْطِيَةُ الشَّيْءِ: وَالسَّتْرُ وَالسُّتْرَةُ: مَا يُسْتَرُّ بِهِ)، (سَتر) بریتیه له‌داپۆشینی شتیک، به‌لام (سَترٌ وَسُتْرَةٌ) ته‌وه‌یه که ئەو شته‌ی پی داده‌پۆشری، (حِجَاب) ییش، واته: په‌رده‌و ئیوان.

(أَكْنَةً): (جَمْعُ كِنَانٍ، وَهُوَ الْغِطَاءُ الَّذِي يُكْنُ فِيهِ الشَّيْءُ، نَحْوُ غِطَاءٍ وَأَغْطِيَةٍ)، (أَكْنَةً) كَوَى (كِنَان) ه، ئەو پۆششەیه كە شتێكى لە بن پەنھان دەكرێ، وەك (غِطَاء) كە بە (أَغْطِيَةٍ) كۆدەكرێتەو، (كِنَان) یش بە (أَكْنَةً) كۆدەكرێتەو، مانایان زۆر لێك نیزیكە.

(وَقْرًا): (الْوَقْرُ: الثَّقُلُ فِي الْأُذُنِ، الصَّمَمُ) (وَقْر) بریتیه لەو قورساییهی كە بە گوێچكەدا دی و دەبیته هۆی ئەوێ گۆی هیچ نەبیستى، بۆیه بە (صمم) یش لێكدراوئەو، واتە: كەپى، شتێك لە گوێدا هەبى بێتە مایەى نەبیستن.

(مَسْحُورًا): (اسْمٌ مَّفْعُولٍ مِنْ سَحَرَهُ يَسْحَرُهُ سِحْرًا، وَهُوَ الْأَخْذَةُ، وَالسَّحَرُ: كُلُّ مَا لَطَفَ مَأْخُذُهُ وَدَقٌّ)، (مسحور) ناوی بەركارە لە (سَحَرَهُ يَسْحَرُهُ سِحْرًا فَهُوَ مَسْحُورٌ) واتە: جادوو لێكراو، (وَهُوَ الْأَخْذَةُ) واتە: گرتن لەلایەن شەیتان و جندەو بە شیوێهەكى پەنھان، مەبەست پێى جادوولێكرانە، (سحر) هەر شتێك بە پەنھانكارى بكێ، بە شیوێهەك هەستى پێ نەكێ.

(وَرَفَاتًا): (تُرَابًا: أَجْزَاءٌ مُتَفَتِّتَةٌ، وَالرُّفَاتُ «الرُّفَاتُ»: مَا تَكَسَّرَ وَبَلِيَ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ، كَالْفُتَاتِ، يُقَالُ: رَفَّتِ الشَّيْءَ يَرْفُتُهُ وَيَرْفُتُهُ: كَسَرَهُ وَدَقَّهُ).

وشەى: (رُفَات) گۆل و خۆل، چەند بەشێكى وردو خاش، (رِفَات، رُفَات) هەر شتێك تێك شكابى و كۆن بوو بى و پزىبى، وەك (فُتَات) واتە: وردە نانى سەر سفرە، دەگوترى: (رَفَّتِ الشَّيْءَ) واتە: شتەكەى وردو خاشكرد.

(فَسَيَنْغُضُونَ إِلَيْكَ رُءُوسَهُمْ): سەریان ت بەرەو لا پادەوێشین، یان دەلهقیین، (نَغَضَ رَأْسُهُ يَنْغُضُ وَيَنْغُضُ نَغْضًا وَنَغُوضًا: إِذَا تَحَرَّكَ وَاضْطَرَبَ، وَيَنْغُضُ رَأْسَهُ: حَرَّكَهُ بَارْتِفَاعٍ وَانْخِفَاضٍ كَالْمُتَعَجِّبِ مِنَ الشَّيْءِ)، (نَغَضَ رَأْسَهُ) واتە: سەرى لەقى، (يَنْغُضُ وَيَنْغُضُ نَغْضًا وَنَغُوضًا) بە كەسێك دەگوترى كە سەرى بجوولێ، ئەو بەو حالەتى: (لازم)، بەلام بوو حالەتى (مُتَعَدِّي) (يَنْغُضُ رَأْسَهُ) واتە: سەرى خوێ لەقاند، (بَارْتِفَاعٍ وَانْخِفَاضٍ) سەرى بەرزو نزم بكاتەو، یاخود سەرى بابدات بەلای راست و چەپ دا، وەك شیوێهەك لە سەرسوپرمان، دیارە ئەو شتانە دەگەڕێتەو بەو كلتوورى گەلان، پەنگە هەبى سەر بە راست و چەپدا پراوێشینى، بوو نیشانەى سەرسوپرمان، یاخود نیشانەى بە درۆ دانانى قسەیهك كە دەكێ، یاخود سەرى بە شیوێهەك بلەقینى، وەك گالته پێكردن، زیاتر شیوازی ئەو سەر جوولاندنانه، پەيوەستە بە كلتوور و عادەتى گەلانیەو.

(إِنْ لَيْسَ إِلَّا قَلِيلًا): (لَيْسَ فَهُوَ لَا يَثَّ وَلَيْسَ)، (لَيْسَ) واتە: مایەو، (لَا يَثَّ وَلَيْسَ) هەردووکیان ناوی بکەر (إِسْمَ فَاعِل)ن.

مانای گشتی ئایەتەکان

وەك له پێناسەی ئەم دەرسەدا گۆتمان: خوا ﷻ لەم سێزده (۱۳) ئایەتەدا، کە هەر لەسەر دواندی بێروایەکان، بەتایبەت هاوبەش بۆ خوا دانەرەکان، بەردەوامە، لەم سێزده (۱۳) ئایەتەدا چەند راستییەك دەخاتە روو:

هەندەیکیان دەربارەی خوا بە یەكگرتن و تەنیا پەرستارووییەتی خوا ﷻ.

یەکیان دەربارەی قورئان.

هەندیکیان دەربارەی پێغەمبەر ﷺ.

هەندیکیان دەربارەی زیندوو بوونەو، هاتنی پوژی دوایی و سزا و پاداشت.

سەرەتا خوا دەفەرموێ: ﴿أَفَأَصْفَكُمْ رَبُّكُمُ بِالْبَنِينَ﴾، ئایا پەرەردگارتان ئێوەی تایبەت کردووە بە کورانهو؟ واتە: ئێوەی تایبەت کردووە بە هەبوونی کورانهو، کورەکانی بۆ ئێوە ساغ و یەكلا کردوونەو؟ ﴿وَاتَّخَذَ مِنَ الْمَلَائِكَةِ إِنْسَانًا﴾، کەچی لە فریشتان مێینە بۆ خوێ داناون (هەلبژاردوون)، ﴿إِنكُمْ لَنَقُولُونَ قَوْلًا عَظِيمًا﴾، بە دنیایەو بەهوێ ئەو قسەتانەو، ئێوە قسەیهکی مەزن (ناقوڵا ناشیرین) بەرانبەر بە خوا ﷻ دەئێن، شتێك کە بۆ خۆتان پێتان باش نیە، بۆ خواي دادەئێن، کە بریتین لە کچان (لە مێینەکان)، کە ئەویش هەر راست نیە، چونکە فریشتەکان مێینە نین، وەك خوا ﷻ لە سوورەتی (الزخرف)دا دەفەرموێ: ﴿وَجَعَلُوا الْمَلَائِكَةَ الَّذِينَ هُمْ عِبَدُ الرَّحْمَنِ إِنْسَاءً أَشْهَدُوا خَلَقَهُمْ سَتُكُنَّبُ شَهِدُهُمْ وَيُسْأَلُونَ﴾، واتە: فریشتەکان کە بەندهی خواي خاوەن بەزەیین، بە مێینەیان دانان! ئایا ئاگیان لە دروستکرانیان بوو {داخو ئێرن یان مێ؟} ئەو گەواهییدانەیان دەنووسری و ئیشیان دەپرسیتەو،

لێرەدا خوا ﷻ - وەك من تێی دەگەم - هەر مەبەستی ئەوێ، کە پووچیلی عەقل و بیرکردنەوێ هاوبەش بۆ خوا دانەر و کافرەکان بخاتە روو، کە یەکیك لە بیروکە پووچەکانیان ئەوێ، پێیان وایە مێینەبوون نوقسانییە و عەیبە، بۆیەش زۆر بەکچان

قەلس بوون و، ھەبووھ کچی خۆیانیان زیندە بە چالکردوھ! بېگومان ئەوان کەمتر لە کوران، تەماشای کچانیان کردوھ، کە ئەوھش بیرئکی نەفامییە و، ئیستاش ھەر ھەییە لە زۆر کۆمەلگاگاندا، بەلام خوای پەرورەدگار نێر و میی وەك یەك خولقاندوون و، بە ھەر کامیکیان کۆمەلئ تاییەتمەندیی داون، ئنجا بەو تاییەتمەندیانەوھ، پیاو دەبێتە پیاوو، ئافرەت دەبێتە ئافرەت و، ھیچ کامیان بوئی نیە، کە بە ھۆی ئیرایەتی، یان مئیایەتی خۆی بەسەر ئەو دیکەدا ھەلکیشئ، بەلکو تەنیا بە ھۆی کردەوھ ی باش، ئەگەر پیاوان کردەوھ ی باشیان زیاتر بئ، یان ئافرەتان کردەوھ ی باشیان زیاتر بئ، ئا ئەوھ مایە ی بەرزیی و نیزیکیانە لە خوا، ئەگەرنا خودی ئیرایەتی و مئیایەتی، پێوھریك نیە بو چاک بوون، یاخود خراپ بوون.

ئنجا ئامانج لێردەدا ئەوھییە، کە ئێوھ ئەم بیرۆکە پووچانەتان ھەییە!

ئنجا دەفەرموئ: ﴿وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ﴾، بە دلئایی لەم قورئانەدا جوړاو جوړ (بەیانئ راستییەکان) مان کردوھ، لە ھالەتیکەوھ گۆپیومانە بو ھالەتیکئ دیکە، بە زۆر تەعبیر و شیوازی دەرپرین، ئەو مەبەستانە ی ویستوویمان دەرمان پرین (خستوویمانە پرو)، بە تاییەت باسی یەکتایی خوا و پەرستراوئیی خوا ﷻ، خوا زۆر وینە ی بو ھیناونەوھ لە قورئاندا و، بە زۆر شیوازی دەرپرینی جوړاو جوړ، باسی کردوھ، ﴿وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ لِيَذَكَّرُوا﴾، واتە: لەم قورئانەدا، زۆر شیوازی دەرپرینی جوړاو جوړمان بەکارھیناون، لە ھالەتیکەوھ گۆپیومانە بو ھالیکئ دی، چ دەربارە ی تەنیا خواپەرستیی، چ دەربارە ی پیغەمبەراییەتی و وەحیی، چ دەربارە ی پۆژی دوایی و زیندووونەوھو، سزاو پاداشت، چ دەربارە ی قورئان و کتیبەکانی خوا، بوچی؟

﴿لِيَذَكَّرُوا﴾، تاكو بیریان بێتەوھ، (تذکر) ھەم بە مانای بیرخۆ ھینانەوھییە، ھەم بە مانای دەرس و پەند وەرگرتنە، بو ئەوھ ی دەرس و پەند وەرگرن، یاخود وەبیر خۆیانئ بێننەوھ، ﴿وَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا نُفُورًا﴾، بەلام ھەر سلەمینەوھو دوورکەوتنەوھو یاخی بوونیان، تیدا زیاد دەکات.

ئنجا دێتە سەر بابەتیکئ دیکە، کە لەم چەند ئایەتەدا، زۆرتین گرنگی پێدراوھ، دەفەرموئ: ﴿قُلْ لَوْ كَانَ مَعَهُ آلِهَةٌ كَمَا يَقُولُونَ﴾، پێیان بلئ: ئەگەر وەك ئەوان دەلێن، لەگەل خوادا پەرستراوی دیکە ھەبوونایە، ﴿إِذَا لَا تَأْتِنَا إِلَىٰ ذِي الْعَرْشِ سَبِيلًا﴾، لەو ھالەتەدا بەرەو خوای خواوھن عەرش پێیان دەگرتە بەر، واتە: بەرەو لای خوا دەچوون، بوچی؟!

بۇ دژايە تىسى کردنى! بەلام هەندى له تويزەرەوان ئاوايان ليکداوہ تەوہ: بۇ خو لى نيزيک خستنهوہى خوا **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا**، بەلام مانای يەکەميان راسترو گونجاوترە لەگەل ئەم سياقەدا.

هەلبەتە خويزراویشە تەوہ: **(كَمَا تَقُولُونَ)** کەواتە: پروى دواندن هەر له کافرەکانە، کە **(كَمَا يَقُولُونَ)** واتە: وەك ئەو بيبروايانە دەليين، بە شيوازي ناديار، بەلام **(تَقُولُونَ)** ليرەدا خوا دەياندوينى، **(سُبْحَنَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يَقُولُونَ عُلُوًّا كَبِيرًا)**، پاکيى و بەرزىيەكى گەورە بۇ خوا، لەوہى کە ئەوان بەرانبەر بە خوا دەليين! واتە: خوا زور لەوہ پاکتر و چاکتر و بەرزترە، کە شايستەى ئەو جوړە قسانە بى، کە ئەوان دەرەق بەوہى دەيانکەن.

(سُبْحَاحُ لَهُ السَّمَوَاتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ)، حەوت ئاسمانەکان و زەوى و، هەر کەس کە تيبان دايە، پاکيى و بى خەوشيى بۇ (خوا) پادەگەيەنى، **(وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ)**، واتە: هيچ شتيک نيە، مەگەر بە ستايشکردنەوہ بە پاکی دەگرى، **(وَلَكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ)**، بەلام تيوە بە پاکگرتنەکەى ئەوان تيناگەن، لىي حالى نابن، **(إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا)**، بە دلنايى خوا هيديى و مەندى ليبوردهيە، ئنجا ئايا مەبەست لەو بە پاکگرتنە چيە، کە تيمە تىي ناگەين؟! دواتر لە مەسەلە گرنگەکاندا زياتر شى دەکەينهوہ و، مانای بە هيژتر و راستتر ئەوہيە کە ئەوہ جوړيکە لە بە پاکگرتن و ستايشکردن، کە دروستکراوہکان بۇ خوا دەيخەنە پروو، کە بۇ تيمە فامکراو و زانراو نيە. چونکە هەنديکيان گوتوويناە: مەبەست ئەوہيە کە بە زمانى حال دروستکراوہکان ئەنجامى دەدەن بۇ بەديهيەنەريان.

بەلام زانايانى دیکە وەلاميان داوہ تەوہ: کە ئەوہ شتيکى زانراو و فامکراو و لەگەل ئايەتەکەدا گونجاو نيە.

هەنديکى دیکە گوتوويناە: مەبەست پيى ئەوہيە کە کافرەکان ئەوہ نافامن.

کە ئەو کاتە ئەو مانايە، پيى تيدەچيى، بەلام تيمە دوايى چەند فەرموودەيەک دييينەوہ لەو بارەوہ، کە مەبەست لەو بە پاکگرتن و ستايشکردنەى خوا، لەلايەن دروستکراوہکانەوہ، جوړە بە پاکگرتنيکە، بە شيوہيەكى ئاسايى بۇ تيمە زانراو و فامکراو نيە.

(وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ حِجَابًا مَسْتُورًا)، (ئەى موحەممەد!) هەر کاتى قورئانت خویند، لە نيوان تو و ئەوانەدا کە برپوايان

بە پوژى دوایى نیه، پەردەیه کی پوشارا دادەنن، واتە: پەردەیه کە زۆر پۆشەرە، وە کە خووشی پوشاربى وایە، ئەو وە واتایە کى، یاخود پەردەیه کە پەنھانە و نابینى، پەردەیه کى پەنھان دادەنن لە نىوان تو و ئەوانەدا کە برۆیان بە پوژى دوایى نیه، بو ئەو وە لە قورئان تینەگەن، کە لێرەدا ئەمە تەعبیرکردنە لەو وە کە ئەوانە ئەو وەندە بەرە و تاوان و گوناھ چوون و، ئەو وەندە دوورکەوتوونەو لە هەق، حالىان وە کە حالى کەسێکە: قسەى بو بکرى، لە پاش دیواریکەو کە نەبیستى، یاخود پەردەیه کە لە نىوان گوێى ئەو و ئەو قسەیه دا کە دەکرى، دانرابى، بە شیوێه کە نەبیستى، لى حالى نەبى، واتە: حالى وان بەو شیوێه، ئەگەرنا، خوا ﷻ پەردە ناخاتە سەر گوێ و چاوى خەلک، مەبەست لێرەدا ویناکردنى حالى ئەوانە، وە کە کەسێک وان، کە لە شوێنى دیکە خوا ﷻ باس دەکات، کە: پوشاریان بەسەر چاوى دا درابى و، قورسایان خرابیتە سەر گوێ و، دلیان مۆرکراى و داخراى.

﴿وَجَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمُ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا﴾، هەر وەها لەسەر دلەکانیان چەند کەیف و پۆشەرێکیان داناون تاكو تى نەگەن و، قورسایمان خستوتە گوێهەکانیانەو تاكو نەبیستى، ﴿وَإِذَا ذُكِّرْتُ بِرَبِّكَ فِي الْقُرْآنِ وَحْدَهُ، وَلَوْ عَلَىٰ أَذُنٍ لَّغَرَّهٖ نُفُورًا﴾، هەرکاتیش بە تەنیا باسى پەروەردگارى خۆت کرد لە قورئاندا، واتە: هاو بەشت بو دانەنا و، تەنیا باسى خوات کرد، ئەو بپروایانە دەبینى: پاشەو پاش بە سەلمینەو وە، لیت دوور دەکەونەو.

﴿ثُمَّ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَسْتَمِعُونَ بِهِ﴾، تێمە زانترین بەو وە کە بە ھوێهە گویت بو ھەلەخەن، ﴿إِذْ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ﴾، کاتى گویت بو ھەلەخەن و گویت بو دەگرن، ﴿وَإِذْ هُمْ يُخَوِّى﴾، هەر وەها کاتى لە نىوان خویاندا چەچیانە، ﴿إِذْ يَقُولُ الظَّالِمُونَ إِنَّا تَبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَّسْحُورًا﴾، کاتیک کە سەمکارەکان دەلین: ئیو تەنیا بە دواى پیاویکی جادوو لیکراو دەکەون.

﴿أَنْظُرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ﴾، سەرنج بدە! چۆن وینانت بو دیننەو! جارێک بە جادوو لیکراوت دادەنن! جارێک بە جادووگەرت دادەنن! جارێک بە شاعیرت دادەنن! جارێک بە کاهینت دادەنن! ئاشکرایە لێرەدا خوا ﷻ باسى یەک وینەى کردووە کە دەلین: ئیو بە دواى پیاویکی جادوو لیکراو دەکەون! بەلام وینەى ئەم قسەیه لە شوێنەکانى دیکەش دا، ھاتووە بۆیە بە کو ھیناویەتی (وینانت بو دیننەو).

﴿فَضْلُوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا﴾، بویه سهرگردان بوون، ناتوانن پئی دهرکهن! که سئی که هسته وه ره کانی خوئی په کخستبن، که سئی به هوئی گونا هو تاوان و کوفر و خراپه و کهله ره قی و عینادییه وه، عه قل و چاو و گوئی خوئی له کارخستبن، بیگومان گومرا بووه و ناشتوانی پئی دهرکا و، ناشتوانی بیته وه سهر پئی، ههر بو خویشی وای به خوئی کردوه!

﴿وَقَالُوا أَإِذَا كُنَّا عِظْمًا وَرَفْنَا﴾، ههروه ها گوتیان: ئایا ته گهر بووینه وه ئیسقان و بووینه وه به شتیکی وردوخاش ئیسکی وردوخاشکراو تیکشکینراو (رُفَات)، واته: چ به شیوهی ئیسقان مابینه وه، یاخود ئیسقانه کهش وردو خاش کرابی و، بوو بیته وه به خاک و خوئل، ئایا ته گهر وامان لیها: ﴿إِنَّا لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا﴾، به سهرسورمانه وه دهرسن: ئایا ئیمه جاریکی دیکه له شیوهی دروستکراویکی نویدا، دروست دهرکینه وه؟!

﴿قُلْ كُونُوا حِجَارَةً أَوْ حَدِيدًا﴾، (ئه ی موحه ممه د ﷻ!) پییان بلئی: بینه بهرد یاخود، بینه ئاسن، ﴿أَوْ خَلْقًا مِّمَّا يَكْبُرُ فِي صُدُورِكُمْ﴾، یان دروستکراوی که له سینه کانی ئیوه دا گوره یه، واته: گه وره تره له وهی که زیندوو بکریته وه و ژیا نی بهیتریته وه بهر، واته: ته گهر بهردبن، یان ئاسن بن، یان ههر دروستکراویکی دیکه بن، که له سینه و عه قلتنان دا گوره یه که ژیا نی بیته وه بهر.

به لئی! خوا ههر زیندووتان ده کاته وه.

﴿فَسَيَقُولُونَ مَنْ يُعِيدُنَا﴾، ئنجا پییت ده لئین: کی ده مانگیریته وه بو ژیان؟! کی زیندوومان ده کاته وه؟! ﴿قُلِ الَّذِي فَطَرَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ﴾، بلئی: ئه و که سه ی که یه که مجار ئیوه ی داهیناو هینایه دی، هه می شه دروستکردنی شتیک، له دووباره کردنه وهی به زه حمه تره، که سی که کتیییک ده نووسئ، ته گهر ده ستنوو سه که ی لی ونبی، دوا یی ده توانی وه ک پیشتر که نووسیوو یه تی، یاخود باشتیش بینوو سیته وه، که سی که که شتی دروست ده کات، ته گهر ئه و شته ی لی شکا، یاخود لی تی تیکچوو، ده توانی وه ک خوئی، یان باشتیش دروستی بکاته وه، ئه وه به سه بت ئیمه وه شتیکی زانراوه، به لام به سه بت خوا وه ﷻ ده یه وئی ئیمه تی بگه یه نی، ته گهر نا به سه بت خوا ی زانراوه: دووباره کردنه وه ش ههروه ک ده ستیکردن وایه، وه ک یه کن، هیچی بو خوا ﷻ تی ناچی.

﴿فَسَيُغْضِبُونَ إِلَيْكَ رُءُوسَهُمْ وَيَقُولُوكَ مَتَىٰ هُوَ﴾، تِنجا (لہ بہرانبہر تہو وہ لامہ تدا) سہریانٹ بہرہو لا پادہوہ شینن (دہلہ قینن)، تِنجا چ بہرزی و نزمی پی بکہن، چ راست و چہپی پی بکہن، ﴿وَيَقُولُوكَ مَتَىٰ هُوَ﴾، دہلین: تہوہ کہنگیہ؟! کہی تہو دووبارہ کردنہوہ و زیندو کردنہوہیہ دہبی؟! ﴿قُلْ عَسَىٰ أَنْ يَكُونَ قَرِيبًا﴾، بلئی: پہنگہ نیزیک بی، پی دہچی نیزیک بی، دیارہ خوا ﷺ بہ توانجہوہ تاوا دہفہرموی۔

﴿يَوْمَ يَدْعُوكُمْ فَتَسْتَجِيبُونَ بِحَمْدِهِ﴾، تہو پوڑہ کہ بانگتان دہکات، بہ ستایشکردنیہوہ وہلامی دہدہنہوہ، کہ بانگتان دہکات زیندوہ بینہوہ، تیوہش بہ دہم ستایش و مہدحی خواوہ، وہلامی خوا دہدہنہوہ، ﴿وَتَتَذَكَّرُونَ إِنْ لَيْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا﴾، گومانیش وا دہبہن و وای بو دہچن، کہ کہمیٰک نہبی نہ مابنہوہ، تِنجا کہمیٰک نہبی نہ مابنہوہ، لہ ژیانی دنیا، یاخود لہ قوناغی بہرزہ خدا، یاخود ہم لہ ژیانی دنیا و، ہم لہ ژیانی بہرزہ خدا، کاتیک پوڑی دواپی و قیامت دہبینن، ہم دنیا و ہم قوناغی بہرزہ خیش، لہ چاو قیامت و پوڑی دواپی، زور کہمتان دیتہ بہرچاو! وک لہ شویئی دیکہ دہفہرموی: پیان وایہ کہ سہعاتیک ماونہوہ، یاخود پوڑیک، یاخود کہمتر لہ پوڑیک ماونہوہ۔

مہ سہ لہ گرنگہ کان

مہ سہ لہ ی یہ کہم:

خوا ﷺ به کافره هاوبه شدانه ره کان ده فہ رموی: ئایا په روه ردگارتان ئیوه ی تایبہ ت کردوه به هه بوونی کورانه وه و، خو شی له فریشتان، مینہ کانی هه لبراردوون؟ به دنیایي ئیوه قسہ یه کی ناقولای مه زن به رانبر به خوا کهن:

خوا ده فہ رموی: ﴿ أَفَأَصْفَنكُمْ رَبُّكُمْ بِالْبَنِينَ وَاتَّخَذَ مِنَ الْمَلَائِكَةِ إِنْتًا إِنَّكُمْ لَقَوْلُونَ قَوْلًا عَظِيمًا ۝۴۰ ﴾

شیکردنه وه ی ئەم ئایه ته، له سنی برگه دا:

(۱) - ﴿ أَفَأَصْفَنكُمْ رَبُّكُمْ بِالْبَنِينَ ﴾، ئایا په روه ردگارتان ئیوه ی تایبہ ت کردوه به کورانه وه؟ کورہ کانی بو ئیوه یه کلایی و ساغ کردووته وه؟

ئایا خوا ئیوه ی هه لبراردوه و، تایبہ تی کردوون به کورانه وه؟ (الإِصْفَاءُ: جَعَلَ الشَّيْءَ صَفْوًا أَيْ: خَالِصًا) ده لئ: (إِصْفَاءً) هه روه ها (إِصْطِفَاءً) یش ئه وه یه که شتیک هه لبراردی، یاخود ساف و ساغ بکریته وه و، شتی ناموی پیوه نه مینئ.

(۲) - ﴿ وَاتَّخَذَ مِنَ الْمَلَائِكَةِ إِنْتًا ﴾، له فریشته کانیش مینہ ی بو خو ی هه لبراردوون؟ چونکه ئەوان بانگه شه ی ئه وه یان ده کرد، که فریشته کان کچانی خوان و شه ی تانه کانیش کورانی خوان.

وهک له سوورہ تی (الزخرف) دا خوا له وباره وه ده فہ رموی: ﴿ وَجَعَلُوا الْمَلَائِكَةَ الَّذِينَ هُمْ عِبَادُ الرَّحْمَنِ إِنْتًا أَشْهَدُوا خَلَقَهُمْ سَتُكُنَّبُ شُهَدَائِهِمْ وَيُسْأَلُونَ ۝۱۹ ﴾، واته: ئه و فریشتانه ی به نده ی خوا ی خاوه ن به زه یین، کردیانه مینہ! ئایا ئاماده ی دروستکرانیان بوون (تا کو بزائن داخو ئیرن، یان مئ؟!) ئه و شایه دیی دانه یان ده نووسری و لیشیان ده پرسریته وه {له سهر ئه و به درو شایه دیی دانه یان}.

۳- ﴿اَنْكُرُ لَنَقُولُونَ قَوْلًا عَظِيْمًا﴾، به دنیای تیره قسہ کی مہزن دہکن، واتہ: به دنیای تیره قسہ کی ناقول و ناہقی مہزن دہکن، به رانہر به خوا! (قَوْلًا عَظِيْمًا: فِي الْقُبْحِ وَالسُّوءِ)، قسہ کی زور مہزن له ناشیرینی و ناقولیدا، به رانہر به خوا ﷺ دہکن.

تیمہ پیشتر له بهرگی پیجہمی ئەم تەفسیرەدا، له کاتی لیکدانەوہی ئایەتەکانی: (۱۰۰ و ۱۰۱) له سوورەتی (الإنعام) دا به تەفصیل لەم بارەوہ قسەمان کردوہ، کہ ئەمەش دەقی ئەم دوو ئایەتە:

﴿وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ الْجِنَّ وَخَلَقَهُمْ وَخَرَقُوا لَهُ بَنِينَ وَبَنَاتٍ بِغَيْرِ عِلْمٍ سُبْحَنَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُصِفُونَ ﴿۱۰۰﴾ بَدِيعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ اَنَّى يَكُونُ لَهُ وَلَدٌ وَلَمْ تَكُنْ لَهُ صَاحِبَةٌ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿۱۰۱﴾﴾

واتە: ھاوبەشیان له جند بو خوا دانان و خواش جندەکانی دروستکردوون، ھەرودھا کوپان و کچانیان بو (خوا) ھەڵتاشین بەبێ زانیاری، پاکیی و بەرزیی بو خوا لەوہی کہ خوای پێ وەسف دہکن، پەیداکەری ئاسمانەکان و زەویە، پۆلەیی چۆن دەبن، له حالیکدا کہ ھاوڵ و ھاوسەری نەبێ؟! (خوا) ھەموو شتێکی وەدیھێناوہ و بە ھەموو شتێکیش زانیە. خوا ﷺ لەم دوو ئایەتەدا، وێرایی خستنه پرووی قسەکەیان، شەش (۶) بەلگەشی بو بەرپەرچدانەوہی ئەو قسە پووچەیان خستوونە پروو:

۱/ دەفەرموێ: ﴿وَخَرَقُوا لَهُ بَنِينَ وَبَنَاتٍ بِغَيْرِ عِلْمٍ﴾، واتە: کوپان و کچانیان بو ھەڵتاشین بەبێ بەلگە و بەبێ زانیاری، بێگومان ناتوانن لەو بارەوہ بەلگەیک بەھێننەوہ، بەبێ بەلگە ھەر لەخۆوہ دەلێن: شەیتانەکان کوپەکانی خوان و، فریشتەکانیش کچەکانی خوان!

کەواتە: ئەوہ قسەیک نازانستیانەیی بێ بنەماو پووچە.

۲/ دەفەرموێ: ﴿سُبْحَنَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُصِفُونَ﴾، پاکیی و بەرزیی بو خوا، لەوہی کہ خوای پێ وەسف دہکن، خوا ﷺ ئەگەر بەدیھێنەر و خاوەن و پەرودەگاری ھەموو شتێک بێ، نابێ وەک دروستکراوہکانی، پێویستی بە ھاوسەر بێ و، پۆلەیی ھەبن!

۳/ ﴿بَدِيعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، (بدیع) واتە: پەیداکەر بەبێ چاویلکردن له غەیری خوێ، (بدیع و مبدع) کەسیکە کہ شتێک دادەھێنێ بێ ئەوہی چاویلکەری تیدا بێ، بو وێنەیکیش، لە نوێ پەیدای بکات (علی غیر مثال سابق).

۴/ ﴿أَنِّي يَكُونُ لَهٗ وَلَدٌ وَلَمْ تَكُنْ لَهُ صَحْبَةً﴾، (خو) چۆن پۇلەي دەبن ئەگەر ھاوسەری نەبى، خو ﷺ كۆرۈ كچەكانى چۆن پەيدا بوون؟ بە پىي ئەوھى بۇ ئىمە زانراو، كۆرۈ كچ لە ئەنجامى پىكەوھ جووتبوونى نىوان دوو ھاوسەرى تىر و مى دا، پەيدا دەبن.

۱۵/ ﴿وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ﴾، خواش ھەموو شىكى ھىناوھتە دى، كەواتە: ھەرچى ھەيە دروستكراوى خوايە و ھىچيان پۇلەي نىن.

۱۶/ ﴿وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾، ھەرۈھە ئەو بە ھەموو شىكى زانايە، ئەگەر گرىمان كۆر و كچى ھەبوونايە، دەبووايە خوا ﷺ بزائى، چونكە زانيارىي خوا بە ھەموو شىكىكەو پەيوەستەو، ھىچ شىكى نىە خوا نەيزائى.

ھەر لەو بارەوھ خوا لە سوورەتى (الزخرف) (۱۵ - ۱۹) دا، دەفەرەمۆي: ﴿وَجَعَلُوا لَهُ مِنْ عِبَادِهِ جُزْءًا إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ مُّبِينٌ﴾ ۱۵ ﴿أَمْ أَخَذَ مِمَّا يَخْلُقُ بَنَاتٍ وَأَصْفَنَكُمْ بِالْبَنِينَ﴾ ۱۶ ﴿وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُمْ بِمَا ضَرَبَ لِلرَّحْمَنِ مَثَلًا ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ﴾ ۱۷ ﴿أَوْ مَنْ يُنشِئُ فِي الْحَلِيِّ وَهُوَ فِي الْخِصَامِ غَيْرُ مُبِينٍ﴾ ۱۸ ﴿وَجَعَلُوا الْمَلَائِكَةَ الَّذِينَ هُمْ عِبَادُ الرَّحْمَنِ إِنثًا أَشْهَدُوا خَلَقَهُمْ سَتَكُنُّبُ شُهَدَائِهِمْ وَيُسْأَلُونَ﴾ ۱۹

واتە: لە بەندەكانى، بەشىكىيان بۇ خوا دانا (واتە: بەندەكانىيان كردن بە بەشىك لە خوا)، بىگومان مەوڤى (بىپروا) سىلەيەكى زۆر پروون و ئاشكرايە. ئايا لەوانە كە دروستى كەردوون، كچى بۇ خۆي ھەلپژاردوون و ئىوھى تايەت كەردوون بە كۆرپانەوھ؟! (كۆرەكانى بۇ ئىوھ ساغ كەردووتەوھ؟!) . لە ھالىك دا ھەر كات يەكىكىيان مەوڤدەي بەوھپىدرا كە بۇ (خوای) بە بەزەيى بەوینە ھىناوھتەوھ، پرووى رەش دادەگەرئى و زۆر پەست و خەفەتاويىە، {داخ و خەفەتى زۆرى دەچىتە دلەوھ، لەبەر ئەوھى مەوڤدەي كچى پىدراوھ، لە ھالىكدا كە خويان بە كچان پازى نىن، كەچى كچان بۇ خوا دادەنئىن} ئايا كەسىك كە لە پازانەوھ و خىش دا پى دەگات و لە كاتى مشت و مەردا پروونكەرەوھ نىە! {ناتوانئ مەبەستەكانى خۆي جوان بگەيەنئى، ئەوھ بۇ خوا دادەنئىن؟!} ﴿وَجَعَلُوا الْمَلَائِكَةَ الَّذِينَ هُمْ عِبَادُ الرَّحْمَنِ إِنثًا﴾، ھەرۈھە ئەو فرىشتانەي كە بەندەي خوان، بە مېنەيان لە قەلەم دان، ئايا ئاگادارى دروستكرانيان بوون؟! بىگومان ئەو شاھەدەيدانەيان دەنووسرى و ئىشيان دەپرسرئەوھ.

مەسەلەى دووهم:

ئىمە لەم قورئانەدا پوونکردنەوہى جۇراو جۇرمان داون، لە ھەموو پوويكەوہ، تاكو پەند وەر بگرن و بىريان بکەوئتەوہ، کەچى ھەر سەلەمىنەوہيان بۆ زياد دەکات:

خو دەفەر موى: ﴿وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ لِيَذَكَّرُوا وَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا نُفُورًا ۝٤١﴾

شىکردنەوہى ئەم ئايەتە، لە سى برگەدا:

١- ﴿وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ﴾ بە دۇنيابىش لەم قورئانەدا بە شىوہى جۇراو جۇر مەبەستە کايمان پوونکردوونەوہ، (صَرَّفْنَا: نَوَعْنَا الْبَيَانَ)، پوونکردنەوہ کەمان جۇراو جۇر کردوہ، (حَذَفِ مَفْعُول صَرَفَ لِأَنَّهُ نُزْلٌ مَنْزِلَةٌ الْأَزْم، فَلَمْ يَقْدَرْ لَهُ مَفْعُول)، خو ﷻ کە فەرموويەتى جۇراو جۇرمان کردوہ، چى جۇراو جۇر کردوہ؟ (صَرَّفْنَا الْبَيَانَ، أَوْ صَرَّفْنَا التَّعْبِيرَ) پوونکردنەوہ و دەر پرىنمان جۇراو جۇر کردوہ لەم قورئانەدا، بەلام بۆيە بەرکار (مفعول) ەکەى قرتىراوہ، چونکە وشەى (صَرَفَ) وەک کردارى لازىم کە پىويستى بە بەرکار ناکات، مامەلەى لەگەلدا کراوہ، يان لەبەرئەوہى ھەر ديارە (صَرَّفْنَا) واتە: (صَرَّفْنَا الْبَيَانَ)، لە چەندان شوينى قورئاندا ھاتوہ و، مەگەر چۆن، ئەگەرنا وشەى (صَرَفَ) بەرکار (مَفْعُول) ەکەى ديار نى، چونکە بە سياق و سەليقە دەزانرى.

وشەى: (صَرَّفْنَا) چاوگەکەى: (تَصْرِيفَ) ە، (التَّصْرِيفُ: تَعَدُّ الصَّرَفِ، وَهُوَ النَّقْلُ مِنْ جِهَةٍ إِلَى جِهَةٍ أُخْرَى)، (تصريف) برىتيە لە جۇراو جۇريى گواستەوہ. يانى: لە ھالىکەوہ بۆ ھالىک شتىک بگۆردى.

٢- ﴿لِيَذَكَّرُوا﴾، تاكو بىر بکەنەوہ، ياخود تاكو پەند وەر بگرن، ئەم وشەى: ﴿لِيَذَكَّرُوا﴾ ئاواش خوئىراوہتەوہ: (لِيَذَكَّرُوا)، بۆ ئەوہى کەبىر بکەنەوہ، ياخود بىريان بىتەوہ.

٣- ﴿وَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا نُفُورًا﴾، کەچى ئەو جۇراو جۇرکردن پوون کردنەوہى مانا و مەبەستەکان، ھەر سەلەمىنەوہيان تىدا زياد دەکات، ھەر دوورکەوتنەوہيان تىدا زياد دەکات، (النُّفُورُ: هُرُوبُ الْوَحْشِيِّ وَالْدَّابَّةِ بِجَزَعٍ وَخَشْيَةٍ)، واتە: (نُفُور) برىتيە لەوہ کە ئاژەلک، ياخود ژياندارىکى کىوى بە ترس و دلەپراوکەوہ رابکات، واتە: ئەوانە وەک چۆن ئاژەلک ترسيکى بۆ دى، ھالەتتىكى ترس و دلەپراوکەى بۆ پەيدا دەبى و رادەکات، ئەوانىش بەو شىوہى دەور دەکەونەوہ.

ئەم قورئانە كە بە شىۋەى جوراوجور مەبەستەكانى تىدا پادەگەيەنرین، خوا ﷺ دەيەوى لہ ھەموو دەلاقە و پەنجەرەكانى عەقل و دل و خيال و ئەندىشە و ھەست و سۆز و ھتدەو، مەبەستەكان بەریتە نىو ناخ و پرووحى مروؤف، لہ ھەموو دەرگيان دەدا، ويستوويەتى بە ھەموو شىۋازىك راستىيەكان بختە نىو عەقل و دلى مروؤفەو، كەچى ئەو بىپروايانە لہ ئەنجامى ئەوہدا كە بە خويانيان كردو، لہ ئەنجامى ئەوہدا كە بەھوى گوناھو تاوان و كەللە پەقييەو، كاريكيان كردو كە پەردە بەسەر چاو و عەقلىان ھەلكشى، ھەرچەندە ئىمە مەبەستەكانيان بە شىۋەى جوراوجور بو دەخەينە پروو و لہ لووتكەى پەوانىيى و پاراوييدا بويان دەخەينە پروو، بو ئەوہى بيريان بىتەو و پەند وەر بگرن، كەچى ھەر سلەمينەو دووركەوتنەويان تىدا زياد دەكات.

The banner is a horizontal strip with a light grey background and orange borders. In the center is a portrait of a man with a beard and a turban. Above the portrait, text in Uyghur and English reads: "Alibapir.net is a free online library of Islamic books and articles." Below the portrait, the website "www.alibapir.net" is listed with "Uyghur" and "English" options. The banner is divided into four quadrants by a central vertical line. Each quadrant contains social media icons (Facebook, YouTube, Telegram, WhatsApp, Messenger) and QR codes. The text "Alibapir" is repeated in each quadrant. The bottom of the banner features three QR codes and the text "Alibapir.net is a free online library of Islamic books and articles."

مەسەلەى سېيەم:

خوﺍ ﷻ ﻓﻪﺭﻣﻮﻭﻳﻪﺗﻰ: ﺑﻠَﻰ ﺋﻪﮔﻪﺭ ﻭﻩﻙ ﺩﻩﻟﯩﻦ: ﺧﻮﺍ ﭘﻪﺭﺳﺘﺮﺍﯞﻯ ﺩﯨﻜﻪﻯ ﻟﻪﮔﻪﻟﺪﺍ ﺑﻮﻭﻧﺎﻳﻪ، ﭘﺮﯨﻴﺎﻥ ﺑﻪﺭﻩﯞ ﺧﺎﯞﻩﻥ ﻋﻪﺭﺵ (ﺧﻮﺍ) ﺩﻩﮔﺮﺗﻪﺑﻪﺭ (ﻛﻪ ﺩﺯﺍﻳﻪﺗﯩﻲ ﺑﻜﻪﻥ)، ﭘﺎﻛﯩﻲ ﻭ ﺑﻪﺭﺯﯨﻴﻪﻛﻲ ﮔﻪﯞﺭﻩ ﺑﯘ ﯞﻯ، ﻟﻪﯞﻩﻯ ﻛﻪ ﺩﻩﻳﻠﯩﻦ، ﺣﻪﯞﺕ ﺋﺎﺳﻤﺎﻧﻪﻛﺎﻥ ﻭ ﺯﻩﯞﻯ ﻭ ﻫﻪﺭ ﻛﻪﺱ ﻛﻪ ﺗﯩﻴﺎﻥ ﺩﺍﻳﻪ، ﺑﻰ ﺧﻪﯞﺷﯩﻲ ﺑﯘ ﺧﻮﺍ ﭘﺎﺩﻩﮔﻪﻳﻪﻧﻦ ﻭ، ﻫﯧﭻ ﺷﺘﯩﻚ ﻧﯩﻪ ﺑﻪ ﺳﺘﺎﻳﺸﻜﺮﺩﻧﻪﯞﻩ ﺑﻪﭘﺎﻛﻲ ﻧﻪﮔﺮﻯ، ﺑﻪﻻﻡ ﻟﻪ ﺑﻪ ﭘﺎﮔﺮﺗﻨﻪﻛﻪﻳﺎﻥ ﺗﯩﻨﺎﮔﻪﻥ، ﺋﻪﯞ ﻫﯧﺪﯨﻲ ﻟﯧﺘﯘﺭﺩﻩﻳﻪ:

ﺧﻮﺍ ﺩﻩﻓﻪﺭﻣﻮﻯ: ﴿قُلْ لَّوْ كَانَ مَعَهُ آلِهَةٌ كَمَا يَقُولُونَ إِذَا لَا بُدَّوْا إِلَىٰ ذِي الْعَرْشِ سَبِيلًا ۚ﴾ (۴۲)
 ﴿سُبْحَنَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يَقُولُونَ عُلُوًّا كَبِيرًا﴾ (۴۳) ﴿يُسَبِّحُ لَهُ السَّمَوَاتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَلَكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا﴾ (۴۴).

ﺷﯩﻜﺮﺩﻧﻪﯞﻯ ﺋﻪﻡ ﺋﺎﻳﻪﺗﺎﻧﻪ، ﻟﻪ ﻧﯘ ﺑﺮﮔﻪﺩﺍ:

- (۱) - ﴿قُلْ لَّوْ كَانَ مَعَهُ آلِهَةٌ﴾، ﺑﻠَﻰ: ﺋﻪﮔﻪﺭ ﻟﻪﮔﻪﻝ ﯞﻯ ﭘﻪﺭﺳﺘﺮﺍﯞﺍﻧﻲ ﺩﯨﻜﻪ ﻫﻪﺑﻮﻭﻧﺎﻳﻪ.
- (۲) - ﴿كَمَا يَقُولُونَ﴾، ﯞﻩﻙ ﺋﻪﯞﺍﻥ ﺩﻩﻟﯩﻦ، ﺋﻪﻣﻪ ﺋﻪﮔﻪﺭ ﺑﻪ ﴿كَمَا يَقُولُونَ﴾ ﺑﺨﻮﻳﺮﯨﺘﻪﯞﻩ، ﯞﺍﺗﻪ: ﺑﻪ ﺷﯩﯟﺍﺯﻯ ﻧﺎﺩﯨﺒﺎﺭ (ﻏﺎﺋﺐ)، ﺧﻮﺍ ﷻ ﺩﯨﺒﺎﺭ ﻛﺎﻓﺮﻩﻛﺎﻥ ﺩﻩﺩﯞﯨﻨﻰ، ﺑﻪﻻﻡ ﺧﻮﻳﺮﺍﯞﯨﺸﻪﺗﻪﯞﻩ (ﻛﻤﺎ ﺗﻘﻮﻟﯘﻥ)، ﯞﺍﺗﻪ: ﺋﻪﻯ ﻛﺎﻓﺮﻩﻛﺎﻥ ﯞﻩﻙ ﺋﯩﯟﻩ ﺩﻩﻟﯩﻦ، ﺋﻪﮔﻪﺭ ﻟﻪﮔﻪﻝ ﺧﯘﺩﺍ ﭘﻪﺭﺳﺘﺮﺍﯞﺍﻧﻲ ﺩﯨﻜﻪ ﻫﻪﺑﻮﻭﻧﺎﻳﻪ.
- (۳) - ﴿إِذَا لَا بُدَّوْا إِلَىٰ ذِي الْعَرْشِ سَبِيلًا﴾، ﺋﻪﯞﺍ ﺋﻪﯞ ﻛﺎﺗﻪ ﺑﻪﺭﻩﯞ ﺧﺎﯞﻩﻥ ﻋﻪﺭﺵ ﭘﺮﯨﻴﺎﻥ ﺩﻩﮔﺮﺗﻪﺑﻪﺭ، ﺑﯘ ﻟﺪﻯ ﺩﻩﭼﯘﻭﻥ.

ﻟﯧﺮﻩﺩﺍ ﺋﻪﯞ ﭘﺎﺳﺘﯩﻴﻪ ﺩﯞﯞﺑﺎﺭﻩ ﺩﻩﻛﻪﻣﻪﯞﻩ ﻛﻪ ﯞﺷﻪﻯ (آلهة) ﻛﯚﻱ (إله) ﻭ (إله)ﻳﺸﻲﺎﻧﻲ: ﭘﻪﺭﺳﺘﺮﺍﯞ، ﺋﯩﻨﺠﺎ ﺑﻪ ﻫﻪﻕ ﺑﯧﻪﺭﺳﺘﺮﻯ، ﻛﻪ ﭘﻪﺭﺳﺘﺮﺍﯞﻯ ﺑﻪﻫﻪﻕ (الإله الحق) ﻫﻪﺭ ﻳﻪﻛﯩﻜﻪ، ﻛﻪ ﺧﻮﺍ (الله)ﻳﻪ، ﻳﺎﻥ ﺑﻪ ﻧﺎﻫﻪﻕ ﺑﯧﻪﺭﺳﺘﺮﻯ، ﺑﯧﮕﻮﻣﺎﻥ ﭘﻪﺭﺳﺘﺮﺍﯞﺍﻧﻲ ﺳﺎﺧﺘﻪ ﻭ ﻧﺎﻫﻪﻕ ﺯﯞﺭﻥ.

ﻛﻪﯞﺍﺗﻪ: (إله) ﺟﯩﻴﺎﻳﻪ ﻟﻪ (الله)، (الله) ﻧﺎﯞﻯ ﻧﺎﺳﯩﻨﻪﺭ (عَلَم)ﻯ ﺧﯟﺍﻳﻪ ﷻ ﻟﻪ ﺯﻣﺎﻧﻲ ﻋﻪﺭﭘﻪﻱ ﺩﺍ، ﺑﻪ ﺋﯩﻨﮕﯩﻠﯩﺰﻯ ﺩﻩﻟﯩﻦ: (God)، ﺑﻪ ﻓﺎﺭﺳﯩﻲ ﺩﻩﻟﯩﻦ: (خدا)، ﺑﻪﻻﻡ (إله) ﯞﺍﺗﻪ: ﭘﻪﺭﺳﺘﺮﺍﯞ، ﯞﺷﻪﻳﻪﻛﻪ ﺑﯘ ﺧﻮﺍ ﺑﻪﻛﺎﺭﺩﻯ ﻭ، ﺑﯘ ﺟﮕﻪ ﻟﻪ ﺧﯘﺍﺵ ﺑﻪﻛﺎﺭﺩﻯ، ﺑﯘ ﺧﻮﺍ ﺑﻪﻛﺎﺭﺩﻯ ﻛﻪ ﻫﻪﺭ ﺧﻮﺍ ﭘﻪﺭﺳﺘﺮﺍﯞﻯ ﺑﻪ ﻫﻪﻗﻪ، ﺑﯘ ﺟﮕﻪ ﻟﻪ ﺧﯘﺍﺵ ﺑﻪﻛﺎﺭﺩﻯ، ﻟﻪ ﺣﺎﻟﯩﻜﺪﺍ ﺟﮕﻪ ﻟﻪ

خوایا بە ناهەق دەکرێتە (إله) و پەرستراو، بۆیە خوا (الله) جیا یە و (إله) پەرستراو جیا یە، چەندان جاری دیکەش باسم کردووە: هەندێ لێ بانگخواز و وتارییژەکان، جیاوازی ئەم دوو وشە یە ناکەن، بۆ وێنە: وشە ی (خوایا) کۆدەکەنەووە دەلێن: (خوایەکان)، کە (الله) لێ زمانی عەرەبییدا نە دەکرێتە دووان (مُثْنَى)، نە کۆ (جمع) دەکرێتەو، بەلام (إله) دەکرێتە دووان (إلهان)، دەکرێتە کۆ (الله)، چونکە هەر یەک خوایا هە یە، کە (الله) یە، بەلام پەرستراوی بە ناهەق زۆرن.

کە دەفەرموی: ﴿كَمَا يَقُولُونَ﴾، (آی: لَا تَحَقِّقْ لَتَعْدُدِ الْآلِهَةَ بَلْ هُوَ مَجْرَدُ فَرَضٍ) واتە: وەک دەلێن، واتە: چەند پەرستراوی بوونی نیە، بەلام وەک گریمانە یەک {وەک عەرەب دەلێن: (على سبيل الفرض)} ئەو داما نا وابوو (گریمان وابوو)، ئەگەر گریمان لەگەڵ خوادا پەرستراوی دیکە هەبوو نایە، بەرەو خاوەن عەرش پێیان دەگرتەبەر.

(إبتغاء) واتە: خواستن، (إبتغاء السبيل: طلب طريق الوصول إلى الشيء)، واتە: داواکردنی پێ یەک، کە پێیدا بگاتە شتێک، بۆچی بەرەو خوایا خاوەن عەرش پێیان دەگرتەبەر؟! ئایا بۆ ئەو ی بەسەری دا زالین! یاخود بۆ ئەو ی خۆیا نییە لێ نزیکی بخەنەو، هەردوو واتایە کە هاتوون لێ قورئان دا، بۆ نموونە:

أ - واتای یە کەم: لێ سوورەتی: (المؤمنون) دەفەرموی: ﴿وَمَا كَانَتْ مَعَهُ مِنْ إِلَهٍ إِذَا لَذَهَبَ كُلُّ إِلَهٍ بِمَا خَلَقَ وَلَعَلَّ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ...﴾ (١١)، واتە: لەگەڵ خوادا هیچ پەرستراوی دیکە نیی، ئەگەر نا هەر پەرستراو چی دروستکردووە سەرپەرشتی دەکرد، (گریمان ئەگەر پەرستراوی بە هەق بوو نایە)، ﴿وَلَعَلَّ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ﴾، هەر وەها هەندێکیان بەسەر هەندێکیان دا زال دەبوون، دە بوو بە ناوکیان لەسەر ئەو ی: کێ سەرپەرشتی دروستکراوەکان بکات؟!

کەواتە: ﴿إِذَا لَا تَبْتَغُوا إِلَى ذِي الْعَرْشِ سَبِيلًا﴾، واتە: بەرەو خوایا خاوەن عەرش پێیان دەگرتەبەر، بۆ ئەو ی بەسەری دا زالین و دژایەتی و ناوکی لەگەڵ بکەن (ئەگەر پەرستراوی دیکە لەگەڵ خوادا هەبوو نایە).

ب - واتای دووهمیان: کە ئەگەر لەگەڵ خوادا پەرستراوی دیکە هەبوو نایە، پێیان بەرەو خوا دەگرتەبەر، تاکو خۆیا نییە لێو نزیکی بخەن، ئەمیش هەر سوورەتی (الإسراء) دا هاتو، (کە دوا ی دە یگە نیی)، کە دەفەرموی: ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَى رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُورًا﴾ (٥٧)، واتە: ئەوانە ی کە

ئەوانە (بېرۋايەكان) لىيان دەپايتنەو، بەرەو پەرۋەردگارىان ھۆكار دەخوازن، كە خۇيانى لىۋە نىزىك بىخەن، بە ئومىدى بەزەيى خوان و لە سزايە كەشى دەترسىن.

بەلام ۋەك گوتىم ئەوۋى كە لىرە گونجاوترە، ماناى يەكەميانە، واتە: بەرەو خۋاى خاۋەن عەرش رىيان دەگرتەبەر، تاكو بەسەریدا زالىن و دژايەتیی و ناكۆكىي لەگەل بىكەن و لەگەلى يەكلایی بىكەنەو: ئايا كاميان سەرپەرشتىي دروستكراۋەكان بىكات؟!

(۴) - ﴿سُبْحَنَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يَقُولُونَ عُلُوًّا كَبِيرًا﴾، پاكىي و بەرزىيەكى گەورە بۆ خوا، لەوۋى كە ئەوان دەيلين، ئەمە خويترۋايشەتەو: (گەما تَقُولُونَ)، ئەوۋەش لە حالىكدە كە بە شىۋەى دواندن بېرۋايەكان بدويزين.

(۵) - ﴿تَسْبِيحٌ لَهُ السَّمَوَاتُ السَّبْعُ﴾، ھەوت ئاسمانەكان و زەوى و خوا بەپاك دەگرن.

(۶) - ﴿وَمَنْ فِيهِنَّ﴾، ھەرۋەھا ھەر كەسك كە تىياندايە، واتە: ھەر كەسك كە تىيان دايە لە خاۋەن عەقل و شعورەكان، لە ئاسمانەكان و زەوى دا: لە فرىشتان و لە مروۋقان و لە جندەكان و دروستكراۋانكى دىكە، كە ئىمە نايانزانين، ھەموويان خوا بە پاك دەگرن.

(۷) - ﴿وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ﴾، ھىچ شتىك نى، (وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ) واتە: (ما مِنْ شَيْءٍ)، واتە: ھىچ شتىك نى، كە خوا بە پاك نەگرى بە ستايشكردنەو، ھەم بە پاكىي دەگرى، ھەم ستايش و مەدھى دەكات: (يُسَبِّحُهُ مُتَلَبِّسًا بِحَمْدِهِ) بە پاكىي دەگرى، ھاوكات لەگەل ئەوۋەدا كە ستايشىشى دەكات.

(۸) - ﴿وَلَكِنْ لَا يَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ﴾، بەلام ئىۋە لە بەپاكگرتنى ئەوان تىناگەن، ھەرۋەھا ئاۋاش خويترۋاوتەو: (لَا يَفْقَهُونَ)، واتە: ئەوان تىناگەن، واتە: ھەم بە شىۋەى ئامادە (حاضر)، ھەم بە شىۋەى ناديار (غائب).

(۹) - ﴿إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا﴾، بەدلىيەوۋە خوا ھىدىي و مەندە، (حَلِيم) واتە: ھىدىي و مەند، كەسى كە زوو توۋرە نەبى، پەلە نەكات، (غَفُور) واتە: لىبوردە.

(زِيَادَة «كان» للدلالة على أن الحِلْم والغُفْران صِفَتَانِ لَهُ مُحَقَّقَتَانِ)، واتە: لەو ئايەتەدا كە (كان) زياد كراۋە، ئەوۋ دەگەيەننى كە: (حِلْم و غُفْران)، ھىدىي مەندىي و لىبوردەيى، دوو سيفەتى لە مېژنەيى خوان و، لە ئەزەلەو لە خۋادا چەسپاون.

کورتە باسیک له باره‌ی به پاکگرتن و ستایشکردنی خواوه

تَیْسَتاش کورتە باسیک ده‌که‌ین له باره‌ی ستایشکران و به پاکگیرانی خواوه ﴿وَلَا يَسْبِغُ بِحَدِّهِ وَلَكِنْ لَا يَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ﴾، واته: هیچ شتیک نیه خوا به پاک نه‌گرێ به ستایشکردنیه‌وه، به‌لام له به پاکگرتنه‌که‌یان تیناگهن، واته: نه له پاکگرتنه‌که‌یان تیده‌گهن، نه له ستایشکردنه‌که‌یان، چونکه خوا ده‌فه‌رموێ: به ستایشکردنیه‌وه به پاک ده‌گرن، واته: ته‌گه‌ر له به پاکگرتنی دروستکراوه‌کان بو خوا تینه‌گهن، له ستایش کردنه‌که‌شیان تیناگهن و حالی نابن.

تَیْسَتاش با لهو باره‌وه چه‌ند شتیک بখেینه‌ روو:

۱/ که ده‌فه‌رموێ: ﴿سَبَّحْنَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يَقُولُونَ﴾، واته: پاکیی و به‌رزیی بو خوا، له‌وه‌ی که ده‌یلێن، واته: خوا زۆر زۆر پاکه‌ و، زۆر زۆر به‌رزتره‌ له‌وه‌ی، ته‌و شتانه‌ی کافره‌کان ده‌یانلێن، شایسته‌ی خوا بن و له‌خوا بوه‌شینه‌وه، له‌هاوبه‌ش و پۆله‌ و ...هتد.

۲/ که ده‌فه‌رموێ: ﴿تَسْبِيحُ لَهُ﴾، به پاکگرتنی و بئ خه‌وشیی بو راده‌گه‌یه‌نن، وشه‌ی (سَبَّحَهُ، يُسَبِّحُهُ)، بو خۆی به‌رکار (مَفْعُول به) ده‌خوازی و پێووستیی به پیتیک نیه، به‌لام لی‌ره‌دا که ده‌فه‌رموێ: ﴿تَسْبِيحُ لَهُ﴾، ته‌وه (ل)ه: (لِتُعْدِيَةِ «يُسَبِّحُ» الْمُضْمَنِ مَعْنَى يَشْهَدُ) بو ته‌وه‌یه که (يُسَبِّحُ) به‌رکار بخوازی، له حالیکدا که مانای (يَشْهَدُ) ئیواخن کراوه، که‌واته: (تُسَبِّحُ لَهُ: تَسْبِيحُ لَهُ وَتَشْهَدُ لَهُ)، به پاکیی ده‌گرێ و شایه‌دیی‌شی بو ده‌دا، هه‌رچی که له ئاسمانه‌کان و زه‌ویدا هه‌یه، هه‌م خوا ﴿وَلَا يَسْبِغُ بِحَدِّهِ﴾ به پاک ده‌گرێ و، هه‌م شاه‌یدیشی بو ده‌دا که ته‌نها خۆی شایسته‌ی په‌رستران و به‌ندایه‌تی بو کرانه‌.

ده‌شگونجێ ته‌و (ل)ه، وه‌ک گو‌تراوه: (هِيَ الْمُسَمَّاةُ لَمْ التَّيِّينَ كَالَّتِي فِي: ﴿أَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ﴾ (الشرح)، لامی پوونکردنه‌وه بئ، وه‌ک ته‌و لامه‌ی که له سوورته‌ی (الشرح) دا هاتوه، خو خوا ده‌یتوانی بفه‌رموێ: (أَلَمْ نَشْرَحْ صَدْرَكَ)، به‌لام که ده‌فه‌رموێ: ﴿أَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ﴾ (۱)، ته‌مه بو پوونکردنه‌وه‌یه، واته: ئایا بو تو، سینه‌ی تۆمان گوشاد نه‌کرد؟

۳/ که دەفەر موی: ﴿وَأَنْ مِّن شَيْءٍ إِلَّا يُسْحَرُ بِهِ وَلَكِنْ لَا نَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ﴾، هیچ شتیک نیه که خوا به پاک نه گری به ستایشکردنیه وه، ئەمە لێرەدا زانیان دوو واتایان بۆ لیکداوێنه وه:

واتای یە کەم: گوتوو یانە: مەبەست پێی دەلالەتیانە لەسەر بەدیھێنەریان، واتە: تۆ تەماشای ھەرش تیک بکە و، لێی وردبێه وه و، سەرنجی بدە، دەتگە یەنێ بەوێ کە بەدیھێنەر و پەیدا کەر و پەرورەدگار کە ی بناسی، کە دەشفەر موی: ﴿وَلَكِنْ لَا نَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ﴾، واتە: ئەو یبەر وایە کان، ئێو لە بەپاکگرتن و ستایشکردنی دروستکاروێ کان بۆ خوا، تێناگەن، ئەگەر نا هیچ شتیک نیه کە خوا بە پاک نه گری و ستایشی نه کات.

یاخود: ئەو مسوڵمانینە! ئەو ھاوبەش بۆ خوا دانەرە کانن، لە بەپاکگرتن و ستایشکردنی دروستکاروێ کان بۆ خوا تێناگەن، ئەگەر نا ھەر کەسێ تەماشایان بکات و، لێیان وردبێتە وه، ھالی دروستکاروێ کان، ئەوێ لێ دەفامرێتە وه کە بەدیھێنەر و پەرورەدگار یێک ھیناونیه دی، مەبەست لە بەپاکگرتنە کە، ئەو یە.

واتای دوو ەم: گوتوو یانە: یانی: هیچ کام لە دروستکاروێ کان نیه، کە جوړیێک لە یادکردنی خوا، بەپاکگرتنی و، ستایشکردنی خویان نه بێ، بەلام ئەو بە پاکگرتن و ستایشکردنە بۆ خەلکی بە گشتی زانراو نیه.

ھەلبەتە تێمە بەبێ چەندو چوون، رای دوو ەم ھەلەبژیرین، بۆچی؟

لەبەر کۆمەلێک ئایەت و فەرمايشتی پیخەمبەر ﷺ کە لێرەدا ئاماژە بە پینج دانەیان دەکەین وەک نمونە:

۱/ لە سوورەتی (ص) دا خوا دەفەر موی: ﴿أَصْبِرْ عَلَى مَا يَقُولُونَ وَأَذْكُرْ عَبْدَنَا دَاوُدَ ذَا الْأَيْدِ إِنَّهُ أَوَّابٌ ﴿١٧﴾ إِنَّا سَخَرْنَا الْجِبَالَ مَعَهُ يُسَبِّحْنَ بِالْعَشِيِّ وَالْإِشْرَاقِ ﴿١٨﴾ وَالطَّيْرَ مَحْشُورَةً كُلٌّ لَّهُ أَوَّابٌ ﴿١٩﴾﴾، واتە: یادێ بەندە کە ی تێمە داوود، بکە، خاوێن ھێزو توانا، ئەو زۆر بۆ لای خوا دەگەراییه وه و پەشیمان دەبوو وه، تێمە چیا بە کاغان بۆ پام و دەستەمۆ کرد بوون، کە لەگەڵ ئەودا ئیواران و بەیانیان (دەمە و خۆرھەلات) خویان بە پاک دەگرت، (واتە: لەگەڵ داوود دا، داوود مونا جات و پازو نیازی لەگەڵ خوا دەکرد، بەو دەنگە زولال و خوشە ی خوی، کە دەنگی زۆر زۆر خوش بوو)، ھەر وەھا بالندە کانیش بۆی کۆدەبوونە وه ھەموویان زۆر بۆ لای خوا گەراییه بوون.

پیخەمبەر ﷺ شەو یێک گوێی لە (ئەبوو موسای ئەشعەری) بوو، قورئانی دەخویند، کە ئەویش دەنگی زۆر خوش بوو، ئەو ھەندە خوش بوو، کە یەکیێک لە ھاوێلان دەلێ: دەنگی هیچ عوودو تارو سەنج [ئامیرە موسیقاییە کان کە ئەو کات ھەبوون] نەبێستوێ

هيندهى دەنگى وى خوش بى!)، پىغەمبەر ﷺ كه گوئى لى بووه، پىي دهفه رموى: **ثَغَر دَوْنِي شَهْوَى ثَاغَات لِي بَوَايَه كَه گَوِيَم بُو گَرَبَوِي: {لَقَدْ أُوتِيتَ مِزْمَارًا مِنْ مَزَامِيرِ آلِ دَاوُدَ} (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِي: ٤٧٦١، وَالتِّرْمِذِي: ٣٨٥٥).** واته: تُو ئاوازيك له ئاوازه كانى (داوود) ت پى دراوه، دهنگت زور خوشه! (ئەبوو مووسا) ش گوئى: {لَوْ عَلِمْتُ لَحَبَرْتُكَ لَكَ تَحِيْرًا} (أَخْرَجَهُ ابْنُ حَبَانَ: ٧١٩٧، قَالَ شُعَيْبُ الأَرْنَؤُوط: إِسْنَادُهُ عَلَى شَرْطِ مُسْلِمٍ)، واته: ئەگەر زانيبام، هيندهى دىكه دهنگى خوم خوشتر دهكرد بو تو تهى پىغەمبەر! ﷺ.

خوا دهفه رموى: چيايه كاغان بو داوود دهسته مو كرد بوون، تاكو له گه ل ئەودا يادى خوا بكهن و، خوا به پاك بگرن، له مه شهوه دياره كه چيايه كان زيكر و يادى خوا دهكهن.

۱۲ ههروهها له سوورتهى (مريم) دا، خوا ﷺ دهفه رموى: ﴿وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا ۚ لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا إِدًّا ۝۱۸ تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَنْفَطَرْنَ مِنْهُ وَتَنْشَقُّ الْأَرْضُ وَخِزْنُ الْجِبَالِ هَذَا ۝۱۹ أَنْ دَعَوْا لِلرَّحْمَنِ وَلَدًا ۚ﴾

واته: ههروهها (بىروايه كان) گوئيان: خواى خاوهن به زه يى رۆلهى ههيه!، شتيكى زور گه وره تان گوت! (گوناھو تاوانتيكى گه وره تان گوت) ئاسمانه كان خهريكن به هوئى ئەو قسهى ئيوهوه شەق ببهن و! زه وييش خهريكه بقليشى! ههروهها چيايه كانيش خهريكن برووخين و، به دهنگى بهرز بكهون، به هوئى ئەوهوه كه لافى رۆليان بو (خواى) خاوهن به زه يى ليدا.

ئەمەش ئەوه دهگهينهئى: كه ئاسمانه كان و زهوى و چيايه كان، جوړيك له ههستيان ههيه، به رانبهر به خواى خاوهن و پهروهردگار يان.

ئنجبا با ئاماژه به چەند فەرموودەيه كيش بكهين، كه دهقن له سەر ئەوهى هه موو دروستكراوه كان جوړيك له به پاكگرتن و ستايش و يادى خوايان ههيه، كه ئيمه تىي ناگهين:

۱۳ {عَنْ جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِنِّي لَأَعْرِفُ حَجَرًا مَكَّةَ، كَانَ يُسَلَّمُ عَلَيَّ قَبْلَ أَنْ أُبْعَثَ إِنِّي لَأَعْرِفُهُ الْآنَ} (أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ: ٢٢٧٧، وَالتِّرْمِذِي: ٣٦٢٤).

واته: جابيري كورى سه موره (خوا لىي پازى بى) ده لى: پىغەمبەرى خوا ﷺ فەر مووى: من به رد يك ده ناسم له مه ككه، كه پيش ئەوهى رهوانه بكرىم {بكرىمه پىغەمبەر} سلاوى لى دهكردم، ئىستاش ئەو بهرده ده ناسم.

گاشە بەردىكى گەورە بوو، ديارە ئەو بەردەش وەك موعجىزەيەك سلاوى لە
 پىغەمبەر ﷺ كىردو، بىگومان دەبى بە نازناوى پىغەمبەرايەتى سلاوى لىكرد بى و،
 گوڭبىتى: (السلام عليك يا نبي الله)، يان گوڭبىتى: (السلام عليك يا رسول الله)، ئنجا هەر
 چوڭ بى، بەرد كە سلاو بىكات، ماناي وايە زىكرىش دەكات و، خواش بە پاك دەگرى و
 ستايشىش دەكات.

۴/ {عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: وَلَقَدْ كُنَّا نَسْمَعُ تَسْبِيحَ الطَّعَامِ، وَهُوَ يُؤْكَلُ} {أَخْرَجَهُ
 الْبُخَارِيُّ: ۳۵۷۹، وَالتِّرْمِذِيُّ: ۳۶۳۳}، واتە: عەبدوﻟﻻي كورى مەسعوود (خوا لى پازى بى)، دەلى:
 ئىمە (لەگەل پىغەمبەر ﷺ دا بوو، خواردەمان دەخوارد)، گوڭمان لە بە پاكگرىتى خواردەكە
 دەبوو، (خواردەكە خواي بە پاك دەگرت و، تەسبيحى خواي دەگرد) لە كاتىك دا كە دەخورا.

۵/ {عَنْ أَبِي سَعِيدٍ قَالَ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: لَا يَسْمَعُهُ (الْمُؤَدَّنُ) جَنَّ وَلَا إِنْسٌ وَلَا شَجَرٌ وَلَا حَجَرٌ
 وَلَا مَدْرٌ إِلَّا شَهِدَ لَهُ} {أَخْرَجَهُ ابْنُ مَاجَه: ۷۲۳، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ} واتە: ئەبوو سەئىد خوا لى پازى بى
 دەلى: پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرمووى: هېچ شىتەك گوڭى لە دەنگى (بانگىڭ) نابى لە جىنن و
 مروڭ و درەخت و بەرد و گل (قور) مەگەر (رۆژى دوايى)، شاھەدىي بو دەدا.

هەلبەتە درەخت و بەرد و گل و ھەرشىتەك كە شاھەدىي بەدات، ماناي وايە جوڭىك لە
 ھەست و دەرك پىكردنىان ھەيە بو خوا ﷺ و، خواھنى خوڭيان دەناسن.

كەواتە: بە پاكگرىتن و ستايشگرىنى خواش، بو ئەوان شىتەكى ئاسايە، بەلام ديارە بە
 شىوھەكى نااسايە بو ئىمە، بۆيە ئىمە نايبىستىن، مەگەر وەك موعجىزەيەك كە پىغەمبەر
 ﷺ پىمان بگەيەنى، وەك لە فەرموودەكان دا ھاتو، كە خواردن لە دەستى دا، خواي بە پاك
 گرتو، ھەروھەا لە (صحيح البخاري)^(۱) دا ھاتو، كە ئەو بىكە دارخورمايە پىغەمبەر ﷺ
 وتارى لەسەر دەدا، دواي ئەو پىرەژنىك مەنبەرىكى بو دروستكرد و، چوو سەر مەنبەرەكە،
 ئەو كۆلكە دار خورمايە ھاوھەلان گوڭوويانە: گوڭمان لە دەنگى بوو، وەك چوڭ بەچكە
 حوشتر دەنالىنى بو دايكى و جوڭىك لە سۆزى بو دەردەپرى، خەلكى مزگەوت ھەموومان
 ئاوا گوڭمان لە دەنگى بوو [ھاواري كرد، لە داخ و نارەحەتى ئەو پىغەمبەر ﷺ ئەوى
 بە جىھىشتو و چۆتە سەر مەنبەرە! تەكو پىغەمبەر ﷺ لەسەر مەنبەرەكە ھاتە خوار و دەستى
 پىدھىنا دوو سى جار، ئنجا بى دەنگ بوو^(۲).

(۱) {عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا كَانَ النَّبِيُّ ﷺ يَخْطُبُ إِلَى جَذْعٍ فَلَمَّا اتَّخَذَ الْمِنْبَرَ، تَحَوَّلَ إِلَيْهِ، فَحَنَّ
 الْجَذْعُ، فَأَتَاهُ فَمَسَحَ يَدَهُ عَلَيْهِ} صحيح البخاري: ۳۳۹۰.

(۲) لە پىوايەتى دىكەدا وردەكارى زياترى ئەو رووداو ھاتوون، كە من لەمانا كىرەكەدا ئامازەم پىيان دا.

مەسەلەى چۈرەم:

خوّا ﷺ بە يىغەمبەرى خۇى ﷺ فەرموۋە، ھەركات قورئانت خوئىند، پەردەيەكى پۇشراۋ دەخەينە نىۋان تۆ و ئەوانەۋە كە بىروايان بە رۇژى دوايى نىە و، داپۇشەرائىش دەخەينە سەر عەقلى و دلىان تاكو تىتى نەگەن و، قورسايىش دەخەينە گوئىانەۋە بۆ ئەۋەى نەبىستىن:

خوّا دەفەرموئى: ﴿وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ حِجَابًا مَّسْتُورًا ۝٤٥ وَجَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا ۝٤٦﴾

شىكىردنەۋەى ئەم ئايەتانه، لە پىنچ بىرگەدا:

(۱)- ﴿وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ﴾ ھەر كاتىك قورئانت خوئىند، واتە: بەبى ھەلاۋاردن ھەركاتىك تۆ قورئانت خوئىند.

(۲)- ﴿جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ﴾، ئىمە لە نىۋان تۆ و ئەوانەدا كە بىروايان بە رۇژى دوايى نىە.

(۳)- ﴿حِجَابًا مَّسْتُورًا﴾، پەردەيەكى پۇشراۋ دادەنئىن، (الْحِجَابُ: السَّاتِرُ الَّذِي يَحْجُبُ الْبَصَرَ عَنِ رُؤْيَا مَا وَرَاءَهُ)، (حِجَاب) ئەو پەردەيەيە كە رى دەگرى لە چاۋ، كە پشت پەردەكە بىنى.

كە دەفەرموئى: ﴿حِجَابًا مَّسْتُورًا﴾، زانايان و شارەزايانى زمانى عەپەبىسى، دوو واتايان بۆ لىكدانەۋە:

۱ - (مَسْتُورًا: أَي: حِجَابًا بِالْغَايَةِ فِي الْحُجْبِ، كَأَنَّهُ مَسْتُورٌ بِسَاتِرٍ آخِرٍ: ﴿حِجَابًا مَّحْجُورًا﴾ ۲۲)، پەردەيەك كە گەشتوۋەتە ئەۋەپەرى داپۇشىن، ۋەك خۇشى پۇشرا بى، نەك ھەر ئەۋشتەى كە دەشارىتەۋە و، دەپۇشى، بەلكو خۇشى داپۇشراۋە بە پۇشەرىكى دىكە، ۋەك لە شۇئىنكى دىكەدا خوّا ﷺ دەفەرموئى: ﴿حِجَابًا مَّحْجُورًا﴾ ۲۲ الفرقان، واتە: رى لىگرتىنكى رى لىگىراۋ.

۲ - ياخود: ﴿حِجَابًا مَّسْتُورًا﴾، (أَي: حِجَابًا لَا تَرَاهُ الْأَعْيُنُ)، واتە: پەردەيەكە كە چاۋەكان نايىنن، ئنجا ھەر كامىكىيان بى، واتاكەى ھەر ئەۋەيە كە خوا پەردەيەكى ھىندە مەحكەمى داناۋە، چ پەردەكە خۇشى پۇشراۋ بى، چ پەردەكە ھىندە پۇشەر بى بۆ ئەۋ شتەى لە پىشەيەۋەيەۋ، كەۋتۆتە نىۋان ئەۋ و ئەۋ كەسەۋە كە دەيەۋى بىنىنى، كە بە ھىچ جورىك رى دىتنى نادات!

۴- ﴿وَجَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمُ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ﴾، ھەرۋەھا لە سەر دڵەکانیان پۆشاکیانیکمان داناون، تاكو تێی نەگەن! (أكنة: جمع کنان، مثل: أغطية وغطاء)، (أكنة) کوێ (کنان)ە، یانی: کیف و شتیک که شتیک تیدا بیۆشری و پەنھان بکری، وەك (غطاء)، بەلام پۆشەر (غطاء) بریتیه لەوہی بەسەری دابدری و دایپۆشی، بەلام (کنان) ئەوہیە تێی بخری و، لەویدا پەنھان بکری.

۵- ﴿وَفِي آيَاتِهِمْ وَقْرًا﴾، لە گوێچکەکانیشیاندا قورساییمان داناو، (وَقْرًا: ثَقْلًا)، (وَقْر) بە بار دەگوتری، بەلام (وَقْر) ئەو قورسایەیه که بچیتە نیو گوێچکە و ببیتە ھۆی کەر بوون (نەبیستن).

روونکردنەوہی دوو مەسەلە ی پێویست:

مەسەلە یە کەم: کہ خوا دەفەرموێ: پەردەمان خستووہتە بەر چاویان و عەقل و دڵەکانیانمان بە پۆشاکی داپۆشیو و قورساییمان خستووہتە نیو گوێیان، بۆ ئەوہی نەبیستن و تێی نەگەن و نەبیستن، ئەمە: تەعبیرە لە حالەتی بیروایی و کەللەرەقیی بیروایەکان، بەرانبەر بە قورئان و پیغەمبەر ﷺ، نەك خوا وای لیکردبن، ئەگەرنا خوا ﷻ بۆچی قورئانی بۆ دابەزاندوون و، پیغەمبەری بۆ ناردوون؟! ئەگەر ھەر لە سەرەتاوہ خوا پەردە ی خستووہتە بەر چاویان و، دلی خستووہتە نیو کیف و توورەکەوہ، بۆ ئەوہی: عەقل و دلیان ھێچی بۆ نەچیت و، ھێچی نەچیتە نیو، ئەگەر ھەر لە سەرەتاوہ، خوا ﷻ قورسای خستووہتە گوێچکەیانەوہ، بۆ ئەوہی ھێچ نەبیستن! ئەدی بۆچی پیغەمبەری بۆ ناردوون؟! بۆچی قورئانی بۆ دابەزاندوون؟! کەواتە: ئەم تەعبیرە مەبەست پێی ئەوہیە: کہ ئەوانە بە ھۆی کەللەرەقیی و تاوان و دنیا و یستی و بەرژەوہندیی خوازیی خۆیانەوہ، کاریکیان بە خۆیان کردوہ: عەقل و ھەستەوہرەکانی خۆیان لە کار خستوون، نە چاویان توانای ھەق بینی ھەیە، نە گوێچکەیان توانای ھەق بیستن ھەیە، نە عەقل و دلیان توانای تێگەشتنی ھەقی ھەیە.

مەسەلە ی دووہم: دەگونجی خویندنی قورئان، یان چەند ئایەتیک تاییەت، مروّف لە کافران پەنھان بکات، واتە: دەگونجی خویندنی قورئان، یان چەند ئایەتیک تاییەت و دیاریکراو و گونجاو لەگەڵ ئەو مەبەستەدا، ببیتە ھۆی پەنھان بوونی مروّفی مسولمان لە چاوی کافران، لەو بارەوہش دووشتان دینین:

أ- {عَنْ أَسْمَاءَ بِنْتِ أَبِي بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَتْ: لَمَّا نَزَلَتْ: (تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ) أَقْبَلَتِ الْعَوْرَاءُ: أُمُّ جَمِيلٍ ابْنَةُ حَرْبٍ، وَلَهَا وَلَوْْلَةُ، وَفِي يَدَيَا فِهْرٍ، وَهِيَ تَقُولُ: مُدْمَمًا أَبَيْتَا، وَدَيْنَهُ قَلْبَيْنَا، وَأَمْرُهُ عَصِيْنَا، وَرَسُولُ اللَّهِ ﷺ

جَالِسٍ فِي الْمَسْجِدِ، ثُمَّ قَرَأَ قُرْآنًا، وَمَعَهُ أَبُو بَكْرٍ، قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَدْ أَقْبَلْتُ وَأَنَا أَخَافُ أَنْ تَرَكَ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: إِنَّهَا لَنْ تَرَانِي، وَقَرَأَ قُرْآنًا اعْتَصَمَ بِهِ، كَمَا قَالَ: وَقَرَأَ: ﴿وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ حِجَابًا مَسْتُورًا﴾ (٤٥) الإسراء، فَأَقْبَلْتُ حَتَّى وَقَفْتُ عَلَى أَبِي بَكْرٍ، وَلَمْ تَرَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، فَقَالَتْ: يَا أَبَا بَكْرٍ، إِنِّي أَخْبَرْتُ أَنَّ صَاحِبَكَ هَجَانِي، فَقَالَ: لَا وَرَبَّ هَذَا الْبَيْتِ مَا هَجَاكَ، قَالَ: فَوَلْتُ وَهِيَ تَقُولُ: قَدْ عَلِمْتُ قُرَيْشٌ أَنِّي بِنْتُ سَيِّدِهَا { (أخرجه الحاكم: ٣٣٧٦، عَنْ أَسمَاء، وَابْنِ حَبَانَ: ٦٥١١، وَأَبُو يَعْلَى: ٣٥، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ الْحَاكِمُ، هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحُ الْإِسْنَادِ، لَمْ يُخْرَجْ، وَقَالَ شُعَيْبُ الْأَرْنَؤُوطُ فِي تَعْلِيْقِهِ عَلَى صَحِيحِ ابْنِ حَبَانَ، حَدِيثٌ صَحِيحٌ بِشَوَاهِدِهِ).

واته: ئەسمائی کچی ئەبوو بەکری سیددیق (خوا له خووی و بابی رازی بئی) دەلی: کاتیک سوورەتی (تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ) دابەزی، ئافرەتە یەك چاوەکە: ئوممو جەمیلى کچی حەرب هات، ئەبوو سوفیان کورپی حەربە، ئەم ئوممو جەمیلهش خیزانی ئەبوو لەهەبی مامی پیغەمبەر ﷺ بوو، دیارە کچی حەرب بوو، واته: خوشکی ئەبوو سوفیان بوو و یەك چاویشی هەبوو، بۆیە پێیان گوتو: (العوراء)، له بەرخۆیهوه هەر هاوار و دەنگە دەنگی بوو^(١)، له دەستیدا بەردیکی تیژ هەبوو و، له بەرخۆیهوه دەیگوت: سەرپیچی له زەمکراو دەکەین و، رازی نابین بە کارەکی و، رقمان له دینه کەشیەتی^(٢)، پیغەمبەریش ﷺ دانیشبوو له مزگەوت و ئەبوو بەکری له گەڵ بوو ﷺ، کاتیک ئەبوو بەکر ئەوی بینی، گوتی: ئەه ی پیغەمبەری خوا! ﷺ ئەوه هات و من دەترسم بتبینی! پیغەمبەر ﷺ فەرمووی: نامبینی و هەندی قورئانی خویند و پەنای بە قورئان گرت {واته: قورئانی کردە قەلغانی خووی تاكو نهیبینی} و ئەم ئایەتە ی خویندو: ﴿وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ حِجَابًا مَسْتُورًا﴾ (٤٥) الإسراء، ئەو ئافرەتەش هات {پیغەمبەری خوای نهیبینی} گوتی: ئەه ی ئەبوو بەکر! هەوالم پێدراوه کە هاوڵەکەت هەجوی کردووم، {هەجو: ئەوهیه کە بە شیعەر له دژی کەسێک قسه بکری، واته: زەممی کردووم بە شیعەر، ئەبوو بەکر (خوا لێی رازی بئی) گوتی: سویند بە پەرورەدگاری ئەم ماله {دیارە له تەنیش کەعبە بوون، پیغەمبەر ﷺ بە شیعەر له دژی

(١) ولولة: الدعاء بالويل والوعيل، واته: (ولولة) بریتیه له وهی بلی: هاوار بو من! هەر وهها بریتیه له هاوار کردن و دەنگ بەرز کردنهوه.

(٢) مەبهستی له زەمکراو: پیغەمبەر ﷺ بوو، (محمد) واته: ستایشکراو (مذمم) واته: زەمکراو، بۆیە پیغەمبەر ﷺ دەیفەرموو: ئەماشای قورەیش ناکەن؟! دەیانەوی قسه بە من بڵین، کەچی خوا له منی لا دەدا، ئەوان قسه بە (مذمم) دەلین، بەلام من ناوم (محمد)! ئنجا (أم جميل) له بەرخۆیهوه ئەوهی بە شیعەر دەگوت.

تو قسہی نہ کردوہ، {بیگومان قسہ کہی تہو بہ کر راست ہوو، چونکہ تہ گہر قسہ یہ کہ
لہ دڑی تہو کرابی، وہ کہ لہ سوورہتی (المسد) دا ہاتوہ، تہوہ شاعر نیہ و، قورٹانہ و،
خوا فہرموویہ تی و مہبہستی پی تہو ٹایہ تانہ ہووہ، کہ خوا دہ فہرموی: ﴿تَبَّتْ يَدَا
أَيِّ لَهَبٍ وَتَبَّ ۝۱ مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ، وَمَا كَسَبَ ۝۲ سَيَصْلَىٰ نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ ۝۳
وَأَمْرَأَتُهُ حَمَّالَةَ الْحَطَبِ ۝۴ فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِّن مَّسَدٍ ۝۵﴾ (المسد).

کہ دہ فہرموی: ﴿وَأَمْرَأَتُهُ حَمَّالَةَ الْحَطَبِ﴾، واتہ: ژنہ کہ شی کوئل ہلگرہ، داران
لہ کوئل دہنی، ﴿فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِّن مَّسَدٍ﴾، لہ گہردنی دا پھتیکی ہونراوہ ہہیہ (لہ
جیاتی ملوانکہی زیپر و مرواری، پھتیکی تہستوری چنراو لہ پووشی دارخورما دہ خریتہ
گہردنیہوہ و، پی سزا دہدری لہ رژی دوایدا) و کوئلہ داریکی لہ کوئل دہدری (لہ جیاتی
تہوہی بہ فیزو کہ شخوہ خو راوہ شینی بہ نیو ژناندا، وہ کہ خیزی تہ ہوولہ ہب، کہ
گوتوویہ تی: (انا بنت سیدھا) من کچی گہورہی قورہیشم، واتہ: کچی حہرہم، خوا ٹاوا
لہ بارہوہ فہرموہ، کہ تہو گوتوویہ تی: تہوہ قسہی موحمہد ﷺ و وہ شاعر بہ سہر
منی دا گوتوہ!! بویہ تہ ہوو بہ کر سویندی بو خواردوہ {تنجا رویشیت و گوتی: قورہیش
دہزانی من کچی گہورہی قورہیشم {واتہ: کہس بوی نیہ قسہ بہ من بلی}.

ب- لہو بارہوہ (القرطبی) لہ تہفسیرہ کہی خویدا^(۱) بہ سہرہاتیک دہ گیریتہوہ، کہ پیم باشہ
لیرہ دا بہ کورتی بیہینم، دہلی:

کاتی خوئی لہ قورتوبہ [کہ شاریک ہووہ لہ شارہ کافی تہندہ لووسی کوں و ٹیسپانیای
ٹیسنا]، لہ قہ لایہ کہوہ لہ دوژمن پام کرد، دوو تہسپ سوار بہ دوام کہوتن، {تہو پیادہ
ہووہ، تہوانیش سوار ہوون} منیش ہہر لہو دہشتہ دانیشتم، زانیم بہ راکردن لہہر
دہستیان دہرباز نابم، دانیشتم و دہستمکرد بہ قورٹان خویندن و سہرہتای سوورہتی:
(یس) م خویند و جگہ لہوہش تہو ٹایہ تانہی کہ بہ گونجاوم دہزانیں بو تہو حالہ تہم،
سہرہتای سوورہتی (یس) کہ خوا دہ فہرموی: ﴿يَس ۝۱ وَالْقُرْآنَ الْحَكِيمَ ۝۲ إِنَّكَ لَمِنَ
الْمُرْسَلِينَ ۝۳ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ۝۴ تَنْزِيلَ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ۝۵ لِتُنذِرَ قَوْمًا مَّا أُنْذِرَ آبَاؤُهُمْ
فَهُمْ غَافِلُونَ ۝۶ لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلَىٰ أَكْثَرِهِمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۝۷ إِنَّا جَعَلْنَا فِي أَعْنَاقِهِمْ أَغْلَالًا
فَهِيَ إِلَى الْأَذْقَانِ فَهُمْ مُّقْمَحُونَ ۝۸ وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا

فَأَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ﴿٩﴾، {ئەم ئايەتەنەى خویندوون و ھەندى شوینی دیکەى قورئانى خویندو، کە بە گونجاوى زانیو و لێرەدا باسى نەکردو، دەلى: ئەو دوو سوارە ھاتن لە من تێپەرىن و، دوایى گەپانەو و گوئیان: چى لێھات؟! لە بەرخوینەو دەیانگوت: (ھذا دَيْبُكُمَا، يَعْنُونَ شَيْطَانًا)، واتە: ئەو شەیتان بوو؟! چى لێھات چۆن ون بوو؟! ئەو بوو خواى پارێزەر پاراستمى.

ھەلبەتە، ئەو دەگەرپێتەو سەر ئەو: ئینسان تا چ پاددەيەك بەئیمان و عەقیدە و دلىكى ساغ و سافەو ئەو ئايەتەنە بخوینی، پىشتریش ئەگەر پەيوەندیى لەگەڵ خوادا باش بى، بىگومان خوا سەرپەرشتیاری بەندەکانى خوێ دەبیت و، ئاگای لىیان دەبى، وەك لە فەرمايشتى پىغەمبەردا ھاتو: {تَعْرِفُ إِلَى اللَّهِ فِي الرَّخَاءِ، يَعْرِفُكَ فِي الشَّدَّةِ} (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرْقُم ۲۸۰۴، وَالطَّبْرَانِي: ۱۱۲۴۳، وَصَحَّحَهُ كُلُّ مِنَ الْأَبْنَانِي وَشَعِيبِ الْأَنْوُوطِ) واتە: لە کاتى خوشییدا خوا بناسە، خوا لە تەنگاناندا لە فریات دى و دەتناسى.

The banner is divided into several sections with a central portrait of a man in a turban. The top section has a blue header with the text 'AliBapir' and 'مەلای بابیر' (Melay Babir) on the right, and 'رێگەبانی، مەلای بابیر' (Rigebani, Melay Babir) on the left. Below this is a red section with 'archive.org/details/@alibapir' and a YouTube icon. The bottom section features a black and white image of a smartphone with 'AliBapir' and 'Google Play' and 'App Store' logos, and two QR codes. On the right side, there are icons for Telegram, WhatsApp, and Messenger, along with another QR code. The central portrait is surrounded by text in Persian/Urdu script, including 'www.alibapir.net' and 'English - عربي - گۆردی'.

مەسەلەى پىنجەم:

ھەركات بە تەنيا باسى پەرۋەردگارت كرد له قورئاندا، ئەوان (كافرەكان) پاشەو پاش پشت ھەلدەكەن و دەسلەمنەو، ئىمە ئەو دەزانىن كە بۆى، گوئى بۆ تۆ ھەلدەخەن، كاتىك گوئىت بۆ پادەدەيرن و كاتىك چپە دەكەن، كە ستەمكاران دەلەين: ئىو تەنيا بە شوين پياوئىكى جادوو لىكراو دەكەون! سەرنج بدە! چۆن وینانت بۆ دینەو و گومرا بوون و ناتوانن رى دەربكەن:

خوای مەزن دەفەرموئى: ﴿وَإِذَا ذَكَرْتَ رَبَّكَ فِي الْقُرْآنِ وَحْدَهُ، وَلَوُا عَلَىٰ أَدْبَارِهِمْ نُفُورًا ۝٤٦﴾
 نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَسْتَمِعُونَ بِهِ إِذْ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ وَإِذْ هُمْ نَجْوَىٰ إِذْ يَقُولُ الظَّالِمُونَ إِنَّا تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا
 مَّسْحُورًا ۝٤٧﴾ أَنْظِرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا ۝٤٨﴾

شىكردنەوى ئەم ئايەتانه، له دە برگەدا:

(١)- ﴿وَإِذَا ذَكَرْتَ رَبَّكَ فِي الْقُرْآنِ وَحْدَهُ﴾، ھەر كاتىك بە تەنيا باسى پەرۋەردگارت بكەى، واتە: بلى: (لا إله إلا الله)، جگە له خوا ھىچ پەرستراوى بە ھەق نين، ياخود باسى ھاوبەشەكانى نەكەى، ئەوانەى لە وەھم و خەياللى ئەوان (كافرەكان) دا ھاوبەشى خوان.

(٢)- ﴿وَلَوُا عَلَىٰ أَدْبَارِهِمْ نُفُورًا﴾، ئەوانە پاشە و پاش دەكشێنەو بە سلەمىنەو، (نفور: جمع نافر، أو مصدر: نفرواً نفوراً، أو حال: وَلَوُا نَافِرِينَ)، (نافر) واتە: كەسێك لە شتىك ترسا بى و پرايكدبى و سلەمى بێتەو، (نفور) كۆ (جمع) يەكەتى، يان (نفوراً) دەبێتە چاوك، واتە: سلەمىنەو پاشەو پاش بە سلەمىنەو، ياخود (نفوراً) دەبێتە حال، واتە: پشتيان ھەلكردو لە حالێكدا سلەمىنەو، بە سلەمىنەو بێتەو پشتيان ھەلكردو.

وشەى (أدبار) يش كوئى (دُبر)ە، يانى: پشت، پاش، دوا، واتە: پاشەو پاش كشاونەو، كەسێك لەناكاو تىنێكى بەھىزى بۆ بى و فريا ناكەوئى بسوورپتەو، ھەر كە ترسەكەى پرووبەروو بۆو، يەكسەر پاشەو پاش دەكشێتەو، ئەوانەش ئەو نە قەلسن بە بىستنى خوا بە يەكگرتن، كە تۆ باسى دەكەى: تەنيا خوا بپەرستن، ھىندە پى قەلسن، يەكسەر پاشەو پاش دەكشێنەو و فريا ناكەون بسوورپتەو و پشت تىبكەن و برۆن، ھەر يەكسەر پاشە و پاش دەپۆن.

(۳) - ﴿تَنْحُنُّ أَعْلَمُ بِمَا يَسْتَمِعُونَ بِهِ﴾، ئىمە زاناترین بەۋەى كە ئەوان گویى بۇ ھەلدەخەن، بۇ تۆ، (أَعْلَمُ: إسم تَفْضِيلٍ مُسْتَعْمَلٍ فِي مَعْنَى قُدْرَةِ الْعِلْمِ وَتَفْضِيلِهِ، فَلَيْسَ لَهُ مُقَابِل) كە دەفەر مۆى: ئىمە زاناترین، مەبەست ئەۋە نىە لە كى زاناترین؟! واتە: ئىمە زۆر زۆر زانان، لىرەدا (أَعْلَم) (إسم تَفْضِيل) ە، بەلام بەكار ھەتزاۋە بۇ: بەھىزى ئەۋ زانبارىيەى خوا، نەك مەبەست ئەۋە بى لە كە سىك زاناترە.

كە دەفەر مۆى: ﴿بِمَا يَسْتَمِعُونَ بِهِ﴾، ئەم (ب)ى، سەر (يَسْتَمِعُونَ) (لِتَعْدِيَةِ اسْمِ التَّفْضِيلِ إِلَى مُتَعَلِّقٍ لِأَنَّهُ قَاصِرٌ عَنِ التَّعْدِيَةِ إِلَى الْمَفْعُولِ)، (إِسْتَمَعَ) واتە: گویى ھەلخست، لىرەدا ئەم گویى ھەلخستە بۇ ئەۋەى بەركار (مفعول بە) يىكى بىى، ئەۋ (ب)ى خراۋەتە سەر، ﴿بِمَا يَسْتَمِعُونَ بِهِ﴾، ئىمە زاناترین بەۋەى كە ئەۋان بۆۋى، گویى بۇ تۆ ھەلدەخەن.

بەلام ئەۋ (ب)ى سەر (ہا) مانای ھۆكار (سبب) و ھاندەر دەگەينى، يانى: ئىمە دەزانىن ھۆكارى چىيەۋ بە چ ھاندەرىك گۆيت بۇ دەگرن.

(۴) - ﴿إِذْ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ﴾، كاتىك گۆيت بۇ رادەدىرن.

(۵) - ﴿وَإِذْ هُمْ يُجَوِّى﴾، ھەرۋەھا كاتىك لە نىۋان خۇياندا چىپەپ دەكەن، (يُجَوِّى) واتە: چىپەچىكردن، (فسكە فسك كردن، لەبەر خۆۋە قسەكردن، بە شىۋەيەكى پەنھان و نەينى قسەكردن)، (يُجَوِّى) چاۋگە، بەلام لىرەدا ەك ئەۋان خۇيان بوۋنە چاۋگى چىپەپ، ئەۋەندە بە پەنھانى قسە دەكەن.

(۶) - ﴿إِذْ يَقُولُ الظَّالِمُونَ﴾، كاتىك كە ستەمكاران دەلین، ستەمكاران مەبەست لە كافرەكانە، بەلام لىرەدا خوا ﷻ لە برى ئەۋەى بفرمۆى: (إِذْ يَقُولُ الْكَافِرُونَ)، فەر مۆۋىەتى (الظالمون) تاكو بزانى ئەۋانە وپراى ئەۋەى بىپروان، ستەمكارىشن.

(۷) - ﴿إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَسْحُورًا﴾، واتە: ئىۋە تەنھا بە دۋاى پىاۋىكى جادۋو لىكراۋ دەكەۋن، (مَسْحُورًا: مَطْبُوبًا خَبَلَهُ السَّحَرُ، أَوْ لَهُ سَحَرٌ وَهُوَ الرِّثَّةُ، فَلَا يَسْتَغْنِي عَنِ الطَّعَامِ وَالشَّرَابِ) واتە: جادۋو لىكراۋىك، كە جادۋو شىتى كدوۋ، ياخود: خاۋەن سى، (سَحَر) بە مانای سىپەلاك دى، ياخود بە مانای ھەناۋ دى، واتە: ئەۋىش ەك ئىمە پىۋىستى بە خواردن و خواردنەۋە ھەيە، يانى: بە دۋاى مرقىكى ەك خۆتان دەكەۋن.

(۸) - ﴿أَنْظُرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ﴾، تەماشا بكە! چۆن وینانت بۇ دىننەۋە.

ھەر چەندە ئەۋان يەك وینەيان ھىناۋەتەۋە، كە گوتوۋيانە: ﴿رَجُلًا مَسْحُورًا﴾، پىاۋىكى جادۋو لىكراۋ، ياخود پىاۋىك ەك ئىمە خاۋەن سىپەلاك و ھەناۋە و پىۋىستى

بہ خواردن و خواردنہوہ ہئیہ، بہ لَام بۆچی دہفہرموی: ﴿صَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ﴾؟!، جاری تہو (ل)ی (لک)، (لَتَعْلِيلٍ وَالْأَجَلِ أَيْ: ضَرَبُوا الْأَمْثَالَ لِأَجْلِكَ)، یانی: وینان لہبہر تۆ دہہیننہوہ، بۆ تہوہی وینای تۆ بکہن و پرونت بکہنہوہ، بہو شیوہیہی کہ خویان دہیانہوی بتناسینن، بہ لَام بۆچی خوا ﷺ لیرہدا دہفہرموی: وینانت بۆ دہہیننہوہ؟ دہلین: بہ لَی یہک وینہیہ، بہ لَام بۆیہ خوا ﷺ وا دہفہرموی، چونکہ لہ چہندان شوینی دیکہی قورٹان دا، بپروایان وینہی دیکہیان بۆ پیغہمبہر ہیناونہوہ، بۆ وینہ:

ا - ﴿قَالُوا سَاحِرٌ أَوْ مَجْنُونٌ﴾ ۵۲ الذاریات، واتہ: گوتیان جادوو گہرہ یان شیتہ.

ب - ہرہوہا باسیان کردوہ کہ شاعیر یان کاہینہ: ﴿وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَاعِرٍ قَلِيلًا مَّا تُؤْمِنُونَ﴾ ۴۱ وَلَا يَقُولُ كَاهِنٌ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ﴾ ۴۲ الحاقہ.

کہواتہ: کہ دہفہرموی: ﴿صَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ﴾، بہ لَی لیرہدا تہنیا وینہیہکیان بۆ ہیناونہوہ، بہ لَام لہ شوینانی دیکہش وینہی دیکہیان بۆ ہیناونہوہ، بۆیہ خوا ی زانوا شارہزا لیرہدا کہ قسہ لہ بارہی پیغہمبہرہوہ ﷺ دہکات، مہبہستی ہموو شوینہکانی دیکہشہ، یانی: ثاوا بہو شیوہیہ وینت بۆ دہہیننہوہ، جاریک وا دہلین، جاریکی دیکہ وا دہلین، چونکہ تہو قسانہیان ہموو پیکہوہ نہ کردوون، لہبہر تہوہی: تہگہر بلین: جادوو لیکراوہ، نابی بلین: جادووگہرہ! ہرہوہا تہگہر بلین: شیتہ، نابی بلین: شاعیرہ و، تہگہر بلین شاعیرہ، نابی بلین: کاہینہ! بہ لَام ہرجارہ، قسہیہکیان کردوہ، ہرجارہ، تہماشایان کردوہ: بزائن تہو خہلکہ بہچی چہواشہ دہبیت و ہلڈہخہلہتی، چ قسہو تۆمہتیک لہ عہقلی وان دا باشتہر جیی دہبیتہوہ، تہوہیان بہکارہیناوہ، تہگہرنا زانیویانہ پیغہمبہر ﷺ ہیچ کام لہم وہسفانہی شایستہ نین، کہ تہوان بۆی بہکار دینن.

۹- ﴿فَضْلُوا﴾، لہ تہنجامی تہو بیرکردنہوہی خویان دا، تہوان گومرا بوون و، پریان ون کرد، (ضَلَّ) واتہ: ون بوو، (ضَلَّ عَنِ الطَّرِيقِ)، واتہ: لہ پریہکہ ون بوو، بہ لَام (ضَلَّ الطَّرِيقِ) واتہ: پریہکہی ون کرد، کہواتہ کرداری: (ضَلَّ) ہمہ بہ (لازم) دی، واتہ: پیویستی بہ بہرکار ناکات، وک: (ضَلَّ الْبَعِيرُ)، واتہ: حوشتہکہ ون بوو، ہمہ بہشیوہی (مُتَعَدِّي) یش دی، واتہ: پیویست بہ بہرکار دہکات، (ضَلَّ الْبَعِيرُ)، واتہ: پیاوہکہ وشتہکہی ونکرد، کہواتہ: (ضَلَّ)، ہمہ بہ مانای ون بوو، دی، ہمہ بہ مانای شتہکہی ون کرد، دی، ﴿فَضْلُوا﴾، تہجا لیرہدا: ہردووکیان دہگریتہوہ: ا - لہ پریہکہ ون بوون. ب - پریہکہیان ونکرد.

۱۰- ﴿فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا﴾، دہستیان لہ ری گیر نابی، واتہ: ناتوانن ری پیدابکہن و، ری دہرناکہن بہرہو راستہ شہقام، یاخود ری دہرناکہن بۆ تہوہی لہو ناکوکیہی لہ قسہکانیان دایہ، دہرباز بن، چونکہ قسہکانیان دژیہ کی (تناقض)یان تیدیہ.

مهسه له ی شه شه م و کو تایی:

کافره کان گوتیان: ئایا نه گهر بووینه وه ئیسک و پرووسی ورد، جاریکی دیکه له نوێ دروست ده کرینه وه؟! بلێ: چه ز ده که ن بینه به رد یان ئاسن، یان دروستکراویک که له سینه تاندا: گه وره یه و قورسه ژیا نی بته وه بهر، ئنجا ده لێن: کێ ده مانگیرته وه؟ بلێ: نه و که سه ی یه که مجار به دیه ئیان، ئنجا به سه ر له قان دنیانه وه ده لێن: نه وه که یه؟ بلێ: په نگه نیزیک بێ، نه و پروژه ی بانگتان ده کات، به ستایشکردنیه وه وه لامی ده ده نه وه و، پیتان وا ده بێ که میک نه بێ نه ماونه وه له دنیا دا:

خوای بهرز و مهزن ده فهرموێ: ﴿وَقَالُوا أَإِذَا كُنَّا عِظْمًا وَرُفْنًا أَأَنَّا لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا﴾ (۴۹) ﴿قُلْ كُونُوا حِجَارَةً أَوْ حَدِيدًا﴾ (۵۰) ﴿أَوْ خَلْقًا مِّمَّا يَكْبُرُ فِي صُدُورِكُمْ فَسَيَقُولُونَ مَن يُعِيدُنَا قُلِ الَّذِي فَطَرَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ فَسَيُنْغِضُونَ إِلَيْكَ رُءُوسَهُمْ وَيَقُولُونَ مَتَى هُوَ قُلْ عَسَى أَنْ يَكُونَ قَرِيبًا﴾ (۵۱) ﴿يَوْمَ يَدْعُوكُمْ فَتَسْجُدُونَ لِحَمْدِهِ وَتُظَنُّونَ إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا﴾ (۵۲)

شیکردنه وی ئهم ئایه تانه، له یازده بر گه دا:

(۱)- ﴿وَقَالُوا أَإِذَا كُنَّا عِظْمًا وَرُفْنًا﴾، بی پروایه کان گوتیان: ئایا نه گهر بووینه ئیسقان و شتیکی ورد و خاشکراو، واته: هه ر ماینه وه په یکه ری ئیسقان، یان ئیسقانه که ش ورد و خاش بوو، پرتوو کاو بوو، له گه ل گل و خو ل تیکه ل بوو، (العظام) کویه، تاکه که ی (العظم) ه، واته: ئیسقان، (الرقات: الأشياء المرفوثة، أي: المقتتة)، (رقات) نه و شتانه که ورد و خاشکراو، پرتوو کینراو، (رقت الشيء: كسره كسرًا دقيقًا، الدقاق والخطام والجذاد) واته: زو ر چاک وردی کرد و خاشی کرد، (دقاق) شتی که کرابی به ئارد، (خطام) یش شتی که ورد و خاش کرابی، (جذاد) یش به هه مان شیوه، هه مو و وشانه که له سه ر نه و کیشه هاتوون، بو شتی که هاتوون که ورد و خاش کرابی، ئنجا به رد بێ، شووشه بێ شکی نرابی، یا خود شتی که هاردا بێ و، کرابی به ئارد.

(۲)- ﴿أَنَّا لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا﴾ (۴۹)، ئایا دوای نه وه ی ده بی نه ئیسقان و، گل و خو ل و، ورد و خاش ده بین، ئیمه به دروستکردنیکی تازه، زیندوو ده کرینه وه؟! البعث: الإحياء، والخلق مصدر مَعْنَى الْمَفْعُولِ، وَلِكُونِهِ مَصْدَرًا، لَمْ يَتَّبِعْ مَوْصُوفَهُ فِي الْجَمْعِ، (بعث) واته: زیندوو کرانه وه،

بەلام (خلق) چاوگە بە مانای (مفعول) ه {یانی: (مخلوق) دروستکراو} ئنجا لەبەرئەوێ (خلق) چاوگە، بۆیە لە کوکردنەویدا بە دواى (موصوف) هکەى نەکەوتووە {کە (مبعوثون) ه}، چونکە (خلق) چاوگە، پێویست بە کوکردنەوێ ناکات و چاوگ (مصدر) خوێ مانای کو (جمع) دەگەیهێنێ.

(٣) - ﴿قُلْ كُونُوا حِجَارَةً أَوْ حَدِيدًا﴾، پێیان بفرموو: ببنە بەرد، یان ببنە ئاسن! (كونوا: مُسْتَعْمَلَةٌ فِي مَعْنَى التَّسْوِيَةِ) (كونوا) بە مانای یەكسان بوون بەکارهاتووە، واتە: یەكسانە بەرد بن، یان ئاسن بن! (أو مُسْتَعْمَلَةٌ فِي الْفَرْضِ) واتە: گریمان بەرد بن، یاخود ئاسن بن، کە ماناکەیان زۆر لەیەک نزیکن: یەكسانە، گریمان: وایان یان وایان.

(٤) - ﴿أَوْ خَلْقًا مِّمَّا يَكْبُرُ فِي صُدُورِكُمْ﴾، یان دروستکراویك بن لەوێ کە لە سینەتاندا گەورەیه، لە دڵ و عەقڵتان گەورەیه، کە ناگونجێ زیندوو بکریتهوه.

(خَلْقًا) لێرەش دا چاوگە و بەمانای (مخلوق) ه، یانی: دروستکراویك کە لە عەقڵ و دڵی ئێوەدا زۆر گەورەیه، (يَكْبُرُ: يَعْظُمُ، يَقْوَى)، واتە: مەزنە، بە هێزە، کە ژیاى بێتەوه بەر، (كُونُوا أَشْيَاءَ أَبْعَدَ عَنْ قَبُولِ الْحَيَاةِ مِنَ الْعِظَامِ وَالرُّقَاتِ)، واتە: ئەسلەن ئەگەر ببنە شتیك گەورەتر بێ لە ئیسکی وردو خاشکراو، دوورتر بێ لەوێ کە ژیاى بێتەوه بەر، دیسان خوا هەر ژیاى ئێوە بێتەوه بەر و زیندووێتان دەکاتەوه.

(٥) - ﴿فَسَيَقُولُونَ مَنْ يَعِيدُنَا﴾، ئنجا دەڵێن: کێ دەمانگێڕێتەوه و زیندووێمان دەکاتەوه؟! ئەم (ف) ه (تَفْرِيعٌ عَلَى جُمْلَةٍ: قُلْ كُونُوا)، پێشێ کە دەفرموو: بڵێ: ببنە بەرد، یان ئاسن، یان هەر دروستکراویك کە لە سینەتان گەورەترە، لەوێ گیاى بێتەوه بەر، ئەوانیش لە ئەنجامی ئەویدا دەڵێن: کێ زیندووێمان دەکاتەوه و دەمانگێڕێتەوه؟! کەواتە: قسەکەى وان لق و دەرھاوێشەى رستەى پێشەوهیه.

(٦) - ﴿قُلِ الَّذِي فَطَرَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ﴾، بڵێ: ئەو کەسەى کە یەكەجار ئێوەى هێنايه دى، (الْفَطْرُ: الْإِبْتِدَاءُ وَالْإِخْتِرَاعُ)، وشەى (فَطَرٌ) بە مانای شەقکردن دى، شەق کردنى نێوان بوون و نەبوون، لێرەدا (فَطَرٌ) یانی: شتیك کە لە سەرەتاوه دەست پێ بکری و دابھێنری و پێشینهى نەبووبى، واتە: وەك چۆن یەكەجار خوا ئێوەى هێناوته دى، کە هیچ نەبوون، ئیستا دواى ئەو شتیك بوون، بەلام لە بەین دەچن، دەتوانی ئاسانتەر دووبارەتان بکاتەوه، وەك گوتم: ئەم وینا کردنەش بۆ عەقڵی ئێمەیه، ئێمە شتیك کە لەسەرەتاوه دروستی دەکەین، بە زەحمەتەر بۆمان دروست دەبێ و، دەپهێنینه بوون، بۆ وینە: شتیك دەنووسی، خانووێك دروست دەکەى، بەلام دواى ئەوێ کە دروستی دەکەى،

ئەگەر لَيْت تېڭ بېچى، ئاسانتر دەتوانى دووبارەى بکەيەوۋە بۇ ئېمە وايە، ئەگەرنا بەنسبەت خۇاى پەرۋەردگارەوۋە ھەموو ھالەتەکان يەكسانن.

(۷) - ﴿فَسَيَنْغْضُونَ إِلَيْكَ رُؤُوسَهُمْ﴾، ئېمە پېشتەر باسى (نَغَضَ) ھەمان کرد، کە بەماناى (حَرَكَ) دى، (نَغَضَ رَأْسَهُ)، واتە: سەرى جوولاً و راوہشا، بەلام (أَنْغَضَ رَأْسَهُ)، واتە: سەرى خوۋى جوولاند و لەقاند و راوہشاند، ئنجا: (يَنْغَضُونَ إِلَيْكَ رُؤُوسَهُمْ) واتە: سەریان بەرەو تۆ دەلەقېنن و دەجوولېنن، نزمى دەکەنەوۋە بەرزى دەکەنەوۋە، ياخود بەلاى پاست و چەپ دا، ھەرچەند تەفسىرەکان وایان نەگوتوۋە، بەلام ۋەك پېشتەر گوتم: ئەوۋە دەگەرېتەوۋە بۇ کلتوورى کوۋمەلگا و گەلان، جوولەى سەر، يان جوولەى چاۋو دەست، ئەوانە پەيوەندیان بە کلتوورى گەل و میللەتانەوۋە ھەيە، سەریان بەرەو تۆ دەلەقېنن، يانى: ۋەك گالتە پېکردن، ياخود ۋەك سەرسورمان دەرېرېن.

(۸) - ﴿وَيَقُولُونَ مَتَى هُوَ﴾، دەلېن: ئەوۋە کەى دى، ئەو زىندوۋ کردنەوۋە و ژياندنەوۋە و گېراندنەوۋە! ئەم پاناو (هو) (الْضَّمِيرُ عَائِدٌ إِلَى الْعَوْدِ الْمَأْخُوذِ مِنْ قَوْلِهِ: يُعِيدُنَا)، واتە: (مَتَى هُوَ أَيْ: مَتَى هَذَا الْعَوْدِ) ئەم گەراندەوۋە و گېراندەوۋە کەيە؟!

(۹) - ﴿قُلْ عَسَى أَنْ يَكُونَ قَرِيبًا﴾، بلى: رەنگە، لەوانەيە نيزىك بى، (عَسَى لِلرَّجَاءِ عَلَى لِسَانِ الرَّسُولِ أَيْ: لَا يَبْعُدُ أَنْ يَكُونَ قَرِيبًا) ئەوۋە لەسەر زمانى پېغەمبەر ﷺ ۋا دەفەرەموى: تۆ بلى: رەنگە نيزىك بى، بۆيە ۋا دەفەرەموى، چونكە پېغەمبەر ﷺ كاتەكە نازانى، ئەگەر نا، خوا نافەرەموى: رەنگە، لەوانەيە، رېى تېدەچى، ئەو شتانە بۇ خوا ناگونجېن، بەلام پېغەمبەر ﷺ دۇنيايە کە قىامەت دىت، بەس نازانى کەنگى دى؟ بۆيە دەفەرەموى: رەنگە، لەوانەيە، نيزىك بىت.

(۱۰) - ﴿يَوْمَ يَدْعُوكُمْ فَتَسْتَجِيبُونَ بِحَمْدِهِ﴾، ئەو رۆژەى بانگتان دەكات، ئېۋەش بە ستايشکردنەوۋە ۋەلامى خوا دەدەنەوۋە، واتە: خوا بانگتان دەكات زىندوۋ بېنەوۋە، ئېۋەش يەكسەر زىندوۋ دەبەنەوۋە، ياخود بانگتان دەكات: فلان و فلان (لەسەر زمانى فرېشتەکان)، ئېۋەش دەلېن: (لَبَّيْكَ) بەلې لە خزمەتداين، يەكسەر بانگکران و زىندوۋ کردنەوۋەتان يەك دەبى، بە ستايشکردنى خواۋە، ۋەلامى خوا دەدەنەوۋە، لېرەدا (دعاء) دەگونجى مەبەست لېى بانگکردنى راستەقىنە بى، ياخود مەبەست پېى فەرمانى: تەکوینى و قەدەرىى خوا بى، واتە: دروستتان دەكاتەوۋە.

(۱۱) - ﴿وَتَقْتُلُونَ إِن لَّيْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا﴾، واتە: ئەو كاتەش پېتان وادەبى، كەمىك نەبى نەماونەوۋە، واتە: ماۋەيەكى كەم نەبى، نەماونەوۋە لە ژيانى دنيادا، ياخود لە ژيانى بەرزەخدا، ياخود لە ھەردوۋىكىان دا، چونكە ھەم ژيانى دنيا، ھەم ژيانى قۇناغى بەرزەخ، واتە: دواى مەرگ و مردن،

ئەگەر بەراۋرد بىرىڭىز لەگەڭ پۇڭى دىۋى دا، ماۋىيەكى كەم دىتە بەر چاۋ، بۇيە دەفەرمۇي: ئەۋكەتە پىتان ۋادەپى كە كەمىك ماۋنەتەۋە، ئەم پاستىيەش لە زۆرىك لە ئايەتەكانى دىكەي قورئاندا، خوا خستۋىيەتە پوو، كە لە پۇڭى دىۋى دا، مۇۋقەكان كە ژيانى دىيا بەراۋرد دەكەن بە دىۋرۇڭ، دەلىن: ﴿لَمْ يَلْبُثُوا إِلَّا عَشِيَّةً أَوْ ضُحَاهَا﴾ (۴۶) النازعات، ۋاتە: تەنيا ئىۋارەيەك يان چىشتەنگاۋىك ماۋنەۋە!

ياخود ۋەك لە ئايەتەكانى سوۋرەتى (طە) ھاتۋە، كە ھەندىكىان دەلىن: تەنھا دە (۱۰) پۇڭ ماۋنەۋە ۋ، ھەندىكىان دەلىن: تەنھا پۇڭىك ماۋنەۋە!

كەۋاتە: لىرەدا ھەريەكە ۋ مەزىندە ماۋىيەكى كەم دەكات ۋ، مەزەندە ھەندىكىان بۇ ھەندىكىان جىاۋزە، ۋاتە: ژيان ۋ مانەۋەي مۇۋقەكان لە دىياۋ بەرزەخدا، لە چاۋ دىۋرۇڭ، ئاۋا كەمىان دىتە بەرچاۋ.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

The banner is divided into several sections:

- Top Left:** Facebook icon and text: "Alibapir" (علی بابا).
- Top Right:** Facebook icon and text: "Alibapir" (علی بابا).
- Middle Left:** YouTube icon and text: "Alibapir" (علی بابا).
- Middle Right:** YouTube icon and text: "Alibapir" (علی بابا).
- Center:** A portrait of a man in a turban with the text "www.alibapir.net" and "English - Urdu - Persian" below it.
- Bottom Left:** QR code and text: "Alibapir" (علی بابا).
- Bottom Right:** QR code and text: "Alibapir" (علی بابا).

دەرسى پىنجهەم

The screenshot displays the AliBapir website layout. At the top, there are two blue banners with the Facebook logo and the text "AliBapir" and "دەرسى پىنجهەم". Below these are two red banners with the YouTube logo and the text "AliBapir" and "دەرسى پىنجهەم". In the center, there is a portrait of a man with a beard and a turban, with the text "www.alibapir.net" and "دەرسى پىنجهەم" below it. To the left of the portrait, there is a QR code and the text "archive.org/details/gulibapir". To the right, there is a QR code and the text "AliBapir". At the bottom, there are two QR codes and the text "AliBapir".

www.alibapir.net

پېناسەى ئەم دەرسە

ئەم دەرسە ھەشت (۸) ئايەت دەگىتە خۇي، ئايەتە كانى: (۵۳ - ۶۰)، لەو ھەشت ئايەتەدا، خۇاي زاناي توانا ﷺ باسى پېنج بابەتى جۇراو جۇرى كىردو، كە تەوھرى سەرەككىيان ئامۇزگارىي و بەرچاوپوونىي خۇاي مېھربانە بو بەندەكانى، لە پېش ھەموويانەو پېخەمبەرى خاتم ﷺ، برودارانىش لە پشتىەو و، خەلکىش بە گشتىي، لە چەند روويكەو:

۱- چۆنىەتى قسەکردن و، مامەلەي بروداران لە گەل خەلک و کۆمەلگادا.

۲- زانايي و پاىە بەرزىي و بى وىنەيى خوا و، بەرزکردنەو ھەندىك لە پېخەمبەران بەسەر ھەندىكىاندا و، باسىكى داوود ﷺ كە خوا (زەبوورى) پېداو و، لە خوا پارانەو و ھۆكار گىرتنەبەرى سەرچەم بەندە چاكەكان، لە پېش ھەموويانەو پېخەمبەران (عليهم الصلاة والسلام) بو لاي خوا ﷺ و سام و ھەيىەت و ترسيان لە سزا و لىپرسىنەو ھى خوا.

۳- راگەياندى ئەو راستىيە كە ھىچ ئاودەدانيەك نى، پېش ئەو ھى قىامەت بى، خوا لە بەينى نەبات (خەلکەكەي نەفەوتىنى)، ياخود سزايەكى سەختى نەدات، لەسەر تاوان و لادەكانيان.

۴- راگەياندى ئەو راستىيە: كە بە ھۆي بە درۆدانانى گەلە پېشووھەكانەو، خوا كۆتايى بە ناردنى نىشانە و موعجىزە بەرھەستەكان ھىناو، بۆيە بو پېخەمبەرى خاتم ﷺ لەو شىوھە موعجىزەي نەناردو، چونكە عادەتى خوا وابوو، ھەر قەومىك خوا موعجىزەيەكى بەرھەستى پېدا و برواي پېنەھىنى، سزاي بدات و لە بەينى بەرى.

۵- خوا دەيخانەو بىرى پېخەمبەرەكەي ﷺ كە پېي فەرموو: پەروەردگارت ئابلووقەي خەلكى داو و لە ژىر پكىفى ويدان و لە چەنگى قوتار نابن.

ھەروھە باسى ئەو سەفەرە سەرسوپھىنەرە دەكات، كە پېي كىردو، ئەويش سەفەرى شەوپوړي و بەرزبوونەو بو، كە لە سەرسوپھىنەرى دا، وەك خەونىك بوو، كە بو تافىكردنەو ھى خەلكى بوو، ھەروھە درەختى نەفرىن لىكراو، كە لە قورئاندا باسكراو، كە مەبەست پېي درەختى (زەققووم) ھ، ئەويش ديسان ھەر بو تافىكردنەو ھى خەلک بوو.

﴿ وَقُلْ لِعِبَادِي يَقُولُوا الَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ الشَّيْطَانَ يَنْزِعُ بَيْنَهُمْ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوًّا مُبِينًا ٥٣ ﴾ رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِكُمْ إِنْ يَشَأْ يُرْحَمَكُمُ أَوْ إِنْ يَشَأْ يُعَذِّبْكُمْ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا ٥٤ وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِمَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ النَّبِيِّينَ عَلَى بَعْضٍ وَءَاتَيْنَا دَاوُدَ زَبُورًا ٥٥ قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِهِ فَلَا يَمْلِكُونَ كَشْفَ الضَّرِّ عَنْكُمْ وَلَا تَحْوِيلًا ٥٦ أُولَئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَى رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُورًا ٥٧ وَإِنْ مِنْ قَرْنٍ إِلَّا نَحْنُ مُهْلِكُوهَا قَبْلَ يَوْمِ الْفَيْكَةِ أَوْ مُعَذِّبُوهَا عَذَابًا شَدِيدًا كَانَ ذَلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا ٥٨ وَمَا مَنَعَنَا أَنْ نُرْسِلَ بِالْآيَاتِ إِلَّا أَنْ كَذَّبَ بِهَا الْأَوَّلُونَ وَءَاتَيْنَا ثَمُودَ النَّاقَةَ مُبْصَرَةً فَظَلَمُوا بِهَا وَمَا نُرْسِلُ بِالْآيَاتِ إِلَّا تَخْوِيفًا ٥٩ وَإِذْ قُلْنَا لَكَ إِنَّ رَبَّكَ أَحَاطَ بِالنَّاسِ وَمَا جَعَلْنَا الرِّئَايَا الَّتِي أَرَيْنَاكَ إِلَّا فِتْنَةً لِلنَّاسِ وَالشَّجَرَةَ الْمَلْعُونَةَ فِي الْقُرْآنِ وَنُخَوِّفُهُمْ فَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا طُغْيَانًا ٦٠ ﴾

www.alibapir.net

www.alibapir.net

www.alibapir.net

AliBapir

archive.org/details/galibapir

AliBapir

www.alibapir.net

www.alibapir.net

AliBapir

www.alibapir.net

www.alibapir.net

www.alibapir.net

مانای دهقا و دهقی نایه تهاکان

{ههروهها (ئهی موحه ممه د!) به بنده کانم بلّی: کام قسه باشتره ئه وه بلّین، چونکه شهیتان بهینیان تیکده دات، به دلّیایی شهیتان دوژمنیکی ئاشکرای مروّقه (۵۲) پهروه ردگارتان پیتان زانتره، ئه گهر بیهوئی په حمتان پی دهکات، یان ئه گهر بیهوئی ئازارتان ده دات، توشمان به بریکار نه ناردو ته سهریان (۵۴) ههروهها پهروه ردگارت زانتره به وه که سانهی له ئاسمانه کان و زهوی دان و، بیگومان هه ندیک له پیغه مبه رانیشمان به سه ره هه ندیک یاندا په سند و پله به رزتر کردوه و، زه بووریشمان به داوود دابوو (۵۵) بلّی له وه (په رستراو) انه بپارینه وه که پیتان وایه جگه له خوا ههن، (وشتیکیان له ده ست دی)، که ناتوانن نه زیانتان لی لابه رن و نه لیشتان لا بدهن (۵۶) ئه وانهی که (کافره کان) لییان ده پارینه وه، کامیان (له هه موویان) له خوا نزیکتره (له بوّ خوا سولّحوان)، به ره وه لای پهروه ردگاریان هوکار ده گرنه بهر و، ئومیده واری به زه بیه کهینی و، له ئازار و سزایه کهی ده ترسین، به دلّیایی ئازار و سزای پهروه ردگارت مه ترسیل یکراره (۵۷) هیچ ئاوه دانیه کیش نیه که ئیمه پیش هاتنی (پروژی) قیامهت (خه لکه کهی) نه فیه ویتین، یان سزایه کی توندی نه دهین (له سه ر تاوان و لادانیان)، ئه وه له کتیدا نووسراوه (۵۸) ته نیا ئه وه ش ریّی لیگرتین نیشانان (موعجیزه به ره هه سته کان بوّ پیغه مبه ری کوّتایی و ئوممه ته کهی) بنیرین که: (گه له) پیشووه کان به درویان دانان، حوشریشمان به گه لی سه موود دا (نیشانه یه کی) پی بینهر و بهرچاو پروونکه ره وه بوو، که چی (ئه وه گه له) سته مکارانه پی بیروا بوون و، نیشانه کانیش ته نیا بوّ ترساندن ده نیرین [و، ههر کاتیک خه لکه که بروایان پی نه هیئان، سزایان ده دهین] (۵۹) یادیش بکه وه: کاتیک پیمان گوّی: به دلّیایی پهروه ردگارت ئابلوو قه ی خه لکی داوه له ژیر رکیفی وی دان، ئه وه دیتنه ی (له شه ورّدا) پیشانیشمان دای و، (باسی) دره ختی نه فرین لیکراویش له قورئان دا، ته نیا بوّ تافیکردنه وه ی خه لکی بوون، ههرچه نده له سزای خوْشمانیان ده ترسین، که چی ههر یاخیوونیکی گه وره یان بوّ زیاد دهکات (۶۰).

شیکردنەوێ هەندیک لە وشەکان

(يَنْزَعُ يَنْهَمُ): واتە: بەینیان تێکدەدا، (نَزَعٌ أَفْسَدَ وَأَغْرَى وَبَابُهُ قَطَعَ)، (نَزَعٌ) واتە: تێکی بەردان و بەینی تێکدان، لەسەر کیشی (فَعَلَ) یه، (نَزَعٌ، يَنْزَعُ، نَزَعًا، قَطَعَ، يَقْطَعُ، قَطْعًا)، وشە (نَزَعٌ) لەگەڵ (نَحْسٌ) مانایان لێک نیزیکه، که بریتیه لهوێ نَقُورچکه له شَتِیک بەدی، یان نه قیزه یه که له ئاژه لێک وه ژنی، دیاریشه خوتخوته و دندهانی شهیتان، وه که نوقورچکه لیدانی مرووف و نه قیزه لیدانی ئاژه ل وینا کراوه.

(زَعَمْتُ): واتە: (قُلْتُمْ) گوتتان، (وَيُطْلَقُ عَلَى الظَّنِّ، وَأَكْثَرُ مَا يَكُونُ الزَّعْمُ فِيمَا يُشَكُّ فِيهِ، وَلَا يَتَحَقَّقُ، وَقَالَ بَعْضُهُمْ: كِنَايَةٌ عَنِ الْكَذِبِ، وَقِيلَ: زَعَمَ زَعَمًا: قَالَ خَبْرًا لَا يُدْرَى أَحَقُّ هُوَ أَمْ بَاطِلٌ).

بۆیه که وشە (زَعَمْتُ) به (قُلْتُمْ) گوتتان، لێکدراوه ته وه، ئه وه جی تییینییه، چونکه وشە (زعم) بۆ گومان به کاردی و، زیاتر بۆ ئه و شتانه به کاردی که جیگای دوو دلیین و مرووف دلیانییه و ابن، هه ندیکیشیان گوتوو یانه: وشە (زعم) کینایه یه بۆ درۆ، (زَعَمَ زَعَمًا) واتە: هه واییکی گوت که نازانین نه راسته نه درۆیه!

که واته: وشە (زَعَمْتُ) واتە: پیتان وابوو، به لام پیاو بوونه که به لای درۆدا نیزیکتره، تاکو به لای راستییدا.

(تَحْوِيلًا): واتە: لادان، (حَوَّلَهُ تَحْوِيلًا: نَقَلْتُهُ مِنْ مَوْضِعٍ إِلَى مَوْضِعٍ)، (حَوَّلَهُ تَحْوِيلًا) واتە: لامدا له لایه که وه بۆ لایه کی دیکه، ئه مه به لیتپیهر (مُتَعَدِّي) هاتوه، واتە: بهرکار (مفعول به)، ده خوازی، به لام وه که چۆن به (مُتَعَدِّي) هاتوه (حَوَّلَهُ)، به (لازم) یش هاتوه، (وَحَوَّلَ هُوَ تَحْوِيلًا) واتە: ئه و خۆی لاچوو، لایدا له شوینی که وه بۆ شوینی کی دیکه.

(الْوَسِيلَةُ): (الْوَسِيلَةُ: مَا يَتَقَرَّبُ بِهِ إِلَى الْغَيْرِ، وَالْجَمْعُ: الْوَسَائِلُ)، (وَسِيلَةً) واتە: هه ر شتی که پیتی نیزی که بیه وه بۆ لای شتی کی دی، کۆیه که ی (وَسَائِلُ) واتە: هوکار، هوکاری لئ نیزی که بوونه وه، خوای به خشه ر وه که لیره باسی کردوه، له سوورەتی: (المائدة) شدا ده فه رموی: ﴿وَابْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ﴾ ٣٥، واتە: هوکار به ره و خوا بگر نه بهر، لیره ش ده فه رموی: ﴿يَبْتَغُونَ إِلَى رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ﴾ ٥٧، واتە: هوکار به ره و خوا ده گر نه بهر.

(مَحْذُورًا): واتە: مەترسیلیکراو، (الْحَذَرُ: التَّحَرُّزُ)، واتە: لە خو وریا بوون، (حَذَرٌ: یَعْنِي: مَتَحَرَّزٌ وَالتَّحْذِيرُ: التَّخْوِيفُ)، (حَذَرٌ) واتە: کەسێک لە خو وریایه، (تَحْذِيرٌ) ش ترساندن و وریا کردنهوهیه.

(فَظَلَمُوا بِهَا): (ظلموا) واتە: سته میان کرد، پێویستی به (ب) نیه، بۆ ئهوهی په پینهوهی پێ بکات بۆ به کار (مفعول به)، به لām لێره وهك زانیان ده لێن: (ضَمَّنَ ظَلَمُوا مَعْنَى كَفَرُوا) واتە: (ظلموا بها) به هوی (ب) وه مانای (کفروا) ی خراوه ته نێو، (فَظَلَمُوا بِهَا) واتە: پێی بپروابوون به شیوهیه کی سته مکارانه، یاخود سته میان لێکردو پێشی بپروابوون.

(مُبْصِرَةً): واتە: پێینهر، یان بهرچاو پروونکه رهوه، (أَبْصَرَ) واتە: (رَأَى) بینى، به لām (بَصَرَ) واتە: (عَلِمَ) زانین، (التَّبَصُّرُ: التَّأَمُّلُ وَالتَّعَرُّفُ)، (تَبَصَّرَ) واتە: لێ وردبوونهوه و ناسینهوهی شتیک، (المبصرة) واتە: پروونکه رهوه، یاخود ده بێته پێینهر، (تَجَعَّلَهُمْ بُصْرَاءَ) واتە: وایان لێ دهکات که بینن، که به دڵنیا یه وه مه به ست له بینینی عه قلیی و دهروونییه، واتە: بزائن و په ی پێ به رن و لهو شته ئاگادار بن.

(الرُّؤْيَا): زیاتر به مانای خهون به کاردی، به لām (الرُّؤْيَا: أَشْهُرُ اسْتِعْمَالِهَا فِي رُؤْيَا النُّومِ، وَتُسْتَعْمَلُ فِي رُؤْيَا الْعَيْنِ) (رؤیا) زیاتر و اباو به بو خهون به کاردی، به لām جاری واش ههیه به مانای بینینی چاویش (بینینی ئاسایی) به کاردی.

(فِتْنَةً): (آي: اختبارا) واتە: بۆ تاقیکردنهوه، وهك خوا فه رموویه تی: ﴿وَفِتْنَكَ فُونًا﴾ طه، خوا به موسا ده فه رموی: تۆمان به زۆر جوړ و شیوه تاقیکردنهوه.

www.alibapir.net

AliBapir

archive.org/details/alibapir

www.alibapir.net

www.alibapir.net

www.alibapir.net

هۆی هاتنه خوارهوهی ئایه تهکان

(۱)- هۆی هاتنه خوارهوهی ئه و دوو ئایه تهی که دهفه رموون: ﴿قُلْ أَدْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِهِ فَلَا يَمْلِكُونَ كَشْفَ الضَّرِّ عَنْكُمْ وَلَا تَحْوِيلًا﴾ ۵۶ ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَى رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُورًا﴾ ۵۷ ﴿

له و باره وه ئه م فه رمووده یه هه یه:

{عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: كَانَ نَقَرٌ مِنَ الْإِنْسِ يَعْبُدُونَ نَقَرًا مِنَ الْجِنِّ، فَأَسْلَمَ النَّقَرُ مِنَ الْجِنِّ، وَاسْتَمْسَكَ الْإِنْسُ بِعِبَادَتِهِمْ، فَتَزَلَّتْ: ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَى رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ﴾} (أخرجه مسلم: ۳۰۳۰، والبخاري: ۴۷۱۴ و ۴۷۱۵، بدون تصريح بسبب النزول).

واته: عهبدوللای کورپی مه سعوود (خوا لئی پازی بئ) ده لئ: کۆمه لیک له مروقه کان کۆمه لیک له جینیان ده په رست {له سه رده می نه فامییدا}، دواتر جینه نه کان مسولمان بوون، که چی مروقه کان هه ر پابه ند بوون به په رسته که ی خویانه وه، له و باره وه خوا ئه م ئایه ته ی ناره ده خوار: که ئه وانه ی ئیوه پیتان وایه له بری خوا په رستراون و لیان ده پارینه وه، ئا ئه وانه کامه یان له خوا نیزی کتره، هوکار به ره و خوا ده گریته بهر و له خوا ده پاریتته وه.

که واته: ئه و په رستراوه گومان لیکرا وانه ی ئیوه که چنده کانن، خویان مسولمان بوون و، ده یانه وئ له خوا نزیك بینه وه، که چی ئیوه هه ر ده یان په رستن!

(۲)- هۆی هاتنه خوارهوهی ئه و ئایه تهی که دهفه رموئ: ﴿وَمَا مَنَعَنَا أَنْ نُرْسِلَ بِالْآيَاتِ إِلَّا أَنْ كَذَّبَ بِهَا الْأَوَّلُونَ وَآلَيْنَا ثَمُودَ النَّاقَةَ مُبْصِرَةً فَظَلَمُوا بِهَا وَمَا نُرْسِلُ بِالْآيَاتِ إِلَّا تَخْوِيفًا﴾ ۵۹ ﴿

{عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ سَأَلَ أَهْلَ مَكَّةَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ أَنْ يَجْعَلَ لَهُمُ الصَّفَا دَهَبًا، وَأَنْ يُنْحِيَ الْجِبَالَ عَنْهُمْ، فَيُزْدِرِعُوا، قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: إِنَّ شِئْتَ آتَيْنَاهُمْ مَا سَأَلُوا، فَإِنْ

كَفَرُوا أَهْلَكُوا كَمَا أَهْلَكَ مَنْ قَبْلَهُمْ، وَإِنْ شِئْتَ نَسْتَأْذِي بِهِمْ، لَعَلَّآ نُنْتِجُ مِنْهُمْ، فَقَالَ: لَا بَلْ نَسْتَأْذِي بِهِمْ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ هَذِهِ آيَةً^(۱).

واته: عه بدوللای کوری عه بیاس (خوا له خوئی و بابی رازی بی) ده لئی: خه لکی مه ککه له پیغه مبه ری خویان ﷺ داوا کرد: کیوی (صفا) یان بو بکاته زیړ و، ټهو چیا یانه ی له ده ورو به ری مه ککه ن و ته نگیان به خه لکی مه ککه هه لچنیوه، دووریان بخاته وه، تاکو کشتوکال بکه ن، خوا ﷺ فهرمووی: ټهی موحه ممه د! ﷺ ټه گهر ده ته وئی ټه وهی که داویان کردوه، پیان دده یین، به لام ټه گهر بیروا بوون ده فه ویتیزین، وه ک چوون ټهو گه لانه ی پیش وان فه ویتیزاون، {دوای ټه وهی، ټه وهی له پیغه مبه ره که یان یان داوا کردوه، پیان دراوه، که چی پروایان نه هیناوه، بویه فه ویتیزاون}، ټه گهر ده شته وئی په له یان لیتاکه یین، به لکو ټه گهر خوشیان بروا نه هیین، خه لکیکی برواداریان لی به ره هم بیین، پیغه مبه ر ﷺ فهرمووی: به لکو چاوه ری ده که یین و په له یان لی ناکه یین، {به لکو پروایینن، یان وه چه ی برواداریان لی وه پاش بکه وئی} بویه خوا ﷺ ټه م ټایه ته ی نارده خواره وه.

(۱) أخرجه الطبراني: ۱۲۷۳۶، قال المنذري (۴/۷)، رواه رواة الصحيح، وقال الهيثمي (۱۰/۱۹۶)، رجاله رجال الصحيح، وأخرجه أيضًا: أحمد: ۲۱۶۶، وعبد بن حميد: ۷۰۰، والحاكم: ۱۷۴، ۳۲۲۵: ۷۶۰۲، وَقَالَ فِي الْمَوْضِعِ الْأَوَّلِ: صحيح محفوظ، وفي الثاني: صحيح الإسناد على شرط مسلم، وفي الثالث: صحيح الإسناد، ووافقه الذهبي في الموضوعين الأخيرين، وقال مؤلفا الاستيعاب، قلنا: وهذا إسناد صحيح على شرط الشيخين ولم يخرجاه.

مانای گشتی نایه تەکان

خوایا **ﷻ** ڤوو دەکاتە پیڤخەمبەری خاتەم **ﷺ** و لە پشت ئەویشەو ڤوو لە ڤرواداران دەکات، چ لە ڤوژگاری خۆیدا، چ وەچەکانیان، چ لە ئیستاداو، تاكو دنیا بە کۆتا دی، دەفەرموی: ﴿وَقُلْ لِّعِبَادِي يَقُولُوا الَّتِي هِيَ أَحْسَنُ﴾، بە بەندەکانم بڵی: با کام قسە باشترە، ئەو بەکەن، واتە: باشترین شیو بە کاربێنن لە دواندن خەڵکدا، بە تایبەت لە دواندن بێڤروایان دا، بۆچی؟! چونکە ﴿إِنَّ الشَّيْطَانَ يَنْزِعُ بَيْنَهُمْ﴾، چونکە بێگومان شەیتان بەینیان تێکدەدات، ئنجا ئەگەر ئەوان شیواز و دەرڤینی خراپ بە کاربێنن، ئەو زەمینە بەین تێکدان و، ناکوکی ڤەیداکردن، بۆ شەیتان خوش دەکەن، کەواتە: با خوایان ڤاریزن لە هەر وشە و تەعبیریکی دڵ بریندارکەر و، هەر قسەیهکی نەگونجاو، کە شایستە بەندەکانی خوا نەبێ، شایستە شوینکەوتوانی پیڤخەمبەر **ﷺ** و، شایستە ڤەیرەوانی قورئان نەبێ، ﴿إِنَّ الشَّيْطَانَ كَذِبٌ لِّلْإِنْسَانِ عَدُوٌّ مُّبِينٌ﴾، بە دنیاییەو شەیتان بۆ مرووف، دوژمنیکی ئاشکرایە، هەمیشە لێی لە بۆسە دایە، خوا خوایهتی بیانوویهکی بکەوێتە دەست و، خالیکی بێهیزی لێ بگرێ و، زەفەری ڤی بەرێ.

بەراستی ئەمە ئامۆژگاری و ڤێنماییەکی زۆر گەورە و گرنگی خواي کارزان و شارەزایە، بۆ ئیمە مسولمان، کە مسولمانان جگە لە وشە و تەعبیری بە نەزاكەت، جگە لە لێدوان و قسە ڤێک و ڤێک، نابێ بە شایستە خوایان بزائن، لە حالیکدا کە خوایان بە بەندە خوا و، ڤەیرەوی قورئان و، شوینکەوتە پیڤخەمبەر **ﷺ** دەزانن.

﴿رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِكُمْ﴾، ڤەروەردگارتان ڤێتان زاناترە، یانی: لە خۆتان زاناترە بە ئێو بە ڤەهای، ﴿إِنْ يَشَأْ يُرْسِلْكُمْ أَوْ إِنْ يَشَأْ يُعَذِّبْكُمْ﴾، لێرەدا ڤووی دواندن، مەرج نیە تەنیا لە ڤرواداران بێ، ڤووی دواندن لە هەموو ئەوانەیه کە قورئانیان ئاراستە کراوە، خوا دەفەرموی: ڤەروەردگارتان لە خۆتان ڤێتان زاناترە، بە ڤەهای، ئەگەر بیهوێ بەزەیتان لەگەڵ دەنوێنێ، یان ئەگەر بیهوێ سزاتان دەدا، واتە: خوا **ﷻ** ئەگەر بیهوێ دەتوانێ: بە زۆر واتان لێ بکات ڤێی راست بگرن و سەرەنجام شایستە ئەو بەن کە خوا بەزەیی ڤێتان بێتەو، هەروەها ئەگەر بیهوێ دەتوانێ: واتان لێ بکات، ڤێی چەوت و هەلە و خراپە بگرنەبەر و، سەرەنجام سزاتان بدات، بەلام خوا **ﷻ** نەبویستو زۆر لە بەندەکانی

بکات، نه بۆ گرتنی پړی راست، نه بۆ گرتنی پړی چهوت، به لکو هه لېژاردنی داووته دهست خوږيان و سهرپشکي کردوون و دهستی ئاوه لا کردوون، چونکه نه گهر وانه بې، تاقیکردنه وه نایه ته دی، ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا﴾، {تهی موحه ممه د} تۆمان به بریکار نه ناردووته سهریان، (وکیل) له سهر کیشی (فعیل) ه، به مانای (مفعول)، واته: تۆ بریکارو کار پړی سپېردراو نی، که له بری ټیمه ئاگات لېیان بې، له جیاتی ټیمه بیانخیه سهر پړی راست و، له پړی چهوت لایان بدهی، تۆ تهووت پړی نه سپېردراوه، به لکو گه یاندنی په یامی خوات پړی سپېردراوه.

﴿وَرَبِّكَ أَعْلَمُ بِمَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، په روهردگار یشت زانتره به هه موو تهو که سانه ی له ئاسمانه کان و زهوی دان، واته: له ټیوه پېیان زانتره، له خوږيان پېیان زانتره، له ههر کهس که هه یه خوا پېیان زانتره، یاخود ههر به په های پېیان زانتره، وشه ی (أعلم) که بۆ (تفضیل) ه، زورجار که له قورئاندا دی، به رانه بریکی له ئاستدا په چاو نه کراوه، به لکو مه به ست: مانای ته و او و تهوپه پری تهو وشه یه یه، لیره دا، یانی: به په های پېیان خوا زانتره، به هه موو تهو که سانه ی له ئاسمانه کان و زهویدان، له خاوهن عقل و هه ست و ئیراده کان، که فریشته کان و جیننه کان و مروقه کان، یاخود دروستکراوانی دیکه ی خوان، که ټیمه نایانزانین، ﴿وَلَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ النَّبِيِّينَ عَلَى بَعْضٍ﴾، به د لئیاییه وهش هندی له پیغه مبه راغان به سهر هه ندیکیاندا هه لېژاردوون، هه ندیکیان پله ی به رزترمان پیداون و په سندرتمان کردوون، هه موویان په سندن، به لام هه ندیکیان په سندرترن، هه موویان پله به رزن، به لام هه ندیکیان پله به رزترن، ﴿وَأَتَيْنَا دَاوُدَ زَبُورًا﴾، زه بووریشمان به داوود دابوو، که له په یمانی کوندا به زه بوور گوتراوه: (مزامیر داود)، که دواتر له مه سه له گرنگه کان دا باسی ده کهین.

﴿قُلْ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِهِ﴾، بلئ: له وانه بپارینه وه که پیتان وایه: جگه له خوا په رستراون، جگه له خوا، شتیکیان له دهست دی، ﴿فَلَا يَمْلِكُونَ كَشْفَ الضَّرِّ عَنْكُمْ وَلَا نَحْوِيلًا﴾، به د لئیاییه وه نه ده توانن زیانتان لئ لابه رن و، نه ده ستوانن زیانتان لئ لا بدهن، زیان لئ لابردهن تهو یه، تهو زیانه لابه رن و نه یه یلن، زیان لئ لادانیش تهو یه، تهو زیانه لابه رن بۆ یه کیکی دی، هیچ کامیان له دهست نایه ن.

﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَى رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ﴾، ته وانه ی لېیان ده پارینه وه، به رهو په روهردگاریان هوکار ده گرنه بهر (ده خوازن)، هوکاری لئ نیزیک بوونه وه،

ھۆكاری بەندایەتیی باشتكردن، ھۆكاری پازییكردنی خوا، ﴿أَنَّهُمْ أَقْرَبُ﴾، كامەیان لە ھەموویان نیزیکترە، زیاتر خەفتانی ھۆكاری نیزیک بوونەو لە خوا دەکا، زیاتر خەفتانی ھۆكار گرتنە بەر بۆ بەدەستھێنانی پەزنامەندیی خوا، دەكات، ﴿وَبِرَّحْمَتِهِ﴾، بە ئومیدی بەزەیی خوان و، لە سزا و ئازارەكەشی دەترسین، واتە: ئەوانەى ئیوە لێیان دەپاڤینەو، خۆیان خەفتانی ئەو دەكەن و، ھۆكار دەخوازن بۆ لە خوا نیزیک بوونەو، ئومیدیان بە بەزەیی خوا ھەبەو، ترسیشیان لە سزا و ئازاری خوا ھەبەو، ﴿إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُورًا﴾، بە دنیایی سزا و ئازاری پەرورەدگارت، مەترسیلێكراو.

كەواتە: كەسێ خۆی خەفتانی ئەو دەكات، زیاتر لە خوا نیزیک بێتەو و ھۆكاری خۆ لە خواوہ نیزیک خستن دەستەبەر بكات، چۆن دەبێ چاوہروانیەكت لێی ھەبێ؟! ئەو بۆ خۆی ھیچی لە دەست نایەت، بۆ تۆی چۆن لە دەستی دێ؟! ھەك گوتراو: (مَنْ لَمْ يَكُنْ لِنَفْسِهِ، فَكَيْفَ يَكُونُ لِغَيْرِهِ؟)، كەسێ بۆ خۆی شتیكى پێ نەكړی، بۆ جگە لە خۆی چۆن شتی پێ دەكړی؟ یاخود گوتراو: (فَاقْدُ الشَّيْءَ لَا يُعْطِيهِ)، كەسێك شتیكى نەبێ، ناتوانی لێی ببەخشێ! ئەوان خۆیان پێویستییان بەو ھەبەو، كە خوا بەزەیی پێیان داو، لە سزا و ئازاری خۆی چەپالەیان بدات و، خۆیان پێویستییان بەو ھەبەو خۆیان پازى بێ و، بە بەندەى خۆی حیسابیان بكات و، پەسندیان بكات، ئنجا كە خۆیان ئاتاجن، چۆن دەتوانن بە ئیوە ببەخشن؟!

ئنجا خوا عز وجل دیتە سەر باسی راگەیاندى پاستییەكى دیکە، دەفەرموێ: ﴿وَلِنْ مِنْ قَرَبَةٍ﴾، لێردا (لن) بە مانای (ما)یە و (نافیە)یە، واتە: (مَا مِنْ قَرَبَةٍ) ھیچ ئاوەدانییەك نیە، ﴿إِلَّا نَحْنُ مُهْلِكُوهَا قَبْلَ يَوْمِ الْفَيْكَمَةِ﴾، مەگەر ئێمە فەوتینەرینی پێش پۆژی ھەلسانەو، پێش پۆژی قیامەت، یانی: خەلكەكەى دەفەوتینین، ﴿مُهْلِكُوهَا﴾، واتە: (مُهْلِكُوهَا أَهْلُهَا) خەلكەكەى دەفەوتینین، نەك خانووبەرە و داروودیوارەكانیان! وشەى (قَرَبَةٍ) واتە: ئاوەدانى گەورە، شارى قەرەبالغ، كە لێرە دەگونجێ بە مانای ولات بێ، چونكە كاتی خۆی: دەولەتۆكە شارەكان (دویلات المدن) ھەبوون، ھەر شارێكى گەورە دەولەتێك بوو، بەزۆریش وابوو قەلایەكى ھەبوو، ئەو قەلایەش شوورەى بۆ كراو، بۆ ئەوہى لە مەترسیی دوژمنان پارێزراو بێ، شوورەكە بورجى ھەبوون و، پاسەوان و ئیشكچی لەسەر بوون و، شارەكەیان پاراستو، ﴿أَوْ مُعَذِّبُوهَا عَذَابًا شَدِيدًا﴾، یاخود ئێمە سزا دەرینى بە سزایەكى سەخت.

واتە: ھەر ئاۋەدانىيەك، يان ئىمە فەوتىنەرىنى پېش ھاتنى پوژى ھەئسانەۋە، ياخود سزادەرىنى بە سزايەكى سەخت.

فەوتىنەرىيانىن، واتە: بە شىۋەى ئاسايى خۇيان دەمرن، كاتىك كە تەمەنى ئاسايى بەرپى دەكەن، كۆتايان پى دى، ھىچ ئاۋەدانىيەك نىە كە خەلەكەكەى ئاۋايان بەسەر نەيەت، پېش پوژى ھەئسانەۋە، ياخود ئەگەر لادان و تاوان و ستەم و خراپە بىكەن، پېش مردنى ئاسايى دەيانفەوتىنەن، كە برىتيە لە سزادانى خوا بە ھۆى بەلایەكەۋە، ھەرۋەك دەلەن: بەلای ناگەھانىان بۇ دى، پېش ئەۋەى بەمردنى ئاسايى ھەرن، خوا بە مردنىكى نا ئاسايى بە ھۆى بەلای غەزەبىكەۋە لەنىۋيان دەبات، ﴿كَانَ ذَلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا﴾، ئا ئەۋە لە كىتەدا نووسراۋە توۋمار كراۋە، دەگونجى مەبەست: (لە كىتەدا) كىتەكانى خوا بى بەگشتى، ھەندىك جارىش (كىتاب) لە قورئاندا، بەماناى تەۋرات ھاتۋە.

دەشگونجى (كىتاب) لىرەدا مەبەست پى زانىيارى ئەزەلىى و بى سەرەتاي خۋاى پەرۋەردگار بى، واتە: ئەۋە لە لای خوا توۋمار كراۋە و زانراۋە، كە ئەۋ مانايە زياتر بەلای مەۋە پەسندە.

ئىجا ھەر بەۋ بۆنەۋە كە خوا ئاۋەدانىيەكان پېش ھاتنى پوژى دۋايى، يان بەمردنى ئاسايى خۇيان، ياخود بەمردنى نا ئاسايى و بەلای دەفەوتىنەن، دۋاتر دىتە سەر باسى ناردنى بەلگە و موعجىزە بۇ پىغەمبەرى خاتەم ﷺ، كە ۋەك لە ھۆى ھاتنە خوارەۋەى ئايەتەكاندا باسما كەرد، كافەرەكان زورجار داۋايان لە پىغەمبەرى خاتەم دەكردو ھەلەيان دەپچا و دەيانگوت:

۱- كىۋى (صفا) مان بۇ بىكە بە زىر!

۲- ئەۋ چىايانەمان بۇ دووربەخەۋە!

۳- تىرە ۋلاتىكى قاقىر و بى ئاۋو دىمەكارە، پروبارمان بۇ بىنە!

۴- گۆل و گۆلزار و باخ و باختمان بۇ پرەخسىنە، زور پىشنيارىيان بۇ پىغەمبەر ﷺ دەكردن، يان دەيانگوت: سەرکەۋە بۇ ئاسمان! يان دەيانگوت: فرىشتانمان بۇ بىنە! خوا لە ۋەلامى ئەۋ قسە و قالانەدا دەفەرمۋى: ﴿وَمَا مَعَنَا أَنْ تُرْسِلَ بِالْآيَاتِ إِلَّا أَنْ كَذَّبَ بِهَا الْأَوَّلُونَ﴾، ھىچ شتىك رى لى نەگرتىن كە نىشانەكان بنىرىن، واتە: ئەۋ موعجىزە بەرھەستانەى كە بۇ پىغەمبەرانى پىشۋومان ناردۋون، ھىچ شتىك رىگر نەبۋە كە بياننرىن بۇ پىغەمبەرى خاتەمىش ﷺ ﴿إِلَّا أَنْ

كَذَّبَ بِهَا الْأَوَّلُونَ، تەنیا ئەو ڕۆی لێگرتین کە: گەلە پێشووکان بەو موعجیزەو نیشانە بەرھەستە، بێپروا بوون! ئنجا ئەگەر بۆ ئەمانیشمان ناردبان، ھەر پێیان بێپروا دەبوون.

وَعَايِنَا ثَمُودَ النَّاقَةَ مُبْصِرَةً، حوشریشمان بە گەلی سەمووددا، کە بەلگەیەکی بەرچا و روونکەرەو بوو، یاخود: بەلگەیەکی ڕۆشن بوو، یاخود بەلگەیەکی بوو، بە ھۆیەو خەلکە کە دەیان توانی ھەق بپین و ھەقانیەتی پێغەمبەرەکی خۆیان: کە صالح عليه السلام بوو بزانن، کە چی ئەوان: **﴿فَظَلَمُوا بِهَا﴾**، بە ھۆیەو ستمیان کرد، یاخود واتە: بە ھۆی ئەو حوشرەو کە دەبوایە ڕۆی راست بگرن، کە چی تووشی ستم بوون، چونکە پێی بێپروابوون، بە حوشرە کە بێ پروا بوون، دوایی دەستدریژیان کردە سەر وشرەکو و کوشتیان و تووشی ستم بوون.

یاخود: **﴿فَظَلَمُوا بِهَا﴾**، واتە: پێی بێپروا بوون و بە شیوەیەکی ستمکارانە، برۆیان پێ نەھێنا! یاخود ھەم پێی بێپروابوون، ھەم ستمیشیان لێ کرد!

﴿وَمَا نُرْسِلُ بِالْآيَاتِ إِلَّا تَخْوِيفًا﴾، ئیمە نیشانەکان، تەنیا بۆ ترساندن دەنێرین.

لێردە مەبەست لە (آیات) موعجیزە بەرھەستەکان، نە ک پستەکانی فەرماشتی خوا، وشە (آیات)، دەبێ لە ھەر جێھدا بە پێی سیاقەکی تەماشای بکەین، چونکە (آیة) کە کوێەکی (آیات)ە، چوار واتای ھەن:

یە کەم: پستەکانی فەرماشتی خوا: **﴿وَإِذَا تَلَّيْتُمْ عَلَيْهِمْ آيَاتَهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا﴾** الأنفال.

دوو ھم: موعجیزە پێغەمبەرەکان (عليهم الصلاة والسلام)، **﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى تِسْعَ آيَاتٍ يُبَيِّنُ﴾** الْإِسْرَاءِ **﴿١٠١﴾**، کە بە دنیایی مەبەستی ئەو موعجیزانە، کە خوا بە موسای عليه السلام دا بوون.

سی ھم: دیاردە سروشتییەکان، کە ھەر کامیان نیشانە ھە لە سەر بە دیھێنەرایەتی و پەرۆردگاریتی خوا، وە ک خوا دەفەر موی: **﴿وَكَأَيِّن مِّنْ آيَةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَمُرُّونَ عَلَيْهَا وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ﴾** يوسف **﴿١٠٥﴾**، یوسف، زۆر نیشانە ھەن لە ئاسمانەکان و زەویدا، (بێپروایەکان) بەلایاندا رەت دەبن، کە چی پشتیان تێدەکەن.

چوار ھم: بەلای موسی بە گەرەکان، کە خوا بۆ فەوتاندنی گەلە کافرەکان ناردوونی، یاخود بۆ سەرخستنی ئیمانداران ناردوونی.

كەواتە: دەبىي بە پىيى سىياقەكە، چەمك و واتايەكەى دىيارىيى بىكەين، لىرەدا كە دەفەرمۇي: ﴿وَمَا تُرْسِلُ بِالْآيَاتِ إِلَّا تَخَوِيفًا﴾، نىشانەكان نايتىرىن مەگەر بۆ ترساندن، واتە: موعجىزەكان نادەينە پىغەمبەران ﷺ، مەگەر بۆ ئەوۋى خەللكەكەى خۇيانىيان پىيى بترسىن، كە ئەگەر دواى ئەو موعجىزەيە ھەر بىرۋا نەھىن، كە لەسەر داواى خۇيان تىردراۋە، ئەو كاتە دەبىي بزانن كە لە بەين دەبرىن و سزا دەدرىن.

واتە: ئىمە نەمانويست ئەو كۆمەلگايەى كە پىغەمبەرى خاتەم ﷺ بۆى نىراۋە، كە لەپىشدا مەككە و ئاۋەدانىيەكانى دەوروبەرنى، لە دورگەى عەرەبىيدا و، دواترىش ھەموو مروقاىەتتە، خوا نەيويستۋە كە موعجىزەيەك بۆ پىغەمبەر موحەممەد ﷺ بىئىرى، كە دوايى ئەگەر خەللكەكە بىروايان پىيى نەھىن، لە بەينىيان بەرى و سزايان بدات! چونكە خوا عادەتى وايە: ئەو موعجىزانە بىئىرى بۆ ترساندن، ترساندىش يانى: ئەگەر بىرۋا نەھىن دواى ھاتنى ئەو بەلگە و نىشانەيە، لە بەين دەبرىن، ئىجا لەبەرئەوۋى كە ئۆممەتى موحەممەد ﷺ كۆتا ئالقهى بەشەرە لەسەر زەوى، ئەگەر خوا موعجىزەيەكى واى ناردبايە، كە دوايى ئەگەر بىروايان نەھىنبايە، دەبووايە لە بەين بىرىن و ئەوانىش لە بەين بىرaban، ئەو كاتە مروقاىەتىيى كۆتايى پىيى دەھات، بۆيە خوا موعجىزەيەكى ناردۋە، كە ئەگەر بىرواشى پىيى نەھىن، خوا لە بەينىيان نەبات، بەلكو سزايەكەيان ھەللىگىرى بۆ قىامەت، كە ئەو موعجىزەيەش بىرىتە لە قورئان، كە موعجىزەيەكى فىكىرىي و عەقلىي و ئەدەبىيە و، لەبرى ئەوۋى ھەستەۋەرەكانى مروق بىدوئىيى، ۋەك لە قۇناغە سەرەتايەكاندا، موعجىزەكانى خوا بۆ پىغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام) بەو شىۋەيە بوون: عەقل و ھۈشى مروق دەدوئىيى، لەبەر ئەوۋى مروقاىەتىيى، دواى ھاتنى پىغەمبەرى خاتەم ﷺ، گەشتۋەتە قۇناغى كامىل بوون و پىگەشتن.

لە كۆتايى دا خوا دەفەرمۇي: ﴿وَإِذْ قُلْنَا لَكَ إِنَّ رَبَّكَ أَحَاطَ بِالنَّاسِ﴾، ياد بىكەۋە! كاتىك پىمان گوتى: بە دۇنيايەۋە پەرۋەردگارت ئابلۋوقەى خەلكى داۋە، واتە: ھەموو مروقەكان لەبەر دەست و پكىفى وى دان، ئەو ھەقىقەت و راستىيەت ھەمىشە لەبەرچاۋ بى، كە ئەوانە ھەرچەند كەللەپەق بىن، ھەرچەند خراپەكار بىن، بەلام دواجار ھەر لە ئىر پكىف و كۆنترۋالى خوادان، لە چەنگى دەستەلاقى خوا قوتار نابىن، دۇنيابە تۈش پىشت بە ھىزىكى بى سنوور بەستۋە، كە ھىزى خۋاى پەرۋەردگارە.

﴿وَمَا جَعَلْنَا الرِّئَا أَلَّتِي أَرَيْنَاكَ إِلَّا فِتْنَةً لِلنَّاسِ وَالشَّجَرَةُ الْمَلْعُونَةُ فِي الْفُرْعَانِ﴾، ئەو دیتنە ی که پێشاغان دای، هەروەها درەختە نەفرین لێکراوە که لە قورئاندا، ئەو و شمان تەنیا بۆ تاقیکردنەوێ خەڵک خستۆتە ڕوو، واتە: هەم دیتنە که مان که پێشان دای، هەم باسی درەختە نەفرین لێکراوە که لە قورئاندا، ئەو و ش هەر بۆ تاقیکردنەوێ خەڵک، بوو.

دیتنە که که لێرە خوا بە وشە ی: ﴿الرِّئَا﴾، هیناویەتی، که زیاتر بە مانای (خەون) دێ، ئەو و ی که مەرووف لە کاتی خەوتن دا دەبینی، بەلام جار جار بە مانای دیتنیش دێ، بۆیە لێرە زانیان دەلین: بۆیە خوا بە وشە ی: ﴿الرِّئَا﴾، هیناویەتی، مەبەست پێی سەفەری شەو ڕۆژی و بەرزبوونەوێ پێخەمبەرە ﷺ، وەک لە دەرسی یە که می ئەم تەفسیرە دا باسمان کرد، لە تەفسیری ئایەتی یە که م دا: ﴿سُبْحَنَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِّنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا الَّذِي بَرَكْنَا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ مِّنْ آيَاتِنَا إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ (١)

ئنجای زانیان دەلین: بۆیە وشە ی: ﴿الرِّئَا﴾، هاتو، چونکە ئەو سەفەرە هیندە سەر سوڕهینەر و دەستە و سناکەر بوو، هیندە یاساډر و ئااسای بوو، وەک خەوتنیک بوو، بەلام خەون نەبوو و حەقیقەت بوو و لە حالەتی بیداری دابوو و (وەک پێشتر باسمان کرد)، بەجەستە و بەرووح بوو، بەلام ئەو و ندە سەر سوڕهینەر بوو و، ئەو و ندە لە حالەتی ئاسایی مەرووفە کان بەدەر بوو، وەک خەون هاتۆتە بەر چاو.

﴿وَنُحِوِلُهُمْ فَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا طُغْيَانًا كَبِيرًا﴾، ئیمە هەر دەیانترسین و هەر پەشەیان لێ دەکەین و، وریایان دەکەینەو و، ئاگاداریان دەکەینەو، کهچی ئەو ترساندن و وریاکرنەو و هەر پەشە لێکردنە، هەر سەرکێشییەکی گەورەیان تیدا زیاد دەکات، لەجیاتی ئەو ی چاو بەخۆیاندا بگێرنەو، بەلام هەر زیاتر سواری سەری خۆیان بوون و، ئەسپی سەرشتی گومرایی هەلگرتوون، هەلوەستە ناکەن و، چاو بەخۆیاندا ناگێرنەو و، لەسەر بێروایی خۆیان هەر بەردەوامن.

مەسەلە گىرەنگەکان

مەسەلەى يەكەم:

فەرمانکردنى خوا ﷻ بە پىغەمبەر ﷺ، كە بە بەندەكانى بلى: بە باشتىن شىۋە لە گەل خەلكدا بدوين، چونكە شەيتان كە دوژمنىكى ئاشكرای مروڤقەكانە، ھەرخەرىكى نىوان تىكدانىانە و، ئەگەر ئەوان وشە و تەعبىرى ناپىك بەكاربىنن، ئەو كاتە شەيتان بواری زياترى بۆ دەپەخسى بۆ بەين تىكدانىان، پاشان خوا پىيان رادەگەيەنى كە لە خۇيان زياتر پىيان زانتر و ئاگادارترە و، پەحم پىكردن و سزادانىان تەنيا مافى خۇيەتى و ھىچ كەس برىكارى خوا نىە لەو بارەو و، ھەرخۇشى زانترە بە ھەر كەس كە لە گەردوون دايە و، ھەندى لە پىغەمبەرانى بەسەر ھەندىكىان پەسند كىردە و، زەبوورىشى ھەك كىتب و بەرنامەيەك بە داوود داو:

خو دەفەرموى: ﴿ وَقُلْ لِعِبَادِي يَقُولُوا الَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ الشَّيْطَانَ يَنْزِعُ بَيْنَهُمْ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوًّا مُّبِينًا ۝٥٣ رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِكُمْ إِنَّ يَشَأْ يَرْحَمْكُمْ أَوْ إِن يَشَأْ يُعَذِّبْكُمْ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا ۝٥٤ وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِمَن فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ النَّبِيِّينَ عَلَى بَعْضٍ وَآتَيْنَا دَاوُدَ زَبُورًا ۝٥٥ ﴾

شىكردنەوى ئەم ئايەتانه، لە نو برگەدا:

١- ﴿ وَقُلْ لِعِبَادِي يَقُولُوا الَّتِي هِيَ أَحْسَنُ ﴾، ھەروەھا بە بەندەكانم بلى: با ئەو بلىن كە باشتىنە، با ئەو وشەيە بلىن و، ئەو شىۋازە بەكاربىنن و، ئەو جوړە دەربىرینە پەچاو بکەن، كە باشتىنە.

(التي: صِفَةٌ لِمَوْصُوفٍ مَحْذُوفٍ) واتە: ئەم (التي) يە سيفەتە بۆ ۋەسفكراوێك كە قىرتىراو و بە سىاق و سەلىقە ديارە، واتە: با ئەو وشەو تەعبىر و شىۋازانەى كە باشتىنن، بەكار بىنن.

نەئاردوۋى، بەلكو بۇ ئەۋەمان ئاردوۋى كە تۆپە يامى ئىمەيان پى رابگەيەنى، ئەگەرنا تۆپە پىرسيارنى بە سەريانەۋە، بەۋ واتايە كە: دوايى ئىمە سزاي تۆبدەين، لەسەر ئەۋەي كە ھىشت كافر بن؟! يان بۆچى ھىشت لە پى لابدەن؟! نا تۆتەنيا گەياندنى پەيامى خوات لەسەرە.

(۷) - ﴿وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِمَن فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، پەرۋەردگارىشت زانائەرە، بە ھەر كەسك كە لە ئاسمانەكان و زەۋى دا ھەيە، چونكە توانجيان لە پىڭخەمبەر دەدا، ۋەك لەسەر زارى ئەۋان دەفەرەمۆي: ﴿أَهَذَا الَّذِي بَعَثَ اللَّهُ رَسُولًا﴾ (۴۱) الفرقان، واتە: ئا ئەۋەيە خوا كەردوۋيەتى بە پەۋانە كراۋى خۆي؟! لەبەر ئەۋەي پىڭخەمبەر ﷺ پارەۋ سامانى نەبۋو، پىيان لەۋە كەمتر بوو كە خۋاي پەرۋەردگار بىكائە نوئىنەرۋ پەۋانە كراۋى خۆي! بۆيە خوا دەفەرەمۆي: پەرۋەردگارت زانائەرە بەۋ خەلكەي كە لە ئاسمانەكان و زەۋيدا ھەن، ئىمە دەزانين كى شايستەي ھەلگرتنى پەيامى ئىمەيە.

(۸) - ﴿وَلَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ النَّبِيِّينَ عَلَىٰ بَعْضٍ﴾، بەدلىيەيەۋەش ھەندىك لە پىڭخەمبەرئەمان بەسەر ھەندىكيان دا بەرز كەردۆتەۋە، ھەندىكيانمان پەلەي بەرزتر پىداۋە و پەسندترمان كەردە، ھەموۋيان پەلەبەرز و پەسندن، بەلام ھەندىكيان پەلەبەرز و پەسندترن، كەۋاتە: ئەۋەي كە بەرزى و نزمى دەكات، چە لە نىۋان پىڭخەمبەرمان دا، چە لە نىۋان سەرچەم مەۋفەكانى دىكەدا، كە ھەندىكيان زياتريان پى دەدات، ھەندىكيان پەسندتر دەكات، بىگومان تەنيا خۋايە و ﷺ، ئەۋە ئىشى ئەۋان نى!

(۹) - ﴿وَأَتَيْنَا دَاوُدَ زَبُورًا﴾، زەبۋورىشمان بە (داۋود)دا، لە ھالىكدا كە داۋود ﷺ شۋانىك بوو، مەپرى دەلەۋەراند، كە چى خوا ھەلىبژارد بۇ پىڭخەمبەرەيەتى و، كىيىي زەبۋورىشى پىدا، دەشگونجى لىرەدا بۆيە باسى زەبۋور كرانبى، چونكە خوا فەرەمۋيەتى: ﴿وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ مِن بَعْدِ الذِّكْرِ أَنَّ الْأَرْضَ يَرْثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ﴾ (۱۰۵) الأنبياء، واتە: لە زەبۋوردا لە دۋاي زىكر {زىكر واتە: تەۋرات، كە زەبۋور لە دۋاي تەۋرات ھاتۆتە خۋار، تەۋرات بە مووسا ﷺ دراۋە و زەبۋورىش بە داۋود ﷺ دراۋە و داۋودىش بە پەچەلەك دەچىتەۋە سەر پىڭخەمبەرمانى پىشۋو لە بەنى ئىسرائىل، بۆيە لىرە باسى زەبۋور كراۋە} نووسراۋە: كە سەر زەمىن بەندە چاكەكانم بە مىراتى دەگرن.

كەۋاتە: ئەۋە موحەممەد ﷺ كە بەندەي چاكى خۋايەۋ، شۋىنكەۋتۋەكانى كە بەندەي چاكى خوان، ئەۋە كاتى خۆي پەرۋەردگار لە زەبۋوردا تۆمارى كەردە، كە ئەۋە بەندە شايستە و چاكانە، سەر زەمىن بە مىرات دەگرن، نەك بە ھۆي سەرۋەت و سامانەۋە، كەسك شايستەي ئەۋە بى خوا ﷺ سەرى بخات و، پىزى لى بى، بەلكو بە ھۆي ئەۋە چاكەيەتى و شايستەيەي كە بە پى شەريەتى خوا، شايستەي ھەيە، بۆيە بەۋ ھۆيەۋە خۋاي پەرۋەردگار لىرەدا باسى زەبۋورى كەردە، كە بە پىڭخەمبەر داۋودى ﷺ داۋە.

فامینه‌وهی پینج راستی گه‌وره و گرنگ له هه‌ردووکی ئایه‌تی (۵۴ و ۵۵)

خوا ده‌فه‌رموئ: ﴿رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِكُمْ إِنَّ يَشَأْ يَرْحَمْكُمْ أَوْ إِن يَشَأْ يُعَذِّبْكُمْ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا ۝٥٤ وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِمَن فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ النَّبِيِّينَ عَلَى بَعْضٍ وَءَاتَيْنَا دَاوُدَ زَبُورًا ۝٥٥﴾

۱- ئەو ئایه‌ته‌یان که ده‌فه‌رموئ: ﴿رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِكُمْ إِنَّ يَشَأْ يَرْحَمْكُمْ أَوْ إِن يَشَأْ يُعَذِّبْكُمْ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا ۝٥٤﴾ ئەو راستییه‌ی لێ وه‌رده‌گیرئ:

ئە ییڤه‌مبه‌ر ﷺ! هه‌روه‌ها ئە ی شوین که‌وتووای پینج‌مبه‌ری خاته‌م! په‌روه‌ردگارتان زاناره‌ به‌ به‌نده‌کان، خوا ﷻ چی بوئ ئە‌نجامی ده‌داو، هیچ شتیکی له‌به‌ر عاسئ نابئ، که‌ کافره‌کان ئیستا له‌ ئیوه‌ عاسئ بوو و ن و بپروا ناهینن، له‌به‌رئ‌وه‌ نیه‌ که‌ خوا ناتوانئ هیدایه‌تیان بدات، هوکاره‌که‌ی ئە‌وه‌یه‌ خوئ ویستووێه‌تی به‌و شیوه‌یه‌بن، خه‌لک به‌ ویستی ئازادانه‌ی خوئ بپروا بینئ، یان بپروا نه‌هینئ، ئە‌گه‌رنا ئە‌گه‌ر ویستبای جه‌بریان لئ بکات، وای لێده‌کردن، شایسته‌ی به‌زه‌یی خوا‌بن، یان وای لێده‌کردن که‌ شایسته‌ی سزای خوا‌بن، به‌لام ویستووێه‌تی ده‌ستیان ئاوه‌لا بکات و ئازادیان بکات.

۲- پاشان که ده‌فه‌رموئ: ﴿وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِمَن فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، واته‌: په‌روه‌ردگارت زاناره‌ به‌ هه‌رکەس که‌ له‌ ئاسمانه‌کان و زه‌ویدا هه‌یه‌، واته‌: ئیوه‌ له‌ که‌س ناو‌مێد مه‌به‌ن، له‌ که‌س ته‌ما‌براو مه‌بن، چونکه‌ په‌روه‌ردگارت زاناره‌ به‌ هه‌ر که‌سیک که‌ له‌ ئاسمانه‌کان و زه‌وی دا هه‌یه‌، که‌ سه‌ره‌نجام بپروا دینئ، یان ناهینئ، گرنگ ئە‌وه‌یه‌ هه‌رکەس هه‌رچییه‌ک ده‌کات به‌ویستی ئازادانه‌ی خوئ ده‌یکات.

۳ - که ده‌فه‌رموئ: ﴿وَلَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ النَّبِيِّينَ عَلَى بَعْضٍ﴾، ئە‌وه‌ وه‌لامی یه‌کیک له‌ قسه‌و تۆمه‌ته‌کانه‌، که‌ کافره‌کان ئاراسته‌ی پینج‌مبه‌ری خاته‌میان ﷺ ده‌کرد، بۆ ویته‌: له‌ سوورته‌ی (الزخرف) دا گو‌تووایه‌: ﴿وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ هَذَا الْقُرْآنُ عَلَى رَجُلٍ مِّنَ الْقَرْيَتَيْنِ عَظِيمٍ﴾ (۳۱) واته‌: ده‌بووایه‌ ئە‌و قورئانه‌ دابه‌زیبایه‌ سه‌ر یه‌کیک له‌ دوو پیاوه‌ مه‌زنه‌کان، له‌ دوو ئاوه‌دانییه‌کاندا، که‌ مه‌به‌ستیان پئ مه‌ککه‌و تائیف بووه‌، به‌ پای زۆربه‌ی زانایان.

دیاره‌ له‌ مه‌ککه‌، مه‌به‌ستیان پئ (أبو جهل) بووه‌ و، له‌ تائیفیش مه‌به‌ستیان پئ یه‌کیکی دیکه‌ بووه‌ له‌ زله‌زلانی قورپه‌یش، هه‌روه‌ها تانه‌یان له‌ پینج‌مبه‌ر ﷺ داوه‌:

﴿...أَهَذَا الَّذِي بَعَثَ اللَّهُ رَسُولًا﴾ (۴۱) الفرقان، واتە: ئا ئەمەيە خوا بە پېغەمبەرى پەوانە کردو؟! ئېرە دا خوا دەفەر مۆی: بەرزگردنەوہی پېغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام) بەسەر خەلکی دیکەدا، کە ھەموو پېغەمبەران پەسندکراو و بەرزکراو و پایەدارن، بەلام لە ئێو پېغەمبەرانیش دا، ھەندیکیان لە ھەندیکیان پایەدارترو پلە بەرزترن، ئا ئەو ھەموو کاری خوايە ﷺ.

دیارە خواش کارزان و کاربەجییەو، ستەم لەکەس ناکات، بەلام بەخششی خوۆشی بە کەسیک دەبەخشێ کە شایستەيە.

۴- کە دەفەر مۆی: ﴿وَأَتَيْنَا دَاوُدَ زَبُورًا﴾ تێمە (زەبوور) یشمان بە داوود دابوو، وەك پېشتیش باسمانکردو، دەگونجی دوو ھیکمەتی تێداین، کە ئېرە باسی داوود بە تايبەتی کراو:

یەكەم: لەبەر ئەوہی داوود عليه السلام شوان بوو، ئاژەلی لەوہراندو، کەچی بەنو ئیسرائیل لەگەڵ جالووت دا {لە (پەیمانی کۆن) دا دەلی: جالوتی جەزیرەیی (جالوت الجزيري) لەگەڵ ئەودا} دەبێتە شەریان، داوود دیت بە قوچەقانی ^(۱) جالووت دەکوژی، لە کاتیکدا نيزیک دەبی سوپاکەي بەنو ئیسرائیل شکست یێنی. واتە: خوا ﷻ بابایەکی شوان، لەبەرئەوہی سروشت و مەعدەنەکەي باشبوو، دەیکاتە پېغەمبەر و کتیییکیشی پی دەدا کە زەبوورە.

دووہم: یاخود لەبەرئەوہ باسی داوود کراو، کە لە سوورەتی (الأنبياء) دا خوا دەفەر مۆی: ﴿وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ أَنَّ الْأَرْضَ يَرْثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ﴾ (۱۰۵) واتە: بە دنیایی لە زەبووردا لە دواي زیکر {مەبەست: تەوراتە، کە بیرخەرەوہ بوو بۆ گەلی بەنو ئیسرائیل} لە زەبووردا نووسیومانەو پامانگەیانندو {وەك یاسایەکی خۆمان}، کە سەرزمین بەندە شایستەو چاکەکانم بە میراتی دەگرن.

کەواتە: ئەوہ:

أ- ھەم دڵخووشیە بۆ مسوڵمانان، کە مادام ئێوہش بەندەي چاک و بۆ خوا صوڵحاون، سەرەنجامی ئەو کێرکێ و ناکوکیەي ئیستا پەیدا بوو، بە قازانجی ئێوہ دەبی، سەرکەوتن لە گرەوی ئێوہدایە و بەرانبەرە کانتان و دوژمنە کانتان شکستیان پی دەبری.

ب- ھەم ھۆشدارییە بۆ کافرەکان کە ئەمە یاسایەکی خوايەو پرايگەیانندو، کاتی خوۆی لە زەبووردا، کە بەندە شایستەکانی خوا سەرزمینی خوا بە میرات دەگرن.

(۱) بەردەقانی (مقلاع).

كەواتە: ئىوھ بە چاۋى كەم تەماشى ئىو پروادارانە مەكەن، تەماشى پىغەمبەر موھەممەد ﷺ و ئىو پەيامە پىيدا ناردوھ مەكەن، چونكە بە پىي ياساى خوا، كاتى خۇي لى زەبووردا تۆماركراوھ، بەندە چاكەكانى خوا سەرزەمىنى خوا بە مىرات دەگرن.

۵- شايانى باسە خوا ئىرە باسى زەبوور دەكات و لى شوپىنكى دىكەش دا ھەرباسى زەبوور دەكات، لى سوورەتى (النساء) (۱۶۲) دا، باسى ئىوھ دەكات كە زەبوورى بە داوود داوھ، ئىستا لى كىتپى پىرۆز (الكتاب المقدس) دا (خاۋەن كىتپەكان واى ناو دەتېن)، كە دوو بەشە: (پەيمانى كۆن و پەيمانى نوئى)، پەيمانى كۆن (۳۹)^(۱) كىتپ دەگىتە خۇي، كە يەكە لىو كىتپانە تەوۋاتە و، يەكەكان (زەبوور) ھ، كە ئەوان دەتېن: (مزامىر)، يەكەكى دىكەكان (أناشيد)، يان (حكم سليمان) ھ، (پەيمانى نوئى) ش چوار ئىنجىلەكەو، كۆمەلەك كىتپ و نامە دىكەش دەگىتە خۇي، ئىجا بە پىي ئىوھى ئىستا لى (پەيمانى كۆن) دا ھەيە، وەك لى (التفسير التطبيقي للكتاب المقدس، العهد القديم) ھاتوھ لى لاپەرە: (۱۱۳۰) تاكو (۱۲۷۸) ھەمووى بۆ مەزامىر تەرخانكراوھ، {واتە: (مزامىر) كە كۆي (مزمور) ھ، و ئىوھى بە ماناى ئاۋاز (نَغْمَة)، ياخود بە ماناى پارانەوھو لالانەو راز و نىازكردنە لى خزمەت خوادا}.

ئىجا مەزامىرى داوود چىل و يەك (۴۱) مەزمورە، كە لى پەيمانى كۆندا لى لاپەرە: (۱۱۳۳) تاكو (۱۱۷۹) دەگىتەوھ، ئەوانە ھەموويان ھى داوودن، بەلام جگە لى مەزامىرى داوود، كۆمەلەك مەزمورە دىكەش ھاتوون و چىل و يەكەكەى داوود، ژمارەيەكى دىكەشيان خراۋەتە سەر، تاكو دەبن بە سەدو پەنجا (۱۵۰)، واتە: سەدو نو (۱۰۹) مەزمورە دىكەش كە لى گەل ئەوانەى داوود: (۱۵۰=۱۰۹+۴۱) مەزمور، كە ھەموويان لى ژىر ناوونىشانى (المزامير) داھاتوون و لى لاپەرە (۱۱۳۰) تاكو (۱۲۷۸) لى پەيمانى كۆن دەگىتەوھ.

ھەلبەتە ئىوھى لى پەيمانى كۆندا ھەيە، زىاتر پارانە و كپوزانەوھى داوودە، كە واش پىدەچى (زەبوور) زىاتر پارانەوھو لالانەوھو موناجاتى داوود ﷺ بووبى، بەلام ئايا چەندى راست ماوھو چەندى گۆردراوھ؟ ئىوھ لى دىنيانين.

۶- بە نىسبەت ئىوھوھ كە پىغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام)، ھەندىكان بەسەر ھەندىكاندا بەرزكراۋنەوھ؟ خوا لى سوورەتى (البقرة) دا دەفەرەمۆي: ﴿تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ﴾، واتە: ئىوھ پىغەمبەراتىكن، ھەندىكانمان بەسەر ھەندىكان دا بەرزكردۆتەوھ. {ھەموويان بەرزىن، بەلام ھەندىكان بەرزىرن، ھەموويان پەسەندىن، بەلام ھەندىكان پەسەندىرن، ھەموويان ھەلبۇزىردراون، بەلام ھەندىكان بەسەر ھەندىكان دا ھەلبۇزىردراون}.

(۱) بەلكو بەپىي كىتپى: (الكتاب المقدس قراءة روائية) چىل و نو (۴۹) كىتپىن.

پرسیاریک و وهلامه‌که‌ی:

که ده‌فهرموئ: ﴿وَلَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ النَّبِيِّنَ عَلَى بَعْضٍ﴾، لیره‌دا پرسیاریک دروست ده‌بی، چونکه فهرمایشتیکی پیڅه‌مبه‌ر ﷺ هه‌یه، ده‌فهرموئ: ﴿مَا يَنْبَغِي لِعَبْدٍ أَنْ يَقُولَ: أَنَا خَيْرٌ مِنْ يُونُسَ بْنِ مَتَّى﴾ (أخرجه مسلم: ۲۳۷۶، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا)، واته: هیچ به‌نده‌یه‌ک بوئ نیه بلئ: من له یونسی کو‌ری مه‌تتا چاکترم^(۱).

که پیم وایه: بو‌یه‌ش پیڅه‌مبه‌ر ﷺ باسی (یونس) ﷺ ده‌کات، چونکه خوا باسی هیچ کام له پیڅه‌مبه‌رانی نه‌کردوه که به‌و شیوه‌یه‌ی (یونس) سزای دابی، که له سکی نه‌ه‌نگدا زیندانی و به‌ندی کردبی و، دواتر له ئه‌نجامی گه‌رانه‌وه‌ی دا بو لای خوا، له ئه‌نجامی به‌پاک‌گرتنی خوا، داوای لی‌بوردن کردن له خوا، خوا ده‌ربازی کردییت و به‌خشیییتی، ته‌نیا باسی (یونس) کراوه به‌و شیوه‌یه، به‌لئ باسی (ئادهم) کراوه و له به‌ه‌شت ده‌رکراوه، به‌لام ئه‌وه‌ی (یونس) خه‌ست و خو‌لت‌ره.

ئنجا ئایا لیره‌دا که خوای زانا و شاره‌زا ده‌فهرموئ: هه‌ندی له پیڅه‌مبه‌رانمان به‌سه‌ر هه‌ندیکیان دا هه‌ل‌ب‌ژاردوون، فهرمایشته‌که له‌گه‌ل ئه‌و ئایه‌ته‌دا، دژناوه‌ستی و تی‌ک ناگیرین؟!

زانایان چهند وه‌لام‌یکیان داونه‌وه، بو وینه: من قسه‌یه‌کی پی‌شه‌وا (النووی)م هیناوه له (شرح صحیح مسلم)^(۲) دوو وه‌لامان ده‌داته‌وه، که هه‌ردووکیانم به‌دلن:

یه‌که‌م: دیاره تا‌کو ئه‌وکاته که خوا به‌ پیڅه‌مبه‌ری پا‌گه‌یاننده: هه‌ندی له پیڅه‌مبه‌رانی به‌سه‌ر هه‌ندیکیان دا به‌رزکردووه‌ته‌وه، تا‌کو ئه‌وکاته پیڅه‌مبه‌ر (موحه‌ممه‌د) ﷺ نه‌یزانیوه که هه‌ندی له پیڅه‌مبه‌ران له هه‌ندیکیان پایه به‌رزترو پله‌دارترن، واته: دوایی خوا ﷺ ئه‌و ئایه‌تانه‌ی ناردوون و، کاتی پیڅه‌مبه‌ر ﷺ فهرموویته‌ی: (هیچ به‌نده‌یه‌ک بوئ نیه بلئ من له یونس چاکترم)، ئه‌وه ئه‌و کاته بووه، که جارئ خوا ئا‌گاداری نه‌کردو‌ته‌وه که هه‌ندی له پیڅه‌مبه‌ران به‌سه‌ر هه‌ندیکیان دا

(۱) شایانی باسه: ئیمه له ته‌فسیری سو‌وره‌تی (یونس)دا به‌ ته‌فصیل باسی ژبانی (یونس)مان کردوه و هه‌موو ئه‌و ئایه‌تانه‌ی له باره‌یه‌وه هاتوون، هیناومان، وه‌ک عاده‌تی خو‌مان که له هه‌ر شو‌ئیکدا باسی یه‌ک‌ئ له پیڅه‌مه‌ران (عليهم الصلاة والسلام) ژبان و به‌سه‌رهاته‌که‌ی ده‌که‌ین، هه‌رچی له قور‌ئاندا له باره‌یه‌وه هاتوه، هه‌ول‌ده‌ده‌ین هه‌مووی کو‌بکه‌ینه‌وه.

بہر زکراونہ تہوہ، چونکہ دواپی، پیغہ مہر بو خوی فہرموویہ تی: {أَنَا سَيِّدُ النَّاسِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ} (أَخْرَجَهُ الْبَخَّارِيُّ: ۳۳۴۰، وَمُسْلِمٌ: ۳۲۷)، واتہ: من سہروہری خہ لکم لہ پوژی قیامت دا.

کہ لیرہ دا پیغہ مہر ﷺ پایہ بہرزی خوی راگہ یاندوہ، وہ ک حقیقہ تیک، بہ لام کاتیک کہ قسہ کہی دیکہی فہرموہ، دہبی جاری خوا ٹاگاداری نہ کردیتہوہ کہ خوی سہروہری پو لہ کانی ٹادہمہ و سہروہری پیغہ مہرانیسہ و، پیغہ مہرانیسہ ہندیکیان لہ ہندیکیان بہر زترن.

دوہم: پیغہ مہری خوا کہ ٹوہی فہرموہ، ٹوہ ٹاگادار کردنہوہ و تیوہ خورینہ، بو ہر کہسیک کہ نہ فامانہ لہ پلہ و پایہی (یونس) علیہ السلام دانہ بہزینتی، لہ بہر ٹوہی خوا ﷺ بہ سہرہاتہ کہی ٹاوا گپراوہ تہوہ، کہ سزای داوہ و لہ سکی نہ ہہنگدا زیندانی کردوہ، ٹوہ نہ کاتہ بیانوہ دہستہ چیلہی ٹوہ کہ لہ پلہ و پایہی یونس دابشکینتی، بویہش بہ تابیہ تی باسی وی کردوہ، کہ واتہ: ٹوہ فہرمایشتہی پیغہ مہری خاتمہ ﷺ لہ گہل حقیقہ تی: ہہ بوونی پلہ پلہی لہ نیو پیغہ مہران دا (علیہم الصلاۃ والسلام)، تیک ناگیری.

مەسەلەى دووهم:

خوایە پىغەمبەر ﷺ دەفەرموی: بە کافرەکان بڵی: لەوانەى پێتان وایە جگە لە خوا پەرستراون، بپارێنەوه، بەلام ئەدەتوانن زیانتان لى لابەرن و، ئە دەشتوانن لای بدەن، ئەوانەى لێیان دەپارێنەوه {لە بەندە چاکەکان}، کامیان لە خوا نزیکترە، خەفتانى ھۆکاری پى نزیککەوتنەوهى زیاتر لە خوا دەکەن، واتە: خەفتانى ئەو ھۆکارانە دەکەن، کە زیاتر پێیان لە خوا وەنیزیک بکەون و، ئومێدەوارى بەخشندهیى خوان و، لە سزایەکەشى دەترسین و، بێگومان سزای پەرورددگارت جیگای مەترسییە:

خوایە دەفەرموی: ﴿قُلْ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِي فَلَا يَمْلِكُونَ كَشْفَ الضُّرِّ عَنْكُمْ وَلَا تَحْوِيلًا ۝٥٦ أُولَٰئِكَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَىٰ رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُورًا ۝٥٧﴾

شیکردنەوهى ئەم ئایەتانە، لە نۆ برگەدا:

(١)- ﴿قُلْ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِي﴾ بڵی: بپارێنەوه لەوانەى پێتان وایە جگە لە خوا پەرستراون و، شتێکیان لە دەست دى و، شایانى پەرستتن. (زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِي أَي: زعمتموهم آلهة من دون الله) ئەوانەى پێتان وایە، خەیاڵتان وایە، پەرستراون جگە لە خوا، لێیان بپارێنەوه.

(٢)- ﴿فَلَا يَمْلِكُونَ كَشْفَ الضُّرِّ عَنْكُمْ وَلَا تَحْوِيلًا﴾، واتە: ھەرچەند زۆریان لى بپارێنەوه، ئە دەتوانن زیانتان لى لابەرن، ئە دەشتوانن زیانتان لى لابەرن. (الكشف: مستعار للإزالة) (كشف) واتە: دەرخستن، بەلام لێرەدا خواراوەتەوه بۆ لابردن: (كَشَفَ عَنْهُ الضُّرُّ) واتە: زیانەكەى لى لابرد، ئەگەرنا (كَشَفَ) واتە: (أَظْهَرَ) دەریخست.

(٣)- ﴿وَلَا تَحْوِيلًا﴾، (التَّحْوِيلُ: نَقْلُ الشَّيْءِ مِنْ مَكَانٍ إِلَىٰ آخَرٍ) (تحويل) ئەوێە شتێك بگوازیەوه لە شوێنێكەوه بۆ شوێنێك، لە لایەكەوه بۆ لایەك، واتە: ئەدەتوانن ئازارو سزایەكەى خواتان لى لابەرن و، ئە دەشتوانن لێتان لابەرن و لە ئێوێەوه بگوازنەوه بۆ یەكێكى دیکە.

(٤)- ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ﴾، واتە: ئا ئەوانەى لێیان دەپارێنەوه.

(۵) - ﴿يَنْفُوتُ إِلَىٰ رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ﴾، واتە: بەرەو لای خوا ھۆکار دەخوازن، خەفتانی ھۆکارن و بە دواى ھۆکاریك دا دەگەرین، كە لە خوايان نيزيك بخاتەو.

(۶) - ﴿أَنْتُمْ أَقْرَبُ﴾، كامەیان نزيكترە لە خوا و بەندايەتیی بۆ خوا چاكترە: ئەو خەفتانی ھۆكارى زیاتر دەكات و، زیاتر بە دواى ھۆكاراندا دەچى كە پێیان لە خوا نيزيك بێتەو.

ئەمە واتايەكى.

واتايەكى دیکەى: ئەوانەى ئیوێ دەپارێنەو، بەرەو پەرورەدگاریان ھۆکار دەخوازن، تاكو بزائن کامیان لە خوا نيزيکترە؟ واتە: بۆ زانینى ئەوێ كە کامیان لە خوا نيزيکترە، ھۆکار دەگرەبەر، كە بزائن كۆ لە خوا نيزيکترە؟ تاكو ئەوانیش وەك وی بکەن، چاوی لى بکەن و بیکەنە سەر مەشق، بۆ خوا پەرستى باشتر.

شایانی باسە: مانای یەكەمیان گونجاوترە و، ھى دووھمیان دەبى شتێك مەزەندە (تقدیر) بکری كە قوتیئراو، كە بریتىە لە (تاكو بزائن) بەلام ھى یەكەم پێویستى بەوہ نیە.

(۷) - ﴿وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ﴾، واتە: ھەرۆھا بە ئومیدی بەزەیی خوان، (الْزَّجَاءُ: الْأَمَلُ مَعَ الْعَمَلِ) (رجاء) بریتىە لە ھیوا ھەبوون لە گەڵ کرداردا، بەلام (أمل، أُمْنِيَة) بریتىە لەوێ ئینسان خۆزگە بخوازی، بەلام بەبى ئەوێ کردەوێ شایستەى ھەبى، بۆ ھێنانەدی ئەوشتەى بە ئاواقی دەخوازی.

(۸) - ﴿وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ﴾، لە سزا و ئازارەكەشى دەترسین.

(۹) - ﴿إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُورًا﴾، واتە: بە دنیایی سزاو ئازارى پەرورەدگارت مەترسیلێکراو، (مَحْذُورًا) واتە: (فَيَنْبَغِي أَنْ يُحْذَرَ) پێویستە وریایی بەرانبەر بکری.

کەواتە: ئەو سى خەسلەتە گەورە و گرنگە، كە خوا عز وجل لەو بەندە لە خوا نيزيکانهدا دەیانخاتە پوو، كە کافرو ھاوبەش بۆ خوا دانەرەكان نەزانانە لێیان دەپارێنەو و دەیانھێنە ئاستى خوا، دەفەرموى: ئا ئەوانەى ئیوێ چاوەروانییتان لێیان ھەيەو، بە پەرستراویان دادەتین، خواوێ ئەو خەسلەتە بەرزانەن، كە بێگومان مەبەست پێیان: ئەو كەسانەن كە بۆ خوا صولحاون، ئەگەر نا ئەوان داروبەردیشیان پەرستو، شەیتانیشیان پەرستو، طاغووتیشیان پەرستو، بەلام لێرەدا مەبەست ئەو كەسانەن كە بۆ خوا صولحاون، ئنجا مەبەست فریشتەكان بن، چ پێغەمبەرەكان بن، وەك چۆن

نەصرانییەکان عیسا عَلَيْهِ السَّلَام دەپەرستەن و، جوولەکەکان عوزیر دەپەرستەن! **وَقَالَتِ الْيَهُودُ عُزَيْرٌ ابْنُ اللَّهِ وَقَالَتِ النَّصَارَى الْمَسِيحُ ابْنُ اللَّهِ** ﴿٣٠﴾ التوبة، ھەر وەھا وەك چۆن ھەندێك لەو مسوڵمانە بە ھەڵە داچووانە، كە ھەندێك لە دۆستانی خوا، دیننە پرێزی خوا، دەیانھێننە ئاستی خوا، ئەوێ كە لە خوا چاوەڕێ دەكرێ: ئنجا شیفای نەخۆشە، سەرخستە، ژێرخستە، ھەروولێكردنەوێ، تاوان بەخشینە، ئەو شتانە تەنیا بە خوا دەكرێن، لێیان چاوەڕێ دەكەن، چونكە ھەرشێك تەنیا ھی خۆبێ و، لە جگە لە خوا داواكەری، ئەو غەیرە كەردو بە ھاوبەش بۆ خوا!

ئنجا خوا دەفەرموێ: ئا ئەو جوړە كەسانە ئێو چاوەڕوانی ئەوانەتان لێیان ھەیە بە ھەڵە، ئەوانە بەردەوام خەفتانی ئەو دەكەن و، ھەمیشە مشووری ئەو دەخۆن و، بە دواي ئەو دا دەگەرێن، كە ھۆكاری زیاتری لە خواوە نزیك كەوتنەو بۆ خۆیان دەستەبەر بكەن، كامەیان لە خوا نزیكە زیاتر خەفتانی ئەو دەكەن، یاخود: ئەوانە ھۆكار دەخوازن كە بزانی چ كەسێك لە خوا نزیكترە؟ تاكو ئەوانیش وەك ئەو بكەن و بە ئومێدی بەزەیی خۆیان و، لە سزایەكەشی دەترسێن.

كەواتە: ئەم سییە:

یەكەم: خۆشویستی لە خوا نزیكی.

دوووم: ئومێدەواربوون بە بەزەیی خوا.

سییەم: ترسان لە سزای خوا.

ئەم سییە، ھەر سیکیان پێویست بۆ بەندایەتی كردنی راست و دروست بۆ خوا، دەبێ تۆ:

۱- ھەم خۆشەویستی خوات ھەبێ و، ھەولێدە زیاتر لێ نزیکی.

۲- ھەم ئومێدەت بە بەزەیی خوا بێ.

۳- ھەم بترسی لە سزا و لێرسینەوێ خواي دادگەر، ھەڵبەتە خوا تَعَالَى وەك زاتی خۆی جیگای مەترسی نی، بەلام سزاو لێرسینەوێ خوا، جیگای مەترسی، سزاو لێرسینەوێ خواش، پەيوەندیی بە كەردەو خراپەكانی ئێمەو ھە، ئەگەرنا خوا لە زاتی خۆیدا مەترسیلێكراو، لێتساو، بەلكو خۆشویستراو، بە ھەرز گێراو، بە مەزن گێراو، پشت پێ بەستراو، ئەوپەری ریزو تەقدیر بۆ دانراو.

مەسەلەى سېيەم:

خو ۋايگە ياندوۋ: خەلكى ھېچ ئاۋەدانىيەك نىيە، پېش پۈژى قىامەت نەيفە وتىنىن بە
مردنى ئاسايى خۇيان، ياخود بە سەختى سزايا نەدەين، بە ھۆى تاوان و لادانىانەۋە:

خو دەفەرموئ: ﴿وَإِنْ مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا نَحْنُ مُهْلِكُوهَا قَبْلَ يَوْمِ الْقِيَمَةِ أَوْ مُعَذِّبُوهَا عَذَابًا شَدِيدًا كَانَ ذَلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا ۝٥٨﴾

شىكردنەۋى ئەم ئايەتەنە، لە چوار بىرگەدا:

١- ﴿وَإِنْ مِنْ قَرْيَةٍ﴾ لېرەدا (إِنْ) يانى: (ما)، بۇ لاپردن (نفي)ە، وشەى (مِنْ) یش (زائدة) لتاكيد
(الاستغراق)، (مِنْ) زيادكراۋە بۇ جەختكرونەۋە لە سەر گشتگىرىي فەوتاندن (إهلاك)، ئەگەنا دەگونجا
ئاۋابى: (وما قريةٌ إِلَّا نحن مهلكوها...) بەلام ئەم (مِنْ)ەى چۆتە سەر، بۇ ئەۋەى زياتر ماناى ئەۋە
بگەيەنئ، كە ھېچ ئاۋەدانىيەك نىيە، ھەر لەسەرەتاۋە بىگرە تا كۆتايى، ئەمەش بۇ جەختكردنەۋەيە
لەسەر ئەۋە كە ئەۋ فەوتاندنەى ئاۋەدانىيەكان، ھەموويان دەگرېتەۋەۋ ھىچيان نابوئرى و ھەلناوئرى.

بەلام ئايا لېرەدا كە دەفەرموئ: ﴿وَإِنْ مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا نَحْنُ مُهْلِكُوهَا ۝٥٨﴾
(قرية) واتە: ئاۋەدانىيى، يانى: خوا ھەموو ئاۋەدانىيەك لە بەين دەبات؟! نەخېر،
چونكە زۆرئىك لە زانايان دەلېن: لېرەدا سيفەتئىك قرتاۋ (محذوف)ە، كە بە سىياق و
سەلىقە دەزانرى و لە شوئىنەكانى دىكەى قورئان دا باسكراۋە، واتە: (وَإِنْ مِنْ قَرْيَةٍ ظَالِمَةٌ)
ھېچ ئاۋەدانىيەكى ستەمكار نىيە، كە خوا پېش پۈژى قىامەت نەيفە وتىنىن، يان خوا بە
سەختى سزاى نەدات، ئنجا دەلېن: ئەمە ۋەك ئەۋ ئايەتەى سوورەتى (الكهف) وايە،
كە دەفەرموئ: ﴿وَكَانَ وَرَاءَهُمْ مَلِكٌ يَأْخُذُ كُلَّ سَفِينَةٍ غَصْبًا ۝٧٨﴾ واتە: لە پشتيانەۋە
پاشايەك ھەبو، {لە پېشيانەۋە كە بەرەۋ روۋى دەچوون، بەلام ناۋى لېناۋە (وراء)}،
ھەموو كەشتىيەكى داگىر دەگرد، ﴿يَأْخُذُ كُلَّ سَفِينَةٍ﴾ زانايان دەلېن: (أي سفينة سالحة)
واتە: ھەر كەشتىيەكى باشى داگىر دەگرد!

بەبەلگەى ئەۋەى: ئەۋ بەندە چاكەى دەبېتە ھاۋەلى مووسا عليه السلام دەلئ: بۆيە كەشتىيەكەم
خراب كردو تېكىدا، تاكو نابەرچاۋبى و، ئەۋ پادشا ستەمكارە، كە تەماعى لە كەشتىيە تازەۋ
نۆيەكان دەگرد، ئەۋ كەشتىيە نا بەرچاۋبى و، وا نەبئ كە تەماعى تئ بكات.

ثَنجَا ثَايَا چُون دَه زَانِيَن كِه وَشَهَى (سَفِينَة) كِه لَه سُووَرَه قَى (الكهف) دَا هَاتَوَه، (سَفِينَة صَالِحَة) يَه؟! بَه وَه دَه زَانِيَن كِه: بَه نَدَه چَا كِه دَه لَي: بَوِيَه تِي كَمَدَا، چُون كِه تَه وَ پَاد شَا يَه هَه مَوُو كِه شَتِي يَه كِي دَا گِير دَه كَرَد، ثَنجَا تَه گَه ر (كُلُّ سَفِينَة) (هَه مَوُو كِه شَتِي يَه ك) مَه بَه سَتِي پَي هَه مَوُو كِه شَتِي يَه كِي چَا ك و خَرَا پ بَي، مَانَا يَاه: بَه خَرَا پ كِرَا وِي ش دَا گِيرِي دَه كَرَد!

كِه وَاتَه: مَه بَه سَتِي كِه شَتِي يَه كِي چَا ك و بَه ر چَا وَه، كِه جِي ي تَه مَاع بَي.

ثَنجَا بَه هَه مَان شَي وَه ش خَوَا ﷻ لَه زَوَر شَوِي نِي قَوْر ثَانَدَا، بَاسِي تَه وَه دَه كَات ثَا وَه دَانِي يَه سَتَه مَكَارَه كَان دَه فَه وَتِي نِي، بَو وِي نَه:

أ - لَه سُووَرَه قَى (الأنبياء) دَا دَه فَه رَمَوِي: ﴿وَكَمْ قَصَمْنَا مِنْ قَرْيَةٍ كَانَتْ ظَالِمَةً ۖ﴾ ۱۱، وَاتَه: زَوَر ثَا وَه دَانِي يَمَان فَه وَتَانَدَوُون كِه سَتَه مَكَارِبُوُون، وَاتَه: خَه لَكِه كِه يَان سَتَه مَكَارِبُوُوَه.

ب - هَه رَوَه هَا لَه سُووَرَه قَى (القصص) دَا دَه فَه رَمَوِي: ﴿وَمَا كُنَّا مُهْلِكِي الْقُرَىٰ إِلَّا وَأَهْلُهَا ظَالِمُونَ﴾ ۵۹، وَاتَه: تِي مَه ثَا وَه دَانِي يَه كَان نَا فَه وَتِي نِي، مَه گَه ر خَه لَكِه كِه يَان سَتَه مَكَارِبِي، ثَنجَا لَه بَه ر تَه وَه ي لَه شَوِي نَه كَانِي دِي كِه دَا، بَاسِي ثَا وَه دَانِي يَه سَتَه مَكَارَه كَان كِرَا وَه، كِه وَاتَه: لِي رَه ش كِه بَه گَشْتِي بَاسِي (قَرْيَة) كِرَا وَه، وَاتَه: تَه وَ ثَا وَه دَانِي يَانَه ي كِه خَه لَكِه كِه يَان سَتَه مَكَار و لَادَه ر و تَا وَنَا بَارَن.

بَه لَام دَه شُگُون جِي وَشَهَى (قَرْيَة) هَه ر وَه ك خَوِي بَي، بَه لَام مَه بَه سَت تَه وَه بَي: هَه ر ثَا وَه دَانِي يَه كِه كِه هَه يَه، يَان تَه وَه تَا خَوَا بَه مَرْدَنِي ثَا سَا يِي خَوِي دَه يَفَه وَتِي نِي، يَان بَه هَوِي كَارَه سَات و بَه لَآي نَا گَه هَان، وَه ك دَه فَه رَمَوِي:

۲- ﴿إِلَّا نَحْنُ مُهْلِكُوهَا قَبْلَ يَوْمِ الْقِيَمَةِ﴾، پِي ش رَوُزِي قِيَا مَه تِي بَه مَرْدَنِي ثَا سَا يِي خَوِيَان دَه رَوُون، چُون كِه: هَه مَوُو پِشْت (جِيل) هَا كَان، وَه ك چِي نِي بِي سَتَانِي دِيْن و دَه رَوُون و، دَه پَرِي نَه وَه، هَه ر كِه سَه تَا قِي كَرْدَنَه وَه ي خَوِي دَه كَات و، تَه م سَه ر زَه وَي يَه بَه جِي دِي لَي و، دَه چِي نَه قَوْنَا غِي بَه رَزَخ و خَه لَكِي كِي دِي كِه دِيْن شَوِي نِيَان دَه گَرْنَه وَه، وَه ك خَوَا دَه فَه رَمَوِي: ﴿أَنشَأَكُمْ مِنْ ذُرِّيَةِ قَوْمٍ﴾ ۱۳۳، وَاتَه: تِي وَه مَان لَه وَه چَه ي خَه لَكِي كِي دِي كِه پَي گَه يَانْدَوَه، تَه وَان رَوِي شَتَوُون و تِي وَه هَاتَوُون، نَوْرَه ي خَوْتَانَه تَا قِي كَرْدَنَه وَه ي خَوْتَان بَدَه ن، تِي وَه ش دَوَا يِي دَه رَوُون و وَه چَه كِه تَان تَه وَانَه ي لَه تِي وَه پَه يْدَا دَه بَن، تَه وَانِي ش تَا قِي كَرْدَنَه وَه ي خَوِيَان دَه دَه ن، هَه رَوَه هَا چِيْن بَه چِيْن، كِه وَاتَه: هِي چ ثَا وَه دَانِي يَه كِه نِيَه كِه خَوَا نَه يَفَه وَتِي نِي، پِي ش رَوُزِي دَوَا يِي.

۳- ﴿أَوْ مُعَذِّبُوهَا عَذَابًا شَدِيدًا﴾ وَاتَه: يَا خُوْد سَزَا دَه رِي نَه بَي بَه سَزَا يَه كِي سَه خَت، تَه مَه لَه كَاتِي لَادَان و سَتَه مَكَارِي يْدَا، تَه وَي دِي كِه ش لَه وَ حَالَه تَه دَا كِه لَادَان و تَا وَنَا يَان نَه كَرْدَوَه وَ، ژِيَا نِي

ئاساييان بە پرى كىردۈھۈ بە مردنى ئاسايش مردوون، بەلام ئەوھى ژيانى نااسايى بەپرىكات، بە مردنى نااسايش دەمرى، ھەردو واناكان گونجاون.

۴- ﴿كَانَ ذَلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا﴾ واتە: ئا ئەو ھە كىتىدا تۆماركراھ نووسراھ.

وھەك پىشتىش گۆمان: (الكتاب) دەگونجى مەبەست تەھورات بى، ياخود كىتپە پىشووھەكانى دىكەبن كە بە پىغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام) دراون، چونكە (ال) سەر (الكتاب) بۆ ناساندن (تعريف) ھە مەبەست پىش (عهد) ھە، يانى: (كىتپەكە) كە (تەھورات) ھە، ياخود: كىتپەكان كە بۆ پىغەمبەران نىرراون، دەشگونجى: (ال) بۆ (جنس) بى، واتە: تىكرپاى ئەو كىتپانەى خوا ناردوونىھە خوار.

بەلام ماناى راستەر بەلای مەنەھە ئەوھىھە، كە وشەى (الكتاب) لىرەدا خواراۋەتەھە بۆ زانىپاىى خوا و نەخشە ئەندازەگىرىى ئەزەلىى خوا ﷺ.

بەلام ئايا بۆچى خوا، وشەى (الكتاب) بەكاردىنى، بۆ زانىپاىى خۆى؟! چونكە: ئىمە كاتى مەنەھە شىكەمەلەپىر نەچى و، لىمان تىكەنەچى، دەنىووسىن و تۆمارى دەكەين، وھەك گۆتراھە: (قَيِّدُوا الْعِلْمَ بِالْكِتَابِ) زانىپاىى بە ھۆى نووسىنەھە بىستەنەھە، ئنجا خوا دەپەھە ئىمە تىبگەپەنە، كە وھە چۆن ئىوھە كاتى شىكە دەنووسن، لىتان تىكەنەچى و پاش و پىش ناكات، زانىپاىىھەكانى خواش، وھە ئەوھە واپە نووسراپن و تۆماركراپن.

ھەلەتە دەشگونجى، خوا ﷺ زانىپاىىھەكانى خۆى ھەموو تۆماركردبن، لە دروستكراۋىكى خۆى دا كە ئىمە نازاين چۆنە؟ كەچەند وشەپەك لەبارەھە لە قورئانى مەزن دا بەكارھاتوون: (إِمام مبین، كتاب مبین، لوح محفوظ)، كە دەشگونجى: مەبەست لە ھەموو ئەو وشەو تەعبىرانە، زانىپاىى بى سنوورى خاۋبى و، زانىپاىى ئەزەلىى و بى سەرھەتا و كۆتايى خاۋبى، كە پەكەكە لە سىفەتەكانى خوا، كە سىفەتەكانى خواش لەگەل خوا ﷺ. وھە چۆن زاقى خوا، بى سەرھەتاپە، سىفەتەكانىشى بى سەرھەتان.

(مسطور) يانى: (مكتوب) تۆماركرا، نووسرا.

كەواتە: كورتەى ماناى ئەم ئاپەتە ئاۋاى لىدەتەھە:

سەرھەم خەلكى ئاۋەدانىپەكان لە نىۋان دوو ئەگەرەن دان: يان بە مردنى ئاسايى خۇيان دەمرن، پىش ھاتنى پۇژى قىامەت، ياخود خوا ﷺ بەلای ناگەھانىان بۆ دەنىرى و سزايان دەدات، لەسەر لادان و تاۋانىان، لەو دوو ھالەتە بەدەرنىن.

مهسه له ی چواره م:

خوا ښه رموئ: هیچ شتیک پرېگرمان و په رچ نه بوو که: موعجیزان بنیرین
 {له سهر داوای کافره کان بو پیغه مبهری کوڼایی موحه ممه د} ټه وه نه بی که گه له
 پیشووه کان پیان بیروابوون، وه که گه لی سه موود که به حوشره که ی پیغه مبهری صالح
 بنیرین، عاده تیشمان وایه که نیشانه کان بو ترساندن ده نیرین [و هر گه لیک
 پروایان پی نه هینا، ده یفه وتین]:

خوا ده فهرموئ: ﴿وَمَا مَنَعَنَا أَنْ نُرْسِلَ بِالْآيَاتِ إِلَّا أَنْ كَذَّبَ بِهَا الْأَوَّلُونَ وَآتَيْنَا مُوَدَّ
 النَّاقَةَ مُبْصِرَةً فَظَلَمُوا بِهَا وَمَا نُرْسِلُ بِالْآيَاتِ إِلَّا تَخْوِيفًا﴾

شیکردنه وی ټهم ټایه ته، له پینج برگه دا:

(۱) - ﴿وَمَا مَنَعَنَا أَنْ نُرْسِلَ بِالْآيَاتِ﴾ واته: هیچ شتیک ری لی نه گرتین که نیشانه کان بنیرین،
 هیچ شتیک پرېگرمان نه بوو له ناردنی نیشانه کان، که به دنیایی مبهست له نیشانه کان لیره دا
 موعجیزه به ره سه کانه، که خوی زانا و توانا به پیغه مبه رانی پیشووی داوون.

(الْمَنَعُ: كَفُّ الْفَاعِلِ عَنْ فِعْلٍ يَرِيدُهُ، فَلَمْنَعُ هُنَا مُسْتَعَارٌ لِلصَّرْفِ عَنِ الْفَاعِلِ)، (منع) بریتیه
 له وه که بکه ر ټه و کاره ی ده یه وئ، ټه نجامی نه دا، وشه ی (منع) لیره دا خوا زراو ته وه بو
 لادان له ټه نجامدانی کاریک، واته: ټه و کاره مان بویه نه کرد.

(۲) - ﴿إِلَّا أَنْ كَذَّبَ بِهَا الْأَوَّلُونَ﴾ واته: به هو ی ټه وه وه که گه له پیشووه کان بیروابوون به
 نیشانه کانی خوا، بیروابوو به و موعجیزه به ره سه تانه ی که خوا بو پیغه مبه رانی پیشوو ده ی ناردن.

که واته: به درو دانانی گه له پیشووه کان، هو کاری نه ناردنی موعجیزه به ره سه ته کانه،
 له لایه ن خوی بالاده سه ته وه بو پیغه مبهری خاتمه م.

که ده فهرموئ: ﴿أَنْ نُرْسِلَ بِالْآيَاتِ﴾، (نُرْسِلُ) واته: بنیرین، به لام لیره دا مبهست
 له ناردن، ده رختن و هیانه دی و په خساندنه، دوا یی خوا وینه یه کمان بو دینیته وه
 له و گه له پیشووانه ی که نیشانه و موعجیزه ی به ره سه ستی پیداون، به لام ټه وانه پی
 بیروابوون و، سه ره نجام سه ریان به فه تاره ت چوو.

۳- ﴿وَأَيْنَا ثَمُودَ النَّاقَةَ مُبْصِرَةً فَظَلَمُوا بِهَا﴾ واتە: حوشترە که مان بە گەلی (ثمود) دا، که نیشاندەیه کی پروون بوو، بە لām پیتی بیپروابوون بە شیوەیه کی سته مکارانه. {مبصرة} أي مضیئة واضحة، أو هو اسم فاعل أبصر المتعدي إلى مفعول، أي: جعل غيره مُبْصِراً وَدّاً بِصِیرَةً { واتە: وشە ی (مُْبْصِرَة) دوو واتای هەن:

أ- له خودی خۆیدا پۆشنبوو، واتە: بە پۆشنیی ئەوێ دەگەیان، که صالح پیڤه مبهری خوایه، له لایه ن خواوه په وانه کراوه و په یامی خوای هیناوه، ئەو حوشترە ئەوێ دەگەیان، که حوشتریک بوو وەك پيشتر باسمانکرد و، له تهفسیری سوورەتی (الحجر) دا بە تهفصیل بە سه رهاته که یمان هیناوه و، له سوورەتی (الأعراف) یش ئاماژە یه کمان پێدا که له تکه شاخیک، له گابه ردیکی گه و ره ئەو حوشترە هاته دەر، به خۆی و به به چکه یه که وه! بۆیه ش (النّاقة)، (ال) ه که ی بۆ ناساندن (تعريف) ه ومه به ست پیتی (عهد) ه، یانی: حوشترە که، حوشترە ناسراو و زانراوه که.

ب - یاخود (مبصرة) ناوی بکه ر (اسم فاعل) ه، ده گوتری: (أبصر غيره) واتە: غه یری خۆی والیکرد که بیینی و، خاوه ن (بصيرة) بی و به رچاو پروونی، واتە: ئەو حوشترە پیینه ربوو بۆ ئەوان، به رچاو پروونکه ره وه بوو بۆ ئەوان، وای له وان کرد که ببینن، بزائن، دلنابن: که صالح ﷺ پیڤه مبهری خوایه، به لām ئەوان چیانکرد؟!

أ - ﴿فَظَلَمُوا بِهَا﴾ { (الظلم) مُضْمَنٌ معنى التکذیب } وشە ی (ظلم) مانای به درۆدانانی خراوه ته نێو، واتە: به درۆیان دانا له حالیکدا که سته میشیان لیکرد!

ب - یاخود ﴿فَظَلَمُوا بِهَا﴾ سته مکارانه نکوولییان لیکرد، یانی: (الظلم: مُضْمَنٌ مَعْنَى الْجَحْد) له م حاله ته دا (ظلموا) ده بی مانای نکوولییکردن (جحد) ی خرابیته نێو.

ج - یاخود: ﴿فَظَلَمُوا بِهَا﴾ واتە: (فکفروا بها ظالمين) پیتی بیپروابوون له حالیکدا سته میشیان لیکرد، چونکه ئەوه بوو دوا یی حوشترە که شیان کوشت.

﴿وَمَا رُسُلٌ بِالْآيَاتِ إِلَّا خَوْفِياً﴾ واتە: نیشانه کانیش نانیرین مه گه ر بۆ ترساندن، (أي: نُخَوِّفُهُمْ بِهَا، فَإِذَا لَمْ يَتَحَقَّقِ الْهَدَفُ، أَوْقَعْنَا بِهِمُ الْعُقُوبَةَ) واتە: تێمه به هۆی ئەو نیشانه و مو عجیزه وه که ده نیرین، ئەو گه ل و کۆمه لگایه ده ترسین، ئنجا ئەگه ر ئاماژه که نه هاته دی و نه ترسان، ئەو کاته سزای خوای دادگه ریان به سه ردا ده چه سپی، هه روه ک خوا سزای بۆ گه لی سه موود نارد و له به ینی بردن، دوا ی ئەوه ی که بیپروابوون به صالح ﷺ هه رچه نده ئەو مو عجیزه ی بۆ هینان، که حوشتریک بوو به به چکه وه.

مہبہست لہم ئایہ تانہ ئہوہیہ، کہ ئیمہ بویہ ئہو جوړہ موعجزانہ بو پیځہ مہبری خاتمہ ﷺ نانیرین، چونکہ گہلہ پیځوہ کان پیان بیروابوون و، ئہ گہر گہلی پیځہ مہریش ﷺ واتہ: ئہو خہ لکہی پیځہ مہر ﷺ یان بو نیردراوہ - کہ ہمہ ئہو خہ لکہ بوون کہ لہ رۆژگاری خوئی دابوون، لہ مہ ککہو مہ دینہو، نیوہ دوورگہی عہرہ بیی و لہ ہمہ مو دنیادا، ہمہ ہمہ مو مروقایہ تبین تا کو دنیا بہ کو تا دی - خوا ﷺ موعجزہ یہ کی بہرہستی وای بو ناردہانایہو، پیی بیروا بوونایہ، دہبوو ئہو خہ لکہی لہ بہین بپردایہ، وہک چوون گہلی سہموودو گہلہ کانی دیکہی لہ بہین بردن، بہ لام لہ بہر ئہوہی کہ نہ یویستوہ لہ بہینان بہرئی، ئہو جوړہ بہ لکہ و موعجزہ یہی بو نہ ناردوون، بہ لکو بہ لکہو موعجزہ یہ کی دیکہی بو ناردوون، کہ لہ گہل قو ناغی کاملبوون تیگہ یشتن و پیگہ یشتنی زیادی بہ شہردا دہگونجئی، کہ بریتیہ لہ قورٹان، قورٹان زیاتر عہقل و هوئی مروقہ کان دہدوینئی، نہک ہہستہوہرہ کانیان.

دیارہ پیځتریش باسی هوئی ہاتہ خوارہوہی ئہو ئایہ تہمان کرد، کہ عہ بدوللای کورپی عہ بباس (خوا لیان پازی بی) دہلئی: خہ لکی مہ ککہ داویان لہ پیځہ مہر ﷺ کرد کہ چیای صہ فایان بو بکاتہ زیرو، ئہو چیایانہی دہو ربہری مہ ککہ یان بو لاہرئی و دووریان بخاتہوہ، تا کو کشتوکال بکهن، باخ و باخات بنیژن، خواش بہ پیځہ مہر ﷺ فہرموو: ئہ گہر دہتہوئی ئہوہی داویان کردوہ، بویان دینینہدی، بہ لام ئہ گہر پیی بیروابوون، لہ بہین دہچن، وہک چوون گہلانی پیش تو لہ بہین چوون و ئہ گہر بشتہوئی، لیان لہ سہرہ خو دہبین، پلہ لیان لیناکہین، تا کو ئہ گہر خوشیان پروانہ هیئن، خہ لکیان لی بہرہم بہینن، پرواینن، پیځہ مہریش ﷺ فہرموو: بہ لکو پلہ لیان لی ناکہین، خواش بہو بونہ یہوہ ئہم ئایہ تہی ناردہ خوار.

مەسەلەى پىنجەم:

خو! فەرموویەتی: یاد بکەو! کاتى پىمان فەرمووی: پەرورەدگارت دەورى خەلکى داووە، ئەو دیتنەى پىشامان دای و، درەختى نەفرین لىکراویش لە قورئاندا، تەنیا بۆ تاقىکردنەوہى خەلک بوون، ھەرچەندە دەشیانترسىنين، کەچى ھەر ياخىى بوونى گەرەترىان لى دەردەکەوتى و، لى زیاد دەبى:

خوای پەرورەدگار دەفەرموى: ﴿وَإِذْ قُلْنَا لَكَ إِنَّ رَبَّكَ أَحَاطَ بِالنَّاسِ وَمَا جَعَلْنَا الرُّؤْيَا الَّتِي أَرَيْنَاكَ إِلَّا فِتْنَةً لِلنَّاسِ وَالشَّجَرَةَ الْمَلْعُونَةَ فِي الْقُرْآنِ وَنُفُوهُمْ فَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا طُغْيَانًا كَبِيرًا﴾

شىکردنەوہى ئەم ئايەتانە، لە چوار بڕگەدا:

(۱)- ﴿وَإِذْ قُلْنَا لَكَ إِنَّ رَبَّكَ أَحَاطَ بِالنَّاسِ﴾ یاد بکەو! کاتى پىمان فەرمووی: بە دلنایى پەرورەدگارت ئابلووقەى خەلکى داووە، ديارە خوا ﷻ پىشتەر وای بە پىڤخەمبەرى خاتەم فەرموو، چونکە لە پىش سوورەتى (الإِسْرَاء) دا - وەك پىشتەر گوتمان - بەلای کەمەو، بە پى پى پى هەندىک لە زانایان، ئەگەر پىزبەندى دابەزىنى ژمارە پەنجا (۵۰) بى، کەواتە: چل ونۆ (۴۹) سوورەتى دیکە، لە پىش ئەم دابەزىون.

کە خوا ﷻ لە سوورەتە مەککەییەکاندا، زۆر جار تەئکیدى لەووە کردۆتەو، کە ئەو خەلکە لە ژىر دەستەلاقى پەرورەدگار دان.

ئىنجا یاد بکەو! کاتى پىمان فەرمووی: پەرورەدگارت دەورى خەلکى داووە (ئابلووقەى داوون)، ئەمە دلدانەوہیە بۆ پىڤخەمبەر ﷺ، یانى: تۆ دلتنەنگ مەبەو خەم مەخۆ، ئەوانە لە ژىر پکىف و دەستەلاقى ئىمە دان و ئىمە بالادەستىن بە سەریانەو، بەلام خوا تاقىيان دەکاتەو.

(۲)- ﴿وَمَا جَعَلْنَا الرُّؤْيَا الَّتِي أَرَيْنَاكَ إِلَّا فِتْنَةً لِلنَّاسِ﴾ واتە: ئەو دیتنەش کە پىشامان دای، تەنیا بۆ تاقىکردنەوہى خەلک بوو، کە مەبەست لەم دیتنە - وەك پىشتەر گوتمان - دیتنى ئەو نیشانانە بوو، کە پىڤخەمبەر لە سەفەرى شەوړۆبى و بەرزبوونەوہى (الإِسْرَاءُ والعروج) بىنىنى، کە بە پى بەلگەدارتر: لە سالانى سەرەتای پىڤخەمبەرایەتیدا، ئەو سەفەرە موبارەکە کراو، کە

لە يەك شەودا، بەلكو لە بەشیکى شەودا پیغەمبەرى خوا ﷺ لە مەككەوہ بۆ قودس چووہ و لە ویشەوہ بەرزبوئەوہ بۆ ئاسمانەکان، وەك پێشتر بە تەفصیل باسماں کرد، ئنجا خوا دەفەرموی: ئەو دیتنەمان کە پێشانى تۆدا، تەنیا بۆ تاقیکردنەوہى خەلك بوو.

هەلبەتە وشەى (الرؤيا) زیاتر بۆ مانای ئەوہى کە لە خەوندادەییترى، بەکارداى، بەلام بۆ دیتنى چاویش بەکارداى، بەلام من وای تێدەگەم، هەلبەتە تەفسیرەکانیش ئاماژەیان پێداوہ، کە خوا ﷻ بۆیە ئەو دیتنەى پیغەمبەر ﷺ بینوویەتى لەو شەوہدا، ئەو موعجیزەو بەلگانەى بینوون، وەك خوا دەفەرموی: ﴿لَنُرِيَهُ مِنْ أَيْنَأْتَنَ﴾ (الإسراء، یان لە سوورەتى (النجم) دا کە دەفەرموی: ﴿لَقَدْ رَأَى مِنْ آيَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَى﴾ (١٨)، بۆیە خوا ئەو دیتنەى پیغەمبەر بەچاوى سەر بینوویەتى، ناوی لێناوہ: (رؤيا)، چونکە ئەوہندە سەیر و سەرسوڕھینەرہ، وەك خەون دەچى، ئەوہندە شتیکى یاسا درہ، ئەوہندە شتیکى ئائاسایى بووہ، کە لە شیوہى خەون دایە، بۆیە وشەى (رؤيا) ی بۆ بەکارھیناوہ.

جیى سەرنجیشە: ئەوانەى کە نکوولییان کردوہ لەوہى: ئەو سەفەر و شەو پڕووییەى پیغەمبەر ﷺ بە جەستە و پۆحەوہ بووبى، ئەو وشەیان بە بەلگە ھیناوەتەوہ و گوتووینانە: خوا ناوی لێناوہ: (رؤيا)!! بەلام ئیمە پێشتر بەلگەمان لەو بارەوہ ھینایەوہ، کە حیکمەتى ئەوہ کە وشەى (رؤيا) یە لێرەدا بەکارھاتوہ، بۆ تەعبیرکردن لەو سەفەرەى پیغەمبەر ﷺ، کە بە تەئکید بە جەستە و پوووحەوہ بووہ، ئەوہیە کە ئەو سەفەرە ھیندە شتیکى سەرسوڕھینەر بووہ، ھیندە شتیکى ئائاسایى بووہ، وەك خەون چووہ، ئەگەرنا، لە راستییدا خەون نەبووہ.

کە دەفەرموی: ﴿فِتْنَةً لِلنَّاسِ﴾ وشەى (فتنة) لێرەدا بە مانای ناکوکییە، بە مانای تیکچوونى سیستمى ژيانە، ئەگەرنا: بە مانای: سزاو ئازارو، تاقیکردنەوہو، گەلیك مانای دیکە بە پى سیاقەکان بەکارھاتوہ، لەو بارەوہش ئەم دەقە ھاتوہ:

اعْنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا فِي قَوْلِهِ تَعَالَى: (وَمَا جَعَلْنَا الرُّؤْيَا الَّتِي أَرَيْنَاكَ إِلَّا فِتْنَةً لِلنَّاسِ)، قَالَ: هِيَ رُؤْيَا عَيْنٍ أُرِيَهَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ لَيْلَةَ أُسْرِي بِهِ إِلَى بَيْتِ الْمَقْدِسِ، قَالَ: وَالشَّجَرَةُ الْمَلْعُونَةُ فِي الْقُرْآنِ؟ قَالَ: هِيَ شَجَرَةُ الرَّقُومِ {أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ٦٦١٣، وَالنَّسَائِيُّ: ٣١٢، وَالتِّرْمِذِيُّ: (٣١٣٤)}.

واتە: عەبدوللای کوری عەباس (خوا لە خووی و بابی پازى بى)، دەلى: مەبەست کە: ﴿وَمَا جَعَلْنَا الرُّؤْيَا الَّتِي أَرَيْنَاكَ﴾ دیتنیکى چاو بوو، کە پێشانى پیغەمبەر ﷺ درا،

ئەو شەوێ شەوڕۆیی پیکرا، بۆ (بیت المقدس)، (یانی: دیتنی خەون نەبوو)، هەر وەها کە دەفەرموی: ﴿وَالشَّجَرَةُ الْمَلْعُونَةُ فِي الْقُرْآنِ﴾ ئەمەش مەبەست پێی درەختی زەققوومە.

ئەو ئەوانە ی کە گوتووین: مەبەست لە (رؤیا) خەونە:

أ - هەندیکیان گوتووین: ئەو پێشاندانە خەونیک بوو، خوا پێشانی پێخەمبەری داوێ ﷺ، کە ئەو شوێنانە ی زەلزەکانی قورەیشیان لێ کوژراون لە جەنگی (بەدر)دا، پێشانی دراو، کە ئەو کاتە لە مەککە بوو، پێش جەنگی بەدر، بە چەند سائیک.

ب - هەندیکیشیان گوتووین: مەبەست لەو خەونە، ئەوێ کە لە سالی شەشەمی کۆچیدا کە سولحی حودەیبییە لێ کەوتەو، ئەو بوو کافرەکان پێخەمبەر ﷺ یان گیرایەو، بەلام دوا ی پیککەوتن و، لە سالی داها توودا، کە سالی حەوتەم بوو و ناوی لێنا (عام عمرة القضاء) سالی گیرانەوێ عومرە، لەو سالددا، خەونە کە ی پێخەمبەر ﷺ ها تەدی، وەك خوا ی پەنھانزان باسی کردو، دەفەرموی: ﴿لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ الرُّؤْيَا بِالْحَقِّ﴾ الفتح.

زانایان دەلێن: پێخەمبەر ﷺ ئەو خەونە ی لە مەککە بینو و ئەوێ گەیاندو کە: کاتیک دێ بە دەستەلاتەو دینەو نێو مەککە.

بەلام ئەوێ کە گوتمان، هەر ئەو زیاتر بە عقل و بە دلەو دەنووسێ، کە مەبەست شەوڕۆیی پێخەمبەر ﷺ بوو، چونکە ئەو بوو هۆی تاقیکردنەوێ خەلک و تەنانەت هەندیک لەوانە ی ئێمانیان بپەزبوو، هەلگەراو نەو و کافرەکان کەرەستە یەکی پروپاگەندە ی خەست و خۆلیان دەستکەوت دژی پێخەمبەر ﷺ بە حیسابی خۆیان، کە موخەممەد ئیستاشتیک دەلێ، لە عقلی کەسەو ناچێ! تاقیکردنەوێ کە لەو دابوو، ئەمما ئەو خەونانە ی کە بینو، نەبوو نە هۆی تاقیکردنەوێ بۆ خەلک، بۆیە ئەوێ کە لێرەدا دەگونجێ هەر ئەو واتایە کە پێشتر هەلمانبژاردو و باسمانکرد.

لە کۆتایی دا خوا دەفەرموی: ﴿وَنُحِوِّفُهُمْ فَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا طُغْيَانًا كَبِيرًا﴾ واتە: هەرچەندە دەیانترسێن، بەلام هەر یاخی بوونی گەورەتریان تیدا زیاد دەکات، واتە: هەرچەندە دەیانترسێن و هەر شەیان لێ دەکەین، کە ئەگەر ئێمان نەهێن، سزاتان دەدەین، ئەو گەلە پێشووەکان، دەرسیان لێ وەر بگرن، ئەها ئەوان کە بەرانبەر بە پێخەمبەرەکانیان ناسپاس بوون، خراپە کاربوون، ستەمکار بوون، چیان بەسەر هات! هەرچەندە دەیانترسێن و بەسەر هاتەکانیان بۆ دەگیرنەو، بەلام هەر یاخیبوون و بوغرابوونی زیاتریان تیدا پەیدا دەکات! ئێسان ئەگەر میزاجی تیکچوو، خواردنی خوێش و

باشیش بخوات، له بهر ئه وهی میزاجه که ی ناته واوه، هه ر زیاتر پیی تیکده چی، ده بی سهره تا نه خوشییه که ی لایبری، ئنجا سوود ده بینن و به هر مه مند ده بی له و خواردن و خورا که ی ده یخوات، واته: ئه و ئایه ته قورئانیانه که هاتوونه خوار بو کافره کان، هه ر پتر کوفرو خراپه ی تیدا زیاد کردوون، له بهر ئه وهی میزاجه که یان لای داوه و تیکچوووه.

ئنجا: ﴿وَالشَّجَرَةُ الْمَلْعُونَةَ فِي الْقُرْآنِ﴾ دره ختی نه فرین لیکراو، له قورئان دا باس نه کراوه، چیه؟ هه روه ها له فهرمایشتی پیغه مبه ریش دا ﷺ نه هاتوه، به لام له سوئنگه ی ئه وه وه که: هیچ دره ختی، به زه مکردنه وه هینده ی (زه ققووم) باس نه کراوه، که خوای په روه ردگار ده فهرموئ: ﴿طُلُعَهَا كَأَنَّهٗ رُءُوسُ الشَّيْطَانِ﴾ الصافات، واته: بهری ئه و دره خته، میوه ی ئه و دره خته، وه ک سهری شهیتانان وایه، بیگومان که سیش سهری شهیتانانی نه بینیه، به لام له خه یال و وه همی هه موو که سدا، سهری شهیتان شتیکی دزیوو ناقولایه! به لئ له بهر ئه وهی هیچ دره ختی ئه وهنده ی ده رحتی زه ققووم زه نه کراوه، بویه وا پیده چی، که مه به ست پیی ئه و بی و ئه ویش بوو به هوئ تافیکردنه وه بو کافره کان، که ئه بوو جه هل و هه ندی له زله زلانی قوریش ده یانگوت: خه لکینه! بیستووتانه له نیو ئاگردا دره خت برۆی؟! موحه ممه د ده لئ: دره ختی له دۆزه خدا هه یه، بهری هه یه و به ره که ی زور تال و ناخوشه! نیو دۆزه خیش ئاگره، که چی موحه ممه د ده لئ: ئه و دره خته له ویدا پرواوه!!^(۱) دیاره به شهر ئه گهر له چوارچیوه ی بچووکی دنیای خوئ ده رنه چی، برپا به و شتانه ناهینئ، به لام برپا هیان به په نهان (غیب) و، به ده سه لاتی بی سنووری خوا و، برپا هیان به وهی که رۆژی دوایی هه م به هه شته که ی، هه م دۆزه خه که ی، جیا به له وه زعی ئیستای دنیا، ئه وه وات لیده کات که تو سنووو ئاسوئ دل و فیکرت فراوانتر بی و، برپا به و شتانه بینئ که پیغه مبه ری خاتهم ﷺ له لایه ن خواوه هه والیان پی دده، یان ئه و شتانه ی که خوای په نهانزان ده یانفه رموئ.

به لئ ئه و دره ختی زه ققوومه ش، بوو به هوئ فیتنه و تافیکردنه وه بو کافره کان، که گومان به خه نه سهر راستی پیغه مبه ر ﷺ، وه ک چوئ سه فهره شه ورپییه که شی که ره سه ته یه کی دیکه ی تافیکردنه وه بوو بویان.

(۱) الإستیعاب فی بیان الأسباب، ج ۳، ص ۱۵۹ {أخرجه الطبري في جامع البيان (۴۰/۲۳، ۱۴۱)} قلنا: وهذا مرسل صحيح الإسناد، وذكره السيوطي في (الدر المنثور)، (۹۵/۷) و زاد نسبه عبد بن حميد وابن أبي حاتم.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دہر سی شہ شہم

www.alibapir.net

www.alibapir.net

پیناسہی نهم دهرسه

نهم دهرسه مان پینج (۵) ثایهت ده گریته خوئی، که بریتین له ثایهته کانی: (۶۱ - ۶۵)، لهو پینج ثایهته دا، خوای زانای شارهزا ﷺ باسی به سهرهاتی ئادهم ﷺ و ئیبلیس - نه فرینی خوای لئی - کرده، که پاش تهوهی خوا ﷺ فه رمان به فریشته کان ده کات، کرنووشی ریژگرتن بو ئادهم بهن، که ئیبلیسیش له نیو واندا بووه، هرچه نده ئیبلیسیش فریشته نه بووه، به لکو له جینن بووه، به لام ویپرای تهوه که فریشته کان هه موویان کرنووشی ریژگرتن بو ئادهم ده بن، ئیبلیس ئاماده نابئی تهو کرنووشه بیات و تهو ریژه له ئادهم بگری، خواش ﷺ نه فرینی لی ده کات، تهویش هه ره شهی گومرا کردنی تیکرای وه چهی ئادهم، له ئادهم و وه چه که ی ده کات، که هه موویان گومرا ده کات و بنبریان ده کات و جگه له هه ندیکیان.

خوای کارزانیش ﷺ بی منتهی ده کات و رای ده گه یه نی که ئیبلیس توانای به سهر به نده هه لبرآرده و ساغه کانی دا ناشکی.

﴿وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ قَالَ أَأَسْجُدُ لِمَنْ خَلَقْتَ طِينًا ﴿٦١﴾ قَالَ أَرَأَيْتَ هَذَا الَّذِي كَرَّمْتَ عَلَيَّ لَئِنْ أَخَّرْتَنِ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ لَأَحْتَنِكَنَّ ذُرِّيَّتَهُ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٦٢﴾ قَالَ أَذْهَبَ فَمَنْ يَبْعَكَ مِنْهُمْ فَإِنَّ جَهَنَّمَ جَزَاءُكُمْ جَزَاءً مَوْفُورًا ﴿٦٣﴾ وَأَسْتَفْزِزُ مَنْ أَسْطَعَتْ مِنْهُمْ بِصَوْتِكَ وَأَجْلِبَ عَلَيْهِمْ بِخِيلِكَ وَرَجِلِكَ وَشَارِكُهُمْ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ وَعَدَّهُمْ وَمَا يَعْدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا ﴿٦٤﴾ إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ وَكَفَى بِرَبِّكَ وَكِيلًا ﴿٦٥﴾﴾

مانای دهقا و دهقی نایه تەکان

{هەر وه ها یاد بکەوه! کاتیک بە فریشتە کاڤمان فەرموو: کړنووش (ی پړزگرتن بۆ ئادەم) بیهن و، یە کسەر هەموویان کړنووشیان برد، جگە لە ئیبلیس، گوتی: ئایا کړنووش بۆ کەسیک بۆ دروستکراویک بیهم، کە لە قورپی دروستکردوه؟! ﴿٦١﴾ (ئیبلیس) گوتی: ئایا ئەو کەسەت دیوێ کە بە سەرمندا هەڵبژاردوه و، پړزت لێناوه، ئەگەر هەتا پڕۆژی قیامەتی دوام بخە، (بەهێلێهوه) تیکرای وەچە کە ی جگە لە کەمێک، هەموویان گومرا و بنېر دەکەم ﴿٦٢﴾ (خوا) فەرموو: بڕۆ (چیت لە دەست دێ بیکە)، هەر کەسیک لەوان شویت بکەوێ، بە دلناییی دۆزەخ سزاتانە، سزایەکی پڕ بە پێست و تەواو ﴿٦٣﴾ هەر کەسیکیش کە پێت دەکری بە دەنگ دان و خوتخوتەت، لەوان تاوی بدە و رای پێچە و، سوارە و پیادە ی خۆتیان بەسەر وەربکە و، لە سامان و پۆلەکانیاندا بەشدیریان بکە و، گەشتیشیان پێ بدە (گفت و بەلێنی درۆ و فریودەر) شەیتانیش تەنیا گەفتی فریودەرانیان پێدەدات ﴿٦٤﴾ بە دلناییی تۆ دەسلالت بەسەر بەندە (ساغ و دامەزراوه) کاڤدا نیە و، پەرودەر دگاریشت بەسە بریکار و سەرپەشتیار (ی بەندە ساغەکانی) بێ ﴿٦٥﴾.

شیکردنەوهی هەندیک لە وشەکان

(لَا حَتَنَکَ): واتە: (لَا تَصَالَنَ)، ریشە کیشیان دەکەم، بنېریان دەکەم، ئەم وشەیه لەوهوه هاتوه، دەگوتری: (حَتَّكَ الْفَرَسَ: جَعَلَ فِي فِيهِ الرَّسَنَ)، (حَتَّكَ الْفَرَسَ)، واتە: لغاوی لە زار کرد، (رَسَنَ) بە پێشمەش دەگوتری و، بە (لغاو) یش دەگوتری، ئەو لغاوهی کە لە زاری ئەسپ دەکری، بۆ ئەوهی لەوهپی بۆ نەخوری، هەر وه ها بە پێشمەش دەگوتری، (وَاحْتَنَّكَ الْجَرَادُ الْأَرْضَ: أَكَلَ مَا عَلَيْهَا، وَأَتَى عَلَى نَبْهَها)، (وَاحْتَنَّكَ الْجَرَادُ الْأَرْضَ)، کولە زەوییه کە ی رووتەن کرد، هەرچی لێی بوو، خواردی، واتە: هیچی لەسەر نەهێشت و بنېری کرد.

(مَوْفُورًا): (وَقَرَّ الشَّيْءُ يَفِرُّ: تَمَّ وَكَمَلَ)، واتە: ئەو شتە تەواو بوو، هەمووی هاتەدی، (وَقَرَّتْهُ مَبَالِغَةً)، (وَقَرَّتْهُ)، واتە: زۆرم کرد، ئەمە زێدەرپۆییە لە (وَقَرَّه)، (وَقَرَّ)، واتە: زۆر بوو، بەلام (وَقَرَّه)، یانی: شتە کە ی زۆر زۆر کرد، زێدەرپۆیی کردنە لە (وَقَرَّ) دا.

(**وَأَسْتَفْزِرُ**): (فَرَّهْ: أَرْعَجَهُ، الْإِسْتَفْزَارُ: الْإِزْعَاجُ)، (إِسْتَفْزَرَ أَي: أَرْعَجَ)، (فَرَّهْ أَي: أَرْعَجَهُ)،
 واتە: بېزارى كرد، ياخود له شوینی خوێ هەلیقەند، تاوی دا، رای پێچا، (إِسْتَفْزَرَ)، یانی:
 هەلپێچە و تاو بدە و، له شوینی خۆیان ناپەرەحەتیان بکە، کە ئەوێ بە جێ بهێلن، یاخود
 لە پێش تۆو بەرۆن.

(**وَأَجْلَبَ**): (أَصْلُ الْجَلَبِ: سَوْقُ الشَّيْءِ)، (جَلَبَ)، بریتیه له ئەوه کە شتێک پێش خۆت
 بدە و لێی بخورێ، (أَجْلَبْتُ عَلَيْهِ: صَحْتُ عَلَيْهِ بِقَهْرٍ)، (أَجْلَبْتُ عَلَيْهِ)، واتە: بە سەریم دا
 هاوار کرد، (أَجْلَبَ عَلَيْهِ)، واتە: بە سەریدا شیراند، بەسەریدا هاواری کرد، دەنگی بە
 سەردا بەرز کردەوه، بۆیه دەنگی بە سەردا بەرز دەکاتەوه، تاكو پێش خوێ بدات و،
 لێی بخورێ و، هەلپێچێ.

کەواتە: (وَأَجْلَبَ عَلَيْهِمُ)، یانی: بە سەریاندا هاوار بکە و، هەلیانیپێچە.

(**بِخَيْلِكَ**): (خَيْلٌ) ناوی کۆیه، بۆ ئەسپ، له غەیری بێژەى خوێ، (فَرَسٌ)، یانی ئەسپ،
 بەلام (خَيْلٌ)، واتە: کۆمەڵە ئەسپێک، کۆمەڵە وەڵاخە بەرزەیهك، (أَصْلُ الْإِجْلَابِ: السَّوْقُ
 بِجَلْبَةٍ مِنَ السَّائِقِ)، له ریشەدا (إِجْلَابٌ) بریتیه له پێش خۆدان و، لێخوڕینی کۆمەڵە
 ئاژەڵێک، یان کۆمەڵە خەڵکێک، بە دەنگدان و بەسەردا هاوارکردنی بابای لێخوڕ.

کەواتە: (أَجْلَبَ عَلَى الْعَدُوِّ: جَمَعَ عَلَيْهِ)، خەڵکی لێکۆکردەوه، دوژمنی بەسەردا
 کۆکردەوه، کە دەفەرموێ: ﴿ **بِخَيْلِكَ وَرَجْلِكَ** ﴾، واتە: سوارە و پیادە، سوارە و پیادەى
 خۆتیا بەسەر وەرکە، بەسەردا کۆبکەوه، چونکە (الْجَلْبَةُ: الْأَصْوَاتُ) واتە: دەنگەکان.

(**وَرَجْلِكَ**): (رَجُلٌ وَرَجُلٌ: الْمَاشِي، وَالْجَمْعُ: رَجَالَةٌ وَرَجُلٌ، وَرَجَالٌ نَحْوُ رِجَالٍ، لِيَجْمَعَ
 الرَّاكِبُ)، (رَجُلٌ وَرَجُلٌ)، هەردووکیان بە مانای پێرۆ، کەسیک کە، بە پێیان دەپروات،
 (رَجُلٌ) و (رَجُلٌ)، هەردووکیان بە (رَجَالَةٌ) و (رَجُلٌ)، کۆدەکرێنەوه، هەروەها (رِجَالٌ) یان،
 کۆی (راجل)ە، وەك چۆن (رِجَالٌ) کۆی (رَاكِبٌ)ە، واتە: سوارەکان.

(**عُرُورًا**): یانی: فریودان، (عَرَزْتُ فَلَانًا: أَصَبْتُ غِرَّتَهُ، وَنَلْتُ مِنْهُ مَا أُرِيدُهُ)، واتە: فلان کەسم
 هەڵخەڵەتاندا، ئەوهی کە دەمەوێ لەو چنگم کەوت، (وَالْغِرَّةُ: غَفْلَةٌ فِي يَقْظَةٍ)، (غِرَّةٌ) بریتیه
 لە بێئاگاییەك له حالەتی بیدارییدا، (وَعَرَّةٌ غَدَا عُرُورًا)، ئەو شتە فریویدا، (وَالْعُرُورُ كُلُّ مَا يَغُرُّ
 الْإِنْسَانَ مِنْ مَالٍ، وَجَاهٍ، وَشَهْوَةٍ، وَشَيْطَانٍ)، (عُرُورٌ)، واتە: فریودەر، هەر شتێک کە ئێنسان فریو
 دەدا و هەلێدەخەڵەتێنێ، لە سامان و ناوبانگ و ئارەزوو و شەیتان.

مانای گشتی نایه تهمکان

تیمه له سه ره تای سوو پرتی (الأعراف) دا، به دریزی باسی به سه ره تاتی: ئاده م و هه ووا (عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، دایک و بابی مرو فایه تی له لایه ک و تبلیس له لایه کی دیکه وه مان کرد، له ووی به سه ره تاتی مان به دریزی باس کرده، بویه لیره، چ له مانای گشتیدا، چ له مه سه له گرنگه کاند، به خیرایی به سه ریدا ده پوین، چونکه ئه و به سه ره تاته له گه لیک شوینی قورئاندا هاتوه، ئنجا تیمه له سه ره تای سوو پرتی (الأعراف) نایه تهمکان: (۱۰-۲۵) واته: (۱۶) دا، که باسی به سه ره تاتی ئاده م و هه ووا (عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) و تبلیس ده که ن، لیکوئینه وه یه کی تیر و ته سه مان کرده و، هه موو ئه و نایه تانه ی له هه موو ئه و سوو پرتهمکاندا هاتوون له و باره وه، هیناومانن و شیمان کردوونه وه. دووباره بوونه وه ی به سه ره تاتی ئاده م و هه وواش (عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، له گه ل تبلیسدا، که ئاده م و هه ووا باب و دایکی مرو فایه تبیین و تبلیسیش بابی جینه و، جینن هه موویان وه چه ی ئه ون، گه لیک پهنه و عیبرت و ده رسی گه وره گه وره ی تیدان، بویه خوا ﷺ له چند سوو پرتیکدا ئه و به سه ره تاته ی هیناوه، به لام هیچی دووباره کردنه وه ی، به مانای دووباره کردنه وه نیه، به لکو له هه ر شوینیک دا که ئه و به سه ره تاته هاتوه، کومه لیک ده رس و پهنه ی دیکه ی تیدان و، له روویکی دیکه و، به ئعتیباریک دیکه هاتوه و، شتی تازه ی تیدایه.

لیره دا خوا ﷺ هه ر به کورتی ئه و به سه ره تاته دینن، له بهر ئه وه ی هه م له سه ره تای سوو پرتی (الأعراف) دا، و له سوو پرتی (ص) دا و، له گه لیک جیی دیکه ی قورئان دا، که پیش سوو پرتی (الإسراء) دابه زیون، خوا ئه و به سه ره تاته ی هیناوه، بویه لیره دا به کورتی باسی کرده و، چونکه وه ک باسمان کرد: ئه م سوو پرتهمکان له و سوو پرتهمکانه یه که پیش وی ژماره یه کی باش سوو پرتی دیکه دابه زیون.

خواش ﷺ به سه ره تاتیک که به دریزی له شوینیک، یان له چند شوینیکدا باسی کرده و، دواپی که باسی ده کات، ئاماژه یه کی کورتی پی ده کات و لیره شدا به و شیویه. خوا عز وجل فهرموویه تی:

﴿وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ﴾، یادبکه وه! کاتیک که به فرشته کاغان فهرموو: کرنووش بو ئاده م به رن.

هیچ گومانی ٲیدانیه، که مه به ست له کړنووش (سجود) لیره دا، واته: سلاوی لی بکه ن، کړنووشی پړزگرتنی بو بهرن، چونکه کړنووش به مانا باوه شه رعیه که ی، وه ک زار او ه یه کی شه رعیه ٲیستا له لای ٲیمه ٲه وه یه: که سهر بخه یه سهر زه وی، به لام له قورٲاندا کړنووش به مانای چه مینه وه، دی، هه روه ها به مانای پړزلیگرتن و سلاو لیگرتن دی، که به ته ٲکید لیره دا مه به ست ٲه وه یه، چونکه کړنووشی په رستش، کړنووش به مانا باوه که ی، ته نها بو خوا ﷺ ده بردری و، له ته تفسیری سوورٲتی (یوسف) یش دا له و باره وه له کاتی ته تفسیر کردنی: ﴿وَرَفَعَ أَبَوَيْهِ عَلَى الْعَرْشِ وَخَرُّوا لَهُ سُجَّدًا﴾ دا کورته باسیکمان له و باره وه کردوه.

﴿فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ قَالَ أَأَسْجُدُ لِمَنْ خَلَقْتَ طِينًا﴾ ٲیکرا هه موویان کړنووش (ی پړزگرتن) یان بو (ٲاده م) برد و سلاویان لی کرد، پړزیان لینا، جگه له ٲیبلیس، ﴿قَالَ أَأَسْجُدُ لِمَنْ خَلَقْتَ طِينًا﴾ گوتی: ٲایا کړنووش بو دروستکراویک به رم، بو که سٲک به رم که له قورٲی دروست کردوه؟ ٲهم پرسیار کردنه پرسیار کردنی نکو ولیلیکه رانه یه، واته: ناگونجی و فه رمانه که ی تو له جی خویدا نیه، ٲنجا ٲه وه بهر له وه ی بی فه رمانی خوا بی، په خنه گرتنه له خوا ﷺ! ٲنجا که ده لی: له بهر ٲه وه ی ٲهوت له قورٲی دروست کردوه، لیره دا ٲیبلیس خوی به و که ره سه یه وه که لی دروست کراوه، خوی به جه سته ی خویه وه، هه لده کیشی، له حالیکدا که جه وه هری هه ر دروستکراویک، له کار و ٲه رکه که یدا، له وه دا که به ٲیراده ی خوی ٲه نجامی ده دا، شی در او ه ته وه، نه ک له و که ره سه یه ی که لی دروستکراوه، که هیچ ٲیراده و هه لٲزاردنی خوی ٲیدانیه.

پیشتریش گوتو ومانه: له هه موو شو ٲنه کاندا، خوا ﷺ که باسی ٲه وه ده کات، کاتیک فه رمانی به فریشته کانی کردوه، کړنووش بو ٲاده م بهرن، یه که سهر باسی ٲیبلیس یش ده کات، به لام ٲه مه ٲه وه ناگه یه نی که ٲیبلیس فریشته بووه، به لکو ٲیبلیس له جینه، به لام له ٲیو فریشته کاندا بووه، به لکه شمان له سهر ٲه وه که ٲیبلیس له جنده، ٲه وه یه که له سوورٲتی (الکھف) دا، خوا ده فه رموی: ﴿كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ﴾ واته: ٲیبلیس له جینن بوو، (واته: بابی جینه) بو ٲه له فه رمانی په روه ردگاری ده رچوو، ٲنجا خوا ﷺ له چه ندان شو ٲن دا، به ٲیمه ی راگه یاندوه که فریشته کان له فه رمانی خوا ده رناچن: ﴿لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ﴾ التحريم.

کهواته: ئیبلیس که توانیویه تی له فهرمانی خوا دهر بچی، مانای وایه جیابوو له فریشته، چونکه فریشته له فهرمانی خوا دهرناچن، ئایه ته که ی سوورپه تی (الکھف) یش به پروونی نوقته ده کاته سه ر پیت که له جینن بووه.

﴿قَالَ أَرَأَيْتَكَ هَذَا الَّذِي كَرَّمْتَ عَلَيَّ﴾، ئیبلیس له سه ر په خنه گرتنی له خوا ﷺ به رده وام ده بی و، له سه ر بی ته ده بیی کردنی به رانه ر به په روه ردگاری به رده وام ده بی، ده لی: ئایا ئا ته وه ت بینوه، ئه و دروستکراوه ت بینوه، ئه و که سه ت بینوه، که ریزت لیگرتوه و به سه ر مندا هه لته ژاردوه: ﴿أَرَأَيْتَكَ هَذَا الَّذِي﴾، ئه م شیوازه دهر پرینه سووکایه تی پیکردنی ئیبلیس ده که یه نی به ئاده م، ئا ته وه ده بینی! ئا ته و که سه ده بینی که به سه ر مندا هه لته ژاردوه و ریزت لیناوه و، له من زیاتر ریزت لیناوه!

﴿لَئِنْ أَخَّرْتَنِ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ﴾، ئه گهر تو دوامبخه ی تا کو پوژی هه لسانه وه، واته: به یلیه وه و نه ممرینی، ﴿لَا حَتِّكَ ذُرِّيَّتَهُ إِلَّا قَلِيلًا﴾، وه چه که ی تیکرا جله و ده که م، یاخود بنهر ده که م، که ده لی: جله و یان ده که م، واته: وه ک چون ته سپیک جله و ده که ی، ته سپیک لغاو ده که ی، ئیختیار و ئیراده ی ده که وه یته ده ستی ته و که سه ی چوته سه ر پشتی و سواری بووه، منیش وه چه ی ئاده م ئاوا لی ده که م، پيش خو میان ده ده م و ویستیان زه وت ده که م، وه ک چون و لاخیک کاتیک سواره که سواری ده بی و لغاوی ده کات و بواری نیه بله وه ری و کاتیک لغاوه که ی لی توند ده کات، ته زیه تی پی ده گات و، به ناچار یی ته و که سه ی سواری بووه، بو کو یی بو ی، ئاوا دهروات، منیش ئاوا وه چه ی ئاده م وایده که م، ﴿إِلَّا قَلِيلًا﴾، جگه له که میکیان.

یاخود ﴿لَا حَتِّكَ﴾، یانی: بنهری ده که م (احتنک)، یانی: بنهری کرد، هه مووی خوارد، چه نه که ی خسته سه ری و هه مووی خوارد، وه ک چون ده گو تر ی: (إِحتنک الجراد الأرض)، واته: کولله زه وییه که ی پرووتانده وه و خواردی و بنهری کرد، که واته: ﴿لَا حَتِّكَ ذُرِّيَّتَهُ﴾، یان به مانای ته وه دی: لغاویان ده که م و پيش خو میان ده ده م، یان: بنهریان ده که م و هیچیان لی ناهیلیم، واته: هیچیان لی ناهیلیم له سه ر ری تو ته ی په روه ردگار! به لکو هه موویان گومرا ده که م و سه ر لی ده شیوینم، جگه له که میکیان.

خوا فه رمووی: ﴿قَالَ أَذْهَبَ فَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ فَإِنَّ جَهَنَّمَ جَزَاءُكُمْ جَزَاءً مَوْفُورًا﴾، واته: [چیت له ده ست دی، بیکه]، هه ر که سی که له وان شویت که و ی، ته وه دوزه خ سزاتانه، سزایه کی زور، سزایه کی پر به پیست، سزایه که به شی هه مووتان ده کات.

لېرەدا ديار نيه كه ئايا خوا ﷺ وەلامى داواكارىيە كەى ئىبلىسى داوۋەتەو، كه هەتا قىامەت بېھيلىتەو، يان نا؟

بەلام لە شوئىنى دىكە دەفەرموى: ﴿قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ ۝۸۰﴾ **إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ ۝۸۱** ص، تاكو پوژى كاتىكى ديارىيكرائ، كه مەبەست پىي ئاخىر زەمان (ساعة)ە، واتە: تاكو قىامەت ناتھيلىمەو، بەلكو تاكو ئەم گەردوونە كۆتايى پىي دى، دەتھيلىمەو، نەك بكوويە كاتىك كە فووى دووهميش بە كەرەنادا دەكرى و، ئنجا هەلسانەو و زىندووونەو دى دروستكراوكان دېتە پىشى، تاكو ئەو كاتە نا، بەلام ئەو كاتەى كە دنيا بە كۆتا دى، واتە: تاكو مروقيك لەسەر زەوى مابى، توش دەمىنى.

﴿وَأَسْتَفِزُّ مَنِ اسْتَطَعَتْ مِنْهُمْ بِصَوْتِكَ﴾، هەر كەسيكت لەوان بوّت هەلدەپچىرى، هەلپىچە بە دەنگى خۆت، دەنگى بدە، تاوى بدە.

(إِسْتَفِزَّاز)، يانى: (إِزْعَاج)، واتە: كەسيك لە شوئىنىك هەلىكەنى و پەپچەكى دەى و پىش خۆتى بدەى، بەرەو ئەو جىيە و پوو و ئەو مەبەستەى دەتەوى، يانى: هەر كەسيك لەوان، كە دەتوانى، بە دەنگى خۆت هەلپىچە.

﴿وَأَجْلَبَ عَلَيْهِمْ بِخَيْلِكَ وَرَجِلِكَ﴾، سوارە و پىادەى خۆتيان بەسەر وەربكە.

بىگومان لېرەدا مەبەست لە: دەنگى خۆت و سوارەو پىادە، مانا پوآلەتییەكەيان نيه: [بەسەرياندا ھاواربكە و، سوارە و پىادەى خۆتيان بەسەر وەربكە]، ئەگەرنا يەكك بوى هەيە، بلى: كوا دەنگى شەيتان لە كوئى دەيستىرى؟ كوا سوارە و پىادەى شەيتان؟ بەلكو مەبەست پىي ئەوويە كە وەك چۆن كەسيك بىهوى كۆمەلە خەلكىك پىش خۆى بدات، بە سەرياندا ھاوار دەكات، ئنجا سوپاي خۆى كە سوارەن، تىيان بەردەدا، پاشان ئەوانەى كە پىادەشن، پېرۆن، بەسەريان وەردەكات، واتە: هیز و تواناي خۆى، هەمووى بەكاردىنى، بو پىش خۆدانى ئەو خەلكە، ئەى شەيتان! توش ئاويان لى بكە، چى لە دەستت دى، بىكە.

﴿وَشَارِكُهُمْ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ﴾، هەروەها لە سامانەكان و پوآلەكانياندا، بەشداريان بە، واتە: چى لە دەستت دى، لە مال و سامانەكانيان بو خۆت بەكارى بىنە، تىيدا بەشدار بەو، بەو شىوھيان لىبەكە، كە مال و سامانەكەيان لە هينانەدى ئامانجەكانى تۆدا، بەكاربىنن، هەروەها پوآلەكانىشيان بەو شىوھىە مامەلەيان، لەگەلدا بکە، كە تۆ

دەتەۋى ﴿وَعَذَهُمْ﴾ ھەرۋەھا گەفتىشىيان پىئى بىدە، بەلئىنىشىيان پىئىدە، دىلىشىيان خۇش بىكە، ﴿وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا﴾، شەيتانىش تەنبا بەلئىن و گەفتى فرىو دەريان پىدەدا، تەنبا تاۋان و خراپەيان بۇ دەپازىنىتەۋە و ھەلئان دەخەلەتئىنى.

﴿إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ﴾، بەلام بە دلىيايەۋە بەندەكانى من، تۇ دەستەلاتت بەسەرياندا ناشكى، واتە: بەندە ھەلئاردەكانى من، بەندە ساغەكانى من.

ئىنجا ئايا ئەۋە چۇن دەزانين؟ بەھۇى ئەۋەۋە كە: لە شۇيئەكانى دىكەدا، ئىبلىس خۇى دەلئى: ﴿إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمْ الْمُخْلِصِينَ﴾ (۸۳)، جگە لە بەندە ھەلئاردەكانت، كە خۇيئراۋىشەتەۋە: (المُخْلِصِينَ)، واتە: بەندە خۇ ساغكەرەۋەكانت، ئەۋانە ئىبلىس خۇى گوتوۋىيەتى: دەستەلاتت بەسەرياندا ناشكى، ئىنجا خۇاى پەرۋەردگارىش لەۋىدا فەرۋوۋىيەتى: ﴿قَالَ هَذَا صِرَاطٌ عَلَى مُسْتَقِيمٍ﴾ (۴۱) ﴿إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ إِلَّا مَنْ اتَّبَعَكَ مِنَ الْغَاوِينَ﴾ (۴۲) الحجر، كەۋاتە: لىرەدا (إِنَّ عِبَادِي)، واتە: عەبەدە ھەلئاردەكانم، عەبەدە خۇساغ كەرەۋەكانى من، بە ھەردوۋك خۇيئندەۋەكە:

(الْمُخْلِصِينَ): ھەلئاردەكان.

(المُخْلِصِينَ): خۇ ساغكەرەۋەكان.

ئەۋ بەندەنەى من كە ھەلئاردوۋن و، ئەۋ بەندەنەى من كە خۇيان ساغكردۆتەۋە، تۇ دەستەلاتت بە سەرياندا ناشكى.

﴿وَكَفَىٰ بَرِّكَ وَكِبَالًا﴾، پەرۋەردگارىشت بەسە بىركار و سەرپەشتىار و كاريپسپىردراۋ، بىئ، ھەر كەسىك كارى خۇى، ھەۋالەى خوا بىكات و پشت بە خوا بەستى، خوا بەسە كە سەرپەشتىار و مشوورخۇر و كار پىسپىرراۋى بى.

The banner includes the following elements:

- Central Image:** A portrait of a man wearing a turban and a light-colored shirt, with the text "www.alibapir.net" and "English - Uyghur - Korean" below it.
- Top Left:** Facebook icon and text "Alibapir" and "Alibapir".
- Top Right:** Facebook icon and text "Alibapir" and "Alibapir".
- Bottom Left:** YouTube icon and text "Alibapir" and "Alibapir".
- Bottom Right:** YouTube icon and text "Alibapir" and "Alibapir".
- QR Codes:** Two QR codes on the left and three on the right, linking to the website and social media.

مەسەلە گەرنەکان

مەسەلە یە کەم:

خوا فەرموویەتی: یاد بکەو! کاتێک بە فریشتە کاھان فەرموو: کپنووشی پێزگرتن بۆ ئادەم بەرن، تیکرا کپنووشیان برد، جگە لە ئیبلیس گوتی: ئایا کپنووش بۆ دروستکراویک ببەم، بۆ کەسێک ببەم، کە لە قورپێ دروستت کردووە؟ گوتی: ئایا ئەو دروستکراوەت دیووە کە پێزت لیگرتووە و بەسەر مندا هەلبژاردووە! ئەگەر هەتا قیامەتی مەھیلێوە، وەچەکە ی جگە لە کەمکیان، هەمووان بنبر دەکەم، گومرا دەکەم و، پێش خۆمیان دەدەم:

خوا فەرمووی: ﴿وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوْا لِاٰدَمَ فَسَجَدُوْا اِلَّاۤ اِبْلِیْسَ قَالَ ؕ اَسْجُدْ لِمَنْ خَلَقْتَ طِيْنًاۙ ۭ﴾ (٦١) قَالَ اَرۡءَیۡنَکَ هٰذَا الَّذِیۡ کَرَّمۡتَ عَلَیَّ لَیۡنَۤ اٰخَرَتِیۡۤ اِیۡنِ یَّوۡمِ الْقِیَمَةِ لَاۤ اَحۡتَنِکَۚ ذُرِّیَّتَهُۥٓ اِلَّاۤ اَقِلَّیۡلًاۙ ﴿٦٢﴾:

شیکردنەوی ئەم ئایەتانە، لە شەش بڕگەدا:

(١)- ﴿وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوْا لِاٰدَمَ﴾، یاد بکەو! کاتێک بە فریشتە کاھان فەرموو: کپنووش بۆ ئادەم بەرن، (لِلْمَلٰٓئِكَةِ)، (کە (ال) ی ناساندن (تعریف) ی لەسەرە، ئایا مەبەست پێی سەرچەم فریشتە کانە و (ال) بۆ (جنس)؟ یاخود مەبەست پێی کۆمەلە فریشتە یەکی دیاریکراون و (ال) بۆ (عهد)؟ هەردوو واکان ئەگەریان هەیە و زانیان لەوبارەووە بوونە دوو پا:

أ - هەندیکیان گوتووینانە: تیکرای فریشتەکانی خوا کپنووشی پێزگرتیان بۆ ئادەم بردووە.

ب - هەندیکیش گوتووینانە: کۆمەلە فریشتە یەکی تایبەت و دیاریکراو بوون.

بەلام گومانێ تێدانیه، - وەك پیشتریش باسمان کرد - کە مەبەست لە کپنووش (سَجْدَة)، لیڕەدا کپنووشی پێزلیگرتنە، نەك کپنووشی پەرستن.

(٢)- ﴿فَسَجَدُوْا اِلَّاۤ اِبْلِیْسَ﴾، تیکرا کپنووشیان برد، جگە لە ئیبلیس.

ئىنا ئایا ئیبلیس کییه و چ کهسه؟ له شوینی دیکه بۆ وینه: له سوورەتی (الکھف)دا بۆمان باسکراوه، که دەفەر موی: ﴿وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ أَفَتَتَّخِذُونَهُ وَذُرِّيَّتَهُ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِي وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّ بِئْسَ لِلظَّالِمِينَ بَدَلًا ۝۵۰﴾.

واته: یادبکەوه! کاتیک به فریشتە کاھان گوت: کړنووش بۆ ئادەم بیهن یه کسەر تیکرا کړنووشیان برد جگه له ئیبلیس {له هەموو قورئاندا تەنیا لیرەدا خوا بۆمان دەر دەخات که ئەو ئیبلیسە له جوړی جند بووه، نەك له جوړی فریشتە}، ﴿كَانَ مِنَ الْجِنِّ﴾، له جینن بوو، واش پێدەچێ، به پێی ئەو که له سوورەتی (الحجر)دا باسکراوه: ﴿وَالْجَنَّ خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ مِنْ نَارِ السَّمُورِ﴾ (۲۷)، واته: جانیشمان پێشتر له ئاگریکی بلیسەداری کونکەر دروستکردبوو، که مەبەست ئیبلیسە، ئیبلیس بابی جینن (أَبُو الْجِنِّ)، بێ.

﴿فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ﴾، له فەرمانی پەرورەدگاری دەرچوو.

﴿أَفَتَتَّخِذُونَهُ وَذُرِّيَّتَهُ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِي﴾، ئىنا ئایا خوێ و وه چه که ی جگه له من به دۆست و سەرپەشتیار و، به نیزیکی خۆتان، دەرگرن ﴿وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّ بِئْسَ لِلظَّالِمِينَ بَدَلًا﴾، له حالیک دا که ئەوان دۆزمنن بۆ ئێوه، ئەو خراپترین قەرەبوویە، خراپترین جیگرەوویە، بۆ ستهمکاران.

به پێی پرستەیی: (أَفَتَتَّخِذُونَهُ وَذُرِّيَّتَهُ أَوْلِيَاءَ...) دەبێ جینن هەموویان وه چه ی ئیبلیس بن.

(۳) - ﴿قَالَ أَأَسْجُدُ لِمَنْ خَلَقْتَ طِينًا﴾، ئیبلیس گوتی: ئایا کړنووش بۆ که سیك بهرم که له قورپی دروستکردوه؟ یانی: کاتیک که دروستت کردوه، قور بووه.

لیرەدا وشە ی (طیناً)، له پروی پێژمانی عەرەبییه وه دەبێتە (حال)، واته: (حَالٌ گۆنە طیناً)، ئایا کړنووش بۆ که سیك بهرم، له حالیکدا که ئەو له قورپییه.

(أَسْجُدُ) ئەم هەمزەیه ی پێش، بۆ پرسیار لیکردنی نکوولێیکه رانه (الاستفهام الإنکاری) یه، چونکه: (أَسْجُدُ) یانی: کړنووش دەبەم، به لām: (أَسْجُدُ)، یانی: ئایا کړنووش بهرم؟! یانی: ناگونجی، کړنووش ببهم، وهك یه کئ شتیکت وئ دەدا، دەلێی: ئەو شته ددهیه من؟ نکوولێی لئ دکه ی، که ئەو شته لهو کهسه وەر بگری و قبوولی بکه ی.

لیره‌دا جیی سهرنج ئەوه‌یه که ئیبلیس دە‌لی: ﴿أَسْجُدْ لِمَنْ خَلَقْتَ طِينًا﴾، دە‌لی: ﴿جَعَلَ جِنْسَ الطِّينِ حَالًا مِنْهُ لِيُحْقِرَهُ﴾، واتە: ڕەگەزی قوڕی کردووە بە (حَال) لە ئادەم دا، بۆ ئەوه‌ی بە که‌م تەماشاکردن و سووکایەتی پیکردن بگە‌یه‌نی.

بە‌لام بێگومان: ئادەم بە‌و ڕووحە، که خوا ﷻ قووی بە‌به‌ردا کرد، که دروستکراویکی تایبە‌تی خوا‌یه و، بە‌فەرمانی راستە‌وخۆی خوا دروست بوو: ﴿وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي﴾ (الحجر، ٢٩) ﴿قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي﴾ (الإِسْرَاءُ، ٨٥) بە‌لی بە‌و دروستکراوە‌ تایبە‌تی، که خراوە‌تە‌ نیو ئەو جە‌سته قوڕینه‌ی ئادە‌مه‌وه، ئادە‌م بۆ‌تە‌ جێ‌نیشینی خوا، بۆ‌تە‌ دروستکراویکی ڕیزلێ‌گیراوی خوا، بۆ‌تە‌ شایسته‌ی ئە‌وه که فریشتە‌کان ڕیزی لێ‌گیرن، که‌چی ئیبلیس خۆی بە‌سەر ئە‌و لایە‌نه جە‌وه‌رییه‌ی ئادە‌مه‌وه، هەر نابات، وه‌ک: ئادە‌م تە‌نیا قوڕ بێ، بێ‌خە‌به‌ر له‌وه که ئادە‌م تا‌کو تە‌نیا قوڕ بوو، تە‌نیا جە‌سته بوو، خوا بە‌ فریشتانی نە‌فه‌رموو: ک‌رنووشی بۆ‌ به‌رن، بە‌ل‌کو د‌فه‌رموئ: ﴿فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ﴾ (الحجر، ٢٩) واتە: هەر کاتێ‌ک جە‌سته‌که‌یم ڕێ‌ک خست، {یانی: وام لێ‌کرد که ئاماده‌ بێ، قووی ئە‌و ڕووحە‌ی بە‌به‌ردا بکه‌م} له‌ ڕووحی خۆ‌م قووم پێ‌دا‌کرد، ئە‌و کاتە‌ ک‌رنووشی بۆ‌ به‌رن.

هه‌تا تە‌نیا جە‌سته بوو، شایسته‌ی ئە‌وه نە‌بوو، که خوا بە‌ فریشتان ب‌فه‌رموئ: ک‌رنووشی بۆ‌ به‌رن، بە‌لام د‌وای ئە‌وه‌ی ئە‌و ڕووحە‌ تایبە‌تی، ئە‌و دروستکراوە‌ تایبە‌تی، که بە‌ فەرمانی راستە‌وخۆی خوا دروست بوو، ئە‌وه‌ی چۆ‌تە‌ به‌ر، ئنجا شایسته‌ی ئە‌وه بوو فریشتە‌ ک‌رنووشی بۆ‌ به‌رن، که‌چی ئیبلیس خۆی بە‌سەر ڕووحە‌که‌وه هەر نابات، وه‌ک ئادە‌م قوڕی‌کی ڕووت بێ و، ڕووحی تێ‌دا نە‌بێ!

(٤)- ﴿قَالَ أَرَأَيْتَكَ هَذَا الَّذِي كَرَّمْتَ عَلَيَّ﴾، ئیبلیس گوتی: ئا ئە‌و دروستکراوە‌ ده‌بینی! که ئە‌مه‌ش هەر بێ‌ڕیزی کردن و سووکایەتی پیکردن و، بە‌هه‌ند هه‌ل‌نه‌گرتنی ئادە‌مه، ﴿كَرَّمْتَ عَلَيَّ﴾ (٢٢) ئا ئە‌وه‌ت بینووه که تۆ ڕیزت لێ‌گرتووه و بە‌سەر مندا ڕیزت لێ‌گرتووه و هه‌ل‌نێ‌ژاردووه!

وشە‌ی: (أَرَأَيْتَكَ)، (مُرْغَبٌ مِنْ «أ» الإِسْتِفْهَام، وَ «رَأَى» وَ «ت» الْمُخَاطَبُ الْمُفْرَدُ الْمَرْفُوعُ وَ «ك» الْخِطَابُ)، (أَرَأَيْتَكَ)، که ئە‌مه پێ‌کهاتە‌یه‌کی زۆر سه‌رسوڕه‌ینه‌ره، له‌ چوار به‌ش پێ‌کهاتووه:

١- هه‌مه‌زی (إِسْتِفْهَام)، (أ).

٢- (رَأَى)، (أَرَأَيْتَ).

٣- (ت) ه‌ بۆ‌ تا‌کی، د‌وێ‌ندراو (أَرَأَيْتَ).

۴- (ك) جارێكى ديكه: تاكى دویژاو، (أَرَيْتَكَ)، ﴿أَرَيْتَكَ هَذَا الَّذِي﴾، ئا ئەوەت بینووه! ﴿كَرَّمْتَ عَلَى﴾، كه پێژت لێ گرتووه به سەر منداو، ههڵبژاردوه به سەر مندا.

رستهی: ﴿كَرَّمْتَ عَلَى﴾، یانی: (كَرَّمْتَهُ وَفَضَّلْتَهُ عَلَيَّ)، پێژت لێگرتووه و به سەر مندا ههڵبژاردوه: (ضَمَّنَ كَرَمَ مَعْنَى: فَضَّلَ لَذَا عَذِي بِعَلَى)، (كَرَّمَهُ)، واته: پێزی لێگرت، به لām لێره (كَرَّمَ)، به (عَلَى)، تێپهڕێناوه بۆ لای بهرکار (مَفْعُولٌ بِهِ)، تاكو مانای (فَضَّلَ) ی بخهڕێته ئێو، (فَضَّلَ) واته: ههڵبژاردوه، واته: ﴿كَرَّمْتَ عَلَى﴾، دوو واتیان دهگهیهنێ: پێژت لێگرتووه و، به سەر منیشدا ههڵبژاردوه.

۵- ﴿لَيْنَ آخِرَتَيْنِ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ﴾، ئا ئەو دروستکراوهی که پێژت لێگرتووه و، به سەر مندا ههڵبژاردوه: ئەگەر من بهیڵیهوه و، مۆلهتم بدهی تاكو پڕۆژی ههڵسانهوه.

۶- ﴿لَا تُحْتَنِكَنَّ ذُرِّيَّتَهُ إِلَّا قَلِيلًا﴾، وه چه که ی تێکرایان بنهر ده که م، یاخود جلهویان ده که م و لغاویان ده که م و پێش خۆمیان ده ده م، به ره و دۆزه خ، (إِلَّا قَلِيلًا)، جگه له که میکیان.

جیبی سه رنج ئەوه یه: که شه یتان له هه موو ئەو شوینانه دا، پێی خوش نه بووه شتێک بلی: که هه موو که س بزانی درۆیه، له هه موویان دا: به نده چاکه کانی خوا (عباد الله المخلصین) که لێره به که میک (قَلِيلًا)، ناویان ده بات، هه لداویرێ و جیایان ده کاته وه، خوای په ره وردگاریش له سووره تی (سبأ) دا پشگیری رایه که ی ئیبلسی کردوه، که ده فهرموێ: ﴿وَلَقَدْ صَدَقَ عَلَيْهِمْ أَنِلُسُ ظَنَّهُ فَاتَّبَعُوهُ إِلَّا فَرِيقًا مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ ﴿٢٠﴾ سبأ، واته: به دلنایای ئیبلیس گومانه که ی خۆی له سه ریان {له سه ره وه چه ی ئاده م} پاست برده سه ر {که گوتی: هه موویان گومرا ده که م، جگه له که میکیان}، جگه له کومه لێک له به روا داران، هه موویان شوینی که وتن.

که واته: درۆ هینده شتێکی خراپه، ئیبلسیش نه یو یستوه درۆیه ک بکات، هه موو که س بزانی درۆیه، هه لته ئیبلیس درۆی کردوه، وه ک له سووره تی (ابراهیم) دا پێشتر باس مان کرد: ﴿وَوَعَدْتُكُمْ فَأَخْلَفْتُكُمْ﴾ ﴿٢٢﴾ ابراهیم، واته: منیش به لێنم پێدان، به لێنه که شم نه برده سه ر، که واته: درۆی کردوه، به لām درۆیه کی کردوه، که له قیامه تی خه لک بۆی ئاشکرا ده بی، به لām درۆیه ک که هه ر له دنیا دا دیار بی، ئەوه که بلی: هه موویان گومرا ده که م، دوا ییش له دنیا دا دیار ده بی و، ئاشکرا ده بی، که نه خیر ئیبلیس ناتوانی هه موو وه چه ی ئاده م گومرا بکات، درۆیه کی نه کردوه هه ر له دنیا دا

كەشف بۆ، بەلام درۆیەکی كردووە، كە هەتا قیامەتی كەشف نابۆ، ئەویش بریتیە لەو بەلێنانەى كە ئیبلیس بە شوێن كەوتووانى خۆیان دەدا، ئەگەر ئاوا بكەن، ئاوا دەبۆ و، زیندوو بوونەووە نیه و، لێرسەووە نیه و، پێخەمبەرەن راست ناكەن و ... هتد، كە ئەوانە تاكو قیامەتی كەشف نابن.

پیشتر باسمان كرد: (الْإِحْتِنَاكُ: وَضْعُ الرَّكِبِ اللَّجَامَ فِي حَنْكِ الْفَرَسِ، لِيَرْكَبَهُ وَيُسِيرَهُ، فَهُوَ هُنَا مُثِيلٌ لِحَالِهِ ذُرِّيَّةِ آدَمَ إِلَى مُرَادِهِ)، دەلێ: (إِحْتِنَاكُ)، ئەوێهە كە بابای سوار لغاو بخاتە زار و شەوێلگەى ئەسپەووە، تاكو سواری بۆ و لێى بخورێ، ئەمەش وێناكردنە بۆ ئەووە كە چۆن شەیتان وەچەى ئادەم، بەرەو ئەو مەبەستەى دەیهوێ، دەبات، كە پیش خۆیان دەدات و، لێیان دەخورێ و دەیانبات.

وەك چۆن سواریك ئەسپێك كە لغاوى دەكات، دەتوانى بۆ ئەو مەبەستە بیاژوێ و، لێبخورێ كە دەیهوێ، لێرەدا هەلپێچانى ئیبلیسێش بۆ ئەو مەوقانەى كە هەلێاندەپێچى و بە قسەى دەكەن، واى وێنا كردووە وەك چۆن ئەسپێك لغاو دەكرێ، ئێرادەى دەكەوێتە دەست، ئەو سوارەو، پێشمەى دەكەوێتە دەستی و، بەرەو ئەو ئامانجەى دەیات كە دەیهوێ، بە هەمان شێوە ئیبلیسێش ئەوانەى كە شوێنى دەكەون، وەك پێشمەى لە مل كەردبن، جێهەو و لغاوى كەردبن، ئاوا بەرەو ئەو ئامانجەى كە دەیهوێ، پیش خۆیان دەدا.

ياخود وشەى (الْإِحْتِنَاكُ) يانێ: (الِاسْتِصَالُ)، دەگوێرێ: (اِحْتَنَكَ: الْجَرَادُ الزَّرْعَ: ذَهَبَ بِهِ كَلَّةً)، واتە: كۆللە هەموو كشتوكاڵەكەى خوارد، هەموو پرووەكەكەى خوارد، يانێ: لە بنى هێنا و لە ریشەووە بنبرى كرد.

AliBapir

www.alibapir.net

English - Persian - Urdu

مەسەلەى دووهم:

خو! بە ئییلیسی فەرموو: بېرۆ چیت پیدەکرۆ دریغی مەکه، هەر کەس لەوان شوینت بکەوئ، سزای دۆزەخە، سزایەکی پېر بە پێستە، هەر چیشت لەوان پئ کۆدەکرێتەو بە دەنگت تاویان بدە و، سوارە و پیادەتیان وەسەر بگێرە و، بەشداریی سامان و مندالیشیان بکە و، گفتیان پیدە، شەیتانیش تەنیا گفتی فریودەریان پئ دەدات، بە دنیایی تۆ بە بەندەکانم ناویری و، پەرودەگارت بەسە بریکارو سەرپەرشتیار و کار پێسپیراو بئ:

خو! دەفەرموئ: ﴿قَالَ أَذْهَبَ فَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ فَإِنَّ جَهَنَّمَ جَزَاءُكُمْ جَزَاءً مَوْفُورًا ٦٣﴾
 وَأَسْتَفْزِرُ مِنْ أَسْطَعَتْ مِنْهُمْ بِصَوْتِكَ وَأَجْلِبَ عَلَيْهِمْ بِخِيلِكَ وَرَجَلَكَ وَشَارَكَهُمْ فِي الْأَمْوَالِ
 وَالْأَوْلَادِ وَعَدُّهُمْ وَمَا يَعِدُّهُمْ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا ٦٤ إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ
 سُلْطَانٌ وَكَفَى بِرَبِّكَ وَكِيلًا ٦٥﴾

شیکردنەوێ ئەم ئایەتانە، لە نۆ برگەدا:

(١)- ﴿قَالَ أَذْهَبَ﴾ خو! فەرمووئ: بېرۆ، (أَذْهَبَ: اِمْضِ لِشَأْنِكَ، اِسْتَمِرَّ عَلَى عَمَلِكَ)، بېرۆ بە دوای حاڵی خۆت بکەو، یاخود بەردەوامبە لەسەر کاری خۆت.

گومانی تێدانیه که خوا دەفەرموئ: ﴿قَالَ أَذْهَبَ﴾، بېرۆ، مەبەست پئی فەرمان پیکردنی پوألەتیی نیه، بەلکو مەبەست بئ منەتکردنی ئییلیسەو، ئەم فەرمانە بە سیاق و سەلیقە دەزانرئ، کە ئەو هەرەشەیه، وەک چۆن کەسیک هەرەشە دەکات، تۆش دەلئ: دەبېرۆ چیت پئ دەکرئ، بیکە، مەبەستت ئەو نیه بچئ کارەکە ئەنجام بدات، بەلکو مەبەستت ئەو یە کە: تۆ هیچت پئ ناکرئ، یاخود: هەرچی بیکە، بە زیانی خۆت تەواو دەبئ.

(٢)- ﴿قَالَ أَذْهَبَ فَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ فَإِنَّ جَهَنَّمَ جَزَاءُكُمْ جَزَاءً مَوْفُورًا﴾، هەر کەسیک لەوان شوینت بکەوئ، واتە: لە مرووفەکان، لە وەچەى ئادەم، شوینت بکەوئ، ﴿فَإِنَّ جَهَنَّمَ جَزَاءُكُمْ جَزَاءً مَوْفُورًا﴾، بە دنیایی ئەو دۆزەخ سزاتانە، سزایەکی پېر بە پێست، سزایەکی زۆر و تیر و تەواو.

۳- ﴿جَزَاءً مَّقْفُورًا﴾، دەگوتری: (جَزَاءً جَزَاءً: أَعْطَاهُ عَنْ عَمَلِهِ عَوْضًا)، واتە: لە بری کردەوهە کە قەرەبووی دایە، (جَزَاءً مَعْنَى الْمَقْعُولِ)، (جَزَاءً)، بە مانای (مَقْعُول) ه، واتە: (مَجْزِي) قەرەبوویە کە دەدرێتەوه بە کەسیک، (مَقْفُور: إِسْمٌ مَّقْعُولٍ مِنْ وَفَرَةٍ، أَي: كَثْرَةٍ)، (مَقْفُور)، ناوی بەرکارە لە (وَفَرَةٍ) هاتو، (وَفَرَةٍ، كَثْرَةٍ)، زۆری کرد، (مَقْفُور: أَي: وَافِرًا وَافِيًا كَافِيًا)، واتە: شتێک کە زۆر بێ و، تێر و تەواو بێ و، بەشی ئەو شتە بکات.

۴- ﴿وَأَسْتَفْزِرُ مَنْ أَسْتَطَعَتْ مِنْهُمْ بِصَوْتِكَ﴾، هەر کامێک لەوان کە دەتوانی، بە دەنگی خۆت، هەڵقەنە و هەڵپێچە و، رای پێچە و پێش خۆتی بدە، (الْإِسْتَفْزَارُ: طَلَبُ الْفَرْ، وَهُوَ الْخِفَةُ وَالْإِنْزِعَاجُ، وَتَرْكُ التَّاقُلِ)، وشە (فَرْ)، پێشتر باسماں کرد بریتیه لە هەڵقەندنی کەسیک، هەڵپێچانی کەسیک، جوولاندنی کەسیک، کە لێردەدا: (فَرْ)، بریتیه لە سووکی و بێزارکردن و، هەڵقەندن و، واز لە تەنبەلی هێنان، (الْإِسْتَفْزَارُ: طَلَبُ الْفَرْ)، (إِسْتَفْزَار) داواکردنی سووکی و راپەراندن و هەڵقەندنه، لە شوێنی خۆی.

کە دەفەرموێ: (بِصَوْتِكَ)، بە تەئکید مەبەست پێی هاندانی شەیتان و دندەدانی و، خوتخوتەیتەتی، ئەگەرنا کەس دەنگی شەیتانی نەبێستو.

۵- ﴿وَأَجْلَبَ عَلَيْهِمْ بِخَيْلِكَ وَرَجِلِكَ﴾، (الْخَيْلُ: إِسْمٌ جَمْعُ الْفَرَسِ)، (خيل) ناوی کۆیه بو ئەسپ (فرس) ﴿وَأَجْلَبَ عَلَيْهِمْ بِخَيْلِكَ وَرَجِلِكَ﴾، (رَجْلِكَ: جمع الرجل، كَصَحْبٍ وَصَاحِبٍ)، (صَحْب) واتە: هاوێل، بە (صَاحِب) کۆدەکرێتەوه، (رَجْلٍ) یش، کۆی (راجل) ه، واتە: پیادەکان، پێرۆیه کان. (الْإِجْلَابُ: جَمْعُ الْجَيْشِ وَسَوْفُهُ، مُشْتَقٌّ مِنَ الْجَلْبَةِ وَهُوَ الصِّيَاحُ)، (جَلْبَةٍ)، واتە: بەسەردا هاوارکردن، (إِجْلَاب)، بریتیه لە کۆکردنەوهی سوپا و لێخوڕینی و پێش خۆدانی.

کە دەفەرموێ: ﴿وَأَجْلَبَ عَلَيْهِمْ بِخَيْلِكَ وَرَجِلِكَ﴾، یانی: سواره و پیادە خۆتیان بەسەر وەرێکە، (خَيْل)، هەر بە مانای ئەسپەکان دێ و کۆی (فَرَس) ه، بەلام هاوکات بە مانای ئەسپ سوارانیشت دێ، (رَجْلٍ) یش یانی: پیادە، هەلبەتە سوپا کاتی خۆی وابوو و، ئێستاش هەر وایە، لە سواره و پیادە پێک دێ: (الْمَشَاةُ وَالْدُرُوعُ)، پێرۆیه کان و سواره کان، کە ئێستا: دەببابە و مودەرپرەهە و سەیارەو ئەوانەن، کاتی خۆشی ئەسپ سواران بوون، بێگومان کە دەفەرموێ: ﴿وَأَسْتَفْزِرُ مَنْ أَسْتَطَعَتْ مِنْهُمْ بِصَوْتِكَ وَأَجْلَبَ عَلَيْهِمْ بِخَيْلِكَ وَرَجِلِكَ﴾، ئەمە هەمووی وێناکردنە، واتە: چۆن سوپایەک، یان دەوڵەتێک، یان هێزێک لەگەڵ هێزێکی دیکەدا، بەشەر دێ، ئەو لایەنە دیەهوی بەرهنگاری لایەنی بەرانبەر بێتەوه، هەرچی سواره و پیادە خۆیتەتی، دەنگیان دەدا و هەلیان دەپێچێ و،

رایان دەپېچى كه به گز تەرەفى به رانبه رياندا بکات، واتە: تۆش بهو شیوهیه بکه، ئاوا به خەستى دوژمنایه تى، وه چهى ئادەم بکه.

(۶) - ﴿وَشَارِكُهُمْ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ﴾، ههروهه به شاریان بکه له سامانیان و، له پۆله کانیاندا، ئەمه دواى زیاتر تیشکی ده خهینه سەر، واتە: چیت پى ده کړى، بو ئه وهى ئه وان هه لى و کهوت و ته صه پرروفى ناشه رعى له مال و سامانه کانیان دا بکه، به دلى تو، ئه و ئامانجانەى که تو ده ته وى بیانیه نه دی، هانیان بده بو، ههروهه له پۆله کانیاندا به شاری بکه، واتە: وابکه که مندا له کانیان بهو شیوهیه ته صه پرروفیان له گه لدا بکه و به کاریان بین، که تو ده ته وى.

(۷) - ﴿وَعَدُهُمْ﴾، ههروهه گفشیان پى بده و، دلشیان خوش بکه بو ئه و مه به ستانهى خوت، دواى خوا ده فهرموى: ﴿وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا﴾، به دلشیان شهنایش ته نیا به لى فریوده ریان پى ده دات، ئه و به لى نیهان پیده دا، که پى هه لئه له تین، فریوى پى بخون و کلاویان له سەر ده نى، ئه گه رنا به لى نه کانی نیه نه دی، وه که له سوورتهى (ابراهیم) دا، ئیبلیس له وى، له پۆرى دواى دا دان پیدادى و، پى لیده نى و ده لى: ﴿إِنَّ اللَّهَ وَعَدَكُمْ وَعْدَ الْحَقِّ﴾ (۲۲)، واتە: به دلشیان خوا به لى راستى پیدان، ﴿وَوَعَدْتُكُمْ فَأَخْلَفْتُكُمْ﴾ (۲۲)، واتە: منیش به لى نى پیدان، به لى نه که شم درو بو، به لى نه کهم پى چه وانه بو.

له وى شهیتان دانى پیدادى، لیره ش خوا ده فهرموى: شهیتان ته نیا به لى فریوده ریان پیده دا.

(۸) - ﴿إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ﴾، خوا له کو تایی دا: ئه وه پاده گه یه نى که به نده کانی من، تو ده سه لاتت به سه ردا ناشکین، لیره دا خوا ﷻ به پى وى ستى نه زانیوه به فهرموى: ﴿إِنَّ عِبَادِي الْمُخْلَصِينَ﴾، یان (إِنَّ عِبَادِي الْمُخْلَصِينَ)، ﴿لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ﴾، چونکه خوا پى شتر ئه و راستیه ی را گه یاندوه، ئیبلیس خوى به زمانى خوى، به زارى خوى، دانى به وه داهیناوه که: به نده هه لپژارده کانی خوا، یان به نده خو سا گه ره وه کانی خوا، ناکه ونه ژیر رکى شهیتان، ئیبلیس ده سه لاتت به سه رياندا ناشکى، ئنجا له بهر ئه وهى له شوینه کانی دیکه دا باسکراوه، لیره دا به پى وى ستى نه زانیوه باس بکات، ته نیا به وه نده وازى هیناوه، به فهرموى: ﴿إِنَّ عِبَادِي﴾، ئنجا مادام خوا ئه و به ندانه ی پالدا وه ته لای خوى، واتە: ئه و به ندانه ی که تایه تن به منه وه، بو من ساغ و ملکه چن، به وى ستى خویان بو من ملکه چن، تو ده سه لاتت به سه رياندا ناشکى و پىیان ناوړى.

۹- ﴿وَكَفَىٰ رِبْكَ وَكِيلًا﴾، پەرۋەردگارىشت بەسە بىرىكار و كار پىسپىرراو بى، (اَي: يَكْفِي رَبُّكَ لَوْ كَالْبَيْتِ، اَي: عَاصِمًا وَحَافِظًا)، پەرۋەردگارت بەسە: بىرىكار و سەرپەرشتىار و كار پىسپىرراوى تۆ بى، واتە: پارىزەر و چەپالەدەرى تۆ بى.

چوار كۈرتە سەرنج لەم ئايەتە:

يەكەم: ﴿وَاسْتَفْزِزْ مَنِ اسْتَطَعْتَ مِنْهُمْ بِصَوْتِكَ وَأَجْلِبْ عَلَيْهِم بِخَيْلِكَ وَرَجِلِكَ﴾، واتە: ھەرچى ھۆكار و ئامرازى ھەلخەلەتاندن و، خوتخوتە و گومرا كردن ھەيە، كۆى بکەوہ بۆ ئەوانەى لە ۋەچەى ئادەم شوپىنت دەكەون، ھەموو ھۆكارەكان بگرە بەر لە دژيان، بۆ ئەوہى ھەرچى زووتر ھەليانخەلەتيني و گومرايان بکەى، چيت پىدەكرى بىكە.

ليرەدا كە دەفەرموى: ﴿وَاسْتَفْزِزْ مَنِ اسْتَطَعْتَ مِنْهُمْ بِصَوْتِكَ﴾، ئەمە ھەرچەندە لە تەفسىرەكاندا نەمىنيوہ، بەلام پىم وايە: دژايەيتى ئىبليس بۆ مروڤان ويىنا كراوہ بە ليدانى شەپپوورى جەنگ و پىكھاتە و جۆرەكانى سوپا، كە بە گشتى دەبنەوہ بە: سوارە و پيادە، واتە: ۋەك چۆن شەپپوورى جەنگ ليدەدرى، تۆش ئاوا شەپپوورىيان بۆ ليدە، مۇسقىا و تەپل و دەھۆلى جەنگيان بۆ بكوته، بۆ ئەوہى ھەليان پىچى و رايان پىچى و ھەرچى جۆرەكانى ھىزى خۆتە، لە سوارە و پيادە بۆيان بخە رى و بەسەريان ۋەركە.

دووہم: ﴿وَاسْتَفْزِزْ مَنِ اسْتَطَعْتَ مِنْهُمْ بِصَوْتِكَ﴾، بەنسەت ئەم رستە قورئانيەوہ: ھەندىك لە تەفسىرەكان گوتتويانە: ئەمە بەلگەيە لەسەر ئەوہى بەكارھىنانى ئاميرەكانى مۇسقىا، ھەراملە! ئيمەش دەليين: ئەم ئايەتە ھىچ پەيوەندىي بەوہوہ نىە و ھىچ پەيوەندىي بە ئاميرەكانى مۇسقىاۋە نىە و، لە راستييدا ئەو شوپنەوارانەى لەو بارەوہ ھاتوون، ھەموويان ليكدانەوہ و تىگەيشتنى زانايان، لە ھاوہلان و شوپنكەوتوووان و زانايانى دىكە، كە زىدە ھەستىاريان ھەبووہ بەرانبەر بە ئاميرەكانى مۇسقىا، لەبەر ئەوہى لە پوژگارى ئەوان دا، ئەو ئاميرانەى مۇسقىا، زياتر نيشانەى كەسانى بى بەند و بار بوون، ۋەك لە زۆربەى پوژگارەكانيشدا ھەر وايە، ئەگەرنا ئەم ئايەتە كەم و زۆر پەيوەندىي بەوہوہ نىە و، من لە كتيبي: (چەند بابەتتىكى ھونەرىيە لە ژىر پۆشنايى قورئان و سوننەتدا) بە تەفصيل باسەم كردوہ، كە ئەسلى لە دەنگە خۆشەكاندا: دەنگى ئامير بى، دەنگى مروڤ بى، دەنگى تەير و توال بى، دەنگى تاقگە بى، ئەسلى لە دەنگى خۆشدا، ئەوہى كە يەككە لە نىعمەتەكانى خوا و شتىكى پەوايە، بەلام كاتىك كە بۆ مەبەستى خراپ بەكاردەھيترى، ئەو كاتە ھوكمەكەى دەگوڤرى، ئەگەرنا ئەگەر بۆ مەبەستى ھەلال، يان بۆ مەبەستىكى واجب، يان بۆ مەبەستىكى پەوا، بەكاربەيتى، ھوكمەكەى

له سهر ئه سلی خو، که بریتیه له رهوایه تی (إباحه) ده مینتیه وه، خواش ﷻ له قورئاندا، دهنگی خوشی به: یه کیک له موعجیزه کانی داوود ﷺ، داناوه: ﴿يَجِبَالُ أَوْبَىٰ مَعَهُ وَالطَّيْرُ وَالنَّارُ لَهُ الْحَدِيدُ ۝۱۰﴾ سبأ، وهک پشتریش باسماں کرد و له وباره وه فهرمایشتی پیغه مبه ریشمان هیئا که مه دحکردنی دهنگی خوشی داوودی تیدایه: (...لقد أوتيت مِزماراً من مزامير آل داود)^(۱).

سییه م: ﴿وَشَارِكُهُمْ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ﴾، (المُشَارَكَةُ: فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ: هِيَ أَنْ يَكُونَ لِلشَّيْطَانِ نَصِيبُهُ مِنْهَا، مِنْ حَيْثُ الْحَرَامُ وَالْإِسْرَافُ وَالتَّبْذِيرُ وَالْإِفْسَادُ)، هاو به شی کردنی شهیتان له سامانه کانیاندا ئه وه یه: که شهیتان پشک و به شی هه بی تیاند، له و پرووه وه که ئه و مال و سامانه له پری حه رامه وه وه ده ستبینن، یاخود: له شوینی حه رامدا خه رجی بکه، یان زیده پوی تییدا بکه، یان ده ستبلاوی تییدا بکه {واته: یان له حالیکدا ئامانجه که رهوایه، هه له خه رجی بکه، یان زیده پوی تییدا بکه، یان بو ئامانجی ناره و به کاری بینن} یان بو تیکدان و خراپه کاری به کاری بینن.

به نسهت پۆله کانیانه وه: هه م زینده به چالکردنیان ده گه یه نی، هه م ناولینانیان به ناوی خراپ ده گه یه نی، هه م ئه وه که ئه و مندالانه یان به شیوه یه کی ناشه رعیی په یدابی له پری زینا و داوین پیسییه وه، ههروه ها هه موو هه لّس و کهوت و ره فته ره کانی که مروّف ده یانکات، له گه لّ مندالانه کانیاندا، که ناشه رعیی بن، ئه وه هه مووی ده گریته وه.

(مجاهد) که یه کیکه له زانایانی تابیعین و قوتابی عه بدوللای کوری عه بیاس بووه، (خوا لیان پازی بی)، ده لّی: (إِذَا جَامَعَ الرَّجُلُ، وَلَمْ يُسَمِّ انْطَوَى الْجَانُّ عَلَىٰ إِخْلِيلِهِ، فَجَامَعَ مَعَهُ، فَذَلِكَ قَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿لَمْ يَطْمِئُنْ إِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌّ ۝۵۱﴾ الرحمن)^(۲).

مواجهید ده لّی: کاتیک که پیاو سه رجیی له گه لّ هاوسه ری دا ده کات، به لّام ناوی خوا ناهینی، جند خو له زه که ری ده ئالینی و کاتیک که له گه لّ خیزانیدا جووت ده بی، ئه ویش به شداری تییدا ده کات، ئه وه فهرمووده ی خوا ی به رزه،^(۳) که ده فه رموی: ﴿لَمْ يَطْمِئُنْ إِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌّ ۝۵۱﴾ الرحمن، واته: له پیش به هه شتییه کاندانه مروّف و،

(۱) أخرجه أحمد: ۲۳۰۱۹، والبخاري في الأدب المفرد: ۱۰۸۷، ومسلم: ۷۹۳، والنسائي في الكبرى: ۸۰۵۸، والدارمي: ۳۴۹۸، وابن حبان برقم ۸۹۲، والحاكم: ۷۷۵۷، وقال: صحيح على شرط الشيخين.

(۲) الجامع لأحكام القرآن: ۱۰، ص ۲۳۶.

(۳) واته: به شیکه له چه مک و واتای فهرمایشتی خواو، فهرمایشتی خوا ده یگریته وه نه که ئه وه مانای نایه ته که بن.

نە جند، لە گەڵ ئەو ئافره تانەدا جووت نەبوون، واتە: ئافره تانی که خواى به خشر به تايهت بو پياوانى ئيماندار له بههه شتدا دروستيان دهکات.

چوارهم: ﴿وَعَدَهُمْ﴾، (أَيَّ أَعْطَاهُمُ الْمَوَاعِيدَ بِحُصُولِ مَا يَرْغَبُونَهُ)، به ئينيان پييده که ئەوهی ئاره زوو يانه، (گوايه) بۆيان دیتە دی، بۆ وینه:

۱ - ئەوه که بته کانيان تکیان بۆ دهکەن.

۲ - ئەوه که ترسيان نهبن له سزای خوا.

۳ - ئەوه که به ئين بدات بهوانه که گوناھو سهريپچیی دهکەن، که له ززه ته ههرامه کانيان بۆ دابين دهبن!

۴ - ئەوه که بلين: سزا و پاداشت، زيندوو بوونهوه نيه.

ئەوانه هه موويان به ئيني شهيتان، بۆيه خوا دهفرموئ: ئەو به ئينانهی که شهيتان پييان ده دات، ته نيا فريو دان و، هه لئه تاندن و، کلاو له سه رنانن.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

The banner features a central portrait of a man in a military-style uniform. Above the portrait, there is text in Arabic and English. Below the portrait, the website name 'www.alibapir.net' is displayed. The banner also includes social media links for Facebook, YouTube, and Telegram, as well as QR codes for mobile app downloads. The text 'www.alibapir.net' is repeated at the bottom of the banner.

پیناسہی ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان لە ھەوت ئایەتان یێک دێ، ئایەتەکانی: (۶۶ - ۷۲) خوا ی بەرز و مەزن لەم ھەوت (۷) ئایەتەدا، باسی پینچ بابەت دەکات:

یەكەم: رام و دەستەمۆکرانی دەریا بۆ سەفەر و ھاتووچۆ تێداکردنی مەوڵەکان.

دوو: لە فریا ھاتنی خوا بۆ مەوڵان، لە کاتی ئی قەومان ی ئیو دەریادا، کە جگە لە خوا ھاواریان بە کەس ناگات و ھیچ کەس پینان پانگات.

سێ: ھەرپەشە و ھۆشداریی خوا بۆ مەوڵەکان، کە بەلای ناگەھان: ھەمیشە لە وشکانیی و دەریادا بۆیان لە بۆسەدایە، با پشتنی ئی نەکەنەوھەو خاترجەم نەبن.

چوار: راگەیانندی ئەو پاستییە کە خوا پیزی لە مەوڵان گرتوھەو، دەریا و وشکانیی بۆ ملکەچ کردوون و، بژیوھە خوش و بە سوودەکانی بۆ پەخساندوون و، بەسەر زۆریک لە دروستکراوانی خویدا، ھەلیبژاردوون.

پینجەم: باسی سەرەنجامی خیری پڕواداران ی راستە پئی گرتووی بەرچا و پوون و، سەرەنجامی شوومی دڵ کویرانی گومرا.

﴿ رَبِّكُمْ الَّذِي يُزْجِي لَكُمْ الْفُلْكَ فِي الْبَحْرِ لِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ إِنَّهُ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ۝٦٦ وَإِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ إِلَّا إِلَاهًا فَلَمَّا فُجِّعْكُمْ إِلَى الْبَرِّ أَعْرَضْتُمْ وَكَانَ الْإِنْسَانُ كَفُورًا ۝٦٧ أَفَأَمِنْتُمْ أَنْ يُخْصِفَ بِكُمْ جَانِبَ الْبَرِّ أَوْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ وَكِيلًا ۝٦٨ أَمْ أَمِنْتُمْ أَنْ يُعِيدَكُمْ فِيهِ تَارَةً أُخْرَى فَيُرْسِلَ عَلَيْكُمْ قَاصِفًا مِّنَ الرِّيحِ فَيَغْرِقَكُمْ بِمَا كَفَرْتُمْ ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ عَلَيْنَا بِهِ تَبِيعًا ۝٦٩ ﴿٦٩﴾ وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُمْ مِّنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى كَثِيرٍ مِّمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا ۝٧٠ يَوْمَ نَدْعُوا كُلَّ أُنَاسٍ بِإِمْئِهِمْ فَمَنْ أُوْقَىٰ كِتَابُهُ يَمِينُهُ فَأُولَٰئِكَ يَفْرَهُونَ كِتَابَهُمْ وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا ۝٧١ وَمَنْ كَانَتْ فِي هَذِهِ أَعْمَىٰ فَهُوَ فِي الْآخِرَةِ أَعْمَىٰ وَأَضَلُّ سَبِيلًا ۝٧٢﴾

مانای دەقا و دەقی ئایەتەکان

{پەرورەدگار تان ئەو کەسە یە کە کەشتیانتان لە دەریادا بوو دەئاژوێ، تاکو (بازرگانی و کار و کاسبی بکەن و)، لە بەخششی وی بخوازن، بە دنیایی ئەو (پەرورەدگارە تان) لە گەلتان بە بەزەییە ﴿٦٦﴾ ھەرکاتیکیش لە دەریادا زیانتان تووش بوو (گرفتار بوون) جگە لەوی، تیکرایی ئەوانە ی لێیان دەپاڕێنەو بەز دەبن، کەچی کە بەرەو وشکانیی قوتاری کردن، پرووتان (لە خوا) وەرگیرا، مرقیش سېلە و ناسپاسە (بەرانبەر بە خوا) ﴿٦٧﴾ ئایا ئیوہ خاترجەم (بئ ترس و بیم) بوون کە (خوا) بە بەری وشکانییتاندا پۆبچوئێ، یان بایەکی رامە لکەری خوڵ و وردە بەردتان بنیژێتە سەر، پاشان هیچ بریکار و سەرپەرشتیاریکتان نەبێ (دەربازتان بکات)؟! ﴿٦٨﴾ یان ئایا خاترجەم و بئ باک بوون، لەوہی (خوا) کەرەتییکی دیکە، بتانگێژێتەوہ نیوی (دەریا) و بایەکی تیکشکێنەرتان بنیژێتە سەر و، بە ھۆ نا سپاسییتانەوہ، نغروتان بکات، پاشان هیچ کەسیکتان چنگ نەکەوێ کە تۆلەستێن و، داواکاری ئەو مافەتان بئ، لێمان؟ ﴿٦٩﴾ بە دنیاییش ئیمە پێزمان لە وەچە ئادەم گرتوہ، لە وشکانیی و دەریادا (بە ھۆی پەخساندن ئی ھویەکانی بار و سوارەوہ) ھەلمانگرتوون و، لە بژیوہ چاک و سوودبەخشەکان پێمان داون و، بەسەر زۆریک لە دروستکراوانماندا ھەلمانبژاردوون ﴿٧٠﴾ پۆژیک (یاد بکەوہ!) کە ھەر کۆمەلە خەلکە بە (ناوی) پیشەوا یە کەیانەوہ بانگ دەکەین، ئنجا ھەر کەس نووسراوہ کە ی بە دەستی پاستی بدیژتەوہ، ئا ئەوانە نووسراوہ کەیان دەخویننەوہ و، ھیندە ی دەزووی سەر نیوکە خورماش ستەمیان لئ ناکرێ ﴿٧١﴾ ھەر کەسیکیش لەم (ژیانی دنیای) ەدا کویر بئ، (کویردۆل بئ، لە ئاست ھیدایەتی خوادا) ئەوہ لە پۆژی داویدا، کویر و پئی لئ ون بووتریشە ﴿٧٢﴾}.

شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان

(یُزَجَى): واته: لئ ده خوړی ده ئاژووی: (زَجَى الشَّيْءُ زَجْوًا: سَاقَهُ وَدَفَعَهُ بَرْقِقٍ، أَرْجَى الشَّيْءِ، زَجَاهُ وَزَجَى الشَّيْءِ، أَي: سَهَّلَهُ وَالْمُزَجَى: الْقَلِيلُ)، (يُزَجَى) له (أَرْجَى) هوه هاتوه، (أَرْجَى يُزَجَى) واته: لئى خوړی، چونکه ده لئ: (زَجَى الشَّيْءُ، زَجْوًا سَاقَهُ وَدَفَعَهُ بَرْقِقٍ) شته که ی پیش خوډاو، لئى خوړی و ئاژوو تی به نه رمیی، (أَرْجَى الشَّيْءِ أَي: زَجَاهُ) که واته: (أَرْجَى) له گه ل (زَجَى) له گه ل (زَجَى) هه رسیکیان به مانای لئ خوړین، دین و هه رسیکیان کرداری تپه پر (مُتَعَدِّي) ن و پیوستیان به بهرکار (مفعول به) ده کات.

هه روه ها (زَجَى) وه ک چو ن به مانای (زَجَى) و (أَرْجَى) دئ، واته: لئى خوړی و پیش خویدا و ئاژوو تی، به هه مان شیوه به مانای ئاسان کردیش دئ، (زَجَى): ئاسانی کرد (سَهَّلَهُ)، هه روه ها (مُزَجَى) به مانای که م دئ، ده گوتری: (شَيْءٌ مُزَجَى) واته: شتیکی که م، یان (بَضَاعَةٌ مُزَجَاةٌ) به (تاء) واته: که ل و پهل و شمه کیکی که م بایه خ، بوچی؟! چونکه شتی که م، که نرخ و به های که م بئ، پال پیوه دهنری به ئاسانی، به لام شتی که نرخى زور بئ، ده ستی پیوه ده گیرئ.

(أَنْ يَخْسِفَ بِكُمْ): که به زه ویتاندا به ریتته خوار، (أَنْ يَخْسِفَ بِكُمْ) یانی: (أَنْ يَخْسِفَ بِكُمْ الْأَرْضُ) وشه ی (أَرْضُ) ی باس نه کردوه، له بهرته وهی ده زانری، که ته وهی له بن پیی مروقتدا پروده چوینری و، مروقت پییدا ده بردریتته خوار، هه ر زه ویه.

ده گوتری: (خَسَفَتِ الْأَرْضُ خَسْفًا وَخُسُوفًا: غَارَتْ بِمَا عَلَيْهَا، وَخَسَفَ اللَّهُ بِهِمُ الْأَرْضَ: غَيَّبَهُمْ فِيهَا) (خَسَفَتِ الْأَرْضُ خَسْفًا وَخُسُوفًا) واته: تهو زه ویه پروچوو، به وهی که له سه ریه تی (وَخَسَفَ اللَّهُ بِهِمُ الْأَرْضَ: غَيَّبَهُمْ فِيهَا) خوا له زه ویدا ونی کردن په نهانی کردن، واته: به زه ویدا بردنیه خوار و پییدا پروی چواندن.

(حَاصِبًا): (الْحَاصِبُ: الْحَصْبَاءُ وَالْحَصْبُ: صِغَارُ الْحِجَارَةِ) (حَصْبَاءٌ) و (حَصْبٌ) بریتیه له ورده به رد، به ردی گچکه، چهو.

(حَاصِبٌ) به دوو واتا هاتوه:

یەك: (مَكَانٌ ذُو حَصْبَاءَ) شوینیک که ورده بهردی لی بن.

دوو: (الرَّيْحُ الشَّدِيدَةُ تَحْمِلُ التُّرَابَ وَالْحَصْبَاءَ) بایه کی توند، که هه م گَل و هه م ورده بهرد، (چهو) له گهَل خوی پامالئ.

(تَارَةً أُخْرَى): واته: که پەتییکی دیکه، (التَّارَةُ: الْمُدَّةُ، وَالْحَيْنُ، وَالْجَمْعُ: تَيْر) (تیر) کوئی (قَارَة) یه، واته: جاره کان، (تَارَة) به مانای که پەت، یان به مانای کات دئی، کاتیکی دیکه، که پەتییکی دیکه.

(قَاصِفًا): (الْقَصْفُ: الْكَسْرُ وَالْهَشْمُ: هِيَ الرِّيحُ الَّتِي تَكْسِرُ مَا جَرَتْ عَلَيْهِ مِنَ الشَّجَرِ وَالْبَنَاءِ)، (قَصَف) به مانای تیکشکاندن دئی، که لیره دا (قَاصِف) بایه که هه ر شتیک به سه ریدا پروا له دره خت و خانوو به ره، تییکی بشکیئ.

(تَبِيعًا): (تَبِيع: التَّابِعُ الْمُطَالِبُ بِالتَّارِ وَالْخَادِمُ التَّابِعُ، وَالْعَجَلُ) (تَبِيع) واته: شوین که وتوو، که سیك که به دواى شتیکدا ده چئ و داواى تۆله ده کا (وَالْمُطَالِبُ بِحَقِّ) ههروهه (تَبِيع) به مانای که سیکه که داواى مافیك ده کات، ههروهه به مانای شوینکه وتوو و خزمه تچیی دئی، که به دواى گه وره که ی ده که وئ بۆ ئه وه ی خزمه تی بکات، ههروهه به مانای به چکه ی په شه و لاخیش دئی، واته: گۆلک.

(فَتِيلاً): (فَتِيل: مَا فَتَلَهُ الْإِنْسَانُ بَيْنَ أَصَابِعِهِ مِنْ خَيْطٍ أَوْ وَسَخٍ، الْخَيْطُ الَّذِي فِي شَقِّ النَّوَاةِ)، (فَتِيل) ئه وه یه که ئینسان له نیوان دوو په نجه کانیدا، بای ده دات، له چلک، یاخود ده زوو، به دوو پیتکه ده پیروئیی، ههروهه به وه ده زوو ی سه ر نیوکی ده نکه خورماش ده گوترئ، که ده زوو یکه وه ک چۆن به دوو په نجه شتیک ده خرئته نیو دوو سه ره په نجه وه، ئه ویش شتییکی باریکه وه ک ده زوو یک.

مانای گشتی ئایه‌ته‌کان

خوای **سُفُن** له‌م جهوت ئایه‌ته‌دا، باسی چهند بابۀ تیک ده‌کات، که سه‌ره‌تا ده‌ست پیده‌کات به‌ خستنه‌ پرووی یه‌کئی له‌ چاکه‌و نیعمه‌ته‌ مه‌زنه‌کانی خوئی، که بریتیه‌ له‌ پام کردن و ده‌سته‌مۆ و ملکه‌چکردنی ده‌ریا، بۆ سه‌فه‌رو بارو سوار و هاتووچوئی مروّقان، ده‌فه‌رموئی:

﴿ رَبِّكُمْ الَّذِي يُزِيحُ لَكُمْ الْفُلْكَ فِي الْبَحْرِ لَتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ إِنَّهُ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ۝۱۶ ﴾، په‌روه‌ردگارتان ئه‌و که‌سه‌یه‌ که‌شتیه‌کانتان بۆ ده‌ئاژوئی، که‌شتیه‌کانتان بۆ لی ده‌خوړی له‌ ده‌ریادا.

وشه‌ی (الْفُلْكَ) هه‌م به‌ مانای یه‌ک که‌شتی (السفينة) دی، هه‌م به‌ مانای کوئی که‌شتیه‌کان (السُّفُن) یش دی.

خوای **سُفُن** ته‌نیا وشه‌ی (الْفُلْكَ) ی به‌کاره‌یناوه‌ له‌ قورئاندا، که به‌ زوړیی له‌ هه‌موو سیافه‌کاندا، هه‌م مانای که‌شتیه‌ک ده‌گه‌یه‌نئ، هه‌م به‌ مانای کۆمه‌له‌ که‌شتیه‌کیش دی، به‌لام ئه‌گه‌ر وشه‌ی (سَفِينَة) ی به‌کاره‌ینابایه‌، ئه‌وکاته‌ هه‌ر یه‌ک که‌شتی ده‌گه‌یاندا و، ئه‌گه‌ر (سُفُن) بووایه‌ ئه‌وکاته‌ ته‌نیا چهند که‌شتیه‌کی ده‌گه‌یاندا، به‌لام خوای **سُفُن** وشه‌یه‌کی به‌کاره‌یناوه‌، که هه‌م مانای تاک ده‌گه‌یه‌نئ، هه‌م مانای کوئی ده‌گه‌یه‌نئ، په‌روه‌ردگارتان ئه‌و که‌سه‌یه‌: که‌شتیه‌کانتان بۆ ده‌ئاژوئی له‌ ده‌ریادا، واته‌: ده‌ریای وا لیکردوه‌، که که‌شتیه‌کان تیدا برۆن، وه‌ک چۆن هه‌واشی وا لیکردوه‌ که‌ فرۆکه‌کان تیدا برۆن، مه‌به‌ست له‌ ئاژوووتنی خوا بۆ که‌شتیه‌کان ئه‌وه‌یه‌، واته‌: خوا ده‌ریا و ئاوی وا دروستکردوه‌: که‌شتی بتوانی له‌سه‌ری برۆن و بخزن، نه‌ک وه‌ک وشکانیی، که له‌ بنیدا نه‌روات، ئاو له‌ بن که‌شتیه‌که‌دا ده‌خزئ و ده‌روات، شله‌، ﴿ لَتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ ﴾، بۆ ئه‌وه‌ی له‌ به‌خششی خوا داوا بکه‌ن واته‌: پیدایه‌ بێن و بچن و، بازرگانیی و کار و که‌سابه‌ت بکه‌ن.

خوا لێره‌دا ئه‌و مال و سامانه‌ی که به‌ هوئی بازرگانیی و، کار و که‌سابه‌ته‌وه‌ وه‌ده‌ست دی، یاخود ئه‌وه‌ی که له‌ ده‌ریادا راوی ده‌که‌ن، ئیستا زۆرجاران که‌شتی، بۆ پاوکردنی

ژیاندارانی نیو دەریا بە کاردی، ئەک هەر بەس بۆ مەبەستی گواستنەوهی کەل و پەل و،
 مەروڤه کان و باروسوار، ئەوانەى هەموو بە: بەخشى خوا (فضل الله) ناوبردوون، ﴿إِنَّهُ
كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا﴾، بە دنیایی ئەو لەگەڵتان بە بەزەیی و میهرەبانه.

ئنجای بە بۆنەى پۆشتنی کەشتییه کانهوه بە نیو دەریادا، بۆ داواکردنی بەخشى خوا،
 کە مەبەست پێی ئەو بژیوو پۆزییه، کە بە سواریی کەشتییه کان دەستیان دەکەوێ، چ
 وەك بازگانیی، چ وەك گواستنەوهی کەل و پەل، چ وەك پاووشکار لە دەریادا، دەفهرموێ:
 ﴿وَإِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ إِلَّا إِيَّاهُ﴾، هەر کاتیک زیانیکتان لە دەریادا
 تووش بوو، واتە: گرفتار بوون، ﴿ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ إِلَّا إِيَّاهُ﴾، جگە لەوێ، ئەوانەى لێیان
 دەپارێنەوه، هەموویان ون دەبن، جگە لەو خوایهى کە دەریای بۆ پام و دەستەمۆ کردوون،
 ئەوانەى دیکەتان هەموو لێ ون دەبن، واتە: هەر بانگیان ناکەن، یاخود ئەگەر بانگیشیان
 بکەن، نین، تاكو لە فریاتان بێن و دەربازتان بکەن! ﴿فَلَمَّا تَخَجَّكَ إِلَى الْبَرِّ أَعْرَضْتُمْ﴾، کەچی
 دواى ئەوهى دەربازی کردن بۆ وشکانی، پشتتان هەڵکرد، پشتتان لە خوا کرد، لاملتان
 لە خوا کرد، ﴿وَكَانَ الْإِنْسَانُ كَفُورًا﴾، بە دنیایی مەروڤ سپڵە و ناسپاسە، واتە: مەروڤیک
 دەستی هیدایەتی خواى نەگەیشتبێ، یاخود مەروڤى بێپروا.

﴿أَفَأَمِنْتُمْ أَنْ يُخْصِفَ بِكُمْ جَانِبَ الْبَرِّ﴾، ئایا خاتەر جەم بوون و، بێ ترس و بیم
 بوون، کە خوا بە لای وشکانییدا پۆتان بچوینى، ئەو وشکانییهى کە دەچنە سەرى،
 پێتان وایە کە دەرباز بوون لە مەترسیه کانی نیو دەریا، ناگونجێ ئەو وشکانییهش لە
 بتاندا پۆبجێ، ئایا خاترجەم بوون لەوه؟!

﴿أَوْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا﴾، یاخود: هەر لەو وشکانییهدا کە بوێ چوون،
 لەو سەر زەمینەدا کە لە کەشتییه کان دابه زیون و چوونه نیوی، ئەگەر زهوییه کەش
 لە ژیرتان پۆنەچێ و پێدا نەچنە خوار، ئایا خاترجەم بوون لەوه کە: خوا بایه کی
 پامالکەرى خۆل و چهوو ورده بەردتان، بنێرێتە سەر، بایه کی بههێز، وەك دەبینین ئەو
 بایانهى کە هەڵدەکەن، دار و بەرد پامالمان، بگره گەردەلوولی وا ههیه سه یاره لوول
 دەدات و هەڵدەگرێ، دار و درهخت تیکدەشکینێ، خانووبەرەکان دەرووخینى، ﴿ثُمَّ
 لَا تَجِدُوا لَكُمْ وَكِيلًا﴾، ئنجای هێچ کار پێ سپێردراوێک و، هێچ سەرپەرشتیارێکتان
 دەست نەکەوێ، کە دەربازتان بکات لەو بایه بههێز، یان لەو بە زهوییدا چوونه
 خوار و پۆچوونه؟

﴿ أَمْ أَمِنْتُمْ أَنْ يُعِيدَكُمْ فِيهِ تَارَةً أُخْرَى ﴾، يان ئايا خاترجەم و بى بىم و بى باک بوون، لەو ەى خوا کاتىكى دىکە، کەرەتتىكى دىکە بتانگىرپىتەو ە نىوى، واتە: نىو دەريا، ﴿فَيُرْسِلْ عَلَيْكُمْ قَاصِفًا مِنَ الرِّيحِ﴾، ئنجا بايەكى تىکشكىنەرتان بنىرپتە سەر، بايەكى بەهيز کە شت تىک دەشكىنى، ﴿فَيَغْرِقْكُمْ بِمَا كَفَرْتُمْ﴾، بە ەوى ناسوپاسىيتانەو ە نغروتان بکات، نغوومتان بکات لە دەريادا، ﴿ثُمَّ لَا يَجِدُوا لَكُمْ عَلَيْنَا بِهِ تَبِيعًا﴾، دوايىش ەىچ داواکارىكى مافەکانتان، يان داواکارى تۆلەتان لە تيمە، چنگ نەکەوى، واتە: ەىچ کەستان چنگ نەکەوى، کە بە دواى مافى تىو ە بکەوى و داواى ماف و قەرەبووتان بۆ بکات، لە تيمە، ياخود تۆلە لە تيمە بکاتەو، ئايا لەو ە دلىيا بوون؟!

خوا ﷻ ەك پرسیار کردنى نکوئىلىلکەرانە و، سەرزنشتکەرانە ەو پرسیارانە دەکات، دوايى دەفەرموى: ﴿وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ﴾، بە دلىيايەو ە پىزمان لە ەچەى ئادەم گرتەو، ﴿وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْوَرْدِ وَالْبَحْرِ﴾، لە وشکانى و دەرياش دا ەلمانگرتوون، واتە: ەوىەکانى ەات و چوى نىو وشکانى و دەريامان بۆ ەخساندوون، کە سوارى ەوکارەکان بىن، ﴿وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ﴾، ەروەها لە بژىو ەخوش و بەتام و بە سوودەکان، پيمان داوون، ﴿وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى كَثِيرٍ مِمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا﴾، بەسەر زورىك لەوانەش دا کە دروستمان کردوون، ەلمان بژاردوون، واتە: مروڤەکاغان بەسەر زور لە دروستکراو ەکاغاندا، ەلبىژاردوون، دوايى ەو ەروون دەکەينەو ە کە مەبەست پى چىيە؟!

ئنجا دىتە سەر بابەتتىكى دىکە، دەفەرموى: ﴿يَوْمَ نَدْعُوا كُلَّ أُنَاسٍ بِإِمْئِهِمْ﴾، واتە: ياد بکەو! پوژىك ەەر کوۋمەلە خەلکىک، بە ناوى پيشەوايەکەيانەو ە بانگ دەکەين، کوۋمەللى شوين فلانکەس کەوتوون و، کوۋمەللى بە دواى فلانکەس کەوتوون، يان بە دواى بەرنامەيەک کەوتوون، يان بە دواى فلان کتپيە کەوتوون، بانگيان دەکەين:

﴿فَمَنْ أَوْفَىٰ كِتَابَهُ، بِمِيزَنِهِ﴾، ئنجا ەەر کەسىک نووسراو ەكى خوى، بە دەستى راستى وى بدرپتەو ە ﴿فَأُولَٰئِكَ يقرءون كِتَابَهُمْ﴾، ئا ەوانە نووسراو ەكى خويان دەخويننەو ە، چونکە پى دلخوشن، بويە دەخويننەو ە، شانازى پىو ەکەن، بە پروانامەکەى خويان، بە لىستى کردەو ەکانى خويان، کە لىستىكى نوورانىيە، پىرە لە کردەو ە چاک تيدا تۆمارکراو، ﴿وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا﴾، بە ەندازەى دەزووى سەر نىو کە خورماش، ستەميان لى ناکرى!

﴿وَمَنْ كَانَتْ فِي هَذِهِ أَعْمَى﴾، ھەر كەس سېكش لەم ژيانى دىيەدا، كۆير بى، واتە: كۆيردۆ بى، نەك كۆيرى چاۋ، بەلكو كۆيرى دۆ و عەقل بى، ھەق نەبىنى، ﴿فَهُوَ فِي الْآخِرَةِ أَعْمَى﴾، لە مەنزلگای كۆتايى دا كۆيرتريشە، ياخود: لەوئى چاۋى دليشى و، چاۋى سەريشى كۆير دەبى، ﴿وَأَضَلُّ سَبِيلًا﴾، گومراتريشە، واتە: گومراترە لەوھى كە لە دنيادا بوو، يانى: گومرا بوونى دوا پۆژى و، كۆير بوونى دوا پۆژى، لە ھى دنيای زياترو، بە زەپترە.

ليرەدا خواى دادگەر باسى ئەوھى نەكردوھ، كە بە دەستى چەپيان نامەى كردهوھەكانيان دەدرېتەوھ، چونكە لە شوئەكانى ديكە ئەوھە باسكراوھ، بەلام ليرەدا خوا ﷻ باسى شتيكى كردوھ، كە ئەمە زېدەيە، بۆ سەر ئەوھە كە نامەى كردهوھەكانيان لە پشتەوھە راو، لە لای چەپرا، وئى بدرېتەوھ، كە بریتيە لەوھى لە دواپۆژدا كۆير دەبن و گومراو سەرگەردان دەبن، زياتر لەوھى كە لە دنيادا، كۆيرو گومراو سەرگەردان بوون.

The banner is divided into several sections with a central portrait of a man in a military-style uniform. Above the portrait, it says "www.alibapir.net" and "www.alibapir.net" in English and "www.alibapir.net" in Arabic. Below the portrait, it says "www.alibapir.net" and "www.alibapir.net" in English and "www.alibapir.net" in Arabic. The banner also features various social media icons and links, including Facebook, YouTube, and a QR code. The text "AliBapir" is prominently displayed in the center.

مەسەلە گەرنەکان

مەسەلە یە کەم:

خوا فەرموویەتی: پەرورەدگارتان ئەو کەسە یە کە کەشتییە کانتان لە دەریادا بۆ دەئاژووی، تاکو کار و کاسبی و بازرگانی بکەن و لە بەخششی خوا بە دەست بێنن، چونکە خوا پێتان میهرەبان و بە بەزەییە، هەڕکات تووشی زیانێک بوون و گرفتاریش بوون لە دەریادا، جگە لە خوا، لە کەس ناپارێنەو، چونکە دەزانن کەس لە فریاتان نایەت، هەڕکاتێکیش دەربازی و شکانی کردن، ئێوە پشت هەڵدەکەن و، مەروڤیش ناسو پاسە بەرانبەر بە پەرورەدگاری، ئایا خاترجەم و بێ ترس بوون، کە بەلای و شکانیاندا پوچوین، یان بایەکی پامالکەرتان بۆ بنێری و هیچ فریاد پەسیکتان چنگ نەکەوی؟ یان ئایا خاترجەم و بێ ترس بوون، کە جاریکی دیکە بتانگێڕێتەو نێو دەریا و، بایەکی تێکشکێنەرتان بۆ بنێری و نەروۆتان بکات و، هیچ کەسیشتان چنگ نەکەوی، کە داواکاری مافی ئێوە بێ لە ئێمە واتە: تۆلەتان بۆ لە ئێمە بکاتەو؟!

خوا دەفەرمووی: ﴿رَبُّكُمُ الَّذِي يُزْجِي لَكُمُ الْفَلَكَ فِي الْبَحْرِ لِيَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ ۗ إِنَّهُ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ۝٦٦﴾ وَإِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ إِلَّا إِلَاهًا فَلَمَّا بَجَّكُمُ إِلَى الْبَرِّ أَعْرَضْتُمْ وَكَانَ الْإِنْسَانُ كَفُورًا ۝٦٧ أَفَأَمِنْتُمْ أَنْ يُخْسِفَ بِكُمْ جَانِبَ الْبَرِّ أَوْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ وَكِيلًا ۝٦٨ أَمْ أَمِنْتُمْ أَنْ يُعِيدَكُمْ فِيهِ تَارَةً أُخْرَىٰ فَيُرْسِلَ عَلَيْكُمْ قَاصِفًا مِنَ الرِّيحِ فَيَغْرِقَكُمْ بِمَا كَفَرْتُمْ ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ عَلَيْنَا بِهِ تَبِيعًا ۝٦٩﴾

شیکردنەوێ ئەم ئایەتانە، لە چوار دەبرگەدا:

(١)- ﴿رَبُّكُمُ الَّذِي يُزْجِي لَكُمُ الْفَلَكَ فِي الْبَحْرِ﴾، پەرورەدگارتان ئەو کەسە یە کە کەشتییە کانتان، (یان کەشتیتان) لە دەریادا بۆ لێدەخوێ و دەئاژووی، بێگومان پستە ی ناوی (الْجُمْلَةُ الْإِسْمِيَّة) بەردوامی و چەسپاوی دەگەین، ﴿رَبُّكُمُ الَّذِي﴾، پەرورەدگارتان ئەو کەسە یە، کە بەردەوام....

که دهفه رموی: ﴿يُزْجِي لَكُمْ﴾ (يُزْجِي) (الْفِعْلُ الْمُضَارِع) هو، تازه بوونه وه دهغه یه نی.

که دهفه رموی: ﴿رَبِّكُمْ الَّذِي﴾، ئەمه ناساندن (تعریف) ی خواجه عزوجل.

که دهفه رموی: ﴿يُزْجِي لَكُمْ الْفُلْكَ فِي الْبَحْرِ﴾، ههم (الْفُلْكَ)، ههم (الْبَحْرِ) ههر دووکیان (ال) ی ته عریفیان له سه ره بۆ (جنس) ن، واته: ته نیا پهروه ردگارتان سه رجه م که شتیانتان له تیکرای ده ریا یان دا بۆ ده ئاژۆی، ته نیا پهروه ردگارتان توانیویه تی ئا و لیبکات، ئاوی ده ریاکان و لیبکات، که که شتی تییدا بروت و بیت و بچن.

(۲) - ﴿لَتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ﴾، بۆ ته وه ی له به خششی خوا بخوازن، (الْبِتْغَاءُ: الطَّلَبُ، وَالْفَضْلُ: الرِّزْقُ، وَالْمَقْصُودُ بِهِ التَّجَارَةُ)، بۆ ته وه ی له به خششی خوا بخوازن، واته: داوا بکه ن، به هو ی سوار بوونی که شتیان وه له ده ریادا، هاتووچۆ کردتان، ده بیته هو ی ته وه ی بژیویک که به خششی خواجه و، پیتان ده دا، داوا بکه ن وه دهستی بین.

زۆربه ی توێژه ره وان ته نیا به بازگان یی، لیکیان داوه ته وه، به لام وه ک باس مان کرد: ئیستا که شتییه کان و پرای ته وه که بۆ هاتووچۆ و بار و سوار و گواسته وه ی که ل و په ل، به کارده هیترین، به تایبه تی ئیستا: گواسته وه ی نه وت و غاز و ئاسن و ته و شته قورسانه، به هه مان شیوه بۆ راووشکاریش به کارده هیترین، بۆ ده ره یانی ته و بژیوه ی که له خودی ده ریاکاندا هه یه، له و ئاژۆ و ژياندارانه ی که تیاندا هه ن، که هه موویان گوشتیان هه لال و په وایه، جگه له وه ی که دیار ب، زیان به خشه، بۆ ته وه ش به کارده هیترین.

(۳) - ﴿إِنَّهُ كَانَتْ بِكُمْ رَحِيمًا﴾، به دلنیا یی ته و (خوا) به رانه رتان به به زه ییه، ئەمه ئاگادار کردنه وه ی مرو فقه، که: خوا ﷻ بۆیه وای بۆ کردوون، چونکه له گه لتان میهره بان و به به زه ییه.

(۴) - ﴿وَإِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ﴾، ههروه ها هه ركات له ده ریا ش دا زیانکتان تووش بوو! زیانی نیو ده ریا بریتیه له وه که بای به هیتر هه لبکات! ئنجا که سیک قه دری ته و نیعمه تی ده رباز بوون له نیو ده ریا ده زانی، که سواریی که شتی بووبی!

جاری دیکه ش باس م کردوه: ئیمه له سالی (۱۹۹۸ز) له دوورگه ی (مالتا) وه که دوورگه یه که له نیو ده ریا ی سپی نیوه راست دا، به بانگه یشتی حکوومه تی (لیبیا) بۆ کۆبوونه وه یه کی گشتی چووینه شاری: (بنغازی)، که که شتییه که مان نزیکه ی بیست (۲۰) سه عات، یان زیاتر له ده ریادا بوو، ته نیا بۆ سه ریکی، هه ردووک سه ری ده وری چل (۴۰) سه عات، یان زیاتر،

لە حالیکدا کە هەشتا (۸۰) کیلۆمەتری لە سەعاتیکدا دەبڕی، لە سەری گەپانەوهدا، تووشی بایەکی زۆر بەهێز بووین، کە کەشتییە کەمان وەک تەپەدۆریکی بچووکی سەر ئاو، ئەو دەریایە گەمەیی پێ دەکرد و، دەیهێناو دەبێرد و، زۆر حالەتییکی مەترسیدار بوو.

دەگونجی تووش بوون لە دەریادا، مەبەست پێی ئەو حالەتە بێ، کە ئەو کەشتییە، دی و دەچی: بە پیشەوهەدا پۆدەچی، بە داووەدا، بەلای راستدا، بەلای چەپدا، هەرجارە کە پۆدەچی، دەلیی: ئەو جارێ کۆتاییە!

یاخود مەبەست پێی پێ ونکردنە لە دەریادا، کە پێ ون بوون لە دەریادا، مەگەر چۆن ئەگەرنا سەرەنجامەکی بریتیە لە نغرو بوونی کەشتیی و، ئەوانەیی کە لە کەشتییە کەدان، دەفەرموی: هەركاتی زیانتان تووش بوو، لە دەریادا.

۵- ﴿ ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ إِلَّا إِيَّاهُ ﴾، هەموو ئەوانەیی کە لێیان دەپارێنەوه، ون دەبن، جگە لەو یانی: جگە لە خوا کە ئای دەریای بۆ پام و دەستەمۆ کردوون.

ئەمە دوو واتای هەن:

یهك: ﴿ ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ إِلَّا إِيَّاهُ ﴾، یانی: هەموو ئەوانەیی کە لێیان دەپارێنەوه، جگە لە خوا، ون دەبن، کە لێرەدا ئەگەر وابێ، ئەو هەلاوردن (استثناء)، ﴿ إِلَّا إِيَّاهُ ﴾، هەلاوردنی پەيوەست (استثناء مُتَّصِل) ی پێ دەگوتری، چونکە کەسانیک کە جگە لە خواپەرستان چاوەروانیان لێیان هەبوو، لە فریشتە و جند و مرووف، خواوەنی هەست و ویستن.

دوو: دەشگونجی: ﴿ ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ ﴾، ئەم (مَنْ) ه، مەبەست بتهکانیان بێ، واتە: ئەو بتانەیی کە لێیان دەپارێنەوه، ون دەبن، جگە لە خوا، ئەو کاتە ئەو هەلاوردنە، هەلاوردنیک پچراو (استثناء مُنْفَصِل) ی پێ دەگوتری، چونکە خوا ﷻ لە هەموو پوویکەوه، جیاپە لە بتهکان و، هەر کاتیک هەلاوێردراو جیاپو لە لێ هەلاوێردراو، (مُسْتَثْنَى) جیاپو لە (مُسْتَثْنَى مِنْهُ) ئەو پێی دەگوتری: هەلاوردنی پچراو (إِسْتِثْنَاءُ مُنْفَصِل) هەردوو واکە هەلەدەگری.

۶- ﴿ فَلَمَّا بَجَعْنَا إِلَى الْبَرِّ أَعْرَضْتُمْ ﴾، کاتیک (خوا) دەربازی کردن بەرهو و شکانیی، پشتتان هەلکرد (الْإِعْرَاضُ: التَّوَكُّل) وازهێنان واتە: وازتان لە خوا هێنا، پشتتان لە خوا کرد.

۷- ﴿ وَكَانَ الْإِنْسَانُ كَفُورًا ﴾، بە دنیایی مرووف، سپڵەپە (كُفُور) لێرەدا بە مانای سپڵە و ناسپاس و پێنەزان دی.

ئىنجا وشەى (الْإِنشَاء) كە ناسىئراو (مُعَرَّف) ۵: (التعريفُ لِلْجِنْسِ الْمُفِيدِ لِلِاسْتِغْرَاقِ الْحَقِيقِي، أَوِ الْإِسْتِغْرَاقِ الْعُرْفِيِّ).

كە دەفەر مۆى: ﴿وَكَانَ الْإِنْسَانُ كَفُورًا﴾، يانى: جىنسى مَرُوف، سېلە و نا سپاسە، ئىنجا ئەمە ئىرەدا، يان بە مانای ئەوھىە كە تىكراى مَرُوفە كان سېلە و ناسپاسن، مەگەر ئەوانەى دەستى ھىدايەتى خوا بيانگاتى و، بە ھۆى ئىمانەوھ بىنە سوپاسگوزار و، سېلە يان تىدا نەمىنى، ئەگەرنا ھەموو مَرُوفە كان ناسپاسن، ياخود مەبەست پىى ئىستىغراقى عورفىيە، واتە: ئەو مَرُوفانەى كە بىپروان، ئەوانە ناسپاسن بەرانبەر بە خوا.

۸- ﴿أَفَأَمِنْتُمْ أَنْ يُخَسِفَ بِكُمْ جَانِبَ الْبَرِّ﴾، ئايا دلىيا و خاترجەم و بى ترس بوون، كە (خوا) لای وشكانىيتان لە بندا پۆچوئىنى، بە لای وشكانىيتاندا بەرپتە خوار، (الْجَانِبُ: الشَّقُّ، وَهُوَ شَاطِئُ الْبَحْرِ الَّذِي يُرْسُونَ عَلَيْهِ) (جَانِب) واتە: لا، بەر، بەرى وشكانىي، كە مەبەست پىى كەنارى دەريايە، ئەو قەراغ دەريا و وشكانىيەى كە لە نىزىك دەريايە، كە كەشتىيەكانى تىدا لەنگەر پى دەگرن.

وشەى: ﴿أَنْ يُخَسِفَ﴾، خوئىراوئىشەتەوھ: (أَنْ تُخَسِفَ) واتە: پۆ بەھىن.

۹- ﴿أَوْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا﴾، ياخود ئەگەر زەوئىيتان لە بندا پۆ نەچوئىنى، بايەكى رامالکەر كە خۆل و لم و چەو و وردە بەرد، را دەمالى، ھىندە بەھىزە، بايەكى واتان بنىرپتە سەر، خوئىراوئىشەتەوھ: (أَوْ تُرْسِلَ عَلَيْكُمْ) بنىرىنە سەرتان، (حَاصِبٌ) واتە: وردە بەرد ھاوئىژ، كە (حَصْبَاءٌ) بەردى بچووكە، كە (چەو) پى دەلئىن واتە: بايەكتان بنىرپتە سەر، كە وردە بەردتان پىدا بدات.

۱۰- ﴿ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ وَكِيلًا﴾، دواى ئىوھ ھىچ كار پىسپىردراوتان چنگ نەكەون، (الْوَكِيلُ: الْمُوَكَّلُ إِلَيْهِ الْقِيَامُ مِمَّا مَوْكَلَهُ)، (وَكِيلٌ) كەسكە كارى پى سىپىردرابى كە ھەلسى بە كار وبارە گرنەگەكانى ئەو كەسەى كە راپسپاردوھ، واتە: برىكار، كار پىسپىردراو، سەرپەرشتىار، فرىادەس.

۱۱- ﴿أَمْ أَمِنْتُمْ أَنْ يُعِيدَكُمْ فِيهِ تَارَةً أُخْرَى﴾، يان ئايا خاترجەم بوون، كە كەرەتتىكى دىكە بتانباتەوھ ئىوى، واتە: بتانباتەوھ ئىو دەريا، خوئىراوئىشەتەوھ: (أَنْ تُعِيدَكُمْ) بتانباتەوھ ئىو دەريا، پىشتەر گوتمان (تارە) بە مانای (حېن) واتە: كات دى، ھەر وھەا (التارە: الْمَرَّةُ الْمُتَكَرِّرَةُ) كەرەتى دووبارە بووھوھ، بەو مانايەش دى.

ئىرەدا مەبەست ئەوھىە، كە خوا پالنەر و ھاندەرى چوونە ئىو دەرياتان بۆ برەخسىنى، ئەگەرنا ھەر چەندە بە وىستى خوا دەچنەوھ ئىو دەريا، بەلام بە ئىرادەى

خۇيان پالۋەر و ھاندەریان دەبى، كە بچنەو ھە بۆ كار و كەسابەت و بازىرگانىي و، ئەو كارانەي كە بەرژەو ھەندىيە كانى خۇيانيان تىدا دەيننەو ھە.

۱۲- ﴿فَيُرْسِلَ عَلَيْكُمْ قَاصِفًا مِّنَ الرِّيحِ﴾، خۇيىراويشەتەو ھە: (فُرْسِلَ عَلَيْكُمْ) بىئىرىنە سەرتان، ھەروەھا (رِيح) خۇيىراويشەتەو ھە: (رِيح) (قَاصِفًا مِّنَ الرِّيحِ)، (رِيح) تاكە و (رِيح) كۆيە، يان: بايەكى تىكشكىنەرتان بىئىرىتە سەر، ياخود تىك شكىنەرىك لە بايەكانتان بىئىرىتە سەر، (القَاصِف: التى تَقْصِفُ أَي: تَكْسِرُ) تىكدەشكىنى.

ئىجا بۆچى خوا ﷻ باي تىكشكىنەرى ناو ناو ھە (قَاصِف) كە (رِيح) (مۇئىث) ھە، ھەروەھا (رِيح) يىش، بۆچى نەيفەرمو ھە: (قَاصِفَةً)؟! دەلى: (وَصِفَ الرِّيحُ بِهِ، فَعَمِلَ مُعَامَلَةَ الصِّفَاتِ الْمُخْتَصَّةِ بِالْمُؤْنِثِ، فَلَمْ يُلْحَقْهُوَ عَلَامَةُ التَّأْنِيثِ) چونكە وشەي (قَاصِف) لىرەدا كراو ھە سىفەتتىكى تايبەت بە (با) ھە، ئىجا سىفەتى تايبەت بە (با) ھە، پىويستىي بەو ھە كەردو ھە نىشانەي مېينەي بىئىرىتە سەر، چونكە (قَاصِف) سىفەتى بايە، واتە: بايەكى تىكشكىنەر، ھەك (حَامِل) پىويست ناكات پىي بلىي (حَامِلَة)، چونكە ھەر ئافرەت دووگيان دەبى، ياخود لە ئاژەل، ھەر مېينە ئاوس دەبى، لەبەرئەو پىويست ناكات، پىي بلىي: (حَامِلَة)، چونكە كاتىك (تاء التَّأْنِيثِ) دەخىرئە سەر سىفەتى مېينە، كە ئەو سىفەتە، ھابەش بى لە نىوان نىر و مېدا، ھەك: (عَاقِل، عَاقِلَة) (إمْرَأَة عَاقِلَة) چونكە پىاويش عەقلى ھەيەو، ئافرەتىش عەقلى ھەيە، بەلام ھەر ئافرەت دووگيان دەبى بۆيە پىويست ناكات، پىي بگوترى: (حَامِلَة) لىرەش ھەر (با) تىكشكىنەرە و سىفەتى تىكشكاندن ھەر سىفەتى بايە، بۆيە خوا ﷻ سىفەتى (تَأْنِيثِ) نەخستوتە سەر (حَاصِب) ياخود (قَاصِف) ھەردووكيان، لەبەر ئەو ھەي بەس بارا دەمالى و تەنيا با تىكدەشكىنى.

۱۳- ﴿فَيَغْرِقْكُمْ بِمَا كَفَرْتُمْ﴾، سەرەنجام نىرۇتان بىكات، نوقمتان بىكات، لە ئاوى دەريادا بە ھۆي سىلەيىتانهو ھە، بە ھۆي ئەو ھەو كە سىلەيىتان نواندو ھە.

ھەروەھا (يَغْرِقْكُمْ) خۇيىراويشەتەو ھە: (نُغْرِقْكُمْ) واتە: نىرۇتان بىكەين.

۱۴- ﴿ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ عَلَيْهَا بِهٖ تَبِعًا﴾، ئىجا دواي ئەو ھەي نىرۇمان كەردن، ھىچ داواكارىك بەسەر ئىمەو ھەتان چىگ نەكەوى، كە ئەو مافەتان بۆ داوا بىكاتەو ھە، يان ئەو تۆلەيەتان بۆ لە ئىمە بىكاتەو ھە (تَبِيع: مُبَالِغَةٌ فِي التَّابِعِ، أَي: الْمَتَّبِعُ غَيْرُهُ الْمُطَالِبُ لِقِضَاءِ شَيْءٍ مِنْهُ) (تَبِيع) زىدەرۇيىيە لە (تَابِع) دا، (تَابِع) يىش بىرىتە لە شوئىكەوتوو، كە سىك شوئىن كە سىك دەكەوى، واتە: ئەو ھەي كە بە دواي دەكەوى و داواي لى دەكات، مافىكى لى داوا دەكات، ياخود دەيەوى: تۆلەي لى بىستىيىتەو ھە، كە سىكى واتان چىگ ناكەوى.

مەسەلەى دووهم:

خوایىڭلار ۱۶: پايگە ياندوۋ: پىزىمان لە ۋەچەى ئادەم گرتوۋ لە وشكائىنى و دەريادا
 ھەلمان گرتوون و، لە بڑيوە خوښ و بە سوودە کاغان پيداۋن و، بەسەر زۆرىك لە
 دروستكراۋاندا ھەلمانبىزاردوون:

خوایىڭلار دەفەر مۆى: ﴿وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ
 الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى كَثِيرٍ مِّمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا﴾ (۷۰)

شىكردنەۋى ئەم ئايەتە، لە چوار بىرگەدا:

(۱)- ﴿وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ﴾، بە دۇنيايىيەۋە ئىمە پىزىمان لە ۋەچەى ئادەم گرتوۋ، (التكريم):
 جَعَلَ الشَّيْءَ كَرِيمًا، أَي: نَفِيسًا (تَكْرِيم) بىرىتە لەۋەى شتىك (كريم) بگەى، واتە: بە نرخی بگەى،
 بەپىزى بگەى، بەھادارى بگەى.

(۲)- ﴿وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ﴾، لە وشكائىنى و دەريادا ھەلمان گرتوون، (الْحَمْلُ: وَضْعُ الشَّيْءِ عَلَى
 الْمَرْكَبِ مِنَ الرُّوْحِ)، (حَمَلَ) ئەۋەيە كە تۆ شتىك بىخەيە سەر شتىك، يان بىخەيە سەر شتىك كە سواری
 دەبن، واتە: ئیۋەمان سوار كىردوۋە كىردوۋمانن بە ھەلگىرا و لە وشكائىنى و دەريادا، واتە: ھۆكارە كاغان بۆ
 رەخساندوون، كە سواریان بىن و ھاموشۆۋ بار و سواریان پى بگەن، لە وشكائىنى و لە دەريادا.

(۳)- ﴿وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ﴾، ھەروەھا لە بڑيوە خوښ و بە تام و سوودبەخشەكان،
 پىمان داۋن.

(۴)- ﴿وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى كَثِيرٍ مِّمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا﴾، ديسان ھەلمانبىزاردوون و، بەرزمان
 كىردوۋنەۋە و، پەسندمان كىردوون، بەسەر زۆرىك لەۋانەدا كە دروستمان كىردوون، بە ھەلبىزاردن و
 پەسند كىردىكى مەزن.

كە لىرەدا مەبەست ئەۋ ھەلبىزاردنە بىنراۋەيە، كە دەيىنين، كە ھەموو ئەۋ
 دروستكراۋانەى كە لەسەر زەۋى دەژىن، مەروڤ بەسەرياندا ھەلبىزىردراۋە و، ھەموويان بۆ
 مەروڤ دەستەمۆ كراۋن، تەصەپروفيان تىدا دەكات و ھەموويان بۆى ملكەچن و دەستەمۆن.

كۈرتە باسېك لە بارەى رېزگرتنى خواوہ بۇ مروؤف

ئەم كۈرتە باسە لە حەوت بېرگەدا دەخەينە پروو:

بېرگەى يەكەم: خوا ﷻ لەو ئايەتە موبارەكەدا، پېنج (۵) شتى باسكردوون:

۱- رېز لېگرتنى بۇ وەچەى ئادەم.

۲- ھەلگرتنىان لە وشكانىيدا.

۳- ھەلگرتنىان لە دەريادا.

۴- پېدانى بژيوە خوؤش و بەتام و بە سوودەكان.

۵- بەرزكردنەوہو ھەلېژاردن و پەسەندكردنىان بەسەر زۆرېك لە دروستكراوہكانيدا.

كەواتە: لەم ئايەتەدا خوا عز وجل پېنج شتى باسكردوون، كە ھەموويان ئەوہ دەگەيەنن، خوا مروؤقى بە دروستكراوېكى ناوازە ھيئاوہتە دى و كۆمەلئ شتى پېداون، بە دروستكراوہكانى ديكەى نەداون و، سەر زەويشى بۇ رام و دەستەمۆ كىردوہ، بە دەريا و وشكانىيەوہ.

بېرگەى دووہم:

كە دەفەرموؤ: ﴿وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ﴾، وشەى (قَد) بۇ ساغكردنەوہ (تَحْقِيق) ەيە و (ل) ەكە بۇ سوېند پى خواردنە و، (و) ەكەش بۇ بادانەوہو گېرآنەوہى ئەو مەبەستەيە بۇ سەر مەبەستە پېشووہكان واتە: ەك چۆن ئەو كارانەى پېشترمان بۇ مروؤقان كىردوون، بە دئىياى رېزىشمان لە وەچەى ئادەم گرتوہ، ﴿بَنِي آدَمَ﴾، وەچەى ئادەم، واتە: پىاوان و ئافرەتائىك كە لە ئادەم و ھەووا پەيدا بوون، واتە: كوپان و كچائىك، نېر و مېئائىك، ھەموويان دەگرېتەوہ، يانى: رېز لئ گرتنى خوا بۇ مروؤقان، گشتىيە بۇ ھەموو بەشەر، بە تىكراى: رەنگ و زمان و رەچەلەك و ئايىن و ھتدەوہ.

وہ کہ لہ صہ حیجی موسلیم دا ہاتوہ، کہ پوژیک جہ نازہیہ کہ بہ لای پیغہ مہردا ﷺ دہ گوزہ ری، ئەویش لہ بہری ہل دہ ستی، ئەوانیش دہ لین: ئەوہ تہ رمی جوولہ کہیہ کہ؟ ئەویش دہ فہ رموی: {أَلَيْسَتْ نَفْسًا} ^(۱) واتہ: ئایا مروؤف نیہ؟!

یانی: مادام مروؤفہ، خوا بہ زیندووی پیزی لیناون و، بہ مردوویش ہەر پیزی لیناون، بویہ من لہ بہری ہل دہ ستم، واتہ: وہ کہ مروؤف، پیز لہ مروؤف دہ گیر، چاوپوشی لہ وہ بکہ داخو چ دین و، چ فیکرہو، چ بوچوون و، چ پیازو، چ پەنگ و، چ زمانیکی ہہیہ! وہ کہ مروؤف، ہہ موو مروؤفہ کان پیزلی گیراون، ئەمہ راستیہ کہ، چہ سپیندراوہ لہ کتیی خوادا.

کہ واتہ: ہیچ کہ سیک بوی نیہ بہ ناوی ئیسلامہوہ، بہ ناوی دینہوہ، بی پیزی بہ رانبہر مروؤفیک، یان کۆمہ لہ مروؤفیک بکات، لہ بہرئہوہی: پەنگیان، پەگەزیان، زمانیان، نہ تہوہیان، حالہ قی کۆمہ لایہ تییان، بہ کہم تہ ماشا دہ کات، یاخود لہ بہرئہوہی: ئایینیان، مہزہ بیان، پیازیان، بیرۆکیان، بہ پیی ئەوہ نیہ کہ ئەو بہ چاک دہ زانی، بو وینہ: مسولمانان بیگومان غہیری ئیسلام بہ ہل دہ زانن، بہ لام کہ سانیک کہ شوین کہ وتووی غہیری ئیسلامن، نابی شوینکہ وتنی ئەو کہ سانہ بو غہیری ئیسلام، بکہ نہ بیانوو و پاساوی ئەوہ کہ پیزیان لی نہ گرن، چونکہ مروؤفہ کان وہ کہ مروؤف پیز لی گیراون: پیاو بن، یان ئافرہت بن، نیر بن، یان می بن، واتہ: ہەر پەنگ و پەگەز و زمانیکیان ہہ بی.

برگہی سییہم:

خوا ہہم باسی پیز لیگرتنی مروؤفانی کردوہ، ہہم باسی ہل بژاردنیانی کردوہ، کہ بیگومان پیز لی گرتنہ کہ گشتیہ، بہ لام ہل بژاردنہ کہ تایہ تیہ، جیاوازیہ کہ شیان، جیاوازی نیوان (تکریم) و (تفضیل)، ئەوہیہ کہ پیز لی گرتنہ کہ گشتیہ، بہ لام ہل بژاردنہ کہ تایہ تیہ، پیز لیگرتنہ کہ تہ ماشای ئەوہ دہ کری، کہ ئەو مروؤفانہ لہ خودی خویندا پیز لیگیراون، بہ لام ہل بژاردنہ کہ تہ ماشای ئەوہ دہ کری کہ بہ بہراورد لہ گہل بہ رانبہرہ کانیندا و، بہ سەر بہ رانبہرہ کانیندا ہل بژیردراون.

(۱) {عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي لَيْلَى، قَالَ: كَانَ سَهْلُ بْنُ حَنْظَلٍ وَقَيْسُ بْنُ سَعْدٍ قَاعِدَيْنِ بِالْقَادِسِيَّةِ، فَمَرُّوا عَلَيْهِمَا بِجَنَازَةٍ فَقَامَا، فَقِيلَ لَهُمَا إِنَّهَا مِنْ أَهْلِ الْأَرْضِ، أَيُّ مِنْ أَهْلِ الذَّمَّةِ؟ فَقَالَا: إِنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَرَّتْ بِهِ جَنَازَةٌ فَقَامَ، فَقِيلَ لَهُ إِنَّهَا جَنَازَةُ يَهُودِيٍّ، فَقَالَ: أَلَيْسَتْ نَفْسًا؟ أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ: ۲۲۶۹.

برگهی چوارەم:

که وشەى (كَثِيرٍ) لێرەدا هاتووە، وەك دەفەرموێ: ﴿وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى كَثِيرٍ مِّمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا﴾، زانایان مشت و مێکیان لەو بارەووە بوو:

۱- هەندێکیان گوتووین: (كَثِيرٍ) واتە: (كُلٌّ)، (یعنی: فَضَّلْنَاهُمْ عَلَى كُلِّ مِمَّنْ خَلَقْنَاهُ تَفْضِيلًا) بەسەر هەموو ئەوانەدا، کە دروستمان کردوون، هەڵمانبژاردوون.

دەلیم: ئەو مانایە پێک دەنێچ، چونکە خوا (مَنْ) ی، هەندێک (تَبْعِيض) ی، خستۆتە سەر، دەفەرموێ: ﴿كَثِيرٍ مِّمَّنْ خَلَقْنَا﴾، بەسەر زۆریک لەوانی دیکەدا کە دروستمان کردوون، هەڵمانبژاردوون، پەسندمان کردوون، بە چاکترمان داناو.

۲ - دەگونجی مەبەست ئەوە بێ، کە مەوێ لە خوێ وریا بێ، لە خوێ بایی نەبێ، خواى کارزان دەیهوێ فێرمان بکات: بوغرا نەبین و لافی ئەوە لێنەدەین کە باشترین دروستکراوی خواين!

۳ - دەگونجی خوا دروستکراوانێکی دیکەى هەبن، لە مەوێ چاکتر بن، یان بەرەهەیی و لە هەموو پووێکەو، یان بە هەندێک ئیعتیار و، لە هەندێک پوو و، بۆ وینە: فریشتەکان لەو پوووەوە کە بێ فەرمانی خوا ناکەن، لە مەوێ چاکترن، بە دنیایی بەرەهەیی لە بێپروا خراپەکارەکان هەر چاکترن، چونکە: خوا دەفەرموێ: ﴿إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الَّذِينَ كَفَرُوا...﴾ (الأنفال، واتە: بە دنیایی خراپترین پێرۆ، خراپترین ژياندار لە لای خوا، ئەوانەن کە بێپروان.

کەواتە: مەوێ بێپروا خراپەکار، لە ئاژەل و لە درندەو زیندەوەر و تیکرای دروستکراوەکانی دیکەى خوا، خراپترە.

برگهی پینجەم:

کە دەفەرموێ: ﴿تَفْضِيلًا﴾، کە دیارە بە نەناسراو (نَكْرَة) هاتووە، دەلێ: (التَّنْكِيرُ فِي «تَفْضِيلًا» وَهُوَ مَفْعُولٌ مُطْلَقٌ أَيْ: تَفْضِيلًا كَبِيرًا)، واتە: بە هەڵبژاردنیکی گەورە مەوێ کائەمان بەسەر زۆریک لە دروستکراوە کائەماندا کە دروستمان کردوون، هەڵبژاردوون.

برگهی شەشەم:

بەرزى و نزمى لە نێوان جووری مەوێ و، جوۆرەکانی دیکە لە دروستکراوەکان دا، بۆ ئیمە پەنانه، بۆ وینە: فریشتە، جینن، یاخود دروستکراوەکانی دیکە، ئەوە تەنیا بە

برگهی حهوتهم و کۆتایی:

دەلّیڻ: نەخێر هیچ جوړه ناکوکیه ک نیه، چونکه ئەو هی دوو ئایه ته که ی سوورەتی (الغین) دهیفرموون: به دنیای ی مروّمان له باشترین پیکهاته دا دروستکردوه، دوا ی گبراو مانه ته وه بۆ ژیری هه ره ژیره وه (نزمترین یله)، مه به ست بۆی ئەوه به که: مروّف له

www.alibapir.net

ئەسلىدا لە باشتىن پىڭكەتەدا دروست بوو، بەلام دوامى بە ھۆى بېپروايى و لادانىھوھ گىپراوھتەوھ بو پلەى ھەرە خواري، بەلام لە ئايەتى ژمارە (۷۰) ى (الإسراء) دا تەنيا باسى حالەتى يەكەم دەكات، كە برىتيە لەوھى مروؤف لە ئەسلىدا پىز لىگىراوھ و بەسەر زور لە دروستكراوھ كاندا يەسند كراوھ و بەرز كراوھتەوھ.

به لام باسی ٿهوهي نه ڪردوه: ڪاٽيڪ ڪه ٻيڀروا دهبي و، له راسته شه قامي خوا لا دهه، چي به سهر دي؟! وه ڪ له سوورهي (التين) دا باسڪراوه و له سوورده ته ڪاني ديكه ش دا، باسڪراوه، وه ڪ سوورهي (الانفال) ڪه خوا ده فهرموي: ﴿إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الَّذِينَ كَفَرُوا فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾، واته: بيگومان خراپترين ڙياندار له لاي خوا ٿه وانهن ڪه بيڀروان، له بهر ٿهوهي بروا ناهينن.

مەسەلەى سېيەم و كۆتايى:

ياد بكنەو! پۇژىك كە ھەر كۆمەلە خەلكە بە پېشەوايە كەيان بانگ دەكەين، ئىجا ھەر كەس نووسراو كەى بە دەستى راستى بدرېتەو، ئەو نامە كەيان خۇشالانە دەخوئىنەو، ھىچ ستەميان لى ناكرى و، ھەر كە سىكىش لەم ژيانەدا كوئردل بووبى، لە پۇژى دوايىدا كوئرتەر دەبى و، گوپراتر دەبى:

خو دەفەرموى: ﴿يَوْمَ نَدْعُوا كُلَّ أُنَاسٍ بِإِمْئِهِمْ فَمَنْ أُوِّيَ كِتَابُهُ يَمِينُهُ فَاُؤْتِيكَ يَفْرُهُونَ كِتَابَهُمْ وَلَا يَظْلُمُونَ فِتْيَلًا ۝۷۱ وَمَنْ كَانَتْ فِي هَذِهِ أَعْمَى فَهُوَ فِي الْآخِرَةِ أَعْمَى وَأَضَلُّ سَبِيلًا ۝۷۲﴾

شىكردنەوى ئەم ئايەتەنە، لە شەش بركەدا:

(۱)- ﴿يَوْمَ نَدْعُوا كُلَّ أُنَاسٍ بِإِمْئِهِمْ﴾، ئەو پۇژە كە ھەر كۆمەلە خەلكە، بە پېشەوايە كەيان بانگ دەكەين.

وشەى (يَوْمَ) كە (مَنْصُوب)ە، وەك زانايان و شارەزايانى زمانى عەرەبى دەلېن: (فعل) يَك لە پېشەو ھەيە، كە بە سەلىقە دەزانرى، وەك (أَذْكَر) ياد بكنەو! كەواتە: (يَوْمَ) دەبېتە (مَفْعُول بِهِ) ئەو (فعل) و (فاعل)ە تەقدىر كراو، كە (أَذْكَر)ە.

دەشگونجى (يَوْمَ) بە وانەى پېش خوى (مَنْصُوب) بووبى، واتە: ئەو ئايەتەنەى لە پېشىدا ھاتوون، بەلام ئەو ھەى يەكەميان زياتر پېدەچى.

ھەلبەتە لېرەدا خوا ﷻ دەيەوى لېمان ھالى بكات: كە مروف لە دنيادا، بە دواى چى بكنەوى و، چ پېيازىك بگرى و، پېشى خوى لە مست كى بنى و شوئى بكنەوى، لە پۇژى دوايىشدا بە ناوى ئەو ھەو ھەو بانگ دەكرى.

(۲)- ﴿فَمَنْ أُوِّيَ كِتَابُهُ يَمِينُهُ﴾، ئىجا ھەر كەسك نووسراو كەى خوى بە دەستى راستى وى بدرېتەو.

(ف) كە چۆتە سەر (فَمَنْ)، شارەزايانى زمانى عەرەبى، پېنى دەلېن: (قَاءُ التَّفْرِيع) يان (فاء التوضيح)، واتە: ئەو ھەى پېشى كە گوتراو، پېويستى بە روونكردنەو ھەكەت، چونكە:

﴿يَوْمَ نَدْعُوا كُلَّ اُنَاسٍ بِاَمِّهِمْ﴾، ئەمە شتێكى كورته و بە كورتى هاتوه و پىويستى بە دريژە پيدان و پروونکردنەوه دەكات، پروونکردنەوه كەش ئەوهى كە: هەر كەسێك بە دەستى راستى نووسراوه كەى بدريژتەوه، لیستی كردهوه كانی بدريژتەوه، پروانامە كەى بدريژتەوه:

٣- ﴿فَاُولَئِكَ يَقْرَءُونَ كِتَابَهُمْ﴾، ئا ئەوانە نووسراوه كەى خۆيان دەخويننەوه، واتە: بە خوشحالى و شادمانىيەوه، دەخويننەوه، بە پيچەوانەى كەسێكەوه كە لە پشتەوه را، ياخود بە لای چەپیدا، نامەى كردهوه كانی بدريژتەوه، كە خۆزگە دەخوازى، ئەو نامەيەى هەر نەبينىيە و، ئەو نامەيەى هەر وى نەدرابايەوه، وەك خوا لە سوورەتى (الحاقة) دا، دەفەرموى: ﴿وَأَمَّا مَنْ أَوْفَىٰ كِتَابِهِ بِشِمَالِهِ، فَيَقُولُ بَلَيِّنَنِي لَأَوْتُ كِتَابِيَةَ ٥٥ وَلَمْ أَدْرِ مَا حِسَابِيَةَ ٥٦﴾ بَلَيِّنَتَهَا كَانَتْ الْقَاضِيَةَ ٥٧، واتە: ئەوهى كە بە دەستى چەپى نامەى كردهوه كانی بدريژتەوه، دەلى: خۆزگە ئەو نووسراوه م هەر وى نەدرابايەوه، خۆزگە هەر نەمزانيبە لىپرسينەوه م چۆنە! خۆزگە ئەو مردنەى كە دەمردم، يە كجاري بوويه (و، زيندوو نەكرابامەوه). كە بىگومان ئەو خۆزگانە هيچيان بەر ناگرن، وەك گوتراوه: (دارى خۆزگە بەر ناگرى).

٤- ﴿وَلَا يَظْلُمُونَ فَتِيلًا﴾، ئەوانەى كە بە دەستى راستيان، نامەى كردهوه كانيان دەدريژتەوه و خوشحالانە نامەى كردهوه كانيان و، پروانامە كانيان دەخويننەوه و، پى سەر بەرزن: هيچ ستەميان لى ناگرى، (فتيل: شَبُّهُ الْخَيْطِ فِي شَقِّ الثَّوَابِ)، (فتيل) وەك دەزوويك وايە، كە لە نيو كەلنى نيو كە خورما دايە، نيو كە خورما كە شتێكى رەقە، درزىكى تىدايە، ئنجا لە نيو ئەو درزەدا، شتێكى وەك دەزوو هەيه، ئەوه پى دەگوترى: (فتيل) كە وینەى پى دەهيژيژتەوه بە شتى بچوووك و كە م بايەخ و بى ئەمىهت.

كەواتە: ﴿وَلَا يَظْلُمُونَ فَتِيلًا﴾، لىرەدا (ظلم) بە مانای (نقص) دى، واتە: بە ئەندازەى دەزووى سەر نيو كە خورماش، لە پاداشتى كردهوه كانيان، كە م ناكرىتەوه.

٥- ﴿وَمَنْ كَانَتْ فِي هَذِهِ أَعْمَى﴾، بەلام هەر كەسێك لەمەدا {لەم ژيانە دنيايەدا} كۆير بووبى، كاتى خوى كۆير بووبى، كە بە تەكيد مەبەست پى كۆيرى دلە، وەك لە سوورەتى (الحج) دا دەفەرموى: ﴿فَإِنَّهَا لَا تَعْمَى الْأَبْصَرُ وَلَكِن تَعْمَى الْقُلُوبُ الَّتِي فِي الصُّدُورِ ٥٦﴾.

واتە: ئەوان چاوه كان (ى سەر) يان كۆير نين، بەلكو ئەو چاوانەيان كۆيرن كە لە سينەياندان، واتە: چاوى دليان كۆيرە، چاوى عەقليان كۆيرە، كۆير دلن.

که ددەفرموی: ﴿وَمَنْ كَانَتْ فِي هَذِهِ﴾، ھەر دیارە: (فِي هَذِهِ) یانی: (فِي هَذِهِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا)، بەلام خوا (الْحَيَاةِ الدُّنْيَا) (حَذَف) کردووە، چونکە بە سەلیقە دەزانری و، وەك چەندان جار گوتووومانە: خوا ﷻ ھەر وشەیکە کە عەقڵ بە ئاسانی دەری پێ بکات، لە ھەرمایشی خۆیدا، نایھێنێ، بۆ ئەوێ ھەرچی زیاتر، ئەو ھەرمایشی کورت و پوخت بێتەو.

لێرە خوا ﷻ بۆ ئەوانە کە چاکەکارن و ئیماندارن، ددەفرموی: ﴿فَمَنْ أَوْفَىٰ كِتَابَهُ بِمِيزَانِهِ﴾، بەلام بۆ ئەوانە دواوی، بۆ بێپروایی خراپەکار، ددەفرموی: ﴿وَمَنْ كَانَتْ فِي هَذِهِ أَعْمَى﴾، ھەر کەسێک لەم ژیانی دنیایدا کوێر بووبێ، ئایا بۆچی: وەك لە شوێنەکانی دیکە بەراوردی پێکردوون: ﴿فَمَنْ أَوْفَىٰ كِتَابَهُ بِمِيزَانِهِ﴾، ﴿وَأَمَّا مَنْ أَوْفَىٰ كِتَابَهُ بِمِيزَانِهِ﴾؟!

و ئەلامە کە ئەوێ ھەر کە: لەبەر ئەوێ وێدرا ئەوێ نووسراو بە دەستە چەپ، لە ئایەتەکانی دیکەدا، باسکراوە، بەلام لێرەدا خوا ﷻ بە سیفەتێکی دیکەش ئەوانە دەناسێ، تاکو حالیکی دیکەشیان بزانری، وێرێ ئەوێ بە دەستی چەپیان، یان لە پشتەو پ، ﴿وَرَأَىٰ ظَهْرَهُ﴾ ⑩، الإنشاق، نامە کە دەوێ کانیان دەدرێتەو، ئەوێش بزانری کە ھەر کەسێک لەم ژیانی دنیایدا کوێر بووبێ، لە پۆژی دوایش دا ھەر کوێر دەبێ، بگرە کوێرتیش دەبێ.

(٦)- ﴿فَهُوَ فِي الْآخِرَةِ أَعْمَى﴾، ئەو کەسە لە دوا پۆژدا ھەر کوێر، بەلام لەوێ دەبێتە کوێری پۆلەتیی واتە: چاویان کوێر دەبێ، دیارە لە دنیا: عەقڵ و دلیان کوێر بوو، بەلام لە دوا پۆژدا، چاوی سەریشیان کوێر دەبێ، وەك لە سوورەتی (طە)دا ددەفرموی: ﴿وَمَنْ أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَمَحْشَرُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَعْمَى﴾ ⑪، قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِي أَعْمَى وَقَدْ كُنْتُ بَصِيرًا ⑫، قَالَ كَذَلِكَ أَنْتَ أَأَيُّنَا فَنَسِينَهَا وَكَذَلِكَ الْيَوْمَ نُنْسِي ⑬.

واتە: ھەر کەسێک پشت لە بەرنامە و لە یادی من بکات، (پشت لە کتیبیک بکات کە منی دەخاتەوێ یاد، یان دیداری من و دوا پۆژی دەخاتەوێ یاد)، ئەوێ لە دنیا ژیاڵیکی تەنگ و تال و بێزارکەری دەبێ و لە پۆژی دوایشدا بە کوێری کۆی دەکەینەو. گوێ: پەرەدگارم! بۆچی بە کوێری کۆت کردمەو {ھیناتم بۆ گۆرەپانی سزا و پاداشت} لە حالیکی دا من لە دنیادا بینەر بووم، چاوی ساغ بووم؟! (خوا) ھەرمووی: ھەر بەو شیوەیە سزات دەدەین کە بووی، کاتی خۆی ئایەتەکانی ئیمەت بۆ ھاتن، تۆ پشت گوێت خست و لە

بیرت کردن، {ئىنجا بهو شیوهیه که تو ئایه ته کاغمانت پشت گوئی خستى} ته مېروش ئیمه تو پشتگوئی ده خهین {و نيعمه تی بینین و چاوه کانت لی وهرده گرینه وه}.

چونکه (الجزاء من جنس العمل) سزاو پاداشت به پئی جوړی کرده وهیه، که سیك له دنیا دا چاو و عه قل و دلی، بهرانبهر به ئایه ته کانی خوا کویربن، کویردل بی و ئایه ته کان نه بینى، له دواړوژشدا خوی دادگهر چاوی رواله تی لی ده ستییتته وه.

لیره دا وشه: ﴿أَعْمَى﴾ مه به ست پئی: زیده کردن (تفضیل) نیه، بهو واتایه که بگوتری: کویرتره، به لکو: ﴿فَهُوَ فِي الْآخِرَةِ أَعْمَى﴾، یانی: له دواړوژشدا کویره، کویری رواله تییه، ﴿وَأَضَلَّ سَبِيلًا﴾، گومراتریشه له راسته ری.

لیره دا خوا نه هیفه رمووه: (أَشَدُّ ضَلَالًا) یاخود وینه ی ته وه، بوچی؟! بو ته وهی: وشه ی (سبیل) بگونجی له گه لیدا باسبکری، ته گه رنا ته گهر فهرمووبای: (فَهُوَ فِي الْآخِرَةِ أَعْمَى وَأَشَدُّ ضَلَالًا) له دواړوژدا کویره و گومراییه که ی سه خترو خه ستییشه، ته گهر وای فهرمووبا، تهو کاته نه ده گونجا وشه ی (سبیل) ی له گه ل بی، بویه خوا لیره دا ﴿فَهُوَ﴾ تهو وشه کورته ی به کارنه هیناوه، به لکو گواستوویه ته وه بو ته عبیریك که له زمانی عه په بیدا پئی ده گوتری: (إِطْنَاب) یاخود (التَّكِيْبُ الْمُطْنَب) واته: دریژ کردنه وهی قسه و زیاده له سه ر پویشتنی، چونکه لیره دا که خوی کاربه جی ئاوا دریژهی داوه تی، چند مانایه کی زیاده ده گه یه نی:

یه که: حاله که یانی وینا کردوه: ﴿فَهُوَ فِي الْآخِرَةِ أَعْمَى وَأَضَلَّ سَبِيلًا﴾.

دوو: زیاتر روونی کردوته وه.

سی: زیاتر خراپی حاله که یانی پیشان داوه.

چوار: ههروه ها روونیکردوته وه: که کویرییان له دنیا و له دواړوژدا، هوکاره که ی بریتیه له گومراییان له راسته پئی خوا ﴿فَهُوَ﴾.

ئه م: ﴿وَأَضَلَّ سَبِيلًا﴾ ه، هه موو تهو واتایانه ده گریته خو، بویه خوا ﴿فَهُوَ﴾ به پیچه وانیه عاده تی قورئانه وه، له شیوازی کورته وه، گواستوویه ته وه بو شیوازی دریژ، که له زمانی عه په بیدا پئی ده گوتری: (إِطْنَاب)، که (إِيجاز) بهرانبهره که یه تی.

ئىنجا كە دەفەرمۇي: ﴿وَأَصْلُ سَيِّلًا﴾، ئەمە بە ماناي: زېدەيى (مُفَاضَلَة) يە، بەلام (مُفَاضَلَة) كە، دەگەرپتەو ەبۇ زېدەيى يەككە لە حالەتەكانى، كە حالەتق پۇژى دوايىەتق، لە گومرايىدا، بەسەر حالەتق دىناي دا، ئەك بەراوردى پى كرابى لەگەل غەيرى خۇي دا، واتە: لە غەيرى خۇي گومراترە، بەلكو يانى: گومراپوونى دوا پۇژى زياترە، لە گومرا بوونى دىناي، چونكە گومرا بوونى دىناي، ديارە لە راستە شەقامى خوا گومرا بوو، بەلام لە پۇژى دوايى دا، گومرا دەبى و، بە پى نازانى: چۇن بچى بۇ جىگا و پىگاي خۇي، كە ديارە پۇژى دوايى عالەمكى زۇر فراوانترە، ئىنجا ئەو كەسە لە دىنادا گومرا بوو، لە پۇژى دوايى دا گومراتریشە.

كە دەفەرمۇي: ﴿يَوْمَ نَدْعُوا كُلَّ أُنَاسٍ بِإِسْمِهِمُ﴾، ئەو پۇژە ياد بکەو! ھەر كۆمەلە خەلکە بانگدەكەين، بە پىشەوايەكەيان، بۇ وىنە دەگوترى: ئەي ئۆممەتق موخەممەد! ﷺ، كە پىشەواي ئەو ئۆممەتە، موخەممەدە، پىغەمبەرى كۇتايى ﷺ، ھەروەھا ئەوانەي كە شوين (بووذا) كەوتوون دەگوترى: ئەي كۆمەلى بووذا! يان ئەوانەي شوين زەپادەشت كەوتوون: ئەي كۆمەلى (زەپادەشت)! ھەروەھا ئەوانەي كە شوين بت و، سەنمەكان كەوتوون، يان ئەوئەي شوين ھەر طاغوت و دىكتاتورىك كەوتبى، ھەرکەسە بە دواي كى و بە دواي چى كەوتبى، بە ناوى ئەو پىبازو و بە ناوى ئەو پىشەوايەو، بانگى دەكرى.

چونكە وشەي (إمام) يانى: (كُلُّ مَا يُؤْتَمُّ بِهِ) ھەرکەسك كە بكرپتە سەر مەشق و پەپرەويى لى بكرى، جا چ بەرنامە و پىبازىك بى، چ كەسك بى، چ حيزىك بى، چ پۇژىمىك بى، گرىگ ئەوئەيە ھەرکەسە بە دواي چى كەوتبى، بە ناوى ئەوئەو بانگ دەكرى.

لە كۇتايى ئەم دەرسەدا، دەمەوى ئاماژە بەو بەكەم: خواي پەرورەدگار سى وشەي لە قورئاندا بەكارھىناون، بۇ وىنە ھىنانەو بۇ شتى بچووك و كەم: (الْفَتِيل، الْقَطْمِير، النَّقِير) كە ھەرسىكىان پەيوەندىيان بە خورماو ھەيە:

يەك: (الْفَتِيل: غَلَالَةُ رَقِيقَةٍ تُشَبِّهُ الْخَيْطَ فِي بَطْنِ النَّوَاةِ)، (فتيل) برىتيە لە دەزوويكى باريك، كە وەك دەزوو دەچى، لە نىو نىوكە خورمادايە.

دوو: (الْقَطْمِير: اللَّفَافَةُ الرَّقِيقَةُ الشَّفَافَةُ بَيْنَ الثَّمَرَةِ وَالنَّوَاةِ)، (قطمير) پەردەيەكى تەنكى روونە، لە نىوان نىوكە خورماو، گوشتەكەيدا كە دەخورى، واتە: ئەو ماددە شىرىنييەي كە دەخورى.

سی: (النَّقِيرُ: تَجْوِيفٌ صَغِيرٌ فِي ظَهْرِ النَّوَاةِ، مِثْلُ النُّقْطَةِ)، (نَقِير) بریتیه له درزیکی بچووک له پشتی نټوکه خورما، که وهک خالک وابه، واته: نهو که لټن و درزه‌ی که له بشتی نټوکه خورماوه.

خو! ﷺ ئەو شتانەى خورماى بە نموونەى شتى كەم و بچووك هيئانوەه، چونكە:
خورما، وهك ميوهيه كى جيهانىي، له هه موو شوينان چنگ ده كه وي و، ئەو شوينهى كه
دار خورماش لى نه بى، خورماى بو ده چى، ئيستاش و ئەو كاتيش كه قورئان هاتۆته
خوارى، ئيدى هه موو كه س زانويه تى كه ئەو شتانەى خواى پهروه رديگار ويينهيان بى
ده هينته وه بو بچووكيى: (فَتِيل وَ قُطْمِير وَ نَقِير)، چين و چوون؟!

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسی هەشتەم

www.alibapir.net

پېناسەى ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان ھەشت (۸) ئايەت دەگریتە خوۋى، ئايەتەكانى: (۷۳ - ۸۱) و، لە چوار تەوھرى سەرەكىي دا:

تەوھرى يەكەم: ھەوالدانى خواى پەنھانزان، بە تىكۆشانى كافرەكان و ھەولدانىيان، بو لادانى پىغەمبەرى خوا موھەممەد ﷺ لە پەيامى خوا و، لە پىيازى خوا و، چەسپاندن و دامەزراندنى خوا بوۋى و، ترساندىنى خوا بوۋ پىغەمبەر ﷺ كە ئەگەر لابەدات، سزاي دووقاتى دەدات، لە كاتى ژيان و مردندا.

تەوھرى دووھم: ھەوالدانى خوا ﷺ بە ھەوللى كافرەكان، بوۋ دەدەرنانى پىغەمبەر ﷺ لە ولات، (كە مەبەست پى شارى مەككەيە)، كە ئەگەر واپان كەربايە، لە بەين دەبران و ماوھىيەكى كەم نەبى، لە دواى پىغەمبەر ﷺ نەدەمان، ئەوھش بە پى ياساى خوا، كە بە راي ژمارەيەك لە زانايان ئەوھش ھەر ھاتە دى، كە سەرانى كافرانى قورپەش لە جەنگى بەدردا، كوژران، چونكە ئەوھ: دوو سالى پىچوون دواى ئەوھى پىغەمبەر ﷺ ناچار كرا شارى مەككە بەجى بهيلى.

تەوھرى سىيھم: ئاموژگارىي و پىنمايى خوا بوۋ پىغەمبەرەكەى ﷺ، كە پىنج نوپژە فەرزەكان ئەنجام بەدات، بەرپا بەكات و، شەو نوپژيش بەكات، وەك خوا پەرسىيەكى زيادە بوۋى، بەلكو بەھوۋى ئەوھو شايستەى پىگەى ستايشكراو (المقام المحمود) بى.

تەوھرى چوارەم: پىنمايى كردنى خوا ﷺ بوۋ پىغەمبەر ﷺ: لە خوا بپارپتەوھ، كە چوونە ژوور و ھاتنە دەرى، پىر خىر بى، ھەردووكيانى پىر خىر و بەرەكەت بن و، خوا يارمەتىي بوۋ برەخسىنى و رايبگەيەنى: كە ھەق ھات و ناھەق پوۋچەل بووھوھ، چونكە ناھەق (باطل) پوۋچ و قىپۆكە.

﴿وَإِنْ كَادُوا لَيَفْتِنُونَكَ عَنِ الَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ لِتَفْتَرِيَ عَلَيْنَا غَيْرَهُ وَإِذَا لَا تَخَذُوكَ خَلِيلًا ۚ وَلَوْلَا أَنْ ثَبَّرْنَا لَقَدْ كِدْتَ تَرْكَنُ إِلَيْهِمْ شَيْئًا قَلِيلًا ۚ﴾ (۷۶) إِذَا لَا ذَقْنَاكَ

ضَعُفَ الْحَيَوةِ وَضَعُفَ الْمَمَاتِ ثُمَّ لَا يَجِدُكَ عَلَيْنَا نَصِيرًا ﴿٧٥﴾ وَإِنْ كَادُوا لَيْسْتَغْفِرُونَكَ مِنَ الْأَرْضِ لِيُخْرِجُوكَ مِنْهَا وَإِذَا لَا يَلْبَثُونَ خَلْفَكَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٧٦﴾ سُنَّةَ مَنْ قَدْ أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنْ رُسُلِنَا وَلَا يَجِدُ لِسُنَّتِنَا تَحْوِيلًا ﴿٧٧﴾ أَقِمِ الصَّلَاةَ لِذُلُوكِ الشَّمْسِ إِلَى غَسَقِ اللَّيْلِ وَقُرْآنَ الْفَجْرِ إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا ﴿٧٨﴾ وَمِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهِ نَافِلَةً لَكَ عَسَى أَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَحْمُودًا ﴿٧٩﴾ وَقُلْ رَبِّ أَدْخِلْنِي مُدْخَلَ صِدْقٍ وَأَخْرِجْنِي مُخْرَجَ صِدْقٍ وَاجْعَلْ لِي مِنْ لَدُنْكَ سُلْطَانًا نَصِيرًا ﴿٨٠﴾ وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا ﴿٨١﴾ ﴿٨١﴾

مانای دهقا و دهقی نایه تهکان

((هروه‌ها نیزیک بوو ټهو (بېپروای) انه، له‌وهی بۆمان سروش کردووی، سهرت لی بشپوینن و لات بدهن، تاكو جگه له‌وه به ناوی ټیمه هه‌لبه‌ستی و بلیی، ټنجا ټه‌گهر واکردبایه، به دۆستیان ده‌گرتی ﴿٧٣﴾ ټه‌گهر له‌بهر ټه‌وه‌ش نه‌بووایه که چه‌سپاندمانی و، دامه‌زراومان کردی، نیزیک بوو شتیکی کهم به لایاندا بچی ﴿٧٤﴾ ټهو کاته‌ش سزای دوو قاتی ژیان و، سزای دوو قاتی مردنمان پئ ده‌چیژتی، ټنجا هیچ پشتیوانیشته له‌ دژی ټیمه‌ چنگ نه‌ده‌که‌وتن ﴿٧٥﴾ هه‌روه‌ها نیزیک بوو له‌سهر زه‌مین (ی مه‌ککه) ییزار و سه‌غله‌تت بکه‌ن، تاكو وه‌ده‌رت بنین لیی، ټهو کاته‌ش که‌می‌ک نه‌بی، له‌ دواي تو نه‌ده‌مانه‌وه (وله‌ ټیومان ده‌بردن) ﴿٧٦﴾ (ټه‌وه‌ش) یاسای خوايه له‌ ژيانی ټهو (پیغه‌مبه‌ر) انه‌دا که پیش تو ناردووومان و، هه‌رگیز لادانیشت بو یاسای ټیمه‌ نابینی ﴿٧٧﴾ له‌ کاتی لادانی خوړ له‌ ټیوه‌پراستی ئاسمانه‌وه، تاكو تاریکایی شه‌و، نویژ به‌رپا بکه‌ و، قورټان خویندنی (نویژی) به‌یانیش [گرنگیی پئ بده]، به‌ دلنایی قورټان خویندنی به‌یانی بیزاروو له‌لا ئاماده‌ بووه (فریشته‌کان ئاماده‌ی ده‌بن) ﴿٧٨﴾ له‌ شه‌وگاریشدا شه‌ونویژی پئ بکه‌ (به‌ قورټان) (ټه‌وه‌ش خوا په‌رستییه‌کی) زیاده‌یه‌ بو تو، نیزیکه‌ په‌روه‌ردگارت دواي زیندوو کردنه‌وه‌ت، پیگه‌ی ستایشکراوت پئ بدات ﴿٧٩﴾ هه‌روه‌ها بلی: په‌روه‌ردگارم! به‌ چوونه‌ ټیویکی باش، بمخه‌ نیو (هه‌ر کار و چالاکیه‌که‌وه‌) و، به‌ هاتنه‌ ده‌روه‌یه‌کی باشیش، به‌پینه‌ ده‌ری و، له‌لایه‌ن خو‌ته‌وه‌ ده‌سته‌لاتیکی وه‌سه‌رخه‌رم بو بره‌خسپنه‌ ﴿٨٠﴾ بشلی: هه‌ق هات و به‌تال فه‌وتا، بیگومان ناهه‌ق پووچه‌ل و فه‌وتاوه‌ ﴿٨١﴾)).

شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان

(لِفْتِنُوكَ): واته: بۆ ئه وهی لاتبدهن، (فَتَنَ الْمَالُ النَّاسَ: اِسْتَمَالَهُمْ، الْفَاتِنُ: الْمُضِلُّ عَنِ الْحَقِّ، لِفْتِنُوكَ: لِيَصْرِفُوكَ)، ده گوتری: (فَتَنَ الْمَالُ النَّاسَ) واته: مَال و سامان خه لکی لادا، (الْفَاتِنُ: الْمُضِلُّ عَنِ الْحَقِّ) (فَاتِن) واته: گومراکهر، لادهر له ههق، که واته: (لِفْتِنُوكَ: لِيَصْرِفُوكَ) بۆ ئه وهی لات بدهن، به لām بوچی خوا نه یفه رمووه: (لِيَصْرِفُوكَ) فهرموویه تی: (لِفْتِنُوكَ)؟ تا کو ئه وه بگه یه نی: وه ک حاله تییکی تاقیکردنه وه، که خوا بوچی دهره خسی نی، ئه وانه کار ده که ن به هه ول و کو ششی خو یان لات بدهن، وشه ی (فَتَنَ) ویرای ئه وه که مانای تاقیکردنه وه ده گه یه نی، مانای سزاش ده گه یه نی، واته: که سه ره نجامیش تووشی سزا بی، واته: (لِفْتِنُوكَ) ئه و مانایه ی: (لِيَصْرِفُوكَ) ده یگه یه نی، واته: لات بدهن، ده یگه نی و ویرای لادان، ئه و مانایانه ی دیکه ش ده گه یه نی.

(وَإِذَا لَاتَخَذُوكَ خَلِيْلًا): ئه و کاته ش تو یان به دو ست ده گرت، (الْخَلِيْلُ: الصَّدِيقُ، وَالْجَمْعُ أَخِلَاءٌ)، وشه ی: (خَلِيل) واته: برادر، هاو ل و کو یه که ی بریتیه له (أَخِلَاءٌ) واته: هاو له کان، وشه ی (خَلَّةٌ) ش (الْخَلَّةُ: الْفَقْرُ وَالْحَاجَةُ) واته: هه ژاری و ئاتاجی، ههروه ها (الْخَلَّةُ: الْخَصْلَةُ) به مانای خه صله ت و سیفه تیش دی.

(كَذَّبَ): واته: نیزیك بوو، ده گوتری: (كَذَّبْتُ أَفْعَلَ كَذَا: قَارَبْتُ الْفِعْلَ، وَلَمْ أَفْعَلْهُ) ئه گهر بلی: (كَذَّبْتُ أَفْعَلَ كَذَا) واته: نیزیك بوو ئه و کاره بکه م، به لām نه مکرد، به لām ئه گهر بگوتری: (مَا كَذَّبْتُ أَفْعَلَ، أَيْ: فَعَلْتُ بَعْدَ إِبْطَاءٍ) کاره که م کرد، به لām دوایی سستی نواندنیك، دوای ئه وه که پیی چوو، که واته: وشه ی (كَادَ) یانی: (قَارَبَ) نیزیك بوو.

(تَرَكَنْ): واته: به لایاندا بچی، پشتیان پی بهستی، پرویان تییکه ی، (رَكَنْتُ إِلَى كَذَا: إِعْتَمَدْتُ إِلَيْهِ) پشتم پی بهست، (ترکن) ش له (رُكْنٌ) وه هاتوه، له بهر ئه وهی ئینسان ئه گهر مه ترسییه کی بۆ بی، خو ی ده په سیتیته گو شه یه که وه، چونکه هه م پشتی دیواره، هه م ئه ملا ولای دیواره، ته نیا ئه و لایه ی که روبه پروویه تی ده می نیتیه وه، تا کو بهرگری له خو ی بکات، (رَکَنٌ، يَرْکَنُ، وَرَکَنَ يَرْکَنُ) هه ردووکیان هاتوون، واته: پشتی پی بهست، یان به لایدا چوو، خو ی خسته سه ر، واته: سه نگی خو ی خسته سه ری، بۆ ئه وهی

به هویه وه رابوه ستی، (رُكُنُ الشَّيْءِ: جَانِبُهُ) واته: لایه که ی، به لام له راستیدا (رُكُن) به مانای گوشه دی، واته: ئه و شوینه ی که ئه ملاولای گیراون و، پشتیشی گیراوه و ته نیا لای بی شه وه ی به تاله، چۆلاییه.

(**ضِعْفٌ**): (ضَعَفْتُ الشَّيْءَ، وَضَعْفْتُهُ، وَصَاعَفْتُهُ: ضَمَمْتُ إِلَيْهِ مِثْلَهُ فَصَاعِدًا)، ئەو سى کرداره: (أَضَعَفْتُ الشَّيْءَ، وَضَعْفْتُهُ وَصَاعَفْتُهُ) هەرسێکیان واتە: وێنەى ئەو شتەم خستە گەڵ ئەو شتە، یاخود: وێنەى خووی و زیاتریش، کە لە کوردیدا دەلیین: دوو قاتی کردەوه، دوو جەندان، یاخود دوو بەرانەر، بان جەند بەرانەر، جەند قات.

(لَيْسَتْ فَرْزُونَكِ): (لَيْسَتْ فَرْزُوكَ: لَيْزَعُوكَ) تاكو بیزارت بکهن، سه غلهت بکهن، ته نگه تاوت بکهن، هه لپیچن، (الْفَرْزُ مِنَ الرَّجَالِ: الْحَفِيفُ) واته: پیاویک که قالب سووک بی، زوو به دهسته وه بی پیی ده گوتری: (فَرْز)، (الْفَرْزَةُ: الْوَثْبَةُ بِالْإِنْزِعَاجِ)، (فَرْزَة) واته: بازدانی ئینسان به هوئی بیزارییه وه، که سیك شتیك هه لپیچی و سه غلهتی بکات، لهوئی لا بچی، باخود رایه ری و ده ریهری.

(لَا يَلْبِثُونَ): (لَيْتَ بِالْمَكَانِ مَكْتٌ وَأَقَامَ، لَيْتَ يَلْبِثُ ثُبْنًا وَثُبْنَاءً) (لَيْتَ بِالْمَكَانِ) مايه وهو
تييدا نيسته جي بوو، ده گوتري: (لَيْتَ يَلْبِثُ)، هه م (لَبِثَ) هه م (ثُبْثَ) هه ر دو وكيان
چاوگن.

(خَلْفَكَ): (خَلْفَكَ) واته: له دواى تو، ده گوتري: (جاءَ خَلْفَهُ، أَي: بَعْدَهُ) له دواى وى هات.

(سُنَّة): (السُّنَنُ: الطَّرِيقَةُ وَالْمِثَالُ) واته: پښازو ويڼه، (السُّنَّة: الطَّرِيقَةُ وَالسَّيْرَةُ حَمِيدَةً) گانت، (أَوْ دَمِيمَةً)، (سُنَّة) به مانای پښاز دى، ئنجا ستايشکراو بى، ياخود زه مکراو، (سُنَّة) به کورديى ده بښته وه ياسا، ده گوتړى: حاله تىکى به رده وهام (العَادَةُ الْمُتَّبَعَةُ) نه ريتىکى به بره ويى لىکراو، واته: باسای خوا.

(**دَلُوكُ الشَّمْسِ**): واته: له كاتی لادانی خوره وه، (دَلَكَتِ الشَّمْسُ: زَالَتْ عَنْ كِبِدِ السَّمَاءِ، فَهِيَ دَالِكٌ وَدَالِكَةٌ)، خور ته گهر له نیوه راستی ئاسمان، له نیو جهرگه ی ئاسمان، لایدا به لای پوژئاوادا، پیی ده گوتری: (دَالِكٌ وَدَالِكَةٌ) و حاله ته كهش پیی ده گوتری: (دلوك) واته: لادان.

(إِلَى غَسَقِ اللَّيْلِ): واته: هه تا تاریکایی شهو، ده گوتری: (غَسَقُ اللَّيْلِ يَغْشَى غَسَقًا، وَغُشُوقًا وَغَسَقَانًا، أَي: أَظْلَمَ، وَالْغَاسِقُ اللَّيْلُ إِذَا غَابَ الشَّفَقُ وَاشْتَدَّتْ ظِلْمَتُهُ)، (غَسَقُ اللَّيْلِ

يَغْسِقُ غَسَقًا، وَعُسُوقًا وَعَسْقَانًا) واتہ: شہوہ کہ تاریک دادی، بہ تاریک داهاتن، (غاسق) بہ شہوہ دہگوتری، کاتیک کہ سوورایی و تیشکی خور لہ ناسوی تاسمان نامینی و، تاریکاییہ کہی خہست دہبیتہوہ.

(الفجر): (الفجر: انكشف ظلمة الليل عن نور الصباح) (فجر) بریتہ لہ لیک جیابوونہوہی تاریکایی شہو لہ رۆشنایی بہرہ بیان، ہرہوہا (فجر) بہ مانای تہقینہوہ و بہ مانای لیک جیاکردنہوہش دی.

(مشہودا): دہگوتری: (شهد: أي حضر، يوم مشهود: يجتمع فيه الناس لأمر ذي شأن)، (يوم مشهود) واتہ: رۆژیکی لہلا ئامادہ بوو، کہ خہلک تییدا کوڈہبنہوہ بو کاریکی گرنګ.

کہواتہ: ﴿إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا﴾، واتہ: بیگومان قورٹان خویندنی نویژی بہیانی، لہلا ئامادہ بووہ (فریشتہکان لہلای ئامادہ دہبن).

(فتحہجد بہ): واتہ: بہ قورٹان شہو نویژ بکہ، یانی: لہ شہو نویژدا بیخوینہ، (هَجْدٌ يَهْجُدُ هُجُودًا: نَامٌ، صَلَّى بِاللَّيْلِ، فَهُوَ هَاجِدٌ)، شارہزاییانی زمانی عہرہبی دہلین: وشہی (هَجْدٌ) لہو جوړہ کردارانهیہ، کہ دوو مانای پیچہوانہی یہکدی دہگہیہنن، وہک وشہی (عَسَسَ)، کہ ہہم بہ مانای ہات (أَقْبَلَ) دی، ہہم بہ مانای رۆیی (أَذْبَرَ) دی، کہ خوا دہفہرموی: ﴿وَاللَّيْلُ إِذَا عَسَسَ ۝۱۷﴾ التکویر، واتہ: شہوگار کہ دی، یان شہوگار کہ دہروا.

لیرہش (هَجْدٌ) ہہم بہ مانای نووست (نام) و، ہہم بہ مانای بیداربووہ (إِسْتَيْقَظَ) دی، یان بہ مانای: شہونویژی کرد (صَلَّى بِاللَّيْلِ) دی، وشہی (هَاجِدٌ) واتہ: شہونویژکہر، کہسیکہ کہ شہو ہلڈہستیتہوہ، ہرہوہا (هَاجِدٌ) بہ مانای خہوتوو (نَائِمٌ) یش دی، کہسیک کہ خہوتووہ.

بہلام بہ پیی سیاقہ کہ دہزانی، کہ ثایا لہو شوینہدا: مہبہست لہ (هَجُودٌ)، شہونویژ کردن و بیداریہ، یاخود خہوتہ؟!

ننجا (تَهْجُدٌ) ہہندیک لہ شارہزاییانی زمانی عہرہبی دہلین: وہک (تَأْتِمٌ) وایہ، (تَأْتِمٌ) یان (تَحَرَّجٌ) واتہ: (تَرَكَ الْإِثْمَ) واتہ: وازی لہ گوناح ہیئا، وازی لہ (حَرَجٌ) ہیئا.

کہواتہ: (تَهْجُدٌ) یش واتہ: وازی لہ خہوتن ہیئاوہو، بیدار بووہ بو شہو نویژکردن.

(نَافِلَةٌ): (النَّافِلَةُ: مَا زَادَ عَنِ الْحَقِّ، أَوِ النَّصِيبِ، أَوِ الْقَرَضِ) (نَافِلَةٌ) له: (تُفْل) ه، یانی: زیادہ، (نَافِلَةٌ) شتیکہ زیاد بئی له ههقی، یاخود له پشک و بهش، یاخود له فه رز.
(وَزَهَقَ): (زَهَقَ: أَي: هَلَكَ، مَاتَ، وَمَحَلَ) واته: له بهین چوو، مرد، پووکیه وه.

هووی هاتنه خواره وهی ثایه ته کان

(۱) - هووی هاتنه خواری تهو سئی ثایه ته موباره کهی، ته مه دهقه که یانه: ﴿وَإِنْ كَادُوا لَيَفْتِنُونَكَ عَنِ الَّذِي أُوحِيَإِنَا إِلَيْكَ لِنَفْتَرِي عَلَيْكَ غَيْرَهُ وَإِذَا لَا تَأْخُذُوكَ خَلِيلًا ۚ وَلَوْلَا أَنْ تُبَشِّرَكَ لَقَدْ كِدْتَ تَرْكَنُ إِلَيْهِمْ شَيْئًا قَلِيلًا ۚ إِذَا لَا أَذَقْنَكَ ضِعْفَ الْحَيَوةِ وَضِعْفَ الْمَمَاتِ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ عَلَيْنَا نَصِيرًا ۚ﴾ (۷۳) (۷۶) (۷۵)

له باره ی هووی هاتنه خواری ته م ثایه تانه وه، چه ند به سه رهاتیک باسکراون، تهو به سه رهاتانه دینم، دوایی پای خو شم لهو باره وه دینم:

به سه رهاتی یه که م:

{عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: إِنَّ أُمِّيَّةَ بْنِ خَلْفٍ، وَأَبَا جَهْلٍ بْنَ هِشَامٍ، وَرَجُلًا مِنْ قُرَيْشٍ، أَتَوْا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، فَقَالُوا: تَعَالِ فَاسْتَلِمِ إِلَيْنَا، وَنَدْخُلْ مَعَكَ فِي دِينِكَ، وَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَشْتَدُّ عَلَيْهِ فِرَاقُ قَوْمِهِ، وَيُحِبُّ إِسْلَامَهُمْ، فَرَفَّقَ لَهُمْ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ: ﴿وَإِنْ كَادُوا لَيَفْتِنُونَكَ﴾ إِلَى قَوْلِهِ: ﴿نَصِيرًا﴾} (۱).

واته: عه بدولای کوری عه بیاس (خوا له خووی و بابی پازی بئی) ده لئی: ئومه ییه ی کوری خه له ف و ته بوو جه هلی کوری هیشام و، پیاوانیک له قوره یش، هاتنه لای پیغه مبه ری خوا ﷺ، گوئیان: وه ره ده ست له په رستراوه کانی ئیمه بده (وه ک پریز لیگرتن و به پیرو زگرتن)، ئیمه ش دیننه ئیو ئاییه نه که ته وه، پیغه مبه ریش ﷺ زور له لای قورس بوو که گه له که ی په رت بن، به قسه ی ناکه ن و زور هزی به مسولمان بوونیان ده کرد، (ئه وه ش حاله تیکی ئاسایی و سروشتی پیغه مبه ره ﷺ)، بویه دلی بوئیان نه رم بوو، (هیچی نه کرد، به س دلی بوئیان نه رم بوو)، خواش لهو باره وه تهو ثایه تانه ی ناردنه خوار.

(۱) لباب النقول ص ۱۳۸، وقال مؤلفا الإستيعاب: هذا إسنادٌ ضعيف، ج ۲، ص ۴۴۸.

به لَام وَهَكَ زَانِيَانِ وَ شَارَه زاياني فہرموودہ ناس گوتوو یانہ: تہم گپر دراوہیہ سہنہ دہ کہی بیہیزہ.

به سہرہاتی دووہم:

عَنْ جُبَيْرِ بْنِ نُفَيْرٍ: أَنَّ قُرَيْشًا أَتَوْا النَّبِيَّ ﷺ فَقَالُوا لَهُ: إِنْ كُنْتَ أُرْسِلْتَ إِلَيْنَا، فَاطْرُدِ الَّذِينَ اتَّبَعُوكَ مِنْ سِقَاطِ النَّاسِ وَمَوَالِيهِمْ، لِنَكُونَ نَحْنُ أَصْحَابُكَ، فَرَكَنَ إِلَيْهِمْ، فَأَوْحَى اللَّهُ إِلَيْهِ: ﴿وَإِنْ كَادُوا لَيَفْتِنُونَكَ عَنِ الَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ﴾^(۱).

واتہ: جوبہیری کوپی نوفہیر دہلئ: قورہیش ہاتہ لای پیغہ مہر ﷺ پیان گوت: تہ گہر توبو لای تیمہ نیر دراوی، تہ وانہی کہ شوینت کہوتوون لہ خہلکی کہم بایہخ و لہ کویلہ کان، تہ وانہ دہربکہ، تاکو تیمہ بینہ ہاودلت و بینہ کوپو مہ جلیستہوہ، پیغہ مہریش ﷺ دلی بہ لایاندا چوو بہ لَام خوا تہو ٹاہ تانہی بو سروش کردن. بہ لَام تہمیش سہنہ دہ کہی بیہیزہ و پشتی پی نابہ ستری.

به سہرہاتی سیئہم:

عَنْ قَتَادَةَ قَالَ: ذَكَرَ لَنَا أَنَّ قَوْمًا خَلَوْا بِرَسُولِ اللَّهِ ذَاتَ لَيْلَةٍ إِلَى الصُّبْحِ، يُكَلِّمُونَهُ، وَيُفْخَمُونَهُ، وَيَسُودُونَهُ، وَيُقَارِبُونَهُ، وَكَانَ فِي قَوْلِهِمْ أَنْ قَالُوا: يَا مُحَمَّدُ! إِنَّكَ تَأْتِي بِشَيْءٍ لَا يَأْتِي بِهِ أَحَدٌ مِنَ النَّاسِ، وَأَنْتَ سَيِّدُنَا وَإِبْنُ سَيِّدِنَا، فَمَا زَالُوا يُكَلِّمُونَهُ حَتَّى كَادَ يُقَارِبُهُمْ، حَتَّى مَنَعَهُ اللَّهُ، فَقَالَ: ﴿وَإِنْ كَادُوا لَيَفْتِنُونَكَ عَنِ الَّذِي ...﴾ (أَخْرَجَهُ الطَّبْرِيُّ فِي تَفْسِيرِهِ ج ١٤، ص ٨٨، وَعَبْدُ الرَّزَّاقِ فِي تَفْسِيرِهِ ج ١، ص ٣٨٣، وَالْإِسْتِيعَابُ فِي بَيَانِ الْأَسْبَابِ ج ٢، ص ٤٥٠ و ٤٥١، قُلْنَا هَذَا: مُرْسَلٌ صَحِيحُ الْإِسْنَادِ).

واتہ: قتادہ {کہ یہ کیکہ لہ زانیانی تابیعین، جلی دواۓ ہاودلن، تہو گپر دراوہیہ ہیئاوہ}، دہلئ: بومان باسکراوہ کہ قورہیشیہ کان شہوئک بہ تہنیا لہ گہل پیغہ مہری خوا ﷺ دانیشن، تاکو بہرہ بہیان قسہیان لہ گہلدا دہ کردو، بہ گہورہیان دہ گرت و، پرزیان لیڈہنا، وایاندہ کرد خوئیان لی نزیک دہ خستہوہ، لہ تیو قسہ کانیاندا کہ لہ گہل پیغہ مہر ﷺ یان دہ کرد تہوہ بوو، کہ گوتیان: تو شتیکت ہیئاوہ، کہ ہیچ کہس تہو شتہی نہ ہیئاوہ {واتہ: قسہ یہ کہی دہ کہی بہرنامہ و پھیامیک کہ ہیچ کہس نہ ہیپیئاوہ، کہ راستیان کردوہ}.

(۱) لُبَابُ النُّقُولِ فِي أَسْبَابِ النُّزُولِ ص ١٣٨، وَالْإِسْتِيعَابُ فِي بَيَانِ الْأَسْبَابِ ج ٢، ص ٤٤٩، قَالَ (المَوْلَان) قُلْنَا: وَهَذَا إِسْنَادٌ ضَعِيفٌ جِدًّا.

تو گهواره مانى و، كورى گهواره شماني، ئيدى هه روا قسه يان له گه لدا ده كرد و خهريك بوو
 پيڤه مبهري ﷺ نيزيكيان لى بكات، دوايى خوا پيشگيري لى كرد و پاراستى و، ئه و ئايه تانه ي
 ناردنه خوار، فهرمووى: ﴿وَإِنْ كَادُوا لَيَفْتِنُونَكَ عَنِ الَّذِي أُوحِيَ إِلَيْكَ...﴾

به لام: ئه مهش گيردراوه يه كي (مُرسَل) ه، ياني: به رز نه كراوه ته وه بو لاي هاوه لان ئه وه يان
 ليگيرابيتته وه، بويه به فهرمووده دانانري، واته: فهرمووده ي پيڤه مبهري ﷺ، چونكه ئه و
 شتانه ي كه هاوه لان ده يگيرنه وه، مادام به سه نه ديكي راست بى و ئه و شته په يوه نديى
 به پيڤه مبهري وه هه بى ﷺ ئه وه حوكمى فهرمووده وهرده گري.

به سه رهاتى چواره م:

{عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ، قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ ﷺ، يَسْتَلِمُ الْحَجَرَ الْأَسْوَدَ فِي طَوَافِهِ، فَمَتَعْتُهُ قُرَيْشٌ،
 وَقَالُوا: لَا نَدْعُكَ تَسْتَلِمَ حَتَّى تُلِمَّ بِالْهَيْتِنَا، فَحَدَّثَ نَفْسَهُ، وَقَالَ: «مَا عَلَيَّ أَنْ أُلِمَّ بِهَا بَعْدَ أَنْ
 يَدْعُونِي أَسْتَلِمَ الْحَجَرَ، وَاللَّهِ يَعْلَمُ إِنِّي لَهَا كَارِهِ»} (أَخْرَجَهُ الطَّبْرِيُّ فِي تَفْسِيرِهِ ج ١٥، ص ١٣٠).

واته: سه عيدي كورى جوبه ير، ده لى: پيڤه مبهري ﷺ له ته وافيده عاده ق وابوو، ده ستى
 ده گه يانده به رده ره شه، {يان ماچى كردوه، يان ده ستى گه ياندوتى، كه ئه وه سوننه ته}
 قوره يشيه كان پيشگيريان لى كرد (رڻيان نه داو) گو تيان: لى ناگه رڻين ده ست بگه يه ني
 به رده ره شه، تاكو ده ستيش له په رستراوه كانى ئيمه نه ده ي، {كه له ده وري كه عبه
 دايانا بوون، سي سه دوشه ست (٣٦٠) سه نه م بوون} پيڤه مبهريش ﷺ به دليدا هات، گو تى:
 چى ده بى ئه گه ده ستى كيش بگه يه نه به ته كان، دواى ئه وه ي كه ليم ده گه رڻين ده ست له
 به رده ره شه بده م (يان ماچى بكه م) خواش ده زاننى كه من ئه وه م پى ناخوشه!

ئه مهش گيردراوه يه كي (مُرسَل) ه و، به ده قىكى سوننه ت دانانري و پشتى پى نابه ستري.

به سه رهاتى پينجه م و كو تايى:

{عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، فِي رَوَايَةٍ عَطَاءٍ: أَنَّهَا نَزَلَتْ فِي وَفْدٍ ثَقِيفٍ، أَتَوْا النَّبِيَّ فَسَأَلُوهُ
 شَطَطًا، قَالُوا: مَتَّعَنَا بِالْهَيْتِنَا سَنَةً، حَتَّى نَأْخُذَ مَا يُهْدَى لَهَا، فَإِذَا أَخَذْنَاهُ، كَسَرْنَاهَا، وَأَسْلَمْنَا، وَحَرَّمْ
 وَادِيَنَا، كَمَا حَرَّمَتْ مَكَّةَ، حَتَّى تَعْرِفَ الْعَرَبُ فَضْلَنَا عَلَيْهِمْ، فَهَمَّ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، أَنْ يُعْطِيَهُمْ ذَلِكَ،
 فَنَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ^(١).

(١) الجامع لأحكام القرآن: ج ١٠، ص ٢٤٤، ٤٠٤٢.

واتە: عەتە لە ئێبنو عەبباسەو (خو لە خو و بابی رازی بێ) گێراویەتەو: کە ئەم ئایەتە دەربارەی شاندی ھۆزی (ثقیف) ھاتنە خوار، کە ھاتنە لای پیغەمبەر ﷺ و کۆمەڵی شتی بێ جێیان لێ داوا کردو، گوئیان: لێمان گەرێ ماوەی سالتیک پەرستراوە کاھمان بپەرستین، تا کو ئەوێ بو پەرستراوە کاھمان دەکرێتە دیاریی و خەلات، {خەلک پارە و سامانی بو بته کان دەبرد، بە حساب نەزر و صدەقەیان لە خوێان دەگرت و لەو شوێنانەیان دادەنان، کە ئەو بتانە لێن}، با ئەو پارەو سامانە وەر بگرین، دوای ئەوێ کە پارە کاھمان وەرگرت و کۆمان کردەو، بته کان دەشکێنن و مسوڵمان دەبین، بەلام تۆش ئەو شیوەی ئیمە (ئەو دۆل و ناوچەیی ئیمە) حەرەم بکە، وەك چوون حەرەمی مەككە ھەب، {با ئیمەش ئەو شوێنە کە ھۆزی (ثقیف) لێ بوون، بکریتە ناوچەییەکی حەرەم خاوەن حورمەت و ئەو شتانە کە لە شوێنە ئاساییەکان قەدەغە نین، لەو قەدەغە بن، وەك حەرەمی مەككە، بۆچی؟!} تا کو عەرەب زیدەیی ئیمە بەسەر یانەو بزانن و، پلە ئیمە لەسەر خوێانەو بزانن! پیغەمبەریش ﷺ خەریک بوو وا بکات، بەلام ئەو ئایەتە ھاتە خوار.

منیش بە کورتیی دەربارەی کۆی ئەو گێراوانە، دەلیم:

بێگومان کافرەکان ھەوڵیانداوە لە گەڵ پیغەمبەری ﷺ کە لایبەدەن و بەرەو ناھەق پەلکیشی بکەن و، بھێننە سەر پێچکەیی خوێان، بەلام گومانێ تێدانە، کە ئەو گێراوانە، جگە لە یەکیکیان کە سەندەدەکی راست (صحیح)ە، ئەویش (مُرسَل)ە، ئەوانی دیکە سەندەدەکیان بھێنە، بۆیە پشتیان پێ نەبەستری.

بەلام بۆیە ھێنامن، تا کو ئەگەر کەسێک لە تەفسیرەکاندا بینینی - چونکە تەفسیرەکان زۆربەیان ھەموو ئەو گێراوانەیان ھێناون - ئنجا بو ئەوێ ھیچکەس بەوانە ھەلنەخەلەت و پێی وابێ کە: پیغەمبەر ﷺ شتیکی وای بە دلدا ھاتو، کە دەست بە بتاندا بین، یان شتیکی وای بە دلدا ھاتو، کە لەبەر ئەوێ پێی نادەن دەست بگەییەنیت بەردە پەشە {کە پیغەمبەر ﷺ مادام تەوافی کردب، نەبێستراوە، تەنیا پێی دەست گەیانندە بەردە پەشە لێ بگرن} ئنجا بو ئەوێ پێی بدەن، با دەست بگەییەنیت بەتەکیان، یاخود پێگەیان بدات: ماوەی سالتیک دیکە بته کانیان بپەرستن، ئەو دەبێ کە بێ بوو؟ ئەم سوورەتە مەككەییە و (ثقیف) لە مەدینەدا ھاتوونە لای پیغەمبەر ﷺ مسوڵمان بوون و وتووێژیان لە گەڵدا کردو!!

كهواته: ئەو گێردراوانە هێچیان هێ ئەوە نین، بۆ تەفسیری ئەو ئایەتە پشیمان پێ بێستری، وەك دوایی لە مەسەلە گەنگەكاندا باشت تیشك دەخەینە سەر ئەوە، كە ئیوەرۆك ئەو ئایەتە و چەمەك و واتای راستەقینە ئەو ئایەتە، لەگەڵ ئەو هۆی هاتنە خوارەوانەدا، ناگونجی، بەلام زانیان و ئەوانەى كە وێستووین: مانا و مەبەستەكانى قورئان پوون بکەنەو، زۆرجار هەندى گێردراویان هێناون، لەبەر ئەوەى لە پێش ئەواندا باسکراون، بەلام هەندى گێردراویان زۆر لێ ورد نەبوونەو، كە ئایا لەگەڵ ئیوەرۆك ئایەتەكان دا، دەگونجین، یان ناگونجین؟! كە وەك دوایی باسى دەکەین، هێچ كام لەم گێردراوانە لەگەڵ ئیوەرۆك ئایەتەكان دا ناگونجین.

مانای گشتی ئایەتەكان

خوایى ﷻ پوو لە پیڤەمبەرى خاتەم ﷺ دەكات و، هەول و تەقەللا و كۆشى بپوچان و نەپساوەى كافەرەكانى بۆ دەخاتە پوو، هەم بۆ ئەو، هەم بۆ ئۆممەتەكەى كە چەند هەولیان لەگەڵ داو: بیهێنە سەر پێچەكەكانى خویان و لە راستە شەقامى خوا، لایبەدەن و واى لێبکەن كە شتیكى دیکە بفەرموى و رابگەیهێنێ، جیا لەوەى كە خوا ﷻ پێى رابگەیهێندەو، بەلام خوا پیڤەمبەرى ﷻ خۆى پاراستو و دامەزراو و پێى چەسپاوى كردو و كەمیکیش بە لایان نەچوو، نەك زۆر، دەفەرموى:

﴿وَأِنْ كَادُوا لَيَفْتِنُونَكَ عَنِ الَّذِي أُوتِيتَ وَإِلَيْنَا إِلَافُ﴾، ئەوانە نیزیك بوو لاتبەدەن، لەوەى كە بۆ لای تۆمان سروش كردو، ئەو پەيام و بەرنامە و قورئانەى كە بۆ تۆمان سروش كردو، خەرىك بوو لەوە لاتبەدەن، ﴿لِنَفْتِرَ عَلَيْكَ غَيْرُهُ﴾، بۆ ئەوەى جیا لەوە بە ناوى تێمەو بەلێ، دیارە لەو شتانەدا كە ئەوان وێستووین، نەك بە گشتی، یانی: هەندىك شت كە لەگەڵ قورئاندا دژە و جیا بە لە قورئان، هەندى شتی دیکە كە جێى پەسەندى ئەوانە، ﴿وَإِذَا لَأَتَّخِذُوكَ حَلِيلًا﴾، ئەگەر واشت كردبايە، ئەو كاتە تۆیان بە دۆست دەگرت و خۆشەویست، تۆیان وەك هاوێ و برارەریكى خۆیان دادەنا.

ئەوان بەو جوړە هەولیان داو لەگەڵ پیڤەمبەرى خوا ﷻ، بەلام با بزانی

پیڤەمبەرى خوا ﷻ، چۆن بوو؟

﴿وَلَوْلَا أَنْ ثَبَّتْنَاكَ لَقَدْ كِدْتَ تَرْكُنْ إِلَيْهِمْ شَيْئًا قَلِيلًا﴾، ئەگەر ئىمە تۆمان نەچە سپاندبايە و دامە زراو نە کردبايە، خەرىك بوو شتېكى كەم بە لایاندا بچى.

(تثبیت)، بریتىە لە چە سپاندن و راگیرکردن و دامە زاروکردنى شتېك، يانی: ئەگەر ئىمە تۆمان راگیر و دامە زراو و چە سپاو نە کردبايە، ﴿لَقَدْ كِدْتَ تَرْكُنْ إِلَيْهِمْ شَيْئًا قَلِيلًا﴾، بە دلىايى نيزىك بوو كەمىك، شتېكى كەم بە لایاندا بچى، واتە: ئەصلەن پىغەمبەر ﷺ شتېكى كەمىش بە لایاندا نە چوو و مەیلی بە لادا نە کردوون، ئەوێ كە ئەوان داوايان لىكردو، وەلامى نە داوونەو، كەمىشى وەلام نە داوونەو، چ جاي زۆر.

﴿إِذَا لَأَذْنُكَ ضَعْفَ الْحَيَاةِ وَضَعْفَ الْمَمَاتِ﴾، ئنجا ئەگەر تۆ كەمىكىش بە لایاندا چووبای، ئىمە هەم سزای دوو قاتى ژيان، هەم سزای دوو قاتى مردغان پى دەچىژتى، ﴿ثُمَّ لَا يَجِدُكَ عَلَيْنَا نَصِيرًا﴾، دوايىش تۆ بە سەر ئىمەو و لە بەرانبەر ئىمەدا، هېچ پشتیوان و هاوکار و، وەسەر خەرت چنگ نە دەكەوتن، كە لە سزای ئىمە بىپارێزن، لە ئازاردانى ئىمە چە پالەت بدەن.

﴿وَإِنْ كَادُوا لَيَسْتَفْرِزُونَكَ مِنَ الْأَرْضِ لِيُخْرِجُوكَ مِنْهَا﴾، ئنجا كە نە يانتوانیو لە لای بدەن، لەو راستە شەقامەى كە خوا ﷻ پىغەمبەرى خاتەمى ﷺ خستۆتە سەر، لەو بەرنامەى كە بوى سەروە کردو، كاتىك ئاومىد بوون لەو كە لايدەن و كەمىك بە لای خوێاندا پەلكىشى بكەن، گواستووینە ئەو بۆ جوړە هەولێكى دىكە، كە بریتى بوو لەوێ: وەدەرى بنىن، بىزار و جارزى بكەن، سەغلەت و ناپەختى بكەن و ناچارى بكەن: وڵات بە جى بهێلى، ﴿وَإِنْ كَادُوا لَيَسْتَفْرِزُونَكَ مِنَ الْأَرْضِ لِيُخْرِجُوكَ مِنْهَا﴾، هەروەها ئەوانە نيزىك بوو كە تۆ هەلپچن و بىزارت بكەن، جارزت بكەن، وات لىبكەن: ئەو شوینەى كە ئىستا لى، جى بهێلى، كە شارى مەككەى، بۆچى؟ ﴿لِيُخْرِجُوكَ مِنْهَا﴾، تاكو وەدەرت بنىن، لەو سەرزەمینە، كە مەككەى، ﴿وَإِذَا لَا يَلْبُثُونَ خَلْفَكَ إِلَّا قَلِيلًا﴾، ئەگەر واش بكەن، كەمىك نەبى لە دواى تۆ نامىنەو، يان ئەگەر وایان کردبايە، كەمىك نەبا، لە دواى تۆ لەو شارەدا، لەو سەر زەمینەدا، نە دەمانەو بە سەلامەت، كە ئەمە زۆربەى زانایان وایان لىكداو ئەو كە ئەوانە لە دواى پىغەمبەر ﷺ بە سەلامەت نەمانەو، چونكە جەنگى بەدر هاتە پىش، دواى ئەوێ كە پىغەمبەر ﷺ ناچار كرا مەككە بە جى بهێلى، كە لە جەنگى بەدردا، لە زەلزەلەكانى قورەيش حەفتا (۷۰) كەس كوژران و حەفتا (۷۰) شیان لى بەدىل گیران و دركیان شكا و، زەبوون كران، واتە: بە سەلامەت نەمانەو، ئەو شارەدا، نەمانەو لە دواى پىغەمبەر ﷺ.

واتايەكى دىكەى ئەوئەيە: كە ئەگەر وابكەن، لە دواى تۆ نامىننەوئە مەگەر كەمىك، واتە: ئەگەر تۆ وئەدەر بنىن، بەلام قورەيشىيەكان پىغەمبەريان ﷺ وئەدەرنەنا لە مەككە، بەلكو خۆى لەبەر بەرژەوئەندىى كارو پرۆژە ئىسلامىيەكەى، شارى مەككەى بەجىھىشت، ئەگەرنا دەيتوانى ھەر مەيىتتەوئە، بەلام بە ناپەھەتى.

كەواتە: ﴿وَإِذَا لَا يَلْبُثُونَ خَلْفَكَ إِلَّا قَلِيلًا﴾، ئەوئە ھەوآل پىدانە، كە ئەگەر وابكەن، لە دواى تۆ نامىننەوئە لە شارى مەككەدا، جگە لە كەمىك، بەلام وایان نەكرد، بۆيە مانەوئە، بەو واتايە كە شارى مەككە بەسەر كافەرەكان دا كاول نەبوو، ئىدى دواىى كە لە جەنگى بەدردا، لىيان كوژرا و لە جەنگى ئوھوددا و، لە جەنگەكانى دىكەدا، ئەوئە پىچەوانەى مانەوئەيان نىە لە شارى مەككەدا.

﴿سُنَّةَ مَنْ قَدْ أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنْ رُسُلِنَا﴾، ئنجا ئەوئە كە خوا سزايان دەدا، لەسەر ئەوئەى تۆ ناچار بكەن، ئەو شارە بەجىھىلى و، كەمىك نەبى لە دواى تۆ بە سەلامەتى نەمىننەوئە، ئەوئە ياساى خوايە، لە ژيانى ئەو پىغەمبەرەئەدا (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) كە پىش تۆ پەوانمان كەردوون، واتە: ئەوئە ياساى خوايە و عەدەتى خوايە، لە ژيانى پىغەمبەرانى پىشووئەدا ھاتۆتە دى و، بۆ تۆش دىتە دى، ﴿وَلَا تَحْدُ لِسُنَّتِنَا تَحْوِيلًا﴾، تۆش لادان نابىنى بۆ ياساى ئىمە، ياساى ئىمە ناگوڤڤى و لاندەرى، ھەك چۆن بۆ پىغەمبەرانى پىشوو (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) خوا وای كەردو، ھەر كامپىكان، گەلەكەى وئەدەريان نابى، خوا گەلەكەى سزا داو، گەلى تۆش ئەگەر وئەدەرت بنىن، خوا سزايان دەدا، ئنجا ئايا خوا سزاي داو، لەبەر ئەوئە كە وئەدەريان ناو، ياخود ئايا ئەگەر وئەدەريان نابايە، سزاي دەدان؟ ھەردوو واتايەكە لەگەڵ سىرە و ژيانى پىغەمبەردا ﷺ دەگونجىن، دەگونجى بلىين: بەلى خوا سزاي دان، بەوئە كە ھەفتا لە زلە زلەكان و قسە پۆشتووئەكانيان كوژران، لە جەنگى بەدردا ھەفتاشيان بەدىل گيران، پاشان قات و قىرى و گرانييان بەسەر ھات، كە پىغەمبەر ﷺ تووكى لى كەردن.

دەشگونجى بلىين: نەخىر خوا سزاي نەدان بەو واتايە، كە ھەك گەلانى پىشوو سزا بدرىن و بنېر بكرين و، لە ھەين بېرىن، چونكە ھەر مانەوئە، بەلى دىرپىكان شكا، بەلام بنېر نەكران ھەك گەلانى پىشوو، ھەردوو واتايەكە لەگەڵ واقىعى ژيانى پىغەمبەردا ﷺ دەگونجىن.

ئنجا خوا ﷻ فەرمان بە پىغەمبەرى خاتەم ﷺ دەكات بە چەند شتىك، كە خولاسەكەيان ئەوئەيە، ئىنسان ئەگەر بىھەوئەى خۆپاگرېئ، لە گەرمەى ناپەھەتى و گرفتارىيەكاندا، دەبى

پەيۋەندىي لەگەل خوادا قايمىتر و پتەوتر بىكات، بۆيە دەفەرمىۋى: ﴿أَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِكَ الشَّمْسِ إِلَى غَسَقِ اللَّيْلِ﴾، نوپۇز بەرپابىكە لە كاتى لادانى خۇرەوہ {لە نپوہپاستى ئاسمان بە لای پۇژئاوا} تاكو تارىكايى شەو، كە ئەمە چوار نوپۇزان دەگريئەوہ:

۱ - كاتىك كە تۇزىك خۇر لادەدا لە نپوہپاستى ئاسمان، نوپۇزى نپوہپۇ دەپى.

۲ - كە زياتر لادەدا، نوپۇزى ئپوارە (عصر) دەپى.

۳ - كە خۇر ئاوا دەپى و بە تەواويى لادەدا، نوپۇزى شپوان دەپى.

۴ - ﴿غَسَقِ اللَّيْلِ﴾ لە تارىكايى شەودا، دواى ئەوہى سوورايى تيشكى خۇر لە ئاسويەكان نامىنى، نوپۇزى خەوتنان دەپى.

۵ - ئنجا نوپۇزى پىنجەم ﴿وَقُرْآنَ الْفَجْرِ﴾، ھەرۋەھا قورئان خويئندى بەيانى، ﴿إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا﴾، بە دلئايى قورئان خويئندى (نوپۇزى) بەيانى، لەلا ئامادەبوويە، فريشتەكان لە لای ئامادە دەبن و دەيىبن، واتە: گزنگى بدە بە قورئان خويئندى نوپۇزى بەيانىش، چونكە قورئان خويئندى نوپۇزى بەيانى، فريشتەكان لە لای ئامادە دەبن.

كەواتە: ئەم ئايەتە ئامادەيە بە كاتى ھەر پىنج نوپۇزەكان، دواى ئەوہى كە خوا ﷻ پىنج نوپۇزەكەى لەسەر پىغەمبەر ﷺ فەرز كردن، ھەر لەم سوورەتەدا كە باس دەكات، لە سەفەرى شەوورپۇ (بەرزبوونەوہى)دا، ئنجا كاتەكانى بۇ ديارىيىكردوون، لە قورئاندا، بەلام وەك دوايى باسى دەكەين، خوا ﷻ جىبرىلىشى ناردوہ و بەكردەوہش پىغەمبەرى ﷺ فەر كردوہ، بە وردىي ھەر كام لە كاتى پىنج نوپۇزەكان، كەيىەو چۇنە؟

﴿وَمِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهِ نَافِلَةً لَّكَ﴾، ھەرۋەھا لە شەويشدا بە ھوى خويئندى قورئانەوہ، شەونوپۇز بىكە، ئەوہش زيادەيە بۇ تۇ، واتە: خواپەرستىيەكى زيادەيە بۇ تۇ. ﴿عَسَىٰ أَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَّحْمُودًا﴾، نيزىكە پەرۋەردگارت زىندووت بىكاتەوہ و پىگەى ستايشكراوت پى بىبە خشى.

ئەمە وەك دوايى باسى دەكەين، مەبەست پىيى تىكاردنى مەزن (الشَّفَاعَةُ الْعُظْمَى)ە، كە پىغەمبەرى خوا ﷻ دواى ئەوہى مروقەكان دەچن بۇ لای ئادەم و داواى لى دەكەن، تىكايان بۇ بىكات لەلای خواي پەرۋەردگار: لپرسىنەوہ و سزا و پاداشت دەست پىيكات و كۇتايى بە راگرتيان بىت لە (گۆرەپانى) كۆكردنەوہ و لپرسىنەوہدا، ئادەم ھەوالەى

لاى نووحیان دەکات و، نووح حەوالەى لای ئیبراھیمیان دەکات و، ئیبراھیم حەوالەى لای مووسایان دەکات و، مووسا حەوالەى لای عیسایان دەکات و، عیساھ حەوالەى لای موحمەدیان دەکات، (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، پیغەمبەر موحمەدیش ﷺ تەکا لە خوای پەروردگار دەکات کە ئەو پۆژە، ئەو مەینەتیە کۆتایی پی بێنى و، دواى تەکایە کە دەست دەکری بە لیپرسینەوێ مەرقەکان.

﴿وَقُلْ رَبِّ ادْخُلْنِيْ مُدْخَلَ صِدْقٍ وَّاَخْرِجْنِيْ مُخْرَجَ صِدْقٍ﴾، هەروەها بلئ: ئەى پەروردگار! بە چوونە نۆیكى باش مەخە ئیو، بە هیئانە دەریكى باش، مەینە دەر. وشەى (مُدْخَلَ) و (مُخْرَجَ)، یانی: بێدەنە ئیو، هیئانە دەر، کە مەبەست پی چوونە ئیو پیغەمبەر ﷺ بۆ هەر کار و چالاکیەك و هاتنە دەری پیغەمبەر ﷺ لە هەر کار و چالاکیەك، یاخود چوونە ئیو شارى مەدینە، بۆ پیغەمبەر ﷺ، و هاتنە دەریەتى لە شارى مەككە.

یانی: پەروردگار! با هەردووکیان، هەم هاتنە دەرەكەم لە شارى مەككە، هەم چوونە ژوورەكەم بۆ شارى مەدینە، یان: هەم چوونە ئیو کارو چالاکییم و هەم لئ هاتنە دەریم بە شیوەیەكى رێك و پەسند و چاك بئ. ﴿وَأَجْعَلْ لِّيْ مِنْ لَّدُنْكَ سُلْطٰنًا نَّصِيْرًا﴾، لە لایەن خۆتەو دەسەلاتیكى پشتگیریكەر و سەرخەرم بۆ بێدەست، ﴿وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبٰطِلُ﴾، هەروەها بلئ: هەق هاتوو باتیل پوچەل بۆو، مرد، فەوت،

﴿إِنَّ الْبٰطِلَ كَانَ زَهُوْقًا﴾، بە دنیایی باتیل (ناهەق) پوچەل و فەوتاو.

مەسەلە گرنگەکان

مەسەلەى يەكەم:

خوایىش قەرموویەتى: ئەى موحەممەد ﷺ! نىزىك بوو لەوھى بۆمان سۈرۈش كىردووى، كافىرەكان لات بەدن، تاكو شىئىكى جىيا لەوھى بۆمان ناردووى، بە ناوى ئىمەوھە بلىي، ئەو كاتەش تۆيان بە دۆست دەگرت، ئەگەر تۆشمان نەچەسپاندايە، نىزىك بوو شىئىكى كەم بە لاياندا بېچى، ئەو كاتەش سزاي دوو قاتى ژيان و، سزاي دوو قاتى مردەمان پى دەچىرتى، ئىجا هېچ وەسەر خەرىكىشت لە بەرانبەرماندا، چىنگ نەدەكەوت:

خوایىش قەرمووى: ﴿وَإِنْ كَادُوا لَيَفْتِنُونَكَ عَنِ الَّذِي أُوحِيَإِلَيْكَ لِيَفْتَرِيَ عَلَيْنَا غَيْرَهُ وَإِذَا لَا تَأْخُذُكَ خَلِيلًا ۖ ﴿٧٣﴾ وَلَوْلَا أَنْ ثَبَّنَّاكَ لَقَدْ كِدْتَ تَرْكَنُ إِلَيْهِمْ شَيْئًا قَلِيلًا ۖ ﴿٧٤﴾ إِذَا لَأَذْنُكَ ضَعْفَ الْحَيَوةِ وَضَعْفَ الْمَمَاتِ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ عَلَيْنَا نَصِيرًا ۖ ﴿٧٥﴾﴾

شىكىردنەوھى ئەم ئايەتانه، لە دە بىرگەدا:

۱- ﴿وَإِنْ كَادُوا لَيَفْتِنُونَكَ﴾، پىشتىش گۆمان: (كاد)، يانى: (قرب)، نىزىك بوو، (لَيَفْتِنُونَكَ)، واتە: لاتبەدن، (عَدِي لَيَفْتِنُونَكَ بـ) «عَنِ» لَتَضْمِينِهِ مَعْنَى فَعَلٍ كَانَ الْفَتْنُ لِأَجْلِهِ، وَهُوَ مَا فِيهِ مَعْنَى يَصْرِفُونَكَ، (فَتْن)، واتە: تاقىكردنەوھى، ياخود ئازاردان، سزادان، ناپەخەتكردن، ئەو مانايانەى هەموو هەن.

لەردەدا وشەى (لَيَفْتِنُونَكَ)، بە پىتى (عَنِ)، بەركارى پى خوازاراوه، تاكو ماناي فيعلىكى بچىتە نىو، كە ئەو تاقىكردنەوھى لە پىناوى ئەودا بوو، ئەویش ئەوھى كە ماناي: لاتبەدن (يَصْرِفُونَكَ)ى بخىتە نىو.

كەواتە: ﴿وَإِنْ كَادُوا لَيَفْتِنُونَكَ﴾، واتە: خەرىك بوو كە تووشى بەلات بكەن و لاتبەدن، نىزىك و خەرىك بوو، لە چى لاىبەدن و تووشى بەلاتى بكەن؟

۲- ﴿عَنِ الَّذِي أُوحِيَإِلَيْكَ﴾، لەوھى كە بۆمان سۈرۈش كىردووى، ئىجا ئەوھى كە بۆى سۈرۈش كراوه، بىگومان قورئانە، وەك خوایىش ﷺ لە سوورەتى (الأنعام) دا دەفرمووى: ئەى پىغەمبەر!

﴿وَأُوحِيَ إِلَيَّ هَذَا الْقُرْآنُ لِأُنْذِرَكُمْ بِهِ وَمَنْ بَلَغَ﴾، واتە: ئەم قورئانەم بۆلا سەرش کراوە، تاكو ئیوهشی پێ بترسینم و وریابکەمەوه و هەر کەسیکیش کە پێی دەگات، دیسان پێی بترسینم و پێی وریا بکەمەوه.

(۳) - ﴿لِنَفْتَرِيَ عَلَيْكَ غَيْرُهُ﴾، تاكو جگە لەو، بە ناوی ئیمەوه بلیی، واتە: جگە لە قورئان، بە ناوی ئیمەوه بلیی، لەو بابەتانەدا کە ئەوان مەبەستیان بوون، ئەمە دەگونجی مەبەست پێی یەکیك لەو دووانە، یان، هەردووکیان بێ:

(أ) - پێخەمبەر ﷺ چی دیکە ئاوا بە قورسیی - وەك لە ئایەتەکاندا هاتووە - بایستی و صەنەمەکانیان نەكات و، قسەى سەخت و پەقیان لەسەر نەكات، کە: ئەوانە هیچ نین و، بت و صەنەمن و، دەبنە سووتەمەنیی دۆزەخ، قسەکانی سووك بکاتەوه، لەو بارەوه.

(ب) - کارێك بکات کە مسوڵمانە سادە و پەش و پروتەکان - بەلای کەمەوه - جارێ نەیهنە کۆر و مەجلیسەکەى، تاكو ئەو داواکارییە جێ بە جێ بکات، کە زەلزەلەکان دەیانگوت: ئیمە لە گەڵ ئەو پەش و پروتە دانانیشتین، با ئەوانە نەیهنە کۆر و مەجلیسەکەتەوه!

دەبێ مەبەست لەوه کە خوا دەفەرموێ: ﴿لِنَفْتَرِيَ عَلَيْكَ غَيْرُهُ﴾، بۆ ئەوهی شتیکی دیکەى غەیری ئەوهی بۆمان سەرش کردووی، بە ناوی ئیمەوه بلیی، مەبەست پێی ئەو جوړە شتانە بێ:

چونکە خواى پەنهانزان باس دەكات، کە زۆر هەوڵیان لە گەڵ داوه و، ئەگەر خوا نەبەسپاندبایە، خەریك بوو، تۆزێك بە لایاندا بچێ، ئنجا ئەو شتانە، ئەو تۆزەن، ئەگەرنا خوا کە قورئانی بۆ ناردووە، ئەو غەیری قورئان بلی، ئەو تۆزێك و، هەندیك نیە، بەلكو لادانێكى یەكجارەکیە! ئەو کاتەش خوا ﷻ بەوه وازی لێ نەدەهێنا، کە سزای ژيانى دنیا و سزای مردن و مەرگی پێ بچێژێ و بۆی دوو قات بکاتەوه! ئاوا دەبێ بە وردیی سەرنجی ئایەتەکان بەهین، تاكو بەهەڵە لیان تێ نەگەین.

کەواتە: لێرەدا ﴿لِنَفْتَرِيَ عَلَيْكَ غَيْرُهُ﴾، واتە: جگە لەوهی بۆمان سەرش کردووی، لەو شتانەدا کە ئەوان داواى دەکەن، تۆ شتیکی دیکەى جیا لە قورئان، بە ناوی ئیمەوه بلیی، یان بکەى.

(۴) - ﴿وَإِذَا لَأَخَذُوكَ خَلِيلًا﴾، ئنجا ئەگەر واشت کردبایە، تۆیان بە دوست دەگرت، (الْخَلِيلُ: الصَّدِيقُ الَّذِي يَتَخَلَّلُ حُبَّهُ الْقَلْبَ)، واتە: (خليل) ئەو برادەر و هاوێلێ، کە خوشەویستییهکەى دەچێتە نێو دڵ و دەروونەوه، جێگیر دەبێ تێیدا.

(۵) - ﴿وَلَوْلَا أَنْ تُبَنَّكَ﴾، ئەگەر ئېمە تۆمان نەچە سپاندبايە (التَّيْبِتُ: جَعَلَ الشَّيْءَ ثَابِتًا، أَي: مُتَمَكِّنًا مِنْ مَكَانِهِ غَيْرَ مُقْلَقٍ)، (تثبیت) ئەوھییە شتیک بچەسپینی، دامەزراوی بکەى لە شوینی خۆیدا، بە شیوھییەك كە جوولە جوول و لەرەلەر و لەقەلەقى نەمیئی.

ئەگەر ئېمە تۆمان دامەزرا و و چەسپاو نەکردبايە:

(۶) - ﴿لَقَدْ كِدْتَ تَرْكُنُ إِلَيْهِمْ﴾، تۆ (ئەى موخەممەد!) نيزيك بوو، هەندیک بە لایاندا بچی و پشتیان پى ببهستی و سەنگى خۆتیاں بدەيە سەرى، يانی: شتیک بکەى كە ئەوان لیت داوا دەکەن، (الرَّكُونُ: الْمَيْلُ بِالرُّكْنِ، أَي: بِالْجَانِبِ مِنَ الْجَسَدِ، وَاسْتَعْمَلَ فِي الْمَوَاقِفِ)، (رکون)، بریتیه لەوھ كە ئینسان لایەكى خوی بخاتە سەر شتیک، سەنگى بداتە سەرى، دوايى بە کارهێنراوھ بۆ گونجان و، وەلامدانەوھى شتیک كە لە مرووف داوا دەکرى، پازى بى و وەلام بداتەوھ و جیبه جیى بکات.

(۷) - ﴿شَيْئًا قَلِيلًا﴾، (شَيْئًا: مَفْعُولٌ مُطْلَقٌ لِـ «تَرَكُنْ» أَي: شَيْئًا مِنَ الرَّكُونِ)، (شئنا)، لێرەدا بەرکاریكى رەها (مَفْعُولٌ مُطْلَقٌ) ه، بۆ (تَرَكُنْ)، واتە: شتیکى كە مەیلیان بەلادا بکەى، یان شتیکى كەم پشتیان پى ببهستی و سەنگى خۆتیاں بدەيە سەرى.

(۸) - ﴿إِذَا لَأَذْنُكَ ضَعْفَ الْحَيَوةِ﴾، ئەگەر واشت کردبايە، ئېمە دوو قاتی ژیاغان پى دەچیژتى، واتە: سزای دوو قاتی ژیا، چونکە: (الضَّعْفُ: مُمَّاثلٌ مِقْدَارُ شَيْءٍ ذِي مِقْدَارٍ)، (ضَعْف) یانی: وینەى ئەندازەى شتیک كە ئەندازەكەى زاندرابى.

كە دەفەرموى: (ضَعْف) بە سیاق و بە سەلیقە دیارە كە یانی: (ضَعْفٌ عَذَابِ الْحَيَاةِ)، یانی: سزای دوو قاتی ژیاغان دنیاى پى دەچیژتى.

(۹) - ﴿وَضَعْفَ الْمَمَاتِ﴾، هەرۆهە سزای دوو قاتی مردنیشمان پى دەچیژتى.

(۱۰) - ﴿ثُمَّ لَا يَجِدُكَ عَلَيْنَا نَصِيرًا﴾، دوايىش لەسەر ئېمە هیچ یارمەتییدەر و سەرخرەت چنگ نەدەكەوتن، (النَّصِيرُ: النَّاصِرُ، هُوَ الْمُخْلَصُ مِنَ الْغَلَبَةِ، أَوِ الَّذِي يَنْتَازُ لِلْمَغْلُوبِ)، (نصیر) سیغەى مبالەغەى (نَاصِرٌ) ه، زۆر سەرخرە، (نَاصِرٌ) یانی: دەربازكەر، لەوھ كە مرووف تى بشكى، یاخود كەسیك كە تۆلە دەكاتەوھ: بۆ كەسیك كە تیشكاوھ و بەرانبەرەكەى پى ویراوه.

کورتە باسیک له پینچ سه رنج دا

لیره دا پینچ (۵) کورتە سه رنج ده خهینه روو له باره ی ئەم ئایه تانه وه:

(۱) - که ده فهرموئ: (الضَّعْفَ)، خاوهنی ته فسیری (التحریر والتنویر)^(۱) ده لئ: (إِنَّ الضَّعْفَ أَطْلَقَ هُنَا عَلَى الْقَوِيِّ الشَّدِيدِ، لِعَدَمِ إِمْكَانِ حَمْلِ الضَّعْفِ عَلَى حَقِيقَتِهِ، إِذْ لَيْسَ تَمَّ عِلْمٌ بِمِقْدَارِ الْعَذَابِ يُرَادُ تَضْعِيفُهُ، كَقَوْلِهِ: ﴿فَأَتَاهُمْ عَذَابًا ضِعْفًا مِّنَ النَّارِ﴾ (الأعراف).

واته: لیره دا وشه ی (الضَّعْفَ)، به کاره ی ناوه بو: به هیزی سه خت {واته: سزایه کی به هیزی سه خت} چونکه ناگونجی وشه ی (ضَّعْفَ)، {یانئ: دوو به رانبهر} به پینی مانا پرسته قینه که ی خوئ، به کار به یتری، چونکه ئیمه زانیاریمان نیه به ئەندازه ی سزایه ک که ده ویستری دوو قات بکریته وه، نازانین، ئەو سزایه چه نده؟ تا کو بزانی دوو به رانبهره که ی و دوو قاته که ی چه نده؟ ئنجا ئەمه وه ک قسه ی خوای به رز وایه، که ده فهرموئ: ﴿فَأَتَاهُمْ عَذَابًا ضِعْفًا مِّنَ النَّارِ﴾ (۲۸)، واته: خوایه سزای چه ند به رانبهر {یاخود دوو به رانبهر} یان له ئاگر بده، {ه ی ئەو زله زلانه ی ئیمه یان گو مپرا کردوه و، له ری لاداوه}.

که واته: لیره دا مه به ست هه ر ئەوه یه: با سزای ئەوان زیاتر بی، دوو هینده ی ئیمه، یاخود چه ند به رانبهری ه ی ئیمه بی، چونکه ئەوان بوونه هوئ گو مپرا کردنی ئیمه، واته: سزایه کی سه خت و به هیز، به هیتر و سه ختر له ه ی ئیمه بی.

(۲) - که ده فهرموئ: ﴿ضِعْفَ الْحَيَاةِ وَضِعْفَ الْمَمَاتِ﴾، خاوهنی ته فسیری (التحریر والتنویر)^(۲) ده لئ: (وَإِضَافَةُ الضَّعْفِ إِلَى الْحَيَاةِ وَإِلَى الْمَمَاتِ، عَلَى مَعْنَى «فِي»، فَالْتَّقْدِيرُ: لَأَذْفَنَّاكَ ضِعْفًا فِي الْحَيَاةِ وَضِعْفًا فِي الْمَمَاتِ)، واته: وشه ی (ضَّعْفَ)، که پال دراوته لای ژیان و پال دراوته لای مردن، لیره دا به مانای (فی) دی، واته: (ضِعْفًا فِي الْحَيَاةِ وَضِعْفًا فِي الْمَمَاتِ)، دوو به رانبهری سزای ژیان و، دوو به رانبهری سزای مردمان پی ده چیژتی.

(۳) - زۆربه ی زانیان وایان لئک داوه ته وه که: ﴿ضِعْفَ الْحَيَاةِ﴾، واته: له ژیانی دنیا دا، سزای دوو قاتمان پی ده چیژتی، ﴿وَضِعْفَ الْمَمَاتِ﴾، واته: له روژی دوایدا سزای دوو قاتمان

(۱) ج ۱۵، ص ۱۷۶.

(۲) ج ۱۵، ص ۱۷۶.

پی دہ چیڑتی، بہ لَام (محمد الطاهر بن عاشور) پایہ کی دیکھی لهوبارهوه هیه و دهَلن: ته گهر پیخه مبه ر ﷺ به لای کافره کان دا، لای دابا و، پشتی پی به ستبان و سهنگی خوئی دابایه سهریان و وه لَامی داواکانی دابانهوه، تهو کاته خوا ﷺ باسی سزای پوژی دواپی ده کرد و سزای پوژی دواپیش، وا باس ناکری که دوو قات و چند قاته، به لکو به نازار و سزای به تیش و مه زن، باسکراوه وه خوا ﷺ له سووره تی (الأنفال) دا، فهرموویه تی: ﴿لَوْلَا كِتَابٌ مِّنَ اللَّهِ سَبَقَ لَمَسَّكُمْ فِيمَا أَخَذْتُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ (۶۸) واته: ته گهر له بهر تهوه نه بووايه که خوا پیشت پرپاریکی داوه، به هوئی تهوه وه که قهره بووتان وهرگرت، {فیدیه تان وهرگرت، له دیله کانی جهنگی به در} سزا و نازاریکی مه زنتان توش ده بوو.

به لَام لیـره خوا ﷺ ده فهرموئی: ﴿لَقَدْ كِدْتَ تَرْكَنُ إِلَيْهِمْ شَيْئًا قَلِيلًا﴾، نیزیک بوو که شتیکی که م به لایاندا بچی، نجا له بهرانبهر شتیکی که م دا که به لایاندا چوبایه، ناگونجی خوا سزای دواپوژی بدات، که تهو مه یلکردنه ش مه به ست پیی به هله داچوونی پیخه مبه ری خوایه له کوشش کردن (اجتهاد) دا، که تهویش بو تهوه بووه بهرزه وه ندیی ثایین و بهرزه وه ندیی کار و بانگه وازه که ی دابین بکات، نجا له بهرانبهر کوشش کردنی پیخه مبه ردا ﷺ، ته گهر له کوششه که شی دا نه پییکابی، سزای دوا پوژی بو نه بووه، چونکه سزای دواپوژی بو تهوه یه که پیخه مبه ر ﷺ سهرپیچی له فهرمانی خوا بکات، به لَام هه قی بووه که ئیجتهاد و کوشش بکات، لهو شتانه دا که ده قیان له سه ر نیه و، جاری خوا سروشی بو نه کرده و پیی پانه گه یاندوه چی بکات، مافی خوئی بووه: کوشش بکات، ههروه که له وهرگرتنی قهره بووی دیله کانی جهنگی به دردا، خوئی و هاوه لانی کوششیان کرد و خواش ﷺ له سه ر تهوه سزای نه دان، له بهر تهوه ی خوا پرپاری داوه سزای که سانیک نادات که له کوشش کردن (اجتهاد) دا به هله دا ده چن، به لَام بیگومان سزای که سانیک ده دا که سووراو سوور ده زانن تهوه سهرپیچی فهرمانی خوایه و، سهرپیچیش ده که ن، به لَام که سی که ده قی کی له بهر ده ست نیه و بهرچا و روون نیه و عه قلی خوئی به کاردی نی، له شتیکی که پیی وایه بهرزه وه ندیی ثایین و بهرنامه ی خوا له وه دا هیه، له سه ر تهوه سزا نیه، چونکه کوشش که ر (مجتهد)، ته گهر پیکی، دوو پاداشتی هه ن و ته گهر نه پییکا، پاداشتیکی هیه، وه که له فهرمایشتیکی صه حیچی پیخه مبه ردا ﷺ دا هاتوه، که ده فهرموئی:

{إِذَا حَكَمَ الْحَاكِمُ فَاجْتَدَ ثُمَّ أَصَابَ فَلَهُ أَجْرَانِ، وَإِذَا حَكَمَ فَاجْتَدَ ثُمَّ أخطأَ فَلَهُ أَجْرٌ} (أخرجه البخاري: ۶۹۱۹، ومسلم: ۱۷۱۶).

واته: بابای حوکمران هەر کاتێ کۆششی کرد، (ئێجتهادی کرد و عه‌ق‌لی خو‌ی به‌کاره‌ینا) پاشان پیکای، دوو پاداشتی هه‌ن و، ته‌گه‌ر کۆششی کردو نه‌یپیکا، پاداشتیکی هه‌ر هه‌یه.

که‌واته: له‌ بوا‌ری کۆششکردن دا سزادان هه‌ر له‌ ئارادا نه‌یه، به‌لام مه‌به‌ست له‌ سزادانی ژیان و مردن، له‌ کاتی مه‌یلکردنی پێغه‌مبه‌ر ﷺ به‌ لایاندا، مه‌به‌ست، ته‌و به‌لا و گرفتاریانه‌ن، که‌ به‌ هو‌ی هه‌له‌ و که‌م و کو‌رییه‌کانه‌وه، که‌ مرو‌ف تووشیان ده‌بێ، به‌سه‌ری دین.

چونکه‌ مرو‌ف هه‌رچه‌نده‌ نیاز و مه‌به‌ستی باش بێ، به‌لام که‌ نه‌یپیکا، تووشی ده‌ره‌نجامیکی خراب دێ، مادام له‌و کۆششکردنه‌ی نه‌یپیکابێ، به‌لام خوا ﷻ پێغه‌مبه‌ری ﷺ دامه‌زراندوه و، چه‌سپاندوه، کۆششیکی و ئێجتهادیکی هه‌له‌ نه‌کات، که‌ دوا‌یی باجه‌که‌ی بدات^(۱)، هه‌م له‌ ژيان‌ی دنیا‌دا و هه‌م له‌ کاتی مه‌رگیشدا.

ته‌مه‌ش رایه‌که‌ (محمد الطاهر ابن عاشور)، هیناویه‌تی، به‌لام پیم په‌سند نه‌یه، هه‌ر چه‌نده‌ نا‌لیم هه‌چ پێی تیناچێ، به‌لام پای زۆربه‌ی زانایان گونجاوتر و پێکتره‌.

(۴)- که‌ ده‌فه‌رمو‌ی: (ثُمَّ)، لێره‌دا بو‌ ریزبه‌ندیی پله‌ پله‌یه‌یه، چونکه‌ ده‌رباز نه‌بوون له‌ سزا، گرنگتره‌ له‌ پێ چێژتنی سزایه‌که‌، له‌ پله‌دا، بو‌یه‌ خوا ﷻ که‌ ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿ثُمَّ لَا يَجِدُكَ عَلَيْنَا نَصِيرًا﴾، دوا‌یی تو‌ له‌سه‌ر تێمه‌ هه‌چ یارمه‌تییده‌ر و سه‌رخه‌رت چنگ نه‌ده‌که‌وتن، دیا‌ره‌ ده‌ست نه‌که‌وتنی یارمه‌تییده‌ر و سه‌رخه‌ریش، گرنگتره‌، له‌ پێ چێژرانی سزا.

(۵)- مرو‌ف هه‌تا پله‌ی به‌رزتر بێ، ته‌و به‌لایه‌ی که‌ به‌سه‌ری دێ، یاخود ته‌و سزایه‌ی که‌ ده‌درێ له‌سه‌ر سه‌رپێچیه‌که‌ی، مه‌زتر ده‌بێ، وه‌ک له‌ سوورپه‌تی (الأحزاب) دا هاتوه‌: ﴿يَنْسَاءُ النَّبِيُّ مَنْ يَأْتِ مِنْكُمْ بِفَحِشَةٍ مُّبِينَةٍ يُضَعَّفُ لَهَا الْعَذَابُ ضِعْفَيْنِ وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا﴾ (۳۰) واته‌: ته‌ی ئافه‌رتانی پێغه‌مبه‌ر! ﷺ، هه‌ر کامێک له‌ تبه‌وه، گونا‌هیکی نا‌قو‌لای ئاشکرا بکات، سزای بو‌ دوو قات ده‌کریته‌وه، {یان: (سزای بو‌ چه‌ند به‌رانبه‌ر ده‌کریته‌وه)} و ته‌وه‌ش له‌ لای خوا ئاسانه‌.

له‌به‌ر ته‌وه‌ که‌ مه‌قام و پێگه‌ی هاوسه‌رانی پێغه‌مبه‌ر ﷺ به‌رزتر بووه‌، بێگومان ته‌گه‌ر سه‌رپێچی بکه‌ن، سزایه‌که‌شیان سه‌ختتر ده‌بێ، جێی سه‌رنجه‌: که‌ وشه‌ی ﴿فَفَحِشَةٌ مُّبِينَةٌ﴾، که‌ هه‌م لێره‌دا له‌ سوورپه‌تی (الأحزاب) دا هاتوه‌، هه‌م له‌ سوورپه‌تی (النساء) دا هاتوه‌، هه‌م له‌ سوورپه‌تی (الطلاق) یشدا هاتوه‌، زۆریک له‌ تو‌یژه‌وانی قورئان به‌ زیناو

(۱) ته‌مه‌ راست نه‌یه و پێغه‌مبه‌ری خوا ﷻ چه‌ند جارێک له‌ ئێجتهاده‌که‌ی دا نه‌یپیکاوه، به‌لام خوا بو‌ی راست کردوته‌وه و، ته‌وه‌ی دیله‌کانی جه‌نگ و (ابن أم مكتوم) یش، نه‌ونه‌ زه‌قن له‌وباره‌وه‌.

داوین پیسیان لیکداوۋتەو، بەلام وەك لە تەفسیری سوورەتی (النساء) دا باسکردهو،
 روونکردۋتەو^(۱)، لە ھەر سئ شوینەکەدا ﴿بِفَحْشَةٍ مُّبِينَةٍ﴾، مەبەست پئی
 سەرپچیکردنی ئافرەتە لە میدی و مەبەست پئی یاخیوونی و، ئەوێهە کە بە شیوێهە ک
 لە گەل میدی دا پەفتار بکات، کە میدەکە ی ناپەحەت بکات، بئ فرمانیی بکات و
 سەرپچیی لئ بکات و، لە سنووری شەرع بچیتە دەر، بەلام بە تەئکید مەبەست پئی
 داوین پیسی نیە، ھەر کەسێک بە وردیی سەرنجی ئەو ئایەتانە بدا لەو سیاقانەدا کە
 تێیاندا ھاتوون، لەو دُنیا دەبئ کە وشە (فاحشۃ)، کاتیک لە قورئاندا بە کارھاتیبت
 بە موثلەقی، مەبەست پئ زینا، یان ئیربازییە، بەلام: ﴿بِفَحْشَةٍ مُّبِينَةٍ﴾، واتە:
 گوناھیکی نافۆلای ئاشکرا و روون، مەبەست پئی سەرپچیی ئافرەتە لە میدی.

لیرەدا خوا ﷻ زۆر بە روونی و راشکاوی پایگەیاندووە کە: پیغەمبەر ﷺ تەنانەت
 کەمیکش بە لای کافرەکاندا نەچوو، تەنانەت کەمیکش، بەلام بە ھۆی ئەوێهە کە
 خوا عز وجل پاراستوویەتی.

ئەجا ئایا مەبەست لەو: کەم بە لادا چوونە، چییە؟ ئەوێهە کە پیغەمبەر ﷺ
 ئیجتھادیک کۆششیک بکات، بۆ بەرژووەندی ئایینەکە ی، بۆ بەرژووەندی گەیانندی
 پەيامەکە ی و، ئەو ئیجتھاد و کۆششە پیغەمبەر ﷺ تێیدا نەپیکئ.

بۆ نمونە:

أ - پیغەمبەر ﷺ لە روو وەرچەرخاندنی دا لە عەبدوللای کوری ئوممی مەکتووم، نەپیکئا و،
 خوای پەروردگار پەخنە ی لئ گرت وەك خوا فەرموویەتی: ﴿عَبَسَ وَتَوَلَّى ۖ (۱) أَنْ جَاءَهُ الْأَعْمَى ۚ (۲) وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّهٗ يَرْكَبُ ۚ (۳) أَوْ يَذَّكَّرُ فَتَنْفَعَهُ الْذِكْرُ ۚ ...﴾ العَبَسَ (۱ - ۸).

ب - ھەر وہا لە وەرگرتنی قەرەبوو لە دیلەکانی جەنگی بەدردا نەپیکئا، وەك خوا فەرموویەتی:
 ﴿مَا كَانَتْ لِيَنْيَ أَنْ يَكُونَ لَهُمْ أَسْرَىٰ حَتَّىٰ يُثْخِنَ فِي الْأَرْضِ ۚ ...﴾ (۱۷) الأنفال.

ج - ھەر وہا لە موثلەتدانی دا، بە دَل نەخۆشەکان لە جەنگی تەبووکدا، نەپیکئا، ﴿عَفَا اللَّهُ عَنْكَ لِمَ أَذِنَتْ لَهُمْ ۚ (۱۳) التَّوْبَةُ﴾، بەلام ھەموو ئەو نەپیکانانە کە بە ھۆی کۆششکردنەو
 بوون و، بۆشی ھەبوو کە کۆشش بکات، ئەو نەبوو کە پێک دیاربئ سەرپچییە لە فرمانیی
 خوا، ھەلبەتە خوا ﷻ ھەر بۆی راست کردوۋتەو و جارجاریش سەرزەنشیتکی سووکی کردووە و
 ئاگاداری کردوۋتەو کە نەدەبوو وابوایە.

(۱) ھەر وہا لە تەفسیری سوورەتی (الأحزاب) یش دا.

مەسەلە ی دووہم:

خوا به پیغه مبه ره که ی خوی ﷺ فەرمووه: نيزيك بوو کافره کان بيزارت بکه ن و ناچارت بکه ن، تا کو له سه ر زه مینى مه که ده رت بکه ن، ئەو کاته ش که ميک نه بى پاش تو، لى نه ده مانه وه، ئەوه ش ياساى خوايه له ژيانى پیغه مبه را فماندا، که له پيش تو ناردوو مانن و، لادانىش بو ياساى خوا نابینى:

خوا ده فەرموى: ﴿وَإِنْ كَادُوا لَيَسْتَفْرِزُونَكَ مِنَ الْأَرْضِ لِيُخْرِجُوكَ مِنْهَا وَإِذَا لَا يَلْبَثُونَ خَلْفَكَ إِلَّا قَلِيلًا ۖ﴾ (٧٦) سُنَّةٌ مِّن قَدَرٍ سَلْنَا قَبْلَكَ مِنْ رُّسُلِنَا وَلَا تَجِدُ لِسْتِنَا حَوِيلًا ﴿٧٧﴾.

شیکردنه و ی ئەم دوو ئایه ته، له پینچ بر گه دا:

(١)- ﴿وَإِنْ كَادُوا لَيَسْتَفْرِزُونَكَ مِنَ الْأَرْضِ﴾، (ئە ی موحه ممه د!) نيزيك بوو بى پروايه کان بيزارت بکه ن و هه لتي چن و هه لتستينن له زه وى، ده گو ترى: (فَرَّ: أَيْ بَارَحَ الْمَكَانَ)، شوينه که ی خوی به جي هيشت، (الِاسْتَفْرَازُ: الْحَمْلُ عَلَى التَّحْلِ)، (اسْتَفْرَازُ)، بري تيه له وه که تو که سيک ناچار بکه ی شوينه که ی به جى به يلى.

که ده فەرموى: ﴿لَيَسْتَفْرِزُونَكَ مِنَ الْأَرْضِ﴾، (ال ی سه ر (الْأَرْضِ))، بو ناسان دن (تعريف) ی (عه د)، زه وويه که ت ئەو زه وويه ی خو ت، يا خود زه وويه که تتي دا ني شته جي، که شارى مه که يه، نيزيك بوو بيزارت بکه ن و ناچار تبکه ن و له سه ر زه وى هه لتستينن، بو چى؟

(٢)- ﴿لِيُخْرِجُوكَ مِنْهَا﴾، تا کو له وى ت ده ربکه ن، ﴿لِيُخْرِجُوكَ مِنْهَا﴾، ئە مه: (تَعْلِيلٌ لِلِاسْتَفْرَازِ)، هو کار هي نا نه وه ی هه لسانه که يه، يانى: بيزار و ناچار و چار زت ده که ن، تا کو تو له وى وه ده رت ين.

(٣)- ﴿وَإِذَا لَا يَلْبَثُونَ خَلْفَكَ إِلَّا قَلِيلًا﴾، ئنجا ئە گه ر واشيان کرد بايه، که ميک نه بى له دواى تو نه ده مانه وه.

(خَلْفَكَ)، خو يتر او يشه ته وه: (خَلْفَكَ)، (خَلْفَكَ: أَيْ: بَعْدَكَ، وَأَصْلُ الْخَلْفِ: الْوَرَاءُ فَاسْتُعْمِلَ مَجَازًا فِي الْبُعْدِيَّةِ)، وشه ی (خَلْفَ)، واته: پشته وه، به لام به مه جاز به کار هي ترا وه بو دوايى، له پرووى کات (زمن) هوه.

يَبْشُرُ غُوثَان: (لَبِثَ)، واتە: مايەو، (لَا يَلْبَثُونَ خِلَافَكَ)، واتە: دواى تۆ نامىننەو، لەو شوینەدا، لە شارى مەككەدا، مەگەر كەمىك، (إِذَا)، (إِذَا: ظَرْفٌ لِلزَّمَانِ وَتَنْوِينُهَا عِوَضٌ عَنْ جُمْلَةٍ مَحذُوفَةٍ وَالتَّقْدِيرُ: إِذَا أَخْرَجُوكَ لَا يَلْبَثُونَ بَعْدَكَ..)، (إِذَا)، زەرپە بۆ كات، كاتىك كە شتىكى تیدا ئەنجامدراو، تەنوينەكەش كە خراوەتە سەرى، (إِذَا)، ئەو قەرەبووى رستەيەكى قرتىنراو، كە ماناكەى ئاواى لیدیتهو: ئەگەر تۆيان وەدەر نابایە، كەمىك نەبى، لە دواى تۆ نەدەمانەو.

ئیمە دواى چەند سەرنجىك لەسەر ئەو ئایەتە دەدەین و، زیاتر ماناكەى شى دەكەینەو.

(۴) - ﴿سُنَّةَ مَنْ قَدْ أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنْ رُسُلِنَا﴾، (السُّنَّةُ: الْعَادَةُ وَالسَّيْرَةُ الَّتِي يَلْتَزِمُهَا صَاحِبُهَا)، (سُنَّةً)، بریتى لەو نەرىت و شیو ژيانەى كە خاوەنەكەى پێو پابەندەبى.

لە راستى دا (سنة)، یانى یاسا، هەلبەتە یاساش عادەتیکە دووبارە دەبێتەو و بەردەوامە، واتە: ئا ئەو كە لە دواى تۆ جگە لە كەمىك نەدەمانەو، ئەگەر تۆيان وەدەر نابایە، ئەو یاسای خوايە، لە ژيانى ئەو پێخەمبەرەدا كە پێش تۆ ناردوومان، یانى: بە نەبەت ئەوانیشەو، هەر بەو یاسایە مامەلەمان كردو، لەگەڵ كافەرە ناحەز و دوژمنەكان، كە پێخەمبەرانىيان وەدەرنراو و دەرکردو لە نیشتمان و زىدى خویان: ئەویش ئەو یەكە: سزیمان داو.

(۵) - ﴿وَلَا تَحْدُ لِسُنَّتِنَا تَحْوِيلًا﴾، هەرۆهە تۆ لادان نابینی، بۆ یاسای ئیمە، ئەمە رستەيەكە نیاوخن كراو، بۆ ئەوێ تەواو روونی بكاتەو، كەواتە: ئەمە یاسای خوايە، لە پێخەمبەرانىكدا كە لە پێش تۆدا پەوانەمان كردو، هەر بەو شیوێ مامەلەمان كردو لەگەڵ نەیارەكانیاندا، ئنجا تۆ لادانىش نابینی بۆ یاسای خوا، یاسای خوا ناگۆرێ و لانداری لە كەس و، هیچ كەس مافى قیتۆی لە بەرانبەر یاساكانى خوادا نە.

چوار سەرنجى كورت لەسەر ئەو دوو ئایەتە:

(۱) - كە دەفەرمۆ: ﴿وَإِنْ كَادُوا لَيَسْتَفْرِزُونَكَ مِنَ الْأَرْضِ لِيُخْرِجُوكَ مِنْهَا﴾، ئەمە ئاماژەى تىدايە بەو كە پێخەمبەر ﷺ لە مەككە دەچیتە دەر و، ئەوان ناچارى دەكەن مەككە بەجى بهێلن، واتە: دەبنە هوڤارى چوونە دەرى لە مەككە و كوچكردنى.

ھەرۋەھا ئامازەشە بەۋە: كە دۋای ئەوھى پېغەمبەر ﷺ ناچار دەبى، شارى مەككە بەجى بھېلى، ناحەزەكانى كەمىك نەبى نامىننەۋە و ئەوھش پروویدا، چونكە لە جەنگى بەدردا ھەفتا (۷۰) لە سەرانىان، لە نىواندا ئەبوو جەھل و نەضرى كۆرى حارث و ئومەييەى كۆرى خەلەف و، عوتبە و شەييەى كۆرانى پەيغە و زۆرىك لە زەلزەكان، كوژران، كەواتە: بە سەلامەتتى نەمانەۋە لە مەككەدا، چونكە ھەفتايان لى كوژرا و ھەفتاشيان لى بەدىل گىرا و، مالىۆرانييەكى زۆريان بەسەرھات.

دەشگونجى مەبەست ئەوھى، كە دەفەرمۆى: ﴿وَإِذَا لَا يَلْبُثُونَ خَلْفَكَ إِلَّا قَلِيلًا﴾، واتە: ئەگەر تۆ ۋەدەر بنىن لە شارى مەككە، لە دۋای تۆ كەمىك نەبى نامىننەۋە، بەلكو خوا ۋەك چۆن گەلانى پېشوو بىنپرکردو، ئەو گەل و خەلكەى تۆش، كە شاربەدەرت دەكەن و ناچارى كۆچكردنت دەكەن، ئاوا بىنپريان دەكات، بەلام لەبەر ئەوھى پېغەمبەر ﷺ بە ويستى ئازادانەى خوۋى شارى مەككەى بە جېھېشت، نەك ئەوان ھەلپىچن و بلىن: ۋەرە دەبى پرۆى، بۆيە خوا ئەو خەلكەى سزا نەدا، بە سزايەكى بىنپرکەر، ئەوھش مانايەكى دىكەيەتى، كە ۋەك لە مانا گشتيەكەش دا گوتمان، ئەم ئايەتە موبارەكە ھەردووك ماناكەى، لەگەل ھالەت و ژيانى پېغەمبەردا ﷺ دەگونجىن.

دەگونجى بلىن: كەمىك نەبى نەمانەۋە لە دۋای پېغەمبەر ﷺ، واتە: بە سەلامەتتى نەمانەۋە، چونكە زەلزەكانيان ھەموويان كوژران يان بەدىل گىران لە جەنگى بەدردا، كەواتە: بە سەلامەتتى نەمانەۋە، بەلكو دركيان نەما و لووتيان شكىنرا.

دەشگونجى بلىن: خوا ﷻ فەرموويەتى: ئەگەر ئەوان دەرتبەكەن، كەمىك نەبى لە دۋای تۆ نامىننەۋە، بەلام بۆيە مانەۋە و بىنر نەكران، چونكە پېغەمبەريان ﷺ دەرئەكرد، بەلكو بە ويستى ئازادانەى خوۋى شارى مەككەى بە جېھېشت، ھەردووك واتايەكان گونجاون.

(۲) - كە دەفەرمۆى: ﴿سُنَّةَ مَنْ قَدْ أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنْ رُسُلِنَا﴾ پىسپۆران گوتوويانە: (جُمْلَةُ مُسْتَأْنَفَةٍ اسْتِثْنَاءً بَيَانِيًّا لِبَيَانِ سَبَبِ كَوْنِ لُبْثِهِمْ بَعْدَهُ قَلِيلًا)، واتە: ئەمە پستەيەكە كە دەست پىدەكات، دەست پىكردىتىكى روونكردنەۋە، تاكو ھۆى ئەو پرونبكاتەۋە، كە بۆچى كەمىك نەبى لە دۋای پېغەمبەرەۋە ﷺ نامىننەۋە؟ واتە: كەمىك نەبى نامىننەۋە بە سەلامەتتى، لەسەر مانايەكەمیان، ياخود كەمىك نەبى نامىننەۋە كە بىنر نەكرىن، لەسەر مانايە دووھمیان.

ئەۋىش ئەۋەيە كە ئەمە: عادەت و ياسای نەگۆرى خۋای كارزانە.

(۳) - كە دەفەرمۇي: ﴿وَلَا تَجِدْ﴾، ئەمە ۋەك پىپۇرانی زمان دەلېن: زېدەپۇيە، لە لاۋردن (نفي)دا، ﴿وَلَا تَجِدْ لِسُنَّتِنَا تَحْوِيلًا﴾، يانی: لادانت بۇ ياسای ئېمە چىنگ ناكەۋى. ھەرۋەھا دەفەرمۇي: ﴿وَلَا تَجِدْ أَكْثَرَهُمْ شُكْرِيْنَ﴾ ﴿۱۷﴾ الأعراف، واتە: زۆربەيانت شوكرانە بۇيىر و سوپاسگوزار دەست ناكەۋى.

چونكى ئەگەر خوا ﷻ بىفەرمۇي: ياسای ئېمە ناگۆرى، ئەۋە ھەر ئەۋە دەگەيەنئى، كە ناگۆرى، بەلام كە بىفەرمۇي: ﴿وَلَا تَجِدْ لِسُنَّتِنَا تَحْوِيلًا﴾، يانی: ھەرچەندە زۆر بگەپرى و سۇراغ بگەي و پىشكىنى، ھەۋلېدەي، گۆرانيك و لادانيك بۇ ياسای ئېمە نابىنى.

ھەرۋەھا بەنسبەت رىستەكەي دىكەيشەۋە: يانی: ھەرچەندە سۇراغ بگەي و پىشكىنى، زۆربەيانت سوپاسگوزار چىنگ ناكەۋى.

(۴) - (التَّحْوِيلُ: تَغْيِيرُ الْحَالِ، وَهُوَ التَّنْدِيلُ)، (تحويل) برىتيە لە گۆرانی حال، ياخود برىتيە لە گۆرىن و لادان، ئىنجا ھەر بۇ ئەۋەي بزانرى: لە تەفسىرەكاندا چى ھاتو! ھەرچەندە ئەۋ دوو گىپدراۋەيەم بە دل نىن، بەلام دەيانھيىنم:

(أ) - {عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ رَحِمَهُ اللَّهُ قَالَ قَالَ الْمُشْرِكُونَ لِلنَّبِيِّ ﷺ: كَانَتِ الْأَنْبِيَاءُ يَسْكُنُونَ الشَّامَ، فَمَا لَكَ وَالْمَدِينَةَ؟ فَهَمَّ أَنْ يَشْخَصَ فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى: ﴿وَلَا تَجِدُوا لِسُنَّتِنَا مِنْ الْأَرْضِ﴾} (أخرجه السيوطي في (لباب النقول في أسباب): ص ۱۳۹، وقال مؤلفا الإستيعاب: سنده ضعيف) ج ۲، ص ۴۵۲.

واتە: سەعیدى كۆرى جوبەير، كە يەككە لە زانايانى شوينكەۋتوۋانى ھاۋەلان، (تابعين)، دەلى: ھاۋەش بۇ خوا دانەرەكان بە پىغەمبەريان ﷺ گوت: پىغەمبەران زياتر لە شام نىشتەجى دەۋون، تۆ چىتە لىرە لە مەدىنە! ئەۋىش وىستى بچى بۇ ئەۋى (يانی: بۇشام) بەلام خۋای بەرز ئەم ئايەتەي بۇ نادەرە خوار.

كە بە تەككىد ۋەك سەنەدەي بېيىزە، ئېۋەپۇكەكەشى ھەر بېيىزە، چونكى پىغەمبەرى خوا ﷺ لەۋە ژىرتەر بوۋە، بە قسەي ھەندىك لە موشكرىكەكان ھەلخەلەتى، پاشان موشرىكەكان لە مەككە بوۋن، بەلام ئەمە باسى مەدىنە دەكات، سوۋرەتەكەش سوۋرەتتىكى مەككەيە.

واته: حه‌زره‌میی ده‌لئی: پیمگه‌یشتوه که هه‌ندیك له جووله‌که‌کان به پیڅه‌مبه‌ریان
 ﷺ گوټ: سه‌رزه‌مینی شام، سه‌رزه‌مینی پیڅه‌مبه‌رانه، ئیره، (واته: ئهم شاری مه‌ککه)
 سه‌رزه‌مینی پیڅه‌مبه‌ران نیه، (واته: ئیره به جی بهیله و بچو بو شام، گوايه ده‌بی
 پیڅه‌مبه‌ریش ﷺ وه‌ك له ریوايه‌تی یسیدا هاتوه، به دلیدا هاتی، شتیکی وا بکات!).

که به ته نکید ټه و دوو گیردراوویه، هه له گه ټ ټیوه پوکی ټایه ته کان دا ناگونجین، هه له گه ټ که سایه ټی بهرز و ناوازه ی پیغه مبر ټ، عه قل و ټیگه یشتی دا که له لووتکه دا بووه.

مەسەلەى سىيەم:

خوافرمانى بە پىغەمبەر ﷺ كىردو: لە كاتى لادانى خۆرەو لە نىوهراستى ئاسمانى، نوپژ بەرپابكه، هەتا تاريكى شەو، هەرەو ها قورئانى نوپژى بەيانىش بخوینە، بىگومان قورئان خویندى نوپژى بەيانى لە لا ئامادە بوو {فرشته كان له لای ئامادە دەبن} لە شەویشدا شەونوپژ بە قورئان خویندن بکه، ئەو زىادەیه که تايهت به تۆ، نيزیکه پەرورەدگارت پاش زیندووکرانه وەت، پىگه ی ستایشکراوت پى ببه خشی:

﴿ أَقِمِ الصَّلَاةَ لِدُلُوكِ الشَّمْسِ إِلَى غَسَقِ اللَّيْلِ وَقُرْآنَ الْفَجْرِ إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا ۝ وَمِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهِ نَافِلَةً لَّكَ عَسَىٰ أَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَّحْمُودًا ۝ ۷۸ ۝ ۷۹ ﴾

شیکردنەو ی ئەم دوو ئایەتە، لە هەشت برگەدا:

(۱)- ﴿ أَقِمِ الصَّلَاةَ لِدُلُوكِ الشَّمْسِ ﴾، نوپژ بەرپابكه لە كاتىدا كه خۆر لادەدا، (الدُّلُوكُ: زَوَالُ الشَّمْسِ عَنْ كَيْدِ السَّمَاءِ، وَاللَّامُ لَمْ التَّوَقَّيْتُ مَعْنَى: عِنْدَ)، (دُلُوكُ)، بریتیه لە لادانى خۆر لە نىوهراستى ئاسمان {هەندىكیشیان گوتوو یانە: (الدُّلُوكُ: الْغُرُوبُ)، واتە: ئاوابوون} (ل) كەش كه دەفەرموى: ﴿ لِدُلُوكِ الشَّمْسِ ﴾، لامى دیاریکردنى كاتە، یانى: لە لای، لە نيزکی.

(۲)- ﴿ إِلَى غَسَقِ اللَّيْلِ ﴾، تاكو تاريكایى شەو (الْغَسَقُ: الظُّلُمَةُ)، بە مانای تاريكى دى، واتە: تاكو شەو تاريك دادى، تۆ نوپژ بەرپابكه، كه وەك پىشتەر گوتمان: ئەمە ئامازەیه بە كاتى چوار نوپژەكان، نوپژى نیوهرۆ، كه خۆر تۆزىك لە نىوهراستى ئاسمان لادەدا، نوپژى عەسر، كه خۆر زیاتر لادەدا، پاشان نوپژى شیوان، كه خۆر بە تەواوی ئاوا دەبى و، نوپژى خەوتنان، كه شەو تاريك دادى.

(۳)- ﴿ وَقُرْآنَ الْفَجْرِ ﴾، هەرەو ها قورئان خویندى نوپژى بەيانىش، گرنگى پى بدە، ﴿ وَقُرْآنَ الْفَجْرِ ﴾، بە چى مەنصوبە؟ دەلى: (أَي: أَقِمِ قُرْآنَ الْفَجْرِ)، واتە: قورئان خویندى نوپژى بەيانى بەرپابكه، واتە: نوپژى پى بکه، ئەمە بۆ ئەوێه كه بزانی هەموو نوپژىك دەبى قورئانى تیدا بخویندى، بەلام بە تايهت لێرەدا باسى قورئان خویندى نوپژى بەيانى كىردو، لەبەر ئەوێه كاتى نوپژى بەيانى، كاتىك كه دنیا كەش و ماتە، ئەو قورئانەى تیدا دەخوینى، باشتەر دەبىستى و، لە دل و عەقلی خوینەر و، بىسەرەكایش دا باشتەر جیگیر دەبى، سونەتیشە

قورئان زیاتر له نوژی به یانییدا بخویندری، بویه به تایبته تهوه باسکراوه، به لام تهوه ئامازه شه که نوژه کانی دیکهش، ده بی قورئانیان تیدا بخوینری، وهک دواپی باسی ده کهین.

(۴) - ﴿إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا﴾، بیگومان قورئان خویندنی نوژی به یانی له لا ئاماده بوویه، (مَشْهُودًا)، (شَهِدَ أَيْ: حَضَرَ)، ئاماده بوو، (شَهِدَ)، یانی: بین، که واته: (مشهود) یانی: بینراو، یان: له لا ئاماده بوو، ئه مهش: (اِسْتِثْنَاءُ بَيَانٍ لِّوَجْهِ تَخْصِيصِ صَلَاةِ الصُّبْحِ بِاسْمِ الْقُرْآنِ، مَشْهُودًا أَيْ مَحْضُورًا) ئه مه بوو نوکرده وهی تهوه یه که بوچی نوژی به یانی تایبته کراوه به ناوی قورئانه وه، تا کو بزانی: له بهر تهوه یه که له نوژی به یانییدا فریشته کان ئاماده ده بن.

(۵) - ﴿وَمِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهِ﴾، ههروه ها له شهوگاریشدا به هو قورئانه وه، شهو نوژی بکه، (تَهَجَّدُ: مُسْتَقِيمٌ مِنَ الْهُجُودِ وَهُوَ النَّوْمُ، وَمَادَةُ التَّفَعُّلِ فِيهِ لِلْإِزَالَةِ مِثْلُ: التَّحَرُّجِ وَالتَّأَثُّمِ)، پیشت باسمان کرد که (تَهَجَّدُ)، له (هُجُودٌ) وه هاتوه، (هُجُودٌ)، هه م به مانای خه و (نوم) دی، هه م به مانای له خه وه لسان و بیداری (استیقاظ) یش دی، {هَجَدَ: نَامَ، اِسْتِيقَظَ}، به لام ماددهی (تَفَعَّلَ) بو لبردنه، وهک (تَحَرُّجٌ)، واته: لبردنی هه رهج، (تَأَثُّمٌ)، واته: لبردنی گونا، که واته: (تَهَجَّدُ)، واته: لبردنی خه، که بریتیه له شهو بیداری و شهو نوژی کردن.

(۶) - ﴿نَافِلَةً لَّكَ﴾، یانی: (زِيَادَةٌ لَكَ عَلَى الصَّلَوَاتِ الْخَمْسِ الْمَفْرُوضَةِ)، ئه مه زیده یه بو تو له پینج نوژه فه رزه کان، واته: زیاده بو تو دانراوه، ئنجا ئایا تهو زیاده یه، فه رز بووه له سه ر پیخه مبه ر ﷺ، یا خود سوننهت بووه؟ دواپی باسی ده کهین.

(۷) - ﴿عَسَىٰ أَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَّحْمُودًا﴾ (۷۹)، نیزیکه پهروه دگارت زیندووت بکاته وه و پیگه ی ستایشکراوت پی ببه خشی، (الرَّجَاءُ مِنَ اللَّهِ وَعَدٌ، أَيْ: لِيُبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَّحْمُودًا)، وهک ده لئین: (الْكَرِيمُ إِذَا أَطْمَعَ أَعْطَى)، به خشه ر، ته گه ر که سیکی ئومیده وار کرد، پیی ده به خشی.

لیره دا خوا ده فره موئ: نیزیکه، رهنکه، له وانه یه پهروه دگارت زیندووت بکاته وه و پیگه ی ستایشکراوت پی ببه خشی، که واته: ئه مه به لئینه له لایه ن خواوه، واته: بو ته وهی که خوا ته وهت پی ببه خشی، به و جوړه ی گوترا خوا به رسته.

(۸) - ﴿مَقَامًا مَّحْمُودًا﴾، (الْمَقَامُ: مَحَلُّ الْقِيَامِ، وَالْمَرَادُ بِهِ الْمَكَانُ الْمَعْدُودُ لِأَمْرِ عَظِيمٍ، وَهُوَ وَصْفٌ مَجَازِيٌّ، لِأَنَّ الْمَحْمُودَ مَنْ يَقُومُ فِيهِ)، (مقام)، شوینی هه لسان و راوه ستانه و، مه به ست پیی تهو شوینه یه که ئاماده کراوه بو کاریکی مه زن، که تهوه ش وه صفیکی مه جازیه، چونکه: تهوه ی ستایش ده کری، تهو که سه یه که لهو شوینه ده وه ستی، لهو پیگه یه دا ده وه ستی، نهک خودی شوینه که.

كورتە باسیك: چوار بابەتی گرنګ

هەر لەبەر پۆشنایی ئەم دوو ئایەتە (۷۸ و ۷۹)دا، ئیمە چوار بابەتی گرنګ دەخەینە روو، بۆ زیاتر تیشك خستنه سەر ئیوهرۆك و چه مك و واتای، ئەو دوو ئایەتە موبارەكە، ئەو دوو ئایەتەش، ئەمە دەقەكەیانە:

خو دەفهرموئ: ﴿أَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِكَ الشَّمْسِ إِلَى غَسَقِ اللَّيْلِ وَقُرْآنَ الْفَجْرِ إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا ۝ ۷۸ وَمِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهِ نَافِلَةً لَّكَ عَسَىٰ أَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَّحْمُودًا ۝ ۷۹﴾

بابەتی یەكەم: گرنګیی و پێویستی خواپەرستی، بۆ خۆراگریی لە بەردەم ئاستەنگ و كێشه و گرتەكاندا:

۱- لێره دا خوا ﷺ پاش باسکردنی فیل و پیلانی دوژمنانی پیڤه مبهەر ﷺ، كه ههول و تهقه لایان داوه بیزاری بکهن و، وفشاری لێ بکهن و، ناچاری بکهن: شار و سهر زه مینه که ی خوی که مه ککه یه به جیی بهیڵی، دوا ی ئەوه، فهرمان به پیڤه مبهەر ﷺ، ده کات، كه نوێژ به رپا بکات، پینج نوێژه فهرزه کان، ههروه ها شهو نوێژیش بکات، زیاده له پینج فهرزه کان.

ئەمەش ئەوه ی لێ وەر ده گیرئ، كه بۆ خۆراگریی و دامه زراوی لە بەردەم كیشه و گرفت و، تهنگ و چه له مه و، ناره حه تییه کانی كه زاده و به رهه می پیلان و فیل و ته له که ی دوژمنان و ناحه زانن، باشترین هوکار بۆ دامه زراوی و نه له خشاوی، بریتیه له پته وکردن و توند و توڵکردنی په یوه ندیی به ندایه تی له گه ل خوا ی به رزی بئ وینه دا، له زۆر شوینی قورئاندا، ئەو راستیه هاتوه، ههروه ها له فهرمایشتی پیڤه مبه ریشدا ﷺ هاتوه، بۆ وینه:

۱ - ئایه ته کانی (۷۸ - ۷۹) ی سوورەتی (الْإِسْرَاءِ).

۲ - ئایه ته کانی: (۹۷ - ۹۸ - ۹۹) ی سوورەتی (الحجر)، واته: سئ (۳) ئایه تی کو تایی سوورەتی (الحجر)، كه پینشت ته فسیرمان کردوون، خوا ی پهروه ردگار هه مان ئەو راستیه مه زنه دووباره ده کاته وه، كه بۆ خۆراگریی لە بەردەم پیلانی ناحه زاندا، پێویسته مروف خواپەرستی خوی، به ندایه تی خوی، بۆ خوا توختر بکات و قوولتر بکاته وه، وهك ده فهرموئ: ﴿وَلَقَدْ عَلِمْنَا أَنَّا﴾

يَضِيقُ صَدْرُكَ بِمَا يَقُولُونَ ﴿٩٧﴾ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ ﴿٩٨﴾ وَاعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّىٰ يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ ﴿٩٩﴾

واتە: بە دڵنایایی تێمە دەزانین کە تۆ سینەت تەنگ دەبێ بەوێ کە دەیلێن، (بۆیە) بە ستایشکردنی پەروەردگارتەو، بە پاکیی بگرە، {واتە: زۆر (سبحان الله) و (الحمد لله) بکە، پەروەردگارت بە پاک بگرە و ستایشی بکە}، هەروەها لە کړنووش بۆ خوا بەران بە، {واتە: زۆر نوێژ بکە} و پەروەردگاری خۆت بپەرستە، تا کویە قینت بۆ دی. {کە بە تەئکید مەبەست پێی ئەو مردنەیه، کە هیچ کەس گومانی تێیدا نیە}.

(۳) - شوێنێکی دیکە کە خوا ئەو پاستییە تێدا خستۆتە پوو، ئایەتی (۴۵) ی سورەتی (البقرة) یە، کە خوا دەفەرموێ: ﴿وَأَسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ﴾، واتە: یارمەتیی وەر بگرن لە خۆراگری و لە نوێژ.

واتە: هەولبەدەن سێفەتی خۆراگری لە خۆتاندا بپننە دی، داوای یارمەتیی و هاوکاری لە خۆراگری بکەن و داوای یارمەتیی لە نوێژ بکەن. بۆ ئەوێ نە لە خشا و دامەزراوین لە دینداریتاندا، لە خواپەرستی و لە گرتنی راستە شەقامیی خوای پەروەردگارا و، لە بەرانە کیشمە کیش و گرفت و، ناپەرە تێبەکان دا، کە ناحەزانتان بۆتان دیننە پیش.

(۴) - شوێنێکی دیکەش، ئایەتی ژمارە سێ (۳) ی سورەتی (طه) یە، کە دەفەرموێ: ﴿فَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوبِهَا وَمِنْ آنَاءِ اللَّيْلِ فَسَبِّحْ وَأَطْرَافَ النَّهَارِ لَعَلَّكَ تَرْضَىٰ﴾ ﴿١٣٠﴾

واتە: دەجا خۆراگر بە لەسەر ئەوێ دەیلێن و، پەروەردگارت بە پاک بگرە بە ستایشکردنەو، بەر لە خۆرەلاتن و لە پیش ئاوابوونی دا، هەروەها لە کاتەکانی شەوگادا، پەروەردگارت بە پاک بگرە و لەملا ولای پۆژگاریشدا، بە پاکیی بگرە، بە لکو پازیبی.

واتە: بە لکو لە ئەنجامی خوا بە پاکراگرتن و ستایشکردن دا، بۆ خوا، لە ئەنجامی بەندایەتیی کردنی چاکت دا، بۆ خوا، لە کاتەکانی شەو و لە کاتەکانی پۆژدا، بە شیوەیه ک دینداری بکە و بەندایەتیی بۆ خوا ئەنجام بدە، کە لە کردو کۆششی خۆت و لە بەرهەمی کۆششی خۆت پازیبی.

۵- شوینیکی دیکه، ثایه ته کانی: (۲۴ - ۲۵ - ۲۶) ی سوورہ تی (الإنسان) ن، که ده فہرموی: ﴿فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تُطِعْ مِنْهُمْ آيْمًا أَوْ كُفُورًا﴾ ﴿۲۴﴾ وَأَذْكُرْ اسْمَ رَبِّكَ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿۲۵﴾ وَمِنَ اللَّيْلِ فَاسْجُدْ لَهُ وَسَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلًا ﴿۲۶﴾

واته: ده جا خوږاگر به بو بریاری په روه ردگارت و، گوږایه لپی هیچ گونا هباریک و هیچ سپلہ یه که له وان مه که و، ناوی په روه ردگارت بینه به یانیان و تیواران و، له شه وگاریشدا کرنووشی بو ببه و، شه وگاریکی دوور و دریژ خوا به پاک بگره.

که به ته نکید مه به سستی پی پاز و نیاز و لی پارانوه و نویژکردنه.

۶- شوینیکی دیکه، ثایه تی کوټایی سوورہ تی (النحل) ه، که ده فہرموی: ﴿اتَّقُوا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ﴾ ﴿۱۲۸﴾ واته: به دنیاییه وه خوا له گهل ته وانه یه، که پاریزیان کردوه و له گهل ته وانه ش دایه، که چاکه کارن.

پاریزیان کردوه، یانی: له هه موو ته و شتانه ی خوا پی ناخوښن، خوټیان پاراستوه، خواش به گشتی دوو جوړه شتی پی ناخوښن: ۱- قه ده غه کانی بشکینی، ۲- ته رکه کانی بچوینی، چاکه کاریشن، یانی: هه م له خوا په رستیاند، هه م له هه لس و کهوتی پوژانه یان له گهل خه لکدا، خوا له گهل ثا ته وانه دایه و، به له گهل دابوونیکی تایهت، ته گهرنا خوا به گشتی له گهل هه موو دروستکراوه کانی خو ی دایه.

۷- شوینیکی دیکه، ثایه تی سوورہ تی (آل عمران) ه، فہرموویه تی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَصْبِرُوا وَصَابِرُوا وَرَابِطُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ ﴿۲۰۰﴾ واته: ته ی ته وانه ی پرواتان هیناوه! خوږا بگرن و، له به ران به نار هه تیبه کان خوږا بگرن و، سه نگر نشینی بکه ن و، پاریز له خوا بکه ن، به لکو سهر فرازبن.

۸- وهك نمونونه کیش ته م فہرمايشته ی پیڅه مبه ر ﷺ، دینین: {عَنْ حَذِيفَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ ﷺ إِذَا حَزَبَهُ أَمْرٌ، صَلَّى} {أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ: ۱۳۱۹ وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ، وَضَعَفَهُ شُعَيْبُ الْأَرْنَؤُوطَ}.

واته: حوزہ یفه خوا لپی پازی بی، ده لی: پیڅه مبه ر ﷺ عاده تی وا بووه، ته گهر کاریک سه غله تی ده کرد و نار هه ت ده بوو، نویژی ده کرد {واته: به ندایه تی بو خوا ده کرد}.

بابەتی دووهم: دیارییکردنی کاتی پینج نوێژە فەرزەکان:

دیاره ئایەتی ژماره (۷۸) له سوورەتی (الإِسْرَاءُ)، کاتی پینج نوێژە فەرزەکان پوون دەکاتەوه، چونکە پینج نوێژە فەرزەکان، له سه‌فه‌ری شه‌وپۆیی و به‌رزبوونه‌وه‌ی پی‌غه‌م‌به‌ر ﷺ، بۆ ئاسمانه‌کاندا فەرزکران، وه‌ک پ‌ی‌ش‌تر باس‌مان کرد، له‌ ده‌رسه‌کانی سه‌ره‌تای ته‌فسیرکردنی ئەم سوورەته‌دا، ئنجا دوا‌ی ئەوه‌ی پینج نوێژە فەرزەکان، واته‌: به‌یان‌ی، نیوه‌پۆ، ئیواران، شیوان، خه‌وتنان، فەرزکران، ده‌ب‌ی کاته‌کانیش دیاری‌ی بک‌ری‌ن، بۆ‌یه‌ له‌م ئایەتی ژماره (۷۸)ی سوورەتی (الإِسْرَاءُ)دا، کاتی پینج نوێژە فەرزەکان دیاری‌ی کراوه‌، با سه‌رنج به‌ه‌ین چۆن؟

۱ -) خوا ده‌فه‌رموی: ﴿ أَقِمِ الصَّلَاةَ لِذُلُوكِ الشَّمْسِ ﴾، نوێژ به‌رپا بکه‌، له‌و کاته‌دا که‌ خۆر لاده‌دا، ﴿ إِلَى غَسَقِ اللَّيْلِ ﴾، هه‌تا تاریکایی شه‌و، ﴿ وَقُرْآنَ الْفَجْرِ ﴾، هه‌روه‌ها قورئان خویندنی نوێژی به‌یانیش گ‌رن‌گ‌یی پ‌ی بده‌، کاتی هه‌ر پینج نوێژەکان به‌ کورت‌یی ل‌یره‌دا هه‌یه‌:

وشه‌ی (دلوك)، ده‌گوت‌ری: (ذَلَكِ الشَّمْسُ فِي وَسْطِ السَّمَاءِ، فَهِيَ ذَالِكٌ وَدَالِغَةٌ)، واته‌: خۆر له‌ نیوه‌پاستی ئاسمان لای دا، ئنجا: هه‌م (ذَالِكٌ)ی بۆ به‌کاردی، هه‌م (دَالِغَةٌ)ش، واته‌: (مَائِلَةٌ) لاداو، ئنجا ئەم (دلوك)ه‌، واته‌: لادانی خۆر له‌ نیوه‌پاستی ئاسمان به‌ره‌و پ‌ۆژئاوا، به‌ س‌ی واتایان هاتوه‌: (زَوَالِ الشَّمْسِ عَنْ وَسْطِ قَوْسٍ قَرْضِيٍّ فِي طَرِيقِ مَسِيرِهَا الْيَوْمِي، وَوَرَدَ مَعْنَى: مَيْلَ الشَّمْسِ عَنْ مَقْدَارِ ثَلَاثَةِ أَرْبَاعِ الْقَوْسِ، وَهُوَ وَقْتُ الْعَصْرِ، وَوَرَدَ مَعْنَى غُرُوبِهَا، فَصَارَ لَفْظُ الذُّلُوكِ، مُشْتَرَكًا فِي الْمَعْنَى الثَّلَاثَةِ)^(۱).

یه‌ک: لادانی خۆر له‌ نیوه‌پاستی ئاسمان له‌ که‌وانه‌یه‌کی گ‌ریمانه‌یی‌دا، {که‌وانه‌یه‌کی گ‌ریمانه‌یی، واته‌: ئەو که‌وانه‌یه‌ له‌ ئاسمان نیه‌، به‌لام گه‌ردوونناسان وه‌ک گ‌ریمانه‌ دایده‌ن‌ین}، له‌ پ‌ی پ‌ۆیشتنی پ‌ۆژانه‌ی خۆردا {له‌به‌ر چاوی ئی‌مه‌، ئەگه‌ر نا، زه‌وییه‌ به‌ ده‌وری خۆیدا ده‌خول‌یت‌ه‌وه‌ له‌ به‌رانبه‌ر خۆردا، ئی‌مه‌ وا ده‌زانی‌ن خۆر له‌ خۆره‌لاته‌وه‌ ده‌چ‌ی بۆ خۆرئاوا، بۆ چاوی ئی‌مه‌ وا دیاره‌} که‌ تۆژی لاده‌دا، ئەمه‌ کاتی نوێژی نیوه‌پۆیه‌.

دوو: واتای دووهمی (دلوك)، لادانی خۆره‌ له‌ ئەندازه‌ی س‌ی له‌سه‌ر چواری (۴/۳)ی که‌وانه‌یه‌ک {که‌وانه‌یه‌کی گ‌ریمانه‌یی} له‌ پ‌ی پ‌ۆیشتنی پ‌ۆژانه‌یدا، که‌ ئەویش کاتی ئ‌یواره‌یه‌ (عَصْر).

سۈ: ئاوابوونى خۆر، كە ئەویش كاتى نوپۇزى شىۋانە.

كەواتە: وشەى (لُدْلُوكُ)، ﴿أَقِمِ الصَّلَاةَ لِدُلُوكِ الشَّمْسِ﴾، پېشتىش باسما كە
(ل)ى سەر (لُدْلُوكُ)، لامى تەوقتە، واتە: (عِنْدَ دُلُوكِ الشَّمْسِ)، لە كاتى لادانى خۆردا، لە
نپوهراسى ئاسمان، ئەمە وشەيەكە سۈ ماناى تېدا ھاوبەش:

۱- خۆر تۆزىك لادىت كە نوپۇزى نپوهرۆيە.

۲- خۆر بە ئەندازەى سۈ لەسەر چوار (۴/۳)ى كەوانەيەك لادىت، كە نوپۇزى عەسرە.

۳- خۆر بە تەواوۋى لادىت و ئاوابى كە نوپۇزى شىۋانە.

(۲)- كە دەفەرموى: ﴿إِلَىٰ غَسَقِ اللَّيْلِ﴾، (وَالْعَسَىٰ: الظُّلْمَةُ، وَهِيَ انْقِطَاعُ بَقَايَا شُعَاعِ الشَّمْسِ حِينَ
يُمَاطِلُ سَوَادُ أَفْقِ الْغُرُوبِ، سَوَادُ بَقِيَّةِ الْأَفْقِ، وَهُوَ وَقْتُ غَيْبُوبَةِ الشَّفَقِ، وَذَلِكَ وَقْتُ الْعِشَاءِ)، وشەى (غَسَقِ)،
واتە: تاريكى كە برىتيە لە ئەمانى پاشماوھەكانى تيشكى خۆر، بە شىۋەيەك كە تاريكايى ئاسۋى
خۆرلېئاوابوون، لەگەل تاريكايى بەشەكانى ديكەى ئاسۋدا، يەكسان بى، كە ئەویش برىتيە لە
نپوونى سوورايى بنى ئاسمان، (غَيْبُوبَةُ الشَّفَقِ)، كە ئەوھش كاتى نوپۇزى خەوتنە.

(۳)- ﴿وَقُرْآنَ الْفَجْرِ﴾، (أَيُّ أَقِمِ قُرْآنَ الْفَجْرِ فِي الصَّلَاةِ)، قورئان خويندى بەيانى بەرپابكە
لە نوپۇدا، ﴿وَقُرْآنَ الْفَجْرِ﴾، دەلۈ: (مَنْصُوبٌ بِالْعَطْفِ عَلَى الصَّلَاةِ)، دەفەرموى: ﴿أَقِمِ
الصَّلَاةَ﴾، (أَيُّ أَقِمِ قُرْآنَ الْفَجْرِ)، يانى: (قُرْآنَ الْفَجْرِ) بۆيە (منصوب) ە چونكە گېراوھتەو بۆ سەر:
نوپۇز بەرپابكە (أَقِمِ الصَّلَاةَ) يانى: قورئانخويندى بەيانى بەرپابكە، ياخود: (مَنْصُوبٌ عَلَى الْإِعْرَاءِ أَيُّ:
عَلَيْكَ بِقُرْآنِ الْفَجْرِ)، (عَلَيْكَ قُرْآنَ الْفَجْرِ)، واتە: گرنگى و بايەخ بدە بە قورئان خويندى بەيانى.

كەواتە: كە دەفەرموى: ﴿أَقِمِ الصَّلَاةَ لِدُلُوكِ الشَّمْسِ﴾، ئەمە مەبەست تەنيا
مەبەست پىي يەك نوپۇز نپە، بەلكو مەبەست: نوپۇز كەرنە لە (دُلُوكِ) ەوھ تاكو (غَسَقِ)، لە
تۆزىك لادانى خۆرەوھ لە نپوهراسى ئاسمان، ھەتا بە تەواوۋى ئاوا دەبى، كە ئەویش
كاتەكانى ئەنجامدانى ھەر چوار نوپۇزەكانى: نپوهرۆ و عەسر و شىۋان و خەوتنان، دوايش
﴿وَقُرْآنَ الْفَجْرِ﴾، ئەویش كاتى نوپۇزى پېنجەمە، چونكە (الْفَجْرِ)، واتە: شەبەقى
بەيان، كە تاريكى و پووناكى لىك جىادەبنەوھ، بۆيەش تەنيا بۆ نوپۇزى بەيانى، باسى
قورئان كراوھ، چونكە لە نوپۇزى بەيانىدا دىنا كەش و ماتە و لە ھەموو نوپۇزەكەى

بەیانیدا، دەنگ بە قورئان خویندن بەرز دەکریتەوه، نەك وهك نوێژی خەوتنان و شیوان تەنیا لە دوو پکاتیان دا دەنگی پێ بەرزبکریتەوه، یان وهك نوێژی نیوهرۆ و ئیوارە (عصر)، کە لە هیچ پکاتیکیان دا دەنگ بە قورئان خویندن بەرز نەکریتەوه، لە نوێژی بەیانیدا، لە هەردوو پکاتیدا دەنگ بە قورئان خویندن بەرز دەکریتەوه، چ سوورەتی (الفاتحة)، چ سوورەتی دواي (الفاتحة) {ئەو سوورەتەکانی لە دواي سوورەتی (الفاتحة)، دەخوینن} ئنجا وهك لە سوننەتی پیغمبەر ﷺ ھاتو، پیغمبەری خوا، ئەوەندە قورئانی کە لە نوێژی بەیانیدا خویندووێتی لە نوێژەکانی دیکەدا بە گشتی ھێندە قورئان نەخویندو، کتیبەکانی سوننەت بۆمان باس دەکەن کە: پیغمبەر ﷺ نوێژی بەیانی قورئانی زۆری تیدا دەخویند، ھەر و ھا نوێژی خەوتنان، لە دواي نوێژی بەیانی، قورئانی زۆری تیدا خویندو، بەلام نوێژی شیوان بە زۆری و بوو، کەمی قورئانی تیدا خویندو، ھەر پکاتە سوورەتیکی کورت، یان چەند ئایەتیکی کەم، لەبەر ئەوەی کاتەکی کەم، دیسان نوێژی نیوهرۆش، زۆری قورئان تیدا خویندو، بەلام بە دەنگی نزم، ھەر و ھا نوێژی ئیوارە (عصر)یش ئەویش کەمتر لە نوێژی نیوهرۆی تیدا خوینراو.

ئنجا جگە لەو ئاماژەیە قورئان، پیغمبەریش ﷺ لە بارە کاتی پینج نوێژە ھەرزەکانەو ھەرمایشی ھەن، کە من دووانیان بە نمونە دینمەو:

(۱) - {نَزَلَ جَبْرِيْلُ فَأَمَّنِي فَصَلَّيْتُ مَعَهُ، ثُمَّ صَلَّيْتُ مَعَهُ، ثُمَّ صَلَّيْتُ مَعَهُ، ثُمَّ صَلَّيْتُ مَعَهُ، يَحْسُبُ بِأَصَابِعِهِ خَمْسَ صَلَوَاتٍ} (أخرجه البخاري: ۴۰۰۷، ومسلم: ۱۸۸۸، وأبو داود: ۳۹۴، والنسائي: ۴۹۳).

واتە: پیغمبەر ﷺ دەفەرموی: جبریل علیہ السلام، لە ئاسمان دابەزی، پێش نوێژی بۆ کردم و، منیش نوێژم لەگەڵ کرد، دواي نوێژم لەگەڵ کرد، دواي نوێژم لەگەڵ کرد، دواي نوێژم لەگەڵ کرد، بە پەنجەکانی {پیغمبەر ﷺ} پینج نوێژی ژماردن.

ئنجا نوێژی یەكەمیان ئەگەر نیوهرۆ بووبی، ھی دووھمیان عەسەر بوو و ھی سیھمیان شیوان بوو و چوارھمیان خەوتنان بوو و پینجھمیان بەیانی بوو.

بەلام ئەگەر نوێژی یەكەم بەیانی بووبی، بیگومان دووھمیان نیوهرۆ بوو، سیھمیان عەسەر بوو، چوارھمیان شیوان بوو، پینجھمیان خەوتنان بوو، کەواتە: جبریل کاتەکانی بۆ دیاری کردوون، کە ھەر کام لە نوێژەکان، لە چ کاتیکدا بکەن؟

۲- {عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ بُرَيْدَةَ عَنْ أَبِيهِ، أَنَّ رَجُلًا أَتَى النَّبِيَّ ﷺ، فَسَأَلَهُ عَنْ مَوَاقِيتِ الصَّلَاةِ، فَقَالَ: «أَشْهَدُ مَعَنَا الصَّلَاةَ»، فَأَمَرَ بِأَلَّا فَاذَنْ بِغَلَسٍ، فَصَلَّى الصُّبْحَ حِينَ طَلَعَ الْفَجْرُ، ثُمَّ أَمَرَهُ بِالظُّهْرِ حِينَ زَالَتْ الشَّمْسُ عَنْ بَطْنِ السَّمَاءِ، ثُمَّ أَمَرَهُ بِالْعَصْرِ وَالشَّمْسُ مُرْتَفِعَةً، ثُمَّ أَمَرَهُ بِالْمَغْرِبِ حِينَ وَجَبَتِ الشَّمْسُ، ثُمَّ أَمَرَهُ بِالْعِشَاءِ حِينَ وَقَعَ الشَّفَقُ، ثُمَّ أَمَرَهُ الْعَدَّ فَنَوَرَ بِالصُّبْحِ، ثُمَّ أَمَرَهُ بِالظُّهْرِ فَأَبْرَدَ، ثُمَّ أَمَرَهُ بِالْعَصْرِ وَالشَّمْسُ بَيَضاءَ نَقِيَّةً، لَمْ تُخَالِطْهَا صُفْرَةٌ، ثُمَّ أَمَرَهُ بِالْمَغْرِبِ قَبْلَ أَنْ يَقَعَ الشَّفَقُ، ثُمَّ أَمَرَهُ بِالْعِشَاءِ عِنْدَ ذَهَابِ ثُلُثِ اللَّيْلِ أَوْ بَعْضِهِ (شَكَّ حَرَمِي) فَلَمَّا أَصْبَحَ قَالَ: «أَيْنَ السَّائِلُ؟ مَا بَيْنَ مَا رَأَيْتَ وَقْتُ» { (أَخْرَجَهُ مُسْلِم: ۱۳۹۱، وَأَبُو دَاوُد: ۳۹۵، وَالنَّسَائِي: ۵۲۲).

واته: سولهیمانی کوپی بوپهیده له بابیه وه (خوا لییان پازی بی)، دهگیرپته وه، که پیاوئیک هاته لای پیغه مبه ری خوا ﷺ له باره ی کاته کانی نوپژه وه، پرسپاری لی کرد، واته: کاته کانی پینج نوپژه فهرزه کان، تهویش فهرمووی: نوپژمان له گه ل بکه {واته: ته مپرو پینج نوپژه فهرزه کامان له گه لدا بکه، ده بی تهو کاته ی تهو پیاو هاتوه، شهو بووبی}، پیغه مبه ر ﷺ فهرمانی به بیلال کرد، که له کاتی تاریکاییدا {واته: به ره به یانی دابوو، شه به قی به یانی دابوو، به لام جاری دنیا ههر تاریک بوو} له کاتیکی زوودا بانگی دا، نوپژی به یانی کرد، کاتی که تازه شه به قی به یانی دابوو، به ره له وه ی دنیا سپی هه لگه ری.

دوایی بو کاتی نوپژی نیوه پو، فهرمانی پی کرد، کاتی بانگ بدات که خوړ له نیوه راستی ئاسمان توژیک لایداوه، نوپژی نیوه پو بوو بوو، تهو کاته فهرمانی پیدا بانگی دا و نوپژیان کرد.

دوایی له کاتی نوپژی ئیواره (عه سر) دا، فهرمانی پیکرد بانگ بدات له کاتیکدا که خوړ ههر بهرز بوو {واته: کاتی که نوپژی عه سر بوو، یه کسه فهرمانی پیکرد} بیلال بانگیدا و نوپژیان کرد.

دوایی فهرمانی پیکرد بو نوپژی شیوان کاتیک بانگ بدات که خوړ ئاوابوو، {خوړ ئاوابوو، شیوان بوو، یه کسه بانگیدا و} نوپژیان کرد، له سهره تای کاته که یه وه.

دوایی بو نوپژی خهوتنان فهرمانی پیکرد، کاتی بانگ بدات که سوورایی بنی ئاسمانی نه ما {واته: پاشماوه کانی تیشکی خوړ نه مان، له سهره تای کاته که یه وه، ته مه له پوژی یه که م}.

دوایی بۆ بهیانی فهرمانی به بیلال کرد: کاتی بانگی بهیانی بلی، که بهره بهیان
رووناك داهات {واته: له کۆتایی یاخود له تیه پاستی کاتی نویژی بهیانیدا بانگی دا}.

دوایی بۆ کاتی نویژی نیوه پۆ، فهرمانی پیکرد، کاتی بانگ بدات که نیوه پۆ، چرقه ی
نیوه پۆ به سهر چوو بوو و دنیا به ره و فینکی چوو بوو {یانی: له سهره تای کاته که یه وه
بانگی نه دا، بۆ ئه وه ی بزانی، سهره تای کاتی که نگییه و کۆتایی کاتی نیوه پۆش
که نگییه؟ ههروه ها بۆ نویژه کانی دیکه ش}.

دوایی بۆ نویژی عه سر فهرمانی پیکرد بانگ بدات، کاتی که خۆر سپی و پاک بوو
{واته: جاری زهر دایی تیکه ل نه بوو بوو، زهر دایی که به ره و نویژی شیوان بچی، تیکه لی
نه بوو} بوو.

دوایی بۆ کاتی نویژی شیوان فهرمانی پیکرد، کاتی بانگ بدات که سوورایی نه مابوو،
یان سوورایی خه ریک بوو که کۆتایی بی، {واته: دوا کاتی نویژی شیوان}.

دوایی بۆ نویژی خه وتنان کاتی فهرمانی پیکرد بانگ بدات، که سییه کی شه وی
پۆییوو، یاخود هه ندیکی پۆییوو {حه ره می که یه کی که له پاوییه کان گومانی هه یه و
له وه دا دوو دل بووه، له وه دا که فه رموویه تی: هه ندیکی پۆییوو، یاخود یه ک له سهر
سپی پۆییوو} کاتی که به یانی کرده وه، پیغه مبه ر ﷺ فه رمووی: پرسیار که ره که له کوئییه؟
{بۆیان هینا} ئه ویش فه رمووی: له نیوان ئه و دوو کاتانه دا که بینیت، ئه وه کاتی پینج
نویژه فه رزه کانه.

له پۆژی یه که م دا له سهره تای کاته کانه به بیلالی فه رمووه: بانگ بده و، له
سهره تای کاته کانه نویژه کانی کردن، له پۆژی دووه م دا له کۆتایی کاته کانه، ئه و پینج
نویژانه ی کردن، تاکو بزانی که سهره تا و کۆتایی ئه و کاتانه ی پینج فه رزه کانی تیدا
ده کرین، که نگییه؟

بابہتی سیہم: گرنگی و گہورہی نوٹری بہیانی و شہو نوٹ:

ا۔ نوٹری بہیانی:

دہرہبارہی نوٹری بہیانی خوا ﷺ کہ دہفہرموی: ﴿وَقُرْآنَ الْفَجْرِ إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا﴾، ہر وہا قورٹان خویندنی نوٹری بہیانی، گرنگی و، بایہخ پیبہ، یاخود: قورٹان خویندنی نوٹری بہیانییش بہرپا بکہ، {زوربہی نوٹری بریتہ لہ قورٹان خویندن} بہ دلنایی قورٹان خویندنی نوٹری بہیانییش لہ لا ٹامادہبوویہ.

(مَشْهُودًا)، وہک پیشتر باسماں کردوہ، یانی: لہ لا ٹامادہبوو، ہر وہا بہ مانای (بیٹراو) ییش دی، کہ لہ لا ٹامادہبوو، یانی: فریشتہکان لہ لای ٹامادہدہبن، ہہلبہتہ ٹہمہ ٹہوہی لی ودرہگیری، کہ نوٹری بہ بی قورٹان خویندن ناب، چونکہ لیڑہدا خوا ﷺ ناوی لہ نوٹری بہیانی ناوہ: قورٹان خویندن ﴿وَقُرْآنَ الْفَجْرِ إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا﴾، کہواتہ جہوہہر و کاکل و زوربہی نوٹری، بریتہ لہ قورٹان خویندن.

ہر وہا پای زوربہی زانایانہ کہ لہسہر ہہر کام لہ پیش نوٹری خوین (امام) و ٹہوہی کہ نوٹری لہ دوی پیش نوٹری کہوہ دہکات (مأموم) و لہ ہہر رکاتیکدا فہرہ کہ قورٹان بخوینن {واتہ: سوورہتی (الفاتحة)} دیارہ بہ نسبت نوٹری خوینانہوہ، ٹہگہر نا بہ نسبت پیشہواوہ لہ دوو رکاتی یہکہمی ہہر پینج نوٹری فہرہکاندا وپرای سوورہتی (الفاتحة)، چہند ٹایہتیک، یان سوورہتیک لہ دوی سوورہتی (الفاتحة)، دہخوینی، ہہلبہتہ پای دیکہش ہہن لہو بارہوہ، بہلام ٹہوہ پای زورینہیہ و ٹہم پایہش زیاتر راستہ، وہک لہ سہرہتای، لہ بہرگی یہکہمی ٹہم تہفسیرہدا تہفسیری قورٹانی بہرز و بہ پیز، لہ کاتی تہفسیرکردنی سوورہتی (الفاتحة) دا، باسی ٹہوہمان کردوہ.

لہو بارہوہش کہ نوٹری بہیانی فریشتہکان لہ لای ٹامادہدہبن، ٹہم سی فہرموودہیہ دینین:

١- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ فِي هَذِهِ الْآيَةِ: ﴿وَقُرْآنَ الْفَجْرِ إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا﴾، قَالَ: تَشْهَدُهُ مَلَائِكَةُ اللَّيْلِ وَمَلَائِكَةُ النَّهَارِ} (أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ: ٣١٣٥، وَابْنُ مَاجَه: ٦٧٠، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ).

واته: ئەبوو ھورەیرە رضی اللہ عنہ، دەلی: پیغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم لە بارەى ئەم رستە قورئانییەو ھە فەرموویەتی: قورئان خویندنی نوێژی بەیانیی، بە دلناییی قورئان خویندنی نوێژی بەیانیی لە لا ئامادەبوویە، پیغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم فەرمووی: فریشتەکانی شەو و فریشتەکانی رۆژ، {فریشتەکانی شەوگار و فریشتەکانی رۆژگار} لە لای ئامادە دەبن.

واته: فریشتەکانی شەو، کە کۆتا کاتیانە و فریشتەکانی رۆژگار، کە سەرەتای کاتیانە دین، یە کدی بەدل دەکەن، ھەردوو کۆمەلە فریشتەکان، لە کاتی نوێژی بەیانیدا کۆدەبنەو.

(٢)- ھەر لەو بارەو ئەم فەرمايشەش ھاتو: {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم: «فَضْلُ صَلَاةِ الْجَمِيعِ عَلَى صَلَاةِ الْوَاحِدِ: خَمْسٌ وَعِشْرُونَ، وَتَجْتَمِعُ مَلَائِكَةُ اللَّيْلِ وَمَلَائِكَةُ النَّهَارِ فِي صَلَاةِ الصُّبْحِ» قَالَ: ثُمَّ يَقُولُ أَبُو هُرَيْرَةَ: «وَاقْرَءُوا إِن شِئْتُمْ: ﴿وَقُرْآنَ الْفَجْرِ إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا﴾ (الْإِسْرَاءِ) {أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ٦٤٨، وَمُسْلِمٌ: ٦٤٩}.

واته: ئەبوو ھورەیرە رضی اللہ عنہ، دەلی: پیغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویەتی: پەسندی و گەرەیی پلەى نوێژی بە کۆمەل بەسەر نوێژی تاکدا، (پەسندییەکی) بە بیست و پێنج پلە، واتە: بیست و پێنج پلە، چاکتر و پەسندتر، فریشتەکانی شەوگار و فریشتەکانی رۆژگاریش لە نوێژی بەیانیدا پێکەو کۆدەبنەو و ئامادەى نوێژی بەیانیی دەبن.

(٣)- {يَتَعَاقَبُونَ فِيكُمْ مَلَائِكَةُ بِاللَّيْلِ وَمَلَائِكَةُ بِالنَّهَارِ، وَيَجْتَمِعُونَ فِي صَلَاةِ الْعَصْرِ وَصَلَاةِ الْفَجْرِ} {أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ٥٥٥، وَمُسْلِمٌ: ٦٣٢}.

واته: فریشتەکانی شەو و فریشتەکانی رۆژ یە کدی دەگۆرن، (یاخود لەگەڵتاندا بەردەوامن بە دواتان دەکەون) لە کاتی نوێژی تیارە (عصر) و نوێژی بەیانیدا کۆدەبنەو.

ب - شەو نوێژ:

بە نەسبەت شەو نوێژەو، خوا دەفەرموی: ﴿وَمَنْ أَلِيلٍ فَتَهَجَّدَ بِهِ نَافِلَةً لَّكَ عَسَىٰ أَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَّحْمُودًا﴾، ھەر ھەلە شەوگاردە شەو نوێژ بکە، زیادەى بۆتۆ، نەزیکە پەرورەدگارت زیندووت بکاتەو و پلە و پایەى ستایشکراوت پێ ببەخشێ.

ئەمە بە ئاشکرا دیارە کە شەو نوێژی پیغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم ھۆکارێکە لەو ھۆکارانەى، خوا ئەو پلەو پایە بەرزەى پێبەخشێ، کە بریتى لە پلەو پایەى تیدا ستایش کراو، کە بێگومان ستایشە کە بۆ پیغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم دەچیتەو.

که دهفهرموئ: (وَمِنْ آيَاتِ) دياره (مِنْ)، بُو به شيكه (لِلتَّبْعِيضِ)، که دهفهرموئ: (فَتَهَجَّدْ بِهِ)، ته مه ئاوايه (قُمْ فَتَهَجَّدْ بِهِ)، (بِهِ)، راناوه که ی دهچيتهوه بُو قورئان، (أَيُّ: بِالْقُرْآنِ)، واته: له شهوگاردا هه لسه وه و به هوئ قورئان خوئندنه وه، شهونوئز بکه، واته: شهونوئز بکه و قورئانی تيدا بخوئنه.

(وَالْتَهَجَّدْ مِنَ الْهُجُودِ وَهُوَ مِنَ الْأَضْدَادِ هَجْدٌ نَامٌ، وَهَجْدٌ سَهَرٌ) (تَهَجَّدْ) له (هُجُودٌ) هوه هاتوه، (هُجُودٌ) یش له و کردارانه یه که مانای پیچه وانه یان هه یه، دوو مانای دژ به یه کیان هه یه، (هَجْدٌ)، واته: خهوت، ههروه ها (هَجْدٌ)، واته: بیدار بووه وه، ههروه ک (عَسَسَ) یانی: (أَقْبَلْ): هات، ههروه ها یانی: (أَدْبَرْ): رُویش، (وَالْأَيْلُ إِذَا عَسَسَ ۝۱۷) التکویر، واته: شهوگار که هات، یان شهوگار که رُویش.

(هَجْدُهُ)، واته: نواندم، خهواندم، یاخود هه لم ستاند، بیدارم کرده وه.

هه نندیکش ده لَین: (التَّهَجُّدُ: تَرَكُ الْهُجُودِ مِثْلُ التَّائِمِ وَالتَّحَرُّجِ، أَي: تَرَكُ الْإِثْمِ وَتَرَكُ الْحَرَجِ)، (تَهَجَّدْ)، واته: وازهینان له خه و، وه ک (تَأْتِمُ) وازهینان له گوناح و (تَحَرُّجُ)، وازهینان له سه غله تی، هه ر چوَن بَی (فَتَهَجَّدْ بِهِ)، یانی: شهونوئز بکه به هوئ قورئانه وه، به هوئ قورئان خوئندنه وه وه، شه و بیداربه.

(نَافِلَةٌ لَّكَ)، واته: زیاده یه بُو تُو.

ئبجا ته و زیاده یه، وه ک فهرز زیاده یه، یان وه ک په سند (مندوب)؟ هه ردووک واتا یه کان هه لده گری.

١ - هه نندیک له زانایان وه ک (القرطبي) هیئاویه تی^(١) گو توویانه: که شهونوئز له سه ر پیخه مبه ر ﷺ فهرز بووه، واته: (نَافِلَةٌ لَّكَ: أَي: فَرِيضَةٌ زَائِدَةٌ لَكَ عَلَى الْفَرِيضَةِ الْمَوْظُفَةِ عَلَى الْأُمَّةِ)، واته: فهرزیکی زیاده یه له سه ر ته و فهرزه ی که له سه ر ئوممه ته که ت دانراوه، که پینج نوئزه کانن.

٢ - هیئندیکش گو توویانه: (كَانَتْ صَلَاةُ اللَّيْلِ فِي الْإِنْتِدَاءِ وَاجِبَةً عَلَى الْكُلِّ، ثُمَّ نُسِخَ الْوُجُوبُ فَصَارَ قِيَامُ اللَّيْلِ تَطَوُّعًا) واته: گو تراوه: شهونوئز له سه ره تاوه له سه ر هه مووان پیویست بوو، به لام دوا یه حوکمی فهرز بوونه که ی لبرا و، شهونوئز بوو به کاریکی خو به خشانه، (بوو به کاریکی په سند و باش و فهرز بوونی تیدا نه ما).

(١) الجامع لأحكام القرآن ج ١٠، ص ٢٠٢-٢٥٤.

ھەلبەتە خوا ﷻ لە زۆر شوێنی قورئاندا باسی گرنگی شەونوێژی کردووە، ھەرودھا لە سوننەتی پیغمبەریش دا ﷺ زۆر ھاتووە، کە ئێمە چەند نمونە یەکیان دێنینەو:

(۱) - یەکن لەو شوێنە لە قورئاندا ئەو یە کە خوا دەفەرموێ: **لَهُ سُورَةٍ تِي (الْإِسْرَاءِ) (۲۶) د:**
﴿وَمِنَ اللَّيْلِ فَاسْجُدْ لَهُ، وَسَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلًا﴾ (۱۸)، لە شەوگارددا کپنووش بۆ خوا ببە و شەوگاریکی درێژ خوا بە پاک بگرە، کپنووش بۆ خوا ببە، واتە: نوێژ بکە، چونکە کپنووش، بە ئێ سەجدە ی قورئان خوێندن ھەیە، کە ھەر لە نوێژ دایە، مەگەر بە دەگمەن، ھەرودھا کپنووشی سوپاسگوزاری (سَجْدَةُ الشُّكْرِ) یش ھەیە، بە ئام سەجدە بردن، کە خوا فەرمانی پێدەکات بە پیغمبەر ﷺ، زیاتر مەبەست پێی نوێژکردنە، ئەو سەجدە یە کە لە نێو نوێژدایە.

(۲) - لە سوورەتی (السجدة) شدا خوا دەفەرموێ: **﴿إِنَّمَا يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا الَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِهَا خَرُّوا سُجَّدًا وَسَبَّحُوا بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ﴾** (۱۵) **﴿تَجَافَى جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ﴾** (۱۶).

واتە: بێگومان تەنیا ئەوانە بپروا بە ئایەتەکانی ئێمە دینن، کە ھەر کاتێک ئایەتەکانی ئێمە یان بیرخراوە و بەسەریاندا خوێنرایەو، **﴿خَرُّوا سُجَّدًا﴾**، بە سەجدەدا دەکەون، بە کپنووشدا دەکەون **﴿خَرُّوا﴾**، یانی: **﴿سَقَطُوا﴾**، واتە: وەک بە ویستی خۆیان نەبێ، بکەون، ئاوا بۆ خوا دەکەون سەجدە { ھەرودھا پەرورەدگاریان بە ستایشکردنەو بە پاک دەگرن و، خۆیان بە زل ناگرن، تەنیشەکانیان لەسەر جێھەکانیان بەرز دەبنەو. ^(۱)
 {واتە: بۆ شەونوێژ ھەڵدەستن. ^(۲)

﴿يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا﴾، کە شەونوێژی دەکەن لە پەرورەدگاریان دەپارێنەو، بە لێترسانەو و بە ئومێداربوونەو، **﴿وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ﴾**، لەوێش کە پێمان داوون دەبەخشن.

خوا دەفەرموێ: تەنیا ئەوانە بپروا بە ئایەتەکانی ئێمە دینن، کە ئەوانە حال و سیفەتیانن.

(۱) (**﴿تَجَافَى﴾**)، یانی: (تَتَبَاعَدُ)، (جُنُوبٌ) کۆی (جَنْبٍ)، واتە: لا تەنیشتان، (عَنِ الْمَضَاجِعِ)، کۆی (مَضْجَعٍ) ه، (مَضْجَعٍ) یش ئەو شوێنە کە ئینسان تێیدا خەوتووە .

(۲) وشە ی (**﴿تَجَافَى﴾**)، وەک بڵێ: جارێک نەفس و شەیتان دەلێ: ھەڵمەستن، جارێک پالەری ئیمان دەلێ: ھەڵسن، ئەم وشە یە (**﴿تَجَافَى﴾**)، ئەوێ لێ وەردەگیرێ.

(٣)- له سوورہتی (الزمر) یشدا، خوا دہفہرموی: ﴿أَمَّنْ هُوَ قَنِتْ ءَانَاءَ اللَّيْلِ سَاجِدًا وَقَائِمًا يَحْذَرُ
الْآخِرَةَ وَيَرْجُوا رَحْمَةَ رَبِّهِ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُوا الْأَلْبَابِ

واته: ئایا که سیّک که له کاته کانی شه و گاردا، به کړنووش بردوویی و، به راوده ستاویی
دهمیښته وه، واته: نویژ دهکات، شه ونویژ دهکات، مه ترسیی پوژی دواپی هه یه و به
ئومیډی به زه یی په روهر دگاریه تی {ئایا ټه و که سه ی که ئاویه، وهک ټه و که سه وایه، که
هه موو شه وگار به خه وتن ده باته سهر، و مه ترسیی پوژی دواپشی نیه و ئومیډی به زه یی
په روهر دگاریشی نیه؟ بلّی: ئایا ټه وانه ی ده زانن و، ټه وانه ی نازانن یه کسانن؟ به دلّیایی
به س خاوهن عه قلان په ند وهرده گرن.

که واته: لیره دا خوا ﷻ ټه وانه ی که شه و بیدار ده بن، شه و زیندوو ده که نه وه به
کړنووش بردوویی و، به راوده ستایی و، ترسی پوژی دواپیان هه یه و به ئومیډی به زه یی
په روهر دگاریانن، ټه وانه به خاوهن زانست و به خاوهن عه قل ناو زده دهکات.

(٤)- له سوورہتی (الإسراء) (٧٩) یشدا که باسماں کرد: ﴿وَمِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهِ نَافِلَةً لَّكَ
عَسَىٰ أَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَّحْمُودًا﴾

واته: له به شیکی شه و گاردا به هوّی خویندنی قورټانه وه شه و نویژ بکه، ټه وه
زیاده یه بو تو، نیزی که په روهر دگارت زیندووت بکاته وه و، ټه و پله یه تی ببه خشّی،
که تییدا ستایش ده کریی.

(٥)- با فره رمایش تی کیش وهک نمونه بینن، پیغه مبه ر ﷻ، دہفہرموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَهْدِي حَتَّىٰ إِذَا ذَهَبَ
ثُلُثُ اللَّيْلِ الْأَوَّلُ، نَزَلَ إِلَى السَّمَاءِ الدُّنْيَا، فَيَقُولُ: هَلْ مِنْ مُّسْتَغْفِرٍ؟ هَلْ مِنْ تَائِبٍ؟ هَلْ مِنْ سَائِلٍ؟ هَلْ مِنْ
دَاعٍ؟ حَتَّىٰ يَنْفَجِرَ الْفَجْرُ﴾ (أخرجه مسلم: ١٧٧٤).

واته: خوا لیده گهری (یُهْدِي) واته: لیده گهری کات بر وای {هه تا کاتیک که سیّی که
یه که می شه و تیپه ری، {که گه یشته سیّی که دووهم و گه یشته نیوهر استی شه و {خوا
داده به زی بو ئاسمانی نیزی و، دہفہرموی: ئایا که س هه یه داوای لیبوردن بکات؟ ئایا
که س هه یه بگه ریته وه و په شیماں بیته وه؟ ئایا که س هه یه داوا بکات؟ ئایا که س هه یه
بپار یته وه؟ تا کو شه به قی به ره به یان ده دات.

خوایى بھو شیوہیہ چاودہ پئی بہندہ کانی دہکات، کہ داوای لیئوردنی لی بکھن و بو لای بگہ پینہوہ و، داوای لی بکھن و، لیی ہپارپینہوہ، بیگومان تہمہ ویناکردنی پیغہ مہرہ، بو نیزیکی خوایى لہو کاتہدا لہ بہندہ کانی، تہوہ زیاتر دیتہ زہینہوہ.

دہشگونجی بلین: خوایى دیتہ ئاسمانی نیزیکی، بھو شیوہیہ کہ بو خوا شایستہیہ، ہہردووک لیكدانہوہکان زانایان بوویانن، ہہم ہی پیشین، ہہم ہی پاشین، تہوہشم بویہ باس کرد، بو تہوہی ہیچ کہس وانہ زانی، کہ تہ گہر زانایہ کیش بلی: تہمہ مہبہست پیی نیزیکی خواہیہ لہ بہندہ کانی، نہک خوایى بھو شیوہیہ کہ دیتہ زہینہوہ: خوا سہر عہرشی بہجی بھیللی و بیتہ ئاسمانی نزیکی لہ ئیمہ، حہوت ئاسمانان ہپرئی و بیتہ ئاسمانی نیزیکی لہ ئیمہوہ، تہ گہر کہسیکیش وای لیك دایہوہ، وا نہ زانری: بہ پیچہوانہی عادت و پیازی پیشینی چاک قسہی کردوہ، چونکہ تہوانیش لہو بارہوہ ہہر قسہیان کردوون، نہک ہہر لیرہ، لہ بارہی گہلیک لہ سیفہ تہکانہوہ، کہ پییان دہگوتری: (الصَّفَاتُ الْخَيْرِيَّةُ)، ہہندیکیان جورئی لہ تہئویلیان کردوون، کہ لہ گہل زمانی عہرہبییدا دہگونجی، لہ گہل پایہ و مہقامی بہرزی خوای پہروہردگاردا دہگونجی و، لہ گہل عہقلی خہلکدا دیتہوہ، ہہندیکیشیان وەک مانا پوالہتیہ کہیان مانایان کردوہ، بہلام لہ گہل بہ پاکگرتنی خوادا، کہ سیفہ تہکانی وەک سیفاتی بہندہکان بن، واتہ: (إثْبَاتٌ مَعَ تَنْزِيهِ)، واتہ: سیفہ تہکہیان بو خوا چہسپاندوہ لہ گہل بہ پاکگرتنی خوادا، واتہ: ہیچ کہس نہیگوتوہ: خوا سہر عہرش بہجی دیللی و دیتہ ئاسمانی یہ کہم، کہ تہمہ مانایہکی پوالہتی و پرووکہشیہ، پہنگہ ہہندی لہ خہلکی عہوام، یان ہہندیک لہوانہی تییان پہراندوہ، لہ ئیسپاتی سیفہ تہ خہبہریہ کاند، وەک ہہندی لہ حہنبہلیہکان، تہو جورہ بیروکانہیان بو ہاتین، بہلام ہیچ زانایہکی قوولی ساغکہرہوہ (محقق) شتی وای نہگوتوہ.

www.alibapir.net

بابہ تی چوارہم: پیگہی ستایشکراو (المقام المحمود):

خوا دہ فہرموی: ﴿وَمَنْ أَيْلٍ فَتَهَجَّدْ بِهِ نَافِلَةً لَكَ عَسَىٰ أَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَّحْمُودًا﴾، واتہ: لہ شہ وگارد شہ و نویژ بکہ، بہ ہوی خویندنی قورٹانہوہ، نیزیکہ پەرورہ دگارت زیندووت بکاتہوہ و، ئەو پیگہیہی کہ تئیدا ستایش دہ کری، پیت بہہ خشی.

ئنجایا مہ بہست (المقام المحمود) چییہ؟ زانیان بہ گشتی لہو بارہوہ، چوار قسہیان کردوون، چوار رایان ہیٹاوان کہ (القرطبی)، ہەر چوار یانی ہیٹاواہ^(۱)، کہ لہ راستیدا چوار رایہ کہش، ہەر دہ بنہوہ بہ یہک، وەک لہ دوا پیدا باسی دہکین:

رای یہ کہم: دہلین: مہ بہست پی پی ئەو تکارندنہی پیغہ مہری خوا یہ ﷺ، کہ لہ روژی دوا پیدا تکا لہ خوا ی پەرورہ دگارت دہکات و لہ خوا ی بہ بہزہ بی دہ پاریتہوہ، کہ لیپرسینہوہ و سزا و پاداشت دانہوہی خەلک دہست پیبکری و، خەلک لہو کوکردنہوہی گوپہ پانی مہ حشر، کہ زور دہکونہ سەغلہ تی، ئەوہ کوٹایی پی بی و دہست بکری بہ لیپرسینہوہ، لہو بارہوہ، ئەم دوو فہرموودہیہ دینین:

(أ) - {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: ﴿عَسَىٰ أَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَّحْمُودًا﴾ سئل عنها قال: هي الشفاعة} (أَخْرَجَهُ الترمذي: ۳۱۳۷، وصححه الألباني).

واتہ: ئەبوو ہوریرہ دہلین: پیغہ مہری خوا ﷺ کہ فہرمووی: ﴿عَسَىٰ أَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَّحْمُودًا﴾، پیغہ مہری خوا ﷺ ئەوہی خویندہوہ، لی پیرسا لہو بارہوہ، فہرمووی: مہ بہست پی پی تکارندنہ.

(ب) - {قال رسول الله ﷺ: إِذَا كَانَ يَوْمُ الْقِيَامَةِ، مَاجَ النَّاسُ بَعْضُهُمْ فِي بَعْضٍ، فَيَأْتُونَ آدَمَ، فَيَقُولُونَ: اشْفَعْ لَنَا إِلَىٰ رَبِّكَ، فَيَقُولُ: لَسْتُ لَهَا، وَلَكِنْ عَلَيْكُمْ بِإِبْرَاهِيمَ، فَإِنَّهُ خَلِيلُ الرَّحْمَنِ، فَيَأْتُونَ إِبْرَاهِيمَ، فَيَقُولُ: لَسْتُ لَهَا، وَلَكِنْ عَلَيْكُمْ بِمُوسَى، فَيَأْتُونَ مُوسَى، فَيَقُولُ: لَسْتُ لَهَا، وَلَكِنْ عَلَيْكُمْ بِعِيسَى، فَإِنَّهُ رُوحُ اللَّهِ وَكَلِمَتُهُ، فَيَأْتُونَ عِيسَى، فَيَقُولُ: لَسْتُ لَهَا، وَلَكِنْ عَلَيْكُمْ بِمُحَمَّدٍ ﷺ، فَيَأْتُونِي، فَأَقُولُ: أَنَا لَهَا...} (أَخْرَجَهُ البخاري: ۷۵۱۰، ومسلم: ۴۷۸).

(۱) الجامع لأحكام القرآن، ج ۱۰، ص ۲۵۴ تا ۲۵۷.

واتە: پېغەمبەرى خوا ﷺ فەرموۋى: كاتى پۇژى ھەلسانەۋە ھات، خەلك تېكەل دەبن و پېكدا دىن و دەچن، دەچن بۇ لاي ئادەم دەلېن: تەكا لە پەرۋەردگات بکە! دەلې: من شايسەتى ئەۋە نېم، بەلام بچن بۇ لاي ئېپراھېم دۆست و خوشەويستى تايەتېى خوا بوو، دەچن بۇ لاي ئېپراھېم، ئەۋېش دەلې: ئەۋە كارى من نېە و، منېش شايسەتى ئەۋە نېم، بەلام بچن بۇ لاي مووسا، چونكە ئەۋ دۈينەرى خوا بوو، (خوای پەرۋەردگارى راستەوخۇ دواندو)، دەچن بۇ لاي مووسا، ئەۋېش دەلې: من شايسەتى ئەۋە نېم، بەلام بچن بۇ لاي عېسا، عېسا پرووحى خوا و وشەى خوايە، {واتە: خوا ﷺ يەكسەر پرووحەكەى خستۆتە نېو مندالدانى دايكى، بە وشەى خوۋى، بى ئەۋەى پېويست بەۋە بى دايك و باب پېكەۋە جووت بن} دەچن بۇ لاي عېسا، ئەۋېش دەلې: من شايسەتى ئەۋە نېم، كارى من نېە، بەلام بچن بۇ لاي موحمەد ﷺ، دەفەرموۋى: كە دىن بۇ لام، دەلېم: ئەۋە كارى منە و من شايسەتى ئەۋە پېگەيەم {دوايى فەرمايشەكە ھەموۋى باس دەكات كە دەپارېتەۋە}.

تېمە لە تەفسىرى سوۋرەتى (يونس)دا، بە درېژى قسەمان لەبارەى شەفاعەتەۋە كرد، بۇيە لېرە ناچېنە نېو ورەدەكارىيەكانەۋە.

پاى دوۋەم: دەلې: ئالاي ستايشکردنى لە پۇژى دوايى دا، پى دەدرى، {إِعْطَاءُهُ لِوَاءِ الْحَمْدِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ}:

كە لەم فەرمايشەدا ئاماژەى پېكراۋە، پېغەمبەر ﷺ دەفەرموۋى: {أَنَا سَيِّدُ وَلَدِ آدَمَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَلَا فَخْرَ، وَبِيَدِي لِوَاءُ الْحَمْدِ، وَلَا فَخْرَ، وَمَا مِنْ نَبِيٍّ يَوْمَئِذٍ آدَمَ فَمَنْ سِوَاهُ إِلَّا تَحْتَ لِوَائِي} {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۱۱۰۰۰، وَالتِّرْمِذِيُّ: ۳۶۱۵، وَابْنُ مَاجَةَ: ۴۳۰۸}.

واتە: دەفەرموۋى: من سەرۋەرى پۇلەكانى ئادەم لە پۇژى ھەلسانەۋەدا و، بە شانازىيەكردنېشەۋە وانالېم، ئالاي ستايشکردن بە دەست من دەبى، بە شانازىيە كرنەۋەش وانالېم، ھېچ كام لە پېغەمبەرەن {عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام} نېە لە ئادەمەۋە و جگە لە ئادەمېش، مەگەر لە ژېر ئالا و بەيداغى مندا دەبى لە پۇژى دوايى دا.

پاى سېيەم: دەلې: ئەۋەيە كە خوای بەرز موحمەد ﷺ، لەگەل خوۋى لەسەر عەرش، يان لەسەر كورسى دادەنېشېن:

(۱) - {عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ سَلَامٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: إِنَّ مُحَمَّدًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَى كُرْسِيِّ الرَّبِّ، بَيْنَ يَدَيِ الرَّبِّ تَبَارَكَ وَتَعَالَى} ^(۱).

واته: عه‌بدوڵای کوری سه‌لام (که یه‌کیکه له زانیانی خاوه‌ن کتێبه‌کان و مسوڵمان بووه، خوا لێی پازی بێ)، ده‌لێ: موحه‌ممهد ﷺ له رۆژی قیامه‌تدا، له‌سه‌ر کورسیی په‌روه‌ردگار له پێش ده‌ستی په‌روه‌ردگاری تَبَارَكَ وَتَعَالَى ده‌بێ.

(٢) - {عَنْ مُجَاهِدٍ: قَالَ: يُجْلِسُهُ مَعَهُ عَلَى عَرْشِهِ} (١).

واته: خوا موحه‌ممهد ﷺ، له‌گه‌ڵ خۆی له‌سه‌ر عه‌رشی خۆی داده‌نیشینێ.

دوایی له‌و باره‌وه، قسه‌ی خۆمان ده‌که‌ین.

پای چواره‌م: ده‌لێ: پێگه‌ی تێدا ستایش کراو، بریتیه له‌ تهاکردنی و ده‌ره‌ینانی ئه‌وانه‌ی له‌ ئاگری دۆزه‌خ دان، ده‌لێ: {إِخْرَاجُهُ مِنَ النَّارِ بِشَفَاعَتِهِ مَنْ يَخْرُجُ} (که‌ما فی صحیح مسلم: ١٩١، وأحمد فی المسند عن جابر بن عبد الله).

واته: بریتیه له‌ تهاکردنی پێغه‌مبه‌ر ﷺ، که به‌هۆیه‌وه که‌سانێک له‌ ئاگری دۆزه‌خ ده‌رباز ده‌بن.

هه‌لۆیستی من ده‌رباره‌ی ئه‌و سێ رایه: ده‌لێم: پای یه‌که‌م که بریتیه له‌ تهاکردنی پێغه‌مبه‌ر ﷺ و، پای دووه‌م که بریتیه له‌وه که پێغه‌مبه‌ر به‌یداغی ستایشکردنی به‌ ده‌سته‌وه ده‌بێ و، پای چواره‌م که بریتیه له‌ ده‌ربازکردنی خه‌لکیک له‌ ئۆمه‌ته‌ی، به‌ هۆی تهاکردنیه‌وه، هه‌ر سێکیان ده‌بنه‌وه به‌ یه‌ک!

به‌ نسه‌ت پای سێیه‌مه‌وه، که ده‌لێ: دانیشتان‌دنی خوا بۆ پێغه‌مبه‌ر ﷺ، له‌سه‌ر کورسیی، یان له‌سه‌ر عه‌رشی خۆی، ده‌لێین:

خوا ﷻ پێش دروستکردنی گه‌ردوون، چۆن بووه، دوایش هه‌ر وایه، که بێگومان خوا ﷻ پێویستی به‌ عه‌رش و باره‌گا نیه هه‌لگیرێ، به‌لکو عه‌رش و هه‌رچی دروستکراوه‌کانن، خوای په‌روه‌ردگار پراگرتوون، ئه‌وه ده‌بێ له‌ شته ئاشکرا و به‌لگه نه‌ویسته‌کان بێ، بۆ هه‌ر ئیماندارێک: که خوا پێویستی به‌ جگه له‌ خۆی نیه و، خوا ﷻ گۆرانی به‌ سه‌ردا نایه‌ت، پێش ئه‌وه‌ی دروستکراوه‌کانی بێنێته‌ دی، چۆن بووه به‌ عه‌رش و کورسییه‌وه و، هه‌وت ئاسمانه‌کان و زه‌وی و هه‌رچی که خوا دروستی کردوه، پێش خوا چۆن بووه، دوایش هه‌ر وایه، خوا گۆرانی به‌ سه‌ردا نایه‌ت و سیفه‌تیک له‌ خوادا زیاد نابێ، که پێشتر نه‌یوو بێ.

ئىنجائە گەر ئەو شوینەوارانەش بگرىن، كە ديارە ھەموویان شوینەوارن، ئەو ھەو نە پىغەمبەر ﷺ، ھەروەبى، ئەگەر ئەو شوینەوارانەش پراوەتە كەشيان بگرىن، دەبى بزاین كە: بە تەئكید مەبەست لە دانىشتاندنى موھەممەد ﷺ، لە سەر عەرش، پىزگرتنى خوايە بو پىغەمبەر (محمد) ﷺ، ئەگەر لەسەر عەرشى دابنى، يان لە ھەر شوینىكى دابنى، مانای وایە خواى پەرورەدگار پىزى زیادەى لى دەنى، بەلام ئەو ھەو نە كە مەبەست ئەو ھەو، پىغەمبەر ﷺ لە سىفەتى بەندايەتیی و دروستكراویتی، بەرزتر بكریتەو ھەو بو مەقامى خوا! پاكی و بى خەوشی و بى وینەى بو خوا.

(القرطبي) لەو بارەو ھەو تەفسیرەكەى خۆیدا^(١) دەلى: (وَلَيْسَ إِقْعَادُهُ مُحَمَّدًا عَلَى عَرْشِهِ مُوجِبًا لَهُ صِفَةِ الرُّبُوبِيَّةِ، أَوْ مُخْرِجًا لَهُ عَنْ صِفَةِ الْعِبُودِيَّةِ، بَلْ هُوَ رَفْعٌ لِمَحَلِّهِ، وَتَشْرِيفٌ لَهُ عَلَى خَلْقِهِ).

واتە: خوا عز وجل كە موھەممەد ﷺ لەسەر عەرش دادەنیشی، ئەو پىوێستكەرى سىفەتى پەرورەدگاریتی نە بو موھەممەد ﷺ، ھەروەھا ئەو پاساوى ئەو ھەو نە بلى: لە سىفەتى بەندايەتیی براوەتە ھەر، بەلكو مەبەست پى ئەو ھەو، كە خوا پىگەى پىغەمبەر ﷺ بەرز دەكاتەو و پىزى لى دەنى، بەسەر دروستكراوەكانى دا. بەلام من ئەو شوینەوارانم ناچنە عەقل و دلەو:

أ - عەبدوللای كۆرى سەلام، یەكێك بوو ھە زانایانى خاوەن كىبەكان.

ب - موھاھیدیش یەكێك ھە زانایانى تابیعین، واتە: ھىچ كامیان وانین كە قسەكەیان پال بەدەنە لای پىغەمبەرى خوا ﷺ، تاكو ھوكمى ھەرمایشى ھەبى، ئىنجا عەبدوللای كۆرى سەلامیش (خوا لەویش و لە ھەموو ھاوھەلەن پازى بى)، وەك گوتمان: زانایەكى خاوەن كىبەكان بوو و، ھەر تەعبیری شوینەوارەكەش كە ھىناوێتە: {إِنَّ مُحَمَّدًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ، عَلَى كُرْسِيِّ الرَّبِّ، بَيْنَ يَدَيِ الرَّبِّ تَبَارَكَ وَتَعَالَى}، ئەمە بو خۆى تەعبیری پەیمانى كۆن و نوێیە، واتە: ئەو كارتىكراو بوو ھەو كلتوورەى پىشتەر ھەبوو، ھەر بۆیەش گەلىك ھە زانایان، ئەوشتانەى كە زانایانى خاوەن كىبەكان گوتوویان، وەك ئەو ھەروەدانەى دىكەیان تەماشای ناكەن، كە ھاوھەلەنى دىكەى پىغەمبەر ﷺ گوتوویان، چونكە زانیوانە: كەم و زۆر ئەوانە كارتىكراو بوون، بە كلتوور و ھەو بىر و بوچوونە پىشووانەى كە ھەیان بوون، پىش مسولمان بوونیان.

(١) جامع البيان لأحكام القرآن. ج ١٠، ص ٥٦.

لە کۆتایی ئەم کورتە باسەدا، ئەم فەرمايشتهی پێغەمبەر ﷺ دێنین: کە دەفەرمووی: {مَنْ قَالَ حِينَ يَسْمَعُ الدَّاءَ: اَللّٰهُمَّ رَبَّ هَذِهِ الدَّعْوَةِ التَّامَّةِ، وَالصَّلَاةِ الْقَائِمَةِ، اَنْتَ مُحَمَّدًا الْوَسِيْلَةَ وَالْفَضِيْلَةَ، وَانْعَثُهُ مَقَامًا مَّحْمُوْدًا الَّذِي وَعَدْتُهُ، حَلَّتْ لَهُ شَفَاعَتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ} (اَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۶۱۴، وَابُو دَاوُدَ: ۵۲۹، وَالتِّرْمِذِيُّ: ۲۱۱، وَابْنُ مَاجَهَ: ۷۲۲).

واتە: هەر کە سێک کاتێک کە گوێی لە بانگ دەبێ، بڵێ: ئەو خۆی! پەرورەدگاری ئەم بانگەوازە تێر و تەواوەو، ئەم نوێژە بەرپاکراوە، وەسیلە و فەزێلە بە موحمەد ﷺ بێخەشە، {ووسیلە)، وەک لە فەرمايشتی دیکەدا هاتووە، تەنیا بۆ یەکێک لە بەندەکانی خوا دەشی، کە پێغەمبەر ﷺ فەرموویەتی: تۆمێد دەکەم کە من ئەو کەسە بەم و ئێوەش بۆم داوا بکەن، (فضیلە) ش پلەو پایە ی بەرز، پەسندە، هەر وەها ئەو پێگە تێدا ستایشکراوەی کە بەلێنت پێداوە، پێی بدە، {هەر کە سێک ئەو دوایەم بۆ بکات} تەکاکردنی من بۆ وی، لە رۆژی دوایدا پێویست دەبێ.

پێشتریش باسمان کرد، کە هاتنی ئەم رستەیه: ﴿عَسَىٰ أَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَّحْمُوْدًا﴾ (۷۹) دواى باسی پێنج فەرزی نوێژەکان و شەونوێژ، گرنگی و بایەخی هەر کام لە پێنج نوێژە فەرزیەکان و شەونوێژیش دەردەخات، کە ئاماژەیه کمان دا بە گرنگی شەونوێژ و، پێنج فەرزیەکانیش لە گەلێک شوێنی ئەم تەفسیرەدا، کەم و زۆر باسمان کردوون، لە داهاوویدا بە پێی پێویستی باسیان لێوە دەکەین^(۱).

(۱) لە تەفسیری سوورەتی (العنکبوت)دا، باسیکی تێرو تەسەلمان کردووە لە بارەى بەرپاکردنی نوێژەووە بە گشتی.

مەسەلەى چوارەم:

خو! ﷺ بە پىغەمبەر ﷺ دەفەر موئى: ھەروەھا بلى: پەرورەدگارم! بە چوونە نىويكى پەسەندەمخە نىو (ھەر کار و چالاكىيەكەو) و بە چوونە دەريكى باشىش، مەينە دەرى و، لە لايەن خۆتەو دەستەلاتىكى وەسەر خەرم بو پرەخسەنە و بلى: ھەق ھات و بەتال نەما، بىگومان ناھەق پووچەل و فەوتاو:

خو! دەفەر موئى: ﴿وَقُلْ رَبِّ ادْخُلْنِيْ مُدْخَلَ صِدْقٍ وَّاَخْرِجْنِيْ مُخْرَجَ صِدْقٍ وَّاجْعَلْ لِّيْ مِنْ لَّدُنْكَ سُلْطٰنًا نَّصِيْرًا﴾ ﴿٨٠﴾ وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ اِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوْقًا ﴿٨١﴾

شىكردنەوئى ئەم دوو ئايەتە، لە شەش برگەدا:

١- ﴿وَقُلْ رَبِّ ادْخُلْنِيْ مُدْخَلَ صِدْقٍ﴾، ھەروەھا بلى: پەرورەدگارم! بە چوونە نىويكى باشەمخە نىو، يانى: مەخە نىو ھەر کار و بارىكەو ھە ئەنجامى دەدەم، ھەر کار و پرۆژەيەكەو ھە ئەنجامى دەدەم، ھەر ھەنگاويك ھە ھەلیدەھيەنم، ھەر ھەلويستىك ھە دەينويەنم، ھەمووى دەگریتەو، (المُدْخَلُ وَالْمُخْرَجُ: اسْمٌ مَّكَانِ الْإِدْخَالِ وَالْإِخْرَاجِ)، وشەى (مُدْخَلٌ، مُخْرَجٌ)، ھەردووکیان ناوى شوینن، ناوى شويى بردنە نىو و ھینانە دەر.

٢- ﴿وَأَخْرِجْنِيْ مُخْرَجَ صِدْقٍ﴾، واتە: مەينە دەر بە ھینانە دەريكى پەسەند.

مەخە نىو بە چوونە نىويكى باش و، مەينە دەر، بە ھاتنە دەريكى باش.

(الصَّدَقُ أَي: الْمَحْمُودُ مِنْ نَوْعِهِ)، (صدق) ھەر شتىك لە جوړى خوئى شتىكى پەسەند و باش بى.

کەواتە: ﴿ادْخُلْنِيْ مُدْخَلَ صِدْقٍ﴾، بە بردنە نىويكى باش، مەخە نىو ھەر کارىكەو ھە دەستى پى دەکەم، ﴿وَأَخْرِجْنِيْ مُخْرَجَ صِدْقٍ﴾، ھەروەھا بە ھینانە دەريكى باش، مەينە دەر، لە ھەر کارىك ھە تەواوى دەکەم.

٣- ﴿وَأَجْعَلْ لِّيْ مِنْ لَّدُنْكَ سُلْطٰنًا نَّصِيْرًا﴾، لە لايەن خۆتەو ھە دەستەلاتىكى وەسەر خەرم، دەستەلاتىكى پشتگيرىكەرم بو پرەخسەنە، پىشتەر گوتمان: (نصير)، زیدەرۆيە لە (ناصِر)، (ناصِر)، واتە: سەر خەر، پشتگير، پشتگيرىكەر، بەلام (نصير)، زیدەرۆيى لە ماناكەى دا زياترە.

(سُلْطَان)، (سُلْطَان: إِسْمٌ مَّضَرٌّ يُطْلَقُ عَلَى السُّلْطَةِ، وَعَلَى الْحُجَّةِ، وَعَلَى الْمُلْكِ)،
(سُلْطَان)، ناوی چاوگه به کارده هیترئ بۆ دهستهلآت، هه م بۆ به لگه، هه م بۆ حوکمرانیی و
دهسترۆیشتوو یه تی.

(٤)- تَنجَا دَوای تَهوہی تَهو پارانه وه یه ت کردو تَهو سَی داوایه ت له خوا کردن:

١- ﴿وَقُلْ رَبِّ ادْخُلْنِيْ مُدْخَلَ صِدْقٍ﴾، ٢- ﴿وَاَخْرِجْنِيْ مُخْرَجَ صِدْقٍ﴾، ٣- ﴿وَاَجْعَلْ لِّيْ
مِنْ لَّدُنْكَ سُلْطٰنًا نَّصِيْرًا﴾، دَوای تَهوہی بهو سَی شَیوہی، پارایه وه له پهروه ردگارت، تَنجَا تَهو
ههوالله ش بده، بَلّی: ﴿وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ﴾، هه ق هات، چه سپا.

(٥)- ﴿وَزَهَقَ الْبَاطِلُ﴾، باتیل نه ما، پوو چایه وه، له به ینجوو.

(٦)- ﴿إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا﴾، به دلنایای باتیل فه وتاوه، پوو چه له، بَی نیو ه پۆکه.

وشه ی (حق)، به شتی چه سپاوو، له گه ل واقیعدا پر به پیست ده گوترئ و، (باطل)
یش پیچه وانه ی (حق) ه، به شتیکی بۆش و بَی نیو ه پۆک و نه چه سپا ده گوترئ، شتیك
که حه قیقه تی نه بَی، وهك جاری دیکه ش گوتوو مانه: هه ر کام له جه ره سی بیژه ی هه ق و،
جه ره سی بیژه ی باتیلش، و تاکه یان ده گه یه نن، وهك سه یید قوتب (ره حمه تی خوای
لیبی) گوتوو یه تی و، زانایانی دیکه ی شاره زای ره وان بیژیش گوتوو یانه، چونکه وشه ی
(الْحَقُّ)، له دوو پیتان پیک دیت: (ح) و (ق)، که (ق) گیره دار (مُشَدَّد) ه، تَهو دوو پیته ش
هه ردووکیان پیان ده گوترئ: پیتی گه روو (حرف الحلق) و به قوولایی گه روو ده گوترئ:
(حق)، به لّی، تَه گه ر دیکه ت به یه جه ره سی بیژه ی (حق) ده لاله ت له سه ر چه سپاوی
ده کات، به لّام (باطل)، له چوار پیتان پیکه اتوه: (ب) و (ط) له گه ل (ا) و (ل)، بیژه (لفظی)
(باطل) یش به بۆشایی (جوف) ی زار ده گوترئ و، ده لاله ت له سه ر بۆشیی و بَی نیو ه پۆکی
ده کات.

(زَهَقَ: اِضْمَحَلَّ بَعْدَ وُجُودٍ، وَمَضَرُهُ: الزُّهُوقُ وَالزُّهْقُ)، (زَهَقَ) واته: دَوای تَهوہی که
هه بوو، له به ینجوو، چاوگه که شی (زُهُوقٌ وَزَهَقٌ) ه.

که ده فه رموئ: ﴿إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا﴾، تَه مه: (تذییل) لِلْجُمْلَةِ السَّابِقَةِ، لِمَا فِيْهِ
مِنْ عُمُومٍ يَشْمُلُ كُلَّ بَاطِلٍ فِيْ كُلِّ زَمَانٍ تَه واکه ری رسته ی پیشوویه، که مانایه کی گشتی
تیدایه، هه موو جوړه باتیل و نا هه قیک ده گریت ه وه، له هه موو کات و شوینه کاند.

دواى ته وهى خوا ﷺ فرمانى به پيغهمبر ﷺ كرده، به ته نجامدانى ته و پينج كرده وه گه ورانهى كه پينج نوپزه فپرزه كانن، هه روه ها شه و نوپژيش، نجا فرمانى پيكرده به: كردنى چهند قسه هه كى هه ره باش: هه م له خوا بپارپته وه كه داوا كردنى سى شتى گه وره و گرنگه له خواى به خشر، هه م ته وه واله ش بدات، كه هه ق چه سپاو و باتيل پووچه.

نجا له و باره وه ش ته م فه رموو ده هه هه يه:

(٢) - {عَنِ ابْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: دَخَلَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ مَكَّةَ عَامَ الْفَتْحِ، وَحَوْلَ الْكَعْبَةِ ثَلَاثِيَّةٌ وَسِتُّونَ نَضْبًا، (وَفِي رِوَايَةٍ لِمُسْلِمٍ صَنَمًا) فَجَعَلَ النَّبِيُّ ﷺ يَطْعُنُهَا بِمِخْصَرَةٍ فِي يَدِهِ، وَرَبَّمَا قَالَ بِعُودٍ، يَقُولُ: ﴿جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ﴾} (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ٢٦٧٨، وَمُسْلِمٌ: ١٧٨١، وَالتِّرْمِذِيُّ: ٣١٣٨).

واته: عه بدوللاى كورى مه سعوود رضى الله عنه، ده لى: پيغهمبر ﷺ له سالى نازا كردنى مه كه كه دا چوو ه نيو مه كه و، له ده ورى كه عه سي سه دو شه ست (٣٦٠) په يكه ر، (له گپ رانه وه هه كى موسليم دا: (٣٦٠) صه نه م) دانرابوون، پيغهمبر ﷺ به گوچانيك، يان به داريك^(١) كه به ده ستيه وه بوو، له بته كانيه وه ده ژهنى و، تيبى ده كوتان و، ده يفه رموو: ﴿جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا﴾، له سيره دا هاتوه: هه ر كاتى ئاماژه ي بو يه كئ له بته كان ده كرد، كه هه بووه به ئاسن دا كوتراوه، زور به مه حكه مى، هه ر ئاماژه ي بو ده كرد، يا خود به ئاسته م گوچانه كه ي ده گه ياندى، له په و پوو ده كه وت.

به لگه هينانه وهى (قرطبي) به م ئايه ته له سه ر په وايى شكاندنى ئاميره كانى موسيقا و به ريه رچدانه وهى: (القرطبي)^(٢) ده لى:

(فِي هَذِهِ الْآيَةِ دَلِيلٌ عَلَى كَسْرِ نَضْبِ الْمُشْرِكِينَ، وَجَمِيعِ الْأَوْثَانِ، إِذَا غَلِبَ عَلَيْهِمْ، وَيَدْخُلُ بِالْمَعْنَى: كَسْرُ آلَةِ الْبَاطِلِ كُلِّهِ، وَمَا لَا يَصْلُحُ إِلَّا لِمَعْصِيَةِ اللَّهِ، كَالطَّنَابِيرِ وَالْعِيدَانِ وَالْمَرَامِيرِ الَّتِي لَا مَعْنَى لَهَا إِلَّا اللَّهُ بِهَا عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ تَعَالَى.. وَقَدْ هَمَّ النَّبِيُّ ﷺ بِتَحْرِيقِ دُورٍ مَنْ تَخَلَّفَ عَنْ صَلَاةِ الْجَمَاعَةِ، وَهَذَا أَصْلٌ فِي الْعُقُوبَةِ فِي الْمَالِ مَعَ قَوْلِهِ ﷺ فِي النَّاقَةِ الَّتِي لَعْنَتَهَا صَاحِبَتُهَا «دَعَوْهَا

(١) ده لى: (المِخْصَرَةُ مَا يَتَوَكَّأُ عَلَيْهَا كَالْعَصَا وَنَحْوَهَا)، (مِخْصَرَةٌ)، هه ر شتيكه كه سه نكي بدرپته سه ر، وه ك گوچان و شپوه ي وى، المعجم الوسيط، ص ٢٣٧.

(٢) ج ١٠ ص ٢٥٩.

فَإِنَّهَا مُلْعُونَةٌ^(١)، فَأَزَالَ مُلْكَهَا عَنْهَا تَأْدِيبًا لِّصَاحِبَتِهَا وَعُقُوبَةً لِّهَا، مَا دَعَتْ بِهِ، وَقَدْ أَرَأَى عُمَرُ بْنُ خَطَّابٍ لَبَنًا شَيْبَ هَمَاءٍ عَلَى صَاحِبِهِ^(٢).

واته: لهه ئایه ته دا به لگه ههیه له سهر (په وایی) شکاندنی په یکهه و تیکرای تهو بت و صه نه مانه ی هاو به ش بو خوا دانه ره کان، ههه کاتیک مسو له مانان دهسته لاتیان به سه ریاند شکا، ئنجا به قیاس بو سهر بت و صه نه مه کان، هه موو ته وانه ی که ئامپرازی شتی خافلان و گورانیین، ده چنه نیوی، ههروه ها ههه شتیک که ته نیا بو سه ریچی خوا به کار ده هیترئ، وهه (طَبَائِرٍ وَعِیدَانٍ وَمَزَامِیرٍ)^(٣)، {طَبِیر} و {عُودَ} و {مِزْمَارَ}، هه موویان ئامیری موسیقاییین، که ههچ واتیه کیان نیه، جگه له خافلان له یادی خوی به رز... پیغه مبه ریش ﷺ ویستی مالی ته وانه بسووتینئ، که له نویژی به کومه ل دواکه وتبوون، که ته مه ش بنچینه یه، له سزادان له مال و ساماندا، له گه ل فهرمووده ی پیغه مبه ر ﷺ، ده رباره ی تهو حوشتره ی که ئافره ته خاوه نه که ی نه فرینی لیکرد، پیغه مبه ریش ﷺ فهرمووی: {وازی لی بینن، (سوود لهو حوشتره مه بینن)، چونکه نه فرینی لی کراوه} پیغه مبه ر ﷺ تهو حوشتره ی له ژیر خاوه ندرییتی تهو ئافره ته دا نه هیشت، ههه بو تهوه ی خاوه نه که ی ته مبی بکات و، ههه جوړیک له سزاشی بدات، به هو ی تووک کردنیوه لهو حوشتره، به لگه یه کی دیکه ش لهو باره وه: تهوه یه که عومه ری کوپی خه تتاب ﷺ، شیریک که ئاوی تیکه ل کرابوو، له خاوه نه که ی رشت و به گوړپی وه رکرد.

وه لام و هه لوه شانده وه ی تهو به لگه هیئانه وه یه:

ده لیم: تهوه ی که (قرطبی) هیئاویه تی (په حمه تی خوی لی بی)، دیاره پای ژماره یه که له زانیانی دیکه شه، به تاییه تی حه نه لیه کان، به لام پیگومان ئایه ته که ش و فهرمووده که ش که عه بدولای کوپی مه سهوود گیراویه ته وه، ده رباره ی تهو بت و صه نه مانه ی له دهووری که عبه دانراون، ئنجا په یوه سترکردنه وه یان به هه رچی ئامیری موسیقا و گورانیی هه یه، به بیانووی تهوه ی که ته وانه مایه ی خافلانی خه لکن! تهوه ویپرای عه قل و لوژیک و پیره وی گشتی ئیسلام، له گه ل سوننه تی کرده یی پیغه مبه ریشدا ﷺ تیکده گیرئ، چونکه:

(١) أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ: ٢٥٩٥، وَأَبُو دَاوُدَ: ٢٥٦١، عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ.

(٢) أَخْرَجَهُ الْبَخَارِيُّ: ٦٤٤، وَمُسْلِمٌ: ٦٥١.

(٣) (الطَّبَائِرِ)، كَوَى (طَبِيرُ) ه، (الْعِيدَانِ)، كَوَى (عُودَ) ه، (الْمَزَامِيرِ)، كَوَى (مِزْمَارَ) ه، هه مووشیان له ئامیر و ئامپرازه کانی موسیقا و گورانی و سروودن.

وہک لہ کتیبی: (چەند بابەتیکى ھونەریی لہبەر پۆشنایى قورئان و سوننەت دا) کە بە تەفصیل ھەموو ئەو شوێنەوارانە و ئەو فەرمايشتانەم ھیناون، کە زانایان لہوبارەوہ پشتیان پى بەستوون، چ بۆ:

أ - بەنارەوا دانانى بەکارھینانى ئامیرەکانى موسیقا و سروود و گۆرانىی.

ب - بەرەوا دانانى بەکارھینانى ئامیرەکانى موسیقا و سروود و گۆرانىی، بەچەند مەرچیک و بەتابەقى لہ بۆنەکان دا.

ئەمەش ئاماژەیکە بە سى لہو دەقانى سوننەت کە زۆر بەروون و پاشکاوپی پەواىی بەکارھینانى ئەو ئامیرانە - بە گشتى - دەگەینەن:

(۱) - پیغەمبەر ﷺ لہ مالى خویدا، لہ کاتیک دا دایکمان عائیشە دانیشتوہ، ئافرەتیک ھاتوہ، ئەویش فەرموویەتی: ئەى عائیشە! ئەمە دەناسى؟ گوتى نەخیر، ئەى پیغەمبەرى خوا، ئەوہ گۆرانىی بێژى فلان ھۆزەيە، پیت خوشتە گۆرانىیت بۆ بلى؟ گوتى: بەلى، ئنجا گۆرانىی بۆ گوت، پیغەمبەر ﷺ سینیەك، یان تەشتیکى ویدا [کە لہ جياتى دەف و تەپل بە کارى بێنى، چونکە دەف و تەپلیان پى نەبوو] ئەمەش دەقى ئەو پرووداوہیە کە بەچەند گېراوہیەك ھاتوہ: (عن السائب بن یزید أن امرأة جاءت إلى رسول الله ﷺ، فقال: يا عائشة! أتعرفین هذا؟ قالت: لا يا نبي الله، فقال: هذه قينة بني فلان، تحبين أن تُغنيك؟ قالت: نعم، قال: فأعطاها طبقاً فغنتها...) رواه أحمد والنسائي والطبراني وهو صحيح.

(۲) - ھەرۆھا کاتیک ئافرەتیکیان گواستۆتوہ بۆ ھاوسەرەكەى، دایکمان عائیشە لہ گەلى دا چووہ، دواى پیغەمبەر ﷺ فەرموویەتی: {يَا عَائِشَةُ! مَا كَانَ مَعَكُمْ لَهْؤُ! فَإِنَّ الْأَنْصَارَ يُعْجِبُهُمُ الْلَهْؤُ} (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۴۸۶۸). واتە: ئەى عائیشە! ئایا (لەو)^(۱) نان پى نەبوو! ئەنصارىيەکان ھەزىان لہ (لەو) یە.

کەواتە: ئەوہى (قُرطبي) و، ھەندیک لہ زانایان لہ تەفسیرەکانى دیکەش دا ھیناویانە، ئەم ئایەتە بە ھیچ جوریک نایگريئەوہ و لہ گەل سوننەتى کردەبى پیغەمبەرىش دا ﷺ ناکۆکەدا، بەلى، مسولمانان دەبى ئاگایان لیبى، لہ فەرزەکان نەخافلین و، لہ بەکارھینانى ئامیرەکانى گۆرانى و موسیقا و سرووددا، زیدەپرووی نەکەن و لەسەر حیسابى ئەرکە شەرعیەکانیان نەبى و، بۆ مەبەستى خراپ بەکاریان نەھینن، وەك: جوولاندنى غەریزە خراپەکان، بۆ

(۱) (لەو)، ئامیری گۆرانىی و سروود پى گوئن، واتە: ئامیرە موسیقایىەکان وەك: تەپل و دەف و... ھتە.

وینە: غەریزەى شەپەرەنگیزی، غەریزەى جینسی، بەلام ئەگەر بە شیوەیه کی ئاسایی بێ و لە بۆنەکاندا بێ، ئنجا ژن هینانە، مەرە مندالەیه، کەسێک کە لە سەفەر دیتەوه، کەسێک لە نەخۆشییه ک چاک دەبیتەوه، لەو بۆنانەدا لە سەردەمی پیڤخەمبەردا ﷺ ئەوانە بوون.

(٣) - جارێکیان پیڤخەمبەر ﷺ لە غەزایەک، لە سەفەریک، گەرایەوه: {فَجَاءَتْ جَارِيَةٌ سَوْدَاءُ فَقَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! إِنِّي كُنْتُ نَذَرْتُ أَنْ رَدَّكَ اللَّهُ تَعَالَى سَالِمًا أَنْ أَضْرِبَ عَلَى رَأْسِكَ بِالْذُّفِّ، فَقَالَ: إِنْ كُنْتُ نَذَرْتُ فَأَفْعَلِي، وَإِلَّا فَلَا، قَالَتْ: إِنِّي كُنْتُ نَذَرْتُ، قَالَ: فَقَعَدَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فَضَرَبَتْ بِالْذُّفِّ} (أخرجه أحمد: ٢٣٠٦١، وابن حبان: ٤٣٨٦، قال شعيب الأرناؤوط: إسناده صحيح رجال ثقات رجال الصحيح، وأخرجه أيضا وأبو داود: ٣٣١٤).

واتە: کەنیزەکیکی رەش پێست هات، گوئی: ئەهێ پیڤخەمبەری خوا! لەسەر خۆمم پێویست کردبوو (نەزرم کردبوو) کە ئەگەر خواى بەرز بە سەلامەتیی توێ گەپراندهوه، دەف لەسەر سەرت لێبەدم، (پیڤخەمبەر ﷺ) فەرمووی: ئەگەر نەزرت کردوه لەسەر خۆت، بیکە و ئەگەر نەتکردوه، مەیکە، گوئی: نەزرم کردوه، پیڤخەمبەری خواش ﷺ دانێشت، ئەویش دەف لێدا.

دیاره نەزریش - مادام پیڤخەمبەر ﷺ بفەرموێ: ئەگەر نەزرت کردوه - یان لە شتی پێویست دا، یان لە شتی سوننەت و پەسند دا، یان لە پەوا و موباح دا، دەبێ، لە شتی حەرەم دا نابێ، و، ئەگەر دەف لێدان و گۆرانیی گوتن حەرەم و قەدەغە بووایە، پیڤخەمبەر ﷺ دەیفەرموو: نەزەر لە شتی حەرەم و قەدەغەدا نابێ، و، ئەو شتەش قەدەغەیه و نابێ بیکە ی!

کەواتە: هەندێک لە زانایان (پەزا و پەحمەتی خویان لێبێ)، هەر چاویان لەسەر ئەو هەل و مەرج و ژینگەیه بووه، کە لە مێشکی خویان دا بووه، و، لە بەرچاویان بووه زۆریش لە هەستیارییان بەرانبەر بە ئامێرەکانی مۆسیقا و گۆرانیی و سروود دا، کاردانەوه بووه، لە ئەنجامی ئەوهەدا کە بە زۆریی ئەو ئامێرانە لە لایەن خەلکی گوناھبار و سەرپێچیکار و تاوانبارەوه بەکارهاتوون، کە لە پۆژگاری تێمەش دا هەر وایە، بەلام بێگومان شتی پەوا، حەرەم نابێ، لەبەر ئەوهی خەلکی خراپ بەکاری دێنێ، چونکە دەگونجێ خەلکی باش بۆ مەبەستیکی باش و پەوا بەکاری بێنێ، وەک تەفەنگ و دەمانچە: کەسێک خەلکی پێ بکوژێ، و، زۆلمی پێ بکات: حەرەمە، بەلام لە خودی خۆی دا بێ

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

پیناسه‌ی نهم دهرسه

نهم دهرسه‌مان پازده (۱۵) نایه‌ت ده‌گریته خوئی، نایه‌ته‌کانی (۸۲-۹۶)، نجا ههرچه‌نده له‌میان‌ی نه‌و پازده (۱۵) نایه‌ته‌دا، چهند باب‌ه‌تیکی جوړاو جوړ باسکراون، به‌لام ته‌وه‌ری سهره‌کیی نه‌و پازده (۱۵) نایه‌ته، باسی قورنانه، له‌و پرووه‌وه که دابه‌زی‌نراوی خوییه و، نه‌گه‌ر مروؤف و جند، کو‌بینه‌وه و هاوکاریی یه‌کدی بکه‌ن، ناتوانن وینه‌ی قورنانه بینن، پاشان باسی ژماره‌یه‌ک له داواکارییه‌کانی کافره‌کان ده‌کات، که وه‌ک بیانوو‌گرتن ده‌یان‌کردنه مهرجی پرواه‌ینان‌یان، که حه‌وت (۷) داواکاریین:

پاشان بیانووی سهره‌کیی کافران بو پروانه‌ه‌ینان‌یان به وه‌حیی پی‌غه‌مبه‌ران (عَلَيْهِم الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، پروون ده‌کاته‌وه به در‌ی‌زایی می‌ژوو، که بریتیه له مروؤقبوونی پی‌غه‌مبه‌ران (عَلَيْهِم الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)!

له کو‌تاییشدا خوی کارزان، وه‌لامی نه‌و بیانوو‌ه‌یان ده‌داته‌وه و، به پی‌غه‌مبه‌ریش ﷺ ده‌فه‌رموئی: که پی‌یان بلئی: خوا به‌سه‌شایه‌د بی له نیوانمان دا، چونکه‌شاره‌زا و بینه‌ری کرده‌وه و هه‌ست و خوستی به‌نده‌کانیه‌تی.

﴿وَنَزَّلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا﴾ (۸۲)
 وَإِذَا أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ أَعْرَضَ وَنَأَىٰ بِجَانِبِهِ وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرْكَانَ يَتُوسَّ ﴿۸۳﴾ قُلْ كُلُّ يَعْمَلْ عَلَىٰ شَاكِلَتِهِ فَرَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَن هُوَ أَهْدَىٰ سَبِيلًا ﴿۸۴﴾ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا ﴿۸۵﴾ وَلَئِن شِئْنَا لَنَذْهَبَنَّ بِالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ بِهِ عَلَيْنَا وَكِيلًا ﴿۸۶﴾ إِلَّا رَحْمَةً مِن رَّبِّكَ إِنَّ فَضْلَهُ كَانتَ عَلَيْكَ كَبِيرًا ﴿۸۷﴾ قُلْ لِّئِنِ اجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَىٰ أَن يَأْتُوا بِمِثْلِ هَٰذَا الْقُرْآنِ لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ وَلَوْ كَانَتْ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا ﴿۸۸﴾ وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ فِي هَٰذَا الْقُرْآنِ مِن كُلِّ مَثَلٍ فَأَبَىٰ أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا ﴿۸۹﴾ وَقَالُوا لَن تُوَفَّقَ لَكَ حَقٌّ تَفْجُرُ لَنَا مِنَ الْأَرْضِ يَبْئُوعًا ﴿۹۰﴾ أَوْ تَكُونَ لَكَ جَنَّةٌ مِّن مَّخِيلٍ وَعِنَبٍ فَتُفَجَّرَ الْأَنْهَارُ خِلَالَهَا تَفْجِيرًا ﴿۹۱﴾ أَوْ تُسْقَطَ السَّمَاءُ كَمَا

زَعَمْتَ عَلَيْنَا كِسْفًا أَوْ تَأْتِي بَالِ اللَّهِ وَالْمَلَيْكَةِ قِيلًا ﴿٩٢﴾ أَوْ يَكُونُ لَكَ بَيْتٌ مِّن زُخْرٍ
أَوْ تَرْقَى فِي السَّمَاءِ وَلَنْ نُؤْمِنَ لِرُقِيِّكَ حَتَّى نُنْزِلَ عَلَيْنَا كِتَابًا نَقْرُؤُهُ قُلْ سُبْحَانَ رَبِّي هَلْ
كُنْتُ إِلَّا بَشَرًا رَسُولًا ﴿٩٣﴾ وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَبْعَثَ اللَّهُ
بَشَرًا رَسُولًا ﴿٩٤﴾ قُلْ لَوْ كُنَّا فِي الْأَرْضِ مَلَكًا يَمْشُونَ مَطْمَئِنِينَ لَنَزَّلْنَا عَلَيْهِم
مِّنَ السَّمَاءِ مَلَكًا رَسُولًا ﴿٩٥﴾ قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ إِنَّهُ
كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ﴿٩٦﴾

مانای دهقا و دهقی نایه تہکان

{الہ قورٹانیش ٹہوہ دادہ بہ زینین کہ چارہ سہر و بہ زہیہ بؤ پرواداران و، ہەر زیانباریش، بؤ ستمکاران زیدہ دہکات ﴿٨٢﴾ ہەر کاتیکیش چاکہمان لہ گہل مروؤف (ی بیپروادا کرد) پروو و ہر دہ گپرئ و لاتہ نیشتی و ہدوور دہ خات و، ہەر کات زیان و خراپہ شی تووش بوو، زور ناٹومید دہ بی ﴿٨٣﴾ بلئ: ہەر کام (لہ مروؤفہ کان) بہ پیی سروشت و پیکہاتہی خوئی کار دہکات، ئنجا پەرورہ دگارتان بہو کہ سہ زاناترہ، کہ رپی پاستری گرتوہ ﴿٨٤﴾ لہ بارہی گیانی شہوہ پرسیارت لیدہ کهن، بلئ: گیان (پرووح) لہ فرمان (وکار) ی پەرورہ دگارمہ و، کہ مپیکیش نہ بی زانیاریتتان پی نہ دراوہ (بہو کہ مہ زانیاریہش چیہ تی پرووح نازانن) ﴿٨٥﴾ تہ گہر ہشمانہوئی ٹہو قورٹانہی بؤمان سروش کردووی (لہ عہ قل و دلندا) لایدہ بہین، دوایی ہیچ بریکار و سہرپہ شتیکاریکت لہ بہ رانہ رمان دا بؤ (پاراستنی) وی، چنگ ناکہوئی ﴿٨٦﴾ بہ لام لہ سؤنگہی بہ زہیہ ک لہ پەرورہ دگارتہوہ (ٹہوہ ناکہین) بہ دلنایی چاکہ و بہ خششی وی، بہ سہرتہوہ گہورہیہ ﴿٨٧﴾ بلئ: تہ گہر مروؤف و جند لہ سہر ٹہوہ کوؤبنہوہ، کہ وینہی ٹہم قورٹانہ بینن، وینہی ویان پی نایہت، ہەر چہ ندہ ہندیکیشیان پشتیوانی ہندیکیان بن ﴿٨٨﴾ بہ دلناییش ٹیمہ لہ قورٹاندا، ہہموو پہندیکی جوړا و جوړمان بؤ خہ لکی باسکردوہ، کہ چی زوربہی خہ لکی ناسپاسی نہ بی، نہ یانویست ﴿٨٩﴾ گوٹیشیان: پروات بؤ ناہینن، ہہتا لہ زہوی کانیاومان بؤ دہرنہ قولینی ﴿٩٠﴾ یان باغیکت ہہ بی لہ دارخورما و تری و، پرووبارگہ لیان بہ نیودا بہ فرکہ ہہ لقوئینی ﴿٩١﴾ یان وہک لاف لیدہ دہی: ٹاسمانان پارچہ پارچہ بہ سہردا بخہیہ خواری، یان خوا و فریشتان بہ کوؤمہل (یان بہرہو پروومان) بینی ﴿٩٢﴾

یان مائیکت له زیڤ هه‌بی، یان به‌رهو ئاسمانی به‌رزیه‌وه و سه‌ربکه‌وی و، هه‌رگیزیش به‌ره‌زبوونه‌وه‌که‌ت ناکه‌ین، هه‌تا نووسراویکمان بو دانه‌به‌زینی، بیخوینینه‌وه! بلی: پاکیی (بی خه‌وشی) بو په‌روه‌ردگارم، ئایا من ته‌نیا پیغه‌مبه‌ریکی مرو‌ف نیم؟! ﴿٩٣﴾ هیچ شتیکیش ری له خه‌لک (ی بی‌پروا) نه‌گرت، کاتیکی پینمایان بو هات له خوا‌وه، که به‌روا بینن، مه‌گه‌ر ئه‌وه که گو‌تیان، ئایا خوا مرو‌فیکی به پیغه‌مبه‌ر ناردوه؟ ﴿٩٤﴾ بلی: ته‌گه‌ر هاتبا و له‌سه‌ر زه‌وی فریشته‌ی لی‌بوونا‌یه به‌ ئارامی پو‌شتبانا‌یه (به‌سه‌ر زه‌وی دا)، ئه‌وه له ئاسمانه‌وه فریشته‌مان به پیغه‌مبه‌ر داده‌به‌زاند هه‌ریان (به‌لام چونکه ئه‌وان مرو‌فن، په‌وانه‌کراوی مرو‌فی‌شمان بو ناردوون) ﴿٩٥﴾ بلی: خوا به‌سه له نیوان من و ئیوه‌دا شایه‌د و چاو‌دی‌ر بی، به‌ دل‌نیا‌یی ئه‌و شاره‌زا و بینه‌ری به‌نده‌کانیه‌تی (ئاگاداری هه‌موو هه‌ست و خوستیکیان و ئاشکرا و په‌نه‌نایانه) ﴿٩٦﴾.

رێکخراوی: مەسڵەتی مەسڵەتی مەسڵەتی

archive.org/details/alibapir

Alibapir

www.alibapir.net

English - عربي - Kurdî

مەسڵەتی مەسڵەتی مەسڵەتی

Alibapir

رێکخراوی: مەسڵەتی مەسڵەتی مەسڵەتی

شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان

(شَفَاءٌ): (الشَّفَاءُ: البرءُ مِنَ الْمَرَضِ، دَوَاءُ النَّفْسِ)، (شفاء) واته: چاره سهر، لیره دا ده لئ: چاکبوونه وه له نه خو شیی، یاخود ده رمانی ده روون، چاره سهری ده روون.

(خَسَارًا): (خَسَرَ التَّاجِرُ: يَخْسِرُ خَسْرًا، وَخُسِرًا، وَخَسَارَةً، وَخُسْرَانًا)، (غَيْنٌ فِي تَجَارَتِهِ، وَنَقَصَ مَالُهُ فِيهَا)، (وَخَسِرَ فُلَانٌ: هَلَكَ وَضَلَّ، وَخَسِرَ الشَّيْءُ: أَضَاعَهُ)، وشه ی (خَسَارًا)، چاوگه له (خَسَرَ التَّاجِرُ يَخْسِرُ خَسْرًا وَخُسْرًا وَخَسَارَةً وَخُسْرَانًا)، بازرگانه که زیانی کرد، زیان ده کا به زیان لیکه وتن، واته: له بازرگانییه که ی دا زیانی لئ کهوت و زهره ری کرد، یاخود مال و سامانه که ی له بازرگانییه که ی دا که می کرد، به لام (خَسِرَ فُلَانٌ: أَي هَلَكَ وَضَلَّ) واته: فهوتا و گومرا بوو، ههروه ها (وَخَسِرَ الشَّيْءُ)، واته: تهو شته ی لئ زایه بوو، له دهستی فهوتا، که واته: (خَسَرَ التَّاجِرُ)، (خَسِرَ) (لازم) ه، به لام (خَسِرَ)، هه م به لازم دئ، (خَسِرَ فُلَانٌ)، واته: فهوتا و گومرا بوو، هه م به (مَتَعَدِّي) یش دئ، وه ک: (خَسِرَ فُلَانٌ الشَّيْءَ)، واته: تهو شته ی له دهستچوو.

(وَنَاءٌ): (نَأَى عَنْهُ نَائًا: بَعْدَ فَهَوٍ نَاءٍ)، (نَأَى بِجَانِبِهِ: تَكَبَّرَ)، (نَأَى عَنْهُ نَائًا) واته: لئی دوور کهوته وه، لئ دوور کهوته وه، (فَهَوٍ نَاءٍ) تهو دووره، (نَأَى بِجَانِبِهِ)، واته: ته نیشتی خو ی وه دوور خست، که مه به ست پئی خو به زل گرییه.

(بِجَانِبِهِ)، (الْجَانِبُ: شِقُّ الْإِنْسَانِ وَغَيْرِهِ)، ته نیشتی مرووف و که له که ی مرووف و جگه له مرووفیش، وه ک له په ند دا هاتوه: (إِنْ جَانِبٌ أَعْيَاكَ، فَالْحَقُّ بِجَانِبٍ)، گهر لایه ک تو ی ماندوو و، دهسته پاچه کرد، لایه کی دیکه بگره، ههروه ها له په ند دا هاتوه: (إِنَّهُ مُنْتَفِعٌ الْجَوَانِبِ: أَي مُتَكَبِّرٌ)، واته: تهو لاته نیشته کانی فوو دراون، واته: خو به زلگره.

(يَتُوسًا)، (يَتَسَ مِنْهُ: يَنْقَطِعُ أَمْلُهُ مِنْهُ، فَهُوَ يَاتِسُ وَيَتُوسُ وَيَتَسُّ)، (يَتَسَ مِنْهُ) واته: هیوای پئی نه ما، (فَهُوَ يَاتِسٌ)، تهو بئ هیوایه، بئ ئومیده، (وَيَتُوسُ)، پڕژگه (صِيغَةُ) ی زیده پڕوییه بؤ (يَاتِسُ)، واته: زور ئاومید، ههروه ها (يَتَسُ)، به هه مان شیوه، یانی: زور ئاومید.

(شَاكِلَتِهِ)، (الشَّاكِلَةُ: السَّجِيَّةُ وَالطَّبْعُ)، (الشَّاكِلَةُ)، به مانای سروشت و پیکهاته دئ.

(ظَهِيرًا)، (الظَّهِيرُ)، واته: یارمه تییده رو هاوکار، بؤ تاك و بؤ کو ش، دئ.

(يَنْبُوعًا)، (يَنْبُوع) واته: کانی و سهرچاوه، (عَيْنُ الْمَاءِ، وَالْجَمْعُ يَنْبِيعُ، نَبَعَ الْمَاءُ نَبْعًا وَنُبُوعًا: خَرَجَ، وَانْبَعَّ الْمَاءُ: أَخْرَجَهُ)، (نَبَعَ الْمَاءُ نَبْعًا وَنُبُوعًا)، واته: ئاوه که هه لقولی به هه لقولین، هاته دهر له سهرچاوه که، (انْبَعَّ)، واته: ئاوه که هه لقولاند، هینایه دهر.

(تَفْجَرُ)، (فَجَرَ الْمَاءَ: شَقَّ لَهُ طَرِيقًا)، واته: ریی بو ئاوه که کردهوه، ئاوه که هه دهر قولاند.

(فَبَيْلًا)، (الْقَبِيلُ: الْجَيْلُ، الْجَمَاعَةُ الْآتِبَاعُ)، واته: پشتیک (وه چهیه ک) کومه له خه لکیک، شوین که وتووان، ههروهه (قَبِيلٌ) به مانای (ضَامِنٌ أَوْ كَفِيلٌ)، ئوبالدار و بریکاریش، دی.

(زُخْرَفٍ)، (الزُّخْرَفُ: الذَّهَبُ، الزَّيْنَةُ، وَكَمَالُ حُسْنِ الشَّيْءِ، وَزُخْرَفُ الْأَرْضِ: أَلْوَانُ نَبَاتِهَا وَزُخْرَفُ الشَّيْءِ: زَيْنَتُهُ)، (زُخْرَفُ)، به مانای زیڕ دی، ههروهه به مانای جوانی و پازاوهیی دی، دهگوتری: (زُخْرَفُ الشَّيْءِ)، ئه و شته ی زۆر پازاندوتهوه و جوانی کردوه، نه خش و نیگاری تیدا کردوه (زُخْرَفُ الْأَرْضِ)، ئه و پوهه که پهنگاو پهنگانه ن که تیدا دهروین.

هوێ هاتنه خوارهوهی ئایه تهکان

١- هوێ هاتنه خوارهوهی ئه م ئایه ته، که دهفه رموی: ﴿وَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا﴾

لهوبارهوه ئه م دوو گێڕاوهیه دینین:

١- {عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: قَالَتْ قُرَيْشٌ لِلْيَهُودِ: أَعْطُونَا شَيْئًا نَسْأَلُ عَنْهُ هَذَا الرَّجُلَ، فَقَالُوا: سَلُوهُ عَنِ الرُّوحِ، فَسَأَلُوهُ عَنِ الرُّوحِ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى: ﴿وَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ﴾ ٨٥ ﴿قَالُوا: أَوْتَيْنَا عِلْمًا كَثِيرًا: أَوْتَيْنَا التَّوْرَةَ، وَمَنْ أَوْتِيَ التَّوْرَةَ فَقَدْ أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا، فَأُنْزِلَتْ: ﴿قُلْ لَوْ كَانَ الْبَحْرُ مِدَادًا لَكَلَمْتُ رَبِّي لَنَفِدَ الْبَحْرُ قَبْلَ أَنْ نَفِدَ كَلِمَتُ رَبِّي وَلَوْ جِئْنَا بِمِثْلِهِ مَدَدًا﴾ ١٠٩ {الكهف} (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ فِي الْمُسْنَدِ ج ١، ص ٢٥٥، وَالتِّرْمِذِيُّ: ٣١٤٠، وَالنَّسَائِيُّ فِي الْكُبْرَى: ٦٠٨٣، ١١٣١٤، وَابْنُ حِبَّانَ فِي: ٩٩، وَالحَاكِمُ ج ٥، ص ٥٣١، وَالبَيْهَقِيُّ فِي دَلَائِلِ النُّبُوَّةِ: ج ٢، ص ٤٦، وَأَبُو يَعْلَى فِي الْمُسْنَدِ: ٢٥٠١، الْإِسْتِيعَابُ ج ٢، ص ٤٥٤، قُلْنَا: وَهَذَا إِسْنَادٌ صَحِيحٌ عَلَى شَرْطِ الشَّيْخَيْنِ وَلَمْ يَخْرُجَاهُ).

واته: عهبدوللای کوپی عه عباس (خوا له خوێ و بابی پازی بێ) دهلی: قورپهیشیهکان به جووله که کانیان گوت: شتیکمان پێ بلین، له بارهیهوه لهو پیاوه پیرسین، جووله که کان

گویتان: له باره‌ی ڕووحه‌وه لێی بپرسن، پرسیاریان لێکرد دهرباره‌ی ڕووح، خوای په‌روه‌ردگار ئه‌م ئایه‌ته‌ی ناردە خوار: ﴿وَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا﴾ (٨٥)، جووله‌که‌کان گویتان: ئیمه زانیارییه‌کی زۆرمان پێدراوه، ته‌و‌را‌تمان پێدراوه، که‌سی‌کیش ته‌و‌را‌تی پێدرا‌یی، زانیاری و خێر و چاکه‌ی زۆری پێدراوه، ئنجا ئه‌م ئایه‌ته‌ دابه‌زی: ﴿قُلْ لَوْ كَانَ الْبَحْرُ مِدَادًا لَكَلَّمْتُ رَبِّي لَنَفِدَ الْبَحْرُ قَبْلَ أَنْ نَفِدَ كَلِمَتُ رَبِّي وَلَوْ جِئْنَا بِمِثْلِهِ مَدَدًا﴾ (١٠٩) الک‌هف، واته: ب‌ل‌ئ‌: ئه‌گه‌ر ده‌ریا مه‌ره‌که‌بی وشه‌کانی په‌روه‌ردگارم بووایه، ده‌ریا ته‌واو ده‌بوو، به‌ر له‌وه‌ی وشه‌کانی په‌روه‌ردگارم ته‌واوبن، هه‌رچه‌نده‌ ئه‌وه‌نده‌ی دیکه‌شمان خستبایه‌ سه‌ری.

(ب-) {عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: بَيْنَا أَنَا أَمْشِي مَعَ النَّبِيِّ ﷺ فِي حَرْبِ الْمَدِينَةِ، وَهُوَ يَتَوَكَّأُ عَلَى عَسِيبٍ مَعَهُ، فَمَرَّ بِنَفَرٍ مِنَ الْيَهُودِ، فَقَالَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ: سَلُوهُ عَنِ الرُّوحِ، فَسَأَلُوهُ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى: ﴿وَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا﴾ (٨٥) { أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ٧٤٦٢، وَمُسْلِمٌ: (٢٧٩٤).

واته: عه‌بدو‌ل‌ل‌ای کو‌ری مه‌سه‌عوود خوا‌ ل‌ئ‌ی پا‌زی ب‌ئ‌، ده‌ل‌ئ‌: من له‌ خزمه‌ت پێغه‌مبه‌ردا ﷺ ده‌ڕۆیشتم، له‌ ئ‌یو هه‌ندی‌ک له‌ که‌لاهه‌کانی مه‌دینه‌دا (له‌ ڕیوایه‌تێکی دیکه‌دا ده‌ل‌ئ‌: له‌ هه‌ندی‌ک له‌ کێلگه‌ کشتوکالییه‌کانی مه‌دینه‌دا) گۆچانیکی به‌ ده‌سته‌وه‌ بوو، له‌ لق‌ی دارخورما دروست کرابوو، کو‌مه‌ل‌ئ‌یک له‌ جووله‌که‌کان به‌ لایدا تێپه‌رین، هه‌ندی‌کیان گویتان: له‌ باره‌ی ڕووحه‌وه پرسیاری ل‌ئ‌ بکه‌ن، ئه‌وانیش له‌و باره‌وه پرسیاریان کرد و، خواش ئه‌و ئایه‌ته‌ی دابه‌زانده‌...

به‌ پ‌ئ‌ی ئه‌وه‌ی دووه‌میان ب‌ئ‌، ده‌ب‌ئ‌ له‌ مه‌دینه‌ ئه‌و پرسیار و وه‌لامه‌ بووب‌ئ‌، به‌لام به‌ پ‌ئ‌ی گێڕاوه‌که‌ی عه‌بدو‌ل‌ل‌ای کو‌ری عه‌بباس، ده‌ب‌ئ‌ له‌ مه‌که‌که‌ بووب‌ئ‌، چونکه‌ قورەیشییه‌کان له‌ جووله‌که‌کانیان پرسیه‌وه، واته: چوون ب‌و مه‌دینه‌ و له‌ جووله‌که‌کانیان پرسیه‌وه: شتی‌که‌مان پ‌ئ‌ ب‌ل‌ئ‌ن، له‌و پیاوه‌ی بپرسین.

هه‌لبه‌ته‌ ئه‌و سووره‌ته‌ی (الإسراء) مادام سووره‌تێکی مه‌که‌که‌ییه، ده‌ب‌ئ‌ ئه‌و پرسیار و وه‌لامه‌ش هه‌ر له‌ مه‌که‌که‌ بووب‌ئ‌، به‌لام ده‌شگونج‌ئ‌ ئه‌و پرسیار و وه‌لامه‌ له‌ مه‌دینه‌ش له‌ لایه‌ن جووله‌که‌کانه‌وه بووب‌ئ‌، هه‌روه‌ک چو‌ن له‌لایه‌ن قورەیشییه‌کانیشه‌وه بووه، پێغه‌مبه‌ریش ﷺ هه‌ر هه‌مان وه‌لام‌ی دا‌ب‌ئ‌ته‌وه، وه‌ک له‌ سه‌ره‌تای سووره‌تی (الک‌هف)دا خوا پشتیوان ب‌ئ‌، که‌ بی‌گه‌ین‌ئ‌، له‌ هو‌ی هاتنه‌ خواره‌وه‌که‌یدا با‌سی ده‌که‌ین.

مانای گشتی نایه‌تەکان

خوا يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لەم پازدە نایه‌تەدا نایه‌تەکانی: (۸۲ - ۹۶) کۆمەڵیک راستیی گەورەو گرنگ دەخاتە ڕوو، راستیی جوړاو جوړ، کە هەموویان پەيوەستن بە دەستەلات و، سیفەتە پەهاو بئ سنوورەکانی خواوە يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا، وەك بەدیھێنەرئیتی و پەروەردگارئیتی خوا، کە خوا يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لەمیانی خستەنەرووی ئەو راستییانەدا، زیاتر خووی بە بەندەکانی دەناسێنێ و دەستەلات و، زانیاری و، میهرەبانی و، حیکمەت و، ویستی پەهای خووی، دەخاتە ڕوو، تاکو واداریان بکات کە خوايەك يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا بەو شیوەیە بئ، شایستەئە ئەوێه کە تەنیا بەندایەتی بۆ ئەو بکری و تەنیا ئەو بپەرستێ، بەمانای گشتگیر و فراوانی پەرستن و بەندایەتی.

یەكەمین راستیی کە خوا يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا دەیخاتە ڕوو لەم پازدە نایه‌تەدا، باسی چارەسەرپوونی قورئانە، دەفەرموی: ﴿وَنَزَّلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾، ئەوێه لە قورئان دایدەبەزێنین، یان قورئانێك کە دایدەبەزێنین، چارەسەر، بەزەییە بۆ پڕواداران، ﴿وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا﴾، بەلام ستمکاران، تەنیا زیانبارییان بۆ زێدە دەکات، واتە: ستمکاران لێی بەهرەمەند نابن، بەلكو دەبێتە هوکاري زیانبارپوونی زیاتریان، دواتر ئەوێه زیاتر شی دەکەینەوێه، کە جاری وایە: یەك هوکار، بەلام بە جیاوازی ئەو کەسانەئە ئەو هوکارە پوویان تێدەکات، بە جیاوازی سروشت، جیاوازی ئامادەییان و هەلکەوتەیان، کاریگەری جیاوازیان لەسەر داهەنێ، بەلكو جاری وایە کاریگەری دژ یەك (متناقض)یان لەسەر داهەنێ، وەك لێرەدا خوای تەك وپاک باسی دەکات کە: ئەوێه لە قورئان دایدەبەزێنێ، چارەسەر و پەحمەتە بۆ پڕواداران، کەچی ستمکاران هەر زیاتر پێی زیانبار دەبن!

ئەجا دێتە سەر خستەنەرووی راستییەکی دیکە، کە وەك پێشتریش گوتمان: ئەوێه هەموو ئەو راستییانە پێکەوێه کۆدەکاتەوێه: خستەنەرووی دەستەلات و توانایی و سیفەتە بەرزو بئ وێهەکانی خوايە و لەمیانی ئەوێهشدا خوێساندنێ زیاتری خوای بەرز و مەزنە بە بەندەکانی، وەك تاکە بەدیھێنەر، تاکە پەروەردگار، تاکە خاوەن، تاکە سەرچاوەی هەرچی چاکە و نێعمەتە لە ژبانی مروڤدا، کە دوایی ئەنجامگیریەکی ژیریژانە کە لەوێ دەکری، ئەوێه کە: مروڤەکانیش دەبێ تەنیا ئەو تاکە بەدیھێنەر، تاکە پەروەردگار، تاکە خاوەن و، تاکە خاوەن چاکەيە لە ژبانی مروڤدا، بپەرستن.

دەفەرموی: ﴿وَإِذَا أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ أَعْرَضَ وَنَأَىٰ بِجَانِبِهِ﴾، ھەر کاتیش چاکەمان لەگەڵ مروۆفدا کرد، ڕوو وەردەگیرێ، ڕوو وەردەچەرخی نی و پشت ھەڵدەکات، ﴿وَنَأَىٰ بِجَانِبِهِ﴾، تەنیشتی خۆیشی دوور دەخاتەو، کە لەکە ی خۆی قوول دەکات دەسوورێتەو، یاخود: تەنیشتی تێدەکات نەک ڕووی تێکات.

یاخود مەبەست لە: ﴿وَنَأَىٰ بِجَانِبِهِ﴾، یانی: خۆی بە زلگرت، چونکە ئەم تەعبیرە لە زمانی عەرەبییدا بۆ خۆبەزلگرتنیش بەکار دەھێندری، وەك چۆن بۆ دوورکەتنەو لە شتێک بە کاردی.

ئنجای بە دڵنیایی لێردا مەبەست لە (الإنسان) کە (ال)ی ناساندنی لەسەرە، ئەم (ال)ە، بۆ جینسی ئینسان نیە، چونکە ئینسانە برادارەکان و انین، بەلکو بۆ (عەد)ە، یانی: ئەو ئینسانانە کە پێشتر قسە لە بارەیانەو کراو، ئەو ئینسانانە کە ڕوو لە ھیدایەتی خوا ناکەن، مەبەست پێی ئەوانە، یانی: ئینسانی بێڕوا، ﴿وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ كَانَ يَئُوسًا﴾، ھەر کاتێک خراپەو زیانیکی تووش بوو، زۆر ناویمیدە، ﴿يَئُوسًا﴾، پێژگە ی زیدەپۆییە لە (یائس) ناویمید، بەلام (یئوس) واتە: زۆر ناویمید و تەمبەر اوو بێ ھیوا، ﴿قُلْ كُلٌّ يَعْمَلُ عَلَىٰ شَاكِلَتِهِ﴾، بلی: ھەر کەسە لە مروۆفەکان بە پێی سروشتی خۆی، بە پێی پیکھاتە و ئامادەیی خۆی کار دەکات، وشە: {شَاكِلَةٌ} بە: (طريقة) ڕێباز و، بە: (سجیة)، سروشت و پیکھاتە، مانا کراو، واتە: ھەرکەسە مەعدەنەکە ی و سروشتەکە ی چۆن بێ، بەو شیوەیە کار دەکات، وەك پێشینان گوتووین: (گۆزە چی تێدابی، ئەوێ لێ دەپرژێ)، ھەروەھا عەرەب گوتووین: (وَكُلُّ إِنَاءٍ لِّأَذِي فِيهِ يَنْضَجُ)، ھەر دەفرە چی تێدایە، ئەوێ لێ دەچۆرێ، ئەوێ لێ دەپرژێ، ﴿فَرَبِّكُمْ أَعْلَمُ بِمَنْ هُوَ أَهْدَىٰ سَبِيلًا﴾، بە دڵنیایی پەروەردگارتان زانترە، بەو کەسە کە ڕێبەرە کە ڕاسترە یان: کێ ڕاسترە پێ ترە و ڕێی ڕاسترە بەرنامە ی چاکتری گرتو، پەروەردگارتان پێی زانترە.

ئنجای دێتە سەر باسی بابەتێکی دیکە، دەفەرموی: ﴿وَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي﴾، ھەروەھا لە بارە ی ڕووحەو، پرسیار ت لێدەکەن، بلی: ڕووح لە فەرمانی، لە کاری تایبەتی پەروەردگارم، ﴿وَمَا أُوْتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا﴾، ئەندازە ی کەمیش نەبێ لە زانیاری، پێتان نەدراو، واتە: بەو ئەندازە کەمە زانیارییە کە پێتان دراو، ناتوانن و نەتوانیو: چییەت و نیوہپۆکی ڕووح و حەقیقەتی ڕووح دەرك بکەن، یانی: لەبەر کەم تفاقیی و کەم توانایی ئێوہیە لە بواری زانستدا، کە دەرکی چییەت و حەقیقەتی ڕووحان نەکردو.

ئېمە دوایی {کورتە باسیکی تایبەت دەربارە ی پرووح} دەکەین، ھەرۋەھا باسی ھۆی ھاتنە خواری ئەو ئایەتەش دەکەین، ھەلبەتە ئېمە پێشتریش باسماں کرد و لەو بارەوہ دوو رپوایە ئمان ھێنان، بەلام دوایی دووبارە قسە ی زیاتری لەسەر دەکەینەوہ، لە مەسەلە گرنگەکاندا.

ئنجە خوا ﷻ دیتە سەر باسیکی دیکە و دەفەرموی: ﴿وَلَيْنَ شَيْئًا لَّنْذَهَبَنَّ بِالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ﴾ ھەر بە بۆنە ی ئەوہوہ کہ مروڤھەکان زانیاریی کہ میان پێدراوہ، بێگومان لە چاو زانیاریی خواو، لە چاو زانیاریی رەھا کہ لە گەردووندا ھەیە، مروڤ پشک و بەشیکی کہمی پێپراوہ، لە دەرککردنی نەینییەکانیی گەردوون، ئنجە بەشیکی لەو زانیارییە - کہ گرنگترین بەشە - ئەوہیە کہ لە ریی وەحییەوہ بۆ پێغەمبەران ھاتوہ (عليهم الصلاة والسلام)، بە تایبەت بۆ پێغەمبەری خاتەم و کوئایی ﷺ، ئنجە خوا دەفەرموی: ﴿وَلَيْنَ شَيْئًا لَّنْذَهَبَنَّ بِالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ﴾، ئەگەر ویستباشماں ئەوہی کہ بۆ تۆمان سروش کردوہ {بە شیوہ ی پەنھان بۆمان ناردوی، کہ قورئانہ} لامان دەبرد، لە عەقل و دلی تۆ دەمانسریوہ، ﴿ثُمَّ لَا يَجِدُ لَكَ بِهِ عَلَيْنَا وَكِيلًا﴾، دوایی تۆ بۆ ھێشتنەوہ و پاراستنی ئەو وەحییە لە عەقل و دلی خۆتدا، یاخود بۆ گیرانەوہی، ھیچ بریکارو سەرپەرشتیارو پشتیوانیکت لە دژی ئېمە چنگ ناکەوێ، کہ نەھیلی ئەو زانیارییەت لە دەست بېروا، یاخود دوای ئەوہی کہ رۆیشتوہ بیکپریوہ، ﴿إِلَّا رَحْمَةً مِن رَّبِّكَ﴾، ئەو زانیارییە کہ لە ریی وەحییەوہ بۆ تۆ نێردراوہ، بۆت سروش کراوہ تەنیا بە ھۆی بەزەیی پەرورەدگارتەوہیە، کہ لە عەقل و دلتدا دەپاریزری و، ئەگەر شتیکیشت لە بیر چوو، دیتەوہ یادت، خوا دەپھینیتەوہ یادت، ﴿إِنْ فَضَّلَهُ كَانَ عَلَيْكَ كَبِيرًا﴾، بە دلنایی بەخششی خوا لەسەر تۆ گەورەہیە، چاکە ی خوا و بەخششی خوا لەسەر تۆ زۆر گەورەہیە ئە ی پێغەمبەری خاتەم! ﷺ، ئەویش لەو وەحیی و پەيامە ی خوادا بەرجەستەہیە، کہ خوا وەك دوا فەرمایشتی خوێ و دوا پەيام و بەرنامە ی خوێ، بۆ توێ ناردوہ، کہ تۆش بیکەہیەنی بە تیکرای مروڤایەتی.

ئنجە دیتە سەر خستنە پرووی پاستییەکی دیکە و دەفەرموی: ﴿قُلْ لَّيْنِ اجْتَمَعَتِ الْاِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَىٰ أَنْ يَأْتُوا بِمِثْلِ هَذَا الْقُرْآنِ لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ وَلَوْ كَانَتْ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا﴾، بلی: ئەگەر تیکرای مروڤ و جینن کوئبنەوہ، خربنەوہ سەریەك، کہ وینە ی ئەم قورئانہ بێن، ناتوانن وینە ی بێن، ھەر چەندە ھەندیکیشیان پشتگیری ھەندیکیان بن، واتە: ئەگەر ئەوانە ھەموویان کوئبنەوہ و ھاوکارو پشتیوانی یەکیدیش بن، بۆ ئەوہی وینە ی قورئان بێن، ھەر ناتوانن وینە ی قورئان بێن.

ئیمە لە تەفسیری سوورەتی (هود)دا، باسی ئەو بابەتەمان کردووە، لە کورتە باسێکدا.

دوایی دەفەرموی: ﴿وَلَقَدْ صَرَفْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ﴾، ئیمە لەم قورئانەدا لە هەموو وێنەیە کەمان بۆ خەڵکی هێناوەتەووە، بە جۆراوجۆری، واتە: لە هەر پەندیەک، لە هەر وێنەیەک، کە دەبێتە دەرس و پەندو عیبرەت بۆ خەڵک و، دەبێتە هۆی زیاتر پرووونبوونەووی مەبەستەکان بۆیان، بە شیوەی جۆراوجۆر بۆ خەڵکمان خستۆتە پروو، ﴿فَأَبَى أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا﴾، بەلام زۆربەی خەڵکی هەر سێلەیی و ناسوپاسیان وێست، بە جگە لە ناسوپاسیی، پازیی نەبوون، قبوولیان نەبوو پروو لە سوپاگوزاریی خوا بکەن و، شوکرانە بژیری هەلبژێرن، بەلکو هەر ملیان بۆ ناسوپاسیی و سێلەیییدا.

ئنجای خوا ﷻ دیتە سەر خستنه پرووی بپر و بیانووه کانی کافرەکانی پوژگاری پیڤه مبهەر ﷻ، کە بەو شیوەیە پروویان لە پیڤه مبهەری خاتەم ﷻ کردووە و ئەو بەهانا نەیان بۆ هێناونەووە و، ئەو داواکارییانەیان لێکردوون و دوایی گوتووین: ئەگەر ئەو داواکارییانەمان بۆ جێبەجێ بکە، ئنجای بپروات پێ دێین، کە دەتوانین بڵین: سەرجهەم حەوت داواکاریی سەرەکیین، دەشگونجی وردتریش بکړینهووە ژماره کەیان زیاتریش بکړی، بۆ نو و دە (٩ - ١٠) ش، بەلام حەوتی سەرەکیین:

بیانووی یەكەم: ﴿وَقَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّى تَفْجُرَ لَنَا مِنَ الْأَرْضِ يَنْبُوعًا﴾، گوتیان: هەرگیز بۆ تۆ بپروا ناهێنین، تاكو كانی و سەرچاوه مان لە زهویدا بۆ دهرنه قوڵینی، هەلیقوڵینی و ئاوه کە بەفەرکە بپروات.

ئەوانە ی گوتووینە، بێگومان بپرواوا هاوبەش بۆ خوا دانەرەکانی پوژگاری پیڤه مبهەر ﷻ، بوون، کە ئەوان بە زمانی وتار گوتووینە، بەلام بە زمانی حال: بە پانایی زەمین و بە درێژایی زەمان، ئەو بپرویانووینە لە عەقل و دلی هەموو ئەوانەدا هەن، کە هیدایەتی خوا قبوول ناکەن، ئەوانە ی کە لە بەهانه دەگەڕێن، وەك گوتراوه: (ئەگەر دز دزبێ، تاریکە شەو زۆرن)، یان گوتووینە: {کەسێک بە تۆبزیی بینیری بۆ مازووێ «بۆ مازوو چێن» لە دارێ هەلناروانی)، واتە: دیتەووە دەلی: درەختەکان هیچ مازوو یان پیوه نەبوون، بە دەستی خالی دەگەڕیتەووە! یانی: کەسێک لە بیانووگرتنی بێ، پەکی ناکەوێ.

بیانووی دووهم: ﴿أَوْ تَكُونَ لَكَ جَنَّةٌ مِّنْ نَّحِيلِ وَعِنَبٍ﴾، یاخود باخ و بیستانێکت هەبێ لە درەختی خورماو لە درەختی تری.

بیانووی سییه: ﴿فَنفَجَرَ الْأَنْهَارَ خِلَالَهَا تَفْجِيرًا﴾، که پروبارگهل به نیو تهو باخ و بیستان و به ژپر دارودره خته کانیدا فرکه بکهن، به خور برۆن، نهك به سستی له بهر تهوهی که ئاوه که یان که مه، به لکو ئاوه که یان تهوهنده زۆر بی، ههر فرکه فرکی بی، به نیو دارو دره خته کاند!

بیانووی چواره: ﴿أَوْ تُسْقِطَ السَّمَاءَ كَمَا زَعَمَتَ عَلَيْنَا كِسْفًا﴾، یان وهك به هه له گوتوته و خه یالت کردوه، یان گومانته بردوه، یان وهك لافته لیداوه^(۱)، ئاسمانمان به سهردا ببارینی، پارچه پارچه.

بیانووی پینجه: ﴿أَوْ تَأْتِيَ بِاللَّهِ وَالْمَلَيْكَةِ قَبِيلًا﴾، یان: خوا و فریشته کانیش به کۆمه ل کۆمه ل بینی، یاخود: پروبه پروومان بیانینی.

بیانووی شه شه: ﴿أَوْ يَكُونُ لَكَ بَيْتٌ مِّنْ زُخْرٍ﴾، یان مآل و خانوویه کت هه بی له زپر، یاخود: مآل و خانوویه کی به نه خش و نیگارت، هه بی چونکه: (زخرف) هه به مانای زپر دی، هه به مانای جوانی و پازیزاوه ییش دی.

بیانووی هه وته: ﴿أَوْ تَرْفَىٰ فِي السَّمَاءِ﴾، یاخود بۆ ئاسمانی، بۆ سهری بهرز بیهوه و هه لکشیی، به رهو سهری برۆی.

﴿وَلَنُؤْمِنَ لِرُفْيِكَ﴾، برپاش به بهرز بوونه وه که ته ناهینین، ﴿حَتَّىٰ تَنْزِلَ عَلَيْنَا كِتَابًا نَّقْرُؤُهُ﴾، تاکو نووسراوی کمان بۆ دانه به زینی، بیخوینینه وه!

دوایی له مه سه له گرنگه کاند تیشکی زیاتر ده خهینه سهر تهو مه سه له یه و لهو بارهوه به سه رهاتییکی دریز ده گیرینه وه، که له تهفسیره کاند هاتوه، هه رچهنده سه نه ده که شی به ییز نیه، به لام تیشکی زۆر ده خاته سهر نیوه پۆکی ته م ئایه تانه و تهو داواکاریانه، که له چ حاله تیک دا بووه و چۆن بووه، تهو داواکاریانه یان ئاراسته ی پیغه مبه ر کردوون؟

خوا ﴿فَلَمَّا﴾ فه رمان به پیغه مبه ر ﴿دَهَكَات﴾: ﴿قُلْ﴾، تو بلی: له وه لامی هه موو تهو داواکاریانه دا، هه موو بیانوو گرتانه دا ﴿سُبْحَانَ رَبِّي﴾، پاکیی بۆ پهروه ردگارم، پهروه ردگارم به پاک ده گرم، پهروه ردگارم دووره له ههر هه له و په له یهك، دووره له ههر له که وه که م و کوپییهك، واته: تهو شتانه ی ئیوه ئاراسته ی میان ده کهن، بیانکه مه

(۱) (زعم) به کوردیی ده بیته وه به لاف لیدان، که سیك قسه یهك بکات زیاتر ته گهری درۆی هه بی تاکو ته گهری راستیی.

داواکاری و بۆ لای خوا و بەرزیاں بکەمەو، بۆ ئەوێ ئیسپاتی پێخەمبەراییەتییەم و بپروام پێ بێنن! پاکیی بۆ خوا، کە ئەو جوۆرە داویانە ی ئێبکەم، یاخود: پاکیی بۆ خوا کە هەر کەسێک داوایەکی لە خوا کرد، داوایەکی بۆ جێبەجێ بکات! پایە ی خوا زۆر لەو بەرزترە.

یاخود: **لَیْرەدا ﴿سُبْحَانَ رَبِّی﴾** بۆ سەر سوپمانە، واتە: ئەوێ ئێو دەیلێن، زۆر جێگای سەر سوپمانە و شتیکی بێ جێبەجێ، **﴿هَلْ کُنْتُ إِلَّا بَشَرًا رَسُولًا﴾**، مەگەر من جگە لە مرۆڤێکی پەوانە کراو، هیچی دیکە هەم؟ واتە: تەنیا مرۆڤێکم خوا وەک نوێنەری خوێ، پەوانی کردووم و ئەوشتانە لە توانای من دا نین، نەک لە توانامدا نین، بگرە ئامادەش نیم ئەو داویانە لە خوا ی پەرەردگارم بکەم، چونکە خوا خوێ خواوەنی، ئەوپەری زانیاری و، ئەوپەری کاربەجێیی و، ئەوپەری مێهرەبانییە، ئەگەر بە پێویستی زانیاییە، ئەوانە ی پێدەدان، بێ ئەوێ ئێو داوی بکەن، هەر وەک چۆن قورئانی پێداوم وەک تاکە موعجیزە بەلگە ی سەلماندنی پێخەمبەراییەتییەم، بێ ئەوێ من داوی بکەم، یاخود ئێو داوی بکەن.

ئەجا خوا ﷻ داوی ئەو حەوت داواکاری و، حەوت بیانوو گرتنانە ی کافرەکان، باسی بیانووگرتنیک و بەهانیەکی دیکە ی لەمێژنە ی کافرەکان دەکات، کە بە درێژایی میژوو ئەو پرۆبیانوو یان هەر بوو و، ئەو بیانوو راستەقینەکیانە: **﴿وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَى﴾**، هیچ شتیک رێگری لە خەلک نەکرد، هیچ شتیک پێشگیری لە خەلک نەکرد، بروایێن، داوی ئەوێ پێنماییان بۆ هات، پێنمایی بەرجەستە لە پەیام و وەحیی خوادا، **﴿إِلَّا أَنْ قَالُوا أَبَعَثَ اللَّهُ بَشَرًا رَسُولًا﴾**، تەنیا ئەو پێشگیریان بوو، تەنیا ئەو رێگریان بوو کە گوێیان: ئایا خوا تەنیا مرۆڤێکی بە پێخەمبەر و پەوانە کراوی خوێ ناردو؟ چۆن دەبێ مرۆڤ نوێنەری خوا و پەوانە کراوی خوا بێ! ئا ئەو پەرچ و ئاستەنگی راستەقینە ی بەردەمی ئەهلی کوفرە بۆ پراوھێنان بە پێخەمبەرەکان ﷺ، بە درێژایی میژوو هەر لە ئادەمەو تاکو خاتەم (عليهم الصلاة والسلام).

ئەجا وەلامی ئەو بیانوو هشیان دەداتەو و دەفەرموی: **﴿قُلْ لَوْ كُنْتُ فِي الْأَرْضِ مَلَكًا يَمْشُونَ مُطْمَئِنِّينَ﴾**، بلی: ئەگەر لەسەر زەوی فریشتە ی لێ بوونیایە، بە ئارامی پوشتیان: واتە: فریشتە ژیا نیان لەسەر زەوی بووایە، **﴿لَنَزِلْنَا عَلَيْهِم مِّنَ السَّمَاءِ مَلَكًا رَسُولًا﴾**، لە ئاسمانەو فریشتە ی بێ پێخەمبەرمان بۆ دادەبەزاندن،

چونكى خۇا ﷺ نوپنەر ھەر لە سروشتى بۆ لا ئىردراوان، پەوانە دەكات، لە جوړى خۇيان، بەلام سەر زەوى مروقى لىن، بۆيە خۇا ﷺ پىغەمبەرى مروقى بۆ ناردوون، ئەگەر فريشتهى لىبوونايە، بە تەئكىد ئەو كاتە پىغەمبەرىكى فريشتهى بۆ دەناردن.

كەواتە: ئەوھى خۇا كروويەقى، ئەوھ بەجىيە و، ئەوھى ئىوھ داواى دەكەن، شتىكى زۆر بى جىيە، زۆر نامەنتىقييە، دوايش وردتر باسى دەكەين لە مەسەلە گرنگەكاندا.

لە كۆتاييدا خۇا دەفەرموى: ﴿قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ﴾، بلى: خۇا بەسە شايدە و چاودىر بى، لە نيوان من و ئىوھدا، شايدە بى كە: من پىغەمبەر و پەوانە كراوى ويم و نوپنەرى ويم، ﴿إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا﴾، بە دلتيايى ئەو شارەزاو بينەرى بەندەكانىيەقى، واتە: شارەزا و بينەرى دەرو دەروونيان، پوالت و پەنھانيان، ھەموو ھەست و خوست و كارو كردهوھەكانىيانە.

ئىنجا خۇاى شارەزاى بينەر، ئەم قورئانەى بە بەس (كافى) زانيوھ، كە سەلمىنەرى پىغەمبەرايەتى من بى، ئەو خوايەى كە شارەزاو بينەرى ھەموو كاروبارى مروقەكانە، ئەو قورئانەى بە كافى زانيوھ، بۆيەش من ئىكتىفا دەكەم بەوھى كە خۇا بە كافى زانيوھ و ناچم داواكارىي دىكەى، كە ئىوھ وەك بيانوو دەيانگرن، ئاراستەى خۇا بكەم!

The banner is divided into several sections with a central portrait of a man in a turban. The top section has a blue header with the text "Alibapir" and "مەلى بابىر" (Melibapir) next to a Facebook icon. Below this, a red section contains the text "Alibapir" and "مەلى بابىر" next to a YouTube icon. The bottom section features a white background with the text "Alibapir" and "مەلى بابىر" next to a Telegram icon. The central part of the banner has a yellow background with the text "www.alibapir.net" and "مەلى بابىر" (Melibapir) next to a portrait of the man. The bottom of the banner has a white background with the text "Alibapir" and "مەلى بابىر" next to a QR code.

مہ سہ لہ گرنگہکان

مہ سہ لہ ی یہ کہم:

خوا فہرموویہ تی: ئەوہی کہ لہ قورئان دایدەبەزینین، چارەسەر و بەزەییە بۆ برۆاداران و،
ستەمکارانیش ھەر پتر پتر زیانبار دەبن:

خوا دەفەرموی: ﴿ وَنُزِّلَ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا ﴾ (٨٢)

شیکردنەوہی ئەم ئایەتانە، لە چوار برگەدا:

(١)- ﴿ وَنُزِّلَ مِنَ الْقُرْآنِ ﴾، لە قورئانی دادەبەزینین.

ئەم (من) ی سەر: ﴿ مِنَ الْقُرْآنِ ﴾، (بَيَانِيَّةٌ وَلَيْسَتْ تَبْعِيضِيَّةٌ وَلَا آبْتِدَائِيَّةٌ)، واتە: (من) بۆ
پروونکردنەوہیە، بۆ بەشیک نیە و، بۆ دەست پیکردنیش نیە، ﴿ وَنُزِّلَ مِنَ الْقُرْآنِ ﴾،
واتە: ئەو قورئانە ی کہ دایدەبەزینین.

کہ دەفەرموی: ﴿ وَنُزِّلَ مِنَ الْقُرْآنِ ... ﴾، ئەمە پروونکردنەوہیە بۆ ئەو (ما) یە ی
کہ لە دوایی دیت، (ما هُوَ) چونکە (ما) یانی: (ئەو شتە ی) کہ ئەوە جوړیک لە ئیہام و
نەزانراویی تێدایە ھە یە، ئنجا ئەم (من الْقُرْآنِ) تیشک دەخاتە سەر ئەو (ما) یە، کہ
نەزانراوی و لیلیہک لە واتاکە ی دا ھە یە.

ئەمە وەك ئەو ئایەتە ی سوورەتی (الحج) وایە، کہ دەفەرموی: ﴿ فَاجْتَنِبُوا
الرَّجْسَ مِنَ الْأَوْثَانِ ﴾ (٣٠)، واتە: خۆتان لە پیسیی بپاریزن لە بتەکان، واتە: لەو
پیسییە ی کہ لە بت و صەنەمەکاندا ھە یە، کہ ماناکە ی ئاوا ی لیدیئەوہ، (آی: فَاجْتَنِبُوا
الرَّجْسَ الَّذِي هُوَ الْأَوْثَانِ)، خۆتان لەو پیسییە بپاریزن، کہ بریتیە لە بتەکان.

(٢)- ﴿ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴾، (ئەو قورئانە ی کہ دایدەبەزینین)، بریتیە لە چارەسەر و
بەزەیی بۆ برۆاداران.

(الشفاء: هو زَوَالُ الداءِ وَمَجَازًا: زَوَالُ مَا هُوَ نَقْصٌ مَعْنَوِي)، (شفاء) بریتیه له لاچوونی دهر د و نه خوښی، به مه جازیش به مانای لږدنی حالتیکه که ناتهواوییه، له پروی مه عنه و بییه وه.

(۳)- ﴿وَرَحْمَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾، (قورټان هه م شیفایه) هه م په حمه تیشه بۆ پرواداران، واته: مایه ی دابه زینی په حمه تی خوایه بویان.

(۴)- ﴿وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا﴾، به لām بۆ سته مکاران ته نیا زیانباری، زیده ده کات، ماناکه ی تاوای لیدیته وه: (نُزِّلَ الشِّفَاءُ وَرَحْمَةً وَهُوَ الْقُرْآنُ، أَي: الْقُرْآنُ كُلُّهُ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ، وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا)، ته و چاره سهر و به زه بییه ی که بریتیه له قورټان، دایده به زینین، که هه مووی چاره سهر و به زه بییه بۆ پرواداران، به لām بیروایانی که سته میان له خوین کردوه، ههر زیاتر بویان ده بیته مایه ی زیانباری.

نجا لیرهدا که خوا ﷺ ده فهرموئ: ﴿وَنَزَّلَ مِنَ الْقُرْآنِ﴾، دوا یی ده فهرموئ: ﴿مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾، ته مه: (لِتَحْصِيلِ غَرَضِ اهْتِمَامِ ذِكْرِ الْقُرْآنِ، مَعَ غَرَضِ الثَّنَاءِ عَلَيْهِ، بِطَرِيقِ الْمَوْصُولَةِ، بِقَوْلِهِ: مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ)، خوا ده یتوانی ههر یه کسه ر بفره رموئ: (﴿وَنَزَّلَ الْقُرْآنَ الَّذِي هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾)، به لām پیښی ده فهرموئ: ﴿وَنَزَّلَ مِنَ الْقُرْآنِ﴾، دوا یش ده فهرموئ: ﴿مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾ که ته مه بۆ گرنگی پیدانه به باسی قورټان، وپرای مه دحکردن و ستایشکردنی قورټان، که به هوئ (ما الموصولة) وه یه، که ته و دوو ټامانجه پیگیرین.

لیرهدا دهر باره ی ته م ټایه ته موباره که قسه یه که له خوا لیخوښ بوو (محمد متوئ الشعرای) دیننه وه له ته فسیره که ی خوئ (تفسیر الشعراوی) که به (خواطر) ناوی ناوه، هه ندی ته عبیری زور جوان دینئ، ده لئ: (فَالْآيَةُ وَاحِدَةٌ وَلَكِنَّ الطَّبْعَ الْمُسْتَقْبِلَ، مُخْتَلِفٌ، فَالْمُؤْمِنُ يَسْتَقْبِلُهَا بِمَلَكَاتٍ سَلِيمَةٍ، فَيَزِدَادُ بِهَا إِيمَانًا، وَالْكَافِرُ يَسْتَقْبِلُهَا بِمَلَكَاتٍ فَاسِدَةٍ فَيَزِدَادُ بِهَا كُفْرًا، إِذَا: الْمَشْكَلَةُ فِي تَلْقَى الْحَقَائِقِ وَاسْتِقْبَالِهَا، أَنْ تَكُونَ مَلَكَاتٍ التَّلْقَى فَاسِدَةً، مِنْ هُنَا نَقُولُ: إِذَا نَظَرْتَ إِلَى الْحَقِّ، فَإِيَّاكَ أَنْ تَنْظُرَهُ، وَفِي جَوْفِكَ بَاطِلٌ تَحْرِصُ عَلَيْهِ، لِأَنْ تَخْرُجَ مَا عِنْدَكَ مِنَ الْبَاطِلِ، ثُمَّ قَارِنْ وَفَاضِلَ بَيْنَ الْأُمُورِ)^(۱).

دياره به بونه ته فسيړکړنی ته و ټايه ټي ژماره (۸۲) ی سووړه ټي (الإسراء) هوه، دوو ټايه ټي (التوبة) دينی، که خوا دهفه رموی: ﴿وَإِذَا مَا أَنْزَلْتُ سُورَةً فَمِنْهُمْ مَن يَقُولُ أَيْكُمُ زَادَتْهُ هَذِهِ إِيْمَانًا فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا فَرَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَهُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ۝۱۲۴﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ فَرَادَتْهُمْ رِجْسًا إِلَىٰ رِجْسِهِمْ وَمَاتُوا وَهُمْ كَافِرُونَ ۝۱۲۵﴾

که ټيمه پيشتر له تهفسيړی سووړه ټي (التوبة) دا شيمان کړدوونه وه، خوا دهفه رموی: هر کات سووړه ټيک دابه زيتر، هه يانه (واته: له دل نه خوشه بېروايه کان) ده ټين: کامتان ټا ټمه برؤی زياد کړدن؟ (واته: ټهم سووړه ټه)، به لام ټه وانه ی برؤادارن، ټيمانی زياد کړدن، له حالیک دا که شادمان و دلخوشيشن، به لام ټه وانه ی که دل يان نه خوشی ټيدايه، هر پيسی زياتری خسته گه ل پيسيه که يان و به بېروايش مردن.

(الشعراوي) ده لئ: ټايه ته که يه ک ټايه ته، به لام سروشته پيشوازيکه ره که، سروشته وهرگره که جوړاو جوړه: بابای برؤادار، به چند مه له که يه کی ساغ و باش، ټهو ټايه تانه وهرده گري، بويه به هو ی ټايه ته که وه ټيمانی زياد ده کات، به لام بابای بېروا، به چند مه له که و سيفه ټيکی خراب و ټيکچووه وه پيشوازي له ټايه ته کان ده کات، بويه هر بېروايی ټيدا زياد ده کهن، که واته: گرفت له وهرگرتنی راستيه کان و پيشوازي کړدن يان دايه، گرفت ټه ويه که به سيفه ت و به حاله ټي خراپه وه ټايه ته کان و راستيه کان يان وهر بگيرين و پيشوازي يان ليکري، بويه ليره وه ده ټين: هر کاتيک ته ماشای هه قت کړد، وريا به! له کاتيکدا ته ماشای ټهو هه قه ده که ی له هه ناوتدا له دهر وونت دا ناهه قی (باطل) و نه بئ، سووړ ی له سه ری، به لکو ده بئ پيشی ناهه قيه که له دهر وونی خو ت دهر ووی و خو ټي لئ پاک بکه يه وه، پاشان به راورد بکه و کاره کان پیکه وه هه لسه نگينه.

The banner includes the following elements:

- Top Left:** Facebook icon and text: "ډلگه پالنډی غږلنډی ملولنډی غږلنډی" (Dilga Palandi, Ghirandi, Molandi, Ghirandi).
- Top Right:** Facebook icon and text: "علي باباير AliBapir" (Ali Baba AliBapir).
- Middle Left:** Archive.org icon and text: "archive.org/details/@alibapir".
- Middle Right:** YouTube icon and text: "علي باباير AliBapir" (Ali Baba AliBapir).
- Bottom Left:** QR codes and text: "AliBapir", "www.alibapir.net", "پښتو - عربي - انگرېزي" (Pashto - Arabic - English).
- Bottom Right:** QR codes and social media icons (Telegram, WhatsApp, Messenger).
- Center:** A portrait of a man in a turban and the website name "www.alibapir.net" in Persian/Urdu script.

کورتە باسیک له باره‌ی شیفابوونی قورئانهوه

ئهم کورتە باسه له سێ برگه‌دا ده‌خه‌ینه‌پوو:

١/ شیفایانی چی؟

٢/ شیفای مه‌عه‌وی له قورئاندا، یه‌کده‌نگی زانیانی له‌سه‌ره‌.

٣/ شیفای جه‌سته‌یی له قورئاندا، مشت و مَر و راجیایی له‌سه‌ره‌، واته‌: ئه‌وه که قورئان بیه‌ته هۆی چاره‌سه‌ری جه‌سته‌یی و ماددی، له نیوان زانیاندا، راجیایی و مشت و مَری له‌سه‌ره‌.

یه‌ک: مانای (شَفَاء):

(راغب الأصفهانی) که ئیمه به پله‌ی یه‌که‌م، بۆ شیکردنه‌وه‌ی وشه‌کانی قورئان و، خسته‌نه‌ پرووی چه‌مک و واتایان، پشت به کتێبه‌که‌ی وی: (مفردات ألفاظ القرآن) ده‌به‌ستین، هه‌لبه‌ته هه‌ندێ جاریش ده‌گه‌ڕێنه‌وه‌ بۆ (مختار الصحاح) و، هه‌ندێک جاریش ده‌گه‌ڕێنه‌وه‌ بۆ (المصباح المنیر) (الفیومی)، و هه‌ندێک جاریش بۆ (المعجم الوسیط) یاخود قاموسه‌کانی دیکه‌ی زمان، به‌لام که‌متر.

ئنج (راغب الأصفهانی) له: (مفردات ألفاظ القرآن)^(١) دا ده‌لێ:

(شَفَا الْبَیْرَ وَالنَّهْرَ وَغَیْرَهُمَا: طَرَفُهُ، وَيُضْرَبُ بِهِ الْمَثَلُ فِي الْقُرْبِ مِنَ الْهَلَاكِ، قَالَ تَعَالَى: ﴿عَلَى شَفَا جُرْفٍ هَارٍ﴾^(١٩) التوبة، ﴿وَكُنْتُمْ عَلَى شَفَا حُفْرٍ مِنَ النَّارِ﴾^(١٣) آل عمران، وَأَشْفَى فَلَانٌ عَلَى الْهَلَاكِ، أَي: حَصَلَ عَلَى شَفْتِهِ، أَي: حَصَلَ عَلَى شَفَاةٍ، وَالشَّفَاءُ مِنَ الْمَرَضِ: مَوَافَاةٌ شَقَى السَّلَامَةَ وَصَارَ اسْمًا لِلْبُرَى).

واته‌: بۆ بیرو بۆ پروبارو جگه‌ له‌وانیش، به‌ قه‌راغه‌که‌یان ده‌گوتری: (شفا) واته‌: قه‌راغ و که‌نار، وینه‌ش ده‌هێتریته‌وه‌ بۆ نزیکیی له‌ فه‌وتان، به‌ وشه‌ی (شفا) وه‌ک خوای به‌رز فه‌رموویه‌تی: ﴿عَلَى شَفَا جُرْفٍ هَارٍ﴾^(١٩)، له‌سه‌ر قه‌راغی که‌نده‌لانیکی بن هه‌لۆل که‌ خه‌ریکی پروخان بێ، هه‌روه‌ها له‌ سووره‌تی (آل عمران) دا ده‌فه‌رموی: ﴿وَكُنْتُمْ عَلَى شَفَا حُفْرٍ مِنَ النَّارِ﴾^(١٣)، ئیوه‌ له‌سه‌ر که‌ناری چالێکی ئاگر بوون، (وَأَشْفَى

فُلَانٌ عَلَى الْهَلَاكِ)، واتە: خەریك بوو بڤهوتی، گەیشته كه ناری مەرگ، (الشِّفَاءُ مِنَ الْمَرَضِ)، واتە: شیفای له نه خووشی، یانی: گەیشتنه كه ناری سهلامهتی، دوايش وشه‌ی شیفای کراوه به ناو بو چاکبوونه‌وه و چاره‌سەر بوون له نه خووشی.

دوو: شیفابوونی قورئان له ږووی مه‌عنه‌ویییه‌وه:

یه‌کده‌نگی زانایانی له‌سەر ئه‌وه‌یه‌که: قورئان له ږووی مه‌عنه‌ویییه‌وه چاره‌سەر، چاره‌سەری ږووحی ئینسانه، چاره‌سەری ده‌روونی ئینسانه و، لایه‌ری نه‌خووشیه‌ ده‌روونی مه‌عنه‌ویییه‌کانیه‌تی، زانایان هه‌موو له‌سەر ئه‌وه‌یه‌کده‌نگن، که جگه‌ له‌و ئایه‌تی ژماره (٨٢)ی سوورەتی (الإسراء) له‌وباره‌وه ئاماژه ده‌که‌ین به‌ دوو ئایه‌تی دیکه‌ش:

یه‌که‌میان: له‌ سوورەتی (یونس)دا، خوا ده‌فه‌رموی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَشِفَاءٌ لِمَا فِي الصُّدُورِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾، واتە: ئه‌ی خه‌لکینه! به‌ دُنیا‌یی‌ه‌وه ئامۆزگاریتێان له‌ په‌روه‌ر‌دگار‌تانه‌وه بو‌هات، هه‌روه‌ها چاره‌سەر بو‌ئ‌ه‌وه‌ی که له‌ سینه‌کان دا هه‌یه و، ڤینمای و به‌زه‌یه‌ بو‌ ڤرواداران.

که‌واته: لێ‌ره‌دا خوا ﷻ نوخته‌ی خستۆته‌ سه‌ر پیت، که قورئان چاره‌سەر، بو‌ئ‌ه‌وه‌ی که له‌ سینه‌کاندا هه‌یه، که به‌ ته‌ئکید: ئه‌وه‌ی که له‌ سینه‌کاندا هه‌یه - که جاری وایه (صدور) به‌ مانای (قلوب) به‌کار‌دی - واته: قورئان چاره‌سەر بو‌ نه‌خووشیه‌ په‌نه‌ان و شێ‌ردراوه‌کانی م‌رو‌ف، بو‌ حاله‌تی مه‌عنه‌ویی م‌رو‌ف.

دووهمیان: له‌ سوورەتی (فصلت)دا، خوا ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَوْ جَعَلْنَاهُ قُرْءَانًا أَعْجَمِيًّا لَقَالُوا لَوْلَا فُصِّلَتْ آيَاتُهُ أَأَعْجَمِيٌّ وَعَرَبِيٌّ قُلْ هُوَ لِلَّذِينَ آمَنُوا هُدًى وَشِفَاءٌ وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ فِي آذَانِهِمْ وَقْرٌ وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى أُولَٰئِكَ يُنَادُونَكَ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ﴾، واته: ئه‌گەر ئه‌م قورئانه‌مان ک‌ر‌د‌با به‌ قورئانیکی ئه‌عه‌می {واته: قورئانیکی که به‌ غه‌یری زمانی عه‌ره‌بی بو‌ عه‌ره‌بان هاتبایه} ده‌یانگوت: ده‌بو‌ایه‌ ئایه‌ته‌کانی ږوون بک‌ړ‌ینه‌وه، چو‌ن ده‌بی ئه‌عه‌می بی، له‌ حالیکدا ئه‌وه‌ی بو‌ سه‌ری دابه‌زێندراوه‌ عه‌ره‌به، (که موحه‌مه‌ده ﷺ)، ئه‌م قورئانه بو‌ ئه‌وانه‌ی ڤروایان هی‌ناوه، ڤینمای و چاره‌سەر و ئه‌وانه‌ش که ڤروانه‌ینن: گو‌یی‌ه‌کانیان قورسای تێدایه {گو‌یی‌ان ئاخ‌راوه، واته: حالیکیان به‌سه‌ر خو‌یان هی‌ناوه، وه‌ک گو‌یی‌ان ئاخ‌رابی و قورقوشمی تێک‌رابی بو‌ ئه‌وه‌ی نه‌بیستی، چونکه م‌رو‌ف ئه‌گەر شتیکی سووکی له‌ گو‌یدا بی، په‌نگه‌ بیستی، وه‌ک لو‌که، به‌لام

شتیكى قورسى ۋەك قورقوشم، يان ئاسن، يان شتىكى دىكەى قورسى تىخراى، ئەو ھە
پىدەگرى لەو ھەى كە ئىنسان ھىچ شتىك بىستى.

﴿وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى﴾، ھەروھە ئەو (قورئان) لە ئاستىندا كۆپرە، {واتە: ۋەك
چۆن كۆپر ناتوانى بەررى دا برۋا، قورئانىش رىيان تىنابا، بە رى نازانى بچىتە نىو ەقل و
دلىانەو، لەبەرئەو ھەى كە ەقل و دل و چا و گوئى خۇيان لە كار خستوون}.

﴿أُولَئِكَ يُنَادُونَكَ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ﴾، ئەوانە ۋەك كەسىك وان كە لە شوئىكى
دوورەو بانگ بكرىن.

كەسىك لە شوئىكى دوورەو بانگ بكرى، ھەر دەنگ دەبىستى، بەلام لى تىناگات.

كەواتە: لىرەدا بە تەكىد مەبەست لە چارەسەر بوونى قورئان، بۆ ئەو ھەى لە دل و
سىنەكان دايە، چارەسەرى مەعنەوىيە، لە نەفامى و نەزانى، لە شىرك ھاوبەش بۆ خوا
دانان، لە كوفر لە ئىلحاد، لە دەغەلى و دوورپووى، لە گومان و دوو دلى ھەروھە
لە سەرچەم ئەو سىفەتە نزم و پەست و خراپانەى، كە دەروونى ئىنسان پىيانەو ەغفار
دەبى، ۋەك خۆ بەزلىگى، ئىرەى (حسد)، گومانى خراپ، دوو دلى و ... ەتد، ھەموو ئەو
سىفەتانەى كە رووح پىيانەو ەغفار دەبى و دەبنە ھۆى نەخۆش كەوتنى رووح و دەروونى
مرؤف.

ئىنجا ئەو كە ئايەتەكان زۆر بە روونى راشكاوى دەيگەيەنن، زاناىان ھەمووىان
لەسەر ئەو يەك دەنگن، كە بە پلەى يەكەم: قورئان شىفاو چارەسەرى دەروونى مرؤفە،
شىفاو چارەسەرى نەخۆشىيە دەروونى و رووحىيەكانى مرؤفە، كە بىگومان مرؤفىش
بە رووح و دەروونەكەيەو مرؤفە، ئەگەرنا ۋەك كەلەش و جەستە، كەلەش و جەستە
خالى ھاوبەشى نىوان مرؤف و سەرچەم دروستكراوانى دىكەى خوايە، بە ماددەى بى
ژيانىشەو و بەر لەو ەش: ئازەل و پەرەورو درندەو، زىندەو ەران و ... ەتد، بەلام ئەو ھەى
مرؤفى كردو بە مرؤف و مرؤفى جياكردۆتەو لە دروست كراوكانى دىكە، ئەو فوو ە
خواییە، ئەو دروستكراو تايبەتەى خوايە كە خراو ە نىو جەستەى مرؤفەو، كە
رووحەيەكەتى.

سى: شىفا بوونى قورئان بۇ نەخۇشىيە جەستەيەكان:

ئەمە لە ئىوان زانايان دا راجىيى لەسەرە و، زانايان لەو بارەوۈ مەشت ومريان
 ھەيە، كە ئايا قورئان وەك چوڭ چارەسەرە بۇ دەروونى مروڭ و، لاپەرە بۇ نەخۇشىيە
 دەروونى و پرووحىيەكانى، ئايا بە ھەمان شىوۈش: چارەسەرە بۇ جەستەي مروڭ و،
 لاپەرە بۇ نەخۇشىيە و گرفتارىيە جەستەي و ماددىي و روالەتتەيەكانى مروڭ؟

ھەندىكىان رايان وايە كە قورئان تەنيا شىفاي مەعنەويى تىدايە.

بەلام زۆربەيان (كە مەنىش بۇ خۇم ھەر رام وايە)، رايان وايە كە قورئان ويىراي
 شىفاو چارەسەرى مەعنەويى، شىفاو چارەسەرى ماددىيىش تىدايە و، وەك چوڭ پرووحى
 مروڭ چارەسەر دەكات لە نەخۇشىيە و تىكچوونەكان، جەستەي مروڭقىش چارەسەر
 دەكات، لەو بارەشەوۈ دەگونجى زۆر بەلگان بىننەوۈ، بەلام پىش ئەوۈ بەلگەكان پىز
 بىكەين، دەلىم:

زىدەرۋىي (إفراط) لەو بوارەدا، لە لايەن ھەندى كەسەوۈ، كراوۈ و، دەكرى كە بۇ
 ھەموو نەخۇشىيەك، ئايەتتىك، يان چەند ئايەتتىك بخوئى و قورئان بىكەي بە جىگرەوۈ
 بەدىل بۇ چارەسەرى جەستەي، ئەوۈ بىگومان زىدەرۋىيە و، ھەر ئەو ھالەتەشە،
 كەلايەنگرانى راي يەكەمى وا لىكردوۈ، ئەو رايە ھەلپىرن كە قورئان تەنيا چارەسەرى
 دەروون و پرووحى مروڭ دەكات، بەلام چارەسەرى جەستەي، چارەسەرى نەخۇشىيە و
 دەرە جەستەيەكانى ناكات، كە وەك گوتىم: ھەمىشە لە بەرانبەر زىدەرۋىيەدا، كورتەپىنان
 ھەيە، ھەمىشە كەسەك بە لايەكدا تىدەرۋىيە، ئەوۈ دىكە كورتى دىنى، لە كاردانەوۈدا.

بەلى، بەلگە ھەن لەو بارەوۈ كە قورئان دەگونجى چارەسەر بى بۇ ھەندى لە
 نەخۇشىيەكان، ھەلپەتە ھەندىك ئايەت تايەت قورئان، بۇ ھەندىك ھالەت نەخۇشىيە
 جەستەي، دەگونجى چارەسەر بن، بەلام ئەوۈ نىە كە ئىمە بىنن قورئان بىكەينە بەدىل و
 جىگرەوۈ زانستى پىزىشكى و، ھەموو ئەو لىكۈلىنەوۈ زانستىيەنى كە زانايان پىيان
 ھەلدەستىن، دەربارەي چارەسەرى نەخۇشىيە جەستەيەكان، ئنجا مەرجىش نىە ھەرچى
 نەخۇشىيە جەستەيە، بە قورئان چارەسەر بىكرى، بەلام راستىش نىە كە بلىي: قورئان
 ھىچ كاريگەرىي نىە بۇ چارەسەرى نەخۇشىيە جەستەيەكان.

سئى بەلگە لەسەر ئەو ھە قورئان چارەسەرە، بۇ نەخۆشیی جەستەیی:

(۱) - چه مکی گشتی ئایه ته کان: هه م ئایه ته که ی سووڤه تی (الإسراء) که ده فهرموئ: ﴿وَنَزَّلَ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾، که لیڤه دا خوا ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ به گشتی فهرموویه تی: قوڤئان چاره سه ره و به زه ییه بو ږوادران، هه روه ها له شوینه کانی دیکه ی قوڤئانیشدا، که باسی شیفای بوونی قوڤئان کراوه، ده گونجی بلیین: چه مکی (شفاء) له ئایه ته کان دا، ویږای لایه نی مه عنه ویی و رووحي، لایه نی جه سته ییش ده گرڼته وه.

(محمد الطاهر بن عاشور) په حمه قى خواى لى بى، له ته فسيره كهى خوى (التحرير والتنوير)^(۱)، له ته فسیرى ئهم ئايه تهى سوورده قى (الإسراء): ﴿وَنَزَّلْنَا مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾ دا، ده لى: ﴿وَفِي الْآيَةِ دَلِيلٌ عَلَى أَنَّ فِي الْقُرْآنِ آيَاتٍ يُشْتَمَلُ بِهَا مِنَ الْأَدْوَاءِ وَالْآلَامِ، وَرَدَّ تَعْيِينُهَا فِي الْأَخْبَارِ الصَّحِيحَةِ، فَشَمَلَتْهَا الْآيَةُ بِطَرِيقَةِ اسْتِعْمَالِ الْمُشْتَرَكِ فِي مَعْنِيهِ﴾. واته: له م ئايه ته دا به لگه هه به له سهر ئه وه كه له قورئان دا، هه نديك ئايه ت هه ن، بو چاره سه رى دهر دو ئازاره كان به كار ده هيئرين، ئه و ئايه تانه ش كه بو چاره سه رى ئه و دهر دو نه خو شيبانه به كار ده هيئرين، له هه واله راسته كاندا ديارى كراون {واته: فه رمووده راسته كانى پيغه مبه ر ﷺ} هه روه ها ئهم ئايه ته ش ئه و چه مك و واتايه ده گريته وه {ياني: ئه وهى له فه رمايشته كاندا نوختهى تي دا خراوه ته سه ر پيت، هه نديك ئايه ت ديارى كراون و، ئهم ئايه ته ش ئه و چه مكه گشتيه ده گريته خوى} به هوى به كار هينانى وشه به ك كه دوو ماناي هاوبه ش، هه ن.

واته: وشه‌ی شیفا، هه‌م چاره‌سه‌ری ماددی، هه‌م چاره‌سه‌ری مه‌عنه‌ویی، ده‌گریته‌وه و خوای په‌روه‌ردگاریش لێ‌ده‌دا ئه‌و وشه‌یه‌ی به‌کاره‌تێناوه.

(۲) - چەند ئايەتتە ديارىيىكرائىيە، كە لى فەرمايشتە كانى پىغەمبەردا ﷺ ديارىيىكرائىيە، ياخود بە ئەزمۇون دەر كە وتو، كە ئەو ئايە تانە بو ئەو جوړە نه خوشى و دەر دانه، شىفاو چارە سەرن، بو نمۇونه:

أ- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رضي الله عنه قَالَ: بَعَثَنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فِي سَرِيَّةٍ ثَلَاثِينَ رَاكِبًا، قَالَ: فَتَرَلْنَا عَلَى قَوْمٍ مِنَ الْعَرَبِ، فَسَأَلْتَاهُمْ أَنْ يُضَيِّفُونَا، فَأَبَوْا، قَالَ: فَلَدَغَ سَيِّدُ الْحَيِّ، فَاتَوْنَا فَقَالُوا: فِيكُمْ أَحَدٌ يَرْقِي مِنَ الْعَقْرِ؟ (وفي رواية ابن قتة: إِنَّ الْمَلِكَ مَيُوتَ)، قَالَ: قُلْتُ: أَنَا نَعَمْ، وَلَكِنْ لَا أَفْعَلُ حَتَّى تُعْطُونَا، فَقَالُوا: فَإِنَّا نُعْطِيكُمْ

ثَلَاثِينَ شَاءَ، فَقَرَأْتُ عَلَيْهِ: الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، أَرْبَعَ مَرَّاتٍ فَبَرَأَ، «وَفِي رِوَايَةِ سُلَيْمَانَ بْنِ قَتَةَ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ» فَأَقْفَقَ وَبَرَأَ، فَبَعَثَ إِلَيْنَا بُزْرًا، وَبَعَثَ إِلَيْنَا بِشَاءٍ، فَأَكَلْنَا الطَّعَامَ أَنَا وَأَصْحَابِي، وَأَبُوءَا أَنْ يَأْكُلُوا مِنَ الْغَنَمِ، حَتَّى أَتَيْنَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ فَأَخْبَرْتُهُ الْخَبَرَ، قَالَ: وَمَا يُدْرِيكَ أَنَّهَا رُقِيَّةٌ؟ قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ شَيْءٌ أُلْقِيَ فِي رُوعِي، قَالَ: كُلُوا وَأَطِيعُوا مِنَ الْغَنَمِ (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۱۱۰۸۵، وَابْنُ خَرَّازٍ: ۲۲۷۸، مُسْلِمٌ: ۲۲۰۱، وَأَبُو دَاوُدَ: ۳۴۱۸، وَالتِّرْمِذِيُّ: ۲۰۶۳، وَابْنُ مَاجَهَ: ۲۱۵۶، وَدَارُ الْقُطَيْبِيِّ: ۲۴۳).

واته: تہو سہ عیدی خودری ﷺ دہلئ: پیغہمبہری خوا ﷺ، لہ سہریہک دا کہ سی (۳۰) سوار بووین، تیمہی نارد بو چالاکیہکی سہربازی، تنجا لہ لای ہوزیک لہ عہرہبان دابہزین، {واته: لہ شوینیک ثایا دی بووہ، ثایا رپوہند بوون؟}، داوامان لیکردن کہ ہانکہنہ میوان، بہ لَام پازی نہبوون، {دہبئ لہ دووری تہوان خویان بارگہو بنہیان خستبئ نامادہ نہبوون کہ خواردنیان پئ بدن و وک میوان مامہلہیان لہ گہل دا بکہن} دہلئ: گہورہی ہوزہ کہ پییہوہ درا {دووپشک پیوہی داوہ} ہاتن بو لامان گوتیان: کہستان تیدا ہہیہ، کہ روقیہ بکات لہ دژی ژہہری دووپشک؟ {لہ ریوایہتی ئیہو قہتہدا - کہ یہکیک بووہ لہ راویہکان - دہلئ: گوتیان: پادشامان خہریکہ ہمرئ} تہو سہ عید دہلئ: گوتم: بہلئ من نامادہم، بہ لَام نامادہنیم دوہای بو بکہم، تاکو پیمان نہدہن، {پاداشت و بہرانہرمان پئ نہدہن}، گوتیان: باشہ تیمہ سی (۳۰) سہر مہرتان دہدہینئ لہ بہرانہردا.

دہلئ: منیش سوورہتی ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ م، چوارجاران لہ سہری خویند، چاک بووہ، {لہ ریوایہتی سولہیمان ئینو قہتہدا لہ تہو سہ عیدہوہ دہلئ: ہاتہوہ ہوش و چاک بووہ} ئیدی پادشایہ کہ ہم خواردنیک کہ بو میوان دادہنرئ، بوئ ناردین و ہم مہرہکانیش {واته: سی (۳۰) سہر مہرہکشی بو ناردین}، تیمہش من و ہاوہلہکانم خواردنہ کہمان خوارد، بہ لَام ہاوہلہکانم نامادہ نہبوون لہ مہرہکان بخون، تاکو چوونہوہ بو لای پیغہمبہری خوا ﷺ، ہہوالہکہم بو باسکرد، تہویش فہرمووی: چونت زانی سوورہی فاتحہ روقیہیہ؟ {لہ دژی ژہہری دووپشک بہکار دی، بو چاکبونہوہی کہ سیک کہ دووپشک پیوہی داوہ شیفہ بئ؟} گوتم: تہی پیغہمبہری خوا! شتیک بوو خرایہ ئیو دلمہوہ، واته: خورپہم بو کرا، {رُوع} یانی: {بال} یانی: شتیک بوو خرایہ دلمہوہ، ئیلہامم بو کرا، پیغہمبہر ﷺ فہرمووی: بخون و لہ مہرہکان بہشی تیمہش بدن.

مەبەستی پیغەمبەری خوا ئەوە بوو کە دنیابن: ئەوەی کە وەر یانگرتووە لە بەرانبەر چاک کردنەوهی سەرۆکی ئەو ھۆزەدا، بە ھۆی خویندنی سوورەتی فاتیحەو، شتێکی حەلەلە.

(ب-) {عَنْ مَعْمَرٍ عَنِ الزُّهْرِيِّ عَنْ عُرْوَةَ عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ يَنْفُثُ عَلَى نَفْسِهِ فِي الْمَرَضِ الَّذِي مَاتَ فِيهِ بِالْمَعْوَذَاتِ، فَلَمَّا ثَقُلَ، كُنْتُ أَنْفُثُ عَلَيْهِ بِهِنَّ، وَأَمْسَحُ بِيَدِ نَفْسِهِ لِبَرَكَتِهَا، فَسَأَلْتُ الزُّهْرِيَّ: كَيْفَ يَنْفُثُ؟ قَالَ: كَانَ يَنْفُثُ عَلَى يَدَيْهِ، ثُمَّ يَمْسَحُ بِهِمَا وَجْهَهُ} (أخرجه البخاري: ٥٧٣٥، مسلم: ٢١٩٢، وأبو داود: ٣٩٠٢، والترمذي: ٢٠٦٣، وابن ماجه: ٣٥٢٩).

واتە: موخەممەر لە زوھری دەگیرێتەو، ئەویش لە عورە، ئەویش لە دایکمان عائیشە (خوا لای پازای بێ) دەلی: پیغەمبەرمان ﷺ لەو نەخۆشیەیدا کە تیدا وەفاقی کرد، (معوذات)^(١) ی بەسەر خۆیدا دەخویندن و، فووی لە دەستی دەکرد و دەستی بەسەر خۆیدا دەھێنا، بەلام کاتێک کە جەستە قورس بوو {واتە: نەیدەتوانی بۆ خۆی ئەو سێ سوورەتە بخوینێ و، فوو بکاتە دوو دەستەکیەو، بە جەستە خۆیدا بێنێ} من لە ئێوە ھەردوو دەستەکیدا سێ سوورەتە کەم دەخویندن و دوایی دەستی خۆیم بە جەستە دا دەھێنا، لەبەر بەرکەتی دەستی پیغەمبەر ﷺ، {واتە: دایکمان عائیشە لە جیاتی ئەوەی سوورەتەکان لە دوو دەستی خۆی دا بخوینێ و، بە جەستە پیغەمبەریان دا بھێنێ، ھەردوو دەستی پیغەمبەری ﷺ دەھێنان، سێ سوورەتەکی تیدا دەخویندن و دوایی دوو دەستی پیغەمبەری بە جەستەیدا دەھێنان، ئەوەندە پێی بگەشتبایە،} موخەممەر دەلی: لە زوھریم پرسی؟! چۆن پیغەمبەر ﷺ فووی دەکرد و دوایی دەستی بە جەستە خۆی دا دەھێنا؟ گوێ: فووی دەکردە ھەردوو دەستەکانی، دوایی سوورەتەکانی دەخویندن، ئنجا دەستی بە دەم و چاوی خۆی دا دەھێنا.

لە رێوایەتی دیکەدا ھاتووە: {وَمَا بَلَغَ مِنْ جَسَدِهِ}، ھەر شوینیەک کە دەستی پێی گەشتبایە، لە جەستە دەستی پێی دا دەھێنا.

ئەمەش بەلگەیە لەسەر ئەوە کە ئەو قورئان شیفای جەستەشە، چونکە پیغەمبەر ﷺ دوا ئەوەی ئەو سێ سوورەتە خویندوون، فووی لە دەستی کردووە و، بە دەم و

(١) (المعوذات) (یش سوورەتی: (الإخلاص، الفلق، الناس)، ئەو سێ سوورەتەن کە پیغەمبەری خوا ﷺ عادەتی وابوو ھەموو بەیانان و ئیواران، ئەو سێ سوورەتە خویندوون، کە چۆتە سەر جێگای خەوتن، ئەو سێ سوورەتە خویندوون لە دوو لاپە دەستی داو فووی کردووە و، دوایی ئەوەندە دەستی گەشتووتن لە جەستە، پێیدا ھێناو.

چاۋو جەستەى خۆیدا ھىناۋن، ئىنجا ئەگەر تەنیا حالەتە مەعنەۋىيەكە بوۋايە، پىۋىستى بەۋە نەدەكرد، دەست بە جەستەى خۆیدا بېھىنى و فوو بىكات.

(۳) چەند فەرموودەيەكى پىڭخەمبەرى خوا دەربارەى سوود بەخش بوۋنى دوعا لە پروۋى ماددىى و مەعنەۋىيەو:

(أ) - پىڭخەمبەرى خوا ﷺ دەفەرموئ: {إِذَا فَرَغَ أَحَدُكُمْ فِي النَّوْمِ، فَلْيَقُلْ: أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ غَضَبِهِ وَعِقَابِهِ وَشَرِّ عِبَادِهِ، وَمِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ، وَأَنْ يَحْضُرُونَ، فَإِنَّهَا لَنْ تَضُرَّهُ} (أخرجه ابن أبي شيبة: ۲۹۶۲۱، والترمذي: ۳۵۲۸، وَحَسَنَهُ الْأَلْبَانِي).

واتە: ئەگەر يەكەك لە ئىۋە لە خەۋىدا، پاچلەكى و ترسا، با بلى: پەنا بە وشە تەۋاۋەكانى خوا دەگرم، {ناۋە تەۋاۋەكانى خوا، زۆربەى زانايان دەلىن: (كلمات) لىرەدا مەبەست پىنى ناۋەكان (أسماء)ە، چونكە ھەر ناۋىكى خوا وشەيەكە، دەشگونجى مەبەست لە (كلمات اللہ) وشەكانى خوا بى كە قورئانە، لە توۋرەيى خوا و لە خراپ سزادانى خوا و، لە خراپە و زىانى شەيتانەكان و، لە شەپ و خراپەى ئەۋەكە لە لام ئامادە بىن [و، بتوانن زەفەرم پى بىن].

(ب) - پىڭخەمبەر ﷺ فەرموۋىەتى: {لَا بَأْسَ بِالرُّقَى مَا لَمْ يَكُنْ فِيهِ شِرْكٌ} (أخرجه مسلم: ۲۲۰۰، وأبو داود: ۳۸۸۶، وابن حبان: ۶۰۹۴، والحاكم: ۷۴۸۵).

واتە: ھەر دوعايەك بخوینى [بۆ چارەسەرى نەخۆشییەك، چ جەستەيى چ پروۋى] ئاسايیە، مادام ھاۋبەشدانانى تىدانەبى.

(ج) - {عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، يَقُولُ: لَدَعْتُ رَجُلًا مِمَّا عَقُرَبَ، وَنَحْنُ جُلُوسٌ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، فَقَالَ: رَجُلٌ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَرَقِي؟ قَالَ: مَنْ اسْتَطَاعَ مِنْكُمْ أَنْ يَنْفَعَ أَخَاهُ فَلْيَفْعَلْ} (أخرجه مسلم: ۲۱۹۹).

واتە: جابىرى كوپرى عەبدوللا (خوا لە خوۋى و بابى پاڙى بى) دەلىن: دوو پىشك بە پىۋىكى ۋەدا، ئىمەش لە خزمەت پىڭخەمبەرى خوا ﷺ دانىشتبوۋىن، پىۋىك گوتى: ئەى پىڭخەمبەرى خوا! ﷺ دوعاى بۆ بىكەم؟ فەرموۋى: ھەر كامىك لە ئىۋە دەتوانى سوود بە براپەكەى خوۋى بگەيەنى، با بىكات، {واتە: ئەگەر دوعايەكى خىر دەزانى، يان بە ھەر شىۋەيەك لە شىۋەكان}.

چەمکی وشە (رُقِیَّة):

دەگوتری: (رَقَى الْمَرِیضَ وَنَحَوَهُ یَرْقِیهِ، رُقِیًّا، وَرُقِیًّا، رُقِیَّةً، عَوْدَةً، یَقَالُ: بِسْمِ اللّٰهِ اَرْقِیْكَ وَاللّٰهُ یَشْفِیْكَ، وَالرَّاقِی صَانِعُ الرُقِیَّةِ، وَصَاحِبُ الرُّقْی، وَجَمْعُ الرَّاقِی: رُقَاةٌ، وَهِيَ رَاقِیَةٌ وَالْجَمْعُ رَوَاقٌ، وَهِيَ رَاقِیَةٌ وَالتَّاءُ لِلْمُبَالَغَةِ) ^(۱).

واتە: (رَقَى الْمَرِیضَ وَنَحَوَهُ)، واتە: شیوەی نەخۆشیی {بۆ ئەموانە: کەسێ کە فێدارە، یان کەسێک کە جند چۆتە نێو جەستەییەو (یَرْقِیهِ، رُقِیًّا، وَرُقِیًّا، وَرُقِیَّةً، عَوْدَةً)، واتە: پەنای پێ بە خوا برد، پەنای پێ گرت بە خوا ﷻ، دەگوتری: (بِسْمِ اللّٰهِ اَرْقِیْكَ وَاللّٰهُ یَشْفِیْكَ) بە ناوی خوا دوعات بۆ دەکەم و، خواش چاکت بکاتەو، (راقی) کەسێکە کە (رُقِیَّة) دەکات، خاوەنی (رُقِیَّة) و (راقی) کۆیەکە (رُقَاة)ە، بەلام ئەگەر ئەوێ دووا دەکات ئافرەت بێ پێی دەگوتری: (راقیة) و بە (رواق) کۆدەکرێتەو، دەشگوتری: (هی راقیة)، واتە: ئەو زۆر دووا دەکات (ت)یە کە بوو زێدەر پۆییکردنە.

ئیشکالێک و وەلامەکی:

لێرەدا ئیشکالێک دێتە پێش ئەوێش ئەوێه کە لە هەندیک فەرمووداندا هاتو، یان لە هەندیک شوێنەواردا کە حوکمی فەرموودەیان هەیه، کە دەبێ پێغەمبەری خوا ﷺ پێگویی کردبێ لە نوشتە و دووا، بۆ وێنە:

أ - {رَأَى ابْنُ مَسْعُودٍ ﷺ، عَلَى أُمِّ وَلَدِهِ قَيْمَةً مَّرْبُوطَةً، فَجَبَذَهَا جَبْذًا شَدِيدًا فَقَطَعَهَا، وَقَالَ: إِنَّ آلَ ابْنِ مَسْعُودٍ لِأَعْنِيَاءَ عَنِ الشَّرِّ، ثُمَّ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: إِنَّ التَّمَاتِمَ وَالرُّقَى وَالتَّوَلَةَ مِنَ الشَّرِّ، قِيلَ: وَمَا التَّوَلَةُ؟ قَالَ: مَا تَحَبَّبْتَ بِهِ لِرَوْحِهَا} (أخرجه أبو داود: ۳۸۸۳، وابن ماجه: ۳۵۳۰، وابن حبان: ۶۰۹۰، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِي).

واتە: عەبدوللای کوری مەسعوود ﷺ نووشتەیه کی هەلواسراوی بە کەنیزە کە کە ی خۆیەو (بِئَنِي، {أُمِّ وَلَدِهِ} دایکی پۆلە کە ی، دیارە کەنیزە کی بوو)، زۆر بە توندیی پراکیشا و پچراندی و گوئی: مائی ئینو مەسعوود بێ نیازن لە شیرک، دوا یی گوئی: گویم لە پێغەمبەری خوا بوو ﷺ دەیفەرموو: تەمیمە کان و پوقیە کان و تیوە لە کان لە شیرکن.

(تَمَاتِم) کۆی (تیممە) یە، دوایە کە کە بنووسرێتەو هەلواسری، (رُقَى) کۆی (رُقِیَّة) یە، دوایە کە بخویندری، جیاوازییە کە یان ئەوێه ئەگەر بخویندری، پێی دەگوتری: (رُقِیَّة)،

(۱) الْمُعْجَمُ الْوَسِيطُ، ص ۳۶۷.

ته گهر بنووسری و هه لئواسری پپی ده گوتری: {تمیمة}، گوترا: {تولة} چییه؟ پیغه مبه ر ﷺ
 فهرمووی^(۱): ئه وهیه که ئافرهت خوئی پی له لای میرده که ی خوشه ویست بکات، واته:
 ئه و دو عایه ی ئافرت بیکات {که به زویری وایه له لای جادوو گهره کان و فالچییه کان
 ده کری} بو ئه وهی له لای میردی خوشه ویست بی.

ب - ههروه ها له و باره وه ئه م ده قه ش ههیه، که پیغه مبه ر ﷺ فهرموویه تی: {مَنْ عَلَّقَ تَمِيمَةً،
 فَلَا أَتَمَّ اللَّهُ لَهُ، وَمَنْ عَلَّقَ وَدْعَةً، فَلَا وَدَعَ اللَّهُ لَهُ} (أخرجه أحمد: ۱۷۴۴۰، والحاكم: ۷۵۰۱، وقال: صحيح
 الإسناد).

{قَالَ: الْخَلِيلُ بْنُ أَحْمَدَ: التَّمِيمَةُ: فَلَادَةٌ فِيهَا عُوْدٌ، وَالْوَدْعَةُ: خَرْزٌ}.

واته: پیغه مبه ر ﷺ فهرموویه تی: هه ر که سیك نوشته یه که هه لئواسی {که به حساب
 بو ته واو کردنه} خوا کاره که ی ته واو نه کات و، هه ر که سیك (ودعة) یه که هه لئواسی،
 خوا سه لامه تی نه کات.

خه لیلی کوری ته حمه دی فه پراهی دی گوتوو یه تی: {تمیمة} ملوانکه یه که دو عای تیدا
 نووسرابی، بو ئه وهی ئینسان بیاری زری، (ودعة) ش بریتیه: له ملوانکه یه که که مورو وه کان
 به حساب له دژی چاو وزار حه سه د به کار دین.

ئنجایه کیک بو ی ههیه، بلی: ئه م فهرمایه شتانه و، ئه و شوینه واران ه پیچه وان ه ی ئه وهن،
 که ئیمه گوته مان!!

وه لامه که ئه وهیه: وهك (القرطبي) له ته فسیره که یدا^(۲) ده لی: {هَذَا كُلُّهُ تَحْذِيرٌ مِّمَّا كَانَ
 أَهْلُ الْجَاهِلِيَّةِ يَصْنَعُونَهُ، مِنْ تَعْلِيْقِ التَّمَائِمِ وَالْقَلَائِدِ، وَيَطْنُونَ أَنَّهَا تَقِيهِمْ وَتَصْرِفُ عَنْهُمْ الْبَلَاءَ،
 وَذَلِكَ لَا يَصْرِفُهُ إِلَّا اللَّهُ تَعَالَى}.

واته: ئه وه هه مووی وریا کردنه وهیه له وه که خه لی سه رده می نه فامی ده یان کرد،
 که نوو شته کان یان به خو یانه وه هه لده واسی و، ملوانکه کان یان هه لده واسی و، بیان و ابو و:
 ئه و نو شته و ملوانکه ده یان پاریزن و، به لایان لی لاده دن، له حالیک دا که به لا ته نیا
 خوی بهرز لایده دات.

(۱) ده شگونجی ئه و پرسیار و وه لامه له گه ل (عبدالله بن مسعود) دا کرابی.

(۲) ج ۱۰، ص ۲۶۵.

واته: له بهرتهوه پيغه مبهري خوا ﷺ ته وستانه ی قه دهغه کردوون، چونكه خه لکه كه پييان وابوو: تهو نوو شته و ملوانكهيه، يا خود تهو شته كه به خو يانی هه لده واسن، به لایه كه لاده دات، نهك خوا ﷺ تهو شته بكات به هو كاریك و به لایه كه لابادت.

به لام من پيم وايه كه له سه رده می نه فاميدا و ئيستاش هه ر كه سيك نوشته يهك، يان ملوانكهيهك، يان شتيك كه به لگه يهكي شهريي له سه ر نه بي بو فلان شته باش بي به كار بهيني، بيگومان تهويه كه پيغه مبهري خوا ﷺ قه دهغه ی کردوه، به تايهت:

يهك: تهوانه ی كه هه ندی جار شت دهنووسن، كه مه فهوم نيه و مانا كه ی ديار نيه، يا خود هه ندیك ژماره و ئاماژه و هي ل دهنووسن.

دوو: يا خود هه ندیك ناو و وشه دهنووسن، كه نازاندری چين؟! يان وشه ی عه ربه ی نين، يان به پيتي عه ربه ی دهنووسين، به لام مانا كه يان به عه ربه ی زانراو نيه، يا خود به كوردی زانراو نيه.

سی: يا خود شانتيك كه پشت ته ستور نين به هيچ به لگه يهكي شهريي و عه قلی و هه ندیك كه س به كاريان دهيني: وهك مت و مورو و، نالی گویدريژ، يان نالی ته سپ، قوچی ئاژه ل، يا خود جو ره ده زوويهك كه له ده ستیانی ده ئالين، يا خود له سه ر گوړی پياو چاكیك، په رويهك، يان به ردوو چكه يهك ديئن.

تهوانه به ته ئكيد قه دهغه كراون و ری ليگيراون و، ته مه جيايه، له وه كه ئايه تيكي خوا ی په روه ردگار، يا خود فه رمایشتيكي پيغه مبه ر ﷺ، بو چاره سه ري نه خوشيه كي ديار يي كراو، به كار بهينري، ته وه شتيكي ره وايه.

هه لبه ته ليره دا ده بي ته وه ش بزاني: ئايا دروسته تهو دوعايه ی كه ده كرئ بشنووسري، پاشان هه ليش بواسري؟ لهو باره وه را جياي له نيوان زاناياندا هه يه، بو وي نه: گيردرا وه ته وه له عه بدوللای كور ي عه مري كور ي عاص (خوا له خو ی و باي رازی بي)، كه منداله كانی، ته وه ی زانيای فيري ده كرد، ته م دوعايه بل ي:

{أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّةِ، مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ وَهَامَّةٍ، وَمِنْ كُلِّ غَائِبٍ لَامَّةٍ} (أخرجه البخاري: ٣١٩١، والترمذي: ٢٠٦٠، وابن ماجه: ٢٥٣٥)، ته وه ی نه شيزانيبايه فير بي، بو ي دهنووس ي پي ي هه لده واسي.

ئنجا هه ندیك له زانايان ته وه ده كه نه به لگه له سه ر ته وه كه دروسته دوعا بنووسري و هه لبواسري، كه به كوردی پي ي ده لين: نوو شته و، به عه ربه ی پي ي ده لين: (قيمه) واته:

کاتیک که نووسراو هه لواسرا، ئه و جار پێی ده لێن: (قیمه)، ئه گهرنا، ئه گهر هه ر دوعا بێ بخویندری، پێی ده گوتری: (رقیه).

بو خۆم پیم وایه: لای دووربینی و، سه لامه تی زیاتر له وه دایه که ئینسان دوعا نه نووسی و، ته نیا ئیکتیفا بکات به خویندن، به تایبه تی له سه ر ئاو، یان له سه ر خودی نه خۆشه که و، ده ستی پێدا بین.

هه لبه ته ئه ویش بو هه موو نه خۆشیک نا، به لکو بو هه ندیک نه خۆشی تایهت، هه روها هه موو ئایه تیکیش نا، به لکو هه ندیک ئایه تی تایهت، یاخود هه ندیک وشه ی تایهت، که پێغه مبه ری خوا ﷺ لێی گیردراونه وه، که بو حاله تیک تایهت به کاری هیناون، له و سنوورده دا پێویسته ئه وه به کار بێ، نه ک به په هایه هه موو قورئان بو هه ر نه خۆشییه ک به کار بین و، هه یج نه خۆشییه کت له بهر عاسی نه بی!! به ته ئکید ئه وه راست نه، چونکه پێغه مبه ر ﷺ ده یوانی بفه رموی: قورئان بخوین بو هه موو نه خۆشییه کان، به لام نه خیر هه م بو خۆشی و هه م هاوه لانی، هه م که سی که نه خۆشی و گرفتیک ته ندروستی هه بووه و هاتوه بو لای، پێنمایه کردوه بو چاره سه ریکی گونجا و، بو وینه: وه ک پێشتر باسمان کرد له ته فسیری سووره تی (النحل) دا که سی که دی بو لای و ده لی: براهه که م سکی ده چی، (په وانه) پێی ده فه رموی: {اسْقِهِ عَسَلًا^(۱)، تاکو چوار جار، واته: نه یفه رموو: بچو فلان سووره ته یان فلان ئایه ته ی له سه ر بخوین.

هه روها پێغه مبه ر ﷺ بو خۆشی خۆی چاره سه ر کردوه له هه ندیک نه خۆشیان و پزیشکیان بو هیناوه، دیسان بو خۆی فه رموویه تی:

{إِنَّ اللَّهَ لَمْ يَنْزِلْ دَاءً، إِلَّا أَنْزَلَ لَهُ شِفَاءً، فَإِذَا أَصَابَ الدَّاءَ بَرِيءٌ بِإِذْنِ اللَّهِ} (أَخْرَجَهُ الْبَخَارِيُّ: ۵۳۵۴، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ).

واته: خوا هه یج ده ردیک دان به زاندوه، مه گه ر چاره سه ریکی بو دابه زاندوه، ئنجا هه رکات ئه و چاره سه ره، گه یشته ئه و نه خۆشییه، به مۆله تی خوا چاک ده بی.

که واته: پێویسته هه ر حاله ته به شیوه ی خۆی چاره سه ر بکری، که سی که برینی له شوینیک ده بی، پێغه مبه ر ﷺ که له جهنگی ئو حوددا کۆلمه ی موباره کی بریندار

(۱) {عَنْ أَبِي سَعِيدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَجُلًا أَتَى النَّبِيَّ ﷺ، فَقَالَ: أَخِي يَشْتَكِي بَطْنَهُ، فَقَالَ: اسْقِهِ عَسَلًا، ثُمَّ أَتَى الثَّانِيَةَ، فَقَالَ: اسْقِهِ عَسَلًا، ثُمَّ أَتَاهُ الثَّالِثَةَ، فَقَالَ: اسْقِهِ عَسَلًا، ثُمَّ أَتَاهُ، فَقَالَ: فَعَلْتُ، فَقَالَ: صَدَقَ اللَّهُ وَكَذَّبَ بَطْنُ أَخِيكَ، اسْقِهِ عَسَلًا فَسَقَاهُ، فَبَرَأَ} أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۱۱۸۸۹، وَابْنُ خَرَّازٍ بِرَقْم ۵۳۶۰.

بوو، ددانى شكاو، خويىنى لەبەر پۇشتو، فاتىمەي كچى و عەلى ئامۇزاي (خوا لىيان پازى بى) حەسىريان سووتاندو و خۇلەمىشەكەيان خستۇتە سەر برىنەكەي، بو تەوھى خويىنەكەي بوەستى^(۱)، نەيفەرموو: فلان ئايەتى بەسەردا بخويىن، ھەروھە زور حالەتى دىكەي نەخوشىي كە پىغەمبەر ﷺ بەسەرى ھاتوون، بويان باسكردوھ كە فلان شتە چارەسەرە، بەكارى ھىناو.

(ابن القيم) كىتەبىكى ھەيە بە ناوى (الطَّبُّ النَّبَوِي) تىيدا ھاتوھ كە لەوئى دا پىغەمبەر ﷺ زور شتى پىشنيار كىردوھ لە جورەكانى خواردن، لە جورەكانى ميوھ، لەو شتانەي كە خواي شىفا بەخش، دروستى كىردوون، فەرموويەتى: ئەو شتە بو فلان نەخوشىيە، باشە، ئەو چارەسەرە بو فلان دەردە بەكارىن.

(۱) وەك لە (صحيح البخاري)دا ھاتوھ: ۵۳۹۰.

مەسەلە ی دووهم:

خوا فەرموویەتی: هەر کاتیەک چاکەمان لەگەڵ مەرووفی بێ پروادا کرد، پشت هەڵدەکات و لاتەنیشتی دوور دەخاتەوێ و، هەرکاتیش خراپە و زیانی تووش بوو، زۆر ناوومێدو بێ هیوا یە:

خوا دەفرموی: ﴿وَإِذَا أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ أَعْرَضَ وَنَسَّ بِجَانِبِهِ وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ كَانَ يَئُوسًا ۝٨٣﴾

شیکردنەوی ئەم ئایەتە، لە سێ بڕگەدا:

(١)- ﴿وَإِذَا أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ﴾، هەر کاتیەک چاکەمان لەگەڵ مەرووفدا کرد.

(الْإِنْعَامُ: إِعْطَاءُ النِّعْمَةِ)، (إِنْعَام) بڕیتێە لە پێبەخشینی چاکە.

﴿الْإِنْسَانِ﴾، (التَّعْرِيفُ فِي الْإِنْسَانِ تَعْرِيفُ الْجَنَسِ، وَهُوَ يُفِيدُ الْإِسْتِغْرَاقَ، لَكِنَّهُ اسْتِغْرَاقٌ عَرَفِيٌّ)، (ال) ی سەر (الإنسان) بۆ ناساندنە، مەبەستیش لێرەدا (جنس)ە، واتە: تێکرای مەرووف، هەمووی دەگرێتەو، بەلام دەزانین کە لێرەدا مەبەست هەموو پێگرتنەوێ باو، واتە: ئەو ئینسانانە کە باون بەو شیوەیە بن، کە ئینسانە بێ پروایەکانی پوژگاری پێغەمبەر ﷺ، بوون و، هی ئیستاش هەر وان و، لە کاتی (هات)دا لە خۆبایی دەبن و، لە کەوڵی خۆیان دەردەچن.

(٢)- ﴿أَعْرَضَ وَنَسَّ بِجَانِبِهِ﴾، پشت هەڵدەکاو تەنیشتی خۆی دوور دەخاتەوێ.

﴿وَنَسَّ﴾، خۆی نراویشتەو: (وَنَاءٌ)، (نَاءٌ)، واتە: (بَعْدَ) یان (أَبْعَدَ)، (نَسَّ بِجَانِبِهِ)، (النَّاسِ: الْبُعْدُ، وَالْجَانِبُ: الْجَنْبُ، وَهُوَ الْجِهَةُ مِنَ الْجَسَدِ الَّتِي فِيهَا الْيَدُ)، (جَانِب) یانی: تەنیشتی، کە لەکە، ئەو لایەییە لە جەستە، کە دەستی دەکەوێتی، ئینسان راست و چەپ (يَمِينٌ وَ يَسَارٌ) ی هەن، هەر وەک پێش و دوا (أمام و وراء) یشی هەن.

کە دەفرموی: ﴿أَعْرَضَ﴾، واتە: پشتی هەڵکرد، ﴿وَنَسَّ بِجَانِبِهِ﴾، تەنیشتی خۆی دوورخستەو: ﴿أَعْرَضَ وَنَسَّ بِجَانِبِهِ﴾، (أَي: بَعْدَ مُصَاحِبًا لِجَانِبِهِ، أَي: مُبْعَدًا جَانِبَهُ، وَالْبُعْدُ بِالْجَانِبِ مَثِيلُ الْإِجْفَالِ عَنِ الشَّيْءِ)، واتە: پرووی وە چەرخاند و، پشتی هەڵکرد، تەنیشتی

خۆشی وه دوورخست، واتە: دوورکەوتەوه له گەڵ تەنیشته که ی دا، یاخود تەنیشتی خۆشی وه دوورخست، که ئەمە ویناکردنە بۆ سڵەمینەوهی مەرۆف و دوورکەوتنەوهی له شتیەک.

پسپۆرانی زمان گوتوو یانە: (وَحُذِفَ مُتَعَلِّقٌ ﴿١﴾ **أَعْرَضَ وَنَا** ﴿٢﴾، لِدَلَالَةِ الْمَقَامِ عَلَيْهِ، أَي: **أَعْرَضَ** عَنَّا، وَأَجْفَلَ مِنَّا، أَي: مِنْ عِبَادَتِنَا وَأَمْرِنَا وَنَهْيِنَا)، واتە: ئەوهی که وشەیی **﴿أَعْرَضَ﴾** و **﴿وَنَا﴾**، پێوهی پە یوهستن، قرتینراوه، چونکە مه قام و سیاق ده یگه یه نی، واتە: پشتی له ئیمه کرد و له ئیمه سڵەمیه وه، یانی: له به ندایه تی کردن بۆ ئیمه وه، له فهرمانی ئیمه وه، له قه دهغه کردنی ئیمه.

٣- ﴿وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ رَانَ يَتُوسًا﴾، ئەگەر زیان و خراپه یه کیشی تووش بوو، زۆر نا ئومید، واتە: وا چاوه پێ مه که که ئەگەر چاکه مان له گەڵدا کرد، له خۆبایی بی، پیت وابێ ئەگەر دوا ی تووشی زیان و ناره حه تی بی، عیبه تی لیوه ربگری و بگه رپێته وه بۆ لای خوا، به لکو ئەوکاته ش زۆر نا ئومید ده بی، هه م به (هات) له خۆبایی ده بی، هه م به (نه هات) ده ستی هه م له پچکان ده برێ و، تووشی نا ئومیدی و بی هیوا یی ده بی، به پێچه وانە ی ئینسانی ئیمانداره وه، ئینسانی ئیماندار له حاله تی هاتدا، له حاله تی خوشییدا، سوپاسگوزاری ده کات و، له حاله تی ناره حه تی دا، خۆپاگری ده کات.

The banner is a horizontal strip with a light blue background and orange borders. In the center is a circular portrait of a man with a beard and a white turban. To the left of the portrait, there is a Facebook icon with the text 'AliBapir' and a red YouTube icon with the text 'AliBapir'. Below these are QR codes for 'AliBapir' and 'AliBapir'. To the right of the portrait, there is a Facebook icon with the text 'AliBapir' and a red YouTube icon with the text 'AliBapir'. Below these are QR codes for 'AliBapir' and 'AliBapir'. The banner also includes the website address 'www.alibapir.net' and the text 'AliBapir' in various fonts and colors.

مهسه لهی سییه م:

خوا فهرموویه تی: بلئی: ههر که سه به پیی سروشت و هه لکه وته و پیکهاته ی خوئی
کارده کات و، پهروه ردگار یشتان زاناره به و که سه ی پیی راستره:

خوا ده فهرموئی: ﴿قُلْ كُلُّ يَعْمَلْ عَلَى شَاكِلَتِهِ فَرَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَنْ هُوَ أَهْدَى سَبِيلًا﴾ (۸۴)

شیکردنه وی ئه م ئایه ته، له سی برکه دا:

(۱) - ﴿قُلْ كُلُّ﴾، بلئی: ههر کامیکیان.

{(التنوين) في ﴿كُلُّ﴾، (عَوِضَ عَنِ الْمُضَافِ إِلَيْهِ، أَي: كُلُّ أَحَدٍ مِمَّنْ شَمَلَهُ عُمُومُ قَوْلِهِ: ﴿وَمَنْ كَانَتْ فِي هَذِهِ أَعْمَى فَهُوَ فِي الْآخِرَةِ أَعْمَى﴾، وَعُمُومُ قَوْلِهِ: ﴿وَرَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا﴾، وَعُمُومُ قَوْلِهِ: ﴿وَإِذَا أُنْعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ أَعْرَضَ وَنَأَى بِجَانِبِهِ﴾، ته نوینی سهر ﴿كُلُّ﴾، قهره بووی پال وه لادراوه، واته: (كُلُّ أَحَدٍ)، واته: ههر کامیک، که چه مکی گشتی ته و فهرمایشتانه ی خوا که له ئایه ته کانی پییشی دا فهرمووی: ده یگریته وه: ههر که سی که له م دنیا به دا کویر بی، له دواړو ژیشدا ههر کویره.

یان که ده فهرموئی: ته م قورئانه شیفاو به زه ییه بو برواداران، به لام بو سته مکاران
ههر زیانبارییان زیاد ده کات.

یان که ده فهرموئی: ته گهر چاکه مان له گه ل مرو فدا کرد، پشت هه لده کاو ته نیشتی
خوئی وه دوورده خات.

ههر کامیک له وانه: له برواداران و بیروایان ﴿قُلْ كُلُّ﴾، واته: (كُلُّ أَحَدٍ مِمَّا دُكِّرَ)، ههر کامیک له وانه ی که باسکران.

(۲) - ﴿يَعْمَلْ عَلَى شَاكِلَتِهِ﴾، به پیی سروشت و ریپازو هه لکه وته ی خوئی ره فتار ده کات.

(الشَّاكِلَةُ: الطَّرِيقَةُ وَالسَّيْرَةُ الَّتِي اعْتَادَهَا صَاحِبُهَا، وَنَشَأَ عَلَيْهَا، وَأَصْلُ الشَّاكِلَةِ: الطَّرِيقُ، وَهِيَ شُعْبَتُهُ الَّتِي تَتَشَعَّبُ مِنْهَا، (شَاكِلَةً)، به و ریپازو پی و شوینه ده گوتری: که خاوه نه که ی
خووی پیوه گرتوه و له سه ری پیگه یشتوه، ته صلی وشه ی (شاکله) ش، به و لقه رییه
ده گوتری، که له شه قامه پی جیاده بیته وه.

۳- ﴿فَرَبِّكُمْ أَعْلَمُ بِمَنْ هُوَ أَهْدَىٰ سَبِيلًا﴾، په روه د گارتان زاناتره به وه که کي پي راستره، کي پي راستري گرتوه.

نهمه قسه يه کي کوکه ره وديه، که خوا ﷺ فہرموويه تي، تا کو خه لک به گشتي فیر بکات، به تاييه ت پرواداران فیر بکات و، هانيان بدات که هه ولېدهن: خاوه ن سروشتي کي باش بن، بو ته وه ي کرده وه ي باشيشيان هه بي، هه ولېده مه عده نه که ت پاک بي، کرده وه که ت چاک ده بي، نجا ته مه ترساندن و وريا کردنه وه شه، بو هاوبه ش بو خوا دانه ره کان، که تيوه بويه بير کردنه وه ي واهه تان هه يه، چونکه سروشته که تان خراپه، چونکه باره دهروونيه که تان خراپه، گوزه چي تيدابي ته وه ي لي ده پړي، وه ک پيش تريش باسما ن کرد، که واته: به لي مروف مه عده ني چو ن بي، هر به و شيو ش کار ده کات، هر بويه پيوسته نينسان زور کار له سهر جه وه هرو که سایه تي و مه عده ن و ديوي په نهاني خوي بکات، ته گهر بيه وي پواله تي جوان بي، ده بي هه ول بدات: تيوه پوکي ثاوه دان بي، له راستيدا ته وه پووح ي پاک و چاکي مروقه، که کرده وه پواله تيه کاني چاک ده کات.

خوا به لوتف و که په مي خوي تيمه له و که سانه بگيري که سهرکه وتوو ده بن، ناخي خويان پاک و چاک بکه ن، چونکه ناخي تيمه جي گاي سهرنجي خوايه، نه ک پواله تمان.

وه ک پيغه مبه ري خوا ﷺ فہرموويه تي: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَنْظُرُ إِلَى صُورِكُمْ وَأَمْوَالِكُمْ، وَلَكِنْ يَنْظُرُ إِلَى قُلُوبِكُمْ وَأَعْمَالِكُمْ﴾ (أَخْرَجَهُ مُسْلِم: ۲۵۶۴).

واته: به دلنيايي خوا ته ماشاي ديمه ن و مال و سامانه کانتان ناکات، به لکو ته ماشاي دل ه کان و کرده وه کانتان ده کات.

جي سهرنجي خوا: دل ه، ديش سهرچاوه ي کرده وه کانه، ته گهر دل ه که پاک و چاک بي، به ته تکيد کرده وه کانيش پيک و راست و شه رعي ده بن.

مەسەلەى چوارەم:

خو بە پىغەمبەرى فەرمووه ﷺ: لە بارەى ڕووحەو پرسیارت لێدەكەن، بلى: ڕووح لە كارو فەرمانى پەرورەدگارمەو، كەمىكيش نەبى زانىارىيتان پىنەدراوه:

خو دەفەرموى: ﴿وَسْئَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا﴾

شیکردنەوێ ئەم ئایەتە، لە سى برگەدا:

(۱)- ﴿وَسْئَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ﴾، لە بارەى ڕووح (گیان)ەو پرسیارت لێدەكەن.

بىگومان پرسیاریان لێکردووە دەربارەى: چىهت و جەوھەرى ڕووح كە چىه؟! ناخى مرۆڤ؟ ھەموو مرۆڤك ھەست دەكات كە جەستەىھەكى ھەيە و شتىكى دىكەى پەنھانىشى ھەيە، جگە لەو جەستەىھە.

(۲)- ﴿قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي﴾، بلى: ڕووح لە كارى پەرورەدگارمە.

وشەى (أمر) لێرەدا: (الأمر: إمّا مُرَادِفٌ لِلشَّيْءِ، أَيْ: الشَّيْءُ الْعَظِيمُ الَّذِي هُوَ لِه، أَوْ الْمُرَادُ الأَمْرُ التَّكْوِينِي)، وشەى (أمر): یان مەبەست پى شتە، واتە: ئەو شتە مەزنەى كە تەنیا ھى خوايە، یاخود مەبەست لە وشەى (أمر)، فەرمانى ھێنانەدێ (تكوینی)یە، واتە: ڕووح بە فەرمانى راستەوخۆى خوا ﷻ ھاتۆتە دى، عالاھى (خَلْق) ئەو شتانەن كە خوا پلە پلە دروستیان دەكات، بەلام عالاھى (أمر) ئەو شتانەن كە خوا راستەوخۆ دروستیان دەكات.

(۳)- ﴿وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا﴾، كەمىكيش نەبى زانىارىيتان پىنەدراوه.

تایا لێرەدا دویندراوھەكان كین؟ ﴿وَمَا أُوتِيتُمْ﴾، ئەم (م)ى سەر (أُوتِيتُمْ)، كە پاناوى كۆى دوینراوھ، مەبەست پى كین؟ زانایان زۆریان قسە لەو بارەوھە كردوھ، بەلام پىم وایە مەبەست تىكراى مرۆڤانە، چونكە: دەگونجى لەو بارەوھە چوار ڕاو بۆچوون ھەبن:

أ/ دەگونجى ھاوبەش بۆ خوا دانەرەكان بن.

ب/ دەگونجى جوولەكەكان بن، وەك لە ھۆى ھاتنە خوارەوہكەى دا باسماں كړد.

ج/ دەگونجى پرواداران بن.

د/ دەشگونجى ھەموو مروّفەكان بن.

كە من ئەوہى چوارەمم پى پاسترە، بە تەككيد ھەم ھاوبەش بو خوا دانەرەكان و، ھەم جوولەكەو نەصرانيەكان و، خاوەن كتيبەكان بە گشتى و، ھەم پرواداران و، تىكپراى مروّفەكانىش، كەمىك نەبى زانياريان پى نەدراوہ، واتە: زانياريەكى كەميان پىدراوہ، لە چاو ئەو ھەموو نەپنيانەى لە گەردوون دا ھەن، گەردوونى بىنراو و نەبىنراو، وەك خوا دەفەرموى: ﴿فَلَا أَقْسِمُ بِمَا تُبْصِرُونَ ﴿٣٨﴾ وَمَا لَا تُبْصِرُونَ ﴿٣٩﴾﴾ الحاقە، وانيە (وەك دەلین ئەى بىرواينە!) سویند دەخۆم بەوہى كە دەيىنن و بەوہش كە نايىنن، يان وەك دەفەرموى: ﴿عَلِيمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ ﴿٧٣﴾﴾ الأنعام، زانای پەنھان و ئاشكرا.

ئىجا بە نىسبەت زانيارىى خواوہ و، بە بەراورد لەگەل زانيارىى خوادا، بە تەككيد ئىمە زانياريەكى كەممان پىدراوہ و، ئەمەش ئاماژەيە بەوہ كە: ئىوہ بەو زانياريە كەمە، ئەگەر دەركى چىيەت و جەوہەرى پرووحتان نەكرد، مەچن نكوولى لە بوونى پرووحت بكن، چونكە زانياريەكەتان ھىندە نيە، ھەموو شتىكى پى بزائن، ھەموو نەپنيەكانى پى بزائن و، ھەموو مەتەلەكانى گەردوونى پى حەل بكن، ئىجا ياسايەكى لۆژىكىى و (منطقي) يە: (إِنَّ عَدَمَ الْعِلْمِ لَا يَسْتَلْزِمُ عَدَمَ الْعَدَمِ)، واتە: زانيارىى نەبوون بە شتىك، بەلگە نيە لەسەر نەبوونى ئەو شتە، نەبوونى زانيارىى بە شتىك، نابى بکړيټە بەلگەى، يان بکړيټە زانيارىى، لەسەر ئەوہى كە ئەو شتە نيە، زورشت ھەيە تۆ نايزانى، بەلام ھەشە.

کورتە باسیک لە بارەی ڕووحەو

ئەم کورتە باسە لە پینچ برگەدا دەخەینە ڕوو:

یەكەم: مانای وشەی ڕووح لە قورئانی دا؟

دووهم: ڕووح چییەو چۆنە؟

سییەم: ئایا لیکۆلینەو لە بارەی ڕووحەو، پێییداو، یاخود پێی لێگراو؟

چوارەم: بەلگەکانی ڕەوایی لیکۆلینەو لەبارەی ڕووحەو.

پینجەم: پینچ هەلۆستە ڕۆشنکەرەو لەبارەی ڕووحەو.

برگەی یەكەم: وشەی ڕووح، بە لای كەمەو، بە پینچ واتایان هاتو، بە پێی سەرنجدانی من:

(١) - ڕووحی مەرۆف، وەك لە سوورەتی (الحجر) ئایەتی (٢٩) دا هاتو، خوا دەفەرمو: ﴿وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي﴾. واتە: لەو ڕووحە (كە دروستكراوی تاییهتی خۆمە) فووم بە بەردا كرد، كە مەبەست پێی جەستە ئادەمە عليه السلام كەواتە: ڕووح مەبەست پێی ئەو شتە مەعنەوییەكە كە لە مەرۆفدا هەیه، جگە لە جەستەكە، جەستەكە ئێوە بەرهەستە، بەلام ڕووحەكە، شتیکی نابەرەهەستەو، بە پینچ هەستەكان دەرك ناكړی.

(٢) - وشەی ڕووح، وەك ناو بۆ جیبریل، یان وەك سیفەت بەكارهاتو، وەك لە سوورەتی (النبا) ئایەتی (٣٨) دا، دەفەرمو: ﴿يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلَائِكَةُ صَفًّا﴾. واتە: ئەو ڕۆژی كە ڕووح و فریشتەكان بە پرێز دەوێستن، كە بە تەككید مەبەست لە ڕووح: جبریلە، چونكە لە سوورەتی (الشعراء) دا، خوا دەفەرمو: ﴿نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ﴾. واتە: ڕووحی ئەمین دایەزاندۆتە سەر دلی تۆ، هەرۆهە (روح القدس) یش هەر كراوە بە ناو، یان نازناو بۆ جبریل: ﴿قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ مِنْ رَبِّكَ﴾ النحل - ١٠٢ - كەواتە: مانای دووهمی وشەی ڕووح لە قورئاندا، بریتیە لە جبریل.

(٣) - وشەی ڕووح، بەكارهێناو بۆ عیسا عليه السلام، وەك خوا لە سوورەتی (النساء) ئایەتی (١٧١) دا، دەفەرمو: ﴿إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ اللَّهِ وَكَلِمَتُهُ أَلْقَاهَا إِلَى مَرْيَمَ﴾

رُوحٌ مِّنْهُ، واتە: بێگومان مەسیح، عیسی کۆری مەریەم، پەوانە کراوی خواپە و شە ی خواپە فری داوە بۆ مەریەم و ڕووحیک بوو لە لایەن خۆپەو {یا: ڕووحیک تایبەت بوو لە لایەن خۆی پەرەدراوە، کە خراوەتە ئێو مندالدانی مەریەم}.

(٤)- وشە ڕووح بە کارهاتووە بۆ قورئان، لە سوورەتی (الشوری) ئایەتی (٥٢)دا، خۆی پەرەدراو دەفەرمۆی: **وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِّنْ أَمْرِنَا**، واتە: ئاوا بەو شیوەیە {کە پیشتر وەحیمان بۆ پیغەمبەرمان ناردووە} ڕووحیکشمان بە فەرمانی خۆمان بۆ لای تۆ سڕوشت کردووە {کە بە تەئکید مەبەست لە ڕووح، لێرەدا: قورئانە}.

(٥)- وشە ڕووح، بریتیه لە پشتگیری کردنی تایبەتی خۆی بەرز، بۆ ڕواداران، وەك لە سوورەتی (المجادلة) ئایەتی (٢٢)دا هاتووە، خوا دەفەرمۆی: **﴿أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُم بِرُوحٍ مِّنْهُ﴾**، واتە: ئەوانە کەسانیکن، خوا ئیمانی لە دلایان دا چەسپاندووە، [﴿كَتَبَ﴾] یا: تۆماری کردووە و چەسپاندوویەتی، ئەسلی واتای: ﴿كَتَبَ﴾: نووسی، بەلام شتیک کە بنووسری، تۆمار دەکری و دەچەسپینری [﴿وَأَيَّدَهُم بِرُوحٍ مِّنْهُ﴾]، بە ڕووحیک تایبەت لە لایەن خۆپەووەش، پشتگیری کردوون، کەواتە: (بِرُوحٍ مِّنْهُ) یا: (تأييدٍ مِنْهُ)، کەواتە: پشتگیری کردنی تایبەتی خوا، بۆ ئیماندارانیش، بە ڕووح ناوبراو.

برگە ی دووهم: ڕووح چییە و چۆنە؟

لەم برگەیدا ئیمە مەبەستمان ئەوەیە کە زانیان لەو بارەو چۆنیان قسە کردووە؟!

١ - (المعجم الوسيط)^(١) لەو بارەو گوتوویەتی:

(الروح: مَا بِهِ حَيَاةِ النَّفْسِ يَذْكَرُ وَيُؤَنِّثُ، وَالنَّفْسُ، وَالنَّفْسُ، وَالْجَمْعُ أَرْوَاحُ، وَالْقُرْآنُ، وَالْوَحْيُ، وَفِي الْفَلَسَفَةِ: الرُّوحُ مَا يُقَابِلُ الْمَادَّةَ)، واتە: ڕووح شتیکە کە ژیانی نەفسی پێوە بەندە و لە ڕووی زمانی عەرەبییەو: هەم بە {مُذْكَر} دێ {هَذَا رُوحٌ} و هەم بە {مؤنث}یش دێ {هذه رُوحٌ}، وشە ڕووح بە مانای نەفس بە کاردی، بە مانای هەناسەدانیش بە کاردی {بە مانای ژیا و هەناسەدان} و کۆی ڕووح (أرواح)، هەرۆهە ڕووح بە مانای قورئان بە کارهاتووە، بە مانای وەحیش بە کارهاتووە، لە فەلسەفەش دا ڕووح شتیکە لە بەرانبەر ماددە دایە.

مادده ټه و شته يه كه به پيښج ههسته كان دهر كړي، به لام پرووح له دهره وهی بازنه ی پيښج ههسته كانه.

٢ - (ابن القيم) له كتيبى (الروح) دا هيناويه تی: (إِنَّ الرُّوحَ جَوْهَرٌ بَسِيطٌ مُجَرَّدٌ، وَجِسْمٌ نُورَانِيٌّ، مُخَالَفٌ لِطَبِيعِهِ لِلْجِسْمِ الْمَحْسُوسِ، سَارَ فِيهِ سَرَيَانُ الْمَاءِ فِي الْوَرْدِ، لَا يَحْدُثُ إِلَّا مُحْدَثٌ، وَهُوَ قَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿كُنْ فَيَكُونُ﴾ ١١٧ البقرة).^(١)

واته: پرووح بریتیه له جهوهه ریكي ساده ی پرووت و، جیسميكي نوورانيیه، به سروشت له مادده ی به رهه ست جیا یه، پرووح ده چي ته نیو جهسته وه، وهك چو ن ئاو ده چي ته نیو گو ل {ټه و ته پراییه ی كه له نیو گو ليكدا هیه، بونه كهی له گه لی تي كه ل و ئاوي ته یه} پرووح ته نیا به پیدا كړي ك پیدا ده بی، ټه ویش قسه ی خوا ی به رزه كه ده فه رموی: ﴿كُنْ فَيَكُونُ﴾ ١١٧ البقرة، واته: به یه كسه ر ده بی.

(٣ و ٤) - (الغزالي) و (راغب الأصفهاني) یش ئاوا پیناسه ی پرووح ده كهن، ده لين: (الرُّوحُ: لَيْسَ بِجِسْمٍ وَلَا جِسْمَانِيٍّ، مُتَعَلِّقٌ بِالْبَدَنِ، تَعَلَّقَ التَّدْبِيرُ وَالتَّصَرُّفُ)^(٢).

واته: پرووح نه جیسمه و نه جیسماني شیه، به لكو په یوه سته به به دهنه وه، وهك په یوه ست بوونی سه ر په رشتیي كړدن و، هه ل سو وړاندی جهسته.

ليړه دا پيويسته ټه وه بزاني كړي كه زانا پيشووه كان كه باسی (جسم) يان كړدوه، مه به ستیان پي مادده بووه، (جسم) واته: مادده، شتي به رهه ست، (جسماني) واته: شتيكه له مادده دروست ده بی، ټه وان له جياتي وشه ی مادده، وشه ی (جسم) يان به كارهي ناوه، ده بی ټه وه بزاني، (ابن القيم) كه ده لی: (جِسْمٌ نُورَانِيٌّ) واته: پرووحیش حاله تيكي مادديیه، به لام مادده یه كي نوورانيی، واته: جگه له و مادده یه ی كه به پيښج ههسته كان ده زاني، ټه و مادده یه جوړه مادده یه كي دي كه یه، كه به پيښج ههسته كان دهر كړي.

٥ - (محمد الطاهر بن عاشور) له تهفسيره كهی^(٣) خویدا ده لی: (الرُّوحُ: يُطْلَقُ عَلَى الْمَوْجُودِ الْخَفِيِّ الْمُنْتَشِرِ فِي سَائِرِ الْجَسَدِ الْإِنْسَانِيِّ، الَّذِي دَلَّتْ عَلَيْهِ آثَارُهُ مِنَ الْإِدْرَاكِ وَالتَّفَكُّيرِ، وَهُوَ الَّذِي يَتَقَوَّمُ فِي الْجَسَدِ الْإِنْسَانِيِّ حِينَ يَكُونُ جَنِينًا، بَعْدَ أَنْ مَضَى عَلَى نَزُولِ النُّطْفَةِ فِي الرَّحِمِ مِائَةً وَعِشْرُونَ يَوْمًا).

(١) الروح، ابن قيم الجوزية، تحقيق، عصام الدين الصبابي، دار الحديث ٢٠٠٣م، ص ٢٢٧.

(٢) تفسير المنير: ج ٨، ص ١٦٨.

(٣) التحرير والتنوير: ج ١٥، ص ١٩٦.

واتە: ڕووح بە کار دەھێنرێ، بۆ ئەو دروستکراوە پەنھانە، کە بە نێو ھەموو جەستە ی مەزقدا بۆ بووتەو، کە شوێنەوارەکانی بە لگەن لە سەری، شوێنەوارەکانی وەك شت زانین و بیرکردنەو، ڕووح لە جەستە ی مەزقدا پەیدا دەبێ، لە کاتیکدا کە کۆرپە لە یە، دوا ی ئەو ی کە (نطفة) دە چێتە نێو مندالدانی دایکەو و سەدو بیست (١٢٠) ڕۆژی بە سەردا تێ دەپەرن، دوا ی ئەو ڕووح ی بە بەردا دە کرێ.

وہك له سوورەتی (الحجر) ئایەتی (٢٩) دا، خوا دە فەر موی: ﴿فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي﴾، واتە: کاتیک جەستە کە یم پێکخست و لە ڕووح ی خۆم فووم بە بەردا کرد، واتە: ئەو ڕووحەم بە بەردا کرد کە وەك فوویەك چەند بە خێرای ی پەیدا دە بێ و ئەنجام دە درێ، ئاوا بەو شیو یە، ئەو ڕووحە بە خێرای ی دە چێتە نێو جەستە یەو، نەك وەك دروستکراوە ماددیە کان، پلە پلە دروست بێ.

له سوورەتی (الفجر) دا، خوا دە فەر موی: ﴿يَتَابَتُنَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ۖ أَرْجَيْتُ إِلَىٰ رَبِّكَ رَاضِيَةً مُّرْضِيَةً ۖ فَأَدْخِلْنِي فِي عَبْدِي ۖ وَأَدْخِلْنِي جَنَّتِي ۖ﴾، واتە: ئەو نەفس ی ئارامگرتوو! بچۆو نێو بەندە کامەو، تۆ لە خوا پاز یی و خواش لە تۆ پاز ییە. بچۆ نێو بەندە کانم و بچۆ نێو بە ھەشتە کە مەو.

(٦) - دوا قسە لە بارە ی ڕووحەو کە ئایا ڕووح چییەو چۆنە؟! ئەم قسە یە لە (الشوکانی) دەو دینین، ئەویش لە تەفسیرە کە ی خویدا^(١) دە لێ:

(وَقَدْ حَكِيَ بَعْضُ الْمُحَقِّقِينَ: أَنَّ أَقْوَالَ الْمُخْتَلِفِينَ فِي الرُّوحِ بَلَغَتْ إِلَى ثَمَانِيَةِ عَشَرَ وَمِائَةً (١١٨) قَوْلٍ، فَنَظَرُ إِلَى هَذَا الْفُضُولِ الْفَارِغِ، وَالتَّعَبِ الْعَاطِلِ عَنِ النَّفْعِ، بَعْدَ أَنْ عَلِمُوا أَنَّ اللَّهَ سُبْحَانَهُ قَدْ اسْتَأْثَرَ بَعْلَمَهُ، وَلَمْ يُطْلَعْ عَلَيْهِ أَنْبِيَاءُهُ، وَلَا أُذِنَ لَهُمْ بِالسُّؤَالِ عَنْهُ، وَلَا الْبَحْثِ عَنْ حَقِيقَتِهِ، فَضَلَّ عَنْ أَمَمِهِمُ الْمُقْتَدِينَ بِهِمْ).

واتە: ھەندیک لە لیکۆلەرەوان گوتوو یانە: قسە ی ئەوانە کە لە بارە ی ڕووحەو، پێکەو ناکۆک بوون و راجیایان ھەبوو، ژمارە ی قسە کان یان گە یشتۆتە (١١٨) قسە، {واتە: (١١٨) پایان لە بارە ی ناساندنی ڕووحەو، خستوونە ڕوو، ئنجا شەوکانی دە لێ: {تەماشای ئەو ھەموو قسە زیادە بۆشانە بکە و، ئەو ھەموو ماندوو بوونە بێ سوودە و خالی ی لە سوودە، بکە، دوا ی ئەو ی کە زانیویانە خوا زانیاری ی ڕووح ی، تەنیا لای خو ی گداو تەو و، ھیچ

كام له پىڤه مبه رانىشى له حەقىقەتى ڕووح ئاگادار نە کردۆتەوه و مۆلەتیشى پىنە داون که له بارەیهوه بپرسن، یاخود له جەوههرو حەقىقەتەکهى بکۆڵنەوه، چ جاي ئۆممەتەکانیان که شوی نەو پىڤه مبه رانه (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) دەکهون.

هەلبەتە ئەوه ڕای (الشوکانی) ه له تەفسیره کهى خوێ دا ^(١)، ئەو ڕای وایه که هیچ بواری تیدا نیه حەقىقەتى ڕووح بزانی، بەلام ڕای دیکه هیه که له برگهى سییه م و کۆتایی ئەم کورتە لیکۆلینه وه دا، دەربارەى ڕووح، دەرخهینه ڕوو.

برگهى سییه م: ئایا لیکۆلینه وه له بارهى ڕووحه وه، ڕی پێدراوه؟ یان ڕی لیگیراوه؟

(١) - بەشێك له زانیان واتە: كه مینهیهك، وا لهو ئایهته موباره كه تێگه یشتوون، واتە: ئایهتى ژماره (٨٥) ی سوورەتى (الإِسْرَاءُ)، كه دهفرموئى: ﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا﴾.

كه ڕیگره له بهردهم لیکۆلینه وه له بارهى ڕووحه وه، بۆچی؟ دهلێن: چونكه خوا دهفرموویهتى: ﴿قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي﴾، بلێ: ڕووح له كاری {یاخود: له فهرمانی} پهروهردگارمه، واتە: شتیكى تابهته به خواوه ﷻ، ئەوان وای لى تێگه یشتوون، كه واتە: ئیوه ئومیدی ئەوه تان نه بى په ی پى بهن!

ههروهها دوايش كه دهفرموئى: ﴿وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا﴾، ئەندازهیهكى كه مېش نه بى زانیاریتان پى نه دراوه، دهلێن: بهو ئەندازه كه مه زانیاریهش، مروؤف ناتوانى دهركى چیهت و حەقىقەتیهى ڕووح بكات، كه مینهیهك ئەوه رایانه.

(٢) - بهلام ڕای زۆرینه - كه ئەوانیش پێكوايانه به بۆچوونی من و، ڕای ئەوان ڕای راست و بى گرتى و گۆله - ئەوهیه كه ئەو ئایهته موباره كه ئەوه ناگهیهنى، كه لیکۆلینه وه، ڕی لیگیرا و بى له بارهى ڕووحه وه، بهلكو ته نیا ئەوه دهگهیهنى، كه ڕووح له كارو فهرمانی تابهتى خوايه، واتە: جیايه له ماده، جیايه له جهسته.

دوايش كه دهفرموئى: ﴿وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا﴾، ئەوهش باسى واقیعی حاڵى مروؤف دهكات، كه هه م له بارهى ڕووحه وه، هه م له بارهى غهیری ڕووحیشه وه،

مرؤف زانیاریه که ی کهمه، له چاو نهیینه کانی گهر دوون و، له بهرانهر زانیاری بی سنووری خوادا، زانیاری مرؤف زور کهم و گچکهیه، به لام مانای وانیه که بهو زانیاریه کهم و گچکهیه، نه توانی هیچ شتیک بزانی، با نه توانی ماهیهت و چیهتی شته کان بزانی، به لام ده توانی کاله^(۱) پرووشینان بکا و، ده توانی سهردهه ریکیان لیککا.

ئه وهش که پرووح له کاری تاییهتی خوایه، یاخود له فهرمانی تاییهتی خوایه، له سی تاییهت له قورئاندا، خوا ﷻ ئهو راستیهی فهرمووه:

یه کهم: له سوورهتی (الحجر)، که ده فهرموئ: ﴿فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ﴾ (۲۹)، (خوا پروو به فریشته کان ده فهرموئ): واته: ههر کاتی ریکم خست، (واته: جهسته کهیم ریکخست) و له پرووحی خووم فووم به بهردا کرد، (واته: لهو پرووحه ی که تاییهته به خوومهوه، واته: له جینسی مادده نیه، ئهو پرووحه م به شیوهی فووئیک به بهردا کرد) بو ی به کړنووشدا بکهون.

دووهم: ههروه ها هه مان ئایهت و به هه مان بیژه له سوورهتی (ص) ئایهتی (۷۲) شدا، هاتوه.

سینیه: ههروه ها له سوورهتی (السجدة) شدا هاتوه، به لام بهم سیاقه که ده فهرموئ: ﴿الَّذِي أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ وَبَدَأَ خَلْقَ الْإِنْسَانِ مِنْ طِينٍ﴾ (۷) ﴿ثُمَّ جَعَلَ نَسْلَهُ مِنْ سُلَالَةٍ مِّنْ مَّاءٍ مَّهِينٍ﴾ (۸) ﴿ثُمَّ سَوَّاهُ وَنَفَخَ فِيهِ مِنْ رُّوحِي﴾ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴿۹﴾

خوا ﷻ پیناسه ی خو ی ده کات ده فهرموئ: ﴿الَّذِي أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ﴾، خوا ئهو زاتهیه، ئهو کهسهیه، که ههر شتیکی دروستی کردوه، به باشترین شیوه دروستی کردوه و دهستیکی دروستکردنی مرؤفیشی له قورهوه بووه (واته: جهسته که ی له قور بووه (ئاو + گل))، دوا یی وه چه که ی له پوختهیه ک (پاپازنه راویک)، له ئاو یکی به کهم دانراو، گیراوه، دوا یی ریکخستوه، (جهسته که ی ریکخستوه و ئاماده ی کردوه، به که لکی ئه وه بی پرووحی به بهردا بکری) دوا یی له پرووحی خو ی (دروستکراوی تاییهتی خو ی) فووی به بهردا کردوه و بیستن و چاوه کان و عه قله کانی بو داناون، ئیوه که می ک نه بی سوپاسگوزاری (خوا) ناکه ن {یاخود: که می کیش سوپاسگوزاری خوا ناکه ن}.

(۱) کاله پرووشین: نه نجامدانی شتیک به نیوه چلی، به شیوهیه کی سه رکیل و له قه ده رحال.

لیره دا دویندراو به مانای دووه میان، ده بی هاوبه ش بو خوا دانه ر و کافره کان بن، به لام به مانای یه که م: {که می که نه بی سوپاسگوزاری خوا ناکه ن} مه به ست پی کوی مروقه کانه و که مه که یان که سوپاسگوزاری خوا ده که ن، پروادارانن و زورینه که یان که سوپاسگوزاری ناکه ن، بیروایان و هاوبه ش بو خوا دانه رانن.

به پی زانیاری من هم ئایه ته (السجدة - ۹ -)، تاکه شوینه له هه موو قورئاندا، خوا ﷺ باسی ئه وه بکات که دواي ئه وه ی جهسته ی مروقان به گشتی ری که ده خات و ئاماده و سازیان ده کات، که به که لکی ئه وه یین، پروو حیان به به ردا بکا، ئنجا پروو حیان به به ردا ده کات.

شوینه کانی دیکه، ته نیا باسی دروستکردنی ئاده من، که باسی ری که خستنی جهسته که ی و پروو ح به به ردا کردنی ده که ن، به لام ئیره تاکه شوینی که باسی ئه وه بکات، چون خوا ﷺ جهسته ی مروقاتی به گشتی له پوخته یه کی قوری ری که خستوه و، دوايش له و پروو حه که دروستکراوی تاییه تی خو یه تی، فووی به به ردا کردوون.

The banner is divided into two main sections by a central vertical strip. The left section contains the Facebook link 'Alibapir', the YouTube link 'archive.org/details/alibapir', and the website 'www.alibapir.net' with QR codes for Google Play and the App Store. The right section contains the Facebook link 'Alibapir', the YouTube link 'Alibapir', and social media links for Telegram, WhatsApp, and Instagram, also with QR codes. The central strip features a portrait of a man in a turban and the website 'www.alibapir.net' with the text 'www.alibapir.net' and 'www.alibapir.net'.

برگهی چوارهم: به لگه کانی رهوایی لیکۆلینهوه له بارهی رووحهوه:

له تهفسیره کاندای نه مبینیهوه، به لگه لهو بارهوه بهیترینهوه، پهنگه هه شبی و من نه مبینی بی، لهو تهفسیرانه دا که په رزاهومه ته ماشایان بکه م و سه ره نجیان بدهم، نه مبینی.

ئنجای ئیمه چوار به لگان لهو بارهوه، وهك هه وونه دینینهوه:

ده گونجی تهو ئایه تانه، لهو بارهوه به به لگه بهیترینهوه، که سه ره نجدانی رووح و تیوه پامانی و لیکۆلینهوه له بارهیهوه، شتیکی - به لای که مه وه - پرییدراوه، ته گهر فه رمان پیکراویش نه بی:

(۱) - له سوورهقی (الذاریات) دا، که خوا ده فه رموی: ﴿وَفِي الْأَرْضِ آيَاتٌ لِلْمُوقِنِينَ ۝۲۰﴾ وَفِي أَنْفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿۲۱﴾ هه رهوه ها له زهویی دا نیشانه هه، بو پروا پته وان {یاخود: بو زانیاری ته و اووان، (موقنین) کوی (موقن) ه، که سیک زانیاریه کی ههیه، له عقل و دلی دا چه سپاوه، له ره له ری تیدا نیه و گومان و دوو دلی نه ماوه، ده شگونجی مه به ست ئیمانیکي بهو شیوهیه بی، گرنگ ته وهیه خوا ده فه رموی: له زهویی دا نیشانه هه، بو ته وانه ی ته هلی یه قینن} ﴿وَفِي أَنْفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصِرُونَ﴾ هه رهوه ها له خودی خوشتان دا ئایا نابین؟

ئنجای که به ته ئکید (ئایا نابین؟)، مه به ست پی بینینی، عقل و دل، واته: ئایا سه ره نج نادهن و تیوه پانامین؟ یانی: وهك چۆن پیویسته له نیشانه کانی په ره و دیگار ییتی خوا، له زهویی دا، پامین و، سه رنجیان لی بدهین و، لیان بکۆلینهوه، به هه مان شیوه ش خوا فه رمانان پی ده کات، به پرسیار کردنی نکو و لیلی که رانه، یاخود سه ره نه شته که رانه و ده فه رموی: هه رهوه ها له خوشتاندا نیشانه هه، بوچی سه رنج نادهن و پانامین؟ بوچی لی ناکۆلینهوه؟ ئاشکراشه: ﴿وَفِي أَنْفُسِكُمْ﴾ له خو تاندا، هه م جهسته ده گرینهوه، هه م رووحییش ده گرینهوه، چونکه خودی ئیمه هه ردووک پیکهاته سه ره کییه که مان ده گرینهوه، که جهسته یه کی خاکیه، له گه ل رووحیکی خویی، بهو واتیه که خوا ﴿وَفِي﴾ رووحی به شیوهی تایهت دروست کردوه.

(۲) - له سوورهقی (فصلت) دا، خوا ده فه رموی: ﴿سُئِرِيهِمْ ءَايَاتُنَا فِي الْأَفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّىٰ يَبَيِّنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ أَوَّلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ أَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ۝۵۳﴾ واته: له مهو

دوا نیشانه‌کانی خۆمانیان له ئاسۆیه‌کان و، له خودی خۆشیاندا پیشان ده‌دهین، هه‌تا بۆیان ده‌رکه‌وی که هه‌قه، {خوا هه‌قه، یان قورئان هه‌قه} ئایا به‌س نیه‌ بۆ خوا که چاودێر و ئاگاداره به‌سه‌ر هه‌موو شتیکه‌وه؟

(٣)- له سووره‌تی (الطارق) دا، خوا ده‌فه‌رموی: ﴿فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ ۚ خُلِقَ مِنْ مَّاءٍ دَافِقٍ ۖ﴾ (٥) **يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ ۖ** (٧)، واته: با ئینسان سه‌رنج بدات، له چی دروستکراوه! له ئاوێکی ده‌رقوڵیو دروستکراوه، که له نیوان (تیسقانی) پشت و سینگ دێته‌ ده‌ری.

که ده‌فه‌رموی: ﴿فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ ۚ﴾، با ئینسان سه‌رنج بدات، له چی دروستکراوه؟ دوا‌یی که ده‌فه‌رموی: ﴿خُلِقَ مِنْ مَّاءٍ دَافِقٍ﴾، له ئاوێکی ده‌رقوڵاو، که به‌ ته‌کان دێته‌ ده‌ری، مه‌به‌ست پێی ئاوی پیاوو ئافره‌ته، کاتێ ژن و می‌رد پیکه‌وه جووت ده‌بن، ئنجا هه‌ر چه‌نده‌ لێره ته‌نیا باسی جه‌سته‌یه، به‌لام ئه‌مه‌ ئه‌وه ناگه‌یه‌نێ که مروّف بیر له پروو‌حیشی نه‌کاته‌وه.

(٤)- له سووره‌تی (الأعراف) دا، خوا ده‌فه‌رموی: ﴿أَوَلَمْ يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ وَأَنْ عَسَى أَنْ يَكُونَ قَدِ اقْتَرَبَ أَجَلُهُمْ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ﴾ (١٨٥) **الأعراف**، واته: ئایا سه‌رنجیان نه‌داوه‌ته‌ موڵکی فراوانی ئاسمانه‌کان و زه‌وی و، هه‌ر شتیک که خوا دروستی کردوه؟... ئنجا له‌ ئیو ئه‌و شتانه‌دا که خوا دروستیکردوون، خودی مروّفه، که له جه‌سته‌یه‌کی خاکی به‌ره‌هه‌ست و، له پروو‌حی‌کی خوا‌یی، نابه‌ره‌هه‌ست، دروستکراوه.

که‌واته: خوا ﷻ به‌ سه‌رزه‌نش‌کردن و نکوولیی‌کردنه‌وه ده‌فه‌رموی: بۆچی سه‌رنجیان نه‌داوه‌ته‌ موڵکی ئاسمانه‌کان و زه‌وی و هه‌ر شتیک که خوا دروستیکردوه؟ ئه‌و ئایه‌ته‌ موباره‌کانه به‌ لای که‌مه‌وه‌ پێ پێدان ده‌گه‌یه‌نن، به‌وه که مروّف له‌ باره‌ی پروو‌حه‌وه بکوڵێته‌وه، به‌لکو ده‌توانین بڵین: پێویست بوونیش ده‌گه‌یه‌نن.

برگه‌ی پینجه‌م : پینچه‌ه‌ل‌و‌سته‌ی رۆشنکه‌ره‌و‌و له‌باره‌ی رۆحه‌و‌و :

يەك: چۆنىيەتى دروستكرانى رووح؟

زانایان لهو بارهوه زوړ قسه‌یان کړدوه، به‌لام هه‌ر به کورنی ده‌لیم: وا پینده‌چی
چو‌نیه‌تی دروست‌کرانی پرووچ، له چو‌نیه‌تی دروست‌کرانی جه‌سته، که پله پله دروست ده‌بی،
جیایی و، پرووچ، خوا یه‌کسه‌ر دروستی‌کړدبی، ثایا به‌لگه‌مان لهو بارهوه چییه؟ به‌لگه‌مان
لهو باره‌یه‌وه‌ئو پسته‌یه قور‌ناییه‌یه که له هه‌رکام له سوو‌پړته‌کانی: ۱ - (الحجر) و،
۲ - (ص) و، ۳ - (السجدة) شدا هاتوه، له سوو‌پړته‌تی (ص) و (الحجر) دا، ده‌فرموئی: ﴿فَإِذَا
سُئِلْتُمْ، وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ، سَاجِدِينَ﴾ ۴، ئنجا هه‌رکات پیکم خست
(جه‌سته‌که‌ی) و له روو‌حی خو‌م فووم به‌به‌ردا کړد.

به لَام له سووره تي (السجدة) دا ده فهرموي: ﴿وَفَنَخَ فِيهِ مِنْ رُوحِهِ﴾ له پرووحی خوئی
 فووی به به ردا کرد، هه لَبه ته: فوو کردنه شتیک، یان فوو کردنه نئو شتیک، زوَر خیرایه، ئنجا
 ئهم ته عبیره موباره که ی قورئان، ئه وهی لی ده فامریتته وه: که پرووح راسته وخو و یه کسه ر
 دروست ببی، نه ک وه ک شتیکی مادیدی پله پله دروست بی، بو وینه: جهسته ی مرووف
 له مندالدانی دایکی دا: پيشی (نطفه) یه، دوايي ده بیته (علقة)، دوايي ده بیته (مُضْغَة) و....
 قوناغه کانی دیکه، وه ک خوا ده فهرموي: ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ سُلَالَةٍ مِنْ طِينٍ﴾ ۱۳ ثُمَّ
 جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي قَرَارٍ مَكِينٍ ۱۴ ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا
 الْمُضْغَةَ عِظْمًا فَكَسَوْنَا الْعِظْمَ لَحْمًا ثُمَّ أَنْشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ فَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ
 المؤمنون. ۱۴

واته: به دلتیاییه وه ئیمه مروځمان له پوخته‌یه که له قورځی دروستکردوه، (پوخته‌یه کی وه‌رگړاو له قور)، دواۍ تهو پوخته‌یه ی که له قور وه‌رمانگرتوه، کردمان به نوظفه، له نشینگه‌یه کی سه‌قامگیردا {که مه‌به‌ست پیی مندالدانی دایکه}، دواۍ تهو نوظفه‌یه مان کرده خوینپاره (علقة)، دواۍ تهو خوینپاره‌یه مان کرده زارجوو (مُضَغَة)، {پارچه گوشتیک به قه‌دهر زارجوویک} دواۍ تهو پارچه گوشته که هینده‌ی زارجوویکه، گیرمان به ئیسقان، دواۍ ئیسقانه‌کانیشمان به گوشت داپوڅی، دواۍ کردمانه دروستکراوۍ کی دیکه، [که ته‌مه دواۍ چوار مانگ و ده شه‌وهو، به رای زوربه‌ی زانایان مه‌به‌ست پیی

پرووح به بهردا کردنیهتی، بویه دهفهرموئ: ﴿خَلْقَاءَ آخَرَ﴾، پیشی تاكو له حالته کانی: (نُطْفَةٍ) و (عَلَقَةٍ) و (مُضْغَةٍ) و (عظام) و... هتد دابووه، بهر لهوهی پرووحی به بهردا بکری، جوړه دروستکراویکی دیکه بووه: زیندوو (حي) بووه، بهلام پرووحی له بهردا نه بووه، ژبانی له بهردا بووه، بهلام پرووحی به بهردا نه کراوه، بهلام دوايي که دهفهرموئ: ﴿ثُمَّ أَنشَأْنَهُ خَلْقَاءَ آخَرَ﴾، له دواي چوار مانگ و ده شهو، دواي ئهوهی له پرووه جهسته ییه کهوه، ریك و پیک و تهواو دهبی و به که لکی ئهوه دی، که پرووحی به بهردا بکری، خوا پرووحی به بهردا دهکات، که خوا دهفهرموئ: به شیوهی دروستکراویکی دیکه دروستمان کرد] ﴿فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ﴾، به رزی و پیژ بو خواي باشرینی به دیهینه ران.

ئهمهش وهك گوتمان: ئهوهی لی وهرده گیری که پرووح دهبی پاسته وخو دروست بووبی، به بی ئهوهی کاتی پی چووبی و به پله پله دروست نه بووبی، وهك جهسته.

دوو: کاتی دروستکرانی پرووح:

ئهمهش دیسان ته نیا خواي په نهانزان و به دیهینه ر و په روهردگار دهیزانی، بهلام لهو بارهوه زانیان دوو پایان ههن:

أ - ههندیکیان دهلین: پرووح پیشتر، واته: بهر لهوهی جهسته که بخولقی، به شیوهی (نُطْفَةٍ) و (عَلَقَةٍ) و (مُضْغَةٍ)، له مندالانی دایک دا، پرووحه که پیشتر ههر بووه.

ب - ههندیکیان دهلین: کاتی ئهوه جهسته یه دهگاته ئهوه حالته ی، به که لک بی پرووحی به بهردا بکری، واته: دواي چوار مانگ و ده شهو، لهو کاته دا خوا پرووحه که ی دههینینه دی.

بهلام پیتم وایه هیچ کام لهو دوو رایه، به لگه یه کی وایان به دهسته وه نیه، که جیی دلنایی بی و لیی مسوگهرو پیی پشت ئهستور بین.

لیره دا به پیوستی دهزانم: ئاماژه بکه م به هه له یه کی زهقی زانی ناودار (محمد الطاهر بن عاشور)، که له تهفسیره که ی خوئی دا^(۱)، گوته ویه تی: (فَقِيلَ: الْأَرْوَاحُ مَخْلُوقَةٌ قَبْلَ خَلْقِ الْأَبْدَانِ الَّتِي تُنْفَخُ فِيهَا، وَهُوَ الْأَصْحُ الْجَارِي عَلَى ظَوَاهِرِ كَلَامِ النَّبِيِّ ﷺ فَهِيَ مَوْجُودَةٌ مِّنَ الْأَزَلِ كَوْجُودِ الْمَلَائِكَةِ وَالشَّيَاطِينِ).

(۱) التحرير والتنوير: ج ۱۵، ص ۲۰۰.

لەبارەوێکە ئایا پرووچەکان کە ی دروست بوون؟ رایەك دێنێ کە دەلێ: لە کاتی دروست بوونی جەستەدا، هەر پرووچە، خوا دروستی دەکات و بە بەر جەستەکەیدا دەکات، بە بەر ئەو کۆرپەلەییە کە لە منداڵدانی دایکی دا، گەشتۆتە قوئاغێکی دیاریکراو، دوازی دەلێ:

{گوتراویشە: پرووچەکان پێش هێنانە دی جەستەکان، دروستکراون {واتە: پێش هێنانە دی ئەو جەستانە کە پرووچەکانیان بەبەردا دەکێن} هەر ئەو قسەییەش پاسترە و ئەو قسەییەش بە پێی پۆلەتی فەرماشتی پێغەمبەر ﷺ پێک دێتەو، کە پرووچەکان لە ئەزەلەو، {واتە: بە بێ دەستپێکردن، هەر بوو و ن} وەک بوونی فریشتەکان و شەیتانەکان!!

ئنجاشە ی ئەزەل، یانی: هەر بوو و بێ سەرەتا، کە بە تەئکید ئەو هەلەییەکی زەقە، ئەو زانا بەرزە تێی کەوتو، چونکە نە پرووچەکان ئەزەلین و نە فریشتەو شەیتانەکانیش ئەزەلین، کە ئەو پرووچەکان، دەشوبهێنێ بە فریشتەو شەیتانەکانەو و دەلێ: وەک چۆن فریشتەو شەیتانەکان هەربوو و ئەزەلین، یانی: بێ سەرەتان، پرووچەکانیش هەر وان!! بەلام لە راستی دا، جگە لە خوا ﷻ هیچ کام لە دروستکراوانی خوا ئەزەلی و بێ سەرەتا نین، بەلکو هەموویان سەرەتایەکیان هەیە و لە کاتیکی دیاریکراودا کە خوا ویستوویەتی، دروستی کردوون، ئنجایا پرووچ لەو کاتەدا کە جەستەکە تەواو دەبێ، لە منداڵدانی دایکی دا، خوا پرووچەکە ی بۆ دێنێتە دی، یاخود پێشتر هێناویەتە دی؟ گەڕگ ئەوێە پرووچ دروستکراویکی خوا یە و هێناوێتە دی، هەرێهە فریشتەکان و شەیتانەکانیش دروستکراوانی خوان و، خۆی پەرێدگار هێناوێتە دی، لە کاتیکیدا کە بۆ خۆی دەزانێ، بەلام بە تەئکید جگە لە خوا، هیچ شتێک بوونەکە ی بێ سەرەتا نیە، هەمووی سەرەتایەکی هەبوو، لێهەو دەستپێکردو، چونکە خوا تەنیا خۆی بە یەکەمین (أول) ناو دەبا: ﴿هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ﴾ الحدید، واتە: هەر خوا یەکەمین و دواوەمین.

ئەگەر یەکیەک بپرسی: ئەدی چۆن هەم ئەهلی ئیمان لە بەهەشتی خوادا بە هەمیشەیی دەمێننەو، ئەبەدیی دەبن و، هەم ئەهلی کوفریش لە دۆزەخ دا ئەبەدیی و هەرماو دەبن؟ دەلێن: ئەو پاستە و خۆی پەرێدگار لە چەندان ئایەتاندا وایفەرموو، بەلام ئەو کاتە: هەم ئەهلی ئیمان لە بەهەشتدا و، هەم ئەهلی کوفر لە دۆزەخدا، کە هەرماو (أبدی) دەبن، بە هێشتنەو، خوا، هەر ماو دەبن، هەرێهە چۆن کە دروستیشکراون، بە دەستەلات و ویستی بێ سنووری خوا دروستکراون، کەواتە: لە دواپۆژدا بوونەکیان بەردەوام دەبێ، بەلام بەهۆی ئەوێهە کە خوا دەیانپێتەو.

کهواته: مانهوه که یان (هه رماو بوونه که یان)، شتیکی زاتی نیه و بوونیکی خوازا و (مستعار)ه.

سئ: تیکرای زانیان له سهر ئه وه یه که دهنگن، که رووچه کان پاش له بهین چوونی جهسته کان، دهمین و له بهین ناچن:

هه موو زانیان له سهر ئه وه یه که دهنگن، هه لبه ته هه ندیک له موخته زیله کان گوتوو یانه: دوا ئه وهی جهسته کان له بهین ده چن، رووچه کانیش له بهین ده چن، به لام ئه وه رایه کی بی هیزه و هیچ به لگه به کی له سهر نیه، به لکو ئایه ته کان زور به روونی ئه وه ده گه یه نن، که رووچه کان ده میننه وه، بو وینه: ئه و ئایه تهی له سوورتهی (الانعام) دایه، که خوا ﷻ باسی حاله قی گانه لای کافره کان ده کات، ده فهرموئ: ﴿...وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ فِي غَمَرَاتِ الْمَوْتِ وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُوا أَيْدِيَهُمْ أَخْرِجُوا أَنْفُسَكُمْ الْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ وَكُنْتُمْ عَنْ آيَاتِهِ تَسْتَكْبِرُونَ﴾ (١٣).

واته: ئه گهر تو ببینی کاتی سته مکاره کان له بی هو شیهه کانی مه رگدان و فریشته کان ده ستیان درێژ کردوه، پێیان ده ئین: رووچه کانتان (نه فسه کانتان) ده رینن، ئه مپرو سزای پرسیوایی ده چیژن، به هو ئه وه وه که شتی ناهه قتان بو خوا هه لده به ست و، به هو ئه وه وه که خوتان له به رامبه ر ئایه ته کانی خوا دا، به زلده گرت.

کهواته: رووچ دوا جیا بوونه وهی له جهسته، ده مین و، ئه مه ش پای زور بهی زانیانه.

شایانی باسی شه: رووچ و نه فس: هه ردووکیان ته عبیریان پی ده کری له جه وه هری مرو ق و، دیوی مه عنه وی و په نهانی، جیاوایی نه فس و رووچیش ئه وه یه، که رووچ وه که خودی خو ئی، واته: ئه و دیوی مه عنه وی و جه وه هری مرو ق، پی ده گوتری: رووچ، به لام وه که ئاو یته له گه ل جهسته دا، پی ده گوتری: نه فس، هه ر بو یه ش هه رچی مه دح و زه ممه، ئا راسته ی نه فس کرا وه له قور ئان دا، به لام رووچ نه زه ممی ئا راسته کرا وه و نه مه دح، چونکه: رووچ هه تا نه چیته نیو جهسته وه، نه چاکه ی له ده ست دی، تا کو ستایش و مه دح بکری و، نه خرا په ی له ده ست دی، تا کو سه رزه نشت و زه م بکری، به لام دوا ئه وهی که ده چیته نیو جهسته وه، خیر و شه ری له ده ست دی، با سه رنج بده یین:

١ - له سوورتهی (یوسف) دا، خوا ده فهرموئ: ﴿إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ﴾ (٥٣)، واته: به دنیایی نه فس زور فه رمان به خرا په ده کات.

۲ - له سوورہتی (القیامة) دا، خوا ده فہ رموی: ﴿وَلَا أُقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ﴾ واته: نه خیر {راست ناکهن} سویند ده خوّم به نه فسیک که زور ره خنه ده گری، واته: ره خنه له خاوه نه که ی ده گری.

۳ - له سوورہتی (الفجر) دا، خوا ده فہ رموی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً﴾ واته: ئه ی ئه و نه فسه ی ئارامت گرتوه! {سه قامگیر بووی له سهر جاده ی شهرع} بگه ریوه بو لای په روه ردگارت، توش له و پازی و ئه ویش له تو پازییه.

به لئ جیاوازی به ینی نه فس و رووح، هر ئه وه یه که: رووح پیش ئه وه ی بچته نیو جهسته وه، پیی ده گوتری: رووح و، دوا یی که له جهسته ش دیته ده ری، پیی ده گوتری: رووح، به لام هتا له نیو جهسته دایه، پیی ده گوتری: نه فس، بویه ش له ئایه ته که ی سوورہتی (الانعام) دا که خویند مانه وه، هاتوه: ﴿أَخْرِجُوا أَنْفُسَكُمُ﴾ نه فسه کاننان بیننه ده ری، نه یفه رموه: (أَرَوَاهُكُمْ)، چونکه رووح هتا له نیو جهسته دایه، پیی ده گوتری: نه فس، هتا له گه ل جهسته دا ئاویته بی، که لئی هاته دهر، ئنجا پیی ده گوتری: رووح، وه که له فہ رمایشتی پیغهمبه ردا ﷺ هاتوه فہ رموویه تی: ﴿إِنَّ الرُّوحَ إِذَا قُبِضَ تَبِعَهُ الْبَصَرُ﴾ (أخرجه أحمد: ۲۶۵۸۵، ومسلم: ۹۲۰)، واته: هر کاتی رووح کیشر، چاو دوا ی ده که وی.

یانی: چاو که ئه بلّٰق ده بی، بابای مردوو چاو ی ئه بلّٰق ده بی، ئه وه سه رنج ده داته رووحه که ی، وه که ده بینین: کاتی رووح له جهسته دیته دهر، پیی ده گوتری: رووح و، پیش ئه وه ی به نیو جهسته شدا بکری، هر پیی ده گوتری: رووح.

ئنجا دوو وشه ی دیکه ش ههن: (عقل) و (قلب)، ئه وانیش په یوه نندیان به رووحه وه هه یه، یه که میان: (عقل)، که به شیوه ی ناو (اسم) له قورئاندا نه هاتوه، به لام به شیوه ی کردار هاتوه: (عَقْلُوْهُ، يَعْقِلُوْنَ، تَعْقِلُوْنَ)، حیکمه ته که شی ئه وه یه که عقل ته گهر به کارنه هیئرئ، ئینسان شتی پی نه فامئ و به کاری نه هیئرئ، بیر پی نه کاته وه، مانای وایه بوون و نه بوونی وه که یه که، که واته: عقل بریتیه له ته عبیر کردن له رووح، به و ئیعتباریه که شت ده زانی.

(قلب) یش بریتیه له ته عبیر کردن له رووح، له و رووه وه که شتی پی ده وی، یاخود پی ره فز ده کات، شتی پی خو ش ده وی، یاخود ده بوغزینئ، شتی پی قبول ده کات، یاخود رت ده کاته وه، واته: وشه ی (قلب)، ته عبیر ده کات له رووح، له رووه ئیراده یه که یه وه و، (عقل) ته عبیر ده کا له رووح له رووه دهر کردن و شت زاینه که یه وه، هر وه ها نه فس ته عبیر ده کات له رووح، له و رووه وه، که له نیو جهسته دایه و له گه لی ئاویته یه، به لام رووح، ناوه بو حقیقه ت و خودی خو ی، بی ئه وه ی ئه وه ی تیدا په چاو بکری، که له نیو جهسته دایه، یاخود شت ده زانی، یاخود شت قبول ده کات، یاخود ره فز ده کات!

جوار: قسه کردن و لیکۆلینهوی زۆری زانیان دەرباری رووم:

زانایانی ئیسلام زۆر قسه یان له باره ی رووحه وه کردوه، که ئهمه ش هه ر به لگه یه له سه ر ئه وه، که دروسته ئیمه له رووح بکۆلینه وه، به تایبەت ئه هلی ته زکیه، که به (ئەهلی ته سه ووف) ییش، ناوبراون، بۆ ئه وونه: (إِبْنُ الْقَيْمِ)، (په حمه تی خوای لی بی)، کتیبکی هه یه، هه ر به ناوی (الروح)، زۆر به درێژی له باره ی رووحه وه دواوه، له باره ی سیفه ته کانی رووحه وه و، له باره ی ئه وه وه، که سزای دوا ی مه رگ چۆنه و، نيعمه تی دوا ی مه رگ چۆنه؟ هه روه ها له حا له تی نووستن و خه ون دا، رووح چۆن ده ستی کراوه ده بی؟ ئنجا له قۆناغی به رزه خ دا، په یوه ندیی رووح له گه ل جه سته دا چۆنه؟ له و باره وه، زۆر به ته فصیل قسه ی کردوه، هه روه ها زانیانی ته سه ووف و زانستی ته زکیه به ته فصیل له باره ی رووحه وه، دواون.

پینچ: ده گونجی له ئه نجامی به ره وپیشچوونی زیاتری زانستدا، زیاتر

به رووم ئاشنابین:

له کۆتایی دا ده ئین: ده گونجی به هۆی به ره و پیش چوونی زانسته وه، زۆر له نه یینییه کانی رووح ئاشکرا بن، وه ک خوا فه رموویه تی: ﴿سَرُّهُمْ أَيْنَمَا فِي الْأَفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّىٰ يَبَيِّنَ لَهُمُ أَنَّهُ الْحَقُّ أَوَّلَمَ يَكْفِ بِرَبِّكَ أَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ﴾ (س)، (سوف) که ده چنه سه ر کرداری (المضارع)، به زۆری داها تو ده گه یه نن، که ده فه رموی: ﴿سَرُّهُمْ أَيْنَمَا﴾، یانی: له مه و دوا، نیشانه کانی خۆمانیان پیشان ده ده یین، له ئاسۆیه کان و له خودی خۆشیاندا، تا کو بۆیان ده ربکه وێ که هه قه، خوا ﷻ هه قه، {یان: قورئان هه قه، یان پیغه مبه ر ﷺ هه قه و ئه وه ی که له خوا وه هی ناویه تی راسته} که واته: به سه به ت کاتی خۆی، (سَرُّهُمْ) دوا ی ئه وانی گه یانده و، له مه و دوا پیشانیان ده ده یین و، به سه به ت ئیستی ئیمه شه وه، دوا ی ئیمه ده گه یه نی، ئنجا ئه مه به روونی لی وه رده گیرێ، که به رده وام زانست به ره و پیشه وه ده چی و به رده وام خوا ﷻ مروف شاهه زاتر ده کات و ئاگادارتی ده کاته وه له نه یینییه کانی گه ردوون و خۆیشی: ﴿الْأَفَاقِ﴾، ئاسۆیه کان، ﴿أَنْفُسِهِمْ﴾، له خودی خۆشیان (خودی خۆشیان) ییش هه م جه سته ده گرێته وه و هه م رووح ده گرێته وه.

مەسەلە ی پێنجەم:

خوایەرموویەتی: ئەگەر ویستباشمان ئەوێ بۆ لای تۆمان سەروش کردو، لە عەقڵ و دڵت دا لامان دەبرد، دەمانسڕیو، پاشان هیچ بریکار و هاوکارێ لە بەرانبەرمان دا {بۆ پاراستن و ھێشتنەوێ قورئان، لە عەقڵ و دڵتدا} چەنگ نەدەکەوت، بەلام لە سۆنگە ی بەزەییەکی تایبەتەو، لە پەرورەدگارتەو، ئەو ناکەین و، بە دنیایی پەرورەدگارت بەخشش و چاکەییەکی گەورە ی لەسەرته:

خوایەرمووی: ﴿وَلَيْنَ شِئْنَا لَنذَھَبَنَّ بِالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ بِهِ عَلَيْنَا وَكِيلًا ۖ إِلَّا رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ إِنَّ فَضْلَهُ كَانَ عَلَيْكَ كَبِيرًا﴾ (٨٧)

شیکردنەوێ ئەم دوو ئایەتە، لە چوار بەرگەدا:

(١)- ﴿وَلَيْنَ شِئْنَا لَنذَھَبَنَّ بِالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ﴾، بە دنیایی ئەگەر ویستبامان، ئەوێ بۆ تۆمان سەروش کردو، لامان دەبرد، واتە: لە عەقڵ و دڵتدا نەمان دەھێشت.

(الْأَمُّ فِي (لَنَ) مُوْطِنَةٌ لِّلْقَسَمِ، وَ ﴿لَنذَھَبَنَّ﴾ جَوَابُ الْقَسَمِ).

کە دەفرمووی: ﴿وَلَيْنَ شِئْنَا﴾، ئەو (لَ) ه، زەمینە خوێشکەرە بۆ سوێند خواردن، ﴿وَلَيْنَ شِئْنَا﴾، واتە: بە جەختکردنەو، ئەگەر ویستبامان ئەوێ بۆ تۆمان سەروش کردو، لایەریـن {﴿لَنذَھَبَنَّ﴾، بە تەکیـد لامان دەبرد، ﴿بِالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ﴾، ئەوێ کە بۆ تۆمان سەروش کردو، واتە: لە عەقڵ و دڵت دا نەماندەھێشت.

(٢)- ﴿ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ بِهِ عَلَيْنَا وَكِيلًا﴾، دوایی تۆ بۆ ھێشتنەوێ قورئان، یان پارێزگاریی لیکردنی لە عەقڵ و دڵتدا، لە بەرانبەر ئێمەدا، هیچ بریکار و ئۆبەلدارو، سەرپەرشتیاریکت، دەست نەدەکەوت.

(ثُمَّ: لِلتَّرْتِيبِ الرَّبُّيِّ، لِأَنَّ نَفِي الطَّمَعِ فِي اسْتِرْجَاعِ الْمَسْلُوبِ أَشَدُّ عَلَى النَّفْسِ مِنْ سَلْبِهِ)، دەفرمووی: ﴿ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ بِهِ عَلَيْنَا وَكِيلًا﴾، ئەم ﴿ثُمَّ﴾، بۆ ریزبەندیی پلە پلەییە، چونکە ئومێد نەبوون بە گێرانیەوێ شتێک کە لیت ستێزاو، لەسەر دڵت قورستەر لە خودی لایەردنی ئەو شتەو لیستێزانێ، واتە: شتێکت کە لێ دەستێزێ،

ناخوشه، به لَام ته گهر ئومیدت نه بئی، که ده توانی بیگیریه وه، یان بوَت بگیریه وه، ته وه له سهر دَل قورستره، بویه خوا ٱٱٱ وشه ی: ﴿ثُمَّ﴾ ی به کارهیناوه، چونکه ﴿ثُمَّ﴾، جاری واهیه ته نیا بُو بادانه وه و گیرانه وه (عطف) ی شتیکه بُو سهر شتی، به لَام لیردها بُو گیرانه وه شه و بُو پله به ندیشه.

(۳) - ﴿إِلَّا رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ﴾، دیاره: ﴿إِلَّا﴾، ئامرازی هه لاواردن، (أداة الإستثناء) ه، به لَام لیردها به مانای (لِکِن)، واته: به لَام، به زهییه که له پهروه ردگارتیه وه، ریگرمان بوو که ته وهت له گهَل بکهین، که ته وهی بومان سروش کردووی، له عَقْل و دَلت دا لایه رین و بیسپینه وه و نه بهیَلین، یاخود به زهییه که له پهروه ردگارتیه وه وایکرد: ئیمه ته وهی که له عَقْل و دَلتایه، بیپاریزین نه هیَلین لابی.

ده لَی: (مَعْنَى (لِکِن): لِلإِسْتِدْرَاكِ، فَالِإِسْتِثْنَاءِ مُنْقَطِعٌ مَّعْنَى (لِإِسْتِدْرَاكِ)، هه لاواردنه که لیردها به هه لاواردنی پچریندراو له قه لَه م ده درئی و، به مانای (به لَام) ه.

(لِکِن رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ، نَفَتْ مَشِيَّةَ الذَّهَابِ بِالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ فَهُوَ بَاقٍ غَيْرُ مَذْهُوبٍ) به، واته: به لَام به زهییه که له پهروه ردگارتیه وه، ویستی نه هیشتنی ته وهی که بُو تۆمان سروش کردوه، ته و ویسته ی لَبرد، بویه ته وهی که بومان سروش کردووی، ده میئته وه و لانا بردی.

(۴) - ﴿إِنَّ فَضْلَهُ كَانَ عَلَيْكَ كَبِيرًا﴾، به دَلنایی به خششی وی، (به خششی خوا)، له سهر تُو گهریه، خوا به خششیکی گهره ی به تُو داوه، که له و ه حیی و په یامه ی خوا دا به رجه سته یه، که دوا فره میشتی خوییه، دوا په یامی خوییه بُو مرؤفایه تی.

زانایان ئاوا ته عبیریان له کۆی واتای ئهم ئایه ته کردوه:

(لِکِن رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ: مَنَعْتَ تَعَلَّقَ الْمَشِيَّةَ بِالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ) لَان فَضْلَهُ كَانَ عَلَيْكَ كَبِيرًا، فلا يَحْرِمُكَ فَضْلَ الَّذِي أَوْحَاهُ إِلَيْكَ).

واته: به لَام به زهیی له پهروه ردگارتیه وه، ریگر بوو له وهی که (ویست) مان په یوه ست بئی، به لَبرنی ته وهی که بومان سروش کردووی، چونکه به خششی خوا له سهر تُو گهریه، بویه (خوا) ته وهی که به تۆی خه لات کردوه (ته و به خششی که به تۆی داوه)، بیبهشت ناکات لی، که بریتیه له وه حیه که بُو تۆی ره وان کردوه.

زانایان لهو بارهوه که ئایا: ئەم دوو ئایهتە موبارەکهی (٨٦ و ٨٧)، له گەڵ ئایهتی پیشوویان، ژماره (٨٥)دا، که دەربارهی ڕووحه، چوون پهیوهست دهبنهوه به کوو ئایهتەکانهوه؟ زۆر قسهیان کردوه.

بهلام من بهرای خووم دهئیم: خوای پهروهردگار جاری وایه له سیاقیک دا کوومه ئیک راستیی مهزن مهزن دهخاته ڕوو، که هه موویان ته گهر لیان وردیهوه له یه که ته وهردا کووده بنهوه، ئنجا جاری وا ههیه: هه موو تهو راستییانه لهوبارهوهن که: خوا باسی ناوو سیفه تهکانی، ناعمهت و کارهکانی، پێگه و پایهی بهرزی خووی دهکات، تاکو پیمان بفرموی: خوایه که تهوه حالیهتی و، تهوه سیفهتیهتی و، تهوه کاریهتی و، تهوه ناویهتی، شایستهی تهوهیه تهنیا تهو بهندایهتیی بو بکری.

لیره دا هه ندیک زانایان له بارهی چۆنیهتی پیکهوه پهیوهست بوونی ئایهتەکانی: (٨٥ و ٨٦ و ٨٧) و، به ئایهتەکانی پیشوویانهوه، رایان ئاوايه: ئیوه تهی خه لکینه! زانیارییه کی کهمتان پیدراوه له چاو زانیاری خوا، بگره له چاو نهئینییهکانی گهر دوون و، باشتترین جووری زانیاریش بریتیه له وه حیی، تهویش پیی له خو بایی مه بن، چونکه ته گهر خوا بیهووی لایده بات و له عه قل و دلتاندا نایه پلئ.

مەسەلە ی شەشەم:

خوا دەفەر موی: بلی: بە دنیایی ئەگەر مروۆف و جند کۆ ببەو! ناتوان وینە ی ئەو قورئانە بێن، هەرچەندە هەندیکیان پشتگیری هەندیکیان بن:

خوا دەفەر موی: ﴿ قُلْ لِّیْنَ أَجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَیْ أَنْ یَأْتُوا بِمِثْلِ هَذَا الْقُرْآنِ لَا یَأْتُونَ بِمِثْلِهِ وَلَوْ کَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِیرًا ﴾ (٨٨)

شیکردنەوی ئەم ئایەتە، لە سی برگەدا:

(١)- ﴿ قُلْ لِّیْنَ أَجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ ﴾ بلی: ئەگەر مروۆف و جند پیکەو کۆبەو.

وشە ی (الانس) ناوی کۆیە بۆ (إنسان) و، (جن) یش کۆی (جني) یە، کەواتە: دەتوانین بلیین: یانی: ئەگەر مروۆفەکان و جندەکان، یان: ئەگەر مروۆف و جند، خربەو سەریە ک و پیکەو هاکار و دەستبارگرن...

ئجلا لیرە کە دەفەر موی: ﴿ قُلْ لِّیْنَ أَجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ ﴾، پسپۆرانی زمان گوتوو یانە: (إِسْتِثْنَاءٌ لِلزَّيَادَةِ فِي الْإِمْتِنَانِ، وَاللَّامُ مُوطَّئَةٌ لِلْقَسَمِ)، یانی: ئەمە پستە یە کە لە نوێ دەستپیکەرە {بەندەراو تەو و نەگیر دراو تەو} بۆ دەرخستنی زیادە چاکە و منەتی خوا یە و، (ل) کەش زەمینە خۆشکەرە بۆ سویند.

بەلام بە سویند لە قەلەم نادری، هەرچەندە هەندیک لە تەفسیرە کوردییەکان، ئەو (ل) یان، بە سویند لە قەلەم داو، لە هەر جیبە ک هاتبی و بە: (سویند دەخۆم)، لیکیان داو تەو! بەلام وانیه، چونکە زانایان نەیانگوتو: (ل) ی سویندە دەلین: (اللام الموطئة للقسم)، واتە: لامی زەمینە خۆشکەر بۆ سویند، بەلام سویندە کە نەهاتو، ماناکەشی بریتیه لە: جەخت لەسەر کردنەو و داکۆکی لەسەر کردن.

(٢)- ﴿ عَلَیْ أَنْ یَأْتُوا بِمِثْلِ هَذَا الْقُرْآنِ ﴾، کە وینە ی ئەم قورئانە بێن، بیگومان ئەو ی کە دەیهینن، هەر دەبی وینە ی قورئان ب و خودی قورئان نی، ئجلا لیرە دا مەبەست لە وینە ی قورئان بوون، واتە: وینە یەتی لە کۆی تایبەتە نەندییەکانی دا، وە ک: پەوانبیزی و زمانپارایی و راستییە مەزنەکان و، ئەدەبە بەرزەکان و، حوکم و یاسایەکان، کە قورئان گرتوونیه خۆی.

(٣)- ﴿لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ﴾، واتە: بە جەختکردنەوە و دەوش ئەگەر تێکپرای مرووف و جند خر ببنەووە سەرێک، کە وێنەی ئەم قورئانە بێنن، ناتوانن وێنەی بێنن، ئەمە وەلامی ئەو سوێندە قرتێزاوێه، کە وەك گوتم: (ل) هەكە دەلالەتی لەسەر دەكات، ئەگەرنا خودی سوێندەكە باس نەكراوە.

(٤)- ﴿وَلَوْ كَانَتْ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيراً﴾، هەرچەندە هەندێكیشیان هاوکار و پشتگیری هەندێكیان بن، (الظَّهِيرُ: الْمُعِينُ، وَيَسْتَوِي فِيهِ الْمَفْرَدُ وَالْجَمْعُ)، وشە (ظَهِير)، بە مانای یارمەتیدەر و هاوکار دێ و تاك و كوێ تێدا یەكسانن، وشە (ظَهِير)، بۆ كۆمەڵە خەلكێكیش بەكاردێ، بۆ تاكێكیش بەكاردێ.

لە كۆتایی ئەم مەسەلەی شەشەمەدا دەڵێن: ئێمە سوپاس بۆ خوا لە سەرەتای سوورەتی (هود)دا، لە بارەی ئیعجازی قورئانەووە قسەمان كردووە، باسێکی سەر بەخۆمان لەو بارەووە كردووە.

هەر وەها لە كتیبی شەشەمی مەوسووعە: (الإسلام كما يتجلى في كتاب الله)، لە چاپی دووهمی، ئەو مەوسووعەیدا، كە دابەشمان كردووە بۆ دوازدە (١٢) كتیب، لە كتیبی شەشەمیدا كە لە بارەی كتیبه كانی خواو قورئانەووە^(١)، بە درێژی قسەمان لە بارەی ئیعجازی قورئانەووە كردووە و، خستوو مانەتە ڕوو، كە ڕووێ كانی دەسەوسانكەرێتی قورئان (وجوه إعجاز القرآن)، ناگونجی دیاریی بكرێن، هەرچەندە من لەوێ وەك نموونە، لە دە (١٠) ڕوووە دەسەوسانكردنی قورئانم بۆ مرووف و جند، خستوو نە ڕوو، بەلام گوتوو مە: ڕووێ كانی ئیعجازی قورئان، ناگونجی: نە بە دە (١٠) نە بە سەد (١٠٠) یش، دیاریی بكرێن، بەلكو قورئان بە بێ سنوور، ڕووی ئیعجازی هەیە، لە هەر كات و سەردەمەدا و، هەتا مرووفەكان زیاتر بەرەو پێشەووە بچن، ڕووی زیاتری لێ دەردەكەون و، هەموو چین و توێژەكانی كۆمەڵگا، ئەگەر بە چاوی عەقل و دڵ تەماشای قورئان بكەن، دەزانن كە قورئان دەستەوستانكەر (معجزو)، سەلمێنەری ئەوێهە كە موحمەد ﷺ پێغەمبەری خواوێه، قورئان فەرمایشتی خواوێه بۆی هاتووە، نەك وەك كافەرەكانی كاتی خوێ و ئەوانی دواوێ و، ئەوانە ی ئیستاش گومان دەبەن: كە موحمەد خوێ قورئانی دانابی! یان كەسێکی دیکە فیری كردبێ! كە ئێمە ئەو تۆمەتەشمان لە كتیبی حەوتەمی مەوسووعە: (الإسلام كما يتجلى في كتاب الله)، كە دەربارەی ژبانی پێغەمبەری خاتەمە ﷺ بە تەفصیل ڕوون دەكەوێت^(٢)، هەر وەها لە تەفسیری سوورەتی (النحل)یشدا، لەو بارەووە كورتە باسێكمان كردووە.

(١) موسوعة: الإسلام كما يتجلى في كتاب الله، الكتاب السادس: الإيمان بكتب الله تعالى. الطبعة الثانية / ٢٠١٨ م.

(٢) هەمان سەرچاوە: الكتاب السابع: محمد خاتم النبيين: موجز سيرته، وبراھین نبوته...، الطبعة الثانية / ٢٠١٨ م.

مەسەلەى حەوتەم:

خو دەفەر موئى: بە دلتیاییش لەم قورئانەدا، لە هەموو پەند و وێنەىەکی جۆراوجۆرمان بۆ خەلکی هیناوەتەوه، کەچی زۆربەیان هەر ناسوپاسییان ویست و گوتیان: بپرات بۆ ناھێنین، هەتا: کانیومان لە زەوی بۆ دەرنەقوئینی، یان باغیکی خورماو تریت هەبێت، پرووبارانی بە نیتودا فێکە پێکەى، یان وەك لافت لێداوه: پارچە پارچە ئاسمانمان بەسەردا بخەى، یان خواو فریشتەکان بە کۆمەڵ و پرووبەر وومان بێنى، یان مالتیکی زێرینت هەبێت، یان بە ئاسمانیدا سەربکەوی و بەرزیهوه، بپواش بە پێهەلاچوون و بەرز بوونەوه کەت، ناھێنین، تاكو نامەیه کمان دانەبەزێنیه سەر بیخوئینیهوه! بلی: پاکى بۆ خوا، ئایا من تەنیا مرۆفیکى پەوانە کراو نیم؟

خو دەرموویەتی: ﴿وَلَقَدْ صَرَفْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ فَأَبَى أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا ۝٩٩﴾ وَقَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّى تَفْجُرَ لَنَا مِنَ الْأَرْضِ يَنْبُوعًا ۝١٠٠ أَوْ تَكُونَ لَكَ جَنَّةٌ مِّنْ نَّحِيلٍ وَعِنَبٍ فَتُفَجِّرَ الْأَنْهَارَ خِلَالَهَا تَفْجِيرًا ۝١٠١ أَوْ تُسْقِطَ السَّمَاءَ كَمَا زَعَمَتْ عَلَيْنَا كِسْفًا أَوْ تَأْتِيَ بِاللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ قَبِيلًا ۝١٠٢ أَوْ يَكُونَ لَكَ بَيْتٌ مِّنْ زُخْرَفٍ أَوْ تَرْقَى فِي السَّمَاءِ وَلَنْ نُؤْمِنَ لِرُقِيِّكَ حَتَّى تَنْزِلَ عَلَيْنَا كِتَابًا نَّقْرُؤُهُ قُلْ سُبْحَانَ رَبِّي هَلْ كُنْتُ إِلَّا بَشَرًا رَسُولًا ۝١٠٣﴾

شیکردنەوهی ئەم ئایەتانە، لە سێزده بڕگەدا:

سەرەتاش دەلێن: ئەو داواکاریی و بیانوانەى کافرەکان بۆ بپرواھێنایان بە موخەممەد ﷺ وەك کۆتا پیغەمبەرى خوا ﷺ و، بپرواھێنایان بە قورئان، وەك پەيام و کۆتا کتیبى خوا، سەرچەم ئەو داواکاریی و بیانوانە، حەوتن، کە دوایى بەپریز باسیان دەکەین.

١- ﴿وَلَقَدْ صَرَفْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ﴾، بە دلتیاییهوه ئیمە بۆ خەلک لەم قورئانەدا هەموو وێنەیه کمان، یان هەموو پەندیکمان بە جۆراوجۆری هیناوەتەوه.

﴿صَرَفْنَا﴾، پێشتریش زۆرجار باسی ئەو وشەیه مان کردووه: (التَصْرِيف)، یانی: (التَّوْبِيع)، ﴿وَتَصْرِيفِ الرَّيْحِ﴾ (الجائیه، یانی: جۆراو جۆر کردنی بایەکان، جارێک لە باکوورەوه دى، جارێک لە باشوورەوه، هەروەها: لای راست و چەپ، یاخود جۆراوجۆر کردنیان: شەمالەو، رەشەبایەو، بای دەریایەو... هتد.

کهواته: که دهفه رموی: ﴿وَلَقَدْ صَرَّفْنَا﴾ به دنیایی له قورئاندا بۆ خەلک له هه موو وینیه کمان به جۆراو جۆری، هیناوه، یاخود له هه موو جۆره په ندیک هیناومانه ته وه، مه به ست ئه وهیه که ئه م قورئانه چاره سه ری مه سه له کان به شیوازیکی دۆگمای و وشک و قالب به ستووی ناکات، به لکو شیوازی جۆراو جۆر به کار دین، بۆ ئه وهی له هه موو ده رگایانه وه له عه قل و دلی مرؤف بچینه ژووری، هه رو هه چونکه مرؤقه کان ئاستی جیاوازی جیاوازیان هه ن، خوای کارزانی شیوازی جۆراو جۆر به کار دین، بۆ ئه وهی به که لکی هه موو ئاسته کان بیت، پاشان مرؤقه کان سروشتیان جۆراو جۆره و، خاوه نی که سایه تی و بیر و بۆچوونی جۆراو جۆرن، بۆیه هه ر کامیکان شیوازیکی و جۆریکی له گه لدا پر به پیسته و بۆ گونجاوه، ده بیته مایه ی قه ناعه ت پیهینانی.

که دهفه رموی: ﴿وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ﴾، هه ر ئه م ته عیبه له ئایه تی ژماره (٤١) ی ئه م سوور په ته شدا، هاتوه، به لām له وی دهفه رموی: ﴿وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ لِيَذَكَّرُوا﴾ (٤١) الإسراء، له م قورئانه دا جۆراو جۆرمان کردوه، تا کو بیر بکه نه وه و بیران بیته وه، به لām له گه ل دوو جیاوازی دا:

(أ) - لیره دا وشه ی ﴿لِلنَّاسِ﴾ ی بۆ زیاد کردوه، بۆچی؟

چونکه لیره دا ئه م ئایه ته له مه قامی دهسته وسان کردن و ته حه ددا کردنی ئینس و جندا هاتوه، بۆیه خەلک مه به ست بوون، که باس بکرین و لیره خوای به رز و مه زن وشه ی: ﴿لِلنَّاسِ﴾ ی بۆ زیاد کردوه، به لām له وی مه قام و سیاقه که به جۆریکی دیکه یه و، مه قام و سیاقی ته حه ددا دهسته وسان کردن به رامبه ره کان نیه، به لکو له وی دهفه رموی: ﴿وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ لِيَذَكَّرُوا وَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا نُفُورًا﴾ (٤١) الإسراء، له م قورئانه دا شیوازی جۆراو جۆرمان به کارهیناوه، تا کو په ند وه ربگرن، به لām هه ر سلّه مینه وه یان زیاد ده کات.

(ب) - لیره دا وشه ی: ﴿مِنْ كُلِّ مَثَلٍ﴾، له هه موو وینیه که، زیاد کراوه، به لām له ئایه تی پیش دا، نیه و ته نیا دهفه رموی: ﴿وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ﴾، چونکه - وه ک گوتمان - ئیره مه قامی دهسته وسان کردنه و، بیگومان هینانه وهی وینه و په ندی جیاوازی و جۆرا و جۆر، زیاتر دهسته وسان کردن و ئیعجاز ده گه یه نی.

که دهفه رموی: ﴿مِنْ كُلِّ مَثَلٍ﴾، ﴿مِنْ﴾ (للتبعضِ فالقرآن مشتمل على أبعاضٍ من جميع أنواع المثل)، بۆ هه ندیکه، چونکه قورئان چه ند به شیکی تیکرای په ندو

وینەکان دەگریته خۆی، واتە: لە ھەموو پەندیك و لە ھەموو وینە ھێنانەو ھەیک بە شیک ھەبە لە قورئاندا.

(۲) - ﴿فَأَبَىٰ أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا﴾، کەچی زۆربەى خەلکی ملیان نەدا، مەگەر بۆ زیاتر ناسپاسیی، (كُفُور) یانی: (جُود)، نكووڵییلکردن، یاخود (كُفُور) یانی: ناسپاسیی، سپڵەیی و بێ مەکی، ﴿فَأَبَى﴾، یانی: (فَمَنْعَ) یان (فَامْتَنَعَ النَّاسُ إِلَّا كُفُورًا)، خەلك رازیبی نەبوون مەگەر بەو ھە ناسپاس و سپڵە بن، لە زمانى عەرەبییدا، ئەم شیوازە پێى دەگووترێ: (تَأْكِيدُ الشَّيْءِ مِمَّا يُشَبِّهُ ضِدَّهُ)، جەختکردنەو ھە بە شتیک کە دەشوبەیتە پێچەوانەکەى، واتە: لە حیاتی ئەو ھى ملکەچ بکەن، ئامادە نەبوون مەگەر بۆ ناسپاسیی و، بۆ نكووڵییلکردن.

(۳) - ئنجادیتە سەر داواکارییەکانیان، دەفەرموێ: ﴿وَقَالُوا لَنُؤْمِنَ لَكَ﴾، گوتیان: ھەرگیز بۆ تۆ پڕواناھینین، ﴿لَنُؤْمِنَ لَكَ﴾، ھەك پڕوا ھێنانەکەیان بۆ پێغەمبەر ﷺ، بێ! بێخەبەر لەو ھى کە ئەگەر پڕوا بێنن، خۆیان لێ بە ھەرمەندن و، ئەگەر بێپرواش بن، خۆیان لێ زەرەرمەندن، بەلام منەت لەسەر پێغەمبەر ﷺ دەکەن و دەلێن: پڕوا بۆ تۆ ناھینین، واتە: پڕوا بۆ تۆ ناھینین بە قورئان، یان بە خوا ﷻ.

(۴) - ﴿حَتَّىٰ تَفْجَرَنَا مِنَ الْأَرْضِ يَنْبُوعًا﴾:

داواکاری و بیانووی یەكەم: تاكو لە زەوى كانیاومان بۆ دەرئەقوڵینى.

وشەى (أَرْض)، ﴿تَفْجَرُ لَنَا مِنَ الْأَرْضِ﴾، (أَل) ى ناساندنى لەسەرە، کە مەبەست پێى (عەھد)ە، واتە: ئەو سەر زەمینە زانراو، کە دیارە و باو ھە بریتى ھە لە سەر زەمینى مەككە، تاكو لەسەر زەمینى مەككە، كانیاومان بۆ دەرئەقوڵینى، ئیمە بۆ تۆ پڕوا ناھینین.

(التَّفْجِيرُ مَصْدَرُ فَجَّرَ، مُبَالَغَةٌ فِي الْفَجْرِ، وَهُوَ الشَّقُّ بِاتِّسَاعٍ)، (تَفْجِيرُ): چاوكى (فَجَّرَ) ى، (فَجَّرَ، يُفَجِّرُ، تَفْجِيرًا)، کە زیدەرپۆیى کردنە ھە (فَجَّرَ)، یانی: لەتکردن، بەلام لەتکردنێكى وا کە دوو شتەکان لێک جیا بنەو ھە، کەلێنەکەیان فراوان بێ.

(الْيَنْبُوعُ: اسْمٌ لِلْعَيْنِ الْكَثِيرَةِ النَّبْعِ الَّتِي لَا يَنْضُبُ مَآوُهَا، وَصِيغَةُ «يَفْعُولُ» صِيغَةُ مُبَالَغَةٍ غَيْرِ قِيَاسِيَّةٍ)، وشەى (يَنْبُوع)، ناوى كانیى، بەلام كانیى ھەك کە ئاوى زۆرى لێ ھەلەقوڵێ و ئاوەکەى نەپڕێ، وشەى (يَنْبُوع)، لەسەر کیشى (يَفْعُولُ)، ئەمەش یەكێکە لە شیوازەکانى زیدەرپۆیى کردن، بەلام بێ ئەو ھى کە قیاس بێ و، شیوازێكى دەگمەنە.

٥- ﴿أَوْ تَكُونُ لَكَ جَنَّةٌ مِّنْ نَّحِيلٍ وَعِنَبٍ﴾:

داواکاری و بیانووی دووهم: یاخود باغیکت هه‌بیت له دار خورما و له تری. واته: (دار میو)، به زۆری له قورئاندا خوا ی پهره‌ردگار باسی دار خورما دار میو، پیکه‌وه ده‌کات، - به بۆچوونی من - له‌به‌ر ئه‌وه‌ی دارخورما به‌رزترین جوړه دره‌ختی به‌ردار و میوه‌داره و، میویش نزمترینه‌تی، به‌زه‌ویی دا پان ده‌بیت‌ه‌وه، به تاییه‌تی ئه‌وه‌ی که له دیمه‌کار ده‌کری، میوه‌که به زه‌ویدا پان ده‌بیت‌ه‌وه، که‌واته: له به‌رزترین دره‌ختی میوه‌وه بگره تاکو نزمترینی، ده‌بی تیدابی له‌و باغه‌دا.

ئنجا هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ش نا، که باغه‌که له به‌رزترین جوړی میوه‌وه، که دار خورمایه، تاکو نزمترینی، که دار میوه، تیدابی، به‌لکو:

٦- ﴿فَنُفِجِرَ الْأَنْهَرُ خِلَالَهَا تَفْجِيرًا﴾، ئنجا پرووباره‌کانی به‌فرکه تیدا ده‌رقولینی، واته: له خوا بپاریوه که باغه‌که پرووبار و سه‌رچاوه‌ی زۆری تیدابن و، سه‌رچاوه‌کان ئاوه‌که‌یان کۆبیت‌ه‌وه و بیهته‌چهند پرووباریک و به‌نیو دره‌خته‌کانی دا برۆن.

(خِلَالٌ: جَمْعُ خَلَلٍ: مُنْفَرِجٌ مَا بَيْنَ كُلِّ شَيْئَيْنِ)، هه‌ر بۆشاییه‌ک که ده‌که‌ویت‌ه‌ نیوان دوو شته‌وه پیی ده‌گوتری: (خَلَلٌ) که به (خِلَالٌ) واته: که‌لینه‌کان کۆده‌کریت‌ه‌وه.

٧- ﴿أَوْ تُسْقِطَ السَّمَاءَ كَمَا زَعَمَتَ عَلَيْنَا كِسْفًا﴾

داواکاری و بیانووی سییه‌م: یاخود وه‌ک لاف لایداوه، ئاسمانمان پارچه‌پارچه به سه‌ردا بخه‌یه خواری.

﴿كِسْفًا﴾، خوینراویشه‌ته‌وه: (كِسْفًا)، هه‌ردووکیان (كِسْفٌ) یان (كِسْفٌ) کۆی (كِسْفَةٌ)ن، که بریتیه له پارچه، هه‌روه‌ک (سَدْرٌ) و (سَدْرٌ)، کۆی (سَدْرَةٌ)ن.

که ده‌فه‌رموی: ﴿كَمَا زَعَمَتَ﴾، (الزَّعْمُ: الْقَوْلُ الْمُسْتَبَعَدُ أَوْ الْمَحَالُّ)، (زَعَمَ) بریتیه له قسه‌یه‌کی به‌دوور زانراو، یان قسه‌یه‌ک که مه‌حال بی، بۆیه‌من به (لاف لایدان) مانام کردوه، ﴿كَمَا زَعَمَتَ﴾، وه‌ک لاف لایداوه، خه‌یالت کردوه.

٨- ﴿أَوْ تَأْتِيَ بِاللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ قَبِيلًا﴾

داواکاری و بیانووی چواره‌م: یاخود خواو فریشه‌ته‌کان به‌کۆمه‌ل یینی، ده‌لی: (الْقَبِيلُ: الْجَمَاعَةُ مِنْ جِنْسٍ وَاحِدٍ، وَهُوَ مَنْصُوبٌ عَلَى الْحَالِ مِنَ الْمَلَائِكَةِ)، (قَبِيلٌ) بریتیه له

کۆمەڵە شتێک کە لە یەک جینس بن، یەک پەگەز بن، لێرەش: ﴿قَبِيلًا﴾، ھالەتە پێزمانییە کە ی ئێوەیە کە ھالە و ھالیش مەنصوبە، کە دەگەرێتەوہ بۆ (مَلَائِكَةً)، واتە: فریشتەکان بە کۆمەڵ پێن، ئەگەرنا خوای بێ وێنە تاکە، یانی: خوای بەرز و مەزن بێت و فریشتەکانیش بە کۆمەڵ لە خزمەتی دابن و پێن، بۆمانیان بێنی، دوایی بەسەرھاتیک دینین لەو بارەوہ، زیاتر تیشک دەخاتە سەر ماناو چەمکی ئەو ئایەتانەو ئەو داواکاریانە ی کە کردووایان.

(٩) - ﴿أَوْ يَكُونُ لَكَ بَيْتٌ مِّنْ زُخْرٍ﴾

داواکاری و بیانووی پێنجەم: یان مایکت لە زێر ھەبێ، یاخود مایکی پەنگین و پاراوەت ھەبێ، ﴿زُخْرٍ﴾، ھەم بە مانای زێر و، ھەم بە مانای ئەخس و نیگار و پارزێترانەوہو جوانی، دی.

(١٠) - ﴿أَوْ تَرَفٍّ فِي السَّمَاءِ﴾

داواکاری و بیانووی شەشەم: یاخود بە ئاسمانی دا بەرز بێوہ، سەرکەو، (الرُّقْيُ: الصُّعُودُ، رَقَى الطَّيْرُ، يَرْقَى رَقْوًا: سَمًا وَارْتَفَعَ)، (رَقَى الطَّيْرُ، يَرْقَى) بەلندە کە بەرز بووہو، بەرز دەبێتەوہ بە بەرز بوونەوہ، واتە: ھەلفری، چووہ سەری.

(١١) - ﴿وَلَنْ نُؤْمِنَ لِرُقِيِّكَ حَتَّىٰ تُنْزَلَ عَلَيْنَا كِتَابًا نَقْرُؤُہُ﴾

بیانو و داواکاری ھەوتەم: ھەرگیز پڕواناھێنین بە بەرز بوونەوہ کە ی تۆ بەرەو ئاسمان، ﴿حَتَّىٰ تُنْزَلَ عَلَيْنَا كِتَابًا نَقْرُؤُہُ﴾، ھەتا نووسراویکمان دانەبەزینیە سەری، بیخوینینەوہ.

لە ھەندیک لە تەفسیرەکاندا ھاتوہ کە ھەر کامیکیان داوی کردوہ، کە دەبێ نامە یەکی تایبەتی بێ، بەمجۆرە:

لە خوای پەرورەدگارەوہ: بۆ فلان کەسی کوپی فلان کەس! دوای سلاو پێز، بۆ ئاگادارییت! موھەممەد پێغەمبەری منە، بپروای پێ بێنە و، قورئان کتیبی منە، دامبەزاندوہ، بپروای پێ بێنە!!

گوتووایانە: دەبێ نامە و نووسراوی تایبەتییمان بۆ بێ، بیخوینینەوہ، ئنجا پڕوات بۆ دینین! ئەو ھەوت داواکاری و بیانووە کە ی بپروایان.

خو له وه لَام دا به پیغهمبر ﷺ ده فہرموی:

(۱۲) ﴿قُلْ سُبْحَانَ رَبِّي﴾:

واته: بلئی: پاکیی بو پهرودگارم، ئەمە مەبەست پیی سەر سوپمانه! یانی: چەند شتیکی سە یرو عە جاییب و بی مانا داوا دە کەن؟

(۱۳) ﴿هَلْ كُنْتُ إِلَّا بَشَرًا رَسُولًا﴾: ئایا من جگە لە مرۆڤیکی پەوانە کراو، هیچی دیکە هەم؟ واته: من بەس مرۆڤیکم وەک ئیوه، خو پەوانی کردووم و کردوومی بە نوینەری خو، بە لَام ئەو شتانه بە من ناکرین.

ئەمە پرسیار کردنی نکو و ئیلیلێکە رانە یە، یاخود پرسیار کردنی سەر زە نشتکارانە یە، واته: ئیوه عە قەلتان لە کوپیە؟ ئایا من جگە لە مرۆڤیک هیچی دیکە هەم؟ جگە لە وهی خو منی پەوانە کردووە؟ لێرە دا بو زیاتر تیشک خستنه سەر ئیوه پوکی ئەو حەوت بیانوو و، ئەو پینج ئایە تە موبارە کە، کە ئیمە لەم مەسە لەی حەوتەم دا هینامانن، با سەرنجی ئەو بە سەر هاتە بدەین، کە لە هۆی هاتنه خوار و هە کە ی دا، ئەمە پینا لە بەر ئەوهی سە نە دە کە ی بی پەزە، بە لَام لە گە ل ئیوه پوکی ئایە تە کاند، زۆر دە گونجی و تیشکی زیاتر دە خاتە سەر ئیوه پوکی ئایە تە کان، با لە پرووی سە نە دیشە وه بە هیژ نە بی، ئەمە ش دە قی ئەو بە سەر هاتە یە بە عەرە بیی بەر لە وهی وهی بگێرینە سەر کوردیی:

﴿عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ عُتْبَةَ وَشَيْبَةَ ابْنَيْ رَبِيعَةَ، وَأَبَا سُفْيَانَ بْنَ حَرْبٍ، وَرَجُلًا مِنْ بَنِي عَبْدِ الدَّارِ، وَأَبَا الْبُخْتَرِيِّ أَخَا بَنِي أَسَدٍ، وَالْأَسْوَدَ بْنَ الْمُطَّلِبِ، وَزَمْعَةَ بْنَ الْأَسْوَدِ، وَالْوَلِيدَ بْنَ الْمُغِيرَةِ، وَأَبَا جَهْلٍ بْنَ هِشَامٍ، وَعَبْدَ اللَّهِ بْنَ أَبِي أُمَيَّةَ، وَأُمَيَّةَ بْنَ خَلْفٍ، وَالْعَاصِمَ بْنَ وَائِلٍ، وَنُبَيْهَا وَمُنْبَهَا ابْنَيْ الْحَجَّاجِ السَّهْمِيِّينِ اجْتَمَعُوا، أَوْ مِنْ اجْتَمَعَ مِنْهُمْ، بَعْدَ غُرُوبِ الشَّمْسِ عِنْدَ ظَهْرِ الْكَعْبَةِ، فَقَالَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ: ابْعَثُوا إِلَى مُحَمَّدٍ فَكَلِّمُوهُ وَخَاصِمُوهُ حَتَّى تُعْذِرُوا فِيهِ، فَبَعَثُوا إِلَيْهِ: إِنَّ أَشْرَافَ قَوْمِكَ قَدِ اجْتَمَعُوا إِلَيْكَ لِيُكَلِّمُوكَ.

فَجَاءَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ سَرِيعًا، وَهُوَ يَظُنُّ أَنَّهُ بَدَأَ لَهُمْ فِي أَمْرِ بَدَاءٍ، وَكَانَ عَلَيْهِمْ حَرِيصًا، يُحِبُّ رُشْدَهُمْ، وَيَعِزُّ عَلَيْهِ عَنْهُمْ، حَتَّى جَلَسَ إِلَيْهِمْ.

فَقَالُوا: يَا مُحَمَّدُ! إِنَّا قَدْ بَعَثْنَا إِلَيْكَ لِنُعْذِرَ فِيكَ، وَإِنَّا وَاللَّهِ مَا نَعْلَمُ رَجُلًا مِنَ الْعَرَبِ أَدْخَلَ عَلَى قَوْمِهِ مَا أَدْخَلْتَ عَلَى قَوْمِكَ، لَقَدْ شَتَمْتَ الْأَبَاءَ، وَعَبْتَ الدِّينَ، وَسَفَهْتَ الْأَحْلَامَ، وَشَتَمْتَ

الْآلِهَةِ، وَفَرَّقْتَ الْجَمَاعَةَ، فَمَا بَقِيَ أَمْرٌ قَبِيحٌ إِلَّا وَقَدْ جِئْتُهُ، فِيمَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ، فَإِنْ كُنْتَ إِمَّا جِئْتَ بِهَذَا الْحَدِيثِ تَطْلُبُ مَالًا، جَمَعْنَا لَكَ مِنْ أَمْوَالِنَا، حَتَّى تَكُونَ أَكْثَرَنَا مَالًا، وَإِنْ كُنْتَ إِمَّا تَطْلُبُ الشَّرَفَ فِينَا، سَوَدْنَاكَ عَلَيْنَا، وَإِنْ كُنْتَ تُرِيدُ بِهِ مُلْكًا، مَلَكْنَاكَ عَلَيْنَا، وَإِنْ كَانَ هَذَا الَّذِي يَأْتِيكَ بِمَا يَأْتِيكَ بِهِ رِئْيَا تَرَاهُ، قَدْ غَلَبَ عَلَيْكَ، وَكَانُوا يُسْمُونَ التَّابِعَ مِنَ الْجِنِّ: الرَّئِيَّ فَرُبَّمَا كَانَ ذَلِكَ، بَدَّلْنَا أَمْوَالَنَا فِي طَلَبِ الطُّبِّ لَكَ، حَتَّى نُبْرِئَكَ مِنْهُ، أَوْ نُعْذِرَ.

فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَا بِي مَا تَقُولُونَ، مَا جِئْتُكُمْ بِمَا جِئْتُكُمْ بِهِ، أَطْلُبُ أَمْوَالَكُمْ، وَلَا الشَّرَفَ فِيكُمْ، وَلَا الْمُلْكَ عَلَيْكُمْ، وَلَكِنَّ اللَّهَ بَعَثَنِي إِلَيْكُمْ رَسُولًا، وَأَنْزَلَ عَلَيَّ كِتَابًا، وَأَمَرَنِي أَنْ أَكُونَ لَكُمْ بَشِيرًا وَنَذِيرًا، فَبَلَّغْتُكُمْ رَسُولَهُ رَبِّي، وَنَصَحْتُ لَكُمْ، فَإِنْ تَقَبَّلُوا مِنِّي مَا جِئْتُكُمْ بِهِ، فَهُوَ حَظُّكُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، وَإِنْ تَرُدُّوهُ عَلَيَّ، أَصْبِرْ لِأَمْرِ اللَّهِ حَتَّى يَحْكُمَ اللَّهُ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ» أَوْ كَمَا قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ.

فَقَالُوا: يَا مُحَمَّدُ! فَإِنْ كُنْتَ غَيْرُ قَابِلٍ مِنَّا مَا عَرَضْنَا عَلَيْكَ، فَقَدْ عَلِمْتَ أَنَّهُ لَيْسَ أَحَدٌ مِنَ النَّاسِ أَضْيَقُ بِلَادًا، وَلَا أَقَلُّ مَالًا، وَلَا أَشَدَّ عَيْشًا مِنَّا، فَسَلْ رَبَّكَ الَّذِي بَعَثَكَ بِمَا بَعَثَكَ بِهِ، فَلْيَسِّرْ عَنَّا هَذِهِ الْجِبَالَ الَّتِي قَدْ صَيَّقَتْ عَلَيْنَا، وَيَبْسُطْ لَنَا بِلَادِنَا، وَلْيَفْجُرْ لَنَا فِيهَا أَنْهَارًا كَأَنْهَارِ الشَّامِ وَالْعِرَاقِ، وَلْيُبْعَثْ لَنَا مَنْ مَضَى مِنْ آبَائِنَا، وَلْيَكُنْ فِيمَنْ يَبْعَثُ لَنَا مِنْهُمْ: قُصِيُّ بْنُ كِلَابٍ، فَإِنَّهُ كَانَ شَيْخًا صَدُوقًا، فَتَسْأَلُهُمْ عَمَّا تَقُولُ، حَقٌّ هُوَ أَمْ بَاطِلٌ؟ فَإِنْ صَنَعْتَ مَا سَأَلْنَاكَ، وَصَدَّقُوكَ صَدَقْنَاكَ، وَعَرَفْنَا بِهِ مَنْزِلَتَكَ عِنْدَ اللَّهِ، وَأَنَّهُ بَعَثَكَ بِالْحَقِّ رَسُولًا، كَمَا تَقُولُ.

فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «وَمَا بِهَذَا بُعِثْتُ، إِمَّا جِئْتُكُمْ مِنَ اللَّهِ بِمَا بَعَثَنِي بِهِ، فَقَدْ بَلَّغْتُكُمْ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ إِلَيْكُمْ، فَإِنْ تَقَبَّلُوهُ فَهُوَ حَظُّكُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، وَإِنْ تَرُدُّوهُ عَلَيَّ، أَصْبِرْ لِأَمْرِ اللَّهِ حَتَّى يَحْكُمَ اللَّهُ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ».

قَالُوا: فَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ لَنَا هَذَا، فَخُذْ لِنَفْسِكَ، فَسَلْ رَبَّكَ أَنْ يَبْعَثَ مَلَكًا يُصَدِّقُكَ بِمَا تَقُولُ، وَيُرَاجِعُنَا عَنْكَ، وَاسْأَلْهُ، فَلْيَجْعَلْ لَكَ جَنَانًا وَكُنُوزًا وَقُصُورًا مِنْ ذَهَبٍ وَفِضَّةٍ، وَيُغْنِيكَ بِهَا عَمَّا نَرَاكَ تَبْتَغِي، فَإِنَّكَ تَقُومُ بِالْأَسْوَاقِ، وَتَلْتَمِسُ الْمَعَاشَ، كَمَا نَلْتَمِسُهُ، حَتَّى نَعْرِفَ فَضْلَ مَنْزِلَتِكَ مِنْ رَبِّكَ إِنْ كُنْتَ رَسُولًا كَمَا تَزْعُمُ.

فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَا أَنَا بِفَاعِلٍ، مَا أَنَا بِالَّذِي يَسْأَلُ رَبَّهُ هَذَا، وَمَا بُعِثْتُ إِلَيْكُمْ بِهَذَا، وَلَكِنَّ اللَّهَ بَعَثَنِي بِشِيرًا وَنَذِيرًا، فَإِنْ تَقَبَّلُوا مَا جِئْتُكُمْ بِهِ، فَهُوَ حَظُّكُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، وَإِنْ

تَرُدُّوهُ عَلَيَّ، أَصْبِرْ لِأَمْرِ اللَّهِ حَتَّى يَحْكُمَ اللَّهُ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ».

قَالُوا: فَأَسْقِطِ السَّمَاءَ عَلَيْنَا كِسْفًا كَمَا زَعَمْتَ، أَنْ رَبِّكَ إِنْ شَاءَ فَعَلَ، فَإِنَّا لَا نُؤْمِنُ لَكَ إِلَّا أَنْ تَفْعَلَ.

فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «ذَلِكَ إِلَى اللَّهِ إِنْ شَاءَ فَعَلَ بِكُمْ ذَلِكَ».

فَقَالُوا: يَا مُحَمَّدُ! فَمَا عَلِمَ رَبُّكَ أَنَّا سَنَجْلِسُ مَعَكَ، وَنَسْأَلُكَ عَمَّا سَأَلْنَاكَ عَنْهُ، وَنَطْلُبُ مِنْكَ مَا نَطْلُبُ، فَيَتَقَدَّمُ إِلَيْكَ، وَيُعَلِّمُكَ مَا تَرَاوَعْنَا بِهِ، وَيُخْبِرُكَ مَا هُوَ صَانِعٌ فِي ذَلِكَ بِنَا، إِذْ لَمْ نَقْبَلْ مِنْكَ مَا جِئْتَنَا بِهِ، فَقَدْ بَلَّغْنَا أَنَّهُ إِنَّمَا يُعَلِّمُكَ هَذَا رَجُلٌ بِالْيَمَامَةِ يُقَالُ لَهُ: الرَّحْمَنُ، وَإِنَّا وَاللَّهِ مَا نُؤْمِنُ بِالرَّحْمَنِ أَبَدًا، أَعَذَرْنَا إِلَيْكَ يَا مُحَمَّدُ، أَمَا وَاللَّهِ لَا نَتْرُكَكَ وَمَا بَلَغْتَ مِنَّا حَتَّى نُهْلِكَ أَوْ تُهْلِكَنَا.

وَقَالَ قَاتِلُهُمْ: نَحْنُ نَعْبُدُ الْمَلَائِكَةَ، وَهَنُ بَنَاتُ اللَّهِ، وَقَالَ قَاتِلُهُمْ: لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّى تَأْتِيَنَا بِاللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ قَبِيلًا.

فَلَمَّا قَالُوا ذَلِكَ، قَامَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَنْهُمْ، وَقَامَ مَعَهُ، عَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِي أُمَيَّةَ بْنِ الْمُغِيرَةِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرِو بْنِ مَخْرُومٍ، وَهُوَ ابْنُ عَمَّتِهِ هُوَ لِعَاتِكَةَ بِنْتُ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ، فَقَالَ لَهُ: يَا مُحَمَّدُ! عَرِّضَ عَلَيْكَ قَوْمُكَ مَا عَرَضُوا، فَلَمْ تَقْبَلْهُ مِنْهُمْ، ثُمَّ سَأَلُوكَ لَأَنْفُسِهِمْ أُمُورًا، لِيَعْرِفُوا مَنْزِلَتَكَ مِنَ اللَّهِ، فَلَمْ تَفْعَلْ ذَلِكَ، ثُمَّ سَأَلُوكَ أَنْ تُعَجِّلَ مَا تُخَوِّفُهُمْ بِهِ مِنَ الْعَذَابِ، فَوَاللَّهِ لَا أُوْمِنُ لَكَ أَبَدًا، حَتَّى تَتَّخِذَ إِلَى السَّمَاءِ سُلَّمًا تَرْقَى فِيهِ، وَأَنَا أَنْظُرُ حَتَّى تَأْتِيَهَا، وَتَأْتِيَّ مَعَكَ بِنُسْخَةٍ مَنَشُورَةٍ، مَعَكَ أَرْبَعَةٌ مِنَ الْمَلَائِكَةِ يَشْهَدُونَ لَكَ أَنَّكَ كَمَا تَقُولُ، وَأَيُّمَ اللَّهِ لَوْ فَعَلْتَ ذَلِكَ، لَطَنَنْتُ أَلَا أَصْدُقُكَ، ثُمَّ انْصَرَفَ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، وَانْصَرَفَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِلَى أَهْلِهِ حَزِينًا أَسِيفًا، لِمَا فَاتَهُ مِمَّا كَانَ يَطْمَعُ فِيهِ مِنْ قَوْمِهِ حِينَ دَعَا، وَلِمَا رَأَى مِنْ مُبَاعَدَتِهِمْ إِيَّاهُ.

فَلَمَّا قَامَ عَنْهُمْ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، قَالَ أَبُو جَهْلٍ: يَا مَعْشَرَ قُرَيْشٍ، إِنَّ مُحَمَّدًا قَدْ أَبَى إِلَّا مَا تَرَوْنَ مِنْ عَيْبٍ دِينِنَا، وَشَتَمِ آبَائِنَا، وَتَسْفِيهِ أَحْلَامِنَا، وَسَبِّ آلِهَتِنَا، وَإِنِّي أَعَاهِدُ اللَّهَ لَا أَجْلِسَنَّ لَهُ عَدَاً يَحْجِرُ قَدْرَ مَا أُطِيقُ حَمْلَهُ، فَإِذَا سَجَدَ فِي صَلَاتِهِ فَضَخْتُ رَأْسَهُ بِهِ { أَخْرَجَهُ الطَّبْرِي فِي جَامِعِ الْبَيَانِ: ج ١٥، ص ١١٠ و ١١١، وَذَكَرَهُ السَّيُوطِيُّ فِي الدُّرِّ الْمُنْتَشُورِ، ج ٥، ص ٣٣٧، وَقَالَ مُؤَلِّفَا (الِاسْتِيعَابِ فِي بَيَانِ الْأَسْبَابِ) ^(١)، وَقُلْنَا: وَهَذَا إِسْنَادٌ ضَعِيفٌ }.

واته: عەبدوللای کوری عەباس (خوا له خۆی و بابی پازی بێ)، دەگیرێتەوه که: (عَبْتَةَ وَشَيْبَةَ ابْنَيْ رَبِيعَةَ، وَأَبَا سُفْيَانَ بْنَ حَرْبٍ، وَرَجُلًا مِنْ بَنِي عَبْدِ الدَّارِ، وَأَبَا الْبُخْتَرِيِّ أَخَا بَنِي أَسَدٍ، وَالْأَسْوَدَ بْنَ الْمُطَّلِبِ، وَزَمْعَةَ بْنَ الْأَسْوَدِ، وَالْوَلِيدَ بْنَ الْمُغِيرَةِ، وَأَبَا جَهْلٍ بْنَ هِشَامٍ، وَعَبْدَ اللَّهِ بْنَ أَبِي أُمَيَّةَ، وَأُمَيَّةَ بْنَ خَلْفٍ، وَالْعَاصَ بْنَ وَائِلٍ، وَتُبَيْهًا وَمُنْبَهًا ابْنَيْ الْحَجَّاجِ السَّهْمِيِّينَ) ئەمە چوارده (١٤) کەس، ئەم چوارده کەسە، یاخود لەو چواردانە ئەوەیان کە کۆبوونەوه لە دواى خۆر ئاوابوون، لە پشت کەعبەوه، هەندێکیان بە هەندێکیان گوت: بێرن بۆ لای موحمەد ﷺ، قسەى لە گەڵ بکەن و، مشت و مەرى لە گەڵدا بکەن، تاکو بیانوو بپراوى دەکەن، کۆمەڵیک لە زەلزەلەکانى وەلامیان بۆ نارد، کە کۆمەڵیک لە گەوره گەورهکانى گەلەکەت و قسە بە دەستانى کۆبوونەتەوهو، دەیانەوێ قسەت لە گەڵدا بکەن، پێغەمبەرى خوا ﷺ زۆر بە خێراى هات بۆ لایان، پێى وابوو کە لە بارەى وێهە شتێکیان بۆ دەرکەوتو، پرایەکی باشیان بۆ پەیدا بوو و، ئەو زۆر سوور بوو لەسەر ئەوه کە پێى راست بگرن و زۆر حەزى دەکرد کە سەر راست بن و ناپەهەتێى و، پۆژ پەشییهک کە چاوپێیان دەکات، زۆر لەسەر دڵى قورس بوو، ئیدی هات هەتا لە لایان دانێشت.

گوتیان: ئەى موحمەد! ئێمە بۆیە بە دواى تۆمان دا ناردو، تاکو لە بارەى تۆوه ئێمە خاوەن عوزر بین {واته: تۆ هیچ بەهانهو بیانووت نەبێ کە گلهیى لە ئێمە بکەى} سویند بە خوا، هیچ پیاویک لە عەرەبان پێمان شک نایەت، ئەوهى هێنابێتە ئێو گەلەکەى خۆى، کە تۆ هێناوتە، جێبۆت بە باب و باپیراغان داوه و ئایینی ئێمەت پەخنە لیگرتو و عاقلەکانى ئێمەت {یاخود پیاو ژیرهکانى ئێمەت} بە نەفام لە قەڵەم داو و جێبۆت بە پەرستراوەکاغان داوه و، کۆمەڵى ئێمەت پەرتەوازه کردو و، هیچ شتێکی خراپ و ناقوڵا نەماوه، مەگەر تۆ کردووتە لە نێوان ئێمەو خۆتدا، ئنجاً ئەگەر تۆ ئەوهى کە هێناوتە {ئەو ئایینەى هێناوتە} مەبەستت پێى سامانە، بە لە مأل و سامانى خۆمان بۆت کۆبکەینەوه، تاکو لە هەموومان دەوڵەمەندتر دەبێ، هەر وهە ئەگەر مەبەستت سەرۆکایەتێ و گەورەییە بەسەرماندا، دەتکەینە سەرۆک و گەورەى خۆمان و، ئەگەر مەبەستت پادشایەتیە دەتکەینە پادشای خۆمان و، بەلام ئەگەر ئەو حالەتەى بەسەرتدا هاتو، شەیتانیک دەستى لێ وەشاندووی و بەسەرتدا زāl بوو، ئەوانە کاتێک شەیتانیک دەچوو ئەو بەدەنى کەسیکەوه و بە سەرىدا زāl دەبوو پێیان دەگوت: (وَيْ!)، کە ئەو حالەتەش جارى وا هەیه دەبێ، مأل و سامانى خۆمان خەرج دەکەین بۆ ئەوهى

چارەسەرت بکەین، تاكو چارەسەرت دەکەین، یاخود کاریکت لەگەڵدا دەکەین کە پێی
گلەییەت نەمێنێ لە ئێمە، {یاخود: خەزمە کانت نەتوانن گلەییەمان لێ بکەن}

پێغەمبەری خوا ﷺ فەرمووی: ئەو شتانەی ئێوە دەیانلێن: هیچ کام لەوانەم نیە، من
نەهاتووم: مأل و سامانە کانتان داوا بکەم، هەروەها نەشەهاتووم کە لە نێوتان دا گەورەیی
بکەم، هەروەها نەشەهاتووم کە بێمە سەرۆکتان، بەلام خوا ﷻ منی بۆ لای ئێوە پەوانە
کردووە، کتیبێکی دابەزاندۆتە سەر من و، فەرمانی پێکردووم کە موژدەدەر بۆتان و،
ترسێنەر بۆتان، منیش ئەوە پەیامی پەروردگارم پێگەیاندن و دڵسۆزییم بۆ نواندن،
ئەنجا ئەگەر لێم وەر بگرن {ئەو پەیامی بۆم هێناون، لێم وەر بگرن} ئەوە پشک و بەشی
خۆتانە لە دنیاو دواڕۆژدا و، ئەگەر پەتیشی بکەنەو بەسەرماندا، خۆم پادەگرم تاكو خوا
دادوهریی لە نێوان من و ئێوەدا دەکات، یان شیوە ئەوەی فەرموو.

گوێیان: ئەو موحەممەد! ئەگەر ئەوەی بۆ تۆمان پێشنیار کرد، هیچمان لێوەرناگری،
تۆ خۆت دەزانی کە هیچ کەسێک لە خەڵک، نیشتمان و ولاتەکە لە ئێمە بەرتەسکتر
نیە و، هیچ کەسێک لە ئێمە کەم سامانتر نیە و، هیچ کەسێک لە ئێمە گوزەرانی سەختەر
نیە، بۆیە تۆ داوا لە پەروردگار بکە، ئەو پەروردگارە تۆی پەوانە کردووە، ئەو
پەیامی پێدا پەوان کردووی، کە ئەم چیاوانە دەوری ئەم شارەمان بۆ لابەری، کە
ژیاانیان لێ وەتەنگ خستووی و، ولاتەکەمان بۆ فراوان بکات، چیاکان دووربخاتەو،
هەروەها با پروبارمان بۆ دەرقلێنێ، وەك ئەو پروبارانە کە لە شام و لە عێراق
هەن، {مەبەستیان پروباری ئوردن و، دیجلەو فورات بوو} هەروەها با ئەو باب و
بایرانەمان کە لە پیش ئێمەدا مردوون، بۆمان زیندوو بکاتەو، با لە نێو ئەوانەدا کە
زیندوویمان دەکاتەو، قوصە کۆری کیلاب هەبێ، چونکە پیاویکی بە تەمەنی راستگۆ
بوو، ئێمە لە بارە ئێوەوە کە تۆ دەلێی، پرسیاریان لێ دەکەین، ئایا هەقە یان
ناهەقە؟ ئەنجا ئەگەر ئەوەت کرد کە ئێمە داوامان لێکردووی و، ئەو باب و بایرانەمان
کە زیندوویمان دەکەیهو، تۆیان بە راست دانا، ئەوە ئێمەش تۆ بە راست دادەنێن و ئەو
کاتەش دەزانین کە پێگە تۆ لە لای خوا پەروردگار چۆنە؟ دەزانین کە ئەوەی
تۆی پێ پەوانە کردووە، هەقە وەك تۆ دەلێی!

پێغەمبەری خوا ﷺ فەرمووی: ئەوەی ئێوە دەیانلێن: من بەو پەوان نەکراووم، بەلکو من
ئەوهم بۆ هێناون لە خواوە، کە بۆم هێناون، ئەوەی کە پێی پەوانەش کراوم، پێم گەیانددون،

ئىنجا ئەگەر ئىم وەر بگرن، ئەو پشك و بەشى خۆتانە لە دنیا و لە دواړژدا و، ئەگەر بەسەرىشم دابەنەو، ئەو خۆم ږاده گرم، تاكو خوا دادوهریى لە نىوان من و ئیوهدا دەكات.

گوټيان: ئەگەر ئەو شەمان بۆ ناکەى، تۆ لە پەرورەدگارت بپارێوه: کە فریشتەیهك بنێرى تۆ بە راست دابنئى، لەو هەدا کە دەیلێى {واته: شایه دیت بۆ بدات و با لە گەل ئیمەدا وتووێژو قسە و دیالۆگمان لە گەلدا بکات} و بەرگریى لە تۆ بکات، هەر و هەدا داواى لێکە کە باخ و بیستانت پى بدات و، خەزینەت پى بدات و، کۆشکت پى بدات لە زېرو زیو و، بێ نیازت بکات لەو هەى کە ئیمە دەبینین، کە تۆش بە داواى بژیودا دەگەرێى، چونکە تۆش لە بازاران دا دەجووڵێى و کەسابەت و بازرگانى دەکەى، {یانى: وەك چۆن ئیمە بە داواى بژیودا دەگەرێى، تۆش بە داواى بژیودا دەچى، با پەرورەدگارت بێ نیازت بکات} تاكو ئیمە گەورەى پێگەى تۆ لە لای پەرورەدگارت بزاین، ئەگەر تۆ پیخەمبەرى خواى وەك لاف لێدەدەى.

پیخەمبەر ﷺ {بۆ جارى سییەم} فەرمووی: ئەو هەى ئیوه دەیلێن: من نایکەم و ئەو نیم کە ئەو داواى لە پەرورەدگارى بکەم و، بەو هەش کە ئیوه داواى دەکەن، بۆ لای ئیوه نەنێردراوم، بەلکو خوا منى ناردووە کە دلخۆشکەر و ترسینەر بى، ئىنجا ئەگەر ئەو هەى هیناومە ئىم وەر بگرن، ئەو پشك و بەشى خۆتانە لە دنیاو لە دواړژدا و، ئەگەر بەسەرىشم دابەنەو، خۆم ږاده گرم بۆ فەرمانى خوا، تاكو دادوهریى لە نىوان من و ئیوهدا دەكات.

دیسان گوټيان: کەواته: وەك لاف لێداوه: ئاسمانان پارچە پارچە بەسەردا بخە خوارى، کە تۆ دەلێى: ئەگەر پەرورەدگارم بیهوئى، وا دەكات، چونکە ئیمە بپروا بەو ناهێنین، تاكو وانەکەى، پیخەمبەر ﷺ فەرمووی: ئەو هەش عایدی خواى، ئەگەر بیهوئى وا دەكات و، ئەو هەتان پێدەكات کە داواى دەکەن.

گوټيان: ئەى موحەممەد! ئایا پەرورەدگارت ئاگادار نەبوو، کە ئیمە لە گەل تۆ دادەنیشین و ئەو شتانەت داوا لى دەکەین و ئەو داواکارىیانەت ئاراستە دەکەین؟ دەبوایە پەرورەدگارت بى، ئاگادارت بکاتەو، فێرت بکات کە تۆ وتووێژ لە گەل ئیمەدا بکەى و هەوالیشت پى بدات، ئایا ئەگەر ئەو هەى هیناوتە قبوولمان نەکرد، خوا چى دەكات؟ چیمان پى دەكات و چۆن سزیمان دەدا؟ بۆیەش ئەو هەى هیناوتە قبوولمان نەکرد، چونکە بیستوومانە: ئەو هەى فێرت دەكات، پیاویکە لە یەمامە، پێى دەگوترى:

(الرَّحْمَن)، ئیمەش بە خوا ھەرگیز بڕوا بە پەرمان ناهێنین، {واتە: ئەو پەرمانە ی کە لە یەمامەییە}. ئە ی موخەممەد! ئەو ئیمە بیانوو مان بە دەست تۆو نەهێشت، سویند بە خوا ئیمە واز لە تۆ ناهێنین و، ئەو ی تۆ بە ئیمەت کردو، لیت ناگەرین تاکو یان نەتفەوتین، یان نەمان فەوتینی!

ئنجایەکیان گوئی: ئیمە فریشتان دەپەرستین و ئەوان کچانی خوان.

بیزەرێکی دیکەیان گوئی: ئیمە بڕوا بە تۆ ناهێنین، تاکو خوا ﷻ فریشتەکان بە کۆمەڵ بۆ لای ئیمە نەهێنی، کاتیک ئەو یان پێگوت: پێخەمبەری خوا لە کۆرەکیان ھەلسا، عەبدوللای کوری ئەبوو ئومەییە کوری موغیرە کوری عەبدوللای کوری عەمری کوری مەخزوم کە دەبێتە کورە پووری: عاتیکە کچی عەبدول مۆتەلیب دەبێتە کوری خوشکی بابی {عاتیکە کچی عەبدول مۆتەلیب بوو، وە کچۆن عەبدوللای بابی پێخەمبەر ﷺ کوری عەبدول مۆتەلیب بوو} لەگەڵی ھەلسا گوئی: ئە ی موخەممەد! ئەو گەلە کەت کۆمەڵی شتیان بۆ پێشنیار کردی، هیچت لیوەرەنەگرتن، پاشان چەند شتیکیان داوا لیکردی بۆ خۆیان، تاکو ئەوان پێگە ی تۆ لە لای خوا بزەن، ئەو شت بۆ جیبە جی نەکردن، دوایی داوایان لیکردی کە ئەو ی تۆ ئەوانی پێ دەترسینی لە سزا، پەلە بکە ی و بۆیان بێنی، ئەو شت نەکرد، دەجا سویند بە خوا، ھەرگیز بڕوا بە تۆ ناهێنم تاکو نەچیە ئاسمانی و بە پەیزەییە ک پێھەلانەچی و منیش تەماشات بکەم، کە تۆ بەو پەیزەییەدا سەر دەکەوی و دەچیە سەری و، لەو یووش نوسخەییە ک نامە ی کراویم بۆ بێنی و چوار فریشتە شت لەگەڵدا بن، شایەدی بدەن کە ئەو ی تۆ دەیلیی: راستە، بە خوا، ئەگەر ئەو شت بکە ی، پیم وایە ھەر بە راستت نازانم، {واتە: لە پێش چاوی من بە پەیزەییە ک دا سەرکەوی بۆ ئاسمانی و، نامەییە کیش بێنی، چوار فریشتە شت شایەد بن کە تۆ پێخەمبەری خوی، ئنجا پیم وایە ھەر بپراشت پێ ناهێنم} دوایی ئەو کابرایە وازی لە پێخەمبەر ﷺ هیئا و پۆی، پێخەمبەریش ﷺ چو لای خیزانی زۆر بە خەفەتباریی و بە دلتنگی، بە ھۆی لە دەستچوونی ئەو وە کە ئومیدی پێ بوو و چاوەروانیی دەکرد لە گەلە کە ی، کاتی بانگیان کرد {وایدەزانی: بۆیە بانگیان کردو، تاکو بپرا ی بێن} ئنجا کاتیک کە بینی ئاوا خۆیانی لێ دوور دەگرن، زۆر دلتنەگ بوو.

ئنجایەکیان گوئی: ئە ی موخەممەد! ئەو ئیمە بیانوو مان بە دەست تۆو نەهێشت، سویند بە خوا ئیمە واز لە تۆ ناهێنین و، ئەو ی تۆ بە ئیمەت کردو، لیت ناگەرین تاکو یان نەتفەوتین، یان نەمان فەوتینی!

ھەمووی پەفز کرد و، ھەر لەسەر ئەو ھەردەوام بوو، کە خۆتان بینیتان، کە پەخەنە لە ئایینە کەمان بگرئ و جئو بە باب و باپیرمان بئئ و، عەقلمان بە کەم تەماشە بکات (بە نەفام و کەودەفان لە قەلەم بدات) و قسە بە پەرستراوہ کافان بئئ، منیش پەیمان بە خوا دەدەم کە بەیانینی چاوەرئ دەکەم و خۆی لئ مەلاس دەدەم، بەردیك هیئدە گەورە بئ، بە عاستەم بۆم ھەلبگیرئ، دەستی دەدەمئ، ھەر کاتیک کړنووشی برد لە نوێژە کە ی دا، سەری پئ دەقەپینم. {ئاوا ھەرەشە ی کردوہ، بەلام بیگومان خوا ی پاریزەری توانا پیغەمبەری خۆی پاراستوہ ﷺ}.

بیگومان ئەو بەسەرھاتە ی گیرامانەوہ: زیاتر تیشکی دەخاتە سەر نیوہ پۆکی ئەم ئایەتە موبارەکانە، با سەنەدە کەشی بەھیز نەبئ، ئیمە وەک بەرچاو پروونیە کە هیئامان.

www.alibapir.net

English - عربي

AliBapir

archive.org/details/alibapir

AliBapir

www.alibapir.net

English - عربي

AliBapir

www.alibapir.net

English - عربي

مه سه له ی هه شته م:

خوا ده فه رموی: هیچ شتیکیش پری له خه لک نه گرت، کاتیکی پینمایان له خواوه بۆ هات، برۆای پینن، ئەوه نه بی که گوتیان: ئایا خوا به شه ریکی به پیغه مبه ر ناردوه؟ بلێ: ئەگەر فریشته له سه ر زه وی بوونایه و، به ئارامیی پیندا پوشتبانیه، له ئاسمانه وه فریشته یه کمان به پیغه مبه ر داده به زانده سه ریان، بلێ: خوا به سه له نیوان من و ئیوه دا شایه د بی، بیگومان ئەو شاره زاو بینه ری به نده کانیه تی:

خوا ده فه رموی: ﴿وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَبَعَثَ اللَّهُ بَشَرًا رَسُولًا ۖ﴾ ﴿٩٤﴾ قُلْ لَوْ كُنَّا فِي الْأَرْضِ مَلَكًا يَمْشُونَ مُطْمَئِنِّينَ لَنَزَّلْنَا عَلَيْهِم مِّنَ السَّمَاءِ مَلَكًا رَسُولًا ﴿٩٥﴾ قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ﴿٩٦﴾

شیکردنه وی ئەم ئایه تانه، له پینچ برکه دا:

(١)- ﴿وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ﴾، هیچ شتیکی پینگیری و پیرگیری له خه لک نه کرد، برۆا پینن، کاتیکی که پینمایان بۆ هات.

(٢)- ﴿إِلَّا أَنْ قَالُوا أَبَعَثَ اللَّهُ بَشَرًا رَسُولًا﴾، مه گەر ئەوه که به سه ر سوورمان و به نکو و لیلی کردنه وه، گوتیان: ئایا خوا مروۆفیکی به په وانه کراو ناردوه؟ واته: هه موو خه لک به گشتی ئا ئەوه پیرگیان بوو، ئیمان پینن به پیغه مبه ران ﷺ، ئیمان پینن به په یام و کتیبه کانی خوا، که خوا مروۆفیکی به په وانه کراو، به پیغه مبه ر، ناردوه؟!

خوا ﷺ له وه لامیان دا ده فه رموی:

(٣)- ﴿قُلْ لَوْ كُنَّا فِي الْأَرْضِ مَلَكًا يَمْشُونَ مُطْمَئِنِّينَ لَنَزَّلْنَا عَلَيْهِم مِّنَ السَّمَاءِ مَلَكًا رَسُولًا﴾، بلێ: ئەگەر له سه ر زه وی فریشته ی لیوونایه! به ئارامیی به زه وی دا پوشتبانیه، له ئاسمانیوه فریشته یه کمان وه ک پیغه مبه ر داده به زانده سه ریان، واته: ئەگەر فریشته کان له سه ر زه وی نیشته جی بوونایه و به ئارامیی به سه ر زه وی دا پوشتبانیه، ئەو کاته له شیوه ی خوێان و له په گه زی خوێان، پیغه مبه رمان بۆ ده ناردن، پیغه مبه ریکی فریشته مان

دەناردە لای ئەو فریشتانەیی که دانیشتووی سەر زەوین، بەلام ئیستا ئیوێ مەروڤن لەسەر زەوی و فریشتە نین، بۆیەش لە شیوەی خۆتان پیڤەمبەر و پەوانەکراوتان بۆ دەنیرین، که مەروڤنیک بێ، ئەویش موحەممەد ﷺ وەک چۆن هەموو پیڤەمبەرانێ دیکەیی خوا، مەروڤ بوون.

لە کۆتایی دا خوا دەفەرموێ:

٤- ﴿قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ﴾، بلی: خواش بەسە شایەد بێ لە نێوان من و ئیوێدا.

٥- ﴿إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا﴾، بە دنیایی ئەو شارەزاو بینەری بەندەکانیەتی.

ئێستاش با سەرنجی چەند وردەکارییەکی ریزمانیی و پەوانبێژی بەدەین:

﴿كَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا﴾

أ - (الباء ب) في (بالله) لتأكيد لُصُوقِ فِعْلِ كَفَى بِفَاعِلِهِ: ﴿كَفَىٰ بِاللَّهِ﴾، یانی: (ب)ی سەر (كَفَىٰ بِاللَّهِ) بۆ تەئکید کردنەوێ پەیوەست بوونی کرداری ﴿كَفَىٰ﴾ یە، بەبکەرەکیە، که خوايە ﷻ: ﴿كَفَىٰ بِاللَّهِ﴾، خوا بەسە، (مَفْعُولُ كَفَى مَحْذُوفٌ)، بەرکاری ﴿كَفَى﴾، قرتیندراو، (آي: كَفَانِي)، واتە: بۆ من بەسە خوا شایەد بێ.

ب - (الشَّهِيدُ: الشَّاهِدُ، وَهُوَ مُخْبِرٌ بِأَمْرِ وَاقِعٍ كَمَا وَقَعَ)، (شَهِيد) لێرەدا بە مانای شایەدە، که هەوالدەرە بەشتیک که لە واقع دا هەیە.

ج - ﴿بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ﴾ لە نێوان من و ئیوێدا، واتە: خوا بەسە شایەد بێ، که من راست دەکەم و پیڤەمبەری خوا، شایەدیی خوا بۆ من بەسە، ئایا شایەدیی خوا، لە چیدا بەرجەستە دەبێ؟ لەوێدا که موحەممەد ﷺ بە شیوەیک هەلخستو، هەر کەسیک تەماشای بکات: دەزانێ راستگۆیە، هەروەها قورئانیکیشی بۆ ناردو، هەر کەسێ گویی لێبگرێ، دەزانێ که فەرمايشتی خوايە، شایەدیی دانی خوا لەوێدا بەرجەستە دەبێ، خوا ئاوا شایەدیی بۆ دەدا: هەم موحەممەد ﷺ و هەلخستو: سروشتەکی، پەوشتەکی، کەسایەتیەکی، هەر کەسیک تەماشای بکات، وەک زۆرجار کافرەکان تەماشایان کردو، کەسیک که نهیناسیو، گوتوویەتی: (لَيْسَ هَذَا الْوَجْهُ بِوَجْهِكَ ذَاكَ)، ئەم دەم و چاو، ئەم ڕوو ڕووی مەروڤی درۆزن نیە! دیسان هەر کەسیکیش تەماشای قورئانی کردبێ و، گویی لە قورئان گرتبێ، زانیویەتی که ئەو ئەک قسەیی موحەممەد ﷺ نیە، که پەوانبێژترینی عەرەبان بوو، بەلکو قسەیی هیچ کەسیک نیە، جگە لە خوا ﷻ.

د - که دەفەر موو: ﴿إِنَّهُ كَانَ عِبَادَهُ خَيْرًا بَصِيرًا﴾، ئەمە تەعلیلی ئەو هیە، که بۆچی خوا بەسە؟ چونکە خوا شارەزاو بینەری کردەووی بەندەکانیەتی، ئنجا بۆیەش هەم موحه ممەدی ﷺ والیکردووە، هەر کەسیک تێی بفرکێ و، تێوێ رامینێ، دەزانێ کە پیڤخەمبەری خوا یە ﷺ، هەروەها قورئانیشی وا ناردۆتە خوارو دابەزاندووە، هەر کەسێ تیبفرکێ و بیخوینیتەووە، دەزانێ کە فەرما یشتی خوا یە.

بیگومان هەر کەسێ بلی: من پیڤخەمبەرم، یان دەبی باشترین کەس بی، یان دەبی خراپترین کەس بی، بۆچی؟ چونکە: ئەگەر باشترین کەس نەبی و لە داوای پیڤخەمبەرایەتی یە دا راست نەکات و درۆ بکات، بیگومان خراپترین کەسە، چونکە خراپترین کەس نەبی درۆ بە ناوی خواوہ ناکات، هەلبەتە هەر پیڤخەمبەریک لە پڕۆگاری خۆیدا، باشترینی خەلکی پڕۆگاری خۆی بوو و پیڤخەمبەران بە گشتی هەلبێژدرای نێو مروڤایەتین، وەك خوا دەفەر موو: ﴿وَسَلِّمْ عَلَىٰ عِبَادِهِ الَّذِينَ أَصْطَفَىٰ﴾ ٥٩ ﴿النمل، سەلامی خوا لەسەر ئەو بەندەنە ی کە هەلبێژاردوون، (پیڤخەمبەران) گۆلبێژی نێو باغی مروڤایەتین، بەلێ هەر کەسیک داوای پیڤخەمبەرایەتی کردبی، ئەگەر باشترین کەس نەبووبی و، راستی نەکردبی و، لە لایەن خواوہ پەوان نەکرا بی، دیارە خراپترین کەس بوو، چونکە خراپترین کەس کەسیکە کە بە ناوی خواوہ درۆ دەکات: ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا...﴾ ٦١ ﴿الأنعام، واتە: کێ ستەمکارترە لە کەسیک کە بە ناوی خواوہ درۆ هەلبەستێ { و بلی: من پیڤخەمبەرم و هەویش نەبی، بلی: وەحییم بو دی و، بۆشی نە یەت؟!}

www.alibapir.net

AliBapir

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

www.alibapir.net

www.alibapir.net

www.alibapir.net

کورتە باسیک دەربارەی مەرۆف بوونی پیڤەمبەران

ئیمە لە کۆتایی تەفسیری ئەم ئایەتانەدا، واتە: ئەم پازدە (١٥) ئایەتە، کورتە باسیک لە دوو بڕگەدا دەربارەی مەرۆف بوونی پیڤەمبەران، دەکەین:

بڕگەی یەکەم:

مەرۆف بوونی پیڤەمبەران، گەورەترین کۆسپی بڕواھێنانی بیروایان بە پیڤەمبەران بوو: بەڵێ کافران کە بڕوایان بە پیڤەمبەران نەھێناو، مەرۆف بوونی پیڤەمبەرائیان بە گەورەترین کۆسپی بەردەمی خۆیان داناو، لە زۆر شوێنی قورئان دا، خوای پەرورەدگار ئەمە ی خستۆتە روو، بۆ وێنە:

(١)- لە سوورەتی (الْأَنْعَام) دا نووح عليه السلام بە گەلەکە ی خۆی دەفەرموی: ﴿أَوْعِبْتُمْ أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ مِّنكُمْ لِيُنذِرَكُمْ وَلِتُنقُوا وَلَعَلَّكُمْ تَرْحَمُونَ﴾ (١٣) الْأَنْعَام.

واتە: ئایا سەرتان سوپما کە لە پەرورەدگارتانەو بەرخەرەووە بەرنامەتان بۆ هات، بە پیاویک دا لە خۆتان، تاکو بتانتەرسێنێ و، تاکو پارێز بکەن و، بەلکو بەزەیتان لەگەڵ بنوێنێ؟ دیارە پێتان سەیر بوو، بۆیە فەرمویەتی: ئایا پێتان سەیر بوو؟!

(٢)- هەرۆهەها هەمان رستە هەر لە سوورەتی (الْأَنْعَام) دا، لەسەر زمانی پیڤەمبەر ھوود بەرانبەر بە گەلەکە ی (عاد) هاتو: ﴿أَوْعِبْتُمْ أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ مِّنكُمْ لِيُنذِرَكُمْ...﴾ (١٦) الْأَنْعَام.

واتە: ئایا پێتان سەیر بوو، سەرتان سوپما کە لە پەرورەدگارتانەو بەرخەرەووەتان بۆ بێ، بە پیاویک دا لە خۆتان، تاکو بتانتەرسێنێ؟

(٣)- هەرۆهەها لە سوورەتی (يونس) دا، دەفەرموی: ﴿أَكَانَ لِلنَّاسِ عَجَبًا أَنْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ رَجُلٍ مِّنْهُمْ أَنْ أَنْذِرِ النَّاسَ وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا أَنَّ لَهُمْ قَدَمٌ صَدَقَ عِنْدَ رَبِّهِمْ قَالَ الْكَافِرُونَ إِنَّ هَذَا لَسِحْرٌ مُّبِينٌ﴾ (٢٠) يونس.

واتە: ئایا بۆ خەڵک جێی سەرسوڕمان بوو، کە سروشمان کرد بۆ پیاویک لە خۆیان، کە خەڵک بترسێنە و، مژدە بدە بەوانە ی بڕوایان ھێناو، کە لە لای پەرورەدگاریان

پیشدەستییەکی باشیان ھەییە، {پلەو پایەییەکی باشیان بو خۆیان پیشخستو، یاخود: پیگەییەکی باش و پر ریزو حورمەتیان ھەییە}، بێپروایەکان گوتیان: ئا ئەو ھە جادووگەرێکی ئاشکرایە.

(۴)- لە سوورەتی (ھود) دا دیسان نووح عليه السلام، کە بو لای گەلەکەیی پەوان دەکری، زلەزلانی گەلەکەیی بەمجۆرە دەیدوین: ﴿فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا تَرَبُّكَ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلَنَا...﴾ (۲۷) واتە: دەستپوشتووانی بێپروا لە گەلەکەیی گوتیان: تۆ تەنیا مروڤێکی ھەك خۆمانی {یانی: لەبەرئەوھیی مروڤێکی ھەك خۆمانی، پروات پێ ناھێنین}.

(۵)- ھەروەھا لە سوورەتی (إبراهيم) دا، دەفەرموێ: ﴿...قَالُوا إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلَنَا تُرِيدُونَ أَنْ تَصُدُّونَا عَمَّا كُنَّا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَأَتُونَا بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ﴾ (۱۰) واتە: بێپروایەکان بە پیڤەمبەرانیان گوت: ئێو تەنیا مروڤێکن، ھەك خۆمان، دەتانەوێ ئەوھیی باب و باپیراغان پەرستووین، ئێمەیی لێ لابەدن، بەلگەییەکی پروو و ئاشکرامان بو بین.

(۶)- ھەروەھا لە سوورەتی (المؤمنون)، لە بەسەرھاتی (نوح) دا، دەفەرموێ: ﴿فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُرِيدُ أَنْ يَفْضَلَ عَلَيْكُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَنْزَلَ مَلَائِكَةً مَّا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ﴾ (۲۴) واتە: بریار بەدەستانی بێپروا لە گەلەکەیی، (واتە: گەلی نووح) گوتیان: ئەمە تەنیا مروڤێکی ھەك خۆتانە، دەییەوێ خۆیتان بەسەردا پەسند بکات، ھەبێزێری، (خۆیتان بەسەردا ھەلکێشی)، ئەگەر خوا ویستبای: فریشتەیی دەناردنە خوار، ئێمە لە ئێو باب و باپیرانی پیشوومان دا، شتی وامان نەبیستو.

ھەلبەتە راستیان نەکردو، چونکە خوا لە ھەموو ئێو گەل و نەتەوان دا، پیڤەمبەرانێ ناردوون، بەلام ئەوانە نکوولییان لە ھەق کردو، ھەك چۆن پروایان بە نووح نەھێناو، پروایان بە پیڤەمبەرانێ پیشووش ھەر نەھێناو.

(۷)- ھەروەھا ھەر لەو بارەو، لە سوورەتی (المؤمنون) دا، لەسەر زمانی مووسا و ھاروون دەفەرموێ: ﴿فَقَالُوا أَنْتُمْ لِبَشَرَيْنِ مِثْلِنَا وَقَوْمُهُمَا لَنَا عِدُونَ﴾ (۴۷) واتە: {فیرەوون و دارو دەستەکەیی} گوتیان: ئایا بپروا بینین بە دوو مروڤیی ھەك خۆمان، کە گەلەکەشیان ملکەچی ئێمەن؟

۸- هەروەها لە سوورەتی (الفرقان) دا دەفەر مۆی: ﴿وَقَالُوا مَالِ هَذَا الرَّسُولِ يَأْكُلُ الطَّعَامَ وَيَمْشِي فِي الْأَسْوَاقِ لَوْلَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مَلَكٌ فَيَكُونُ مَعَهُ نَذِيرًا ۝٧ أَوْ يُنْفَخُ إِلَيْهِ كِتَابٌ أَوْ تَكُونُ لَهُ جَنَّةٌ يَأْكُلُ مِنْهَا وَقَالَ الظَّالِمُونَ إِن تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَّسْحُورًا ۝٨﴾

{ئێرەدا مەبەست کافرەکانی پوژگاری پیڤەمبەری خاتەمە ﷺ} گوتیان: ئەو پیڤەمبەرە چییەتی! خواردن دەخواو بە بازاراندا دەپروا، دەبووایە فریشتەیک لە گەلی دابەزیایە کە خەڵکی ترساندبا، یاخود خەزنەیکە بۆ دابەزێنابا، یاخود باغیک هەبووایە لێی خواردبا، هەروەها سەمکاران گوتیان: ئێوە بەس بە دواي پیاویکی جادوو لێکراو دەکەون. کەواتە: راستە گەورەترین کۆسپی بەردەمی بێپروایان، بۆ پڕواھێنان بە پیڤەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) هەر لە ئادەمەوێ تاکو خاتەم، ئەو بوو کە پیڤەمبەران مروۆف بوون.

ئەجا بابزانی خۆ چۆن وەلامی ئەو دەداتەو؟

برگە ی دووهم: وەلامی خۆی زانا وشارەزا بۆ ئەو گرفت و ئیشکالە:

۱- لە سوورەتی (الأنعام) دا، خوا دەفەر مۆی: ﴿وَقَالُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ مَلَكٌ وَلَوْ أَنزَلْنَا مَلَكًا لَّفُتِيَ الْأَمْرُ ثُمَّ لَا يُنْظَرُونَ ۝٨ وَلَوْ جَعَلْنَاهُ مَلَكًا لَجَعَلْنَاهُ رَجُلًا وَلَلَبَسْنَا عَلَيْهِم مَّا يَلْبَسُونَ ۝٩﴾

واتە: (کافرەکان)، گوتیان: دەبووایە فریشتەیک دابەزێتە سەری، (بەلام) ئەگەر فریشتەمان دابەزاندبا کەریان تێکەپەری و چاوپێشیان نەدەکرا، {واتە: خوا عادیکی وایە ئەگەر فریشتە دابەزێت، بۆ سزادانی ئەو کۆمەلگایانە دایاندەبەزێتی، بۆیە ئەگەر فریشتەمان بۆ دابەزاندبان، سزایان دەدان و کۆتاییان پێ دەهات و چاوپێشیان نەدەکرا} ئەگەر {ئەو پیڤەمبەرە دەنێرێن}، کەردبامان بە فریشتە، دەبوو ئەو فریشتە شەمان هێنابا سەر شیوێ پیاویک، ئەو کاتە ئەوێ کە لە خۆیانی تێکەڵ دەکەن، هەر لێمان تێکەڵ دەکەن.

واتە: ئەوێ ئێستا لە خۆیانی تێکەڵ دەکەن و دەلێن: ئەو موخەممەد! ﷺ تۆ پیڤەمبەری خوا نی، چونکە مروۆفی، ئەگەر فریشتە کێشمان ناردبا، چونکە فریشتە لەسەر شیوێ خۆیان نابێزێن و لە ماددەییە کە دروستکراون، کە بۆ ئێمە نەبێزێ و

نابەرەهەستە، دەبوو خوای بەرز و مەزن ئەو فریشتەیه بەریتە سەر شیوەی پیاویک، ئنجا ئەو پیاو فریشتەییە کە دەهات، ئەگەر گوتبای: من فریشتەم، دەیانگوت: راست ناکە، ئەو نە تۆ لەسەر شیوەی پیاویکی؟ دیسان لێیان تیکەڵ دەبوو.

﴿وَلَلْبَسْنَا عَلَيْهِمْ مَائِلِسُوتَ ۝٩﴾ **الأنعام**، یانی: (وَلَخَلَطْنَا عَلَيْهِمْ مَا يَخْلُطُونَ)، لێمان تیکەڵ دەکردن، ئەوێ لە خۆیان تیکەڵ دەکەن، لە تەفسیری سوورەتی (الأنعام) دا بە درێژیی لەو بارەووە باسمان کردووە، لێرەدا هەڵەیه کی (هەژار) مان^(١) لە تەرجمە کوردییە کە ی دا بۆ قورئان خستۆتە ڕوو، کە وایزانیووە: (لَلْبَسْنَا) بە مانای: (الْبَسْنَا) یە، بە لَام (لَبَسَ، يَلْبَسُ) یانی: (خَلَطَ يَخْلُطُ)، تیکەڵی کرد، تیکەڵی دەکات، بە لَام (لَبَسَ، يَلْبَسُ)، واتە: پۆشی، دەپۆشی، ئنجا هەژار وایزانیووە: کە ئەم (لَبَسَ) یە بریتیە لە (لَبَسَ)، بۆیە گوتووێت: پۆشاکمان پێ دەپۆشی، لەوێ کە بۆ خۆیان دەپۆشن! کە لە راستیندا هەر بە لای دا نەچوو، بە لکو (لَبَسَ) بە مانای (خَلَطَ) یە، یانی: لێمان تیکەڵ دەکردن ئەوێ کە لە خۆیان تیکەڵ دەکەن، وەک چۆن ئیستا هەق و باتیلیان لە خۆیان تیکەڵ کردوون، ئەو کاتەش فریشتەو مرووفیان لێ تیکەڵ دەبوون، چونکە ئەو فریشتەیه، دەبووایە چووبایە سەر شیوەی پیاویک و، ئەو کاتەش ئەگەر پیاو کە گوتبای: من فریشتەم، دەیانگوت: نا، ئەو نە تۆش هەر مرووفیکی وەک ئێمە!

(٢) - وەلامی دووهمی خوای پەروەردگار لە سوورەتی (الفرقان) دا، دەفەرموێ:

﴿وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا إِنَّهُمْ لَيَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَيَمْشُونَ فِي الْأَسْوَاقِ وَجَعَلْنَا بَعْضَكُمْ لِبَعْضٍ فِتْنَةً أَتَصْبِرُونَ ۚ وَكَانَ رَبُّكَ بَصِيرًا ۝٢٠﴾

لەوێلامی ئەو قسەیان دا کە ئەوان گوتووین: ئەو پیڤەمبەرە چییەتی؟ خواردن دەخوات و بە بازاردا دەڕوات؟ واتە: کار و کەسابەت دەکا! خوا دەفەرموێ: لە پێش تۆدا هیچ کام لە پیڤەمبەرافمان نەناردووە، مەگەر خواردنیان خواردووە {واتە: مرووفی ئاسایی بوون} و بە بازاراندا ڕۆشیتوون و، هەندیکتان بە هەندیکتان تاقی دەکەینەو، تاکو بزاین ئایا خۆراگر دەبن؟ بێگومان پەروەردگاریشت بێنەرە.

واتە: بێنەری حال و باس و خواسی مرووفەکانە، ئەگەرنا پیڤەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ

(١) هەژار موکریانێ، کە بە (مام هەژار) و (مامۆستا هەژار) ناسراوە.

وَالسَّلَام)، مَرُوقْ بوون و، که مَرُوقْش بوون، دەبئی بخوون و بخۆنهوه و، کارو کهسابەت بکەن و، دەبئی ساغ بن و نەخۆش بن و، دەبئی هەموو ئەو شتانەى بەسەر مَرُوقەکان دین، بەسەر وانیش بین.

(٣) - وه لَامِیكى دیکه، له سوورەتی (الإسراء) دا، هاتوه: ﴿قُلْ لَوْ كَانَتْ فِي الْأَرْضِ مَلَكَةٌ يَمْشُونَ مُطْمَئِنِّينَ لَنَزَلْنَا عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ مَلَكًا رَسُولًا﴾ (٩٥) واتە: بَلَى: ئەگەر لەسەر زەوی فریشتەى لیبوونایە، بە ئارامیی بەسەر زەوییدا پڕویانایە، ئەو کاتە لە ئاسمانیۆه پیڤه مبهريكى فریشتەمان دادەبەزاندە سەریان.

بەلام مادام سەر زەوی مَرُوقى لىن، دەبئی مَرُوقىكى وهك خۆشيان خوا بيكاتە نوينهەر و پیڤه مبهري خووى و، په يام و بهرنامهى خووى پيدا بنيرى.

کهواته: دەبئی پیڤه مبهري ﷺ له جوړى بو لا په وانه کراوان بى، تاكو له يه کدى تيبگه ن، ههروهها هه مان سروشتيان هه بى و، بيانوويان نه بى، چونکه ئەگەر خواى پهروهردگار فریشتەيهكى کردبايه پیڤه مبهري، هەر کەس گوتباى: خوا بپهرستن، به پوژرو و بن، چاکه بکەن، وا بکەن، وا مه کەن، دهيانگوت: تو بويه بو ت ده کرى، چونکه فریشتەى، تو ش با وهك تيمه مَرُوقى باى، ئەو کاتە تو ش وهك تيمه بو ت نه ده کرا! يانى: بيانوويان ده بوو، به لام تىستا خواى کارزان و ميه ره بان پیڤه مبهرائىكى ناردوه، که وهك خويان: خوين و گوشتن، پروو و جهسته ن، سه رمایان ده بى، گه رمایان ده بى، به خۆشیی دلخۆشن، به ناخۆشیی دلناخۆشن، هه ست به ئازار ده کەن، هه ست به خۆشیی ده کەن، وهك سه رجهم مَرُوقه کانن.

کهواته: کاتى ده بنه پيشره و وسه رمه شقيان له چاکه دا و، له واز هينان له خراپه دا، بيانوويان نيه بلىن: تيمه وهك تيوه مان بو نا کرى، چونکه پیڤه مبهرائيش وهك ئەوان مَرُوقن، سه لات و سه لامى خوا له سەر هەموو پیڤه مبه ران بى.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

د درسي دهيم

www.alibapir.net

پېئاسەي ئەم دەرسە

لەم دەرسەدا ماناۋ مەبەستى ھەشت (۸) ئايەت پروون دەكەينەۋە، ئايەتەكانى: (۹۷) -
(۱۰۴) ئەۋ ھەشت (۸) ئايەتەش دوو تەۋەرى سەرەككيان ھەن:

تەۋەرى يەكەم: لە چوار ئايەتى پېشەۋەدا، چەند راستىيەكى مەزن باسكراۋن:

۱ - خستنه سەر راستە پى و گومرا كىردنى خوا بۆ خەلك، ھەر كەسە بەپىنى شايستەيى خۆي.

۲ - ھەرۋەھا سەرەنجامى شوومى پېپروايان.

۳ - ئىجا توانايى بى سنوورى خوا، بۆ زىندوو كىردنەۋەي مردوۋان.

۴ - دەۋلەمەندىي و بى نيازىي خوا.

۵ - ھەرۋەھا خاۋەندارىتىي پەھاي خوا بۆ عەمبارەكانى و، بە پېچەۋانەشەۋە: چىرووكىي و
پژدىي پېپروايان بە تايەت و، مرقەكان بە گشتى لە ئاست بەخشىندا.

تەۋەرى دوۋەم: كە چوار ئايەتى دوۋەم پىك دىنن، لەۋ ھەشت ئايەتە، چوار مەسەلە باسكراۋن:

۱ - ئىردرانى مووسا سەلامى خۋاي لىيى بە نۆ (۹) بەلگەۋ نىشانەۋە بۆ لاي فىرەۋون و گەلەكەي.

۲ - تۆمەتبار كىردنى فىرەۋون بۆ مووسا، بەۋە كە جادوو لىكراۋ و، ۋەلامدانەۋەي مووسا بۆ فىرەۋون و
ترساندى.

۳ - پاشان ناچار كىردنى فىرەۋون بۆ بەنى ئىسرائىل - گەلە چەۋسىنراۋەكەي مووسا، لەۋ كاتەدا - كە
سەرزمىنى مىسېر جېيىلن و، سەرەنجام نىغروكرانى فىرەۋون و، دارو دەستەكەي لە دەرياي سووردا.

۴ - نىشتەجى كرانى گەلى بەنو ئىسرائىل لە سەرزمىنى شامدا و، پىراگەياندنيان كە لە كاتى
ھاتنى بەلىنى دواجار، يان پۆژى دوايىدا، ھەموويان پەپېچەك دەدرىن و دەبرىنە گۆرەپانى
لىپرسىنەۋەۋ سزاۋ پاداشت.

﴿وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ يُضِلِّ فَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِهِ وَيَحْشُرُهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عَلَىٰ وَجْهِهِمْ عُمًىٰ وَبُكَاءً وَصَمًّا مَّا۟وَنَهُم جَهَنَّمَ كُلَّمَا خَبَتْ زِدْنَاهُمْ سَعِيرًا﴾

ذَلِكَ جَزَاءُهُمْ بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِعَايِنِنَا وَقَالُوا أَإِذَا كُنَّا عِظْمًا وَرُفَّتْنَا أِنَّا لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا ﴿٩٨﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ قَادِرٌ عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ وَجَعَلَ لَهُمْ أَجَلًا لَا رَيْبَ فِيهِ فَأَبَى الظَّالِمُونَ إِلَّا كُفُورًا ﴿٩٩﴾ قُلْ لَوْ أَنْتُمْ تَمْلِكُونَ خَزَائِنَ رَحْمَةِ رَبِّي إِذًا لَأَمْسَكْتُمْ خَشْيَةَ الْإِنْفَاقِ وَكَانَ الْإِنْسَانُ قَتُورًا ﴿١٠٠﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ تِسْعَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ فَسَلَّ بَنِي إِسْرَءِيلَ إِذْ جَاءَهُمْ فَقَالَ لَهُ فِرْعَوْنُ إِنِّي لَأَظُنُّكَ يَمُوسَىٰ مَسْحُورًا ﴿١٠١﴾ قَالَ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا أَتَرُكَ هَؤُلَاءِ إِلَّا رَبَّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بِصَائِرٍ وَإِنِّي لَأَظُنُّكَ يَفِرْعَوْنُ مَثْبُورًا ﴿١٠٢﴾ فَأَرَادَ أَنْ يَسْتَفِزَّهُمْ مِنَ الْأَرْضِ فَأَغْرَقْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ جَمِيعًا ﴿١٠٣﴾ وَقُلْنَا مِنْ بَعْدِهِ لِبَنِي إِسْرَءِيلَ أَسْكُنُوا الْأَرْضَ فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ جِئْنَا بِكُمْ لَفِيفًا ﴿١٠٤﴾

مانای دهقا و دهقی نایه تەکان

{هەر کهسیکیش خوا راسته پێی بکات، هەر ئەو پێی راستگرتووێهه، هەرکهسیکیش گومرای بکات، هیچ دۆست و پشتیوانت بۆیان جگه لهوی، چنگ ناکهون و، پوژی قیامهتیش به کویری و لایی و که پێی لهسهر پوویان دهیانپوینین و، کویان دهکهینهوه، پاپچیان دهکهین، جی حهوانهوهیان دۆزهخه، هەر که ئاگره که دامرکا، بلیسهیان بۆ زیاد دهکهین ﴿٩٧﴾ ئەو سزایهشیان له سۆنگه ی ئەوهوهیه که برویان به ئایه ته کاغان نه کردو گوتیان: ئایا ئەگەر بووینه ئیسک و پرووسک و وردو خاش بووین، لهشیوهی دروستکراویکی تازه دا، زیندوو دهکرینهوه؟! ﴿٩٨﴾ ئایا (به چاوی عهقل و دل) نهیاندیوه که ئەو خوایهی ئاسمانه کان و زهوی هیناونهدی، لهسهر دروستکردنی وینهی وان توانایهوه، کاتیکی دیاریی کراویشی (بۆ ژياندهوهیان) داناوه، هیچ گومانی تێدانیه! که چی ستهمکاران هەر سپلهییان ویست ﴿٩٩﴾ بلی: ئەگەر ئیوه خاوهنی عهبارهکانی بهزهیی پهروهردگاریشم بوونایه، له ترسی (تهواو بوون و بران) دهستان دهگرتهوه، پرژدیتان دهکردو، مروقی (بپرواش) زۆر چرووکه ﴿١٠٠﴾ ههروهها به دلنایای نۆ نیشانه و بهلگه ی ئاشکرمان به مووسا دابوون (بۆ سهلماندنی راستی خوێ) لهو بارهوه لهوهچهی ئیسرائیل بپرسه، کاتیک که (مووسا) چوه لایان، یهکسهه فیرعهون پێی گوت: ئەی مووسا! پیم وایه جادوو لیکراوی! ﴿١٠١﴾ (مووسا) گوتی: تۆ دهزانی که ئەو (نیشانه و بهلگ) انه

ته نیا په روه ردگاری ئاسمانه کان و زهوی، به پروونکه ره وه و به رچا و پروونی داییه زاندوون و،
 تهی فیرعه ون! من به فه وتاوت ده زانم ﴿۱۰۲﴾ ئنجا (فیرعه ون) ویستی هه لیانیچی و له
 زهوی (میسر) وه دهریان بنی، ئیمه شه یه کسه ر خووی و تیکرای ته وانه ی له گه لی بوون،
 نغرومان کردن (له دهریای سووردا) ﴿۱۰۳﴾ دوا ی ویش به وه چه ی ئیسرا ئیلیمان فره موو: له
 زهوی شامدا نیشته چی بن، ئنجا هه ر کات (کاتی) به ئینی دوا جار (یان دوا پوژ) هات،
 به ریکدراویی ده تانه ئین (بو گوړه پانی قیامهت) ﴿۱۰۴﴾.

شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان

(عُمِيَّاءُ وَبُكْمًا وَصُمًّا): (عُمِيَّاءُ جَمْعُ أَعْمَى، وَبُكْمٌ جَمْعُ أَبْكَم، وَصُمٌّ جَمْعُ أَصَم)، وشه ی
 (عُمِيَّاءُ) واته: کویره کان، کو ی (أَعْمَى) یه یانی: کویر، (بُكْمٌ) واته: لاله کان، کو ی (أَبْكَم) ه،
 یانی: لال، (صُمٌّ) واته: که ره کان، کو ی (أَصَم) ه، یانی: که ر.

(حَبَّتِ): (حَبَّتِ النَّارُ تَحْبُو: سَكَنَ لَهْبُهَا وَصَارَ عَلَيْهَا خَبَاءٌ مِنْ رَمَادٍ أَيْ: غِشَاءٌ)، (حَبَّتِ
 النَّارُ تَحْبُو) واته: ئاگره که دامرکا، بلیسه که ی نیشته وه، له وه وه هاتوه وه ک: چادریک
 خۆله میشی به سه ردا ده در ی، په رده یه کی ده که ویته سه ر له شوینه واری ته و ماده ده یه
 که سووتی تراوه و ده بیته خۆله میش و دایده پو شی.

(سَعِيرًا): (سَعِيرٌ) واته: بلیسه، کلپه، (السَّعَرُ: إِلْتِهَابُ النَّارِ، سَعَرْتُهَا وَسَعَرْتُهَا وَأَسَعَرْتُهَا)،
 واته: بلیسه م دایه، یان کلپه م پی سه ند، (وَالْمِسْعَرُ: الْخَشْبُ الَّذِي يُسْعَرُ بِهِ)، (مِسْعَرٌ) ته و
 بزووته یه، یان ته و داری که ئاگره که ی پی خوش ده کری و پی ی، تی و ده رده در ی، بو
 ته وه ی بجوول و زیاتر بلیسه ی به رز بیته وه، (فَهُوَ فَعِيلٌ مَعْنَى مَفْعُولٍ) واته: بلیسه دار،
 (سَعِيرٌ) له سه ر کیشی (فعیل) ه، به لام به مانای (مفعول) ه، واته: بلیسه دار کراو.

(وَرَفَّتًا): (رَفَّتِ الشَّيْءُ، أَرْفَتْهُ رَفْتًا: أَيْ فَتَتْهُ، وَالرُّفَاتُ وَالْفُتَاتُ: مَا تَكَسَّرَ وَتَفَرَّقَ مِنَ الثَّبَنِ
 وَغَيْرِهِ)، (رَفَّتِ الشَّيْءُ، أَرْفَتْهُ رَفْتًا) واته: ته و شته م وردو خاش کرد، تیکمگوشی، هه ر شتیک
 که تیک بشکینزی و پارچه پارچه بکری، ئنجا کاو کوته، گیاو گو له، هه ر شتیک بی که
 پارچه پارچه بکری به به شه کانی ده گوتری: (فُتَاتٍ) یاخود (رُفَاتٍ).

(لَفِيفًا) : (اللَّفِيفُ: مَا اجْتَمَعَ مِنَ النَّاسِ مِنْ قَبَائِلَ شَتَّى، أَوْ مِنْ أَخْلَاطٍ شَتَّى (جئنا بكم لفيفاً) أي: مُجْتَمِعِينَ، مُخْتَلَطِينَ)، (لَفِيفٌ) هه ر کوومه له خه لکیکه که له هوژانی جیا جیا، یاخود له شتی تیکه لی جیاجیا کووبنه وه، که واته: (جئنا بکم لفیفاً) واته: خرټان دهکه بنه وه، به ئاویتهو به تیکه لی ده تانه نین.

[illegible]

مانای گشتی نایه تەکان

وهك له پیناسه ی ئەم دەرسەدا گوتمان: ئەم هەشت (۸) نایه تە دوو تەوهر پێك دێنن:

تەوهری یه که میان: خوا چەند راستییەك دەخاتە روو، لە چوار (۴) نایه تی یه که مەدا، سەرەتا خوا دەفەرموێ: ﴿وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ﴾، هەر که سێکیش خوا راستە پێی بکات، هەر ئەو پێی راستگرتوویە، بە دڵنیاوییەوه لێرەدا مەبەست لە (یهدی) واتە: بیخاتە سەر راستە پێ، راستە پێی بکات، نەك بە مانای: پێی پێشان بدات، چونکە خوا پێگای پێشانی هەموو کەس داو، وهك دواتریش باسی دەکەین، بۆیە دەبێ ورد بین لە سەرنجدانی وشەکانی قورئان، جاری وایە وشەیهك بەچەند واتایەك دی، بەلام بەپێی سیاقەکه، یه کێ له واکانی دیاریی دەکری، لێرەدا: ﴿وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ﴾، بە مانای ئەو یه، هەر کەسێ خوا پێنمایی بکات، ئەو کەسە پێنمایی کراو! نا، بەلکو یانی: هەر کەسێک خوا راستە پێی بکات و بیخاتە سەر پێی راست، ئەو کەسە پێی راستی گرتو، ﴿وَمَنْ يُضِلِّ فَلَنْ يَجِدَ لَهُمْ أَوْلِيَاءَ﴾، هەر کەسێکیش خوا گومرای بکات، ئەو تۆ جگە له خوا، بۆ وی، هیچ سەرپەرشتیارو دۆست و نزیکت چنگ ناکهون، که له گومرای دەربازی بکەن، خواش ﷻ وهك زۆر جار ان گوتوو مانە: نه له گۆتره کەس دەخاتە سەر راستە پێ، نه له گۆترهش کەس سەرلێدەشیوین و گومرا دهکات، بۆیە لێرهش گوتمان: له رسته ی: ﴿وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ﴾ دا، مەبەست لە ﴿يَهْدِ﴾، پێشاندان نیه، بەلکو بە مانای: خستنه سەر پێ، هەر وهك ﴿يُضِلِّ﴾ ییش، واتە: پێ لێ تێکدان و گومرا کردن، خواش له گۆتره کەس ناخاتە سەر راستە پێ، هەر وهها له گۆترهش سەر له کەس ناشیوین، بەلکو کەسێ شایسته ی ئەو بێ خوا بیخاتە سەر راستە پێ و، هیدایه تێک که خوا ناردوویه تی، قبوولی بکات، خواش دلی وەرده چهرخینێ بەرهو گوێرپایه لێی خوی و، دهستی دهگری و لوتفی له گه ل دهنوین، وهك دهفەرموێ: ﴿وَالَّذِينَ اهْتَدَوْا زَادَهُمْ هُدًى وَءَانَّهُمْ وَقَوْهُمْ﴾ (۱۷) محمد، واتە: ئەوانه ی که هیدایه تی خویان وەرگرتو، خوا هیدایه تیان بۆ زیاد دهکات و، پارێزکاریان پێ ده به خشی.

بەلام بە نسه ت گومرا کردنه وه، خوی دادگەر دهفەرموێ: ﴿وَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَاهُمْ فَاسْتَحَبُّوا الْعَمًى عَلَى الْهُدًى﴾ (۱۷) فصلت، واتە: بەلام گه لی سه موود، ئیمه پێنماییان کردن (هیدناهم) لێرەدا به مانای: {پێنماییان کردن} دی، بەلام ئەوان کویریان هه لێژارد

بەسەر بەرپیی خۆ بینین و، پێنمایى خوادا، یان وەك دەفەرموی: ﴿وَيُضِلُّ اللَّهُ الظَّالِمِينَ﴾ ۲۷. إبراهيم، خوا ستەمکاران گومرا دەكات.

ئىبراھیم دەفەرموی: ﴿وَنَحْشُرُهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ عِمًّا وَبُكْمًا وَصُمًّا﴾ الإسراء، لەپرۆژی هەڵسانەویدا (لەپرۆژی قیامەتدا) کۆیان دەکەینەوێ لەسەر پروویان {واتە: لەسەر پروویان دەیانرۆژێن} کۆیان دەکەینەوێ بە کویری و بەلالیی و بە کەری.

واتە: ئەوانە کە کۆیان دەکەینەوێ، هەم کوێرن، هەم لالەن، هەم کەرن، ﴿مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ﴾، جیی حەوانەوێیان دۆزەخە ﴿كُلَّمَا حَبَتِ زِدْنَهُمْ سَعِيرًا﴾، واتە: هەر کاتیگ ئاگرەکەى دامرکا، خامۆش بوو، ئیمە بلیسەیان بۆ زیاد دەکەین، یانی: بۆ ئەوان بلیسەى زیاد دەکەین، دواتر لە مەسەلە گرنگەکان دا زیاتر تیشک دەخەینە سەر ئەو تەعبیرە، بۆچی خوا نافەرموی: ﴿زِدْنَاهَا سَعِيرًا﴾ ئاگرەکەمان کپە بۆ زیاد کرد؟ چونکە ئاگرەکە کپەى هەر هەیه، بەلام بە نەسبەت ئەوانەوێ کە پێى سزا دەدرێن، بلیسە و کپەکەى زیاد دەکری.

﴿ذَلِكَ جَزَاؤُهُمْ﴾ ئا ئەو سزایانە، (جزاء) بە مانای قەرەبوو دی، کە بەپێى سیاقە کە دەزانین، لێردا (جَزَاؤُهُمْ) بە مانای سزایە، ئەگەرنا بە نەسبەت ئەهلی ئیمانەوێ (جَزَاؤُهُمْ) یانی: پاداشتیان، ئیمە لە کوردیدا وشەیه کمان نیە پر بە پێستی (جزاء) بێ، مەگەر بلیین: قەرەبوو، یان بەرانبەر، ئەگەرنا بۆ خراپە کاران دەلیین: سزا و، بۆ چاکە کاران دەلیین: پاداشت.

ئا ئەو سزایانە، لەبەرچی؟ ﴿بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا﴾، لە سۆنگەى ئەوێ کە بێبڕوا بوون بە نیشانەکان و ئایەتەکانى ئیمە، ﴿وَقَالُوا أَءِذَا كُنَّا عِظْمًا وَرَفَتًا﴾، هەرودەها گوێیان: ئایا ئەگەر ئیمە بووینەوێ ئیسک و پرووسکی وردو خاش، ﴿أَوَءَا لِمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا﴾، ئایا ئیمە لە شیوەى دروستکراویکی نویدا، زیندوو دەکریینەوێ!! بەسەر سوپمانەوێ وایان گوت، کە ئەو پرسیارە، پرسیار کردنى نکوولیییکەرانیە.

خوا وەلامیان دەداتەوێ، دەفەرموی: ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ قَادِرٌ عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ﴾، ئایا سەرنجیان نەداوێ، ئەیانینیوێ {واتە: بە چاوی عەقل و دل} ئەو خوایهى ئاسمانەکان و زەوى هیناونه دی، توانایە کە وێنەى ئەوانیش بێنیتە دی؟ ﴿وَجَعَلَ لَهُمْ أَجَلًا لَا رَيْبَ فِيهِ﴾، هەرودەها کاتیکی دیاریی کراوی بۆ داناون، کە هیچ گومان و دوو دلیی تێدانیه ﴿فَأَبَى الظَّالِمُونَ إِلَّا كُفُّوا﴾، کەچی ستەمکاران ملیان نەدا، مەگەر بۆ سپلەیی و ناسپاسیی، واتە: هیچیان قبوول نەکرد، جگە لە ناسپاسیی.

﴿قُلْ لَوْ أَنْتُمْ تَمْلِكُونَ خَزَائِنَ رَحْمَةِ رَبِّي﴾، بَلَى: ئەگەر ئىۋە غەمبارەكانى بەزەيى پەرۋەردگار شىمتان ھەبن.

﴿إِذَا لَأَمْسَكْتُمْ خَشْيَةَ الْإِنْفَاقِ وَكَانَ الْإِنْسَانُ قَتُورًا﴾، ئەو كاتەش لەترسى بېران، لە ترسى تەواو بوون، دەستتان دەگرتەوہ لە بەخشین، (وَكَانَ الْإِنْسَانُ قَتُورًا) مەوقىش بە گشتى {بە تايبەت مەوقى بېپروا} چەرووك و پژدە، مەوقف بە گشتى لە بەرانبەر خوادا و لە چاۋ خوا، پژدە چەرووكە، مەوقى بېپرواش، پژدە چەرووكە لە چاۋ مەوقفە بېروادارو دلفراوان و بەخشندەكان.

تەۋەرى دووھەم: كە چوار ئايەتى كۆتايى ئەم دەرسەى بۆ تەرخانكران، باسى بەسەرھاتى مەوسايە عليه السلام بە كورتىي و پوختىي، چونكە وەك جارى دىكەش باسما كەردوہ: ھەموو ئەو مەبەستانەى كە خوا تعالى لە سوورپەتەكانى پېشوو دا {واتە: ئەو سوورپەتانەى پېش ئەم سوورپەتە، لە پىزبەندىي دابەزىندا} باسى كەردوون، دوايى بەكورتىي و ئاماژە ئاسا باسيان دەكات، بەسەرھاتى مەوساش عليه السلام كە لە چەند شوپىي دىكەدا باسكراوہ، لېرەدا تەنبا ئاماژەيەكى كورتى پى دەكاتەوہ و، دەفەرموى: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى تِسْعَ آيَاتٍ يُبَيِّنُ﴾، واتە: بە دۇنيايەوہ نۆ نىشانەى روون و ئاشكرامان، بە مەوسا دان، كە ھەر كام لەو نىشانانە بەلگە بوو لەسەر راستىي مەوسا عليه السلام، ﴿فَسُئِلَ بَنُو إِسْرَءِيلَ﴾، لېرەدا: پروي دواندن لە پىغەمبەرە عليه السلام، ھەرۋەھا ھەر كەسيكيش كە قورئان دەخوينى:

لە وەچەى ئىسرائىل بېرسە، لە گەلى جۈولەكە بېرسە، چونكە ئەوہ لە كىتبەكانى ئەوانىشدا ھەيە، وەك دوايى لە مەسەلە گرنگەكاندا باسى دەكەين و پىشتىريش بە دوورو دريژىي باسما كەردوہ، ﴿إِذْ جَاءَهُمْ﴾، كاتى (مەوسا) چوۋ بۆ لايان، بە نۆ نىشانەكەوہ، ﴿فَقَالَ لَهُمْ فِرْعَوْنُ إِنِّي لَأَظُنُّكَ يَكُونُ مَسْحُورًا﴾، فەرەوون پىي گوت: ئەي مەوسا! من پىم وايە جادوۋلىكرەي، واتە: جادوۋيان لېكرەوۋى و تىك چوۋى.

مەوسا عليه السلام وەلام دەداتەوہ و دەفەرموى: ﴿قَالَ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا أَزَلَّ هَؤُلَاءِ إِلَّا رَبَّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بَصَائِرَ﴾، گوتى: تۆ دۇنياي و دەزانى كە ئا ئەوانە {ئەو نۆ نىشانانە} جگە لە پەرۋەردگارى ئاسمانەكان و زەوى، ھىچ كەس داينەبەزانندوون، كە ھەر كامىك لەوانە: پىگا نىشانندەرە، زانستە، عىبەرەتە، ﴿وَإِنِّي لَأَظُنُّكَ يَفِرْعَوْنُ مَبْجُورًا﴾، ئەي فەرەوون! من بە لەبەينچوۋ و فەوتەوت تىدەگەم.

(ظن) لېرەدا دەبى بە ماناي دۇنيايى بى، يان بە ماناي زانبارىي بى، واتە: من دەزانم كە تۆ فەوتەويى و سەر بە فەتارەت چوۋى، خۋاي پەنھانزان مەوساى دۇنيا كەردۆتەوہ، كە ئەگەر فەرەوون ھەر مىلى نەدا، خۋى و سوپا سەر كەشەكەى دەفەوتىن.

﴿ فَأَرَادَ أَنْ يَنْفِرَهُمْ مِنَ الْأَرْضِ ﴾، فیرعهون ویستی له زهویدا هه‌لیانیچی، هه‌لیانبه‌نئ، ناچار و، بیزاریان بکات، بۆ‌ئوه‌ی خو‌یان برۆن، ﴿ فَأَعْرَفْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ جَمِيعًا ﴾، [که‌ دوا‌یی گه‌لی ئیس‌رائیل ناچار بوون سه‌رزه‌مینى میسر به‌جئ به‌ئین و شه‌به‌خوونئیک رو‌یشتن و فیرعهون و دارو ده‌سته‌که‌شى که‌وتنه شو‌یینان، وه‌ک له‌ ته‌فسیری سووره‌تی (الأعراف)دا، به‌ ته‌فصیل باس‌مان کردوه] سه‌ره‌نجام هه‌موو ئه‌وانه‌ی له‌گه‌لی دابوون و خو‌یشیمان نغرو کردو خنک‌اند‌مانن {له‌ ده‌ریای سووردا} ﴿ وَقُلْنَا مِنْ بَعْدِهِ لِبَنِي إِسْرَءِيلَ أَكُنُوا الْأَرْضَ ﴾، دوا‌ی ویش به‌گه‌لی ئیس‌رائیل‌مان گوت: (أَسْكُنُوا الْأَرْضَ) له‌سه‌ر زه‌وی نیشته‌جئ بن.

(الْأَرْضُ) ئه‌و (ال)ه‌ی که‌ له‌سه‌ریه‌تی، بۆ‌ناساندنه و مه‌به‌ست پئی (عَهْد)ه‌ یانی: ئه‌و سه‌رزه‌مینه‌ی که‌ ده‌زانین، سه‌رزه‌مینى شام، نه‌ک مه‌به‌ستی پئی په‌گه‌زی زه‌وی بئ، به‌لکو مه‌به‌ست زه‌ویه‌کی دیاریی کراوه، که‌ سه‌ر زه‌مینى شامه‌ و، پێشتر بۆیان دیاریی کراوه، ﴿ فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ جِئْنَا بِكُمْ لَفِيفًا ﴾

ئهمه‌ دوو واتای هه‌ن:

أ - ئنجا هه‌ر کاتئ به‌لئینی پوژئ دوا‌یی هات، هه‌مووتان خرده‌که‌ینه‌وه و په‌یچه‌کتان ده‌ده‌ین به‌ره‌و گو‌ره‌پانی مه‌حشر.

ب - یاخود: هه‌ر کاتئ به‌لئینی دوا‌جار، هات، به‌لئینی په‌که‌مجار و دوا‌جاریش پێشتر له‌ سه‌ره‌تای ته‌فسیری ئهم سووره‌ته‌دا باس‌مان کردن، به‌ ته‌فصیل، له‌ ته‌فسیری ئه‌و ئایه‌ته‌دا که‌ ده‌فه‌رموئ: ﴿ لِنُفْسِدَنَّ فِي الْأَرْضِ مَرَّتَيْنِ وَلِنَعْلُنَّ عُلُوًّا كَبِيرًا ﴾ (الإسراء، دوو‌جاران خراپه‌کاری و تیکدان و خو‌ به‌رز کردنه‌وه و سته‌م ده‌که‌ن، له‌ زه‌ویدا.

ئنجا به‌رای به‌شیک له‌ زانیان، جاریک له‌و دوو تیکدانانه، تێپه‌ریوه و جاری دووه‌می ماوه، خواش ده‌فه‌رموئ: ئنجا ئه‌گه‌ر به‌لئینی جاری دووه‌م هات: ﴿ جِئْنَا بِكُمْ لَفِيفًا ﴾، هه‌مووتان په‌یچه‌ک ده‌ده‌ین و، کو‌تان ده‌که‌ینه‌وه و ده‌تانبه‌ینه سه‌ر زه‌مینى شام، بۆ ئه‌وه‌ی له‌و‌یش قه‌واره‌یه‌کی سته‌مکارانه بنیات بنین و، سه‌ره‌نجام شایسته‌ی ئه‌وه‌بن: خوا سزاتان بدات و، به‌لئینی سزادانی جاری دووه‌میشتان به‌سه‌ردا بچه‌سپینئ، ئه‌و ئایه‌ته ئهم دوو واتایه‌ی هه‌ن، له‌ مه‌سه‌له‌ گرنگه‌کانیشدا زیاتر تیشکی ده‌خه‌ینه سه‌ر.

مەسەلە گىرەنگەکان

مەسەلەى يەكەم:

ھەر كەسكىش خوا راستە پى بىكات، ھەر ئەو پى راستگرتوويە ھەر كەسكىش گومپاي بىكات، جگە لەوى ھىچ دۆست بۆيان چىنگ ناكەون، پۆزى قىامەتەش لەسەر پرويان دەيانرۆيىن: كویرانەو، لالانەو، كەپانە، خپان دەكەينەو، جىگايان دۆزەخە، ھەر كە ئاگرەكە دامركا، نىللى دەدەين و، كەپەيان بۆ زیاد دەكەين، ئەو سزايەشيان لە سۆنگەى ئەو دەوھەيە كە بە نىشانە كاھان بىپروا بوون، {يان بە ئايەتە خویراوەكان}، گوتيان: ئايا ئەگەر بووینە ئىسك و پروسك و ورد و خاش بووین، بە دروستكراوێكى تازە دەژيەينەو؟ ئايا نەياندىوھو نازانن: خوايەك كە ئاسمانەكان و زەوى ھىناونە دى، توانايە كە وینەى ئەوانىش دروست بىكات و، كاتىكى گومان لىنە كراویشى بۆ داناون كەچى ستەمكاران ھەر ناسپاسيان ويست:

خوا فەرموويەتى: ﴿وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ يُضِلِّ فَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِهِ يُنْجِيهِمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عَلَىٰ وَجْهِهِمْ عُمٌ وَيَكْمٌ وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ كُلَّمَا خَبَتْ زِدْنَاهُمْ سَعِيرًا ﴿١٧﴾ ذَلِكَ جَزَاؤُهُمْ بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِعَائِدِنَا وَقَالُوا أَإِذَا كُنَّا عِظْمًا وَرَفْتًا أَءَنَّا لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا ﴿١٨﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ قَادِرٌ عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ وَجَعَلَ لَهُمْ أَجَلًا لَا رَيْبَ فِيهِ فَأَبَى الظَّالِمُونَ إِلَّا كُفُورًا ﴿١٩﴾﴾

شىكردنەوى ئەم ئايەتانە، لە يازدە بىگەدا:

(۱) - ﴿وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ﴾ ھەر كەسكىش خوا راستە پى بىكات، ھەر ئەو پى راستگرتوويە، (فَهُوَ الْمُهْتَدِ) كورتەلەينان، دەگەينەى، ھەر كەسكىش خوا راستە پى بىكات، تەنيا ئەو پى راستى گرتو، كەواتە: ھەر كەسى خوا راستە پى نەكات، ناتوانى پى راست بگرى، پى راست واتە: لە پرووى: بووناسپىيەو، ئيمان و عەقيدەو، پەرستشەكانەو، ھەلال و ھەرامەو، ... ھتە، بە دلئايى لىرەدا مەبەست لە (ھەدايە) - وەك پىشتريش لە مانا گشتيەكەيدا باسماں كرد - پىنمايى نى،

بەلكو مەبەست پىي: خستنه سەر پىي راسته، واته: مانای دووهم و تاييه تىي هيدايهت له بهر چاو گىراوه، نهك مانای يه كه مى كه برىتيه له پىنمايى كردن، بۆچى؟ چونكه خوا پىنمايى هه موو كه سى كردوه، كه واته: ﴿وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ﴾ ئەگەر مەبەست پىنمايى كردن بى، خوا پىنمايى هه موو خه لكى كردوه، ئنجا ئايا هه موويان پىي راستگرتوون؟ نا، كه واته: مەبەست ئەوهيه هەر كه سىك خوا راسته پىي بكات، هەر ئەو پىي راستى گرتوه، نهك كه سى خوا پىنمايى بكات، چونكه خوا هه موو خه لكى پىنمايى كردوه، به لام هه موو ئەوانه ي خوا پىنمايى كردوون، پىي راست گرتوون نين.

(۲)- ﴿وَمَنْ يُضِلِلْ فَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِهِ﴾ هەر كه سىك خوا گومراي بكات، تۆ له جياتى خوا، دۆست و پشتيوانت بۆيان چنگ ناكهون، كه سەرپەرشتيان بکهن و ئاگايان لىيان بى و، بيانخه نه وه سەر راسته پىي.

(أولياء) كۆى (ولِيٍّ) ه، (ولي) له ئەصدا له (وَلِيٍّ) وه هاتوه، (الْوَلِيُّ: الْقُرْبُ) نيزىكى، ئنجا (ولي) به مانای: دۆست، پشتيوان، يارمه تیدەر، نيزىك، بهو مانايانه هه موويان، دى.

كه ده فهرموئى: ﴿وَمَنْ يُضِلِلْ فَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِهِ﴾ بۆچى (أَوْلِيَاءَ) ي به كو هيناهه؟ (جمع الأولياء، باعتبار مقابلة الجمع بالجمع)، وشه ي (مَنْ) هه م بۆ تاك، هه م بۆ كو، به كار دى، ئنجا كه ده فهرموئى: ﴿فَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ﴾ بۆ ئەوان چنگت ناكهوى، ئەوان مادام كو (جمع ن)، (أَوْلِيَاءَ) يشى به كو هيناهه و نه يفه رموه: (فلن تجد لهم ولياً) فهرموويه تى: (أَوْلِيَاءَ) كۆى له به رانبه رى كۆدا به كار هيناهه.

(۳)- ﴿وَنَحْشُرُهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ﴾ له پوژى هه لسانه وشه دا له سەر پرويان كۆيان ده كه ينه وه، كه ليره دا مەبەست ئەوهيه: له سەر پرويان ده يانرۆڤين و، كۆشيان ده كه ينه وه و، خرپشيان ده كه ينه وه (النَّحْشُ: جَمْعُ النَّاسِ مِنْ مَوَاضِعَ مُتَفَرِّقَةٍ إِلَى مَكَانٍ وَاحِدٍ، عُدِّي النَّحْشُ بِـ «عَلَى» لتضمن معنى «يُحْشَوْنَ») واته: (نَحْشُ) (كو كردنه وه) برىتيه له كو كردنه وه ي خه لك له چه ند شوڤينىكى جوړاو جوړه وه، به ره و يه ك شوڤينى ديارى كراو، وشه ي (نَحْشُ) به پىي (على) په پىنراوه ته وه بۆ بهر كار (مفعول به) تاكو مانای ده رۆڤ (يُحْشَوْنَ) ي بخريته نيو، ئەگەرنا (نَحْشَرُهُ) يانى: كۆى كرده وه و، پىويست به (على) ناكات، وهك: (نَحْشَرُ اللَّهُ النَّاسَ)، به لام كه به پىتي (على) بهر كار (مفعول به) ده خوازى، ئەوه مانای (أَمْشَى) ي خراوه ته نيو، يانى: (نَحْشَرُهُمْ وَمُشِيهِمْ) كۆشيان ده كه ينه وه و ده شيانرۆڤين.

لهو باره وهش ئەم فەرموودەییە هەییە: {عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَجُلًا قَالَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ إِيْحَشَرُ الْكَافِرُ عَلَى وَجْهِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ؟ قَالَ أَلَيْسَ الَّذِي أَمْسَاهُ عَلَى الرُّجُلَيْنِ فِي الدُّنْيَا، قَادِرًا عَلَى أَنْ يُنْشِيَهُ عَلَى وَجْهِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ؟} (أخرجہ البخاری: ۴۴۸۲).

واتە: ئەنەسی کوپی مالیک (خوا لێی پازی بێ) دەلێ: پیاویک گوتی: ئەی پیغەمبەری خوا! ﴿خو!﴾ ئەو کە دەفەرموێ: لەسەر پروویان، لەسەر دەم و چاویان کۆ دەکێنەوه! ئایا کافر لەسەر دەم و چاوی کۆ دەکێتەوه، دەپۆینێ؟ پیغەمبەری خوا ﷺ فەرمووی: ئایا ئەو زاتە ی کە لەسەر پێهەکانی پۆیانددوویەتی، ناتوانی لەسەر دەم و چاویشی بپۆینێ، لەپۆژی قیامەت دا؟

(۴) - ﴿عُمَيَّا وَبُكْمًا وَصُمًّا﴾ ئەمانە، هەرسێکیان کۆ (جمع)ن، واتە: کۆی کوپرو لال و کەر، ئنجا جێی سەرنج ئەوهیە، کە لە هەموو قورئاندا، خۆی پەنھانزان هەمیشە (صم) ی پێش (بکم) خستوه، بەلام لێرەدا (عُمَي) ی پێش خستوه، دەفەرموێ: کوپرن، لالەن، کەرن؟!

حیکمەتە کەشی ئەوهیە کە لە شوێنەکانی دیکە، خۆی کاربەجێ پزبەندیی مەنتیقی و زانستی پەچاو کردوه، چونکە بێگومان: هەر کەسێک کەر بوو، لالیش دەبێ، بۆیە لە شوێنەکانی دیکە لە سوورەتی (البقرة) لە دوو شوێن دا (۱۸ و ۱۷۱)، هەروەها لە شوێنەکانی دیکەدا (صم) واتە: کەرەن، خراوتە پێش (بکم) واتە: لالەن، چونکە کەسێک لال دەبێ، کە کەر بێ، بەلام لێرەدا:

﴿عُمَيَّا وَبُكْمًا وَصُمًّا﴾، کوپرن و لالەن و کەرەن، لەبەر ئەوهی لێرەدا مەبەست پزبەندیی بوونی، (الترتيب الوجودي) نیە، بەلکو مەبەست پزبەندیی لە گەنگەرەوه بوو گەنگ چوونە (الأهم فالأهم) ئنجا بەر لە هەموو شتێک ئەوانە کوپرن و هیچ نابینن، ناخۆشترین شتیش ئەوهیە کە ئینسان نابینا بێ، پاشان ئەوانە لالەن قسەیان بوو ناکرێ، ئنجا کەریشن و هیچ نابستن، واتە: لە پۆژی دوایدا: بەلای کوپری، گەورەترە لە لالێ و، لالێ گەورترە لە کەری، بەلام لە ژبانی دنیا: کەری دەبێتە هوێ لالێ، بۆیە تەنیا لەم شوێنەدا کە باسی قیامەت دەکات، لالیتی پێش کەریتی خراوه.

(۵) - ﴿مَّاوَنَهُمْ جَهَنَّمُ﴾ (المأوى محل الأوى، أوى يأوى أويًا) واتە: پەنا پێ بردن و تێدا حەوانەوه: شوینی حەوانەوهیان، شوینی تێدا سرهوتیان دۆزەخە.

(۶) - ﴿كُلَّمَا خَبَتْ زِدْنَاهُمْ سَعِيرًا﴾ (خبت أي سكنت وانطفأت) هەركات ئاگرە کە خامۆش بوو، دامرکا، بلیسەیان بوو زیاد دەکەین، لێرەدا خوا ﷻ نافەرموێ: (كلما خبت زدناها سعيرًا) هەر

که ئاگره که دامرکا زیاتر بلیسهی دهدهینی، واته: نیلی دهدهین و ئاگره که خوش دهکهین، به لکو دهفهرموئ: (زدناهم)! چونکه ئاگری دوزخ ناکوژیتوه، به لام بهنسبت تهوانهوه که ماوهیه که بهو جوړه ئاگرهوه رادین و خووی پیوه دهگرن، بویه خوا دهفهرموئ: {زدناهم} بو تهوان بلیسه زیاد دهکهین، ته گهرنا له خودی خویدا ئاگره که، نه خهفه دهبی و، نه خاموش دهبی و، نه داده مرکئی، بویه نافه رموئ: (زدناها سعیراً) ته گهر وای فهرمووبا، مانای وابوو، ئاگره که خاموش بووهو دامرکاوه، به لام، یانی: بهنسبت تهوانهوه تهوان پیان وایه، که ئاگره که خاموش بووهو دامرکاوه، ﴿زِدْنَهُمْ سَعِيراً﴾، ههر کاتیک به نسبت تهوانهوه، که پیی سزا دهدرین، ئاگره که دامرکا و خهفه بوو، بلیسه دارتر دهکری بو تهوان، ته گهرنا له خودی خویدا ههروه که خویدهتی.

وشه ی (سعیر) یش یانی: بلیسه سهندن و کلپه سهندن.

(۷) - ﴿ذَٰلِكَ جَزَاؤُهُمْ بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِعَايِنِنَا﴾، خوا ﷻ دهفهرموئ: ئا تهوه سزایانه بههوی تهوهوه که بیپروابوون به ئایه تهکانی ئیمه، (آیات) کوی (آیه) ه، واته: نیشانه، به لام ههم به مانای رستهکانی فهرمایشتی خوا، دی، ههم به مانای موعجیزه ی پیغه مبه ران سهلامی خویان لیئی، دی، ههم به مانای دیارده سروشتیه کانیش دی، ههروه ها به مانای تهو به لایانه ش دی، که خوا به سه ر گهل و نه تهوه یاخییه کانی هیانوان، به چوار واتا دی، که لیرده ده گونجی: مه به ست پیی ئایه ته خوینراوه کان بن و، ده شگونجی مه به ست موعجیزه ی پیغه مبه ران، یان دیارده سروشتیه کانیش بی، بههوی تهوهوه که بیپروابوون به نیشانه کانی ئیمه، بویه سزیمان دان.

(۸) - ﴿وَقَالُوا أَءِذَا كُنَّا عِظْمًا وَرَفْتًا ءَآءَنَا لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا؟﴾، گوئیان: ئایا ته گهر بووینهوه ئیسک و پرووسکی وردو خاش و پرتوو کاو، ئایا ئیمه به دروستکراویکی تازه زیندوو ده کرینهوه، (رُفات) به شه کانی شتیکی تیک شکاون، شتی که وردو خاش کرابی، که لیرده: ئیسقانه، ته گهرنا ههر شتیکی رهقی تیکشکاو و وردو خاش (رُفات) و (فُتات) ی پیده گوتری.

ئنجا خوا ﷻ له وه لامیان دهفهرموئ:

(۹) - ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ قَادِرٌ عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ؟﴾

به دنیایی لیره مه به ست له (أولم یروا) بینینی چا و نیه و، مه به ست بینینی عهقل و دله:

ئایا به چاوی عهقل و دل نه یانبینیوه، که تهو خوایهی ئاسمانه کان و زهوی هیانونه دی، توانایه: وینهی تهوانیش دروست بکات، نه یفه رمووه: تهوان، به لکو فهرموویه تی: (مثلهم) وینهی تهوان، چونکه تهوهی له پوژی دواپییدا، خوا دروستی ده کاتهوه، خودی تهو جهسته یه نیه، به لکو شیوهی تهوهیه و له ماددهیه کی دیکهیه، به لام ههمان مروقهو له ههمان شیوه دا.

بەلّی ئەم پستەیه: ﴿قَادِرٌ عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ﴾ بەلگەیه لەسەر ئەو کە زیندوو کرانەو، بریتیه لە هینانەوێ جهستهی مردوووان لە نه‌بوونه‌و، بەلام بو هەر مردوویهك جهستهیه‌کی تازه، لەسەر شیوهی جهستهی پیشوووه‌کە‌ی دروست ده‌کرێته‌و، بەلام مەرج نیه بە هه‌مان قه‌باره و له هه‌مان مادده بێ، که کاتی خۆی له دنیا‌دا بووه، بۆچی؟ چونکه:

یه‌که‌م: هه‌مان قه‌باره نابێ، له‌بەر ئەو‌ی له فەرمايشتی پی‌خه‌مبه‌ردا ﷺ هاتوه، که ئەه‌لی به‌هه‌شت له‌سەر شیوهی بابیان ئاده‌من که شه‌ست (٦٠) باسک که‌له‌گه‌ت بووه و^(١)، دياره چه‌نده‌ش به‌رز بێ، ده‌بێ له قه‌ده‌ر ئەو، ئەوه‌نده‌ش ته‌ستوو بێ! شایانی باسه: له سوورەتی (الواقعة) دا، خوا ﷻ ئاماژه‌یه‌ك به‌و راستییه مه‌زنه ده‌كات، که من پێم وایه: له هه‌موو قورئان دا له‌وباره‌وه: به‌س لێره له سوورەتی (الاسراء) دا، ئەو ئاماژه‌یه هه‌یه و له سوورەتی (الواقعة) شدا، که ده‌فه‌رموی: ﴿نَحْنُ قَدَرْنَا بَيْنَكُمْ الْمَوْتَ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ ﴿١٠﴾ عَلَىٰ أَنْ نُبْذَلَ آمْتِلَكُمْ وَنُنْشِئَكُمْ فِي مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿١١﴾﴾، واته: ئێمه مردغان له نێو ئێوه‌دا ئەندازه‌گیری کردوه، دامانناوه، بریارمان داوه و، ئێمه (ده‌سته وسان و) لێوه‌پیشکه‌وتوووه نین {که‌سێک که پیشبهرکه ده‌كات، که‌سێ پیشی بکه‌وێته‌وه، واته: ده‌ربازی بێ و ده‌سته‌لاتی به‌سه‌ری‌دا نه‌بێ} که وێنه‌ی ئێوه بێنین و به‌جۆرێک دروستتان بکه‌ینه‌وه، که نایزانن، یانی: ئیستا نایزانن.

دووهم: مادده‌که‌شی ده‌گۆڕی، چونکه جهسته‌یه‌ك به‌رگه‌ی ژیا‌تیکی هه‌تا هه‌تایی بگ‌ری له به‌هه‌شتدا، یاخود له دۆزه‌خدا، دياره ده‌بێ مادده‌که‌ی و قه‌باره‌که‌ی جیا بێ، وه‌ك له فەرمايشته‌کانی پی‌خه‌مبه‌ری خوا‌دا ﷻ هاتوه.

١٠- ﴿وَجَعَلْ لَهُمْ أَجَلًا لَّا رَيْبَ﴾، کاتیکی دیاریی کراوی بو داناون، که هه‌یچ دوودلێی تێدانه‌.

١١- ﴿فَأَبَى الظَّالِمُونَ إِلَّا كُفُورًا﴾، که‌چی سته‌مکاران پازی نه‌بوون به‌جگه له ناسپاسیی و سپه‌له‌یی، ئاماده نه‌بوون بو ملکه‌چی به‌لکو هه‌ر سپه‌له‌یی و ناسپاسیان هه‌لب‌ژارد، سته‌مکاران سه‌رپێچیان کرد و لاملیان کرد له ئیمان و فەرمانبه‌ریی و، ته‌نیا ناسپاسیی و سپه‌لیان هه‌لب‌ژارد.

(١) إِبْنُ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ قَالَ خَلَقَ اللَّهُ آدَمَ عَلَى صُورَتِهِ طُولُهُ سِتُونَ ذِرَاعًا فَلَمَّا خَلَقَهُ، قَالَ: اذْهَبْ فَسَلِّمْ عَلَى أَوْلِيكَ النَّفَرِ مِنَ الْمَلَائِكَةِ جُلُوسَ فَاسْتَمَعَ مَا يُحْيُونَكَ فَإِنِّهَا تَحْيِيكَ وَتَحْيِي دُرِّيَّتَكَ فَقَالَ: السَّلَامُ عَلَيْكُمْ فَقَالُوا: السَّلَامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ، فَرَادَاهُ وَرَحْمَةُ اللَّهِ فَكُلُّ مَنْ يَدْخُلُ الْجَنَّةَ عَلَى صُورَةِ آدَمَ فَلَمْ يَزَلْ الْخَلْقُ يَنْقُصُ بَعْدَ حَتَّى الْآنَ} صحيح البخاري: ٥٨٧٣.

مه سه له ی دووهم:

خوا ده فه رموی: بلی: ته گهر ئیوه عه مباره کانی به زهیی و به خششی پهروه ردگارمتان
 هه بووایه، نه و کاتهش له ترسی برانیان، له خه رج کردنیدا، هه ر چرووکییتان ده کردو،
 دهستان ده گرتیهوه، مروؤفیش رژد و بهرچاو ته نگه:

خوا ده فه رموی: ﴿قُلْ لَوْ أَنْتُمْ تَمْلِكُونَ خَزَائِنَ رَحْمَةِ رَبِّي إِذَا لَأَمْسَكْتُمْ خَشْيَةَ الْإِنْفَاقِ
 وَكَانَ الْإِنْسَانُ قَتُورًا﴾.

شیکردنه وی ته م ئایه ته، له سی بر گه دا:

(۱) - ﴿قُلْ لَوْ أَنْتُمْ تَمْلِكُونَ خَزَائِنَ رَحْمَةِ رَبِّي﴾، بلی: ته گهر ئیوه عه مباره کانی به زهیی و
 به خششی پهروه ردگارمتان هه بووایه.

ده گوتری: (أَنْفَقَ الرَّجُلُ: أَيِ افْتَقَرَ وَذَهَبَ مَالُهُ) (إنفاق) به مانای هه ژار که وتن دی، (نَفَقَ
 يَنْفِقُ نَفَقًا، أَيِ: نَفِدَ)، واته: برآ، نه ما.

(۲) - ﴿إِذَا لَأَمْسَكْتُمْ خَشْيَةَ الْإِنْفَاقِ﴾، یانی: ته گهر عه مباره کانی به زهیی پهروه ردگاریمتمان
 له بهر ده ست دا بووایه، له ترسی هه ژار که وتن، چرووکییتان ده کردو دهستان ده گرتیهوه، یاخود
 له ترسی برانی ته وهی که له عه مباره کان دا هه یه، چرووکی و پژدییتان ده کرد.

(۳) - ﴿وَكَانَ الْإِنْسَانُ قَتُورًا﴾، واته: مروؤفیش بهرچاو ته نگه و، چنگ قووچاوه.

(قتور) واته: زور چرووک و رژد، که له (قَتْرُ) وه وه رگیراوه، تهویش که مکردنه وهی
 خه رجکردن و ده ستگرتنه وه و ته نگکردنه وهیه و، (الإنفاق) هه م به مانای هه ژار که وتن
 دی و، هه م به مانای براندنی ته و مال و سامانه دی، که له به رده ستدایه.

مەسەلەى سىيەم و کۆتايى:

بەدلىيى نو (۹) نيشانەى پۆشنمان بە مووسا دابوون، لەو بارەووە لە گەلى ئيسراييل بېرسە: كە چوووە لايان و فيرعەن پىي گوت: ئەى مووسا! پىم وايە جادووت لى كراوە، مووساش گوتى: دەزانى كە ئەو نو نيشانەيە تەنيا پەرەردگارى ئاسمانەكان و زەوى دايە زاندوون و پروونكەرەوون و، ئەى فيرعەون! من بە فەوتوت دەزانم، ئەويش كاريكى كرد كە ناچارى بە جيەيشتنى سەر زەمىنى ميسريان بكات و، ئيمەش خووى و هەموو ئەوانەى لەگەلیدا بوون خنكندمانن و، دواى ويش بەبەنى ئيسراييلمان فەرموو: لەسەر زەمىنى شام نيشتە جى بن، ئنجا كە كاتى بەلئىنى جارى دواىي {يان: پوژى دواىي} هات هەمووتان پادەپىچين و دەتانهين:

خو دەفەرموى: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ تِسْعَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ فَمَثَّلَ بَنِي إِسْرَءِيلَ إِذْ جَاءَهُمْ فَقَالَ لَهُ فِرْعَوْنُ إِنِّي لَأَظُنُّكَ يَمُوسَىٰ مَسْحُورًا ﴿١٠١﴾ قَالَ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا أَنزَلَ هَٰؤُلَاءِ إِلَّا رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بَصَائِرَ وَإِنِّي لَأَظُنُّكَ يَفْرَعَوْتُ مَثْبُورًا ﴿١٠٢﴾ فَأَرَادَ أَن يَسْتَفِزَّهُم مِّنَ الْأَرْضِ فَأَغْرَقْنَاهُ وَمِن مَّعَهُ جَمِيعًا ﴿١٠٣﴾ وَقُلْنَا مَن بَعْدَهُ لِبَنِي إِسْرَءِيلَ أَسْكُنُوا الْأَرْضَ فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ جِئْنَا بِكُمْ لَفِيفًا ﴿١٠٤﴾﴾

بەريزان! ئيمە بەخيڤايى و لە دە (۱۰) بېرگەدا، بەسەر ئەم چوار ئايەتەدا پەت دەبين، لەبەر ئەوەى لە تەفسىرى سوورەتى (الأعراف) و، لە تەفسىرى سوورەتى (يونس) ياشدا، باسى بەسەرھاتى مووسامان کردووە:

۱- ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ تِسْعَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ﴾، واتە: بە دلىيى نو (۹) نيشانەى پروون و ئاشكرامان بە مووسا دابوون.

(بيئات) دەگونجى بە ماناى (واضحات) پروون و ئاشكراکان بى، يانى: نيشانە پروون و ئاشكرايەكان، دەشگونجى (بيئات) كۆى (بيئة) بى، يانى: ئەو نيشانەى كە بەلگە بوون لە خودى خوينايدا.

ئيمە لە سوورەتى (الأعراف)دا بە دريژى باسى ئەو نو (۹) نيشانەمان کردووە كە برىتين لە:

(۱- گوچانەكەى، ۲- دەستى، ۳- سالانى گرانيى، ۴- كەمىي لە بەروبوومدا، ۵- توفان و ئاو هەلسان، ۶- كوللە، ۷- ئەسپى، ۸- بوق، ۹- خوین).

(۲) - ﴿فَسَلِّ بِنِي إِسْرَءِيلَ إِذْ جَاءَهُمْ﴾ ، له بهنى ئيسرائيل بېرسە كاتيك هاته لايان.

شايانى باسە لە: (التفسير التطبيقي للكتاب المقدس، العهد القديم، سفر الخروج، الإصحاح: ۷ و ۸ و ۹ و ۱۰ و ۱۱)، (ص ۱۴۴ - ۱۵۲)د، بە دريژىي باسى ئەو نیشانانە كراوە، بەلام لەویدا يازدە (۱۱) دانە لەو بەلایانەى بەسەريان هاتوون، باسكراون، بەلام خوا باسى نۆيان دەكات، كە ئەو دووانەى ديكەشيان هەر گرتوونە خويان، كە بەدلىيايەو كىتەكانى ئەوان دەستكاريى و كەم و زياديان تيدا كراوە، بەلام ئەوھى كە لە سەدا سەد (۱۰۰/۱۰۰) هەق و راستە، هەر ئەوھى كە لە دوا كىتەى خواى زانا و توانادا هاتوھ.

(۳) - ﴿فَقَالَ لَهُ فِرْعَوْنُ إِنِّي لَأَظُنُّكَ يَمُوسَىٰ مَسْحُورًا﴾ ، فیرعەون پێى گوت: ئەى مووسا! من بە جادوو لیکراوت تێدەگەم.

هەندیکیش گوتوویانە: وشەى (مسحور) وەك (میمون) و (مشئوم) وایە، كە ھى یەكەمیان: بەمانای پیرۆزو بەرەكەتدار و، ھى دووھمیان بە مانای نەگەت، دین و، ھەردووکیان لە بنچینەدا بەمانای (مائن) و (شائم)ن، (مسحور) یش (ساحر)ە، فیرعەون پێى دەلێ: ئەى مووسا! من بە جادووگەرت تێدەگەم.

بەلام پێم وایە ھەر مانای یەكەمیان راستە، واتە: بە جادوو لیکراوت تێدەگەم، یانی: پێم وایە: تۆ شێتێ و عەقڵت تیکچووھ!

(۴) - ﴿قَالَ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا أَنْزَلَ هَؤُلَاءِ إِلَّا رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ، (مووسا عليه السلام) فەرمووی: تۆ دەزانى كە ئەمانە {هَؤُلَاءِ} ناوى ئاماژەى بۆ عاقلان، بەلام بۆیە خواى تاك و پاك، لێرەدا بەكارى ھێناو، یانی: ھەریەك لەو بەلگانە، وەك مروڤىكى عاقل وایە، پێى پێشانى خەلك دەداو بۆیان پوون دەكاتوھ {تەنیا پەرەردگارى ئاسمانەكان و زەوى دایبەزاندوون.

(۵) - ﴿بَصَائِرَ﴾ كۆى (بصيرة)یە، یانی: (الحجج المفيدة للبصيرة، أي: العلم، فكأنها نَفْسُ البصيرة) واتە: ئەو بەلگانەى كە سوود بەخشن بۆ بەصیرەت و عەقلى مروڤ، یاخود بۆ زانیاریى و بەرچاو روونى، وەك خودى خوێان زانیاریى و بەرچاو روونییەكە بن.

(۶) - ﴿وَإِنِّي لَأَظُنُّكَ يَفِرْعَوْنُ مَثْبُورًا﴾ ، ئەى فیرعەون! من بە فەوتاویشت دەزانم، یان: من بە فەوتاووت تێدەگەم و وا گومان دەبەم: تۆ فەوتاو، لەبەر ئەوھى دلىا نەبووھ ئایا فیرعەون ئیمان دیت، یان ئیمان ناھیت، و، دلىا نەبووھ سەرەنجامەكەى چۆن دەبێ، بۆیە فەرموویەتى: ﴿وَإِنِّي لَأَظُنُّكَ﴾ ، چونكە وشەى (ظن) ھەم بەمانای (گومان) دى، واتە: پێوابوونى شتێك،

ئڄا پڻا ٻوڻه ڪه، بهاري ٻوڻ، ڀان بهاري نه ٻوڻ دا، هم به ماناي زانياري و دنيائيش، دي،
دوايي به پي سيافه ڪه، ماناڪهي ده ڳوڙي.

ا - ئڄا ته گهر مه به ست له (ظن) گومان بي، ناگونجي موسا گوماني هه بي و خواه ٿاگاداري
کردي ته وه! به لام له بهر ته وهی دنيا نه ٻوڻه، فيرعهون ٿيمان ديني، ڀان نا؟ له بهر ته وه گوتوويه تي:
گومانم وايه تو فهوراوي.

ب - ته گهر (ظن) ڀيش به ماناي دنيائي (يقين) بي، ڀاني: دنيا و ده زانم تو فهوراوي، له بهر
ته وهی خوا ٿاگاداري کردو ته وه ڪه فيرعهون هه ٿيمان ناهي تي.

(مبور) ڪه سيڪه ڪه (مبور) تووش دي، (مبور) ريش به ماناي له بهين چوون و
نه مانه.

(۷) - ﴿فَأَرَادَ أَنْ يَنْتَفِزَهُمْ مِنَ الْأَرْضِ﴾ (فيرعهون) ويستي له سهر زهوي هه لئانسي تي،
بيانوروڙي تي، (الْإِسْتِفْزَارُ: الْإِسْتِخْفَافُ، كِتَابَةُ عَنِ الْإِبْعَادِ) (استخفاف) به ماناي: بيزار ڪردن و
جوولاندنه، ڀاني: ناچار ڀان بڪات هه لسن و، سهر زهوي ميسر به جي بهي لڻ.

(۸) - ﴿فَاغْرَقْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ جَمِيعًا﴾ ٿيمهش خوي و تيڪري ته وانهي له گه ليدا ٻوڻ، خنڪاندمانن،
نغرومان ڪردن، فيرعهون ويستوويه تي ناچار ڀان بڪات: سهر زهمني ميسر به جي بهي لڻ و دوايش
به جيان هيشت، ئڄا ڪه به جي شيان هيشتو، خوي دادگه ريش فيرعهون و سوپايه ڪهي سزا
داوهو هه موڀاني نغرو ڪردو، له دهرياي سووردا.

(۹) - ﴿وَقُلْنَا مِنْ بَعْدِهِ لِبَنِي إِسْرَءِيلَ اَسْكُنُوا الْأَرْضَ﴾ له دواي وي، له دواي فيرعهون، ڪه
فهورا به گه لي بهني ٿيسرا ٿيلمان فهورموو: له سهر زهوي نيشته جي بن.

ڀاني: سهر زهمني شام، ڪه ته مه هم به سياق ده زانري، به شوي نه ڪاني ديڪه، ڪه
به سهر هاته ڪاني فيرعهون و موسا و گه له ڪهي، تيئاندا باس ڪراون، به وه ده زانري ڪه
مه به ست لهو سهر زهمني، تهو (ال) ڪه له سهر (الارض) ه (ال) ڪي جينس ني، ڪوي سهر
زهوي، به لڪو مه به ست سهر زهمني ڪي ديار ڪراوه، ڪه شامه.

هه ندي له زانايائيش گوتوويانه: (الارض) ليره دا (ال) ڪه ڪهي ڪه هي ناساندنه بو
(جنس) ه، له ڪوي سهر زهمني دا نيشته جي بن، چونڪه گه لي جووله ڪه دوايي به هه موو
دنيدا بلاو ٻوڻه وه!

بہ لَام پیّم وایہ: رای یہ کہم راستہ، چونکہ: پہراگہندہ بوونی جوولہ کہ بہ دنیا دا، سزایہ کی خوا بووہ، نہک چاکہ و نیعمہ ت، کہ سیاقی ٹہم ٹایہ تانہ دہ گہ نی!

(۱۰) ﴿فَإِذَا جَاءَ وَعَدُ الْآخِرَةِ جِئْنَا بِكُمْ لَفِيفًا﴾، ئنجا ہر کاتی بہ لینی پوڑی دواپی ہات {تہو پوڑی دواپیہی، کہ خوا لہ سہر زمانی پیغہ مہبران (علیہم الصلاۃ والسلام) ہہوالی پیداوہ، کہ بریتہ لہ کو کردنہ وہو زیندو کردنہ وہی خہ لک} ٹیوہش ہہ مووتان پریچک دہ کہین و کوٹان دہ کہینہ و، دہ تانہ پنین بو مہیدان و گوپہ پانی سزاو پاداشت.

یاخود: ﴿فَإِذَا جَاءَ وَعَدُ الْآخِرَةِ جِئْنَا بِكُمْ لَفِيفًا﴾، واتہ: ہہ رکا ت بہ لینی جاری دووہم ہات، لہو دوو تیکدانہی کہ گہلی ٹیسراٹیل ٹہ نجامی دہ دہن و خوا ی دادگہ ریش لہ بہ رامبہر ہہر تیکدانہ تیکدا، سزایہ کیان دہ دا، (لفیفًا: الْجَمَاعَاتِ الْمُخْتَطِئِينَ مِنْ أَصْنَافٍ شَتَّى) کو مہ لہ خہ لکیکی تیکہ ل و ٹاویتہ لہ جوہرہ جیا جیاکان.

کہ واتہ: دہ گونجی مہ بہ ست لہ: (الْآخِرَةِ) پوڑی دواپی بی، دہ شگونجی مہ بہ ست پیی جاری دووہم بی، لہو دوو جارانیہی کہ وہ چہی ٹیسراٹیل تیکدان و خراپہ کاریی دہ کہن لہ زہویدا و، خوا ی تو لہ ستینیش سزایان دہ دات، لہ سہر تہو دوو تیکدانہ.

ئنجا تہ گہر بہم واتایہ بی، دہ بی:

ا - جاری یہ کہم تپیہری بی و گوزہ رانی.

ب - جاری دووہم، تا کو ٹیستا نہ ہاتبی، ئنجا جی ہہ لوہ ستہ شہ کہ: ٹیستا لہ ہہ موو شوینہ کانہ وہ گہ لی جوولہ کہ، لہ قہوارہ کہیان خردہ بنہ وہ، تہو قہوارہ یہی کہ لہ سالی (۱۹۴۸ز) وہ، لہ سہر بہ شیکی خاکی داگیرکراوی فہلہ ستین دامہ زراوہ و، بہ قہدہری خوا لہ ہہ موو شوینانہ وہ ہاتوون و، لہوئی خرکراونہ وہ، کہ نیزیکہ بو تہوہ بی، خوا بہ تیکرای سزایان بدات وہک لہ فہرمایشتی پیغہ مہبری خوا دا ﷺ ٹاماڑی پی کراوہ، کہ مسولمانان لہ دڑی جوولہ کہ جہنگ دہ کہن، ئنجا وا پی دہ چئ کہ تہوہ جاری دووہم بی، تہو قہوارہ یہی کہ بہ ستہم و خو فہر زکردن بنیاتیان ناوہ، خوا ی دادگہر تیکی بدات، بہ تہ تیکیدیش تہوہی خواو پیغہ مہرہ کہی ﷺ فہرموویانہ، ہہر دیتہ دی، درہنگ یان زو.

بہ لَام تہوہش پہیوہ ستہ بہ وہوہ کہ ٹایا: تہوان تا چ پاددہیہک تیدہ پہرینن لہ ستہم و خراپہ دا و، شایستہی سزای خوا دہ بن، ہہروہا مسولمانانیش، تا چ پاددہیہک پابہند دہ بن بہ شہریعہ تی خواوہ و، شایستہی تہوہ دہ بن کہ یہ کیک لہ دوژمنہ ہہرہ

www.alibapir.net

پیناسه ی ئەم دەرسە

بەڕیزان! ئەم دەرسەمان ھەوت (۷) ئایەتی کۆتایی سوورەتی (الإسراء) دا، دەگریته خوێ، ئایەتەکانی: (۱۰۵ - ۱۱۱)، کە سێ بابەتی سەرەکیان تێدا خراونەروو:

۱- باسی قورئانە، کە بە شیوازیکی ھەق و بە ھەقیشەو دابەزێنراوە، تاكو بە شینەیی بەسەر خەڵکدا بخوێنرێتەو، لە لایەن پیغەمبەری خاتەمەو ﷺ، پاشان باسی ھەلۆیستی ئەرینیانە ی بەشیک لە زانایانی خاوەن کتیب کراوە، کە چۆن کارلیکی لەگەڵدا دەکەن و پێی کارتیکراو (متاثر) دەبن!

۲- باسی پارانەو کراوە، کە مسوڵمانان: چ بە ناوی: خوا (الله)، چ بە ناوی: بە بەزەبی (الرحمن) لێی بپارێنەو، خوا ناو ھەر بەرزو پەسندەکانی ھەن و، پێویستی شە پارانەو نوێژ، بە دەنگیکی میانجی ئەنجام بدری، نە زۆر بەرز، نە زۆر کپ.

۳- فەرمان بە پیغەمبەر ﷺ کراوە، کە ستایشی خوا بکات و بە گەورە ی بگری، خوا بەک کە نە پۆلەو ھاوبەشی ھەن و، نە بە ھۆی بێ دەستەلاتیی شەو، ھەو جیی سەرپەرشتیارو پشتیوانە.

وَبِالْحَقِّ أَنْزَلْنَاهُ وَبِالْحَقِّ نَزَلَ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿١٠٥﴾ وَقَدْ آتَيْنَاكَ الْكِتَابَ فَارْتَقِ الْوُجُوهَ عَلَى النَّاسِ عَلَى مَكْثٍ وَنَزَلْنَاهُ لَنُزِيلًا ﴿١٠٦﴾ قُلْ ءَامِنُوا بِمِثْلِهِ أَوْ لَا تُؤْمِنُوا إِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهِ إِذَا يُتْلَى عَلَيْهِمْ يَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ سُجَّدًا ﴿١٠٧﴾ وَيَقُولُونَ سُبْحَانَ رَبِّنَا إِنْ كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُولًا ﴿١٠٨﴾ وَيَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ يَبْكُونَ وَيَزِيدُهُمْ خُشُوعًا ﴿١٠٩﴾ قُلْ أَدْعُوا اللَّهَ أَوْ أَدْعُوا الرَّحْمَنَ أَيًّا مَا تَدْعُوا فَلَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَلَا تَجْهَرُوا بِصَلَاتِكُمْ وَلَا تَخَافُوهَا وَابْتَغِ بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا ﴿١١٠﴾ وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَخْذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذَّلِيلِ وَكَبِيرًا تَكْبِيرًا ﴿١١١﴾

شىكردنه وهى هه ندىك له وشه كان

(فَرَّقْنَاهُ): (أَي: بَيَّنَّا فِيهِ الْأَحْكَامَ وَفَضَّلْنَاهُ، وَقِيلَ: فَرَّقْنَاهُ أَي: أَنْزَلْنَاهُ مُفَرَّقًا)، (فَرَّقْنَاهُ) واته: ياساكانان تيدا پوو نكر دونه وهو خستوونه پوو، گوتراویشه: (فَرَّقْنَاهُ) بهش بهش دامانبه زاندوه.

(عَلَى مُكْثٍ)، (الْمُكْثُ: ثَبَاتٌ مَعَ انْتِظَارٍ، يُقَالُ: مَكَثَ مُكْثًا وَمَكْثًا أَي: لَبِثَ وَانْتَظَرَ)، (مُكْثٌ) بریتیه له چه سپان له گه ل چاوه پى كردندا، (مَكَثَ مُكْثًا وَمَكْثًا) واته: مایه وهو چاوه پى كرد.

(يَخْرُونَ): (الْخَرِيرُ: صَوْتُ الْمَاءِ، وَخَرٌّ يَخِرُّ خَرِيرًا، وَخَرٌّ سَاجِدًا: سَقَطَ)، (خَرِيرٌ) به مانای دهنگى ئاو دى، {ده لیم: به مانای دهنگى ((با))ش دى} ده گوترى: (خَرٌّ يَخِرُّ خَرِيرًا) واته: دهنگى هات، (خَرٌّ سَاجِدًا) واته: له په وپوو به كړنووشدا كهوت.

(لِلْأَذْقَانِ): (جَمْعُ ذَقْنٍ: وَهُوَ مَجْمَعُ اللَّحْيَيْنِ)، (أَذْقَان) كوى (ذَقْن)ه یانى: چه ناگه، شوینى كۆبوننه وهى دوو شه وئلاگه كه، (يَخْرُونَ لِلْأَذْقَانِ) مرووف كه كړنووش ده بات، وهك به سه ر چه ناگه دا بكه وئ، وایه بویه ئه و ته عبیره ی به كار هیناوه.

(خَشُوعًا): (الْخُشُوعُ: الضَّرَاعَةُ، وَأَكْثَرُ مَا يُسْتَعْمَلُ الْخُشُوعُ فِيمَا يُوجَدُ عَلَى الْجَوَارِحِ، وَالضَّرَاعَةُ أَكْثَرُ مَا تُسْتَعْمَلُ فِيمَا يُوجَدُ فِي الْقَلْبِ)، (خَشُوعٌ) بریتیه له كزیى و زه بوونیی ده برین، به لام به زوری وشه ی (خَشُوعٌ) بو ئه وه به كارد هینى كه له سه ر ئه ندانه كان دهرده كه وئ، {حاله تی دامو یی و كزیى و بچووکی ده برین له به رانه ر خوا دا} به لام (ضَرَاعَةٌ) به مانای كرووزانه وهو لالانه ویه، كه له دلدا هیه، زیاتر بو ئه وه به كاده هینى.

(وَلَا تَجْهَرُ): واته: دهنگ به رز مه كه وه، دهنگ هه لمه هینه، (الْجَهْرُ: يَقَالُ لظُهُورِ الشَّيْءِ يَفْطَرُ، لِحَاسَةِ الْبَصَرِ أَوْ حَاسَةِ السَّمْعِ)، (جهر) بو دهر كه وتنى شتىك به كاردى، كه به تپه پاندنه وه بو هه ستى بینین، یان هه ستى بیستن دهر بکه وئ، وهك: وینه یه كى زه ق، رۆشنا ییهك، یان دهنگیكى به رز.

(بِصَلَاتِكَ): (الصَّلَاةُ: قَالَ كَثِيرٌ مِنْ أَهْلِ اللُّغَةِ: هِيَ الدُّعَاءُ وَالتَّبَرُّكُ وَالتَّمَجِيدُ)، وشهی (صلاة) زور له زانیانی شاره زای زمان گوتوو یانه: واته: پارانه وهو، به پیژ دانان و، به پایه بهرز دانان، ههروه ها (صلاة) به مانای نوژیژیش هاتوه.

(وَلَا تُخَافُكُ بِهَا): دهنگ به نوژیژو پارانه وه کهت کپ مه که، (المُخَافَةُ وَالْخَفْتُ: إِسْرَافُ النُّطْقِ)، تهوهیه که ینسان شتی که به دهنگی کپ و نزم بیژی.

(الذَّلِ): (الذَّلُ: مَا كَانَ عَنْ قَهْرٍ، يُقَالُ: ذَلَّ يَذِلُّ ذُلًّا، وَالذَّلُ: مَا كَانَ بَعْدَ تَصَعُّبٍ)، (ذَلَّ) تهوهیه که به هو ی دهسته لات هوه که سی که ملی پی که چ کرابی، ده گوتری: (ذَلَّ يَذِلُّ ذُلًّا) به لام (ذَلَّ) تهوهیه که له دوا ی قورسی و زهحه تی بی، ده گوتری: (ذَلَّ يَذِلُّ فَهُوَ ذَلُولٌ) تهوه بو ئاژه لیک به کاردی که چه مووش بی، ملکه چ نه بی، به لام دوا یی دهسته مو بی.

هو ی هاتنه خواره وه ی ئایه ته کان

هو ی هاتنه خواره وه ی ته و ئایه ته ی که ده فه رموی: ﴿قُلْ ادْعُوا اللَّهَ أَوْ ادْعُوا الرَّحْمَنَ أَيًّا مَا تَدْعُوا فَلَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ وَلَا تَجْهَرُوا بِصَلَاتِكُمْ وَلَا تَخَافُكُ بِهَا وَابْتَغِ بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا﴾ (۱۱)

له و باره وه، سی به سه رهات گیر درا ونه وه:

(۱) - {عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، فِي قَوْلِهِ تَعَالَى: ﴿وَلَا تَجْهَرُوا بِصَلَاتِكُمْ وَلَا تَخَافُكُ بِهَا﴾، قَالَ: نَزَلَتْ وَرَسُولُ اللَّهِ ﷺ مُحْتَفٍ بِمَكَّةَ، فَكَانَ إِذَا صَلَّى بِأَصْحَابِهِ، رَفَعَ صَوْتَهُ بِالْقُرْآنِ، فَإِذَا سَمِعَهُ الْمُشْرِكُونَ، سَبُّوا الْقُرْآنَ، وَمَنْ أَنْزَلَهُ وَمَنْ جَاءَ بِهِ، فَقَالَ اللَّهُ لِنَبِيِّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: ﴿وَلَا تَجْهَرُوا بِصَلَاتِكُمْ﴾، أَيُّ: بِقِرَاءَتِكَ، فَيَسْمَعُ الْمُشْرِكُونَ، فَيَسُبُّوا الْقُرْآنَ، وَلَا تُخَافُكُ بِهَا عَنْ أَصْحَابِكَ، فَلَا تَسْمِعُهُمْ وَابْتَغِ بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا} (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۴۷۲۲، وَمُسْلِمٌ: ۴۴۶، وَالتِّرْمِذِيُّ: ۳۱۴۶، وَالنَّسَائِيُّ فِي الْكُبْرَى: ۳۲۰).

واته: عه بدول لای کوری عه بباس (خوا له خو ی و بابی رازی بی)، ده لی: ته م ئایه ته: ﴿وَلَا تَجْهَرُوا بِصَلَاتِكُمْ وَلَا تَخَافُكُ بِهَا﴾، کاتی که هاته خوار که پیغه مبه ری خوا ﷺ له حاله تی خو په نهان کردن و خو چه شاردان دابوو، ئنجا کاتی که نوژیژ به هاوه لانی ده کرد، دهنگی به قورئان بهرز ده کرده وه، هاوبه ش دانه ره کانیش که ده یانبیست، جنیویان به قورئان ده دا و، به و که سه ی که داییه زاندوه و، به و که سه ش که هیئاویه تی، خواش به

پیغمبره ری خوئی فہرموو: دہنگ بہ نویژہ کہت (قورٹان خویندہ کہت) بہرز مہ کہوہ، نہوہک ہاوبہ شدانہرہ کان بییستن و، جنیو بہ قورٹان بدہن، ہہروہا دہنگیشتی پی کپ مہ کہوہ، وا بکہی ہاوہلہ کانت نہ بییستن، لہو نیوانہ دابہ {نہ دہنگت ہہ لہینہ و نہ دہنگت زور نرم بکہوہ و میانجی بہ}.

(۲) - {عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَتْ: أُنْزِلَ ذَلِكَ فِي الدُّعَاءِ} (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۷۲۲، ومسلم: ۱۰۳۰).

واتہ: دایکمان عائشہ (خوا لئی پازی بی) گوتوویہتی: تہم ئایہ تہ کہ دہفہرموی: ﴿وَلَا تَجْهَرُ بِصَلَاتِكَ وَلَا تُخَافُ بِهَا وَابْتَغِ بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا﴾ (۱۱)، دہربارہی پارانہوہ دابہ زیئراوہ، {یانی: پارانہوہ کہ، نہ زور بہ دہنگی بہرزبی و، نہ زوریش کپ بی، کہس نہ بییستی}.

(۳) - {عَنْ دَرَّاجٍ، أَنَّ شَيْخًا مِنَ الْأَنْصَارِ، مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ ﷺ حَدَّثَهُ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: ﴿وَلَا تَجْهَرُ بِصَلَاتِكَ﴾، ذَلِكَ فِي الدُّعَاءِ: لَا تَرْفَعُ صَوْتَكَ فِي الدُّعَاءِ، فَتَذْكُرُ ذُنُوبَكَ، فَيَسْمَعَ مِنْكَ، فَتُغَيِّرَ بِهَا} (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ فِي التَّارِيخِ الْكَبِيرِ: ۸۸۲، وسنده حسن، كما قال مؤلفا الاستيعاب).

واتہ: دہرپراج دہلئی: پیایکی بہ تہمہنی تہ نصاریٰ لہ ہاوہلانی پیغمبرہ ﷺ بوی باسکردوہ، کہ پیغمبرہ ری خوا ﷺ پیی فہرمووہ: تہم ئایہ تہ: ﴿وَلَا تَجْهَرُ بِصَلَاتِكَ﴾، مہ بہ ست پیی پارانہوہیہ، واتہ: لہ کاتی پارانہوہدا، دہنگ ہہ لہمہینہ، گوناہہ کانت باس بکہی، دواپی بہووی تہوہوہ خہلک رخنہت لیگری {و بلین: بو خوت دانت پیڈاہینا، لہ کاتی پارانہوہتدا!!}.

The banner is a horizontal strip with a light blue background and orange borders. In the center is a circular portrait of a man with a white turban and a grey beard, wearing a brown jacket. Below the portrait is the website address www.alibapir.net and the text "بازاری - عربی - کردی". To the left of the portrait, there is a Facebook icon with the text "AliBapir" and "بازاری", a Twitter icon with the text "archive.org/details/alibapir", and a QR code. To the right of the portrait, there is a Facebook icon with the text "AliBapir" and "بازاری", a YouTube icon with the text "AliBapir" and "بازاری", and three QR codes. At the bottom, there are more QR codes and the text "بازاری" and "بازاری".

مانای گشتی نایه تهمکان

خوا سبحانه و تعالی لهم حهوت نایه تهمدا، سئ بابته باس دهکات:

بابته تی یه کهم: باسی قورئانه، له نایه تهمکانی (۱۰۵ و ۱۰۶ و ۱۰۷ و ۱۰۸ و ۱۰۹) دا، خوا دهفه رموی:

﴿وَبِالْحَقِّ أَنْزَلْنَاهُ وَبِالْحَقِّ نَزَلَ﴾، تهم قورئانه مان به شیوازیکی ههق دابه زاندوه و به هه قیشه وه دابه زیوه، واته: شیوازی دابه زاندنه کهی، له کات و شویئی خویدا بوووه، ههر نایه تهم ههر سوورته، کاتیکیش دابه زیوه، ههقی له نیو خوئی گرتوه.

﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا﴾، تهمی موحه ممه د! توشمان ته نیا به موژده دهرو ترسینه ره وانه کردوه، واته: تهرکیکی دیکهت نیه، که تو به توژیی، مل به وانه بسوورینی و بیانخهیه سهر پئگای راست، تهم وه کاریکه ئیشی تو نیه، تهم وه کاریکه ته نیا به خوا ده کری.

﴿وَقُرْآنًا فَرَقْنَاهُ﴾، تهم خویندراوهیه شمان بهش بهش کردوه، تهم قورئانه مان لهیه که جیا کردو ته وه: سوورته سوورته، نایهت نایهت، ئنجا نایا حیکمه تی تهم وه چییه؟ ﴿لِنَقْرَأَهُ عَلَى النَّاسِ عَلَى مُكْثٍ وَنُرَتِّلَهُ نَتِيلًا﴾، تاکو به شینهیی و به کاوه خو به سهر خه لکیدا بخوینیه وه، بویه: به شیوهی بهش بهش دامانه زاندوه، نه که هه مووی به یه کجار، که وه که دواپی باسی ده که پین، کافره کان ره خنه یان له وه ده گرت و ده یانگوت: ﴿لَوْلَا نَزَلَ عَلَيْهِ الْقُرْآنُ جُمْلَةً وَاحِدَةً كَذَلِكَ لِنُثَبِّتَ بِهِ فُؤَادَكَ وَرَتَّلْنَاهُ تَرْتِيلًا﴾ ﴿۳۳﴾ الفرقان، واته: ده بووایه تهم قورئانهی به یه کجار دابه زیبایه سهر، {خوا دهفه رموی: حیکمه ته کهی تهم یه:} که عهقل و دلتی پی بچه سپینین {یانی: بوت وهر بگیری و تیی بگهی و کارلیکی له گهل بکهی} به هیمنیی و جوانیش خویندوو مانه ته وه.

﴿قُلْ ءَامِنُوا بِهِ أَوْ لَا تُؤْمِنُوا﴾، بلی: یه کسانه ئیوه {تهی کافرو بیپروا و هاوبه شدانه ره کان!} بپروای پی بینن، یاخود بپروای پی نه بینن، ﴿إِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهِ﴾، به دلتیایی تهم وانهی که پیش تهم قورئانه زانیارییان پیدراوه، {له کتیبه کانی خوا شاره زاکراون} ﴿إِذَا يُنَادِي عَلَيْهِمْ يُحْزِنُونَ لِلَّذِينَ سَجَدَا﴾، کاتیک به سهر یاندا بخوینیه ته وه، به سهر چه ناگه کانیا دا به کرنووشدا ده که ون،

﴿وَيَقُولُونَ سُبْحَنَ رَبِّنَا إِن كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُولًا﴾، ده شلین: پاکیی بو پورهردگارمان، که بی خه وشه! {ئه مه بو سه رسورمانه} به دلناییی به لینی پورهردگارمان، هاته دی، ئه و به لینی له کتیه پیشووه کاند دابووی، که کوتا پیغه مبهری خوئی، به کوتا کتیی خوئی، ره وانه ده کات، ئه و ئه و به لینه هاته دی، زانیویانه که ئه و پیغه مبهری کوتاییه، ئه و به لینه یه که خوا له کتیه پیشووه کاند، به لینی داوه، ره وانه ی بکات.

﴿وَيَخْرُونَ لِلْأَذْقَانِ يَبْكُونَ وَيَزِيدُهُمْ خُشُوعًا﴾، واته: به سه رچه ناگه کانیاں دا له په وروو ده که ون و ده گرین و {ئه م قورئانه ش که ده یخوین، یان به سه ریاندا ده یخوینرته وه} ملکه چییاں تیدا زیاد ده کات.

ئجنا دیته سه ر بابه تی دووهم: که یه ک ئایه تی بو ته رخاں کراوه، ده فهرموئی: ﴿قُلْ أَدْعُوا اللَّهَ أَوْ أَدْعُوا الرَّحْمَنَ أَيًّا مَا تَدْعُوا﴾ بلئی: له خوا بپارینه وه، یا خود له (الرحمن) بپارینه وه، واته: بلین: (یا الله)، یان (یا رحمان)، یا خود به جگه له و دوو ناوانه ش بپارینه وه، ﴿فَلَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى﴾، خوا ناوه هه ره چاک و په سنده کانی هه ن، ﴿وَلَا تَجْهَرُ بِصَلَاتِكَ وَلَا تُخَافُهَا وَأَبْتَغِ بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا﴾، له نویره که ت دا، یان: له پارانه وه که ت دا ده نگ هه لمه هینه و ده نگیش کپ مه که، له و نیوانه دا، واته: له نیوان ده نگ هه لهنان و، ده نگ کپ کردندا {ریه کی میانجی بدوزه وه و حاله تیکی میانجی په چاو بکه.

ئجنا دیته سه ر بابه تی سییه م: ده فهرموئی: ﴿وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَخْذَ وَلَدًا﴾، ههروه ها بلئی: ستایش بو ئه و خوییه ی که رۆله ی نیه {رۆله ی بو خوئی نه گرتوه} وشه ی (ولد) هه م بو تاک، هه م بو کو، بو کوپو کچ، به کارده هیئرئ، ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذَّلِيلِ﴾، ههروه ها خوا له مولک و ده سترؤیشتووی و خاوه نداریتی دا، هیچ هاوبه شی نین و، به هوئی ملکه چیی و بی ده سته لاتیه وه، هیچ سه رپه رشتیارو پشتیوانی نین {چونکه پیوستی پیان نیه} ﴿وَكَبِيرَةٌ تَكْبِيرًا﴾ به گه وره گرتیکی شایسته ش پورهردگارت به گه وره بگره.

مەسەلە گەنگەکان

مەسەلە ی یەكەم:

قورئانمان بە شیوازیکی هەق دابەزاندووە و هەقیشی گرتۆتە خۆی و، تۆشمان تەنیا بە موژدەدەرو ترسینەر پەوانە کردووە و، قورئانیشمان پوونکردۆتەووە، تاكو بە شینەیی بەسەر خەلكیدا بیخوینێهەو، هیدی هیدی دامانبەزاندووە:

خوا دەفەرموی: ﴿وَبِالْحَقِّ أَنْزَلْنَاهُ وَبِالْحَقِّ نَزَّلَ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا﴾ (١٠٥) وَقُرْآنًا فَرَقْنَاهُ لِتَقْرَأَهُ عَلَى النَّاسِ عَلَى مُكْثٍ وَنَزَّلْنَاهُ نَزِيلًا ﴿١٠٦﴾ .

شیکردنەوی ئەم ئایەتانە، لە شەش بڕگەدا:

(١) - ﴿وَبِالْحَقِّ أَنْزَلْنَاهُ﴾، ئەو ڕاناو (آنزلناه) بۆ قورئان دەچیتەووە، بە پێی سیاق و سەلیقە دەزانری، واتە: بە شیوازیکی هەق دامانبەزاندووە، واتە: هەر سووپرەتە و هەر ئایەتە، لە کات و شوینی خویدا، قەبارەیی سووپرەتەکان و قەبارەیی ئایەتەکان، پاشان نیوەپوکی ئایەتەکان و، ئەو بابەتانەیی کە قورئان باسی کردوون، هەموو ئەوانە: هەق و راست و ئەندازەگیریی کراون، بۆ وینە: زۆرتەین پانتایی بۆ باسی خوا، باسی خوا بەیە کگرتن، تەرخان کراوە، هەروەها هەر بابەت و مەسەلەیک، بە ئەندازەیی خۆی گەنگیی پێدراوە، قورئان بەو شیوەیە، بە هەق دابەزێنراوە.

(٢) - ﴿وَبِالْحَقِّ نَزَّلَ﴾، ئنجا کە داشبەزیووە: هەقی گرتۆتە خۆی، لە هەموو پرووەکانەووە:

- ١ - لە پرووی بووناسییەووە.
- ٢ - لە پرووی ئیمان و عەقیدەووە.
- ٣ - لە پرووی پەرستەنەکانەووە.
- ٤ - لە پرووی پەروشت و ئاکارەووە.
- ٥ - لە پرووی باری کەسیتی و هەلسوکهوتەکانی خێزان و کۆمەلگەووە.
- ٦ - لە پرووی حەلل و حەرامەووە.

۷ - له پرووی جهنگ و ناشتییهوه.

۸ - له پرووی حوکم و سیاسه تهوه، له هه موو پروویکهوه قورپان هه قی گروته خوئی.

(۳) ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا﴾، تۆشمان ته نیا به موژدهددهو ترسینه، به دلخۆشکهر و وریاکه رهوه، په وانه کردوه، واته: ئه رکى تو کورت هه له لاتوه، له: دلخۆشکردنى ته وانه دا که به دهم بانگى خواوه دین، که دلپان خوش بکهى و هه والپان پى بدهى به بههشت و به په زامه ندى خوا، له دواړوژداو، به سهرکهوتن و به خته وهری له دنیا دا، ته وانه ش که به دهم بانگه وازى خواوه نایه، بیان ترسینى و وریایان بکه یه وه که: سهره نجامى دنیاو دواړوژپان، خراب ده بى.

(۴) ﴿وَقَرَأْنَا فَرَقَّتَهُ﴾، ئه مهش قورپانیکه، پروهمان کردوتهوه، یان بهش بهشمان کردوه، له کاتى دابه زیترانى دا، (فرقناه) خوینراویشه ته وه: (فَرَقْنَا)، (فَرَقَ يَفْرُقُ، أَي: يَبْنِي يَبْنِي) پروونى کردوه، پروونى ده کاته وه، به لام: (فَرَقْنَا: فَصَّلْنَا، مُفَرِّقًا فِي أَيَّامٍ) له چهندان روژدا به جیاجیا دامانبه زاندوه.

که هه ردوو واتاکهش راستن، دیاره (فَرَقَ وَفَرَّقَ) ش، هه ردوو و واتاکیان هه، به لى قورپان هه پروونکراوه ته وه، که دابه زیتراره، هه م بهش بهش و جیاجیاش دابه زیتراره.

(۵) ﴿فَرَقَّتَهُ لِنَفَرَةٍ عَلَى النَّاسِ عَلَى مَكِّ﴾، بو ئه وهى به شینه یی به سهر خه لکى دابخوینیه وه، (على مك: أي: على مهلٍ وتأنٍ، وهي عِلَّةٌ لتفريقه) بوچی خوا قورپانى بهش بهش دابه زاندوه؟ تاكو به شینه یی، بى په له پهل به سهر خه لکیدا بخوینیه وه، ئه گهر هه مووی پیکه وه بووایه، ده بووایه هه مووی پیکه وه بخوینیه وه.

(۶) ﴿وَنَزَّلْنَاهُ نَزِيلًا﴾، بهش بهشیش دامانبه زاندوه، (نَزَّلَهُ، أَي: أَنْزَلَهُ، مُتَجَمِّعًا مُفَرَّقًا) واته: بهش بهش و بربر، دامانبه زاندوه، نه که به لیک به سترایی، وه که له سووره قى (الفرقان) دا هاتوه،

خوا ده فهرموئى: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْآنُ جُمْلَةً وَاحِدَةً كَذَلِكَ لِنُثَبِّتَ بِهِ فُؤَادَكَ وَرَتَّلْنَاهُ تَرْتِيلًا﴾ (۳۲)، واته: ته وانه ی بیروان، گوتیان: ده بووایه قورپانى به یه کجار دابه زیترابیه سهر، (خوا ده فهرموئى): بو یه ئاوا دامانبه زاندوه {سوورته سوورته، ثایهت ثایهت، یان هه کومه له ثایهتیک پیکه وه} تاكو دلى توئ پى بچه سپین، له عه قلتدا بیچه سپین و به شینه یی و به پیکى به سهرت دا خویندوو مانه ته وه.

مەسەلەى دووھم:

بلى: بىرۋاي پى بىنن، يان بىرۋاي پى نەھىنن، بىگومان ئەوانەى لە پىش ويدا زانىارىي
خاويان پىدراو، ھەر كات بەسەرياندا بخوئىزىتەو، لەپەوورو بەسەر چەناگە كانياندا
دەكەونە كىنووش و دەلین: پاكىي بۆ پەروەردگارمان، بە دلنپايى بەلینى پەروەردگارمان
جىبەجى كراو، لەسەر چەناگە كانيان دەكەونە كىنووش و دەگريەن و، ملكەچيان بۆ
زىدە دەكات، يانى: قورئان خوئىندنەكە، يان قورئان بەسەردا خوئىندرانەو، كە:

خو دەفەرموى: ﴿قُلْ ءَامِنُوا بِهٖٓ اَوْ لَا تُؤْمِنُوْا اِنَّ الَّذِيْنَ اٰتَوْا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهٖٓۤ اِذَا يُتْلٰى عَلَيْهِمْ
يَخِرُّوْنَ لِلْاَذْقَانِ سَجْدًا ۝۱۰۷ وَيَقُولُوْنَ سُبْحٰنَ رَبِّنَا اِنْ كَان وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُوْلًا ۝۱۰۸ وَيَخِرُّوْنَ لِلْاَذْقَانِ
يَكُوْنُوْنَ وِزِيْدُهُمْ خُشُوْعًا ۝۱۰۹﴾

شىكىردنەوى ئەم ئايەتانه، لە ھەشت برگەدا:

(۱) - ﴿قُلْ ءَامِنُوا بِهٖٓ اَوْ لَا تُؤْمِنُوْا﴾، بلى: يەكسانە، بىرۋاي پى بىنن، يان بىرۋاي پى نەھىنن، واتە:
بە قورئان كە پىشتىر باسكراو، (حرفُ (لا) حرفُ التَّنْفِي، ولىس حرفُ التَّهْيِي) ئەم (لا) يە بۆ لابرەنە، ئەك
نەھىشتن، كاتىك كاريك ھەردوو لای يەكسان بن، ئەم (لا) يە بەكاردى، بۆ وینە: خو دەفەرموى:
﴿فَاصْبِرُوْا اَوْ لَا تَصْبِرُوْا سَوَاءٌ عَلَيْنَا ۝۱۱﴾ الطور، واتە: خوڤابگرن، يان خوڤرانەگرن، يەكسانە.
لېرەدا مەبەست كەم بايەخىي و گىرنگىي پىنەدانپانە، واتە: يەكسانە ئەوانە بىرۋاي بىنن،
يان بىرۋاي پى نەھىنن، بۆچى؟

(۲) - ﴿اِنَّ الَّذِيْنَ اٰتَوْا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهٖٓ﴾، بە دلنپايى ئەوانەى كە زانىاريان پىدراو، پىش ئەو، پىش
قورئان، ئەوانەى لە كىتەبەكانى خوڤان شارەزان، كە پىش قورئان دابەزىون.

(۳) - ﴿اِذَا يُتْلٰى عَلَيْهِمْ يَخِرُّوْنَ لِلْاَذْقَانِ﴾، كاتىك بەسەرياندا بخوئىزىتەو، (قورئانپان بەسەردا
بخوئىزىتەو) بەسەر چەناگە كانياندا بە كىنووش دا دەكەون.

(۴) - ﴿سَجْدًا﴾، كىنووش بىر دووان، كۆى (ساجد)ە.

یانی: پیغمبر ﷺ بئی نیازه لهوهی ئیوه برپا به قورئان یین، چونکه ئهوانه ی که زانیاریان پیدراوه، پیش دابه زینرانی قورئان، ئهوانه که له ئیوه عاقلتر و شارهزاتر و پیگهیان باشتره، قه دری زیریش له لای زیرنگهره.

(۵)- ﴿وَقُولُوا سُبْحَنَ رَبِّنَا﴾، ده شلین: پاکیی بو پهرهردگارمان، که گفت و به لینی خوئی بهاته سهر.

(۶)- ﴿إِنْ كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُولًا﴾، به دلنیایی به لینی پهرهردگارمان جیه جی کراوه، ئه و گفت و به لینهی خوا له کتیه پیشووه کاندایا کردوه، که قورئانیک داد به زینتی و، پیغمبره کۆتایی ده تیری، ئه وه هه مووی جیه جی کرا و هاته دی.

(۷)- ﴿وَيَخْرُونَ لِلْأَذْقَانِ يَبْكُونَ﴾، به سهر چه ناگه کانیاندا ده که ون و ده گرین، بیگومان مرووف به سهر چه ناگه و دم و چاویدا کرنووش ده بات، ئه م تهعبیرهش به جوانترین شیوه حاله تی کرنووش بردن وینا و به رجهسته ده کات.

(۸)- ﴿وَيَزِيدُهُمْ خُشُوعًا﴾، ههروه ها ملکه چییان بو زیده ده کات، یانی: ئه و قورئان خویندنه، یان: قورئان به سهردا خوینترانه وهیه، ملکه چیی و، خو به که مزانیان له به رانه ر خوادا، بو زیاد ده کات.

گریانی له ته نجامی هه لچوونیک ده روونی دا ده بی، چ به هوئی دلته نگیی، یان ترس و بیم، یان به زهیی و په رووش، جاریش ههیه به هوئی تامه زرۆیی و شهوقه وه، بو ئینسان په ی داده بی،

ئیرهش یه کیکه له و ده پازده (۱۰ - ۱۵) شوینانه ی قورئان که ده بی سه جدهیان تیدا ببردی، که ئیمه له کۆتایی سووره تی (الأعراف) دا، به دریزی باسما له و شوینانه کرد، که سه جده ی قورئان خویندنیان تیدایه.

لیره دا دوو جارمان باسی: که وتن (خوور) کراوه، مه به ستیش پی ئه وهیه، که ئهوانه هینده به قورئان، کارتیکراو (متاثر) ده بن: که وه ک ویستیان نه مینتی، یه کسه ده که ون.

وشه ی (وعد) له سهر ئه صلی واتای خوئی ماوه ته وه، که مانای چاوگی (مصدر) ههیه: (وعد يعد وعداً) به لینی دا، به لین ده دا، به لین دان.

ده شگونجی (وعد) به مانای (موعود) بی، واته: ئه وه ی که خوا، پهرهردگارمان به لینی داوه، هاته دی.

با له وبارەو، ئەم دوو دەقە بێنین:

۱- {عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، كَانَ يُكْثِرُ أَنْ يَقُولَ فِي رُكُوعِهِ وَسُجُودِهِ: «سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا وَبِحَمْدِكَ، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي»} (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۷۹۴، ومسلم: ۴۸۴، وغيرهما).

واته: عایشە خوا لێی رازی بێ، دەلێ: پێخەمبەری خوا ﷺ له کړنووش بردن و رکووع بردنیدا، زۆر دەیگوت: پاکیی بو تو ئەی خوایه و، پەرودەگارمان ستایش بو تو، ئەی خوایه! لێم ببوورە.

۲- {عَنْ مُطَرِّفٍ، عَنْ أَبِيهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ: «يُصَلِّي وَفِي صَدْرِهِ أَزِيْرٌ كَأَزِيْرِ الْمَرْجَلِ مِنَ الْبُكَاءِ»} (أَخْرَجَهُ الْحَاكِمُ: ۹۷۱، وَقَالَ: هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ عَلَى شَرْطِ مُسْلِمٍ، وَلَمْ يُخَرِّجَاهُ، وَقَالَ الذَّهَبِيُّ: صَحِيحٌ عَلَى شَرْطِ مُسْلِمٍ).

واته: موته پرپیف له بابی ﷺ دەگیریتەو، گوتووێت: چووم بو لای پێخەمبەر ﷺ نوێژی دەکرد، سنیو هەناوی، وەك چۆن مەنجەل قۆلپ دەدا، ئەویش بە هوێ گریانەو، بەو شێوەیە قۆلپی دەدا.

(الْأَزِيْرُ: صَوْتُ الرَّعْدِ، وَصَوْتُ غَلِيَانِ الْقَدْرِ)^(۱)، (أَزِيْر) بە دەنگی هەورە برووسکەو، بە دەنگی کولێنی مەنجەلێش دەگوتری.

ئەجا له وبارەو که خاوەن کتیبە پێشووەکان که خاوەن زانیاریین، کاتیک قورئانیان بەسەردا دەخوێزیتەو، چۆن کارلێکی لەگەڵ دەکەن و کړنووش دەبەن، ئەم بەسەرھاتە هاتو، که ئێمە تەنیا جیی مەبەستی لێدینین:

باسی عەبدوللای کوری سەلام دەکات، که یەکیک بوو له زانیانی جوولەکەو، مسوڵمان بوو: {...قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! إِنَّ الْيَهُودَ قَوْمٌ بُهْتٌ، فَاسْأَلْهُمْ عَنِّي قَبْلَ أَنْ يَعْلَمُوا بِإِسْلَامِي، فَجَاءَتِ الْيَهُودُ، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «أَيُّ رَجُلٍ عَبْدُ اللَّهِ بْنِ سَلَامٍ فِيكُمْ؟» قَالُوا: خَيْرُنَا وَابْنُ خَيْرِنَا وَأَفْضَلُنَا وَابْنُ أَفْضَلِنَا، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَسْلَمَ عَبْدُ اللَّهِ بْنِ سَلَامٍ؟» قَالُوا: أَعَادَهُ اللَّهُ مِنْ ذَلِكَ، فَأَعَادَ عَلَيْهِمْ، فَقَالُوا مِثْلَ ذَلِكَ، فَخَرَجَ إِلَيْهِمْ عَبْدُ اللَّهِ، فَقَالَ: أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، قَالُوا: شَرُّنَا وَابْنُ شَرِّنَا، وَتَنْقُصُوهُ، قَالَ: هَذَا كُنْتُ أَخَافُ يَا رَسُولَ اللَّهِ} (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۳۹۳۸، عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ).

{عہدوللای کوری سہلام دی چند پرسیاریک له پیغہمبہر ﷺ دہکات، کہ وہ لامہ کانیاں له ری وەحییہ وە نہ بی نازانرین، پیغہمبہر وە لامیان دہداتہ وە وە ویش ئیمان دینئ} گوئی: ئەہی پیغہمبہری خوا! جوولہ کہ کان کۆمہ ئیکی بوختانکەرن، بۆیہ لەبارە ی منہ وە پرسیاریان لیکہ پیش ئەوہی مسولمان بېم، جوولہ کہ کان هاتن {دیارہ پیغہمبہری خوا ﷺ له دواي ناردوون}، فہرمووی: ئایا عہدوللای کوری سہلام چ جوړہ پیاویکە له نیوتاندا؟ گوتیان: باشترینمانہ و، کوری باشترینمانہ، پایہ دارترینمانہ و، کوری پایہ دارترینشمانہ، پیغہمبہر ﷺ فہرمووی: ئەدی ئەگەر عہدوللای کوری سہلام مسولمان بی، ہەلۆستان چی دہبی؟ گوتیان: خوا لەوہ بیاریزی، پیغہمبہر ﷺ دووبارہ ی کردہ وە، ئەوانیش وایان گوتہ وە، ئیدی عہدوللای ہاتہ دەر بو لایان و گوئی: (أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ) ئەوانیش گوتیان: خراپترینمانہ و کوری خراپترینشمانہ و، کہم و کورپیان پالدايہلا، عہدوللای گوئی: ئا ئەوہ بوو لئی دہترسام، ئەہی پیغہمبہری خوا!

The banner is a horizontal strip with a light gray background and orange borders. In the center is a circular portrait of a man with a beard and a white turban. Below the portrait is the website address www.alibapir.net and the text "کوردی - کوردی".

On the left side, there is a blue bar with the Facebook logo and the text "پاڤاپاڤی مەشائەتی عەلمانی عەلی بابەر". Below this is a red bar with the YouTube logo and the text "Alibapir/مەشائەتی عەلمانی عەلی بابەر". At the bottom left, there is a QR code and the text "Alibapir" and "کوردی".

On the right side, there is a blue bar with the Facebook logo and the text "Alibapir/مەشائەتی عەلمانی عەلی بابەر". Below this is a red bar with the YouTube logo and the text "Alibapir/مەشائەتی عەلمانی عەلی بابەر". At the bottom right, there is a QR code and the text "Alibapir" and "کوردی".

مەسەلەى سەيىھەم:

بَلَى: لە خوا بپاړینهوه، یان لە به بهزهیی (الرحمن) یه کسانه، هەر کام لە ناوه کانی بێنن، ناوه هه ره چاکه کان هه ر هى وین و، دهنگ به نوێژو پارانه وه که ت بهرز مه که وهو په نهانیشى مه که و، له و نێوانه دا حاله تیکى ميانه ره چاو بکه:

خوا ده فەر موئى: ﴿قُلْ ادْعُوا اللَّهَ اَوْ ادْعُوا الرَّحْمٰنَ اَيَّٰ مَا تَدْعُوْا فَلَهُ الْاَسْمَاءُ الْحُسْنٰى وَلَا تَجْهَرُ بِصَلَاتِكَ وَلَا تُخَافُتْ بِهَا وَابْتَغْ بَيْنَ ذٰلِكَ سَبِيْلًا﴾ ﴿١١﴾

شیکردنه وى ئەم ئایه ته، له هه ت بر گه دا:

(۱)- ﴿قُلْ ادْعُوا اللَّهَ اَوْ ادْعُوا الرَّحْمٰنَ﴾، بَلَى: لە خوا بپاړینهوه، یان: لە به بهزهیی، یان: ناوی (خوا) بێنن، یان ناوی (الرحمن)، یان: باسی خوا بکه ن، یا خود باسی (الرحمن) بکه ن، ئە و واتایان هه موویان ده گریته وه، واته: کام ناو بێنن، نێوه پوکیان هه ر یه که.

(۲)- ﴿اَيَّٰ مَا تَدْعُوْا﴾، هه رکام لە ناوه کانی بێنن، (أَيّ: اسم الإستفهام في الأصل، فَإِذَا اقْتَرَنْتَ بِهَا «ما» الزائدة، أفادت الشرط، مثلها في ذلك مثل «كيفما» ولذلك جُزِمَ الفعل بعدها)، (أَيّ) له ته سلدا ناوی پرسیار کردنه، به لām که (ما الزائدة) ده چیت ه سهر، مانای مه رج (شرط) ده گه یه نئى، وهك: (كيفما)، هه ر چوئیک تو بیکه ی، بویه ش (فعل) ی دواى وى مه جزووم ده بئى.

(۳)- ﴿فَلَهُ الْاَسْمَاءُ الْحُسْنٰى﴾، ئە و (خوا) ناوه هه ره چاکه کانی هه ن، له پرووی زمانه وانیه وه، ئە م پرسته یه: (عِلَّةُ الجواب، والتقدير: أي اسم من أسمائه تعالى تدعون، فلا حَرَجَ في دعائه بعدة أسماء، إذ له الأسماء الحُسْنٰى)، ئە مه هوکاری قسه که ی پێشیه ی، یانی: هه رکام لە ناوه کانی خواى بهرز بێنن، هه یچ سه غله تیب تان له سه ر نیه، له کاتیک دا که له خوا ده پاړینه وه {به هه ر ناویک لئى بپاړینه وه هه ر یه که} چونکه خوا ناوه هه ره په سند و باشه کانی هه ن.

(۵)- ﴿وَلَا تَجْهَرُ بِصَلَاتِكَ﴾، نوێژه که ت، یان: پارانه وه که ت، دهنگی پێ هه لمه هیته، (صلاة) به مانای: نوێژه، یان: به مانای پارانه وه یه، به لām به ته تکید لیره دا مه به ست پێی ئە و قورئانه یه، که له نوێژدا ده خوێنرئى.

(۶)- ﴿وَلَا تُخَافُتْ بِهَا﴾، هه رو هه ده نگیش تى پێ کپ مه که، به دهنگی زۆر نزمیش قورئان مه خوێینه، (الْخَفْتُ والمخافتة: خَفَضُ الصَّوْت) دهنگ نزم کردن، دهنگ کپ کردن.

(۷) - ﴿وَأَبْغِ بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا﴾، لەو نێوانەدا پێیەک ڕەچاو بکە، یانی: ڕێ و حالەتێکی میانجیی ڕەچاو بکە، نە دەنگ زۆر هەلێنە و، نە دەنگ زۆر کپ بکە.

لەوبارەوهش ئەم شوێنەوارە هاتووە:

{عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ ﷺ سَاجِدًا يَدْعُو: «يَا رَحْمَنُ يَا رَحِيمُ» فَقَالَ: الْمَشْرُكُونَ: هَذَا يَزْعُمُ أَنَّهُ يَدْعُو وَاحِدًا، وَهُوَ يَدْعُو مَثْنَى مَثْنَى، فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى: {قُلِ ادْعُوا اللَّهَ أَوْ ادْعُوا الرَّحْمَنَ أَيًّا مَا تَدْعُوا فَلَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى} (أخرجه الطبري: ۲۲۷۳۹).

واتە: عەبدوللای کۆری عەباس خوا لییان پازی بێ، دەلێ: پێیخەمبەر ﷺ لە کڕنووشدا بوو دەپارایەوه دەیگوت: ئەو بە بەزەیی! ئەو بە خشنده! هاوبەش بو خوادانەرهکان گوتیان: ئەو پێی وایە لە یەك (خوا) دەپارێتەوه، کەچی ناوی دووان دێنێ! خوای بەرزیش ئەم ئایەتەو دابەزانند.

شایانی گوتنە: ئێمە لە تەفسیری سوورەتی (الأعراف) داو، لە کتیی سێیەمی مەوسووعەو: (ئیمان و عەقیدەو ئیسلامی) داو، لە کتیی سێیەمی مەوسووعەو: (الإسلام کما یتجلی فی کتاب اللّٰه) دا، چەند باسیکی تیرو تەسەلمان کردوون، دەربارەو ناووسیفەتەکانی خوای بەزر و مەزن و تاک و پاک.

The banner features a central portrait of a man in a turban and uniform. Above the portrait, there is text in Persian: "به نام خداوند متعال" and "www.alibapir.net". Below the portrait, there is text in Persian: "www.alibapir.net" and "www.alibapir.net". The banner also includes social media links for Facebook, YouTube, and Telegram, as well as QR codes for mobile apps. The text "AliBapir" is prominently displayed in the center.

مەسەلەى چوارەم:

هەروەها بۆ ئىستایش بۆ ئەو خواپەى پۆلەى نىەو، ھاوبەشى نىە لە مۆلك و دەستەلات داو، لەبەر بى دەستەلاتى پەناى بۆ ھىچ پشتىوانىك نەبردووە، بە گەورە گرتنىكى شايستە بە گەورەى بگرە:

خو دەفەرموى: ﴿وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَخْذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمَلِكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذَّلِّ وَكَبِيرٌ تَكْبِيرًا﴾

شكردنەوێ ئەم ئايەتە، لە پىنج بركەدا:

(۱)- ﴿وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾، هەروەها بۆ ئىستایش ھەمووى بۆ خواپە.

ئىمە چەمك و واتاى وشەى (حمد) مان لە سەرەتای تەفسیری سوورەتى (الفاتحة) و (الأنعام) و (سبا) و (فاطر) یش دا، بەدریژى پوون کردۆتەو، کە پوختەکەى بریتىە لە: مەدح و سەناى خوا و باسکردنى ناو و سىفەتە بەرز و بى وینەکانى.

(۲)- ﴿الَّذِي لَمْ يَخْذْ وَلَدًا﴾، ئەو خواپەى کە ھىچ پۆلەى نىە، پۆلەى بۆ خوێ دانەناو، (اتخذە: أي: صَيَّرَهُ، وَالْإِتْخَاذُ افْتِعَالٌ مِنَ الْاِخْذِ) (أَخَذَ) يَانى گرتن، (إِتْخَاذٌ) یش (إِفْتِعَالٌ) ه، لە (أَخَذَ) ھو یانى: ھەلبژاردن.

(۳)- ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمَلِكِ﴾، هەروەها لە مۆلك و دەستەلاتیشیدا ھاوبەشى نین.

ھاوبەشدانەرەن دەیانگوت: خوا پۆلەى ھەيە، کە ھەندىکیان دەیانگوت: شەیتانەکان کورپانى خوان و، فریشتەکان کچانى خوان، بۆیە خوا لێرەدا: وشەى (ولد) بەکارھێناو، کە بۆ کور (ابن) و کچ (بنت) یش دەبى، واتە: خوا ھىچ پۆلەى نىە.

هەروەها ھاوبەشیشى نىە لە مۆلك و دەستەلات و خاوەندارىتیى دا.

(۴)- ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذَّلِّ﴾، بە ھوى بى دەستەلاتیشیەو، پەناى نەبردۆتە بەر ھىچ پشتىوان و ھاوکارو سەرخەریك.

وشەى (مِنْ)، لە (مَنْ الذَّلُّ) دا، (مَعْنَى لَمْ التَّغْلِيلِ)، یانى: بە ھوى ملکہ چى و بى دەستەلاتیەو، پىویستى بە سەرپەرشتیارو دۆست و پشتىوان نەبوو.

(الذَّل): الْعَجْزُ وَالْإِفْتِقَارُ، وَهُوَ ضِدُّ الْعِزِّ أَي: لَيْسَ لَهُ نَاصِرٌ مِنْ أَجْلِ الذَّلِّ، وَالْمُرَادُ نَفِي النَّاصِرِ لَهُ عَلَى وَجْهِ مُؤَكِّدٍ، فَإِنَّ الْحَاجَّةَ إِلَى النَّاصِرِ، لَا تَكُونُ إِلَّا مِنَ الْعَجْزِ عَنِ انْتِصَارِ لِلنَّفْسِ)،
واته: مانای (ذَل) دهسته پاچهیی و ناتاجیی یه و، پیچه وانهی (عِز)، واته: بالادهستی،
زالیی، واته: خوا پیویستی به هیچ یارمه تیده رو هاوکاریک نه بووه، به هوئی بی
دهسته لاتیه وه، یانی: خوا هیچ هاوکاریکی نه بووه، چونکه پیویستی به هاوکارو پشتیوان
بو که سیکه، دهسته پاچه بی و بهرگری پی له خوئی نه کری، به لام خوا دهسته لاتیی بی
سنوورو په های هیه.

(۵) - ﴿وَكَبِيرَةٌ تَبْكِي﴾، به گه وهی بگره (خوای بهرزی مه زن) به گه وه گرتنیکی شایسته.

(تکبیراً: مَفْعُولٌ مُطْلَقٌ لِلتَّأْكِيدِ، إِعْتَقِدْ أَنَّهُ كَبِيرٌ، أَي: عَظِيمٌ الْعِظَمُ الْمَعْنَوِيُّ الشَّامِلُ لَوْجُوبِ
الْوُجُودِ، وَالْغَنَى الْمَطْلَقِ)، واته: (تکبیراً) بهرکاری په ها (مفعول مطلق) یه بو جه ختکردنه وه،
بپروات وا بی که خوا مه زنه، گه وره ییه کی مه عنه ویی گشتگیر، که خاوه نی بوونیکی
پیویسته و، خاوه نی بی نیازی دهوله مه ندیه کی په هاو بی سنووره.

خوا به لوتف و کهرهمی خوئی، ئیمه لهو که سانه بگپرئ که خوا به یه کگرتنی
ته واو (التوحيد الكامل) له عه قل و دلیاندا ده چه سپئ و، له ژبانی پوژانه یاندا: خوا به
ته نیا په رستن و خوابه یه کگرتن، به باشتین شیوه تیگه یشتنی بهرجهسته ده بی و، خوا به
کهرهمی خوئی زیاتر به هرهمه ندمان بکات به هوئی ئیمانی باشتروه، له فره میشتی بهررز و
مه زن و بی وینه ی خوئی: قورثانی بهررز و به پییز.

لیردها کۆتایی به شیکردنه وه و پوونکردنه وهی ماناو مه بهسته کانی سووره تی (الإسراء) ه
دینین.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

نیوهرۆک

- پیشەکی ئەم تەفسیرە بەگشتی ۵
- بەرچاو پروونیەکی گرنگ لەبارە ی ئەم تەفسیرەو ۹
- پروونکردنەووەیک لەبارە ی سی (۳۰) بەش (جزء) هەکی قورئانەو ۱۰
- پیشەکی ئەم بەرگە ۱۲
- دەستپێک ۱۷
- پێناسە و نیوهرۆکی ئەم سوورەتە ۱۷
- یەكەم: شویینی دابەزینی: ۱۷
- دووهم: ناوی ئەم سوورەتە: ۱۸
- سییەم: ریزبەندیی ئەم سوورەتە: ۲۰
- چوارەم: نیوهرۆکی ئەم سوورەتە: ۲۱
- پینجەم: تاییبەتمەندییەکانی ئەم سوورەتە: ۲۲
- شەشەم: دابەشکردنی بابەتەکانی ئەم سوورەتە بۆ یازدە دەرس: ۲۴
- دەرسی یەكەم** ۲۷
- پێناسە ی ئەم دەرسە ۲۹
- مانای دەقا و دەقی ئایەتەکان ۳۰
- شیکردنەووی هەندیک لە وشەکان ۳۱
- مانای گشتی ئایەتەکان ۳۴
- مەسەلە گرنگەکان ۴۰
- حیکمەتی ئەو سەفەرە لەو کات و ساتەدا ۴۵
- کورتە باسێک دەربارە ی شەورۆ و بەرزبوونەو (الإِسْرَاءُ والمَعْرَاجُ) هە ۴۷
- ۱- مانای (إِسْرَاءُ) و (مَعْرَاجُ): ۴۷
- ۲- کاتی شەورۆ و بەرزبوونەو: ۴۹
- ۳- شویینی شەورۆ و بەرزبوونەو، لە کوێو بۆ کوێ؟! ۵۰
- ۴- چۆنیەتی شەورۆ و بەرزبوونەو ی پیغەمبەر ﷺ لەبەر رۆشنایی قورئان و سوننەتدا: ۵۸
- سێ مەسەلە ی گرنگی پەیوەست بە شەورۆیی و بەرزبوونەو ۶۵

- ۶۵..... مەسەلەى يەكەم: وەسفى (بیت المقدس):
- ۶۶..... مەسەلەى دووہم: نوپژکردنى پيغەمبەرى خوا ﷺ بە پيغەمبەران:
- ۶۷..... مەسەلەى سئەم: ئايا پيغەمبەر ﷺ خواى بەرزى بىنيوہ لەو سەفەرەيدا، يان نا؟!
- ۶۸..... ھەلۆيستی ھاوہلان (خوا لئيان پازى بى) لەوبارەوہ:
- ئنجائيا تەو سەفەرە مووبارەكە بە پرووح و بە جەستە بووہ، ياخود تەنيا بە پرووح؟ ھەر وەھا
- ۷۱..... ئايا لە كاتى بیدارييدا بووہ؟ ياخود لە كاتى خەودا بووہ؟
- ۹۵..... كورته باسێك دەربارەى دوو كەرەت خراپەكارىي و، سزادانەكەى خوا بۆ بەنو ئيسراييل
- دەرسى دووہم**..... ۱۰۳.....
- ۱۰۵..... پيئاسەى ئەم دەرسە.....
- ۱۰۷..... ماناى دەقاو دەقى ئايەتەكان.....
- ۱۰۸..... شيكردنەوہى ھەندىك لە وشەكان.....
- ۱۱۱..... ماناى گشتى ئايەتەكان.....
- ۱۱۷..... مەسەلە گرنگەكان.....
- ۱۲۸..... كورته باسێك شەوگارو پوژگارو پەيوەندىي ئيوان زەوى و مانگ لەچوار ھەلۆدستەدا
- ۱۳۷..... كورته باسێك چوار راستىي گەورە و گرنگ.....
- ۱۵۴..... راستىيەكى مەزن:
- دەرسى سئەم**..... ۱۵۹.....
- ۱۶۱..... پيئاسەى ئەم دەرسە.....
- ۱۶۴..... ماناى دەقا و دەقى ئايەتەكان.....
- ۱۶۵..... شيكردنەوہى ھەندىك لە وشەكان.....
- ۱۶۸..... ماناى گشتى ئايەتەكان.....
- ۱۷۸..... مەسەلە گرنگەكان.....
- ۱۸۸..... كورته باسێك دەربارەى چاكە لەگەڵ دايك و بابدا
- ۱۸۸..... بپرگەى يەكەم: پيگەو پلەى چاكە لەگەڵ باب و دايكدا، لە قورئان و سوننەتدا:
- ۱۹۴..... بپرگەى دووہم: دايك و باب كافريش بن، ھەردەبى چاكەيان لەگەڵدا بكرى:
- ۱۹۶..... بپرگەى سئەم: لە چاكە لەگەڵ كردندا، دايك مافى زياترە لە باب:
- ۱۹۷..... بپرگەى چوارەم: مەگەر باب و دايك ستەمكاربن، ئەگەرنا پۆلەكان ھەر قەرزداريانن:
- ۲۰۵..... كورته باسێك دەربارەى (تەبذير) و (إسراف)

- www.alibapir.net

- ۳۳۸ مانای دەقا و دەقى ئايەتە كان
- ۳۳۹ شىكردنەۋەى ھەندىك لہ وشە كان
- ۳۴۱ مانای گشتى ئايەتە كان
- ۳۴۵ مەسەلە گرنگە كان
- ۳۵۱ كورتە باسنىك لہ بارەى رېزگرتنى خواۋە بۆ مروؤف
- ۳۵۱ بېرگەى يەكەم: خوا ﷺ لہو ئايەتە موبارەكەدا، پېنج (۵) شتى باسكردوون:
- ۳۶۳ **دەرسى ھەشتەم**
- ۳۶۵ پېناسەى ئەم دەرسە
- ۳۶۶ مانای دەقا و دەقى ئايەتە كان
- ۳۶۷ شىكردنەۋەى ھەندىك لہ وشە كان
- ۳۷۰ ھۆى ھاتنە خوارەۋەى ئايەتە كان
- ۳۷۴ مانای گشتى ئايەتە كان
- ۳۷۹ مەسەلە گرنگە كان
- ۳۸۲ كورتە باسنىك لہ پېنج سەرنج دا
- ۳۸۷ چوار سەرنجى كورت لەسەر ئەو دوو ئايەتە:
- ۳۹۳ كورتە باسنىك: چوار بابەتى گرنگ
- ۳۹۳ بابەتى يەكەم: گرنگىي و پئويستى خواپەرستى، بۆ خۇراگىرى لہ بەردەم ئاستەنگ و كىشە و گرفته كاندا: ۳۹۳
- ۳۹۶ بابەتى دووہم: دىبارىيكدنى كاتى پېنج نوئزە فەرزە كان:
- ۱۰۴ بابەتى سىيەم: گرنگىي و گەورەيى نوئزى بەيانىي و شەو نوئز:
- ۴۰۱ أ- نوئزى بەيانىي:
- ۴۰۲ ب- شەو نوئز:
- ۴۰۷ بابەتى چوارەم: پېنگەى ستايشكراو (المقام المَحْمُود):
- ۴۱۹ **دەرسى نۆيەم**
- ۴۲۱ پېناسەى ئەم دەرسە
- ۴۲۲ مانای دەقا و دەقى ئايەتە كان
- ۴۲۴ شىكردنەۋەى ھەندىك لہ وشە كان
- ۴۲۵ ھۆى ھاتنە خوارەۋەى ئايەتە كان
- ۴۲۷ مانای گشتى ئايەتە كان

- ۴۳۴..... مەسەلە گىرنگە كان.....
- ۴۳۷..... كورتە باسىڭ لە بارەى شىفابوونى قورئانەوہ.....
- ۴۳۷..... يەك: ماناى (شفاء):.....
- ۴۳۸..... دوو: شىفابوونى قورئان لە پرووى مەعنەوويەوہ:.....
- ۴۴۰..... سى: شىفا بوونى قورئان بۆ نەخۇشيبە جەستەيبە كان:.....
- ۴۴۱..... سى بەلگە لەسەر ئەوہ كە قورئان چارەسەرە، بۆ نەخۇشيبە جەستەيبە:.....
- ۴۴۵..... چەمكى وشەى (رُقِيَّة):.....
- ۴۵۶..... كورتە باسىڭ لە بارەى پرووحەوہ.....
- ۴۵۶..... بېرگەى يەكەم: وشەى پرووح، بە لای كەمەوہ، بە پېنج واتايان ھاتوہ، بە پېى سەرنجدانى من: ...
- ۴۵۷..... بېرگەى دووہم: پرووح چيەو چۆنە؟.....
- ۴۶۰..... بېرگەى سېيەم: ئايا لېكۆلېنەوہ لە بارەى پرووحەوہ، پى پېندراوہ؟ يان پى لېگىراوہ؟.....
- ۴۶۳..... بېرگەى چوارەم: بەلگە كانى پەوايى لېكۆلېنەوہ لە بارەى پرووحەوہ:.....
- ۴۶۵..... بېرگەى پېنجەم: پېنج ھەلۆەستەى پۆشكەرەوہ لە بارەى پرووحەوہ:.....
- ۴۶۵..... يەك: چۆنەتى دروستكرانى پرووح؟.....
- ۴۶۶..... دوو: كاتى دروستكرانى پرووح:.....
- سى: تېكرائى زانايان لەسەر ئەوہ يەك دەنگن، كە پرووحەكان پاش لە بەين چوونى جەستەكان،
- ۴۶۸..... دەمېنن و لە بەين ناچن:.....
- ۴۷۰..... چوار: قسەكردن و لېكۆلېنەوہى زۆرى زانايان دەر بارەى پرووح:.....
- ۴۷۰..... پېنج: دەگونجى لە ئەنجامى بەرەوپېشچوونى زياترى زانستدا، زياتر بە پرووح ئاشناين:
- ۴۹۲..... كورتە باسىڭ دەر بارەى مروؤف بوونى پېغەمبەرەن.....
- ۴۹۷..... **دەرسى دەيەم**.....
- ۴۹۹..... پېناسەى ئەم دەرسە.....
- ۵۰۰..... ماناى دەقا و دەقى ئايەتەكان.....
- ۵۰۱..... شىكردنەوہى ھەندىك لە وشەكان.....
- ۵۰۳..... ماناى گشتى ئايەتەكان.....
- ۵۰۷..... مەسەلە گىرنگە كان.....
- ۵۱۹..... **دەرسى يازدەم**.....
- ۵۲۱..... پېناسەى ئەم دەرسە.....

- ۵۲۲..... ماناي دەقا و دەقى ئايەتەكان
- ۵۲۳..... شىكردنەوہى ھەندىك لہ وشەكان
- ۵۲۴..... ھۆى ھاتنە خوارەوہى ئايەتەكان
- ۵۲۶..... ماناي گشتى ئايەتەكان
- ۵۲۸..... مەسەلە گرنگەكان

The banner is divided into several sections with a central vertical strip. The central strip features a portrait of a man and the text: "www.alibapir.net" and "ابىر - ئابىر - ئابىر".

Top left section (blue bar): "ابىر ئابىر ئابىر ئابىر ئابىر" and a Facebook icon.

Top right section (blue bar): "Alibapir" and a Facebook icon.

Middle left section (red bar): "archive.org/details/alibapir" and a YouTube icon.

Middle right section (red bar): "Alibapir" and a YouTube icon.

Bottom left section: "Alibapir" and two QR codes.

Bottom right section: "ابىر" and three QR codes.